«Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul: "Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele." Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?» (Fapt. 7/48-49.)

*

«Dar vine ceasul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește.
Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr.» (Ev. Ioan. 4/23-24.)

*

«Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci toate câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.» (Ev. Ioan. 16/13.)

*

«Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.» (Matei. 5/8.)

*

«Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?
Dacă nimicește cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi.» (1 Cor: 3/16, 17)

Adevărata biserică

„Nu este biserică aceea care stă zidită de om pe înălțimi”

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Aceasta înseamnă asuprire, ce e azi în lume. Îți măsoară, îți măsoară, până se va dărâma și măsura și măsurătorul. **A stricat legământul lui Dumnezeu, a stricat biserica. O vezi în picioare, dar nici un folos nu mai are. O vezi în picioare, dar har și dar nu mai are, că nu mai e sfințenie în gura celui ce slujește în ea;** și slujește în biserică fără Duhul lui Dumnezeu, că pe Duhul lui Dumnezeu L-a izgonit duhul rău. Ia aminte, creștine, și caută-l pe acela care nu a lepădat Duhul lui Dumnezeu din pieptul său. Caută-l cum a căutat Maria Egipteanca, cum a căutat Maria Magdalena, că nu toți sunt slujitori, și au rămas ca în vremea lui Ilie, popii lui Baal.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 28-09-1977

***

... **Am făcut casă, și duhurile necurate au stricat-o, au dărâmat-o**; și să nu se întâmple și cu aceasta ca și cu aceea. Păstrați-o, să nu se strice, că veți vedea în ea ce nu a văzut ochiul omului pe pământ. **Această casă tot pe temelia lui Petru e așezată, și nimeni să nu zică *„Aceasta e casa mea"* .**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 26-12-1977

***

...S-a umplut pământul de secte care săvârşesc fapte în afară de voia Domnului. Aceste secte care au lăsat calea cea dreaptă vor sta de vorbă cu Dreptul Judecător. Nu mai e mult, şi aceste secte care umblă pe căi rătăcite, în afară de calea dreaptă a poporului creştin-ortodox, acestea vor fi date pe faţă şi se vor numi îngerii lui antichrist.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 28-01-1983

***

Eu sunt, Eu şi trimişii Mei, Eu, şi am cerul spre însoţire, şi lucrez precum în cer aşa şi pe pământ, căci aşa este de lucrat în vremea aceasta de glorie cerească. Dumnezeul Duhului Sfânt întreieşte întreita lucrare a Sfintei Treimi, şi iată vremea despre care scrie în Scripturi. Aceasta este vremea să se aşeze la loc împărăţia lui Israel, **căci Israel este „cel ce crede în Mine**“**,** şi iată, lucrez să-Mi desăvârşesc făgăduinţele cele rostite prin Cartea Adevărului. Eu sunt Adevărul, iar cine este întru adevăr, acela este întru Mine, acela este întru Fiul Omului, acela este fiul Omului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 05-08-1991

***

Vai oamenilor care se zic pe sine că sunt cu legea bisericii şi care au scris cărţi peste cărţi despre numele Meu şi al legilor Mele, căci nu sunt cărţile acelea! Acelea sunt pământ, şi în pământ se întorc, căci duhul cărţilor acelea nu este duh cu viaţă, din pricina celor fără de viaţă care le-au făcut pe ele, şi nu sunt cărţile acelea, şi stau împotriva lor aceste făptuiri. Acest fiu uns, care este numit în cer îngerul bisericii, stă prin alegerea Mea, căci Eu şi nu aceia l-au ales pe el, dar vai celor ce ştirbesc puterea lui cea de la Mine! Vai celor ce vor să umble peste lumina lucrării acestui fiu! Acest fiu este ca o sabie, şi vai celor ce se încearcă în tăişul ei, pentru că Eu sunt cuvântul acestui fiu uns cu mare ungere în această vreme de strâmtoare şi de necredinţă. El este apostolul neamurilor pământului şi numai Eu ştiu cum să lucrez peste el. Dar aici are Domnul Iisus Hristos de vorbit cu voi, păstori ai poporului acestei lucrări, căci se fac lucruri fără de rânduiala cea venită de sus, şi aceste ascunzişuri se numesc lucrări fără de ascultare, se numesc lucrări care nu sunt venite din cer spre lucrare şi se numesc lucrări lucrate din pământ, şi Îmi faceţi Mie bube lucrate în ascuns şi făurite în afară de duhul ascultării. Se luptă duhul vostru cu duhul Meu şi ţineţi morţiş să biruiţi după voia duhului vostru, şi nu duce la bine această luptă lucrată din lături. Iubiţi şi îmbrăţişaţi cu bucurie această clipă de sfătuire cu Dumnezeu şi lăsaţi-vă sub ascultare de Mine, fiindcă este mai bine să ascultaţi voi de Mine decât să ascult Eu de voi. Să vină, tată, şi vremea Mea, mai întoarceţi şi celălalt capăt, că nu e bine să ascult numai Eu de voi. Vă prind necazuri dureroase din lucrarea aceasta pe care o lucraţi voi de jos în sus şi Mă ţineţi supus pe Mine sub voinţele inimii voastre. Oare, nu vă este cu crezare ceea ce vă spun Eu? Eu sunt fericit cu duhul că a venit clipa să stau cu voi în sfat, păstori ai poporului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică, din 04-12-1992

***

Iată ce pace în cuvânt! O, sinedriule din vremea Duhului Sfânt, sinedriule al României Mele, iată-Mă prin cuvânt în foişorul tău şi al Meu. Eu sunt. Pace ţie! Am grăit mereu poporului Meu cel mititel pe care l-am ţinut ascuns de irozi şi de iude. De patruzeci de ani vin şi vorbesc în

mijlocul lui și îl înfășor în duhul păcii și îi spun**: «Pace ție, popor mititel!».** Și l-am numit mănunchi de floricele, și pe aceste floricele le-am numit ieslea Mea cea caldă, ieslea cuvântului lui Dumnezeu, și am ajuns cu cel mititel la țărmurile Iordanului, dar lungă și grea a fost calea prin pustiul necredinței. O, și Eu știam, Sionule, știam că ești nepregătit și că ești tare la cerbice și n-am bătut prea mult ca să-Mi deschizi, dar am scos deasupra această fântână de miere și am făcut gard în jurul acestei vii, ca să fie sfânt pământul acestei grădini și să am în această grădiniță un Eden mititel, din care să încep o înviere de la Mine, o mireasmă învietoare și un curs de apă curată și netulburată, din care să scot și să dau mulțimilor însetate ca să prindă duh de bucurie și de sfințenie și de pace cerească și veșnică; până și lupilor să le dau să bea și să pască lângă mieii Mei, și să fie și ei miei, că mult iubesc Eu țara ta, poporule român!

O, tu te-ai născut odată cu Mine în lume, țara Mea! Când am venit Eu întrupat în lume, tot atunci te-a înființat și pe tine Tatăl Meu, și am trimis apoi la tine pe cel întâi chemat între ucenicii Mei și a suflat peste tine duh nou și Duh Sfânt, și te-a încreștinat pe tine cel întâi chemat al Meu, și Tatăl Meu te-a numit de atunci întâia chemată, după rangul celui întâi chemat la apostolie. O, dar tu ai fost apoi o martiră, țară iubită de Tatăl Meu, ai fost în toată vremea piatră de încercare între neamuri, și iată ce a avut Dumnezeu păstrat pentru tine ca să-ți dea plata răbdării. A avut pentru vremea aceasta o lucrare Tatăl Meu, și M-a trimis cu ea la tine ca să te curăț și să te trezesc și să faci voia Tatălui Meu și să chemi apoi sub vița ta pe cel ce te-a oropsit și să-i dai de la Mine ca să fie și el ca Mine și ca tine**, și să-Mi faci tu Mie cămașă nouă, biserică nouă, curată și sfântă, așa cum a fost biserica Mea cea dintâi.** O, vino în dragostea cea dintâi! Vino, iubito, ca să vin și Eu cu slavă văzută și să cânți tu cu Mine cântarea lui Dumnezeu! Vino în dragostea Mea! Iată, Eu nu te las să mori în sângele tău, și vin spre tine și sun din trâmbiță peste tine. O, lasă-te trezită de Dumnezeul tău și spală-te și sfințește-te și fii în legea Dumnezeului tău, iubito!

… O, ciobani ai bisericii! Eu sunt capul bisericii. Eu sunt Păstorul Cel bun, după rânduiala lui Melchisedec. Am venit la tine, biserica Mea, și am venit la ciobanii turmei tale. Am venit să-ți văd fața și să-ți amintesc cum să fie fața ta și inima ta și viața ta întru viața Mea. N-am venit să stric legea, și am venit să-ți amintesc să nu mai calci, să nu mai strici legea Mea, și să te îndrepți spre Mine, că Eu sunt Cel ce iert păcatul tău, dar fii cu iconomie cerească întru duhul tău, ca să poată lucra Duhul Sfânt peste duhul tău, peste sfatul tău, peste sinedriul tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-1993

***

Oamenii pământului nu știu să înțeleagă **această Scriptură care este din cer**. Nici măcar nu știu aceștia că **biserica Mea este cerească și nu pământească, și că Eu nu locuiesc cu Ierusalimul cel nou în locașuri omenești, ci locuiesc în locașuri care vor să fie cerești și nu pământești.** Dacă Eu am poruncit și am cuvântat să se înființeze o piatră de mărturie, și cuvântul Meu s-a coborât cu Mine din cele cerești, iată, Eu sunt Dumnezeul nevăzutelor și al văzutelor celor cerești și nu al celor pământești, și sunt al celor pământești care înseamnă cele cerești, dar Domnul nu mai vede credință pe pământ și nu mai vede înțelepți cerești, și vede numai înțelepți pământești și rămași pământ, adică înghițiți de pământ, adică fără înțelepciune din cer. Așa am grăit prin vreme în această lucrare, și am spus că o voi scoate deasupra, și am spus că cine va lovi în ea și nu va crede în ea, acela va fi înghițit de pământ și își va pierde înțelepciunea care vine de la veacul acesta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 17-01-1993

***

Așa ai stat la masa Mea, creștine tată. Ai stat fără s-o meriți, și îngerii Mei te-au scris că ai stat, și de câte ori ai stat, și ce a vorbit Dumnezeu cu tine. Când mergi la biserică, este un cuvânt care spune înaintea rugăciunii pentru venirea Duhului Sfânt spre prefacerea Trupului Meu și a Sângelui Meu din pâine și din vin, și cuvântul acela spune: **„Cei chemați să iasă, și să rămână numai cei credincioși“,** numai cei pregătiți pentru împărtășirea cu Mine, cu Trupul și Sângele Meu. **Acum nu se mai spune această lucrare în biserică, și stau toți care cum intră, care cum vor, că nu mai este nici un fel de ordine cerească în biserică, și se apropie ca să ia și să-și bată joc de Mine și de sfințenie, și se îmbracă lumea ca la bâlci, ca la circ, tată, și se vopsește și se îmbălsămează cu toate stricăciunile diavolești și intră în biserică, și străjerul care este pus peste biserică nu ia aminte la această blasfemie, nu-l doare de durerea Mea, și zice că e păstor pentru turma lui Hristos**, dar iată ce turmă este în biserică! Se zice că este turma lui Hristos, da' de unde, tată! că taina de biserică este înfricoșătoare, și stau îngerii cu frică înaintea tainei de biserică a lui Hristos, și se clatină cerul și pământul de mărirea slavei tainei bisericii. Și dacă duhul cel vopsit și rău își are loc și lărgime în biserică, **mai vine Duhul Sfânt, tată? La ce să vină? Să Se unească cu stricăciunea?**

Și iată ce vă spun: a fost odată un preot al lui Iisus Hristos care lungea sfânta Liturghie uneori până după-amiază, uneori până seara, și lumea acelei cetăți s-a dus la episcopul lor și a pârât pe preotul lor că-i ține în biserică toată ziua și nu face sfânta Liturghie la vreme. Și a chemat episcopul pe preot și l-a întrebat ce este cu această plângere a cetății. Și atunci, preotul a spus episcopului că el nu înaintează terminarea sfintei Liturghii decât după coborârea Duhului Sfânt peste pâine și vin. Atunci, episcopul a învățat pe cei din cetate cum să meargă și cum să stea în biserică dacă vor să meargă mai repede la casele lor; i-a învățat cum să fie în biserică, cum să stea, ca să Se coboare Duhul Sfânt la vremea chemării Lui de către preot. **Dar unde se mai ține seamă de taina aceasta? că preoții, nici ei nu vin pregătiți la biserică, dar turma, tată! Este o zicală prea potrivită cu aceasta, care spune așa: „Cum e turcu', e și pistolul“.** Turcul a fost un om rece și rău și răzvrătit, și nu în zadar i s-a pus neamului acesta zicala aceasta. Și iată, cum e preotul, așa este și arma lui, așa este și turma lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1994

***

O, Israele, nu cumva să te iei după omul care lungește suferința, care lungește veacul cel rău, care nu vrea să vină Domnul cu împărăția Sa cea fără de veac, cea fără de sfârșit. **Uită-te tu, că dacă pui zece dascăli să-ți arate drumul și Scriptura, nu se potrivesc unul cu altul. Și cum mai vine asta? Și iată, lumea nu se trezește ca să vadă că străjerii ei nu străjuiesc de la Domnul, și străjuiesc de la ei.** Să nu mai zică lumea că este cu Mine, că mai mare păcat are dacă zice așa. Și iar vă zic vouă: una este să zici biserică cu slujitori, și alta este să zici biserică a lui Iisus Hristos, cu slujitori ca Iisus Hristos, ca Învățătorul ei, Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 09-06-1994

***

Eu, Domnul, am ales-o pe România, și cine poate să-Mi tulbure planurile? **Eu așa am binevoit; Eu, și nu tu, poporule al Meu din mijlocul României.** Eu am voit să-ți aduc ție cuvântul Meu și să te chem să fii poporul Meu, poporul cel mic, deosebit din lume ca să fii poporul primirii cuvântului Meu de azi, al Scripturilor Mele care sunt scrise azi de cer și de tine. Eu profețesc și împlinesc cer nou și pământ nou. Nu-i nimic dacă slujitorii bisericii nu voiesc să vin. Ei vor rămâne cu zidurile, și zidurile lor vor striga împotriva lor. Biserica Mea nu este zid rece de piatră, și este duh viu și ceresc biserica. **Biserica nu este de pe pământ, și este din cer.** Numai biserica este cerească pe pământ, este din cer coborâtă pe pământ, căci fiii bisericii Mele, fiii bisericii lui Iisus Hristos, sunt născuți din cer, de sus, după cum am spus Eu cărturarului Meu cel de atunci, că așa i-am spus: ***«Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate să fie cu Mine, nu poate să fie fiul împărăției Mele»,*** și iată, fiii bisericii nu mai sunt ai veacului acesta, și sunt ai cerului sfânt, iar cerul sfânt este însoțitorul fiilor lui. Așa se cheamă că biserica este a lui Iisus Hristos și a cerului. Altfel biserica este lumească, nu este cerească.

Poporule iubit, fii tare cât cerul, tată, îmbracă-te cu cerul, iubitul Meu Israel, noul Meu popor, micuțul Meu popor, puținul Meu cel mai de preț. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Așa am spus: ***«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?»***. De ce am spus Eu așa atunci? Iată, am fost adevărat în ceea ce am profețit, Eu, Care știam și vedeam până la sfârșitul veacului omului. Dar am un sâmburel mic de credință, și cu el voi însămânța și voi împlini cu puterea Mea Scripturile cele despre Noul Ierusalim care se coboară din cer, după cum am spus că fiii bisericii sunt din cer și nu de pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului din 28-08-1994

***

Iată, Ierusalime, încă o dată rostesc: cel ce a apucat de a băut din această stâncă, cel ce a apucat să fie în acest popor, cel ce a zis: *„Da, Doamne“*, acela chiar dacă a împlinit cele de la Mine și chiar dacă nu le-a împlinit, unul ca acela nicăieri în cer sau pe pământ nu mai poate veni la Mine pe alte cărări sau din alte căi. E adevărat, fiule, Eu sunt Dumnezeu peste tot, dar dacă tu ai apucat să iei cu gura din iarba aceasta și apoi ai scuipat-o și ai călcat-o, vai, pentru tine nu mai este altă strigare! Eu, tată, nu sunt doi Dumnezeu. Eu sunt Unul Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Știi tu, poporul Meu, cum se numește un fiu al acestei lucrări care vine în această lucrare și pleacă din ea la altă masă? Acela este numit cu nume mai rău decât sectanții care s-au rătăcit. Acela nu se mai numește creștin-ortodox chiar dacă ar face mai mult în altă parte, în altă grădină. Grădina ortodoxiei nu este numai una, măi fiilor. În această grădină a ortodoxiei sunt multe grădini și multe trepte. Eu vă spun vouă, fiilor, că e mare lucrare să fie ortodox creștinul, ortodox după cum este să fie. **Biserica cea care se zice că este ortodoxă și nu face împlinit acest cuvânt peste ea, această biserică va avea cea mai mare judecată de pe pământ, că a pus în fața ei această dreaptă numire și n-a trăit-o și a făcut altceva în spatele acestei numiri.** Când un preot care își zice că este păstor întru Hristos, când acela își lasă turma în păcătuire și când și el stă tot așa, acela mai este ortodox? Acela mai este drept întru credință? Acela mai are turmă? Nu mai are nimic înaintea Mea, și e cu mâinile goale de suflete și de rod ceresc, căci mâinile mânjite de păcatul lăcomiei nu pot fi cerești și duhovnicești. De aceea spun că voi reteza buturuga de vie și voi lăsa să crească vie înnoită și întinerită, căci biserica de azi e lacomă și e abătută, și e a cezarului și nu este a Mea, nu este. Ea este lume, nu este biserică. Așa spuneam și lui Israel, care își zicea că este

al lui Dumnezeu, și el slujea la idoli și nu lui Dumnezeu. Așa și poporul bisericii de azi, are în față acest nume de popor creștin al lui Dumnezeu, dar el este popor lumesc, și va intra la judecată după faptă.

Poporul Meu, caută să fii ortodox întru toate cele duhovnicești și nu întru cele pământești, căci biserica este cerească și nu pământească. O, fiule care umbli după apă prin toate grădinile, în zadar umbli dacă ai băut de aici. Dacă ai căzut din brațele acestei lucrări, în zadar umbli, că ești cunoscut și de vânt, și de apă, și de Duhul Sfânt, și de duhul rău, și de văzduh, și de fire. În zadar umbli tu, cel ce ai fost însemnat din această călimară de untdelemn ales. În curând voi rosti numele acestei lucrări, și tot și toate se vor pleca la poalele ei și vor privi spre vârful ei, spre piscul ei cel luminos, care Mă ține pe Mine, Domnul, întru slavă cerească.

Credința dreaptă este aceea care se hrănește cu faptele ei, care face faptă din duhul ei. **Aceea este credința dreaptă care se numește ortodoxie**, iar Eu, poporul Meu, te-am scos pe tine din această amăgire care stă ascunsă sub această numire și ți-am spus să fii ortodox, că nu mai este nimeni ortodox, măi poporul Meu. Nimeni nu mai împlinește această trăire. Crede-L tu pe Dumnezeu, că nu mai știe omul ce este dreptatea cea din Dumnezeu. Eu sunt Domnul Iisus Hristos pentru toți cei care trăiesc așa cum au trăit apostolii Mei, care au pornit acum două mii de ani întru biserică de Duh Sfânt și întru credință dreaptă prin lume. Aceea a fost biserică numită de Mine, și întru așa biserică trebuie să te aduc Eu pe tine, Ierusalime iubit. Slujitorul numit de Dumnezeu, acela este slujitorul lui Dumnezeu. Cel numit de oameni, acela nu poate să facă cele ale lui Dumnezeu, nu poate, pentru că nu are după cine să se ia ca să poată. Duhul Sfânt și harul sfânt nu Se pot cumpăra, nu Se pot lua de pe pământ, ci numai prin chemare și prin numire cerească. Ierusalime, de aceea, tată, te strig mereu. Mereu strig după tine. Strig numele tău, ca să fii numit de Mine și să nu poată nimeni peste tine, și să știe oricine că tu ești poporul Meu și numitul Meu, căci pentru lucrul celor cerești nu se poate numire ca pe pământ, nu se poate să cumperi numire în lucrarea lui Dumnezeu. Ia spune tu, fiule, ce răspuns a primit omul acela care a cerut de la apostolii Mei să cumpere pe Duhul Sfânt, Cel lucrător de minuni și de semne cerești? Așa a spus apostolul Meu: ***«Banii tăi să fie asupra capului tău»***. Iată, fiilor, cel ce a cumpărat numire cerească pe bani, acela are banul asupra capului său, și de aceea preotul de azi nu mai scapă de păcatul lăcomiei și de robia banului. Nu așa preoți aveam Eu înainte vreme. O, de mult nu mai am preoți plăcuți de cer, și de aceea am făcut milă cu tine, iubitul Meu Ierusalim, și ți-am pus nume mare, tată, nume din cer, și iată, i-am spus lui faraon (*Dictaturii comuniste, căzută la revoluție, n.r.*) să te lase liber, și i-am spus că ești poporul Meu. Eu în toată vremea te-am ocrotit prin puterea Mea, căci ungerea Mea peste tine a fost ocrotire, fiule, și nimeni nu te-a vătămat, iar cine a ridicat sabia să dea în tine, acela s-a tăiat în sabia Mea, căci tu, poporul Meu, ești unealta Mea în care se taie tot cel ce ridică sabia asupra ta, căci scris este: ***«Cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri, din 07-04-1995

***

O, Tatăl Meu, ce este pe pământ! O, ce este pe pământ și în biserica lumii, că iată, n-am mai încăput cu cei mici ai Noștri printre trupurile lumii, dar am voit să fie deosebiți, căci scris este în Scripturi: ***«Cu cei fără de lege nu voi sta la masă».*** Și Mi-am făcut masă curată pentru fiii cei mici, vie nouă și cerească, pâine și vin nou, precum a fost făgăduința rostită în Scripturi pentru vremea aceasta.

…Omul fărădelegii zice că tu ești duh rău. Să nu te iei după omul care iubește păcatul și despărțirea de poruncile sfinte, după omul care te poreclește pe tine, poporul Meu ales prin har. Cine te face pe tine „sectă“, acela are dreptate în felul lui, și tu să nu te superi, tată. El are dreptate. Tot așa erau numiți și apostolii Mei, tot sectă, și i se zicea „secta Nazarineanului“. Tu ești o sectă în sânul bisericii de azi, așa cum ucenicii Mei erau sectă în sânul bisericii de atunci. **Eu iar vă spun vouă, fiilor, și vă vorbesc pământește: biserica cea care este oficială pe pământ, aceea este a cezarului și a lumii și a gustului omului, iar cei din biserică aleși de Mine prin sfințenie și prin iubire și prin despărțire de duhul lumii din biserică, aceia sunt numiți „sectă“, că asta înseamnă „sectă“, fiilor, asta înseamnă în limbă pământească.** Cel care îți pune ție nume de „sectă“ în limbă pământească, acela are dreptate, tată. Cine se deosebește și se trage deoparte ca să fie credincios crezului cel sfânt al bisericii și lui Dumnezeu, acela este numit „sectă“ după limba cea de pe pământ, iar după limba cea din cer se numește alegere, se numește popor ales, așa cum Eu am ales pe cei din Israel pe care i-am făcut ucenicii sfințeniei și ai cuvântului Meu cu care venisem din cer să-i trezesc pe cei ce dorm. Așa și acum am făcut. Am coborât din cer cuvânt de trezire și de înviere și de curățire, iar cei ce au dormit nu au auzit. Dar tu, poporul Meu, ai auzit și te-ai sculat și ai stat înaintea Mea și te-ai deosebit de cei mulți care dorm înaintea Mea, care nu aud așa cum nici cei de acum două mii de ani nu au avut timp să audă. Și dacă cei ce s-au trezit au ascultat apoi de Mine, au fost numiți „sectă“ în Israel, iar pe Mine M-au numit „învățătorul sectei“.

Eu ți-am spus ție, Israele ales, că tot ce vine cu rău înspre tine se face cărare de slavă pentru tine. Nici un rău care bate înspre tine nu aduce rău peste tine, dar stai, tată, sub cortul Meu, că întăresc acest cuvânt și spun: Israele, Israele, să nu ieși, tată, din lucrarea Mea. Lasă să râdă toată lumea de tine, las-o să te poreclească, las-o să te înjosească, dar nu te speria, nu te ofili, și să fii mândru de Mine că sunt cu tine, poporul Meu. Nici un vrăjmaș nu poate lucra împotriva ta. Vrăjmașul este o sculă care lucrează ce nu știe, căci el lucrează la plata bucuriei celui vrăjmășit de el. Eu așa am spus: **«Cine-și capătă lauri pentru pământ și pentru trup, acela găsește osândă după ce termină de lucrat, dar cine îndură durere și umilință și dispreț, acela sfârșește cu plata răbdării, și răbdarea are altă plată».** Răbdarea, fiilor, are o așteptare, nu o alergare după vânt. Ea are o lucrare minunată și slăvită, pe care numai robii lui Dumnezeu cei adevărați o pot gusta și avea ca plată pe pământ și în cer. Răbdarea este începutul răsplății ei. Răbdarea este fructul ei încă din vremea lucrului ei. Răbdarea este dulce, fiilor, și este cunună de slavă, iar Eu, Domnul, de șapte veacuri stau sub această cunună. E rău de omul care nu are răbdare, care nu are această cunună pe creștetul său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 11-06-1995

***

Fiilor, fiilor, când Eu am lucrat între oameni, n-am lucrat ca învățătorii de azi, ca păstorii de azi. Mă uit, și nimeni nu lucrează ca Mine peste om. Dar pe tine, poporul Meu, te învăț să lucrezi ca Mine. Îți dau pilda cu samarineanca. Eu M-am întâlnit cu ea și i-am cerut să-Mi dea să beau din apa ei. Și dacă am făcut așa, am înviat-o pe fiica aceea. **Nu M-am dat învățător, și M-am dat umilit și călător smerit, și prin smerenie am lucrat ca s-o izbăvesc de duhul ei.** Care învățător mai face azi așa? Nimeni nu mai știe ce este umilința. Învățătorul e îngâmfat și dă sfaturi, și el nu le aude, el nu este pildă înaintea celorlalți, și nu mai e un rău mai mare ca acesta. Eu n-am făcut așa, Eu n-am lucrat așa. Eu, din Dumnezeu cum eram, M-am făcut om, dar omul se face dumnezeu peste om și se dă mare învățător, și nu este duh de umilință, duh de Dumnezeu. Eu i-

am spus samarinencii: ***«Dă-Mi să beau».*** Eu M-am lăsat cunoscut de ea și M-am smerit în fața ei cerându-i apă să beau, și duhul umilinței Mele a lucrat întru Tatăl, și a câștigat lui Dumnezeu pe fiica aceea, dimpreună cu mult norod din neamul ei. M-am făcut duhovnicul sufletului ei și ne-am mărturisit unul altuia ce am avut de mărturisit. Ea s-a mărturisit păcătoasă și credincioasă și umilită, iar Eu M-am mărturisit ca trimis al lui Dumnezeu, ca ajutor înaintea omului cu cărarea rătăcită.

Fiilor, fiilor, iată, în grădinița Mea cea de azi Eu am fii care au ascultat să lucreze ca Mine. Eu așa am spus: ***«Mărturisiți-vă unii altora»***. Dar care duhovnic mai face așa ceva? Că toți se dau învățători și pe scaun stătători, și ei nu fac ce am făcut Eu prin umilință. **În grădina Mea se lucrează cum am lucrat Eu. Duhovnicul își spune cel dintâi neputințele lui în fața fraților lui. Întâi se curăță el, și după aceea curăță cu Mine neputințele celorlalți dacă sunt neputințe. Duhovnicul trebuie să fie cel dintâi cunoscut, să se lase cunoscut prin umilință și nu să stea mare, căci cine nu face așa, acela nu este mare, acela nu poate da viață.** Eu i-am spus samarinencei despre puterea și lucrarea Tatălui Meu întru Mine, dar mai întâi M-am umilit, mai întâi M-am plecat ei. Dar cel ce se numește azi duhovnic nu seamănă cu Cel ce a lăsat pe pământ această lucrare. N-ai să mai auzi pe nicăieri o așa cerească învățătură, fiule. Un duhovnic de al Meu face ca Mine și nu ca omul. Duhovnicul trebuie să fie cunoscut de inima celui ce bate la ușa sa. **Un adevărat duhovnic își face sieși duhovnic pe tot fiul care vine la Dumnezeu pentru mărturisanie.** Samarineanca n-ar fi avut încredere și sprijin în Mine dacă Eu nu Mă aplecam înaintea ei cerându-i apă să beau. Duhovnicul trebuie să se mărturisească înaintea celui ce vine la el, și apoi cel ce a venit. Duhovnicul nu este stăpân pe cel ce vine la el după cele de la Domnul. Duhovnicul este mărturisitor prin tot ceea ce face înaintea celor care vin până la el. Duhovnicul trebuie să se așeze ca o oglindă în care să-și vadă fața toți cei care vin la el. Dacă duhovnicul nu se descoperă pe sine înaintea celui ce stă în fața lui, acela este altceva, nu este duhovnic. Acela știți ce este? Acela este un înșiruitor de vorbe, de slavă lumească. Unul ca acela nu-l poate urca la Domnul pe cel ce coboară prin umilință venind spre duhovnic. De aceea omul nu poate urca. Omul care se mărturisește la preot nu poate urca și nu urcă spre Dumnezeu. De ce, tată, nu urcă? Nu urcă pentru că duhovnicul nu a coborât spre acela care vine și bate.

Ca să-i deschizi celui ce bate la ușa ta, asta înseamnă nu să-i deschizi, și să te deschizi tu spre el, așa cum Eu am lucrat cu samarineanca. Eu n-am folosit judecata peste fiica aceea, ci duh de pocăință am slobozit peste ea. Eu nu i-am spus să nu mai păcătuiască, și i-am spus să-Mi ceară apă, și Eu i-am dat dacă ea a cerut. Am făcut-o să-Mi ceară, și Eu M-am dat ei prin cuvânt. Așa trebuie să se dea și duhovnicul, așa cum Eu M-am dat. Dar în cel ce Eu nu stau din pricina îngustimii lui, acela nu poate fi duhovnic în numele Meu, ci este duhovnic în numele său.

Eu am făcut altfel de începătură odată cu începătura Mea cu poporul Meu cel nou de azi, cu tine, iubitul Meu popor. Eu, fiule, lucrez ca Mine în poporul Meu și nu ca omul care a învățat de la om. **Cartea lui Dumnezeu nu se învață de la om,** că omul bisericii Mi-a făcut Mie pătrățică și Îmi spune să-Mi știu hotarul pus de el peste Mine. Eu am venit și am desființat legea care apăsa biserica, și iată iar lege care-Mi îngrădește Duhul Meu întru lucrarea Sa. Eu M-am făcut pâine și vin ca să Mă dau omului să Mă mănânce, și să fie ca Mine cel ce Mă mănâncă. Ca să Mă ia omul în el, de aceea M-am făcut pâine și vin, iar cel ce Mă ia, să se cunoască, să arate că M-a luat în el. Cine nu se cunoaște că M-a luat în el, acela M-a luat și M-a strivit înăuntrul său. M-am făcut pâine și vin, căci Dumnezeu este mare taină. M-am făcut cuvânt și am vindecat leproșii de lepră. Am rostit cuvânt și i-am vindecat, și toți au plecat, în afară de unul, care a stat să-Mi mulțumească așa

cum tu, poporul Meu, ai rămas să Mă mulțumești pe Mine, ai rămas din cei mulți care au venit să-Mi ceară vindecare și putere și au plecat apoi cu puterea și au făcut rău cu ea, căci n-au rămas cu Mine cei pe care-i vindecasem.

Eu trebuia să am un popor curat, dar omul lumii nu știe Scripturile venirii Mele. Nu le știu nici preoții bisericii. Ei știu de toate, numai Scripturile nu le știu. Ei știu să se dea învățători și duhovnici, dar iată ce vă spun Eu azi: **fiilor, fiilor, una este să fii duhovnic, și tocmai la celălalt capăt este să fii duhovnicesc, ca să poți să fii duhovnic.** Duhovnicul care nu este duhovnicesc înaintea Mea, acela este prooroc mincinos, așezat de la el citire în loc numit sfânt, și strică sfințenia locului sfânt unul ca acela, că Eu ridic pe cele ale Mele dacă le văd călcate sub picioare. Fiilor, fiilor, scrieți pe tăblița inimii voastre: **una este să fii duhovnic, și alta este să fii duhovnicesc, după asemănarea cu Iisus Hristos.** Eu sunt blând și smerit cu inima, că una este să fii smerit, și alta este să fii smerit cu inima. Cel smerit e smolit și greu de purtat în spate, iar cel smerit cu inima, e blând și senin și ușor de purtat de către toți cei din jur. Unul ca acela nu este greutate pentru nimeni. Unul ca acela înduhovnicește pe toți prin trăirea Mea în el. De aceea, tată, la începutul bisericii, acum două mii de ani, preotul era ales din cetate, din mijlocul neamului său, ca să fie cunoscut bine, și era numit și pus slugă pentru neamul său înaintea lui Dumnezeu; slugă și nu stăpân cum este astăzi preotul. Astăzi vine câte unul de la cealaltă margine și se așează episcop sau preot peste loc necunoscut. O, aceasta este rânduială omenească și străină de cele lăsate de Dumnezeu. Nu așa a fost în poporul Meu, și a fost așa în poporul din lume, în biserica lumii, nu în cea a lui Iisus Hristos.

O, poporul Meu, o, neamul Meu pe care te-am întocmit și te-am cunoscut ca să Mă cunoști și tu pe Mine! M-am înrudit cu tine, fiule, și te-am numit fiul Meu, poporul Meu, și din mijlocul tău lucrez cu învățători și cu slujitori, și îți voi mări neamul, și vei fi cunoscut, fiule, și vei fi numit poporul Domnului, așa cum te numesc Eu. Nu știu preoții de ce te numesc Eu pe tine Israel**. O, tată, Israel înseamnă uns, asta înseamnă; înseamnă numele Meu.** Pe Iacov l-a chemat Iacov, nu l-a chemat Israel, dar i-am pus acest nume pentru ca să fie din cer numele lui Avraam, Isaac și Iacov. **Israel este numele ceresc al unșilor Mei, ori din ce popor ar fi ei, ori din ce neam de pe pământ ar fi. Acesta este numele cel făgăduit al celor ce vor iubi cerul pe pământ.** Se miră preoții și arhiereii de acest nume pus peste România, dar cine nu citește pe Dumnezeu, acela nu știe lucrarea lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 18-06-1995

***

Măi fiule de azi, de ce, oare, îți spuneam Eu mereu să nu dorești să mori? Că te voiam sfânt pe tine, și te voiam întru nepătimire, așa cum a fost Ioan cel curat, care stătea alipit cu sânul Meu curat. Înfeciorește-ți inima, Israele, fiule al Meu, ca să nu te poată judeca nimeni cu cartea aceasta. Fugi, fiule, de fața cea schimonosită a fiilor lumii care zic că sunt creș- tini. Cine mai știe azi ce înseamnă să fie omul creștin? Ni-meni nu mai știe, până la unul nu mai știe. Preoții și arhiereii și-au pierdut toată înțelepciunea; au jucat-o la cărți, la zaruri, la popice; s-au dus cu ea la meciurile iadului, care au ieșit din pământ și care sunt pe pământ; au dat înțelepciunea pe curvie și pe băutură și pe fumat și pe femei, și încă își zic creștini. Nimeni, tată, nu mai iubește nepătimirea, și se duc la altar nespălați de păcate, și nu mai e pe nicăieri nici un strop de sfințenie, măi poporul Meu. De o mie de ani Mă înșeală biserica și își zice că e a Mea. Ba chiar și de două mii de ani Mă înșeală ea, că n-am putut nici acum două mii de ani să fac prin apostoli nepătimire în creștini, și se uitau

bieții Mei ucenici la strâmtorarea omului și la firea omului, și au lăsat îngăduință la multe și neplăcute în biserică, fiindcă biserica nu voia nici atunci numai cu cerul, și voia și cu trupul, și așa se pretindea ea că e biserică.

Biserica adevărată a lui Iisus Hristos în om abia acum la sfârșit Mi-am făcut cale și cuvânt cu ea, căci dacă de pe atunci s-ar fi scris toate câte Eu am grăit și am lucrat, nu ar fi încăput cartea pe pământ, după cum este scris aceasta. Nu ar mai fi încăput în nimeni dintre robi credința în Iisus Hristos, Cel ce a venit din cer, Mântuitor de la Tatăl. **Adevărata biserică a lui Iisus Hristos este acolo unde se adună frații laolaltă pentru ca să se facă una cu trupul Meu, să fie toți întru ne-pătimire și să ia toți pe Iisus Hristos, întru pregătire sfântă și veșnică în trup**; nu cum este azi în biserici, lume și iar lume care vine la împărtășanie din an în Paști, nepregătiți, nejudecați de păcate, neșterși de păcate, căci oamenii nu-și spun păcatele și nu se curățesc de ele, și aceasta nu înseamnă biserică, cu preot care trăiește în păcate și mai grele decât restul turmei lui. E turma lui, că a Mea nu este, și turma rătăcește ca oile fără păstor, căci păstorul de azi joacă barbut, trage la roata norocului, se duce și se dezgolește în soare, iar prezbiterele de azi, se sperie sfinții și îngerii de ele, că au ajuns cu schimonositul mai rău decât desfrânatele care erau cunoscute pe la casele lor. Își face preoteasa părul pe fier roșu, își înroșește unghiile, se unge cu unsori spre păcătuire, că la ce altceva i-ar folosi unsorile și culorile și schimonoseala în care se așează preotesele? Își cumpără preotesele vopsele și pălării și pânzeturi subțiri, își cumpără din banii tăi, creștinule care zici că te duci la biserică. Te duci și dai bani la altar, și bagă preotul banul (*Urâciunea pustiirii sufletului omului, n.r.*) în Sfânta Sfintelor, ca apoi să se ducă să-l dea pe fard și pe podoabe, să-și scoată preoteasa la piață, ca să semene și ea a preoteasă, și nici un bici nu mai lucrează în mâna nimănui așa cum am lucrat Eu să scot tâlhăria din casa Tatălui Meu.

Dacă tu, preotule de azi, nu-ți poți ține casa în rânduială sfântă, cine, măi, te face pe tine preot? Oare, bani n-ai mai găsi pe ce să iei ca să-ți faci gusturi păcătoase cu ei? De ce iei tu banul omului necăjit ca să-l cheltui pe păcat? De ce îngropi omul pe bani? De aceea te-ai făcut tu levit? Vai ție, și iar vai! Iată judecată scrisă. Pe cine crezi tu că înșeli? O, nu te mai zbate să-ți umpli pumnul cu pietre și să arunci peste poporul Meu, cel ce face voia Mea în trup. În tine când ai să arunci? O, de ai fi tu, preotule de azi, așa ca fiii poporului Meu, ca fiii Ierusalimului Meu, ai spune și tu la lume să se lase de păcate, să se îmbrace creștinește și nu păgânește, ai îndrepta spre Mine pe omul rătăcit, ca să-și găsească omul pacea în biserică, nu în crâșme, nu în desfătări lumești. O, cum să-l înveți așa pe om când tu faci și mai rău ca omul care-ți dă ca să ai tu pentru duhul lumii din tine?

Biserica trebuia să fie numai și numai a creștinilor, precum și cârciuma numai a bețivilor. Dar iată ce este pe pământ, și nimeni nu este povățuitor, căci creștinii intră să se roage Mie în biserică, și intră și păgânii și bețivii în biserică. Scris este: *«Cu cei fără de lege nu voi sta la masă»*, dar cine mai vede ce scrie în Scripturi? Creștinii care-și zic creștini merg și la biserică și la cârciumă, merg și la împărtășanie și la curvie. O, asta înseamnă creștinism?

O, preotule care te-ai pus preot azi! Pune mâna și te pocăiește, și nu mai numi sectă pe creștinii Mei, și să te numești pe tine sectă, pe tine și pe preoteasa ta pe care o pui în strana cea dintâi ca s-o cinstească oamenii. Uită-te la Maica Mea și vezi cum s-a purtat ea în biserică, și uită-te la creștinele sfinte ale lui Iisus Hristos, și întoarce-te cu judecată asupra ta și a casei tale pe care n-o dai pildă înaintea turmei. O, ce-am să-ți fac! Că iată, am făcut judecată scrisă în vremea ta, am

făcut și fac până voi nimici pe cel din urmă vrăjmaş, iar tu, cel ce stai așezat peste gloata cea amețită de fărădelegi, închide gura și taci, că n-ai cuvânt de dezvinovățire. Iată, Eu te dezvăluiesc, și tu în zadar înșeli pe Dumnezeu, că nu pe El, ci pe tine te înșeli, că Eu am temelie nouă, și stau cu ea înaintea ta și îți arăt ce va să zică temelie și mărturie și biserică a lui Iisus Hristos între oameni. O, nu mai este credință pe pământ acum, la venirea Mea! Dar am o rămășiță mică, rămășiță care nu a îngenuncheat înaintea lui Baal. Și voi merge înaintea poporului Meu mai mult decât am mers prin Moise și voi face din poporul Meu stâlp de lumină și sare de sărat, iar în undița ta nu mai stau, că tu nu știi să pescuiești fii pentru cer, și scris este despre smochinul fără rod că va fi tăiat și aruncat în foc, și cele scrise nu se pot desființa. Amin.

… Poporule, poporule iubit, scrie, tată, pe tăbliță și leagă de gât cuvântul mărturiei care stă azi la temelia bisericii vii. Răstignirea pe care ți-o cer Eu azi este nepătimirea, fiule, și să nu-ți vinzi pe bani sau pe averi sau pe trup de femeie această slavă de Mine dată ție. Eu mereu te întâmpin cu îndemn nou și cald, și iată ce-ți spun: înfecioreşte-ți inima și cugetul și iubirea și nu te depărta de această slavă până la venirea Mea văzută, că **Eu îți voi da ție nestricăciunea de trup și de duh,** căci scris este în Scripturi că trupurile trebuie să împărățească laolaltă cu duhul. Citește din Scripturi lecția răscumpărării trupurilor și a firii care suspină după răscumpărare prin tine, poporule, unealta Mea de la sfârșitul lucrării Mele. Vino, tată, să cinezi cu Mine! Vino, fiule, vino! Cum adică să vii? Vino întru nepătimire, poporul Meu, cu mic cu mare vino, ca să Mă frâng și să stau cu tine la masă, întru Paști nou. **Paştele Meu cel nou în om este omul care după ce se uneşte cu Trupul şi Sângele Meu întru pocăință și curățire, acela nu mai păcătuiește apoi. Asta înseamnă Paști nou și veșnic nou, cină și Emaus veșnic, și Dumnezeu odihnit în om și văzut în om și de om.**

Poporul Meu, ține-te, tată, de urma fiilor grădinii Mele, să te învețe mereu ce este iubirea, ca nu cumva tu să greșești când zici că iubești. Învață-te ce e iubirea, ce e nepătimirea. Învață-te cu Mine în tine, învață-te pe veci cu Mine, că am început sfârșitul lumii, și cu tine am început. Eu M-am făcut una cu voi, duh și trup. Trupul Meu vi-l dau vouă, ca să fiți ca Mine și una cu Mine, și să Mă odihnesc în voi. Fiule, dă-Mi și tu trupul tău, că și Eu ți l-am dat pe al Meu. **Dă-Mi-l să ți-l fac nestricăcios, așa cum am lucrat cu Enoh, cu Ilie, cu Ioan.** Dă-Mi trupul tău Mie, ca să sărbătoresc în tine, poporul Meu, fiul Meu. De când M-a păcălit Adam prin neascultare Eu nu M-am mai odihnit în om, dar a venit vremea Cuvântului lui Dumnezeu, și astăzi este vremea aceea, după cum este scris: ***«Astăzi dacă veți auzi glasul Meu, nu vă învârtoșați inimile»,*** și iarăși, este scris: ***«Fericiți cei ce aud glasul Meu și îl împlinesc pe el».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de patru ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1995

***

Am venit, şi Mă fac cuvânt, şi am zis să Mă dau în dar şi să trezesc turma care doarme. Am venit ca şi atunci, ca să fiu dar ceresc de la Tatăl pentru omul care trăieşte din carne, şi vierii M-au scos afară din via lor şi M-au pus în teasc şi M-au zdrobit, şi din sângele Meu Eu am făcut vinul cel nou pentru cel ce crede în Dumnezeu venit pe pământ; şi trupul Meu s-a făcut pâine, şi M-am făcut mană din cer pentru cel credincios. Israel zicea că slujeşte lui Dumnezeu, şi când a venit Domnul să le plătească lor credinţa, a găsit aguridă în credinţa lui Israel. **Biserica de azi zice că slujeşte lui Dumnezeu, şi iată, Cuvântul Se vesteşte întru venirea Sa pe nori, precum este scris în Scripturi că vine să plătească pentru faptă, şi tot aguridă acră este în toată via de**

azi. Iată Scriptură împlinită: ***«Mânca-vor părinţii şi se vor strepezi dinţii fiilor».*** O, nu mai trebuia să fie aşa, că Eu M-am pus pe cruce pentru răscumpărare, şi iată, am fost iar defăimat de omul bisericii, sunt iar necunoscut de fii. Dar voi îneca toată necredinţa, căci apa râului vieţii curge, curge şi inundă peste tot. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieţii", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Cuvântul lui Dumnezeu odrăsleşte, şi apa râului vieţii se face cuvânt, şi este cuvânt apa râului vieţii, căci omul nu vrea mană. Omul vrea carne, nu vrea mană, nu vrea cuvântul lui Dumnezeu. Mana este ascultare, iar carnea este neascultare, şi este voie liberă în om.

O, **ortodoxie, fiică a credinţei cea dintâi, pe care am dat-o s-o poarte apostolii Mei cu care am cutreierat pământul lui Israel!** La Israel am venit cu trupul, şi la tine sunt venit cu duhul, după cum am făgăduit că vin. O, fiică a credinţei cea de atunci! Ai dus solia Mea până azi, şi când să-ţi dau plata şi strălucirea ta, şi sfinţenia când să ţi-o dau, ai făcut şi tu ca jidovii. Nu M-ai primit, nu M-ai cunoscut, nu Mi-ai cunoscut glasul şi cuvântul care vine cu Mine pe nori. Te-ai îngâmfat şi nu M-ai primit, şi Mi-ai pus mâna la gură şi pândeşti pe ai tăi ca să nu-i laşi să creadă în Mine, în venirea Mea prin cuvânt, că Eu sunt Cuvântul. Iată, Mă goneşti, Mă dai afară din sinagoga ta, şi Eu am venit să-ţi fac ţie bine. **Nimic nu ţi-am cerut decât să te laşi de păcatele tale şi să fii curată, biserică a Mea, dar tu nu vrei să fii a Mea.** Eu de aceea M-am aplecat spre tine, ca să te rog să fii a Mea, ca să-ţi dau mană din cer. De aceea am venit, şi am venit pentru că era scris că vin. Deschide cartea Mea şi vezi că venirea Mea este scrisă în ea, şi vezi bine, ca să citeşti bine, şi **vezi că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu**, (*Apoc: 19/13, n.r.*) şi iată, Cuvântul a venit întru venirea cea proorocită, şi tu dormi. Cine nu ia să mănânce cuvântul Meu, acela doarme. Cine nu aude, acela doarme. Dar nu vei spune că nu ai auzit, că vor mărturisi morţii din morminte că au auzit acest cuvânt, şi nu vei şti atunci unde să intri de mânia Mea.

O, fiică de azi, am voit să-ţi dau inel de piatră scumpă, pe care este scris numele Meu, Cuvântul lui Dumnezeu. Am venit cu inel la tine, ca să te ştie toţi de mireasă peţită de Mirele Care vine. Şi tu, fiică a părinţilor tăi, nu-L ştii pe Cel ce vine, şi iată, El vine, vine mereu, şi tu stai închisă în calea Lui.

O, vie cu aguridă, M-am oprit în tine pe o colină şi am altoit o coardă din vie şi am pus-o la îngrijit şi la crescut şi la înmulţit şi am cules din ea struguri, struguri împliniţi şi buni de pus pe masă. Am luat din tine, şi tu trebuia să te bucuri că am venit la tine ca să fac în tine rod, şi am cuvântat din via Mea cea îngrijită şi ţi-am spus să te întorci spre rodire şi spre îngrijire. Deschide, ca să vezi cu ce am venit. Nu vreau să-ţi iau ce e al tău, şi vreau să te laşi spre înnoire, spre viaţă veşnică să te laşi cu Mine. **Deschide-Mi Mie, că lumea cea păcătoasă a călcat peste tine şi peste rochiţa ta şi a făcut din tine babilon.** Întoarce-te din robie, că au venit în palatele tale fiii babilonului şi te-ai pângărit cu ei, şi inima Mea văzând goliciunea ta s-a depărtat de tine, ca şi de sora ta, (*Biserica Catolică, n.r.*) că fiii străini ţi-au luat haina şi au vândut-o şi te-au lăsat goală, şi iată, bei paharul surorii tale şi suferi pentru nelegiuirea ta. Vin străinii în tine, şi tu te găteşti pentru ei, şi îţi faci ochii cu dresuri, şi Eu am venit să te strig, căci tu Mă înşeli aşa cum înşeală o femeie pe bărbatul ei. Eu nu vreau ca tu să fii judecată după pravila cea pentru desfrânate, şi de aceea te strig: întoarce-te şi nu fă ce a făcut sora ta cea mare; nu fă ce a făcut Israel; nu fă cu Mine ce au făcut jidovii.

O, ortodoxie, am scos din mijlocul tău un foc, şi voi arde în el fărădelegile tale. Întoarce-te la părinţii tăi cei sfinţi, cei care s-au jertfit pentru tine. Întoarce-te, tu, sămânţă a lui Iuda, căci Eu din această sămânţă M-am ivit, şi am lăsat în ea preoţie şi proorocie, şi iată, nu mai este curat ce am lăsat, şi este vândut pe preţ de desfrânare ce am lăsat în via Mea. Cel ce calcă legea lăsată de Mine peste turma Mea, acela este orb, acela devine orb, orb cu duhul. Eu ştiu că tu crezi că Eu sunt în cuvânt şi că strig la tine, dar îţi pare rău când vezi că dau să te despart de voia ta cea rea. Ţi-e ruşine cu goliciunea ta şi ţi-e greu să te pregăteşti în sfinţenie, omule al bisericii lumii, că al Domnului nu vrei să fii. **Ţi-e ruşine să-ţi pierzi scaunul pe care stai fără de chemarea Mea. Cine te-a ales pe tine să slujeşti pe Dumnezeu?** Şi dacă te-au ales arhiereii tăi, de ce nu slujeşti lui Dumnezeu? O, şirul unşilor din uns în uns s-a rupt de multe ori, şi tu duci cu vorba pe om ca să creadă omul că eşti unsul Meu, că eşti alesul Meu, şi să-ţi dea omul zeciuială, şi iată, tu o cheltui pe pofte, aşa cum făcea şi Israel. Îţi plăteşte omul ca să-l bagi în pământ, îţi mai şi plăteşte pentru asta. Eu când l-am înviat pe Lazăr n-am cerut plată. Eu l-am înviat, nu l-am îngropat, şi tot n-am luat plată. **Aşa înseamnă alesul Domnului pentru oameni, nu să-ţi plătească omul că-l botezi, că-l cununi sau că-l împărtăşeşti cu Dumnezeu.** Eu ce să-ţi mai plătesc dacă ţi-aş plăti că-Mi lucrezi Mie? Eu nu cu bani plătesc omului. **Eu cu mântuire plătesc omului slujitor lui Dumnezeu**, şi iată pilda viei care face aguridă. Îmi sparg capul cei din vie când vin de la Tatăl să cercetez via, şi iată, Semănătorul Care seamănă sămânţă găseşte piatră şi cărare bătută şi pământ uscat, nu găseşte pământ bun de însămânţat, căci omul are mult de lucru şi nu are vreme de sămânţă din cer. Mă voi duce să strig la omul cezarului, Mă voi duce să-i spun că vin şi că-Mi fac cărare să vin, şi voi striga pe România şi voi lucra cu cuvânt dulce, ca un Dumnezeu.

O, Românie, poporul Meu pe care-l hrănesc în mijlocul tău cinsteşte pe cezarul cu cinstea ce i se cuvine cezarului, după cum scrie în Scripturi. Românie, Eu grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău, dar omul bisericii, care ar trebui să Mă primească, nu Mă primeşte, zice că sunt mortul. Eu nu sunt mortul. Eu sunt Domnul; Domnul proorocilor şi al drepţilor şi al celor ce cred în Domnul. Biserica zice că sunt mortul care vorbeşte. Dar ea cu cine vorbeşte? Toată slujba pe care o vorbeşte cu Dumnezeu şi cu sfinţii înseamnă vorbire cu mortul? Sfinţii care au luat cerul şi pe Domnul de casă şi de ţară, aceia sunt mortul cu care vorbesc oamenii bisericii? Toate slujbele bisericii sunt cuvinte către Domnul şi către sfinţi, nu e vorbire cu mortul, căci sfinţii nu sunt morţi. **Cei vii vorbesc cu sfinţii în rugăciunile lor şi îi trimit pe sfinţi la Mine ca să primească de la Mine pentru cei vii în trup.** Dacă toate rugăciunile bisericii vorbesc cu Domnul şi cu sfinţii, dar **Domnul şi sfinţii să nu vorbească cu omul? Numai omul poate vorbi Domnului? Domnul nu poate vorbi omului? Eu pot mai mult ca omul, că Eu sunt Cuvântul din veac şi până în veac. Eu sunt viu. Eu sunt fără de moarte şi fără de sfârşit. Eu sunt Alfa şi Omega, Eu sunt, şi grăiesc peste pământ. Grăiesc în mijlocul tău, Românie, ţara Mea. Tu eşti ţara Mea, căci M-am întors, şi în tine M-am întors, şi în tine cuvintez cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1995

***

Am binecuvântat petecuțul de pământ prin care Îmi lărgesc încă lucrul și așternutul Meu cu poporul Meu. Să am unde Mă aciua când pun masă ție, Israele, când vii la izvor, tată, că iată, setea îți crește, și dorul te mișcă, și dragostea te desăvârșește, poporul Meu. Israele tată, îți doresc dragoste de Dumnezeu, îți doresc dor și îmbrățișare cu Dumnezeu. De aceea fac faptă din cele dorite de Mine peste tine, și îți fac, tată, grădini de întâlnire și de sărbătoare pentru tine. Roagă-te

să pot împlini peste tine cele ce-ți doresc, căci într-o zi te voi chema aproape, și tu vei pleca pe jos în ziua aceea, și **când vei ajunge, vei intra în odihna Mea, în cetatea Mea, și vei locui în locaș de Ierusalim nou**, după cum Eu îți voi găti, Eu și cu tine alături, Israele. Și vor veni neamurile să vadă mlădița cea nouă și altoiul ei, dar deschide-ți auzul bine, că **iată ce-ți spun: nu vei veni bolnav, nu vei veni șchiop, nu vei veni slăbănog în cetate. Voi face o cetate cerească pe pământ, și cetatea va fi lucrată din fii, nu din piatră, nu din cărămidă, nu din lemn așa cum face omul bisericii din lume, care-și zidește turn de piatră și zice că este biserică. Biserică înseamnă fii,** asta înseamnă piatră de biserică, și vei fi casă Mie, poporul Meu, și Eu îți voi fi ție casă, și Eu îți voi face ție casă. Vom face și noi casă, dar mai întâi facem împărăție de cer, și după aceea vom lucra și din piatră, căci piatra este a lui Dumnezeu, și Domnul o sfințește prin împărăție cerească de piatră neclătinată între cer și pământ. (*Vezi selecția tematică: „Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 22-10-1995

***

Tu, fiule, să iubești neamul din care am ieșit Eu, din care au ieșit apostolii, că poporul evreu a fost poporul Meu, și rămășița lui cea credincioasă a rămas poporul Meu, căci din trup, rămășița s-a făcut duh, și a lucrat Duh Sfânt pe pământ și L-a dat neamurilor pământului, ca să fie creștin pământul, căci peste tot Hristos a fost vestit de cei rămași creștini în Israel. Eu Mă voi îndura de Israel, căci prin prăbușirea lui tu ai locul lângă Mine, dar să te rogi să se trezească și el și să se uite la tine, cel ce ești cu Fiul lui Dumnezeu, și să Mă ia de moștenitor de la Tatăl și să-i rostesc iertarea. Amin. Roagă-te, Israele, roagă-te pentru Israel cel după trup, că el a purtat numele lui Dumnezeu pe pământ, fiindcă din neamul lui a răsărit credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel trimis.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1995

***

O, de ce am venit Eu numaidecât la tine? De ce am venit iar? Am venit să-ți spun să asculți de fiii Mei cei unși, ca să nu te smulgă careva din mâna Mea, din sânul Meu, de sub acoperământul Meu și ca să cazi în lume, unde Eu nu Mă mai duc.

Fiilor, fiilor, mărturisiți-vă unii altora păcatele, că iar vă spun: nu cumva să lucrați altfel decât am cuvântat Eu. Lăsați obiceiul omenesc. Nu vă luați după oameni. Voi întoarceți-vă la începutul Meu din vremea Mea și a apostolilor Mei când biserica nu era subjugată de legi ale păcatului. Este scris în Scripturi cuvântul Meu: ***«Lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit întunericul, pentru că faptele lor erau rele»***, iar lumina le vădea faptele lor rele. De aceea s-a făcut în biserica lumii așa obicei, mărturisire în ascuns. Cine-și mărturisește în ascuns faptele lui rele, acela să meargă la judecători lumești, unde se fac păcate. Dar cine nu face fapte rele, acela să stea descoperit în poporul Meu. Cine a făcut fapte rele și le-a mărturisit și nu le mai face, acela este al poporului Meu. Cine ascultă numai de cuvântul Meu, acela este al poporului Meu. Cine nu înțelege, cine nu împlinește, cine face altfel decât îi cere cuvântul lui Dumnezeu care stă în mijlocul lui Israel, acela să iasă din tabără, că nu este fiu. Cine iubește întunericul, acela se ascunde cu faptele lui și nu iese cu ele la lumină ca lumina să le vădească. Fiilor, fiți fii, fiți fii curați, fiți fii atenți.

… Vezi, Israele, de ce am venit? Am venit să-ți spun să fii. De aceea am venit. Să fii, precum Eu sunt Cel ce sunt. Am venit să-ți spun să fii fiu, ca să mănânci ca fiul, nu ca furul.

Ridică-te, tată, ca să ți se vadă îmbrăcămintea. Scoală-te, și să fii descoperit în lumină, și dacă nu poți să fii numai cu Domnul, să nu te grăbești să iei din mărul cel de aur. Aici este păstrat mărul cel de aur. Aici cel mai mic stă de pază lângă măr, stă de veghe lângă măr, căci mărul s-a copt și hoții vor fi prinși.

Au fost trei fii ai unui împărat care avea un măr de aur.

Și primii doi au adormit în vremea coacerii mărului, și hoții au furat merele, și împăratul n-a mâncat din măr atâta vreme. Dar cel mai mic, cel de al treilea fiu, a stat treaz și și-a pregătit bine trezirea și a prins pe hoți, și mărul a scăpat nejefuit, și cel mai mic a pus tatălui său mere coapte pe masă, și împăratul a mâncat mere din mărul lui numai a treia oară, numai la paza celui de al treilea fiu. Israele, pomul vieții a fost în toată vremea furat, dar în vremea ta a fost grădina împrejmuită, iar fiii, treji lângă măr, și mănâncă împăratul, fiilor. Până acum împăratul n-a mâncat, căci mărul era furat. Cei ce au mâncat din măr nu erau curați cu trupul, nu erau curați cu duhul, nu erau curați cu lucrul și cu veghea, și dădeau mărul tot la furi.

Fiilor care vegheați lângă măr, adunați poporul din loc în loc și spuneți-i povestea mărului de aur și a împăratului care are mărul. Iată, am luat mărul și l-am așezat în grădină. Nu l-am mai lăsat în drum așa cum Îmi era culcat la pământ gardul viei Mele de-Mi ciuguleau din trup atâtea trupuri străine de trupul Meu.

Fiilor, fiilor, fiți atenți, că e mare lucru să aveți înțelepciune dumnezeiască. Cine a învățat de la om, acela are înțelepciune omenească. Cine a învățat de la Dumnezeu, acela are înțelepciune dumnezeiască. Israele, tu, tată, de la Dumnezeu ai învățat, și tu să știi de la Dumnezeu și numai de la Dumnezeu. Nu te lua după omul care Mă închide pe Mine în filele Scripturii, căci Eu sunt Cel ce am făcut Scriptura și atunci și acum, și sunt mai presus decât Scriptura. Scriptura nu M-a putut cuprinde, și de aceea am spus că dacă s-ar fi scris tot ce voiam Eu în Scriptură, **n-ar fi încăput cartea Mea pe pământ, n-ar fi încăput în inima omului cel de atunci cartea Mea cea întreagă**. Eu acum lucrez la întregirea cărții Mele, că iată, Israele, Eu sunt cartea. Eu Mă fac carte și în vremea aceasta, dar în vremea aceasta scriu în ea după vremea aceasta, nu după vremea aceea. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*) În vremea aceea am scris în carte despre vremea aceasta, dar nimeni nu știe să citească în cartea cea scrisă atunci, și citește după cum vrea fiecare. Atunci am scris cu greutate, că nu încăpeam de om, dar acum iată cum scriu: scriu ca în cer, nu ca pe pământ, căci atunci eram pe pământ, iar acum sunt în cer, și din cer lucrez peste pământ, și nimeni nu Mă poate trage de lângă Tatăl ca să-Mi ceară socoteală de cele ce scriu, căci cuvântul e Cuvântul, și e Duh și Se face trup în carte, și omul nu înțelege că acest cuvânt este Însuși Dumnezeu, Care vine să judece peste pământ.

… Fiilor, în curând va fi să lucrăm ca primii creștini cu statul la masa cea de cină nouă, dar nu ca la început, ci ca la sfârșit. Să te pregătești, Israele, pentru masă din cer coborâtă pentru tine, căci voi lua și voi împărți pâinea cea nouă, care nu din cuvânt omenesc va fi înaintea ta. Pregătește-te, Israele, ca nu cumva să te mai întorci din drum. Fă-ți socoteala vieții tale dacă poți să-Mi dai Mie viața ta pe veci de veci, dacă vrei, fiule, că Eu vreau. Să postești de cele firești, de cele lumești, să postești și iar să postești, dar să nu postești de cele cerești. Îți voi cere statură așezată. Îți voi cere, Israele, grăire aleasă, purtare veșnic plăcută Mie. Îți voi cere să-ți strângi

cărările și să te tragi deoparte de lângă tot ce este străin de cer, că Eu așa am scris în carte că poporul Meu va fi deosebit de toată lumea de pe pământ și despărțit de toată lumea de pe pământ. Dacă n-ai să poți așa, să nu-Mi ceri loc deosebit și în rând cu cei ce vor putea tot ce le cer Eu.

… Mărturisiți-vă unii altora greșalele și ascultați de Mine, fiilor. Lucrați la lumină, lucrați ca fii ai luminii. Eu iubesc pe poporul Meu. Eu am iubit și pe cel ce a fost și s-a lepădat și s-a dus spre lume, dar acum nu-l mai iubesc, căci iubirea își are soții ei. Eu iubesc pe poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 12-11-1995

***

Iubirea Mea v-o dau vouă, celor din porți. Luați și înviați în duhul iubirii și nașteți-vă din ea, din Domnul, căci Eu sunt iubire. Nu fiți fii ai necredinței, că a ajuns la sfârșit necredința și fiii ei. Nașteți-vă din iubirea Mea, nu din altă iubire. Nașteți-vă din cer, nu din pământ. Treziți iubirea Mea în voi, ca să se trezească România și să învețe ce este iubirea, ce este biserică slujitoare înaintea Mea, ce este jertfă adusă la altarul iubirii, jertfă înaintea Mea. **Biserică înseamnă fii ai iubirii cea din cer și care are pe masa ei trupul iubirii.** Fiii iubirii cea din cer fac faptele iubirii. Aceia sunt fiii iubirii, nu alții. Luați de la Mine și dați-vă unii altora, și duh de credință în Dumnezeu să lucrați peste voi, căci Domnul vine ca o cursă peste cei necredincioși, peste cei ce nu veghează, și vine ca o mângâiere peste cei ce înviază prin iubire. **Luați și înviați, luați și împliniți cuvântul lui Dumnezeu care vine pe nori de slavă și se așează în România, și se face trup în carte cuvântul lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine", - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Eu Mă fac carte pe pământ. Eu și acum Mă fac carte, căci nimic n-am lucrat fără să fi cuvântat mai întâi. Vin să învăț pe român; pe român mai întâi, și apoi pe iudeu, pe elin și pe orice alt neam. Vin să învăț pe om ce înseamnă biserică și jertfă adusă înaintea Domnului. **Biserică nu este altceva decât fiii care slujesc pe pământ lui Dumnezeu; lui Dumnezeu și nu loruși; unii altora în Domnul și nu loruși.** Cum adică așa ceva? Cum adică în Domnul? Adică fii care au pe Domnul de hrană, de creștere, fii care au pe Domnul de viață, nu fii care slujesc plăcerilor lor și veacului acesta și stăpânului veacului acesta, duhului lumii acesteia. Iar jertfa adusă înaintea Mea este atunci când este împăcare între frate și frate, între om și Dumnezeu. Altfel de jertfă nu ajunge la Domnul, și se întoarce.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1995

***

Israele, Israele, ce văd Eu pe pământ! Se botează omul în numele lui Iisus Hristos, (*Vezi selecția tematică: „Despre Botez", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) se cunună în numele lui Iisus Hristos, (*Vezi selecția tematică: „Taina omului și a femeii", - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive, n.r.*) și merge din când în când la biserică în numele lui Iisus Hristos, și zadarnic face așa dacă nu se împărtășește cu Trupul și Sângele lui Hristos, zadarnic, fiilor. Ce văd Eu pe pământ, e jale mare. Nimeni nu știe ce va să zică biserică. **Biserică înseamnă fii care se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos.** Cei ce nu se împărtășesc, în zadar se duc. O, cum să se împărtășească dacă ei nu sunt pregătiți pentru primirea Domnului, pentru venirea Domnului, dacă ei nu sunt gata în așteptarea Domnului? Se împărtășesc din an în Paști, după obiceiul oamenilor, dar niciodată nu sunt pregătiți, de vreme ce stau mereu în păcatele lor. Cine să-i învețe pe oameni? Cine, tată, cine? că n-are cine. N-are

cine să mai facă lucrarea de iertare a păcatelor oamenilor, lucrarea de împăcare a omului cu Dumnezeu. **N-are, fiilor, n-are cine, căci păstorul de azi e altceva, nu e păstor.** Nu mai merge nimeni pe calea cea cu viață vie, și de aceea te-am ridicat pe tine, poporul Meu, și ți-am grăit din cer mereu, și tu ai crezut în Cel ce-ți grăiește, și te-ai sculat la drum, și iată, fac din tine cale a omului spre Dumnezeu, spre biserică vie, Israele. De aceea am împlinit această piatră pe pământ, ca să grăiesc din vârful ei și să arăt omului calea. Omul trebuie să creadă în Dumnezeu, să-L iubească și să-L urmeze pocăindu-se de toate cele muritoare și trecătoare, vindecându-se de moarte, măi fiilor.

… Suntem în serbare întreită, și voi veni la voi, fiilor, cu lecție pentru tot omul, căci vom semăna sămânța, fiindcă Eu am semănători între voi. Voi coborî o lecție de viață, ca să ia omul lecție, că nu mai este apă curată, nu mai este izvor curat și netulburat. Nimeni nu mai știe ce înseamnă oaie, ce înseamnă capră, ce înseamnă lup. **Dar nimeni, nimeni nu mai știe ce înseamnă biserică credincioasă, rugătoare în Hristos, așa cum se spunea odată în biserică: „Câți sunteți credincioși, Domnului să ne rugăm".** (*La Sfânta Liturghie, n.r.*) Nu se mai aude pe nicăieri o rugăciune curată, nu se mai poate spune de ea, de vreme ce nu poate preotul s-o spună. **Preotul de azi nu este credincios lui Hristos, nu este**. Vine omul la biserică și pleacă acasă neîmpărtășit. La ce mai vine? Vine că vine și preotul, dar preotul de azi nu mai este **„ușă de biserică"**, nu mai este.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la patru ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1995

***

Israele tată, tot omul care-și zice creștin, care se pretinde că este din biserică și fiu al bisericii, tot omul care vine la biserică și nu se împărtășește cu Trupul lui Hristos, aceluia i se scrie necinstire față de Trupul și Sângele Meu. Omul care merge la biserică numai de aceea să meargă, ca să se împărtășească cu Domnul. Asta înseamnă mers la biserică. Dacă mergi mai rar, te împărtășești mai rar, dar dacă mergi mereu, de aceea mergi mereu, ca să te împărtășești mereu. Iată, tată, ce este pe pământ. Câtă necunoștință, câtă păcătuire, câtă necinstire față de Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii! Dar lumea vine până la ușă, și tot nespălată se duce acasă la ea. Cine să-i spună omului ce păcat mare face că vine și stă în vremea jertfirii Mielului și nu ia din Miel și nu stă la masă? De ce mai vine la biserică un așa om? Vine să facă neascultare, de aceea vine. Vine nepregătit și face păcatul necinstirii de Dumnezeu. Vine să mintă prin ceea ce zice, că nu-i de ajuns că nu se apropie când aude: **„Cu frică și cu dragoste să vă apropiați la Sfintele Sfintelor".** Nu-i de ajuns că nu se apropie să ia, ba mai face și păcatul de a cânta laudă lui Dumnezeu că i-a învrednicit de sfintele Taine, și se roagă să fie întăriți întru sfințenie toată ziua. Minte și preotul, minte și omul care cântă altceva decât ceea ce face.

O, omule, tu nu vezi că sfânta Liturghie este pentru cei ce se împărtășesc, este pentru cei botezați și pregătiți pentru Sfintele Domnului? Omule lumesc, alta este slava lui Dumnezeu, și alta este slava oamenilor. Alta este lauda lui Dumnezeu, căci scris este***: «Cine se laudă, în Domnul să se laude»***, adică unit cu Domnul în trup și în sânge. Apostolii Mei când se adunau în Domnul, sfârșeau întâlnirea prin frângerea pâinii și prin împărtășirea credincioșilor. De aceea se adunau. Vremea cea de atunci nu mai este pe pământ, ca să se împărtășească toată biserica. Dar să știe tot omul că Eu cu cei nelegiuiți nu pun masă, nu stau la masă. Cu cei ce nu și-au lăsat păcatele, ca să

Mă ia apoi pe Mine în ei mereu, mereu, Eu cu aceia nu prânzesc, după cum este scris: ***«Cu cei necurați nu voi prânzi»***. Sunt multe locașuri unde se adună lume multă în fața frângerii Trupului Meu, și nu ia din Trupul Meu lumea. **Și dacă ia nepregătită, în zadar ia, și nu degeaba, ci ca să se facă vinovați de cele sfinte, de vreme ce nu stau spălați de păcate.** Iată, pe pământ e piață, nu e cină de taină așa cum se cântă cântarea cinei cea de taină. Mă ia preotul de azi și Mă pune pe blid ca în piață și nu ca la masă de cină tainică pentru cei credincioși, ci ca cei ce spun vrăjmașului taina cinei Mele. Intră la un loc, pregătiți și nepregătiți, credincioși și necredincioși, curați și necurați; ca la piață intră, nu ca la cina cea de taină. Și iată ce e pe pământ: una se zice, și alta se face, după cum este scris, că a rămas totul ca o orânduială omenească.

Mare lucrare este rugăciunea. Mare lucrare este calea spre Dumnezeu. Mă uit la câte unul plin de zâmbet sfânt, Mă uit cum Se cunoaște Domnul din el, și iar privesc pe câte unul care se vădește singur că are păcatul la pândă ca să-l învinuiască, și iată, Dumnezeu Se vădește pe Sine, și păcatul se vădește pe sine, și scris este: ***«Dacă vreunul greșește, pe unul ca acesta îndreaptă-l cu blândețe, luând seama bine la tine însuți să nu cazi și tu în ispită»,*** în ispita de a-i mângâia păcatul, de a-i dezvinovăți păcatul, de a-l milui fără de ridicare. Este scris pentru păcatele de moarte, să nu te rogi pentru cel ce face păcate de moarte. Dar ce să-i faci? Să-i arăți ce este cu el și ce să facă. Și dacă el se ridică prin înviere din moarte, numai apoi să vezi ce este de făcut cu el, că mare este această cale, rugăciunea. Dacă rugăciunea omului nu-l duce pe om până înaintea Domnului, acela nu a mers pe drumul rugăciunii, că scris este: ***«Nimeni nu s-a coborât din cer decât cel ce s-a suit»***. Cine nu se suie, nu are de unde să vină înapoi cu plata rugăciunii lui. Israele, Israele, nu este om care să se roage și să nu primească.

Copilași, copii ai poporului Meu Israel de la sfârșitul timpului! Măi copilași, vă alint și vă mângâi pe voi și vă vorbesc despre taina rugăciunii, căci vorbind peste voi va lua și omul din lume, fiindcă sămânța Eu v-o dau vouă, și voi o semănați, căci mai văd pe ici, pe colo și pământ moale și cald pentru sămânță, nu numai drum, nu numai spini, nu numai piatră. Mai am dintre cei care suspină după Domnul, și îi voi adăuga cu cei înviați prin cuvânt, cu cei ce se nasc la sfârșit din cuvântul Meu care vine la voi ca să spele păcatele lumii și ca **să vină cel înviat la cina cea tainică a Mielului lui Dumnezeu**. (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului”, - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Iară și iară rostesc: biserică înseamnă Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, luat și mâncat de toți cei adunați întru biserică cerească pe pământ. Numai acolo Eu sunt întreg, numai acolo Eu vin întreg, acolo unde toți cei adunați la masă iau și mănâncă din cină, din Miel, din Paști, fiilor. Dar nici la început n-am avut ce am azi pe pământ, căci azi te-am pregătit, Israele, pentru cină fără de sfârșit, și ți-am spus, tată, cum să te îmbraci, cum să te speli, cum să stai și cum să mănânci, ca **să iei mereu, mereu din cina Mea, după fiecare dimineață și seară, după fiecare măsură de ziuă, fiule Israele, căci focul nu trebuie să se stingă, și Mielul nu trebuie să fie luat de pe masă.** (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe jumpshare; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) De aceea ți-am zis Eu ție, copile Israele, că tu ești o taină, tată, o cină de taină înaintea Mea, că tu nu dai vrăjmașilor Mei taina Mea, cina Mea, și nu Mă vinzi pe sărutări așa cum face Iuda de atunci și până azi. Tu nu stai fără Mine nici o zi. Tu iei cina Mea veșnic, și te faci veșnic, mâncând pe Cel veșnic, pentru că tu te-ai pregătit de nuntă, fiule scump, și toate mădularele tale stau la masa cea de cină a nunții Mielului ceresc pe pământ. Tu ești taina Mea de la capătul timpului, și Eu stau, stau cu drag și cu dor

la masa cea de cină cu tine. În tine nu mai stau întru răstignire, în tine nu mai intru ca într-un mormânt, ci intru în lumină, pentru că te-am făcut lumină din lumina Mea, pentru că te-ai luminat la cuvântul Meu, care stă și veghează de deasupra ta. Cuvânt și pâine este Dumnezeu pe masa ta. Duh și trup sunt cu tine și în tine, și tu ești taina Mea, popor scump, tu ești cel ce Mă iubești pe pământ, căci omul de pe pământ nu știe ce este iubirea. Omul schimbă locul la toate cuvintele sfinte, și nu mai știe omul unde se potrivește cuvântul pace, cuvântul iubire, cuvântul biserică, cuvântul creștin, cuvântul fiu al lui Dumnezeu și cuvântul viață. A luat omul cuvintele sfinte și le-a pus peste lucrarea lui, și omul citește de la om. Dar iată, vin să iau ce este al Meu, că nu voi da nimănui slava cuvântului cel sfânt, căci slava lui Dumnezeu nu este slava oamenilor. (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului", - și pe jumpshare; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Fiilor scumpi, aduceți-Mi necontenit aminte de făgăduințele Mele pentru așezarea și slava și lauda Ierusalimului cel din nou așezat pe pământ. Biserica este Ierusalimul, biserica cea vie, care are pe masa ei trupul ei, luat de pe masă de fiii ei cei vii până ce totul va fi înghițit de viață. Lăsați-vă înghițiți de viață, fiilor. Voi în Mine, și Eu în voi. Biserica, din Trupul Meu a luat ființă. Biserica s-a zidit din fiii care au mâncat Trupul Meu. Cei ce mănâncă Trupul Meu, aceia sunt biserica Mea. Cei ce mănâncă pregătiți și vii din Cel viu, aceia sunt biserică Mie. Cei ce mănâncă din cină și nu se scoală din moarte, aceia sunt mormânt pentru Iisus Hristos, aceia rămân între morți. Lăsați morții cu morții lor, voi, cei ce înțelegeți taina învierii. Israele, Israele, se va trezi omul din somn și va bate să ia lumină, dar tu să-l înveți mai întâi ce este Dumnezeu și cum este Dumnezeu, și apoi să te uiți dacă folosește omul pe Domnul, și numai apoi să-i dai lumină. Să nu crezi în lumina omului, să nu crezi, Israele. Cine vine luminând din sine, să nu-i rupi din lumina Mea cea din tine. Cine vine, să vină gol, căci cele vechi trec cu trosnet. Cele ce se văd nu sunt cele ce vor fi. Omul trebuie să se vindece de toate cele muritoare și trecătoare, măi fiilor, și să nu aibă omul păcate de moarte dacă vine să fie cu cele ale vieții. De aceea vă spun mereu că iubirea își are soții ei; de aceea, ca să nu greșiți când va veni omul să bată ca să ia lumină. Lumina își are fiii ei și soții ei, fiilor. Tot omul care se va lupta să-I placă lui Dumnezeu, acela se va cunoaște, acela va fi cunoscut de Dumnezeu. Prin ce se va face cunoscut? Prin strigarea lui la Dumnezeu, că numai atunci Se uită Domnul și vede cine strigă și cum strigă și de ce strigă.

Israele, Israele, să știi, tată, că oaia este oaie, capra este capră, și lupul este lup. Să știi, tată, că în biserică sunt numai oile. Să știi, măi Israele, că în biserica din lume este numai pielea oii. Să știi, copilul Meu, că Păstorul Cel din cer Își cunoaște oile. Eu sunt Păstorul Cel bun. Păstorul care nu-și pune viața pentru oi, nu este păstor bun. Acela dă cu mâna lui oile, le dă lupului, că se are bine cu lupul. Dar am venit Eu la oile Mele și nu las ce este al Meu. Le dau pășune curată, le dau apă curată, le dau Duh Sfânt la oi și la miei, căci lupul fuge de Duhul Sfânt, și așa Îmi scap Eu oile Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-1995

***

Israele, Israele, cărarea ta sunt Eu. Să n-ai altă cărare afară de Mine. Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău, Israele, că nimeni nu Mă mai iubește, fiule Israele. Mă plâng la tine, copile scump. Nimeni nu Mă mai iubește, nimeni pe pământ, nimeni. Nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume, s-a speriat de tine și de Mine, Care-ți sunt ție cărare; s-a speriat și M-a făcut duh rău, așa cum M-a făcut biserica lui Israel când am venit în ea ca

Mântuitor, ca binefăcător, ca luminător de la Tatăl și ca potecuță de mers spre Tatăl. S-a speriat omul bisericii și ține calea pe la răspântii, ca să nu se trezească nimeni, ca să nu apuce nimeni pe cărarea cea curată.

S-a sculat nu demult cel mare care stă pe scaunul bisericii din lume (*Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, n.r.*) și a rostit în locaș sfânt împotriva poporului Meu pe care Eu îl hrănesc prin cuvânt. Eu am auzit și M-am luptat să nu scriu acest cuvânt de ocară, și am zis: Tată, iartă-l, că nu știe ce zice; nu știe, Tată, nu știe; nu știe, că nu vrea să știe. S-a sculat mai-marele bisericii și a zis de fiii grădinii Mele că sunt derbedei. „Derbedeu“ în limba Mea românească înseamnă om care-și pierde vremea, om fără rost pe lume, om fără căpătâi. A auzit Tatăl Meu din cer acest cuvânt: „derbedeii de la Pucioasa“. Așa a vorbit mai-marele bisericii în biserica lui.

O, omule al bisericii, tu ești acolo să vestești pe Dumnezeu oamenilor. Tu ești acolo să vestești cărare pentru oameni, să vestești Evanghelia, nu să defaimi pe fiii care iubesc cărarea Mea și viața Mea în ei. O, omule al bisericii, e mult de când defaimi truda Mea de la cer la pământ, și Eu Mă rog înaintea Tatălui și spun: Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac, nu știu oamenii bisericii că Eu am venit să scot biserica din beznă.

Mă roagă cerul României, Mă roagă sfinții României și Îmi spun: „O, Doamne, uită-Te în România și vezi ce au ajuns locașurile afierosite pentru sfințenie! Scoală-Te, Doamne, și răscumpără biserica și truda noastră răsplătește-o, că cezarul s-a îmbrăcat cu veșminte de sfințenie, și nu se mai vede cărarea Ta cea sfântă, cea din cer între oameni. Nu mai are cine să arate omului cărarea. Scoală-Te, Doamne, și răscumpără sângele nostru și dă plată credinței noastre și curățește locașurile afierosite sfințeniei Tale, Doamne. Scoală-Te cu mila Ta peste România și risipește necredința, și fă cale cuvântului Tău cel venit pe nori, și șterge păcatele bisericii și biruiește, Doamne, cu înțelepciunea Duhului Sfânt peste înțelepciunea veacului acesta, care a pătruns până și în locașul sfințeniei Tale. Întărește pe poporul Tău cel mic, **întărește biserica Ta cea vie prin cuvântul Tău, și așează sfințenie peste România, și din ea să faci cărare de Duh Sfânt peste popoarele fără cărare, fără Duh Sfânt pe pământ.** Ajută-i pe cei ce poartă cuvântul Tău, venit din cer pe pământ. Ajută-i, că și noi, cei ce stăm înaintea Ta pentru România, și noi în numele Tău îi ajutăm și îi ocrotim cu harul Tău și cu darurile Tale cu care ne-ai îmbrăcat la credința noastră. O, Doamne, pleacă cerurile și biruiește pentru România, că ea este făclia Ta, care va lumina toate neamurile pământului și pe Israel, poporul Tău în care Tu Te-ai mărit în veacuri și prin prooroci, ca să Te mărească pe Tine împărații și neamurile pământului. Împlinește, Doamne, făgăduința Ta pentru veacul cel nou, pentru întoarcerea Ta între oameni, pentru cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și asemănarea Ta. Iartă-l pe omul fără de cărare și arată-Te lui ca să-i spui: ***«Eu sunt calea, adevărul și viața și veșnicia».*** O, Doamne, ascultă rugăciunile sfinților cerului Tău și împlinește, Doamne, voia Ta pe pământ, întru lucrare de cer nou și de pământ nou, loc al păcii și al dreptății veșnice. Amin.“

O, Ierusalime, așa se roagă sfinții României la scaunul Treimii cerești. Roagă-te și tu cu ei, întru răbdare, că milă Mi-e de om, măi fiule Ierusalime. Se roagă Avraam, copilul Meu, se roagă să împlinesc făgăduința cea făcută de Mine lui. Se roagă cerul. Roagă-te cu cerul, Ierusalime. Roagă-te, fiule, că rugăciunile bisericii din lume, care te defaimă pe tine, popor al cuvântului Meu, ce să Mă fac Eu cu rugăciunile celui ce nu crede în venirea Mea? Venirea Mea e în pregătire, dar oamenii bisericii n-au timp să creadă. La ei am venit, că era să fie ai Mei, dar ei nu M-au primit,

și spun că sunt fără căpătâi, că sunt „un pierde-vreme“ prin poporul cuvântului Meu. Dar Eu sunt Dumnezeu în cuvânt, sunt Dumnezeu Cuvântul, și omul bisericii nu are înțelepciune, nu are timp să înțeleagă. S-a îmbrăcat în haina bisericii om străin de viața cea întru Mine, om care nu înțelege sfințenia, om care iubește slava deșartă, slava care vine de la om și nu de la Dumnezeu. Slava de la Dumnezeu este sfințenie în trup, este sărăcie de duh, este umilință și înțelepciune cerească și Duh Sfânt lucrător de slavă cerească pe pământ.

O, poporul Meu, plâng cu tine, fiule. Nimeni nu Mă mai iubește pe pământ, nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume și s-a supărat pe Mine și pe tine și M-a făcut duh rău, așa cum M-a făcut biserica lui Israel la prima Mea venire. Cine nu te primește pe tine, poporule, trimisul Meu, acela nu Mă primește pe Mine, și Eu încă Mă rog Tatălui și spun: Tată, iartă-i pe cei potrivnici Nouă, că aceștia nu știu ce fac. Așa să te rogi și tu, poporul Meu, că tu ești poporul rugăciunii cea poruncită de Mine ca să fie în tine. Iartă-i pe cei mari care te defaimă pentru numele Meu pe care-l porți. Tu ești mic și poți să ierți, căci cel mic nu poate face nici un rău. Roagă-te la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să ierte pe tot omul care nu știe ce face, care nu știe ce zice, că mare este întunericul acestui veac, mare, fiule, și nu mai este sfințenie pe pământ. Ba chiar nici în locurile sfințite nu mai este sfințenie, nu mai este, și plâng cu tine, fiule Ierusalime, plâng de dorul omului, de lucrul mâinilor Mele, pe care nu-l mai pot găsi ca să suflu peste el și să-l repar și să-l așez în loc veșnic și în viață veșnică. Dar de tine Mă bucur, Israele mic, Ierusalime mic, și vin peste tine cu Duhul Sfânt al mângâierii, făgăduința pe care Eu am lăsat-o când M-am înălțat la Tatăl, că iată, sunt în cuvânt peste tine și îți aduc din cer viață și putere și pace cu Mine, fiule, poporul Meu. Bucură-Mă și tu, că sunt un Dumnezeu fără de mângâiere. Mă mângâi cu sfinții și cu îngerii, dar durerea pentru om Mă amestecă cu durerea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul**,** din 07-07-1996

***

Fiilor, fiilor, sunt și nori văzuți, și nori nevăzuți. Israel vedea norul cel nevăzut al slavei Mele, vedea ca să vadă pe unde trebuie să meargă, vedea ca să creadă, dar când s-a săturat de crezut, și-a părăsit statornicia și răbdarea și ascultarea. Dar vreau să-l ridic pe Israel cel de atunci. Vreau să audă și să-l fac să creadă. Cuvântul Meu merge peste tot, și va merge și va sufla din el duh de viață, și va învia și poporul Israel, că Eu nu uit de stăruința rămășiței lui Israel. El nu M-a primit atunci ca Fiu al lui Dumnezeu, dar Mă va primi, că este scris aceasta. **De aceea Îmi trebuia biserică vie și viață cerească în biserică vie pe pământ. Să audă neamurile pământului și să apuce pe cale, că una este calea.** Să audă Israel, să audă și să învieze poporul Domnului, căci s-a slăvit slava Domnului în el.

Israele, Israele de azi, să fii fiu de samarinean, Israele scump, ca să pot rosti iertare mare peste cei ce vor cere iertare, și să dau bucuria mântuirii și a vieții veșnice la toți cei ce vor vedea calea aceasta pe care merg Eu cu tine, popor al cărării. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-1996

***

Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin. Vin cu cerul cel nou și cu pământul cel nou care sunt. Vin cu pacea și cu dreptatea în lucrare de cer nou și de pământ nou, căci pacea oamenilor nu

e pace. Oamenii sunt plini de duhul înțelepciunii de pe pământ, sunt plini de duhuri oamenii, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu, Domnul, umblu pribeag de șapte mii de ani și n-am unde să-Mi plec capul, dar Mi-am curățat un popor și l-am făcut sărac cu duhul, ca să am loc cu împărăția Mea în el și să fiu cu cerul pe pământ, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu, fără cuvântul lui Dumnezeu. Eu mereu am vorbit peste omul care a auzit glasul Meu din cer, și am ajuns până azi, și am pe poporul Meu, care este fiul Meu, și grăiesc de deasupra lui, și el Mă ascultă și face voia Mea, voia cuvântului Meu, și îl învăț să Mă împartă, ca să aibă lumină noroadele de pe pământ, căci Eu sunt cuvânt și lumină. Amin. **Am ales din fiii bisericii vase de aur, care nu se încurcă cu treburile lumești, vase de trebuință lui Dumnezeu, ca să intre Domnul în Ierusalim și să facă Ierusalim din om, biserică să facă din om,** jertfă vie înaintea lui Dumnezeu, ardere de tot, vie, ardere vie în om.

Să se împace omul cu Dumnezeu și să-I fie biserică Domnului! Omul caută biserica, dar scris este: ***«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»***, oamenilor care căutați. Nu veți găsi biserica decât în voi, dacă o veți zidi în voi. **Trupul creștinului, trupul curat în care intră Domnul în chip curat, nu altceva este biserica.** În biserica de zid dacă nu vine creștin curat, care să-L ia pe Domnul trup și cuvânt, nu este biserică cea de zid.

O, oamenilor, voi în zadar clădiți biserici de zid dacă nu vor intra în ele creștini cu trupul și cu inima curată. Să se împace omul cu Dumnezeu! Să se așeze omul în genunchi și să-și facă cruce adevărată peste trupul său și să rostească lui Dumnezeu rugă de căință și să se curețe prin părerea de rău și să pună peste el făgăduință de înviere din moarte, și așa să ia pe Dumnezeu în el, spre împăcare cu Dumnezeu, spre veșnică unire cu Dumnezeu. **Să se ierte om pe om, căci câte se iartă pe pământ sunt iertate înaintea lui Dumnezeu.** Să fie Hristos trăit de om și să trăiască omul în Hristos, căci înțelepciunea cea din cer una este, și aceasta este: ***«Să se lepede omul de sine și să-și ia crucea sa urmându-Mă pe Mine»*** pe pământ și în cer, prin lume și în biserică. Amin.

… De șapte ani Îmi revărs harul cuvântului rostit peste tine, țară Românie, ca să încep cu tine veac nou pe pământ, dar Gog și Magog Îmi stau împotrivă în tine. Să nu mai fie în tine vrăjmaș ție și Mie. Să fie pacea Mea în tine, că pacea oamenilor nu e pace. Oamenii sunt plini de duhuri, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu umblu pribeag și nu încap în om și n-am biserică unde să-Mi plec capul și să-Mi găsesc ziua Mea de odihnă. O, fiică Românie, vino, că te pețesc să-Mi fii zi de odihnă, precum poporul Meu ales din tine Îmi este zi de odihnă și mireasă Îmi este întru venirea Mea, căci Eu sunt cuvânt, și iarăși toate se fac prin cuvânt, și se va arăta cer nou și pământ nou din tine, țară Românie, căci Eu așa binevoiesc, și în Mine Tatăl binevoiește. Amin.

Acum două mii de ani Tatăl Meu M-a făcut trup în Fecioară și M-a așezat între oameni trup venit prin Fecioară, iar acum, după cele două mii de ani, Tatăl M-a făcut cuvânt în tine, fiică Românie. Auzi tu pe Cuvântul? Eu sunt Fiul Tatălui, Cel ce este. Eu sunt Cel ce sunt, precum Tatăl este. Vino să fii, fiică Românie, căci cel ce este, în Mine este, și altfel nu este cel ce este. Vino să fii în Mine, vino să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, căci Eu sunt trup și cuvânt în biserică; Eu sunt biserica Tatălui, căci Tatăl este în Mine. Vino să fii biserica Mea, că Eu sunt în tine și cuvintez din mijlocul tău peste tine. Vine Domnul din cer la tine ca să fie cu tine, că nu e

bine să fii singură, iubito, singură fără Domnul. Primește-Mă, căci cel ce nu crede în Mine și în venirea Mea, acela are parte cu necredincioșii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

Vin în sfatul poporului Meu și Mă fac cuvânt și peste voi, arhierei și preoți ai vremii. Cuvântul Meu nu se poate lega. **Ce veți face voi dacă Eu voi fi mincinos ca acum două mii de ani?** Nimeni nu credea că Eu sunt trimis din cer de la Tatăl, și Mă făceau mincinos oamenii bisericii, și când au văzut că n-am fost mincinos, s-au ascuns sub minciuna lor, și de atunci stau acoperiți cu ea înaintea adevărului care a înviat pentru veșnicie**. Ce veți face voi dacă nu veți voi să luați de la Mine darul credinței ca să credeți în Cuvântul lui Dumnezeu? România este pilda împărăției cerurilor, și se vor aduna spre ea neamurile pământului și o vor iubi și vor lua lumina cuvântului Meu din ea, căci Eu o pun lumină în sfeșnic, și vor mânca pâine din cer noroade multe și vor ști ce este pâine, căci scris este: *«Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii ca să mănânce».*** Nu dușmăniți pe poporul Meu. El s-a lăsat jertfă de credință și de iubire, el s-a lăsat să fie voia Mea pe pământ, spre mântuirea neamului omenesc. Învățătura aceasta a Mea este, căci poporul Meu nu e popor de înțelepți. El este sărac cu duhul, iar cu ochii inimii și ai minții se uită la Mine și la împărăția Mea și vede slava Mea în cuvântul acesta. Cuvântul Meu este slava lui Dumnezeu. Credeți în Mine și veți vedea slava lui Dumnezeu în cuvântul acesta. Credeți în împărăția Mea care este pe pământ, și voi n-o înțelegeți.

O, arhierei și preoți, nu Mă puneți sub obroc. Luați-Mă lumină vouă și oamenilor. N-am venit să vă stric legile voastre, ci am venit să împlinesc legea Mea cea sfântă spre mântuirea neamului omenesc, căci România este țara alegerii Tatălui Meu, după cum scrie în cartea Mea cea de ieri și cea de azi. Nimic nu vă cer, nimic nu vă iau din ce e al vostru. Dați-Mi doar păcatele voastre ca să vi le iert. Sunt Fiul Tatălui, Cuvântul Tatălui, Care are putere să ierte păcatele omului. Nici slava voastră nu v-o iau, căci slava oamenilor n-o voiesc. Dați-o voi de pe voi, dați afară din voi slava voastră și a oamenilor care vă slăvesc, și luați în voi slava Mea, care este voia Mea în om. Dați viață oamenilor, luați și dați. Acesta este cuvântul vieții veșnice. Nu mai luați pietre în pumni ca să aruncați în Mine, că poporul Meu este cuminte, este fiu al păcii fiul poporului Meu, și **îl numesc Israel pe cel ce crede în Mine și în voia Mea peste om.** Poporul Meu e țarină cu comoară în ea. Vindeți-vă averile și cumpărați țarina aceasta și fiți bogați în Dumnezeu. Poporul Meu are cuvântul vieții în mijlocul său, Mă are pe Mine cuvânt și trup, și îl slujesc cu sfinții și cu îngerii pe cel mic care crede, iar el poate cu Mine, că totul e cu putință celui ce crede. Dacă Eu sunt în mijlocul lui, nu vă mai îndoiți de viața lui, de ungerea lui. Am lucrat supunându-Mă vouă. Am luat din mijlocul vostru arhiereu, martor al lucrului Meu cel nou peste om vechi, ca să fac om nou, născut prin cuvântul cel de sus, și nici așa nu M-ați crezut că sunt venit cuvânt pe pământ și împlinire de cuvânt spre început de veac nou peste România, țara întoarcerii Mele la oameni. O, n-ați crezut! Ba încă Mi-ați pus în temnița voastră pe cel ce a mărturisit mărirea cuvântului Meu, care a întocmit biserică a lui Iisus Hristos pe pământ. Iată, așa M-ați judecat, așa M-ați cunoscut, necunoscându-Mă. Dar încă bat. Bat și iar bat la porțile bisericii voastre, arhierei și preoți ai bisericii de azi în România. Bat și la porțile României, bat și la porțile voastre. Bat și iar bat. Bat să Mi se deschidă, și peste porți nu voi sări, căci păstorul cel bun intră pe poartă, nu pe deasupra în staulul oilor. România este staulul oilor Mele, oi date Mie de Tatăl, și vin să le păstoresc cu toiag de fier, cu cuvântul lui Dumnezeu, care păstorește pe cei ce vor și pe cei ce nu vor, căci râul curge,

și nu seacă râul vieții. Curge și dă peste margini râul cuvântului vieții veșnice, iar cel ce crede are viață veșnică și nejudecată. Amin.

O, Liturghia se cere sfântă, căci scris este: ***«Faceți aceasta spre pomenirea Mea, spre amintirea Mea în voi».*** Ea nu trebuie lucrată de cei fără de minte, căci omul care are minte este acela care nu știe nimic decât pe Dumnezeu în trăirea lui. Numai un așa om are minte, căci omul nu trebuia să știe nimic decât atât: pe Dumnezeu odihnindu-Se în el, chip și asemănare în om.

O, mamă Fecioară, rădăcină a Fiului tău, M-am înrădăcinat în tine de la Tatăl, ca să am rădăcină în om, ca să fiu rădăcina omului, rădăcină din cer, din Tatăl, căci Eu din Tatăl am venit în tine rădăcină, mamă Fecioară, mamă iubită, iubita Mea, mama Mea, Fecioara Mea iubită, Fecioară mireasă! O, cum să te mai cânt ca să rușinez pe cei ce nu au ascultat cuvântul tău care a spus: ***«Mă vor ferici toate neamurile»?*** Tu ești serbată în Israel. Tu ești omul în care Eu M-am înrădăcinat ca să răsar om din om, și așa l-am făcut din nou pe om, și omul nu are minte și nu știe. Tu ești împărăția lui Dumnezeu în om, și nu știe omul ce înseamnă împărăția Mea în el și cu el. Nici omul bisericii care zice că știe pe Dumnezeu, nici acela nu știe nimic, căci omul s-a trufit și a căzut întinzând mâna să ia ce nu trebuia să ia. A furat și a căzut furând și a rămas în sine omul, a rămas stăpân în sine și așa stă până azi. Și am venit și am spus: cel ce voiește să vină după Mine și cu Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea urmându-Mă; să-și ia lepădarea de sine pe umeri și să fie în Mine urmându-Mă. O, nu știe omul împărăția Mea în om. Nu știe nici omul bisericii, nu știe, mamă, nici el.

— O, nu știe, Fiule scump, nu știe omul. Nici omul bisericii nu știe ce este împărăția Ta în om și peste om. O, slavă Ție întru mine, că eu am fost biserica Ta în care ai venit când ai venit de la Tatăl la oameni. Nu știe omul ce înseamnă biserică și împărăție a Domnului în biserică. Nu știe nici preotul care zice ținând pâinea în mână: **„Binecuvântat este Domnul întru pomenirea Domnului Iisus Hristos, Care ca un Miel nevinovat spre junghiere S-a adus“**, *și Te scoate pe Tine trup din pâine după ce taie în patru laturi în pâine zicând:* **„și s-a luat de pe pământ viața Lui“**. *Te ia și Te pune pe blid și zice:* **„Se junghie Mielul Domnului, pentru viața lumii“,** *și împungând în dreapta Ta, ia apoi vin și apă și toarnă în pahar zicând:* **„apă și sânge a ieșit din coasta Domnului“.**

O, altceva înseamnă să știe preotul ce zice. Altceva zic eu, Fiule, când zic așa. Eu sunt mereu în Liturghia copiilor Tăi din grădină. Eu sunt pâinea din care ești Tu luat, pâine din pâine, Dumnezeu din Fecioara din care S-a născut Fiul lui Dumnezeu, și ești pus pe blid ca în ieslea în care ai fost pus la naștere, iar crucea pusă peste trupul Tău pe blid amintește de steaua care Te-a vestit născut între oameni, de arhanghelul care a condus pe magii cei înțelepți în credință ca să vestească lumii că Tu Te-ai născut Om de la Tatăl prin Fecioară; și ești acoperit pe blid așa cum eu Te-am acoperit cu scutecele; și ești tămâiat așa cum magii Ți-au adus tămâie și smirnă. Și toate aceste pomeniri pe care mâna și gura celui ce Te aduce le face și le zice sunt și amintirea răstignirii Tale pe crucea de pe Golgota, coasta Ta împunsă, giulgiurile de pe fața și de pe trupul Tău, piatra de pe mormânt, Fiule. Eu sunt mereu cu Tine când Te împarți fiilor Tăi din grădină; sunt cu sfinții când Te împarți și nu Te desparți și nu Te împuținezi când Te dai spre hrană fiilor. Tot cerul intră când ei zic: **„Fie, Doamne, ca împreună cu intrarea noastră să fie și intrarea sfinților Tăi îngeri care slujesc cu noi mărindu-Te pe Tine, Cel bun“.**

E mare sărbătoarea împărăției Tale cu fiii Tăi, trup și cuvânt cu fiii Tăi pe care i-ai ales din lume ca să le fii Împărat din cer, și ei mă iau și pe mine din pâine și mă așează lângă Tine zicând: **„Împărăteasa stă de-a dreapta Ta. Amin".**

… O, voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere, iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu în voi, precum și credeți, precum și sunt. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile la vremea aceasta, vremurile din urmă să se uite, și să se bucure proorocii care au vestit vremea aceasta a Mea cu voi, că voi sunteți mănunchiul Meu cel mic de flori, despre care au vestit proorocii că veți fi și veți odrăsli. Și vom fi iubiți de mulțimi nenumărate dacă vom ști să ne iubim unii pe alții, fiilor iubitori, fiilor iubiți. Aveți grijă de Scriptura care spune: ***«Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu».*** Iar și iar spun: unii pe alții, nu unii cu alții, nu unul cu altul, ci unii pe alții, precum Eu v-am iubit pe toți cei care ați fost atunci și acum cu Mine iubindu-vă. Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu, iar dacă nu știți cum, întrebați iubirea, iubirea Mea care vă iubește pe toți, și ea vă va răspunde iubindu-vă cu răspunsul ei, și veți fi purtați la sânul ei precum mama își dezmiardă pruncii mângâindu-i. Așa veți fi voi mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de bucurie. Voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou, Ierusalim de sus pe pământ, cetate sfântă, și vor înțelege mulțimi nenumărate ce este Scriptura care spune: ***«Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu»,*** că Eu așa am spus: ***«Vă voi pregăti loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi»***. Și M-am dus ca să vin de la Tatăl locaș pentru voi și pentru cei de atunci peste care grăiam aceste cuvinte, să vin, cetate sfântă să vin, Ierusalim nou să vin și să fiu, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. De aceea vă spun mereu că vin să vă întrupez în trupul Meu cel sfânt, în locașul venit de la Tatăl, după cum am spus: ***«Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc locaș și să vin locaș de la Tatăl pentru voi».*** Am zis că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, dar pentru voi pregătesc locaș cu Mine laolaltă. Ce locașuri are Tatăl între cele multe despre care am spus Eu? O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, ale facerii lui Dumnezeu, măi fiilor scumpi care stați sub înțelepciunea Mea. Sunt locașurile scaunelor, domniilor, începătoriilor, stăpâniilor, puterilor, locașurile arhanghelilor, ale îngerilor, ale serafimilor, ale heruvimilor; locașurile stihiilor care slujesc cuvântul lui Dumnezeu: ploaia, vântul, viforul, grindina, roua, gheața, zăpada, norii, negura, ceața, căldura; mânia cu uneltele ei: fulgerul, focul, pucioasa; locașurile binecuvântării: soarele, luna, stelele și lumina; locașurile casei Tatălui, care multe sunt și nenumărate sunt, căci El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit și se zidesc la porunca Lui, și le-a pus și le pune pe ele în veac și în veacul veacului, și lege le-a pus și le pune și nu o vor trece, și Îl vor lăuda pe El pe pământ și în cer. **O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, dar Eu am venit de la Tatăl și M-am dus iar la El, ca iar să vin, să vin locaș pentru voi, cei dați Mie de Tatăl ca să vă fiu locaș în casa Tatălui Meu; voi în Mine, și Eu în voi;** Eu cu sfinții Mei în voi cu bucurie, după cum este scris: ***«Bucurați-vă, ceruri, și voi, care locuiți întrînsele!»,*** căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele, și așa a fost omul făcut. Amin. V-am pregătit locaș în Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fie ai Mei cu Mine, și Eu cu ai Mei, și toate cele ale locașurilor Tatălui Meu să slujească lui Dumnezeu, cuvântului lui Dumnezeu.

… – Verginico, Eu așa am spus azi lui Israel: o, copii și copilași ai Duhului și ai trupului Meu, Eu veșnic aș sta cu voi. Aș face din noapte zi, aș opri vremea pe loc, aș sta mereu cu voi și v-aș iubi, și M-aș iubi cu voi până ce v-aș îndrăgosti de Mine atât cât de îndrăgostit sunt Eu de voi, căci Tatăl vă iubește, și în Mine este, și este îndrăgostit de voi, și îndrăgostiții nu s-ar mai

despărți în veci, că ei simt vecia cum îi cuprinde, și simt bucuria cuprinzându-i. Așa este Tatăl îndrăgostit de voi, iar Eu sunt vecia și bucuria Tatălui. Eu sunt Cel ce vă cuprind bucurând pe Tatăl în Mine. Din leagăn în leagăn Mă legăn cu voi între cer și pământ, și voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere și iubire și nu poveste, ci adevăr să fiu în voi. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile la vremea aceasta, la vremea Mea cu voi. **Voi sunteți biserica Mea cea de apoi, casa Mea de oaspeți cerești pe pământ.** Sunteți cei mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de mângâiere; voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou din cer pe pământ, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, căci locul omului cel făcut de Dumnezeu este în Dumnezeu, Cel ce l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa, locaș al Domnului în om, și al omului în Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

O, preoții nu știu ce înseamnă Liturghie sfântă, că dacă ar ști ar înțelege ce spun când spun: binecuvântată este împărăția lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Preoții nu Mă au în trăirea lor, nu au minte preoții, nu Mă au pe Mine, dar aceasta nu stă în puterea omului. Aceasta este dar de la Dumnezeu nu prin om, nu luat prin om, ci prin harul Meu, care se lasă în cei ce fac voia Mea cea sfântă în trup, Dumnezeu mărturisit în trupul omului, în trăirea omului. Aceasta nu se învață de la om sau prin om. Cine l-a învățat pe Avraam credința în Dumnezeu, dragostea de Dumnezeu? Căci credința este dragoste. Cine l-a învățat pe Melchisedec credința în Dumnezeu? Eu i-am învățat darul credinței, darul Meu crezând în om, căci Domnul pe cine voiește miluiește sau împietrește, și nu stă în puterea omului, ci de la Dumnezeu este darul credinței în om.

Eu sunt Domnul, Eu sunt acest cuvânt. Oricât de mincinos este acest cuvânt înaintea voastră, o, oameni ai bisericii, să știți că Eu sunt cuvântul acesta. Eu sunt, și veți vedea pe Fiul Omului în slava acestui cuvânt, căci România este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin. Și va fi ea ortodoxie trăită de fiii ei cei credincioși, și va fi biserică Mie, precum și este, căci în ea Eu sunt trup și cuvânt spre pomenirea Mea. Nu numai trup sunt în ea, ci sunt și cuvânt, căci Eu sunt mereu astăzi.

Eu, fiilor, n-am pace în cer și pe pământ fără voi. Voi sunteți pacea Mea, cu voi Mă alin, cu voi Mă bucur în dorul venirii Mele, că Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele, Mi-e dor de om, măi fiilor. Mi-e dor să vină omul spre Mine, că **nu e bucurie mai mare în cer ca atunci când un om fără Dumnezeu vine spre Mine să Mă găsească și să Mă urmeze.** Eu pe voi v-am pus pe pământ cărare a oamenilor spre Dumnezeu. Eu pe voi v-am ales de sprijin, fiilor. Eu, fiilor, n-am pace în cer și pe pământ fără voi. Fără voi n-am grai, n-am cuvânt. Fără voi n-am pace, fiilor. Și de ce n-am pace fără voi? **N-am pace până ce voi veni văzut, că iată, îl strig mereu pe om.** (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Mereu, mereu Îmi fac cale spre oameni cu voi. Voi sunteți mâinile și picioarele Mele; cu voi umblu, cu voi petrec, cu voi Mă scriu în cer și pe pământ, **și n-am pace până ce voi găsi odihna Mea. Omul e odihna Mea, și Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele**, Mi-e dor să vină omul spre Mine și să Mă urmeze precum voi M-ați urmat, copilași ai grădinii cuvântului Meu. O, cum aș putea să mai am pace fără voi? Nimeni nu voiește să se lepede de sine și să Mă urmeze.

Oamenii vor cu Mine, dar ei nu știu ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu. Nici un om nu mai știe cum să fie omul cu Dumnezeu. Mi-e dorul plin, Mi-e duhul tânjind pentru omul cel făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Mi-e plânsul durut, Mi-e dorul plângând după om, dar cu voi Mă alin și Mă mângâi mângâindu-vă și înviindu-vă în dorul Meu. O, cine mai are milă de Mine ca să Mă dea oamenilor și să-Mi găsesc în ei mângâierea pierdută, odihna Mea cea dintâi? Mi-e dor de tot neamul omenesc, dar în lucrul Meu cu voi Mă pierd în voi, Mă ascund în voi cu dorul Meu, că nu mai am unde să-Mi plec capul, nu mai am. Omul nu mai este casa Mea. Și-a vândut omul casa și grădina, trupul și fericirea și le-a vândut. **Omul era casa Mea, și Mie nu-Mi trebuia casă făcută de oameni. Ce fel de casă să-Mi zidească Mie oamenii care Mi-au stricat casa și odihna Mea? Omul era să fie casa Mea și slava Mea, după chipul și asemănarea Mea.**

O, fiilor, cum aș putea să mai am pace fără voi? Unde Mi-aș mai găsi alinul, unde? Cine să Mă audă? Cine să Mă cunoască? Cui M-aș putea plânge pe pământ? Viața omului trebuia să fie viața Mea; trupul lui, casa Mea; lucrarea lui, lucrarea Mea. O, fiilor, e pacea Mea cu voi și Mă mângâi cu voi mângâindu-vă și înviindu-vă în dorul Meu. Luați cuvântul Meu, luați mângâierea Mea și dați-o oamenilor ca să simtă ei mângâierile Mele și să-Mi cunoască glasul.

Se mângâie sfinții în tine, Israele, că le e dor, fiule scump. Vin sfinții cu Mine la tine. Fii atent ce-ți spun, că îți spun cele proorocite în Scripturi. Vin sfinții cu Mine la tine. **Vine Domnul tău cu zecile de mii de sfinți la tine, și toată slava aceasta se va vedea văzută în curând.** Curând, curând se va vedea slava Lui, precum fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus; curând, curând se va arăta, curând, curând se va vedea. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului”, - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, Israele scump, slugă credincioasă, căci veni-va Stăpânul și te va găsi veghind și îți va spune: ***«Intră în bucuria Domnului tău!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-1996

***

O, ce fel de casă să-Mi zidească Mie omul? Oare, n-am făcut Eu cerul și pământul casă a Mea, tron și așternut al Meu? **Eu sunt Cel ce zidesc**. Mâinile Mele au pus temelia ta, Ierusalime al slavei Mele, și tot mâinile Mele îl vor termina până la slăvirea în el a Celui ce vine văzut, că vin cu norii, Ierusalime, și Mă voi lăsa văzut în venirea Mea la tine și toate noroadele vor umbla întru strălucirea Mea și a ta, cetatea Mea de fii, cetate a iubirii Mele, templul Meu cel viu din România. Eu vin cu sfinții în tine și serbez serbare de sfinți, și te mângâi, Ierusalime, mângâierea Mea. Ne mângâiem unul pe altul, fiule. Duhul mângâierii este duhul care ne învăluiește într-un singur trup, Mire din cer și mireasă de pe pământ, căci scris este: ***«Cei doi vor fi un singur trup».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-1997

***

Pace grădiniței cuvântului Meu! Amin. Eu, Domnul Iisus Hristos, intru în cartea lui Verginica. Mă fac cuvânt și vin cu norii, și cu Verginica vin.

Intru cu tine, Verginico, intru în cartea ta, că tu vii pe cărarea ta în grădină, şi ai cărare şi ai carte şi te faci carte pe pământ aşa cum şi Eu Mă fac cuvânt şi carte a cuvântului Meu. Azi e zi de sfânt Ioan. Azi venim la Israel cu Ioan, naşul Meu de botez, şi iar serbăm zi cerească cu Israel. Trecem iar din carte în carte şi însemnăm în cărţi, Verginico, căci cărţile acestea sunt cele prooro-cite în cuvântul Scripturii, care spune: ***«Şi cărţile au fost deschise, şi o altă carte a fost deschisă»,*** **Cartea Vieţii,** Verginico; toate cărţile cuvântului lui Dumnezeu, toate, din toate vremurile, şi cu ele, **Cartea Vieţii,** tată. (*Vezi selecţia tematică: „Cartea Mielului", - şi pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*)

Oare ştie Israel ce este Cartea Vieţii, Verginico? Scris este: ***«Cine nu va fi aflat scris în Cartea Vieţii, va fi aruncat în foc».*** Să lucrăm, tată, că sunt multe de învăţat peste Israel şi peste noroade, şi cărţile toate se vor întocmi până ce toate se vor împlini, şi toate cerurile şi toţi cei ce locuiesc într-însele se vor bucura, că scris este în Scripturi: ***«Bucuraţi-vă, voi, ceruri, şi cei ce locuiţi într-însele!».*** Amin.

— O, Cuvinte dulce, o, Domnul meu, bucuria mea se împlineşte, că a venit vremea poporului meu, Doamne, şi iată, rămăşiţa poporului meu naşte popor. O, mulţi au trecut pe lângă râul acesta de cuvânt, mulţi în vremea celor patruzeci de ani, dar cei de azi ai poporului meu fac voia Ta, Doamne, căci rămăşiţa mereu s-a ales din grămadă în toate vremile, Doamne. Aşa se va sorta şi din biserica cea de azi care nu mai umblă în căile Domnului, şi rămăşiţa ei cea bună, cea cu rod viu se va adăuga poporului Tău şi al meu şi îl vom hrăni, Doamne, pe poporul lui Israel, cel care este şi cel care se va naşte din nunta Ta cu mireasa Ta, cu poporul meu, Doamne, că Ţi-am născut mireasă, (Vezi „Nunta Mielului", n.r.) *şi în dureri Ţi-am născut-o, ca să ai Tu bucurie, Tu şi mireasa Ta, aşa cum ai spus Tu*: ***«Calul alb şi călăreţul lui».*** *Tu eşti cuvânt peste Israel.* (Vezi selecţia tematică: „Calul alb apocaliptic" - şi pe jumpshare; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.) *Naşte, Doamne, naşte fii din cuvântul Tău, naşte-i pe toţi cei pe care-i ai să-i naşti! Însămânţează-i în Tine şi îi naşte ca să fie ei poporul Tău! Însămânţează-Te în ei cu cuvântul Tău, în cei pe care-i ai să-i naşti, pe care-i ai de la Tatăl să-i naşti şi să-i ai şi să împărăţeşti în ei, Doamne, Împărat din Împărat, Domn adevărat, Cuvinte dulce!*

O, poporul meu, mi-e dor să-ţi grăiesc, că te-ai făcut nuntă de veac nou peste pământ. Albeşte-te, fiule, că acum vezi de ce mereu îţi spuneam să fii cuminte, să fii credincios, să fii frumos şi deştept şi sfânt să fii. Să nu te sfieşti să-ţi spui sfânt, căci creştinii aşa se numesc prin Hristos, Sfântul lui Dumnezeu Tatăl, Care intră şi sfinţeşte trupul şi sufletul creştinului. Ai văzut că ţi-am spus prin fiii grădiniţei mele ca să-ţi arate ei taina şi tălmăcirea ei, taina Sfintelor, fiule, taina sfintei Liturghii, pe care n-o înţelegeai, că n-avea până acum cine să-ţi spună ca să înţelegi ce este ea. Am trimis pe cel ales, din grădină, ca să ţi se arate toate câte sunt ascunse în taina sfintei Liturghii, ca să ştii cum să stai în faţa împărăţiei lui Dumnezeu, în faţa tronului lui Dumnezeu, căci altarul pe care Mielul lui Dumnezeu Se aşează spre hrană creştinului, e tronul lui Dumnezeu, fiule scump. Să nu uiţi tălmăcirea care ţi s-a pus în inimă şi în minte. Să nu mai uiţi, şi să iubeşti împărăţia lui Dumnezeu, care stă pe tronul ei înaintea ta, în taina sfintei Liturghii. Cei ce merg la biserică, cei din lume care intră în biserici, se duc din obicei la biserică, şi nu ştie omul din lume ce este sfânta Liturghie, şi de aceea nu stă ca înaintea lui Dumnezeu. Cei din lume se gătesc, se vopsesc, se cioplesc, se trufesc, se împăunează cu haine moi, se parfumează, se înzorzonesc cu podoabe de aur, cu ciucuri, cu pietre scumpe, şi aşa se duc, zic ei, la biserică. (Vezi selecţia tematică: „Despre chipul cioplit şi semnul crucii", - şi pe jumpshare; joomag; archive;

Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.) *O, nu știe omul din lume ce înseamnă biserică. Ei zic că biserica e cea de zid; așa știu ei. Dar cu tine iese Domnul biserică adevărată pe pământ, căci biserică înseamnă fii ai lui Dumnezeu adunați laolaltă în jurul Mielului lui Dumnezeu, Care Se frânge spre hrană pentru iertarea păcatelor cele făcute și iertate prin pocăință.*

Ieșim, Ierusalime, ieșim biserică adevărată ca să vadă lumea ce este biserică. Coboară Domnul în tine trup și cuvânt ca să Se arate lumii cu tine biserică a Sa adevărată și nu vopsită și nu mormânt văruit și zugrăvit pe deasupra așa cum face omul de două mii de ani. Biserica lui Hristos poate să fie și pe munte, și în codru, și pe câmp, și pe maluri de ape, și sub acoperământ de vreme rea, dar să fie biserică, să fie fiii ei în jurul Mielului Cel tainic, Care Se dă fiilor ei. Locașurile care te primesc pe tine, poporul meu care mergi să vestești cuvântul lui Dumnezeu, acelea sunt biserică atâta timp cât tu poposești în ele. Biserica e altceva decât înțelege omul care nu știe ce trebuie să știe. De unde să știe? Cine să-i spună? Preoții lumii se ascund sub perdea, și omul de dincolo de perdea nu știe ce face preotul. Nu simte omul pe Dumnezeu stând pe mâna preotului. Nu vede omul pe Dumnezeu, nu vede nimic, nu știe nimic, și omul piere din lipsă de înțelepciune.

Mergi, Ierusalime, mergi din loc în loc și te vestește biserică a lui Iisus Hristos, Mielul Cel tainic, Care Se dă ție spre hrană. Mergi, Ierusalime, în mijlocul mulțimilor și mulți lupi se vor face miei, că iată, lupii pasc cuvântul meu la un loc cu mieii și cu mioarele Domnului, pasc cuvântul lui Dumnezeu și se înțelepțesc, și mulți vor cerceta cu de-amănuntul taina ta cu Domnul și mulți vor înțelege, și știința Domnului va crește în oameni și mulți se vor face miei și vor lua în ei legea sfințeniei, iar cei fără de lege nu vor pricepe încă. Dar tu mergi, mergi, Ierusalime, că-ți voi scoate în cale asini și cămile și cai, și te vor purta spre mulțimi și multe mulțimi vor învia și vor prinde nădejde și se vor mângâia cu Dumnezeul tău Cel adevărat, popor adevărat al Domnului tău.

… O, Dumnezeu este cuvânt. Asta e măsura și statura și ființa lui Dumnezeu în măsura credinței omului care crede cuvântul lui Dumnezeu, căci cel ce crede cuvântul lui Dumnezeu, crede că Se face trup Cuvântul, cuvânt și trup în mijlocul bisericii. De aceea se zice la Liturghie: ***«Să luăm aminte, că Sfintele se dau sfinților»,*** nu nebunilor, nu porcilor, nu celor ce nu cred că Domnul este cuvânt, și prin cuvânt Se face trup spre hrana bisericii, iar cel ce nu mănâncă Trupul Meu, nu are viață în el, nu este cel ce nu Mă are pe Mine în el ca să-Mi fie Mie biserică. Acela este nebun și orb, și își zice: „Nu este Dumnezeu“. Chiar și din cei ce au fost fii, și fii din fiii poporului Meu, pe ici pe colo se zărește câte unul care s-a făcut nebun și care zice: „Nu este Dumnezeu“, și se duce în lume și se desparte de cuvântul vieții, pentru plăcerile lui, pentru părerile lui, pentru ca să se dea oamenilor și nu lui Dumnezeu, și aceia ajung de râs oamenilor și își smulg numele din Cartea Vieții și se fac loruși dumnezei, și pe Mine nu Mă lasă să domnesc peste ei. Dar în Scripturi scrie un cuvânt rostit de Mine care zice așa: ***«Pe cei ce nu M-au voit să domnesc peste ei, luați-i și aruncați-i spre tăiere și spre foc».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-1997

***

Vin la tine, Israele, cu praznic arhieresc, tată. Arhiereii Vasile, Grigorie și Ioan sunt în venirea Mea la tine, poporul Meu cel binecuvântat. E zi de sobor arhieresc, sobor sfânt, sobor cu

binecuvântare de arhierei peste Israel. Acești trei arhierei au binecuvântat din cer pe pământ începutul lucrării cuvântului Meu în anul 1955 când M-am coborât cuvânt în Verginica.

Să știi, măi Israele, măcar tu să știi bine și să crezi bine că sfinții care M-au purtat pe pământ în sfințenia vieții lor, umblă pe pământ, vin pe pământ la oameni, vin din cer și își iau trupul pe pământ și fac planul Meu și iar intră în cele cerești; vin, și se suie; se suie, și vin la rugăciunea omului și la împlinirea planurilor Mele cu sfinții, căci sfinții sunt servii Mei pe pământ și în cer, în cer și pe pământ, și omul nu știe. Nu știe omul tainele ortodoxiei, căci așa se cheamă lucrarea Mea, ortodoxie se cheamă, dreptate prin credință se cheamă. Credința cea bună a omului, aceea e ortodoxie; ortodoxie așa cum a avut Avraam, despre care Scriptura spune că i s-a socotit dreptate credința. Credință dreaptă, credință neprihănită, aceasta înseamnă ortodoxie. Cine nu știe să creadă în tainele cele de nepătruns ale lui Dumnezeu, acela nu poate să fie ortodox ca Avraam cel credincios și drept în credință, și ai cărui fii sunt stele ale cerului, credincioși ai cerului ca Avraam. Credincioșii sunt fiii lui Avraam. Sfinții sunt fiii lui Avraam, cei făgăduiți lui Avraam când i s-a spus: ***«Seminția ta va fi ca stelele cerului»***, ca sfinții cerului pe pământ, ca tine vor fi fiii cei ție făgăduiți. Cei credincioși tainelor lui Dumnezeu sunt neamul lui Avraam, sunt Israelul lui Dumnezeu cel din făgăduință. Amin. Credința dreaptă a sfinților se scrie pe pământ și mărturisește. Ortodoxia s-a scris și se scrie pe pământ, căci credința cea dreaptă se face faptă și neprihănire în om, așa cum s-a făcut prin arhiereii Mei, Vasile, Grigorie și Ioan, căci la credința lor veneau sfinții și mucenicii din cer pe pământ, și le făceau dreptate la credința lor, la cererea lor cea din credință făcută lui Dumnezeu.

Vin sfinții cerului pe pământ ca să facă dreptate celor ce strigă îndelung la Dumnezeu. Așa au venit cei trei arhierei la Verginica și i-au dat Trupul și Sângele Meu după postul ei cel de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, căci la porunca Mea ea a putut împlini pregătirea ca să fac din ea vas al Meu, vas al cuvântului Meu, sfeșnic de aur, candelabru cu șapte candele, ochii Domnului, care cutreieră tot pământul, după cum scrie în prooroci despre lucrarea cuvântului Meu în Verginica, cuvântul Domnului către Israel, cuvântul care nu lucrează prin tăria sau prin virtutea omului, ci prin Duhul Meu. Mâinile Mele au pus temelia acestei lucrări și tot mâinile Mele o vor isprăvi, ca să știe tot omul că Eu sunt Domnul Dumnezeul acestui popor la care Tatăl M-a trimis, și cine defaimă începutul lucrării Mele și vasul Meu în care am avut lucrarea Mea, acela în curând va vedea piatra cea din urmă în mâna Mea.

Israele, fiule mititel, fiule din urmă, tu ești piatră de temelie nouă, tată, căci cele vechi trec cu trosnet. Uită-te bine ca să vezi cum trec, și ca să înțelegi cum trec cele vechi. Care sunt cele vechi și care sunt cele noi? Omul cel plin de păcatele și faptele lui cele desfrânate sunt cele vechi, iar omul cel curățit și albit de legea sfințeniei și de faptele ei cele veșnice sunt cele noi, sunt temelie nouă, sunt piatra cea din urmă pe care ziditorii care zidesc la veacul acesta n-o iau în seamă, căci ce legătură pot avea cele vechi cu cele noi? Așa și tu, Israele mic, piatra Mea de temelie nouă, să nu ai nici o legătură cu cele vechi, tată, și **să fii om nou, cer nou să fii, pământ nou să fii, veac nou să fii, biserică vie să fii**, și să fugi din Sodoma, să fugi de tot ce înseamnă Sodomă, că lumea și drumurile ei sunt Sodomă, tată. Pe tine te-am scos ca pe Lot, dar mulți soți de-ai tăi s-au uitat înapoi și s-au făcut de piatră cu tine și cu Mine, și Eu te-am născut pe tine pe cale, și te am, și am intrat cu tine în serbare de veac nou, iar cei ce s-au răzvrătit au pățit ca fiii lui Core și au fost înghițiți de cetatea Sodomei, de focul poftelor lumii, că n-au citit în Scriptura care spune că lumea și poftele ei pier.

Mulți din cei ce au fost și au plecat în necredință zic că au fost proști că au crezut. O, dacă i-aş fi făcut Eu proşti M-ar fi trimis anatemei, că scris este: ***«Cine face pe fratele său prost, acela să fie anatema».*** O, nici acum nu le zic proşti celor ce au plecat de lângă înțelepciunea Mea și își zic că au fost proşti când au fost deştepţi. Nici acum când ei s-au lăsat singuri să fie proşti şi fără înțelepciune, nici acum nu le zic proşti, dar zic altceva: mai fericit a fost Baraba care a fost eliberat în schimbul răstignirii Mele, că acela, din lume fiind și văzându-se eliberat pentru Unul Căruia I Se cerea răstignirea, scăpat fiind din temniță s-a purtat pe urma Mea până sus pe Golgota și a rămas de veghe lângă mormântul Meu, lângă mormântul Celui Care a murit în locul lui. A rămas pe Golgota și s-a ascuns apoi în tufiș, că aflase din zvonuri că Eu voi învia, și pleoapele lui nu s-au mai închis, până ce nu M-a văzut că am ieșit din mormânt. **El a fost singurul om care M-a văzut când am ieşit din mormânt, după ce îngerul a dat piatra la o parte. O, tâlharul Baraba a stat de veghe în preajma mormântului Meu cel sigilat de mai-marii iudeilor, dar cine putea să pună pronia sub sigiliu?** Nimeni nu credea că Eu, Cel răstignit, sunt Dumnezeu; nimeni nu ştia îndeajuns decât după ce am înviat. Eu M-am lăsat răstignit, M-am lăsat spre moarte ca să înviez, și prin înviere să Mă știe omul că sunt Dumnezeu. Am profețit înainte de răstignire că Mă voi ridica din mormânt a treia zi, și când s-a luminat pentru ziua a treia M-am sculat și am cutremurat pământul și cerul, și îngerul a venit de sus și a dat piatra deoparte și a stat pe ea și l-au văzut străjerii care s-au trezit din pricina cutremurului; l-au văzut stând deasupra pietrei care sigila mormântul și s-au îngălbenit de frică și s-au făcut ca morții, și venind mironosițele au găsit piatra rostogolită și li s-a vestit de către înger că am înviat și că voi merge la ucenicii Mei. Maria a stat lângă mormânt ca să afle unde am fost pus, ca să afle unde sunt, și Eu M-am arătat ei și i-am zis***: «Pe cine cauți?»,*** și uitându-se M-a cunoscut după glasul Meu. Ea a fost prima între ucenicii Mei care M-a văzut după înviere, dar Baraba tâlharul a fost de față treaz, că de la răstignirea Mea și până la învierea Mea, el nu s-a dezlipit din preajma mormântului, și în vremea cutremurului a văzut îngerul venind de sus, care, rostogolind piatra cea aşa de mare și stând pe ea, a vestit învierea Mea mironosițelor.

O, mai fericit a fost Baraba tâlharul, care a crezut că Eu sunt Dumnezeu Care voi învia și Care l-am scăpat de la moarte prin moartea Mea și prin învierea Mea, căci din lume fiind, a crezut și s-a pocăit de toate faptele lui rele auzind de faptele Mele. El n-a mai judecat faptele și lucrările Mele ca fiind rele așa cum au făcut cu Mine cei din casa Tatălui Meu. El s-a uitat la faptele lui rele atunci când M-a văzut pe Mine dat la moarte de iudei în schimbul eliberării lui, căci lumea striga să Mă răstignească și să-l elibereze pe Baraba. Lumea era sfătuită de preoți să ceară eliberarea lui Baraba cel vestit în rele, iar când Pilat a întrebat lumea: ***«Dar cu Hristos ce să fac?»,*** lumea a răspuns să Mă răstignească după cum luase învățătură de la preoți.

O, iată de unde pleacă răutatea și azi împotriva lucrării Mele de cuvânt. Baraba a fugit din lume și s-a purtat după Mine, Cel condamnat la răstignire, și M-a văzut Baraba în vremea învierii Mele, și a văzut și pe mironosițe, și M-a văzut când am venit spre Maria Magdalena, care plângea așteptându-Mă lângă mormânt. Mai fericit, de o mie de ori mai fericit a fost acest om din lume decât cei ce ziceau că sunt ai lui Dumnezeu și că Mă răstignesc pe Mine din râvna lor de Dumnezeu pentru salvarea neamului lor după cum a zis Caiafa: ***«Mai bine să piară Acesta decât să piară tot neamul nostru».*** O, Eu nu le zic proşti la cei ce au plecat de lângă înțelepciunea Mea zicând că au fost proşti că au crezut, dar le zic: mai fericit va fi un tâlhar care va avea parte să vadă lumina Mea și veacul Meu cel cu slavă văzută; mai fericit decât cel ce a fost cu această mare taină de cuvânt

din cer și n-a stat lângă raza ei până la învierea cea mare. O, în loc să se fi pregătit și să fi vegheat în hăinuță albă și cu candela aprinsă venirea Mea, ei s-au făcut neînțelepți ca fecioarele cele nebune care și-au zis că Domnul întârzie.

O, Israele, tu să zici mereu că vine Domnul și să aștepți mereu slava cea văzută, ca să nu fii luat pe neștire, că fericit este cel ce așteaptă îmbrăcat și veghind așa cum a stat Baraba în veghe până la învierea Mea. Tu mereu să zici că vine Domnul, și mereu să zici: „Vino, Doamne!“, după cum este scris: ***«Duhul și mireasa zic: „Vino!“, și cel ce aude, să zică și el: „Vino!“»,*** să zică după tine: „Vino, Doamne, vino!“.

Israele fiule, să zici mereu că vine Domnul, ca să se împlinească venirea Mea cea cu slavă, și să stai mereu în hăinuță sfântă, în hăinuță albă și să zici: „Vino, Doamne!“.

Arhiereii Mei se scutură cu harul Meu peste tine ca să ai har, Israele. Ei au pus ungere arhierească peste lucrarea Mea la început și la sfârșit, căci au venit și vin din cer la tine, mereu vin la tine arhiereii Mei. Ai văzut îngerul care a venit de sus și a desfăcut mormântul Meu și a stat de veghe în calea mironosițelor ca să le vestească învierea Mea. **Îngerul cel fără de trup a luat trup înaintea omului și a lucrat lucrarea Mea. Dar sfinții care au purtat trup, cum să nu ia trup când vin la om ca să lucreze planul Meu? Așa au lucrat sfinții ierarhi peste această lucrare, căci s-au coborât din cer, au venit de sus, au venit din cele nevăzute și s-au lăsat văzuți la începutul și la sfârșitul lucrării Mele de cuvânt în vremea aceasta. Au venit acești sfinți la început pentru Verginica să o așeze înaintea Mea ca vas pregătit și sfințit, așa cum a venit Melchisedec la Avraam, și au venit și acum în vremea ta, cel mai mic din lucrarea Mea de cuvânt, și au pus înaintea ta vase alese ca să ai, tată, cuvântul Meu venit la tine, ca să nu fii nici tu, cel mai mic, lipsit de mana cuvântului Meu, și să Mă ai trup și cuvânt în tine, căci arhiereii Mei sunt din cer peste tine, și îți țin vie și nouă binecuvântarea ta și alegerea ta și iubirea ta cea caldă prin binecuvântare.** Să nu ieși, tată, de sub binecuvântare, căci cel ce a apucat să fie binecuvântat prin cuvânt ceresc ca să aducă Mie lucru de folos pentru lucrarea cuvântului Meu, și apoi s-a făcut nepăsător de binecuvântarea rostită de cer, acela se usucă din picioare și se face sterp pentru cer și pierde și ce mai are și cade în patimi de ocară și în duh potrivnic lui Dumnezeu și se face dușman lui Dumnezeu și rob satanei. Să nu ieși, Israele, de sub binecuvântare, că vin, tată, și te învăț să nu-ți lucrezi răul tău, să nu te faci dușman al tău și al Meu așa cum s-au făcut cei care s-au lăsat în robia firii lor, căzând în necredință.

Arhiereii Mei se scutură cu harul Meu peste tine, poporul Meu, și să fie pomenirea lor în tine, Israele, că ei au învățat pe oameni să Mă pomenească pe Mine așa cum M-au pomenit ei, așa cum i-am învățat Eu să Mă pomenească și să Mă lase de pomenire. Nimeni nu te poate blestema pe tine, poporul Meu, căci Eu, Arhiereul Cel mare, am peste tine mijlocitori cerești, arhierei cerești, fii ai Arhiereului Cel mare. Toți arhiereii cerului slujesc pentru tine, căci cei de pe pământ, te-au lepădat așa cum M-au lepădat pe Mine arhiereii cei de atunci. Cei ce s-au lepădat de tine nu știu bine că tu ești poporul Duhului Sfânt, și dacă știu le este frică și se ascund sub necredință; le este frică pentru faptele lor rele, căci cuvântul Meu vădește faptele cele rele ale lumii și le este frică de tine, poporul Meu. Dar Eu ies cu tine, nu te trimit singur. Merg cu tine și trecem pe lângă lupi și printre lupi, și trecem ca să audă toți, și să cunoască oile cele bune glasul Meu și mersul tău cu Mine și vestirea Mea de nuntă cerească pe pământ. Merg cu tine, Israele. Mergem, tată, din loc în loc, și sfinții merg cu Mine și cu tine și te poartă pe aripile slavei și tu te vestești că ești poporul

Meu, iar Eu, Dumnezeul tău și al celor ce vor crede ca și tine în venirea Mea, în cuvântul Meu cu care Eu Mă las pe pământ. Amin.

O, cerul Meu grăiește din Mine peste tine, Israele, fiul Meu cel de pe pământ, iar Eu grăiesc din mijlocul tău cerului, poporul Meu. Binecuvântat să fii de cei din cer. Binecuvântați să fie de tine cei din cer. Te binecuvintează mama Mea Fecioara și pune peste tine dragostea ei, și pune rugăciunea ei înaintea Mea pentru tine și te ajută să mergi. Mergi, fiule Israele, mergi așa cum a mers apostolul Andrei, care M-a dat pe Mine neamului român. Mergi, Israele, și Mă dă în dar oamenilor și învață mulțimile să mănânce cuvântul Meu, care se înmulțește în tine. Mergi, Israele, din loc în loc, că ai binecuvântare arhierească peste tine și nimeni nu-ți poate face nimic rău ție. Mergi cu pas drept, cu credință dreaptă, și învață pe om să calce drept, să creadă drept și să fie ortodox ca Avraam, căci seminția lui Avraam sunt sfinții cerului pe pământ și în cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-1997

***

O, e multă vreme de când omul bisericii se bate cu pumnul în piept că e omul bisericii și că e slujitorul lui Dumnezeu, dar omul bisericii nu-L slujește nici pe Dumnezeu, nici pe om, că omul îi plătește preotului, îi plătește cu vârf și îndesat, și toată plata preotului e pe pământ, și cine îl mai poate tămădui pe cel plin de lăcomie? **O, fiule Israel, rugăciunea plătită rămâne pe pământ, că e plătită. Rugăciunea nu trebuie plătită. Eu n-am luat nici un ban când Mă rugam Tatălui pentru oameni.** Un slujitor al lui Dumnezeu trebuie să fie sărac de cele pământești și bogat în Duhul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 16-03-1997

***

Am pus pe fiii cuvântului Meu să mijlocească pentru tine, pentru învierea ta, o, țară România, țara Mea de nuntă, țară a strălucirii cea proorocită de proorocul Daniel. Vin la tine cuvânt de Duh Sfânt, vin să închei cu tine act de împăcare cu Mine. Vin din Tatăl, și am iesle în tine și Mă nasc cuvânt și te hrănesc cu tainele Mele cele ascunse, că tu ai fost cea de sub cruce, dar Eu de la nașterea Mea te-am iubit și te-am ridicat și te-am ales de țară a Mea și te-am născut din Mine, din numele Meu te-am născut și ți-am dat numele Meu și te-am numit creștină, după numele Meu, prin cel trimis la tine cu cămășuță de botez, cu apă și cu Duhul Sfânt, și te-am numit român, popor al țării Mele. Și am vegheat peste tine la bucurie și la durere și te-am păzit ca să fii și ca să te am, căci Tatăl te-a dat Mie odată cu nașterea Mea născându-te din Mine. Povestea ta e frumoasă în cer, și iată ce fac: vin cuvânt pe pământul tău și îți scriu taina ta, și Mă fac carte în tine și îți scriu povestea Mea cu tine și te vestesc a Mea, ca să audă toate noroadele de pe pământ că tu ești împlinirea Mea întru venirea Mea.

Dar ai peste tine un nod, o, țara Mea, și vin să-l iau de peste tine**. Ca în Ierusalim intru, pe cal alb intru** și Mă fac cuvânt peste tine, și prin cuvântul Meu lucrez și îți rup legătura de peste tine. Tu, pentru fărădelegile tale ai fost pusă sub lege, căci cel ce păcătuiește, este pedepsit de lege. **Șaptezeci de săptămâni de ani sunt peste tine de când am pus peste tine legătură pentru fărădelegea ta,** căci scris este: ***«Dacă unul din cetate păcătuiește, toată cetatea suferă fărădelegea»***. **Iar după patru sute nouă zeci de ani, căci asta înseamnă cele scrise în cartea lui Daniel**

despre cele șaptezeci de săptămâni, am venit la tine și am rostit peste tine să dezleg nodul cel pus peste tine de atâta timp, și auzind nu ai auzit, dar Eu am lucrat și am dezlegat nodul tău. Și acum vin și te vestesc ce am făcut Eu pentru tine, țara Mea, iubita Mea cea de sub cruce. Am zidit o piatră nouă, o vie nouă, o mlădiță nouă. O pietricică albă ți-am dat în dar, și pe ea am scris cu mâna Mea: ***«Cuvântul lui Dumnezeu»***, și nimeni nu înțelege ce scrie pe ea, ***«nimeni decât primitorul»,*** precum scrie în Scripturi; nimeni decât poporul cuvântului Meu, în mijlocul căruia M-am făcut carte pentru tine, țara Mea, ca să te binecuvintez și să te ridic pic cu pic din țărână, după cum este scris ***că «pe mulți îi voi scula din țărâna pământului: pe unii, spre viață veșnică și pe unii spre judecată veșnică».***

Am născut din cuvântul Meu un popor în tine, și **din tine Mi-am ales mireasă, țara Mea. Mi-am făcut în tine biserică curată, biserică pe voia Mea, nu pe voia omului**, că rău Mă apasă fărădelegea din biserică, și Eu aveam trebuință de biserică cu mădulare întregi și sfinte, cu trup curat, care se cheamă biserică a Mea. Mi-am ridicat în tine popor curat, biserică vie, ca să am cu ce lucra dezlegare peste tine. Și acum vin în mijlocul mulțimii din tine și Mă vestesc în mijlocul poporului cuvântului Meu, și te vestesc pe tine că am venit să te ridic. Scoală-te, îți zic ție! Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și stau în mijlocul tău cu fiii cuvântului Meu, fii unși de Mine, Arhiereul Tatălui Savaot, așezat de-a dreapta scaunului măririi în ceruri, căci M-am adus pe Mine Însumi jertfă înaintea Tatălui așa cum orice arhiereu aduce jertfă pentru păcatele lui și pentru cele ale poporului. Și iată, sunt cu fiii cuvântului Meu în mijlocul tău, țara Mea, și iată ce grăiesc Eu cu ei:

Fiilor unși, s-au scurs cei patru sute nouăzeci de ani, s-au scurs șaptezeci de săptămâni de ani de când s-a pus legătură peste România și peste biserica din ea, căci **am avut aici arhiereu după chipul și asemănarea Mea**, care a anatemizat fărădelegea pe care a văzut-o făcându-se, și apoi el a plecat la Mine după ce a fost alungat de pe scaunul bisericii. Scris este: ***«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema»***. O, fărădelegea a dat peste marginile ei, iar arhiereul Nifon a rostit cuvânt împotriva ei, și a rămas legătura aceasta. Și acum Eu vin să rostesc trezire peste țara Mea și s-o scot de sub vina aceasta.

Fiilor unși, Eu voiesc prin voi să lucrez, că în voi binevoiesc și vă iubesc, că și voi Mă iubiți împlinind poruncile Mele, căci scris este: ***«Cel ce păzește poruncile Mele, acela este cel ce Mă iubește»***. În numele Meu, ridicați mâinile spre Tatăl și rostiți odată cu Mine, Arhiereul cerului:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se rupe și se dezleagă cele legate peste România ca să fie dezlegate și în cer și pe pământ. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează țara română cu binecuvântările cerului, cu binecuvântările văzduhului, cu binecuvântările pământului cel ales de Dumnezeu, cu binecuvântările înălțimilor cele veșnice, cu binecuvântările sânurilor cerului. Amin. Eu sunt Cel ce sunt, și binecuvintez prin cuvânt venit cu norii:

Se binecuvintează țara română, cu darul credinței sfinte, și prin credință să se umple de darurile Mele cele veșnice, că vin cu veacul cel nou, cel fără de sfârșit, vin cu cerul și cu pământul

cel nou peste cele vechi, iar fărădelegea să fie aruncată în foc, și omul să se ridice spre cele binecuvântate ale darurilor cerești. Eu sunt Cel ce împac pe Tatăl cu omul. Eu sunt Cel ce împac pe omul cel credincios cu Tatăl. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Israele român, via Mea cea mică, via Mea cea nouă, via Mea cea dulce, tu te-ai lăsat altoită și M-ai cunoscut de Stăpân când am venit ca să-Mi văd rodul și să Mi-l culeg. Rodește, tată, prin darul credinței. Binecuvântare din binecuvântare să dai. Ale Mele din ale Mele vă dau, ca să aibă România pe Dumnezeu. Amin.

E zi de praznic de intrare în Ierusalim. **Intru cu Ierusalimul cel ceresc în tine, țara Mea de nuntă, și nuntesc nuntă de veac nou în tine cu poporul Meu mireasă, și tu Îmi ești nuntașă, țara Mea.** E zi de praznic de florii, și poporul Meu cântă în tine cu ramuri de flori în mâini. Cuprinde-Mi mireasa, țara Mea, și primește-Mă prin trimișii Mei. Eu sunt în ei, și ei în Mine. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Binecuvântat este Cel ce vine la tine întru numele Domnului.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă scriu cu tine în Cartea Adevărului, țara Mea, iubita Mea Românie, țara Mea de nuntă, și tu vei fi, și vei străluci de slava Mea, căci Eu sunt Cel ce sunt, și în tine binevoiesc. Amin, amin, amin.

(*Acest cuvânt de dezlegare a blestemului sfântului Nifon s-a citit în întregime la Poarta cetății Târgoviștei înaintea mulțimilor adunate la această sărbătoare mai înainte vestită.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 20-04-1997

***

M-am făcut peste tine zi de înviere, zi de iubire, zi de împăcare, țara Mea. Vin cu zile cerești peste tine și îți iert fărădelegea și te ridic din țărână și te slăvesc ca pe țara Mea înaintea oamenilor, și **prin tine voiesc să-Mi trezesc și pe poporul Meu Israel, cel care nu M-a cunoscut că am venit de la Tatăl prin Fecioară așa cum era scris în Scripturile Mele cele din vreme rostite.** Vin cu sfinții tăi, țara Mea. Vin cu arhierei luați din tine și ridicați de Mine pentru tine. Am venit la tine cu praznic de florii și ți-am adus pe arhiereul tău Nifon, și el, ca un sfânt român, te-a ridicat pe tine înaintea Mea, căci s-au împlinit zilele, țara Mea. Am venit și am făcut în tine serbare de împăcare, act de împăcare între tine și Mine, că **și azi am ridicat din tine arhiereu martor, care a ridicat înaintea Mea biserică curată, biserică după voia Mea, ca prin ea să rostesc peste tine binecuvântare, țara Mea.** Dar azi zilele sunt grele, și puțin ajutor primesc cei ce sunt trimișii Mei prin care Îmi întocmesc planul peste pământ.

Am avut și azi arhiereu uns de Mine, dar necredința celor mari și tari prin puterea lor Mi l-au strivit. Dar Eu sunt Cel ce pot să ridic din țărână pe cel slab, căci biserica Mea cea vie mărturisește înaintea Mea faptele Mele din mijlocul ei, și urechea Mea ia aminte. Am în tine arhiereu care a împlinit planul Meu și **a pus înaintea Mea biserică după voia Mea, și cele așezate stau înaintea Mea pentru tine, țara Mea,** și am făcut act ceresc între Mine și tine și l-am scris în Cartea Adevărului. M-am scris cu tine în Cartea Adevărului, țara Mea, și tu vei fi iubită de mulți, și pe toate cele bune peste tine le lucrez Eu prin poporul Meu luat din tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Calinic de la Cernica, din 24-04-1997

***

O, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ care stă peste oameni în numele Meu, zice că împlinește această Scriptură și că-i dă omului naștere din cer, naștere de sus, din apă și din Duh. Eu când Mă uit peste lumea cea botezată de om în numele Meu cu apă și cu Duh Sfânt, când Mă uit, Mă ia jalea și Mă cuprinde fiorul cel de pe cruce, fiorul răstignirii Mă cuprinde. Și precum cei ce-și ziceau sfinți M-au alungat și M-au omorât dintre oameni ca să împlinească, ziceau ei, legea lui Dumnezeu, tot așa și după aceea, cei ce se zic că sunt slujitori ai lui Dumnezeu peste oameni nu Mă pun pe Mine în oameni, căci ca să-l vezi pe un om că se naște de sus, din apă și din Duh, e mare minune înaintea Mea.

Mă uit peste oameni ca să-i văd pe cei născuți din apă și din Duh la cuvântul cel rostit de preoții bisericii din lume. O, biserica din lume nu seamănă cu biserica lui Iisus Hristos. Biserica Mea este altceva decât înțelege omul veacului acesta. **Tu ești biserica Mea, poporul Meu creștin, tu ești, fiule, tu ești. Tu trăiești creștinește, tu împlinești cele ce Eu am poruncit peste biserică.** Tu ești copil credincios, poporul Meu, și te-ai aplecat vestirii Mele cea lucrată prin cuvântul cel de sus venit pe nori, și te-ai botezat cu botezul credinței și te-ai umplut de Duhul Sfânt, pe Care Eu ți-L dau mereu, coborându-L din cer peste tine. Tu semeni cu Mine, Ierusalime, căci Eu te-am crescut și te-am făcut după chipul și asemănarea Mea, ca să am rudenii pe pământ și să am la cine trage când vin spre oameni ca să-i strig; să am casă de oaspeți, căci vin oaspete din cer pe pământ, ca să aduc înviere prin cuvânt peste oameni, să-i nasc de sus pe oameni.

Vin la tine, poporul Meu de fii, poporul Meu de ucenici. Vin la tine și îți sărut pe fiii tăi. Gura Mea îți sărută inima și fruntea, fiule Ierusalime. Cuvântul Meu este gura Mea, că Eu sunt viu, Eu sunt trup și cuvânt, și sunt viu întru venirea Mea la tine, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii, Eu sunt Dumnezeul celor ce sunt ai Celui viu în vecii vecilor.

Omule, Eu sunt Cel ce sunt, și sunt viu. Am fost răstignit de slujitorii lui Dumnezeu și am înviat din răstignire și sunt viu. Și dacă sunt viu, Tatăl Mi-a dat toată puterea în cer și pe pământ, și pot să te nasc de sus, din cer, omule fără viață de sus. Vin spre tine și îți spun să te naști de sus, omule.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 27-04-1997

***

O, poporul Meu, merg cu tine în mijlocul mulțimilor, că oamenii s-au învățat să audă cuvântul Meu. Merg cu tine din loc în loc, din timp în timp, dar piatra se supune ca să fie zidită de om și să facă omul zidire din ea. Piatra este zidită de Mine, este zidirea Mea, și zidirea Mea se lasă ca să fie zidită de om și să facă omul zidire din ea. Omul însă nu se lasă zidit de Dumnezeu. Omul cel făcut de om nu se lasă ca să-l iau și să fac din el zidire a Mea așa cum piatra cea zidită de Mine se lasă luată de mâna omului și se lasă zidită una peste alta. Eu nu pot să zidesc ca omul. **Eu zidesc om din om, om îndumnezeit**, și numai după aceea zidesc la zidul Ierusalimului, că **Ierusalimul se zidește din oameni îndumnezeiți de Duhul Sfânt**, nu din pietre zidite de Dumnezeu. **Din oameni, nu din pietre se zidește Ierusalimul. Din oameni este zidită biserica; din oameni, nu din pietre.** De două mii de ani aștept să zidesc din nou Ierusalimul, căci cel de la început s-a dărâmat, că a fost din pietre. Inimă de piatră a fost cu Mine Israel, și Eu l-am lăsat și am plecat la Tatăl ca să las din cer pe Duhul Sfânt peste pământ și din oameni să fac oameni îndumnezeiți,

pietre vii pentru zidul Ierusalimului nou, care se va așeza întru întâmpinarea Mea la venirea Mea cea de a doua.

O, Ierusalime, poporul Meu născut din cuvântul Meu! Ierusalime, lucrarea Mea! Ierusalime, zidirea Mea! Iată, te-am pus temelie nouă și zidesc pe temelie. Cine voiește să fie zidire cerească să se lase zidit de Dumnezeu și așezat la zidirea Ierusalimului nou, care va sta înaintea Mea la venirea Mea. Amin.

S-a învățat omul de pe pământ cu cuvântul Meu care vine pe nori până la tine, poporule, zidirea Mea. Merg cu tine cuvânt în mijlocul mulțimilor ca să ia omul și să se zidească și să se lase zidit la zidirea care va rămâne înaintea Mea.

O, fii ai oamenilor, învățați carte din cer. Luați în voi știință cerească și lepădați din voi înțelepciunea omenească. **O, fii ai oamenilor, Ierusalim se numește omul care se zidește din cer, din cuvântul Meu care vine din cer pe norii slavei Mele.** Luați Duh Sfânt precum au luat ucenicii Mei acum două mii de ani. Luați Duh Sfânt precum au luat și iau ucenicii Mei cei de azi. Aceștia sunt ucenicii Mei cei de azi. **Ucenicii Mei sunt cei ce fac voia Mea între oameni.** Luați din Duhul Meu, luați Duh Sfânt prin ucenicii Mei cei de azi precum cei de atunci au luat Duh Sfânt prin ucenicii Mei cei de atunci. Luați cuvânt de Duh Sfânt și lăsați-vă zidiți de cuvântul lui Dumnezeu, care vine la voi ca râul care iese din piatră și se varsă peste pământ. Lăsați-vă zidiți prin iubirea Mea, prin cuvântul Meu care se face iubire peste pământ ca să se nască oamenii din iubirea Mea, din cuvântul Meu care vine ca să nască pe om din cer, căci cuvântul Meu este din cer.

Eu sunt cerul cuvântului Meu. Amin. Eu sunt, și Tatăl este în Mine ca să fie cu oamenii precum Eu sunt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, venit la oameni pe pământ, și tu, Ierusalime, vei merge cu Mine peste pământ ca **să facem din pietre fii ai cerului, și din fii ai cerului pietre vii la zidirea Ierusalimului nou, lucrat din oameni, din pietre vii**, iar seminția ta va fi ca stelele cerului pe veci de veci, căci tu ești zidirea Mea și ai pe Duhul Sfânt cuvânt peste tine.

E sărbătoare de Rusalii. E Duhul Sfânt în sărbătoare cu Mine peste fiii cei vii de pe pământ. E șoapta Duhului Sfânt în adierea cea dulce a vântului. **Cuvântul Meu vine pe vânt, vine pe adiere de vânt. Cuvântul Meu se face Duh Sfânt peste pământ. Amin.** Să fie lumină peste pământ! Să fie Duh Sfânt peste oameni! Să fie Ierusalim peste făptura cea care se lasă spre îndumnezeire ca să fie bună pentru zidirea Ierusalimului nou.

Mergi, Ierusalime, și împarte pe Duhul Sfânt peste pământ, peste oameni, poporul Meu. Mergi, fiule, că tu ești vestirea Mea înainte de venirea Mea cea cu slavă văzută. Fericit este cel ce crede în venirea Mea, în cuvântul Meu, care așează peste oameni cale a Mea ca să vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 15-06-1997.

***

Vin preoți și arhierei la poarta cuvântului Meu, vin să-și arate înțelepciunea cea din Scripturi și zic că Eu i-am spus lui Petru că nimic nu e necurat din ce a binecuvântat Dumnezeu. Dar Eu i-am spus lui Petru că toate câte Dumnezeu curățește, să nu le numească el spurcate. Petru era

iudeu, și nu mâncase nimic necurat și spurcat, și nu înțelegea de ce glasul Meu de trei ori l-a îndemnat să mănânce cele ce nu se cuveneau a fi mâncate. Și pe când el nu se dumirea întru sine ce ar putea însemna vedenia de la Domnul, au venit bărbații trimiși de Cornelie sutașul ca să-l caute, iar Duhul Domnului i-a zis: ***«Iată, trei bărbați te caută și sculându-te, mergi cu ei și nu te îndoi, că Eu i-am trimis»***. Și s-a dus Petru la Cornelie, și le-a zis celor din casa lui: ***«Voi știți că nu se cuvine unui bărbat iudeu să se unească cu cel de alt neam. Dar Domnul mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat, și cu adevărat înțeleg că Domnul nu este părtinitor, ci în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate, este primit de El».***

Iată ce faci tu, omule al bisericii! Te încumeți să amesteci bucatele cu făpturile. Apostolii Mei când au fost surprinși de iudei că mănâncă cu mâinile necurate și nespălate, nu aveau la masa lor carne, și aveau bucate creștinești și nu păgânești. De aceea am zis Eu aceste două cuvinte: „creștin" și „păgân", dar voi amestecați, și nu țineți seama așa cum a ținut Petru când a zis: ***«Dumnezeu mi-a arătat să înțeleg că El nu este părtinitor, ci în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate, este primit de El».*** Iată, cel ce nu se teme de Domnul, pe acela nu-l primește Domnul, că nici nu vine după Domnul unul ca acela, ci vine numai acela care se teme și face dreptate, și căruia Domnul îi iese în cale ca să-i dea după faptele lui. Așa să înțelegeți voi Scriptura, și nu cum vreți voi, oameni ai bisericii. Vă scriu carte, că văd că nu aveți înțelepciune chiar dacă stați pe masă cu Scriptura și cu ea învinuiți pe fiii dreptății și ziceți că ei opresc căsătoriile și întrebuințarea bucatelor, pe care Domnul le-a făcut ca să se ia cu mulțumire. Vin și cu această Scriptură în calea voastră și v-o tălmăcesc Eu; Eu și nu fiii cuvântului Meu, pe care voi îi prigoniți dintre voi; îi prigoniți cu faptele voastre cele rele pe care le faceți, căci ați făcut din locașurile sfințite de părinți, locașuri ale voastre, în care săvârșiți fărădelege și lăcomie și blasfemie, iar poporul Meu cel drept a fugit de voi, că scris este: ***«Fugi, poporul Meu, de cel ce lucrează fărădelegea înaintea Mea».*** Au fugit de voi copiii Mei, dar nu cum spuneți voi că s-au rătăcit. Voi sunteți cei ce ați rătăcit de la căile dreptății, de la ortodoxie și de la credință, și Eu am văzut din cer, de lângă Tatăl, și am venit cuvânt pe pământ ca să judec fărădelegea de pe pământ. Am venit, și Mi-am dat popor deoparte și lucrez prin el ortodoxie peste oamenii care nu mai au păstori, lucrez ca să nu piară credința cea dreaptă, să nu piară ortodoxia dintre oameni. Voi ziceți că fiii cuvântului Meu sunt rătăciți și că nu ascultă de voi și că nu se supun vouă. Dar voi ascultați de Dumnezeu? Voi vă supuneți voilor lui Dumnezeu? Ce am folosit Eu atunci când am venit și M-am supus mai-marilor de pe pământ care stăpâneau în numele lui Dumnezeu peste oameni? Ce au folosit ei dacă M-am supus lor? Și dacă nu M-am supus lor și voilor lor, M-au făcut eretic, M-au numit rătăcitor și rătăcit și M-au blestemat prin moarte pe cruce ca și pe cei blestemați de ei. Când apostolii Mei au fost rugați de mai-marii iudeilor să nu mai vorbească despre numele Meu, ei le-au răspuns că se cuvine să asculte de Dumnezeu mai mult decât de oameni.

O, oameni ai bisericii, nu veți putea birui cuvântul Meu și pe fiii cuvântului Meu. Ei sunt trimișii Mei spre voi și spre oameni, iar cei ce vor crede în Mine la propovăduirea Mea prin ei, se vor mântui de rele și de rătăcire și de minciună și de fărădelege și vor lua cuvântul Meu și îl vor pune peste ei, căci Eu sunt Îngerul Cel mare, Care am cosorul în mână și Îmi curăț via și Mi-o îngrijesc; la fel și pomii îi curăț și le dau creștere, căci scris este: ***«Eu sunt Păstorul oilor».*** Iată, nu voi sunteți păstorii oilor Mele. Eu sunt Păstorul lor, și scris este în Scripturi și în prooroci: ***«Lua-voi oile Mele din mâna păstorilor care le păstoresc, și le voi păstori Eu, iar pe păstorii care păstoresc, îi voi împiedica să mai păstorească. Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi cerceta, căci păstorii oilor sunt păstori necredincioși și n-au păzit turma».***

O, omule al bisericii, zici că fiii cuvântului Meu sunt mincinoșii despre care scrie în Scripturi că vor fi și vor opri căsătoriile și folosirea bucatelor pe care Dumnezeu le-a făcut să se ia cu mulțumire. Dar de ce zici tu așa? De ce nu te uiți bine care sunt cei ce seamănă cu această Scriptură? Cine este cel ce oprește căsătoriile? Ce înseamnă căsătorie? **Oare, tu ești cel ce împlinești legea căsătoriei de-l pui pe om să se căsătorească și apoi să-l faci preot slujitor pentru cele sfinte ale Mele și să-l pui păstor peste oameni? Ce înseamnă căsătorie? Oare, legea căsătoriei este pentru ca omul să se supună poftei trupului așa cum este astăzi căsătoria care a ajuns lege a desfrâului și a adulterului pe pământ?** Oare, prin legea căsătoriei puteți să-L înșelați pe Dumnezeu, Care a spus: ***«Fiți sfinți, precum Eu sunt sfânt.»?*** Oare, toți oamenii sfinți care au lăsat familii și pe femeile lor și s-au dat legii sfințeniei au oprit ei căsătoriile? Și dacă nu le-au oprit, de ce ziceți voi că fiii cuvântului Meu opresc căsătoriile? Iată, vă tălmăcesc ce înseamnă Scriptura aceasta. Ea a fost rostită pentru poporul Israel care nu avea voie după legea iudeilor la unirea cu alte neamuri de pe pământ. Dar Eu am venit de la Tatăl și am spus că nu sunt părtinitor și că nici un om care slujește dreptății nu este spurcat sau necurat, ci este primit de Dumnezeu, și este creștin cel ce se teme de Domnul și face dreptate înaintea lui Dumnezeu. Oare, Eu dacă i-am făcut sfinți pe cei doi miri din Cana Galileii, am oprit căsătoriile și nașterea de fii? Ba au născut mulți fii pentru Dumnezeu cei doi miri din Cana.

Dar ce înseamnă căsătoria pentru om? Dar ce înseamnă căsătoria pentru Dumnezeu? Căsătoria pentru om e una, și căsătoria pentru Dumnezeu e alta. Pentru om, căsătoria este naștere de fii ai oamenilor, iar pentru Dumnezeu este naștere de fii ai lui Dumnezeu. Folosirea bucatelor, pentru om e una, și pentru Dumnezeu e alta, că scris este: ***«Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă, și cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, dar toate să se facă pentru Dumnezeu, nu pentru om»,*** și când am spus așa, am vorbit despre creștini, nu despre păgânii care nu fac voia lui Dumnezeu. Scripturile sunt rostite pentru cei credincioși, nu pentru cei necredincioși când este vorba despre o astfel de Scriptură a căsătoriei și a folosirii bucatelor. Ba mai mult vă spun vouă: cel ce oprește azi căsătoria, este acela care calcă peste legea ei. Și cine nu calcă azi peste această lege? Nici un om nu mai este curat în căsătoria lui. Nici măcar preoții n-au voit să nu calce peste legea căsătoriei lor. **Ba, mai mult, prin căsătoria lor calcă legea lui Dumnezeu, legea sfințeniei unui slujitor al cerului. Și iată că biserica ta, omule al bisericii, nu este biserica Mea, ci este a ta; nu este turma Mea, ci este a ta, că dacă ar fi a Mea, ar face voia Mea, nu a ta.** Eu nu i-am despărțit pe cei căsătoriți, dar i-am unit pe amândoi cu Mine, i-am făcut un trup cu Mine pe cei doi, și le-am spus să nu fie despărțiți de Trupul și Sângele Meu, căci scris este: ***«Cine nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu, nu are viață în el».***

O, câte dai tu să zici, omule al bisericii care te-ai sculat să stai împotriva adevărului, care este cuvântul Meu și care s-a făcut cuvânt înaintea ta! Zici că fiii cei născuți din cuvântul Meu care vine azi cu Mine pe pământ, zici că ei sunt prooroci mincinoși. **Dar ce este proorocul mincinos?** Iar și iar vă spun ceea ce v-am mai spus, oameni ai bisericii. **Proorocul mincinos este acela care vorbește în numele lui Dumnezeu și nu face faptele dreptății Domnului,** ci ajută mâinile făcătorilor de rele ca nimeni să nu se întoarcă de la necredința lor. Întrebați Scripturile și vedeți din ele ce înseamnă proorocul mincinos care povestește închipuirile inimii lui și nimic din cele ale Domnului, ducând pe poporul Meu cu minciuna. Și iată ce vă mai spun**: proorocul mincinos este acela care nu voiește să vin așa cum scrie în Scripturi că voi veni; este acela care minte și ascunde adevărul Scripturilor despre Fiul Omului Care**

va veni iar, căci Eu așa am spus: ***«Vin curând, fiți gata, vin curând! Privegheați întru venirea Mea!».***

O, oameni ai bisericii, voi, cei ce nu credeți sau vă faceți că nu credeți că Eu sunt acest cuvânt, voi nu credeți pentru că nu sunteți gata ca să vin. Voi nu credeți pentru că nu vă place să împliniți cuvântul Meu care spune: ***«Privegheați!».*** Voi nu vă pregătiți pentru venirea Mea, și de aceea vă vine bine să ziceți că nu credeți că **Eu vin cuvânt pe pământ, ca fulgerul care străbate de la răsărit la apus**, nu cum zic proorocii mincinoși: „Iată-L, este în pustie; iată-L, este în cămări!“. Nu așa, ci **ca fulgerul străbat văzduhul și vestesc Evanghelia cea veșnică la toată făptura precum este scris, și strig: *«Temeți-vă de Dumnezeu și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul!»,*** căci vin curând.

O, omule al bisericii, nu mai numi sectă pe cel ce trăiește din cuvântul Meu cel sfânt. Ce înseamnă sectă? Dar ce nu înseamnă sectă pentru tine, omule al bisericii, care faci sectă pe fiii bisericii Mele? Oare, cel ce nu este sectă, este acela care trăiește lumește și vine la biserica ta? Oare, femeia cea cu capul descoperit și cu fard și cu goliciune de trup și cu podoabe, care vine la biserica ta spre sminteala ta și a celor din biserica ta, oare, aceea nu înseamnă sectă pentru tine? Dar ce nu înseamnă sectă dacă cel drept care face voia Mea este sectă?

Am zis, și am împlinit și ți-am trimis carte, omule al bisericii, și îți spun că sfânta Scriptură nu este mâncare și băutură, nu este însurat și măritat și fărădelege. Scriptura este împărăția cerurilor pentru cei ce o iau în ei. Scriptura este cuvântul vieții pentru cei ce caută în ea viața cea veșnică. Scriptura nu este carne și fire cum dai tu să zici. Scriptura este Duhul Adevărului, așa cum cartea Mea de azi, în care Mă scriu cu cei credincioși, ba chiar și cu tine, cel necredincios, este Duh și Adevăr cartea Mea cea de azi. Scriptură înseamnă cuvântul Meu, cuvântul Duhului Sfânt, care se scrie pe pământ și în cer.

O, omule al bisericii, care îl faci pe omul din lume să-și ascută armele lui și să dea în cuvântul Meu și în fiii cuvântului Meu! Este scris în Scripturi că **voi preface armele celor răi în fiare de plug și Îmi voi face lucrarea Mea și tu nu te vei putea lupta cu Dumnezeu, Care cuvintează și împlinește.** Iată, ți-am trimis carte. Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte, ci căldicel, și zici: „Sunt bogat, și nu-mi trebuie nimic“, dar tu ești orb și gol, și ești de plâns, și vin și îți dau cuvânt de aur, ca să fii bogat, și veșmânt alb, ca să te îmbraci și să nu se vadă rușinea goliciunii tale. Vin și îți dau cuvânt. Alifie pentru ochi este cuvântul Meu, căci Eu pe câți îi iubesc, îi mustru spre pocăință. Eu stau la ușă și bat ca să Mă auzi și să-Mi deschizi și să cinez cu tine cină de cuvânt. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul grăiește bisericilor. Drept aceea, pocăiește-te, iar de nu, vin la tine curând și voi muta sfeșnicul tău din locul lui, și îl voi pune pe al Meu. Amin.

O, am venit să-Mi ud grădina cu apa cea cerească așa cum grădinarul iese să-și cerceteze ogorul și să lucreze peste el. Am venit să-Mi cercetez turma și s-o păstoresc. Am venit să-Mi iau rodul viei, și vierii dau să Mă dezmoștenească și să fie ei stăpânii viei Mele.

Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul și pe om, și Eu sunt Cel ce am înființat biserica Mea. Eu și nu tu, omule al bisericii lumii. Dar dacă tu nu-L cunoști pe Cel Căruia zici că-I slujești, atunci cine ești tu, omule al bisericii de azi? Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Spune și tu cine ești, așa cum și Eu vin și spun cine sunt, și ajut pe cel credincios să Mă cunoască și să facă voia Mea. Eu sunt calea, adevărul și viața. Spune și tu cine ești, omule de azi, care stai pe scaun de biserică a lui Hristos. Eu sunt Cel ce sunt, dar tu cine ești? Eu sunt. Deschide-Mi, ca să știu cine ești, și să te ajut să fii. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 18-05-1997

***

O, nu știe omul ce este ziua Mea de odihnă. Dacă Eu nu Mă pot odihni în om, omul nu știe să înțeleagă pe cele de la Domnul. Eu am lucrat șase zile pe cele ale facerii, și pe toate le-am făcut bine, și privind peste ele M-am odihnit cu mulțumire în ziua a șaptea. Zilele Mele sunt ale Mele, și ziua Mea de odihnă este a Mea. Zilele omului sunt ale omului, și ziua lui de odihnă este a lui. Omul lucrează șase zile pe cele ale lui, pe cele pentru el, iar în ziua a șaptea se odihnește de cele ale lui, zicând că în ziua a șaptea Mă cinstește pe Mine. Eu în ziua a șaptea M-am bucurat de toate cele bune pe care le-am făcut pentru om în șase zile, dar omul, până în ziua a șaptea poate să facă ce am făcut Eu timp de șase zile? Omul lucrează pentru el șase zile, nu pentru Mine, iar a șaptea zi zice că Mi-o dă Mie și că o sfințește. Nici poporul Israel n-a înțeles zilele Mele și cinstirea lor, și cinstirea zilei a șaptea, că el făcea numai rău pe calea lui. Eu îi ziceam lui Moise: ***«Du-te și du poporul în Canaan, dar Eu nu voi merge în mijlocul poporului, ca să nu pierd pe cale poporul, pentru că este popor îndărătnic. De voi merge în mijlocul lui, îl voi pierde într-o clipă»;*** și Domnul venea la cortul întâlnirii, afară din tabăra corturilor lui Israel, și acolo grăia lui Moise față către față așa cum grăiește cineva cu prietenul său, și Moise scria toate cuvintele Domnului, pentru că Domnul așa îi spunea: ***«Scrie acestea în carte spre pomenire».***

Nu înțelegea Israel ce este odihna Domnului, că era popor îndărătnic, și Domnul nu Se putea odihni în el. Dar cu Moise a făcut Dumnezeu odihna Sa, și îl învăța ce să grăiască peste Israel și deschidea gura lui Moise. Când s-a suit Moise a doua oară pe Muntele Sinai ca să-i dea Domnul rânduieli peste Israel și să le împlinească Israel ca să Se odihnească Domnul în Israel de lucrarea Sa peste el, când a ajuns Moise pe munte, s-a coborât norul slavei Domnului, acoperind muntele timp de șase zile, iar în ziua a șaptea a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului, și a stat Moise în mijlocul norului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și i-a dat Domnul rânduieli peste Israel. **Ziua a șaptea s-a lungit până la patruzeci de zile, și S-a odihnit Domnul peste Moise patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și omul nu știe ce înseamnă ziua de odihnă a Domnului.** Eu Mă odihneam peste Moise cu cele bune ale Mele pe care voiam să le fac și să le pun peste Israel, și Mă uitam peste ele și erau toate bune foarte, dar când venea Moise cu ele la Israel ca să le pună peste el și să Mă pot Eu odihni de cele ale Mele peste el, Israel rămânea popor îndărătnic, și Eu nu Mă puteam odihni peste el. Nu M-a primit Israel să Mă odihnesc peste el, și îi zicea lui Moise: ***«Du-te tu și grăiește cu Domnul, și tu să ne spui ce grăiește Domnul peste noi».*** Eu așa am zis: ***«Israele, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea»,*** că Eu am lucrat șase zile pentru tine ca să-ți fac fericirea, și în ziua a șaptea M-am odihnit. Eu am lucrat cerul și pământul și pe toate câte le-am făcut pentru om, și apoi M-am odihnit, și am sfințit ziua a șaptea și am binecuvântat-o așa cum binecuvintează omul o biserică și o sfințește după ce o face.

Omul ar trebui să facă din el biserică timp de șase zile, iar în a șaptea zi să o sfințească și să o binecuvinteze, așa cum am lucrat Eu. Biserică înseamnă cerul și pământul lui Dumnezeu între oameni, cuvântul și trupul Domnului, facerea omului nou. Eu am făcut cerul și pământul timp de șase zile, dar omul ce face timp de șase zile? Am zis între porunci: ***«Omule, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea».*** Dar am mai zis și așa în porunci: ***«Omule, să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu fii lacom».*** O, cine le calcă pe acestea, calcă și ziua Domnului prin acestea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinților părinți de la soborul din Niceea, din 08-07-1997

***

Iată, fiilor, cărarea Mea care ducea omul spre Mine s-a făcut cărare omenească pentru ca să știe oamenii cărarea spre cei ce Mi-au luat via și casa și masa și haina și cărarea Mea spre oameni, **și oamenii nu mai știu cărarea spre împărăția lui Dumnezeu.** Nimeni nu mai învață pe oameni calea împărăției lui Dumnezeu. Ea nu este o cale de străbătut cu piciorul și cu mersul trupului, **căci împărăția lui Dumnezeu este în om,** și omul o caută în afara lui, căci așa l-a învățat omul antichrist care se luptă să-i țină în robie pe fiii lui, și se luptă să-i robească și pe fiii împărăției Mele care știu de la Mine locul împărăției Mele în om. Nimeni, tată, nu mai poate găsi calea spre împărăția cerurilor, căci ea nu se poate găsi pe pământ. Scris este: ***«Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele»,*** și aceasta este împărăția și odihna Mea. Și pentru ce am făcut Eu cerul și pământul? **O, fiilor, pentru om le-am făcut, ca să fiu Eu Dumnezeul omului și ca să fie omul locaș al împărăției Mele, scaun de domnie și așternut să-Mi fie.** Dar omul antichrist învață altfel pe fiii lui, nu-i învață cum învăț Eu, de vreme ce fiii lui caută altfel împărăția lui Dumnezeu care se dă în dar și nu pe bani. Dar astăzi, bisericile stăpânite de cei ce stau împotriva Mea prin oamenii lui antichrist, au ajuns mijloc de câștig nedrept pentru omul antichrist. **Mântuirea nu se cumpără. Ea este de la Dumnezeu,** Care Se dăruiește oamenilor ca să-i mântuiască și să-i facă fii, iar Domnul nu este un împărat care ia bir de la fii. **Locașurile de biserici care Mă au pe Mine în ele, au ajuns ca o alimentară unde Se vinde Hristos și iertarea lui Hristos și slujbele închinate lui Hristos,** iar în locul care este numit Sfânta Sfintelor, acolo unde trebuie să locuiască Trupul și cuvântul Meu se strecoară banul, măsura cezarului, fiilor. Iată ce este pe pământ.

O, măi copilași ai credinței sfinte, omul comunist nu este atât de vrăjmaș Mie cât este omul antichrist, **iar biserica Mea, adevărata Mea biserică este omul credinței sfinte** și mulți dintre aceștia întâlnindu-se în numele Meu, ca acolo unde sunt ei, să fiu și Eu, iar Eu sunt cu ei, căci omul credinței sfinte nu este înghițit de omul bisericii din lume care stă împotriva Mea prin faptele lui și prin necredința lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1997

***

Am venit la tine, Ierusalime iubit. Am venit cuvânt mângâietor peste tine, poporul Meu, ca să-ți binecuvintez binecuvântarea pe care o ai peste tine. **Astăzi biserica lui Hristos sărbătorește începutul anului bisericesc așa cum au hotărât strămoșii cei sfinți.** (*Vezi „Unde sunt serbările sfinților”, n.r.*) Binecuvântată să fii, biserica Mea cea sfântă, și să fii curată și sfântă așa cum i se spune numai bisericii Mele. **Biserică înseamnă fii curați și credincioși laolaltă pentru**

ca să mănânce din cer trupul și cuvântul lui Hristos întru împărăție cerească pe pământ. Biserică înseamnă împărăția lui Dumnezeu așa cum este ea și nu altfel împărăție.

Am venit la tine, Ierusalime, biserica Mea de fii, căci Eu sunt trup și cuvânt în mijlocul tău. Pace ție! Te cuprind în taina mângâierii. Pace ție! O, popor nou, mare este taina mângâierii. **Această taină este Duhul Sfânt**. Să stai cuprins în taina mângâierii și să fii mângâierea Mea și a multor inimi care vor lua din mângâierea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 14-09-1997

***

O mulțime de creștini nu sunt nici cu lumea, nici cu Dumnezeu. Au pățit și ei ca povestea cu cioara. Cioara a dorit un lucru bun când a dorit să fie porumbel, că se uita la iubirea porumbeilor, la blândețea lor, la curățenia lor, la frumusețea lor, și pe când ea dorea, Dumnezeu i-a împlinit dorul inimii și a dus-o din zbor într-un vas în care era vopsea albă. Ea s-a scăldat în apa cea albă și a ieșit din scăldătoare și s-a uscat, și a rămas vopseaua pe pene și s-a dus în zbor ca să fie cu porumbeii. Ei au primit-o cu iubire, că au iubire și au blândețe, și au umilință. Dar cioara și-a dat în petec, că o pusese dorul să cânte și ea, dacă porumbeii cântau; și când a cântat, s-a aflat că e cioară și nu porumbel, și s-a rușinat, biata de ea, și s-a dus la neamul ei, dar și acolo n-a mai putut trăi în pace, că nu s-a mai văzut nicicând cioară albă, și tot neamul ei o ciocănea și o pedepsea.

Sunt creștini pe pământ care nu și-au găsit rostul nici cu Dumnezeu, nici cu lumea, și Eu sunt mereu trist și însuspinat. Chiar și creștini care au venit din lume în poporul Meu, s-au întors la cele dinainte ale lor, și au ajuns cele din urmă ale lor mai rele decât cele dintâi, de șapte ori mai rele, fiilor, căci așa este scris, și aceia vor păți ca pasărea care părăsindu-și neamul ei, s-a întors iar, și i s-a văzut semnul, și s-a făcut de ocară în rândul neamului ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1997

***

O, copilași ai trupului miresei Mele! Copilașilor mireasă a Mea! O, poporul Meu, nu mai am ce să mai ung pe pământ. Nu mai este om al lui Dumnezeu pe pământ ca să am Eu cale să ung, și prin ungere să-Mi fac sfinți pentru cele cerești. Nu mai am, fiilor, nici un locușor unde să-Mi pot pleca truda și capul. Nu era pe vremea apostolilor Mei așa cum este azi. Bisericile erau biserici, nu ca azi. Bisericile de atunci însemnau sfințenie, iar păcatul era scos afară din biserici, era vădit de cei cu Duhul Sfânt și era scos din biserici.

Rău e fără cuvântul lui Dumnezeu. Rău este fără om prooroc între oameni. Proorocul lui Dumnezeu este cuvântul lui Dumnezeu care scoate răul la iveală, căci acolo unde se ascunde răul, vine pe văzute mânia lui Dumnezeu, dreptatea cea din cer, foc și pucioasă peste răul cel lucrat de oameni. Cuvântul Meu este cuvântul dreptății, iar cei cu viață mincinoasă se luptă cu cuvântul Meu, se luptă cu Mine, **căci cuvântul Meu este foc și pucioasă pentru cei ce nu-L iubesc pe Domnul împlinind legea cea dreaptă a sfințeniei pe pământ.**

Iar voi, fiilor unși, intrați sub slava Mea care vă este ocrotire și îngrădire și bucurie. Binecuvântate să vă fie ieșirile și intrările, intrările și ieșirile, și lucrați-le sub slava Mea ca să fiți mereu îmbrăcați și nu goi. Învățați pe Israel, învățați pe fiii poporului Meu să fie îmbrăcați și nu goi, căci

slava Mea este veșmântul pe care l-am dat poporului Meu, cel ce-Mi pregătește venirea. **Eu fără popor pregătit nu pot să-Mi pregătesc venirea. Eu fără casă lucrată din pietre vii nu pot să-Mi fac venirea cea cu slavă văzută.** Casa trebuie să fie văzută și bine lucrată și bine împodobită, căci darurile cerești va fi să întreacă cu strălucire văzută toate cele ce strălucesc peste oameni fără putere de strălucire. Strălucirea care cade la orice adiere de vânt, aceea nu este strălucire, și este minciună pe care oamenii au scris strălucire. **Iată bisericile de azi, care sunt numite așa din obișnuința oamenilor. Iată zidirile de azi, care sunt numite biserici ale lui Hristos, sunt împodobite de mâna oamenilor minciunii, căci viața mincinoasă este minciună vie care înșeală fața adevărului cel veșnic viu.** Locașurile de biserici sunt ale oamenilor, nu sunt ale lui Dumnezeu, căci Eu, Domnul, nu pot să-Mi plec capul în ele. În ele e numai lume, lume fără Dumnezeu, lume care nu se strânge acolo pentru Dumnezeu, ci se strânge pentru oameni, pentru slavă omenească, nu dumnezeiască.

O, de s-ar trezi oamenii cei cu inima curată care să aibă putere să-i spună minciunii, minciună! O, de-ar mai veni și vremea Mea pe pământ cu oamenii! O, de-ar veni ziua cea mare a Fiului lui Dumnezeu, Cel prin Care s-a făcut cerul și pământul! (*Vezi selecția tematică: „Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului", - și pe jumpshare; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*) O, mare este dorul Meu, și iată, Mi-am făcut casă pe pământ. Mâna Mea cea tare a lucrat și am biserică pe voia Mea și am cale spre ea și am cu ea cale peste pământ. De șapte mii de ani am așteptat vremea acestui popor credincios, care crede că Tatăl M-a trimis cuvânt pe pământ.

… Să vină neamuri fără de număr și să se boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și în numele acestei lucrări de cuvânt din cer, cuvântul care vine ca fulgerul din cer și străbate de la o margine la alta a cerului. Să se trezească orice om: român, iudeu, elin, barbar, scit sau rob, și să vină la viață veșnică. **Cuvântul Meu e viață veșnică. Eu sunt viața cea veșnică, și vin cu ea după acest cuvânt, vin și o dau celor credincioși cuvântului Meu care înviază pe om de la moarte la viață.**

Vino și tu, poporule iudeu, că am venit acum două mii de ani și M-am răstignit pentru răscumpărarea ta de sub păcat, și iată, am murit pentru neamurile pământului, nu pentru tine. Așa ai voit tu cu Mine și cu tine, dar Eu nu Mi-am luat înapoi făgăduințele cele pentru tine. Vino și te fă una cu Mine, că iată, am venit și vin a doua oară, și îți voi arăta urma cuielor și cuiele care au lăsat pecetea ta pe trupul Meu cel venit de la Dumnezeu și din Fecioară, Om între oameni. M-ai vândut morții pe bani, și de atunci tu stai strivit sub osânda banului pe care l-ai iubit mai mult decât pe Cel ce te-a iubit și ți-a fost Dumnezeu. Eu am fost și sunt Fiul Tatălui Savaot, Fiul Cel răstignit și înviat prin răstignire, iar adevărul învierii Mele stă și acum vândut de tine pentru bani. Dar neamurile pământului au văzut ce-ai făcut tu cu Dumnezeu, și au crezut în Mine, nu în tine. Iată, vin, precum am făgăduit când am plecat ca să Mă așez la loc, de-a dreapta Tatălui Meu și al tău, Israele al trupului. Vino și tu la praznicul cuvântului Meu și ia cu tine de pe masa Mea și vino spre credință și numește-te prin credință fiu al Meu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin apă, prin duh și prin sânge. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1997

***

Vin, poporul Meu, să-ți măsor făptura. Vin la tine pe pământ cu sărbătoare arhierească. Arhiereul Spiridon a fost minune cerească pe pământ. N-am mai avut pe altul ca și pe el între arhierei pe pământ. Acesta a fost cu adevărat om plăcut Mie, om smerit ca Mine, om blând și smerit cu inima, om care a ajutat pe Dumnezeu la mântuirea neamului omenesc. Astăzi nu se mai ridică dintre oameni om ca arhiereul Spiridon. Ce să fac Eu cu arhiereii cei cu școală omenească? Aceia nu pot face ce a făcut sfântul Spiridon. Cei de azi se rușinează cu sfințenia. Cei de azi râd de cel sfânt și îl fac asemenea lor, așa cum s-a întâmplat cu arhiereul Meu de care Eu M-am folosit pentru începutul cel nou al lumii, pentru începutul lucrării de naștere din nou a lumii, dar n-a fost lăsat să fie sfânt și drept. Invidia arhiereilor lumești a tras de sub el cărămida cea nouă pe care Eu, Domnul, am așezat-o acum prin el pe pământ pentru începutul nașterii din nou a lumii, precum Eu am proorocit și am făgăduit apostolilor Mei cei doisprezece.

Vine Domnul Iisus Hristos, și face pe pământ praznic de mântuire, praznic de naștere din nou a lumii. Vine Domnul și Se vestește pe Sine și vine. Amin.

Apostolii Mei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății, și încep să scrie pe cei din Israel care vor veni spre mântuire, în numele lui Hristos, Mesia Cel venit din cer acum două mii de ani, și vor striga numărul lor după seminții, precum este scris în Scripturi, și cei mântuiți din neamul lui Israel se vor uni cu neamul român în numele Meu, și Mă vor vesti pe Mine Hristos, Cel ce vine ca să fie cu cei mântuiți.

Apostolii Mei au fost și sunt iudei, și sunt Ierusalimul cel de sus, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, și cu neamul lui Israel cel sfânt din toate veacurile și cu toți cei din neamurile pământului care au primit credința în Hristos prin apostolii Mei cei doisprezece, ucenici care și-au ridicat ucenici asemenea lor în toate neamurile pământului, de atunci și până azi, și aceștia sunt sfinții cerului, în cer și pe pământ, **căci Ierusalimul este zidit din sfinți, și în cer și pe pământ, amin; din sfinți, nu din pietre, nu din cărămizi, ci din oameni noi și sfinți cu trăirea, cu duhul și cu trupul și cu sufletul lor. Amin.**

Apostolii Mei cei din iudei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății ca să mijlocească la Mine împreună cu tine, poporul Meu de ucenici pentru neamul lui Israel cel după trup, căci Eu nu Mi-am uitat făgăduințele Mele cele pentru el rostite și pe care nu le iau de peste el.

O, poporul Meu, a venit vremea nașterii din nou a lumii și a lui Israel cel ce a fost poporul Meu și nu mai este. Dar cel din Israel care se va ridica cu pocăință ca să Mă primească cuvânt de venire a Mea a doua oară, acela va fi popor al Meu prin făgăduințele cele rostite pentru rămășița lui Israel care se va scula și va mijloci la Mine pentru tot Israelul, iar Eu, Domnul, voi fi milostiv pentru cel ce Mă primește de Stăpân și de Mire venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, și apoi trup văzut, trup și cuvânt, cuvânt și trup, Hristosul Tatălui. Amin. Și se vor încreștina neamurile și vor lua trăire creștină și se vor bucura de așa trăire, căci lumea nu știe ce înseamnă bucurie. Lumea a vrut să fie lăsată de capul ei, și este fără cap lumea, iar biserica ei este lumească, nu este cerească, și este descoperită înaintea lui Dumnezeu și așa se roagă la Dumnezeu, dar nu se poate așa, că scris este: ***«Orice femeie care se roagă lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul, iar capul femeii este bărbatul».*** Orice biserică rugându-se lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul ei, iar capul bisericii trebuie să fie Hristos, căci Hristos este bărbatul bisericii,

Mire al bisericii dacă biserica este mireasă, iar dacă nu este mireasă nu este biserică a lui Hristos, ci este biserică lumească și nu creștinească. Biserica lui Hristos are trăire creștinească și sărbătoare creștinească, **dar iată, biserica românilor a voit să fie lăsată de capul ei și și-a stricat serbările, iar vremile cele sfinte le-a strămutat de la locul lor și numai biserică nu este ea, că este biserică fără sfinți, de vreme ce și-a sucit zilele sfinte și nu mai sunt la locul lor și în dreptul sfinților lor, căci fiecare clipă își are binecuvântarea ei și fiecare zi își mărturisește pe sfinții ei.** (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință", - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Să se așeze la locul lor sărbătorile Mele și ale sfinților Mei, că iarăși strig cu acest strigăt peste neamul român pe care-l vreau creștin pe pământul dreptății Mele. Eu am făcut din pământul român pământul cuvântului Meu, pământ al dreptății, căci cuvântul Meu este dreptate pe pământ, și voi face din pământul român pământ al creștinilor, iar creștini sunt cei ce au trăire ca a Mea și nume ca al Meu.

O, poporul Meu, am venit la tine ca să-ți măsor făptura. Lumea se bucură cu mâncăruri alese, cu carne de porc și cu băuturi tari, și zice că sărbătorește nașterea Mea. Dar lumea taie porci și vaci și oi și păsări ca să mănânce și să petreacă serbarea ei, și nu așa sunt serbările Domnului cu omul. Acum trebuie să fie vreme de post până la ziua de serbare a nașterii Mele, iar tu, Românie, tai porci și faci sânge în vreme de post. O, nu se face vărsare de sânge în vreme de post, că e vreme de post și de cumințenie și de sfințenie pentru pregătirea ta în întâmpinarea serbării nașterii Mele. Ai scos două duminici de la locul lor, căci te-ai crezut că poți să întorci vremurile, și le-ai întors, după cum este scris în Scripturi: ***«Se vor încumeta să schimbe vremurile».***

Să știi, Românie, să știi că nu s-a terminat postul pentru întâmpinarea serbării nașterii Mele, și tu calci orânduielile sfinților, și sunt supărați pe tine sfinții și părinții tăi și îi aud mereu zicându-Mi:

– Doamne, până când ca să așezi puterea noastră la locul ei? Doamne, voim să facem bine oamenilor, și oamenii ne-au făcut rău. Doamne, răscumpără locurile noastre, căci antichrist ne-a dat afară din biserică și ne-a luat locul și haina și casa, iar biserica e fără sfinți, și ea nu știe boala ei, nu știe de unde vine suferința ei. Doamne, dă duhul treziei peste cei ce cârmuiesc peste neamul Tău român, ca să așeze împărăția cuvântului Tău la locul ei și să-i spună lui antichrist pe nume și să răscumpere locașurile Tale cele cu sfinți în ele, căci antichrist ne-a scris pe noi pe ziduri, iar pe el, pe scaunul Tău și al nostru, Doamne!

– O, sfinților, sfinți ai cerului sfânt, ai cerului român! Eu, Domnul, vă voi face dreptate, căci Mi-am făcut în România scaun al dreptății și din el Mă fac cuvânt de dreptate, și cu cuvântul Meu netezesc căile voastre spre oameni, și ale oamenilor spre Mine și spre voi, iar Eu sunt Dumnezeu, și voi birui.

Amin, amin zic vouă, celor din fruntea poporului român: adunați-vă și faceți sfat ceresc, căci Eu sunt Cel ce stau tainic în sfatul acesta. Așezați la loc pe sfinți! Amin. Așezați în biserici postul și rugăciunea, și pe sfinți, și viața cea creștinească în România. Ea e țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mire în ea, sunt cuvânt de iubire și de înviere din ea. Eu sunt învierea morților ei cei vii și cei adormiți.

Mă doare când văd tristețe pe duhul sfinților tăi, Românie. Tu ai fost cea mai lovită dintre neamuri, căci cei drepți din tine n-au mai avut loc să trăiască deasupra pământului tău, și au fost băgați dedesubt ca sămânța care dă rod. A venit vremea rodului. Întoarce-te spre rodire sfântă din mijlocul tău, din pământul tău. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să stai sub hrana Mea, să stai mereu sub ploaia cuvântului Meu, căci cu el hrănesc pretutindeni. Am venit la tine să-ți măsor făptura și să te dau pildă de trăire și de lumină și de adevăr al Meu între oameni. Și voi veni să te învăț să-ți măsori singur făptura, și să știi să lucrezi cu Mine peste tine, căci tu ești plugul Meu, ești pilda Mea înaintea oamenilor, iar cine va pune mâna pe acest plug, să nu se mai poată uita înapoi, ci numai la cer și numai la Mine. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-1997

***

O, e zi de prăznuire pentru serbarea nașterii Mele între oameni. E vremea de naștere din nou a lumii, căci vremea de acum e vreme de apoi, și Eu Îmi așez la loc pe cele clătinate de la locul lor la început. Sărbătoarea nașterii Mele este cu cei credincioși, căci cei necredincioși nu știu ce înseamnă naștere. Tot omul se arată pe el însuși în toată truda lui, în toate bucuriile lui, și oamenii sunt popor al oamenilor, dar tu, poporul Meu cel din români, tu, care ai peste tine cuvântul Meu, tu Mă arăți oamenilor pe Mine în toată truda Mea și în toate bucuriile Mele cu tine, și ești popor al Domnului. Mereu, mereu te spăl pe picioare, ca să sfințești cu pasul tău pământul și cerul, căci oamenii bisericii nu știu ce înseamnă cerul pe pământ. Biserică este locul în care Eu stau, și este cerul Meu pe pământ. **Poporul cel credincios și cel sfânt, acela este biserica Mea și cerul Meu cel de pe pământ.** Oamenii din biserica lumii sunt oameni deștepți, că au citit în învățătura Mea și știu aceștia ce vreau Eu, dar Eu vreau fii deștepți, nu oameni deștepți, căci fiii ascultă pe Tatăl și Îl primesc pe Tatăl și Îi cunosc glasul, și se deschid ca să intre Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt în biserică și s-o întărească și s-o sfințească. Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, și fericit este cel ce crede că Eu sunt Cel ce grăiesc prin acest cuvânt, cuvântul Meu cel de azi, căci vremea de azi e vreme de apoi.

Binecuvântată să fie sărbătoarea Mea cu cei credincioși, sărbătoarea nașterii Mele între oameni. Binecuvântată să fie sărbătoarea cuvântului Meu cu cei credincioși, sărbătoarea nașterii cuvântului Meu între oameni. Binecuvântată să fie ieslea cuvântului Meu pe care Eu Însumi Mi-am pregătit-o între oameni ca să Mă nasc în ea cuvânt peste pământ, căci biserica este din fii, nu din pietre, nu din ziduri, ci din fii unși de Dumnezeu, și prin ei sunt cu cei credincioși, și prin ei Mă împart cuvânt peste toate noroadele de pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1998

***

O mulțime de lume merge la biserică, dar nu știe ce este lucrarea bisericii. O, poporul Meu, o, biserică a Mea, o, copilași închinați lui Dumnezeu! Nu știu oamenii ce înseamnă biserică. Mă vait ca unul plin de durere fără de mângâiere. Nu știu oamenii care merg la biserică, zic ei, nu știu ce înseamnă această taină. **Biserica este taina lui Dumnezeu**, și oamenii nu știu nimic despre această lucrare, despre taina bisericii nu știu oamenii. O, ce durere pe Mine, Cel înșelat de mulțime

de oameni care zic că merg la biserică! **Nu știu oamenii ce înseamnă închinare. Ei știu că închinare la Dumnezeu este să-și facă omul pe trupul său semnul sfintei cruci cu mâna dreaptă. Mai mult de atât nu știe omul care se scoală și se spală și se îmbracă și pleacă la biserică, zice el. Nu știu oamenii că la biserică merg cei ce vor să învețe să fie închinați lui Dumnezeu. O, nu mai am biserică pe pământ, căci preoții mint pe oameni cu acest nume de biserică și își fac câștig preoții, și mai mult nimic.** Au căzut gloate întregi de oameni sub mâna preoților care înșeală pe Dumnezeu și pe oameni, și oamenii nu știu ce înseamnă închinare.

Astăzi biserica lumii are scris peste ea de la sfinți și de la părinți sărbătoarea duminicii sfintei cruci, înjumătățirea vremii postului cel mare pentru întâmpinarea sărbătorii răstignirii Mele și a învierii Mele pentru om. Cu cine să vorbesc Eu despre post? Ce știe lumea despre această putere? căci postul este putere în om, nu este slăbire în om. Scris este în Scripturi cuvântul Meu: ***«Este, oare, acesta un post care-Mi place, o zi în care omul își smerește sufletul său: să se aplece ca o trestie, să stea în sac și în cenușă? Oare, acesta se cheamă post și zi plăcută Mie? În fiecare zi aceștia Mă caută pentru că ei voiesc să știe căile Mele, ca un popor care lucrează dreptatea Mea, ca un popor care nu se abate de la legea lui Dumnezeu».*** O, nu acesta este post, ca să nu mănânce omul mâncare bună sau deloc mâncare; **nu numai atât înseamnă post**. Post înseamnă iubire de Dumnezeu și de oameni. Post înseamnă să ai și să dai tot ce-ți prisosește, căci de la Dumnezeu ai, nu de la tine ai. Sunt oameni plini de bogății și postesc zile de post. O, bogații care postesc așa, nu știu, n-are cine să le spună ce înseamnă post. Bogatul care nu postește de bogății, acela nu atinge cu mintea lui taina postului. Bogatul nu postește, și el nu știe acest adevăr. Precum săracul nu postește, tot așa și bogatul, dar nici unul, nici altul nu știu ce înseamnă taina postului. Dar cine sunt cei ce postesc? (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie”, - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci. Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1998

***

Să se deschidă porțile grădinii cuvântului Meu! Amin. O, grădinița Mea de fii unși, deschide-te ca să intre cerul pe porțile sale cele de pe pământ, și pe porțile tale cele spre cer, căci cerul și pământul își dau întâlnire prin aceste porți. Amin. Voi sunteți porțile cuvântului Meu care vine din cer pe pământ ca să fie Dumnezeu Cuvântul cu oamenii cei credincioși de pe pământ. Deschideți porțile ca să intru, căci sunt Împăratul slavei și sunt ceresc și am porți cerești pe pământ și am popor Ierusalim, și cu el grăiesc din cer, și la grăirea Mea cu el se adună cei credincioși ca să ia cuvântul Meu și să-l mănânce și să crească în sfințenie și în iubire cerească și în viață veșnică. Amin. Deschideți porțile slavei Mele de pe pământ, căci grădinița aceasta este grădinița slavei cuvântului Meu, care suflă din cer peste ea și duce mireasma cuvântului Meu până la toate marginile cerului.

Am spus nu demult, am spus vouă, fii ai cuvântului venirii Mele, am spus că **voiesc să grăiesc bisericii lumii și să-i spun ce este biserica lui Hristos care mântuiește, și să-i spun ce este Hristos în biserică,** pentru că Eu vin să cercetez viii și morții, drepții și păcătoșii, și să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe archive.org; jumpshare; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Cine este dreptul? Dreptul este cel ce nu se sminteşte întru Mine. Dreptul este cel ce nu sminteşte întru Mine pe cel slab pentru care Eu am murit ca să-l înviez. Dreptul este cel ce seamănă cu Mine la chip şi la faptă. Dreptul este cel ce crede în Dumnezeu aşa cum am crezut Eu în Tatăl. Dreptul este omul care calcă sfânt între cer şi pământ, căci dreptul are calea cerului sub picioare, şi aşa umblă pe pământ înaintea Mea şi înaintea oamenilor care nu calcă drept, care nu ştiu ce este dreptatea, căci **dreptatea înseamnă Dumnezeu cu oamenii, Dumnezeu în oameni, aşa cum este Domnul, aşa cum vrea Dumnezeu, nu aşa cum vor oamenii.**

Cine este păcătosul? Păcătosul este cel ce se sminteşte întru Mine şi sminteşte şi pe cel asemenea lui ca să nu lucreze dreptatea Mea. Păcătosul este cel ce nu umblă să semene cu Mine la chip şi la faptă, şi umblă să semene cu diavolul. Păcătosul iubeşte faptele diavolului, făcându-le şi încuviinţându-le şi altora, ajutându-i spre faptele diavolului. Iată, vin să judec viii şi morţii, drepţii şi păcătoşii şi să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Eu sunt Hristosul bisericii, Domnul bisericii, hrana cea sfântă a bisericii sunt. Dar ce este biserica lui Hristos şi ce este Hristos în biserică?

Deschideţi porţile bisericii voastre, voi, arhierei şi preoţi ai bisericii! Deschideţi, ca să intru la voi şi să vă cercetez! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Hristosul Tatălui, şi vin pe norii slavei cuvântului Meu şi vin mereu, că este scris în Scripturi despre venirea Mea pe care Mi-o pregătesc. Vremea venirii Mele s-a apropiat. Voi credeţi în Scripturi? Voi credeţi că vin şi le împlinesc? Voi credeţi în venirea Mea? Voi cunoaşteţi Scripturile şi adâncimea tainelor Mele din ele? Cunoaşteţi voi adâncimea cuvântului Meu din Scripturi care grăieşte despre venirea Mea? Deschideţi şi răspundeţi lui Dumnezeu! Amin. **De mai bine de patruzeci de ani Mă scriu în această carte a cuvântului Meu din vremea voastră, cartea prin care Eu vin cuvânt din cer pe pământ ca să cercetez viii şi morţii, drepţii şi păcătoşii, şi apoi să dau fiecăruia după cum este fapta lui.** Deschideţi porţile voastre şi ale bisericii voastre, ca să intru ca un Stăpân şi să vă cercetez!

Dar ce este biserica cea care mântuieşte? Este cea care trăieşte între cer şi pământ după voia Mea cea sfântă, luminând lumea cu faptele Mele în ea, cu viaţa Mea în ea, cu dragostea Mea în ea, cu smerenia Mea în ea. Amin. **Biserica lui Hristos care mântuieşte este aceea care are apostoli, şi prooroci, şi învăţători, şi lucrători de minuni, şi vindecători, şi cârmuitori, şi făcători de bine, şi tălmăcitori de limbi cereşti pe potriva Mea, nu pe potriva lumii, căci scris este cuvântul Meu în Scripturi: *«Ieşiţi din lume şi vă osebiţi şi fiţi curaţi, şi Eu vă voi primi pe voi, şi voi fi vouă tată şi veţi fi Mie fii şi fiice. Amin».*** Este scris în Scripturi că fiii bisericii Mele şi-au răstignit trupul, împreună cu patimile şi cu poftele şi cu faptele trupului, şi trăiesc în Duhul, şi tot aşa şi umblă, fugind de slava cea deşartă şi împlinind legea Mea. Biserica lui Hristos este cea care are Duhul lui Hristos nestins în ea, nu duhul lumii. **Biserica Mea este cea care nu dispreţuieşte cuvântul Meu şi al trimişilor Mei la ea.** Biserica Mea este cea care are fii, care-şi păstrează întreg duhul şi sufletul şi trupul fără de prihană întru venirea Mea, precum este scris în Scripturi. Aşa este biserica lui Hristos cea care mântuieşte, aşa şi nu altfel, şi nu aşa cum este biserica cea din lume, care are peste ea numele Meu.

Dar ce este Hristos în biserică? Fiii bisericii lui Hristos cred în Hristos şi se fac fii ai lui Dumnezeu prin credinţă şi prin Hristos. Amin. Dar ce este Hristos în biserică şi cum cred în El fiii bisericii Lui? Scris este: ***«Cine va crede dacă nu este propovăduire?».*** **Cel ce propovăduieşte pe Hristos, acela trebuie să semene cu Hristos; altfel el este fariseu făţarnic, care se aşează în**

numele Meu înaintea oamenilor, și oamenii nu pot să înțeleagă ce este Hristos în biserică, și oamenii orbesc prin călăuze oarbe, după cum este scris despre călăuzele oarbe. Călăuzele oarbe sunt acelea care nu-i pot face pe oameni să vadă calea lui Hristos și să meargă pe ea. Cine nu merge pe calea lui Hristos, în zadar Îl propovăduiește pe Hristos.

Fără calea lui Hristos sub picioarele tale nu poți, omule, să fii apostol al lui Hristos, nu poți să faci și ale lumii și ale lui Hristos, și ca să mai fii și apostol al lui Hristos. Cine ți-a spus că poți așa, de te îngrămădești să porți numele Meu înaintea oamenilor? **De ce iei numele Meu și haina Mea pe tine dacă tu nu vrei să semeni cu Mine înaintea oamenilor?** Iată, tu încapi în fața bisericii tale, și din pricina ta adevărații Mei trimiși nu încap cu lumina Mea peste pământ. Dar Eu vin să cercetez viii și morții, drepții și păcătoșii, și am cu Mine plata cea după faptă, și nu va fi un vai mai mare ca acela pentru fariseii care s-au făcut apostoli ai Mei peste pământ, făcându-și câștig pe urma numelui Meu cel propovăduit de ei.

Iată ce este și ce nu este Hristos în biserică. Hristos în biserică este Cel purtat și lucrat de sfinții Lui cei unși cu mirul sfințeniei, care îi sfințește pe cei sfinți. Hristos în biserică este Cel propovăduit de sfinții care au grijă de turma cea sfântă a lui Hristos, hrănind-o cu Trupul și cu cuvântul lui Hristos, Cel ce este cu biserica Sa până la capătul timpului. Amin.

Iată ce nu este Hristos în biserică. Hristos în biserică nu este dacă biserica nu este a lui Hristos. **Biserica lumii care este azi în biserică nu este biserica lui Hristos, ci este a lumii.**

O, preoți ai bisericii lumii, faceți-vă următori Mie, și apoi învățați lumea care vine la biserică să fie ca voi, și ziceți cu apostolul: ***«Fiți următori mie, precum și eu lui Hristos. Amin».*** Cine nu-Mi urmează Mie cu duhul și cu sufletul și cu trupul, acela nu este mădular al bisericii Mele, iar voi dați Trupul Meu acestora, și faceți din Mine mădular al desfrânaților. O, învățați ce înseamnă Hristos în biserică, Hristos și biserica Lui. Învățați, voi, preoți și învățători care stați în fața lumii în numele Meu; învățați de la Mine, învățați din viața Mea de Fiu al Tatălui și al Fecioarei care M-a născut Om ca să vin pe pământ la oameni și să ajut omul care a voit și voiește să se facă Dumnezeu, să-l ajut să se smerească și să-L slăvească pe Dumnezeu, Care mântuiește pe cei credincioși Domnului. Hristos în biserică nu este dacă biserica nu este a lui Hristos. Lumea nu poate să fie a lui Hristos dacă nu-și răstignește trupul și patimile și poftele și toate fărădelegile ei. Lumea este rătăcită, și rătăcește și mai rău dacă voi, preoții ei, nu călcați ca Hristos, ca să vadă lumea lumina Mea în voi și să se întoarcă de la fărădelegile ei. Lumea este cununa Mea de spini, așa cum a fost și acum două mii de ani. O, preoți ai bisericii, nu Mă răstigniți pe Mine în voi, ci răstigniți-vă pe voi în voi, ca să fiți ai Mei apoi.

Mă uit pe pământ cum vagabonzii se duc să se facă preoți și să îmbrace haina Mea peste viața lor cea diavolească între oameni, și lumea vede ce fac preoții ei, și lumea piere din pricina aceasta, căci scris este: *«Din pricina aceasta vine mânia Mea peste fiii neascultării».* Cine să-i trezească pe fiii neascultării? Cine?

O, preoți ai bisericii lumii, lăsați-Mă pe Mine să trezesc lumea din somnul neascultării de Dumnezeu dacă voi nu o treziți, dacă nici voi nu vă treziți din acest somn. Lăsați pe Domnul! Amin. Deschideți porțile bisericii voastre ca să intru Eu, Domnul, și să călăuzesc prin biserică. Deschideți, și lăsați deschise porțile ca să-i pot învăța din cer pe oameni, căci la credința voastră

Eu voi lucra credință și sfințenie în oameni, ca să-i întorc pe oameni la calea dreptății mai înainte de venirea Mea cea mare și înfricoșată, din pricina căreia cerurile vor trece cu trosnet și pământul va arde din pricina lucrurilor de pe el, lucruri fără Dumnezeu, după cum este scris în Scripturi. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic", - și pe Joomag; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*) Dar Eu vin ca să Mă arăt cu cer nou și cu pământ nou și cu dreptatea Mea în ele, după cum este făgăduința Mea cea prin prooroci. Amin.

Deschideți porțile voastre ca să intru, căci sunt Atotputernic. Fie că voiți, fie că nu voiți, fie de credeți, fie de nu credeți, deschideți, căci am coborât din cer ca să cercetez viii și morții, drepții și păcătoșii, și să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Deschideți, voi, preoți ai bisericii, ca să fie Hristos cu biserica. **Eu sunt trup și cuvânt și vin călare pe cal alb, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, Împăratul cerului și al pământului, Împăratul slavei, Domnul puterilor, Domnul Cel tare și puternic. Amin.** (*Vezi selecția tematică: „Calul alb apocaliptic" - și pe jumpshare; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Eu am popor Ierusalim și intru în el și cu el grăiesc, că este credincios, și la grăirea Mea cu el se adună cei credincioși ca să ia cuvântul Meu spre viață veșnică în om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 12-04-1998

***

Centru ecumenic – sinagogă

Centru ecumenic – biserică

Centru ecumenic – moschee

O, unde mai este Domnul pe pământ ca și la voi? Fiilor, fiilor, aveți mereu grijă de Mine, ca să am lărgime la voi, că toate ușile de pe pământ s-au strâmtat pentru Mine, și nu mai încap pe ele cu măreția Mea. Peste tot numai mărire pământească și omenească și trupească și lumească. Pe nicăieri nu mai am loc așa cum sunt Eu. Strâmtă este ușa Mea spre lume, că lumea petrece petrecerea ei, nu petrecerea Mea. În biserici Mă uit și Mă umplu de jale. Peste tot sunt pomenit și cântat cu gura, dar inimile celor ce se strâng n-au iubire pentru cer și pentru cele veșnice. Se bat preoții de la banii pe care Mă vând pe Mine. Se îmbulzesc oamenii să ia din Paști, și nu știu ce fac, bieții de ei, că nu cresc în cele sfinte dacă iau din cele sfințite. Numai of și jale culeg de peste tot pe unde se pomenește numele Meu prin gura slujitorilor bisericii, care Mă citesc din cărți și atât. Ziua învierii Mele nu este primită și trăită cu sfințenie și cu iubire de Dumnezeu. Se umplu bisericile de oameni desfrânați și bolnavi la suflet și nevindecați, și apoi se duc într-ale lor și își petrec petrecerea lor în ziua învierii Mele. Mă doare și iar Mă doare de jalea care se strânge peste

Mine, căci numele Meu cel pomenit în bisericile lumii, este defăimat, nu cinstit, iar sărbătorile Mele au devenit pentru oameni bucurie lumească, nu cerească.

Fiilor, Mă doare. Ce face omul când îl doare ceva? Se duce să caute vindecare. Așa voi face și Eu. Voi căuta să Mă vindec de durere zdrobind fățărnicia de pe pământ, căci fățărnicia oamenilor, și mai ales a slujitorilor bisericii, care Mă slujesc pe Mine, zic ei, fățărnicia este cel mai greu păcat prin care oamenii cad în păcatele lor. Pe pământ e numai fățărnicie și goană după vânt. Nimic nu mai este adevărat pe pământ decât poporul Meu.

… Am coborât pe pământ cuvântul Meu, ca să nu rămân fără om credincios înaintea venirii Mele. Scripturile nu mai sunt citite pentru ca să se sfințească omul prin învățăturile lor. Ba unii din slujitorii bisericii își fac din cuvintele Scripturii acoperământ faptelor lor cele rele și desfrânate înaintea Mea. Nu mai am popor credincios și sfânt pe pământ ca să stea înaintea Mea întru venirea Mea. Pe pământ nu mai încape adevărul venirii Mele ca să învăț oamenii să stea întru adevăr înaintea Mea. Slujitorii bisericii s-au dat de partea științei omului mincinos care înșeală toate neamurile pământului. Slujitorii bisericii, care stau în numele Meu peste mulțimile cele fără de cunoștință din cer, nu mai vor să creadă în adevărul Scripturilor Mele, ci cred în știința omului mincinos care n-are nimic din cer, și de aceea ei nu mai învață pe oameni să se ferească de minciună și să vegheze întru venirea Mea. S-au umplut bisericile de lume pentru serbarea învierii Mele și cântă lumea „Hristos a înviat!“, cântă fără să trăiască învierea Mea în ei.

O, voi, cei care cântați cântarea învierii Mele, de ce nu vă uitați în Scripturi ca să vedeți ce am spus Eu să facă oamenii credincioși? ca să vedeți ce am spus Eu despre cer și pământ, despre venirea Mea a doua oară pe pământ și despre plata pe care o voi da Eu fiecăruia, după faptă? Voi, cei care stați în numele Meu peste mulțimi, de ce nu iubiți adevărul? De ce nu trăiți adevărul pentru care au murit cu trupul mulți sfinți ca să nu piară viața Mea din om? De ce nu credeți în Scripturi? Voi trebuia să fiți de partea Domnului cerurilor, dar voi cădeți din cer așa cum cad frunzele din pom, peste care calcă toți trecătorii. Vaiul vostru este pregătit de voi, că voi stați în numele adevărului Meu peste gloate. Nu cum stă omul minciunii stați voi, că omul minciunii nu s-a învelit cu haina Mea, ci stă în haina lui, care nu-i poate acoperi minciuna, dar voi v-ați învelit cu haina Mea, ca să nu vi se vadă roadele necredinței și ale fățărniciei voastre. Treziți-vă! Amin. Iar dacă nu vă veți trezi, somnul vostru va lucra și va aduce mânia Mea peste toți necredincioșii, și Eu vă voi cere viața lor din mâna voastră, că ați avut pe Domnul adevăr și L-ați acoperit, și a luat trup minciuna peste pământ, și ați pregătit măcelul Domnului, în loc să pregătiți cina venirii Domnului cu Paști ceresc și veșnic peste pământ. **Ați ajuns să slujiți de silă, pentru bani, ca să vă ștergeți din cartea Mea, dar Eu voi împlini Scriptura venirii Mele pentru cei credincioși și sfinți,** chiar dacă sunt puțini aceștia, că Eu n-am avut niciodată mulți când Mi-am lucrat lucrările Mele între cer și pământ. Și veți cădea ca Israel, pe neștire, **că iată, Israel nu crede nici azi că Eu nu-i primesc jertfele și slujirile lui, și nu crede că nu mai are pe Dumnezeu.** Treziți-vă! Doarme omenirea sub învelișul minciunii și al deșertăciunii, și nu mai este pe pământ om care să se dea de partea adevărului**. Voi arde cu foc pământul și toată știința de pe el, dimpreună cu faptele ei, căci toate sunt deșertăciune și goană după moarte.** Eu, Domnul Cel înviat dintre morți, vin curând de lângă Tatăl, vin cu plata cea pentru fapte, vin precum M-am și suit, și tot omul își va vedea deșertăciunea științei lui. **Ce este știința omului? Ea este lucrarea lui antichrist, care desparte pe Dumnezeu de oameni**. Și îi voi face pe cei mândri să se plece la picioarele poporului Meu cel hrănit cu cuvântul venirii Mele. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 19-04-1998
***

Fiilor, locul de la voi strălucește înaintea cerului, căci Eu sunt lumina lui. **Duhul rău s-a mâniat când Eu am zidit grădina de la voi, și s-a dus la mai-marii bisericii din România și le-a arătat punga cu arginți, și au cumpărat cu ea numele Meu și i-au zidit casă, zic ei, casă de rugăciune a creștinilor Mei.** Duhul rău s-a ridicat apoi, și a zidit în dreapta și în stânga, și va mai tot zidi, zice el, ca să scrie apoi pace între Mine și dumnezeii care nu sunt Dumnezeu, căci cei ce nu Mă au pe Mine de Dumnezeu adevărat, aceia au dumnezei mincinoși, și lor li se închină, și nu este închinare această închinare, și este păgânie și slujire la idoli. Dar Eu cobor la voi și rostesc pentru cei ce au băgat între păgâni numele Meu ca să facă pace între Mine și dumnezeii lor, rostesc din dreapta Tatălui, căci cu Tatăl sunt, și zic: **n-am venit să aduc pacea. Am venit să aduc sabia, ca să despart pe cei credincioși de cei necredincioși; pe creștini, de păgâni; pe cei ce slujesc Mie, de cei ce slujesc idolului veacului acesta; pe cei mincinoși care-și zic creștini, de cei ce sunt plăcuți Mie.** Am venit să aduc sabia, și am adus-o. Grădinița de la voi este a Mea, și voi sunteți ai Mei, și v-am pus din partea Mea hotar între lumină și întuneric, între român și păgân, căci biserica Mea nu este minciună. **Amin, amin zic vouă: românul care face în numele Meu pace cu păgânul și cu cei de alt neam care slujesc la idoli, acela să fie anatema. Amin, amin, amin.** Am în voi biserică vie. Dacă Eu, Domnul, nu coboram să Mă scriu pe pământ și în cer cu biserica Mea, care sunteți voi, cei luați de Mine din români, Eu nu mai aveam unde să-Mi plec capul și să las peste pământ împărăția Mea și cuvântul ei. De aceea v-am spus, și nu o dată v-am spus că voi sunteți începătură nouă, vie nouă, vin nou, început de veac nou, căci cele vechi au trecut. Amin.

Biserica din România, care-și zicea cea adevărată, cea ortodoxă, nu mai este, căci s-a unit cu păgânii, așa cum a făcut poporul Meu Israel, care s-a unit cu neam străin și n-a mai fost cu Mine, și a căzut de la Dumnezeu și s-a făcut popor păgân. Așa s-a întâmplat și cu biserica cea de azi. O, după ce că era doar cu numele a Mea, după ce că n-avea iubire de Dumnezeu, s-a mai și lepădat de Mine, făcând legământ străin de părinți, călcând testamentul părinților.

O, grădinița Mea de fii unși, cine lovește în tine în numele Meu, zice el, acela dă în numele Meu, nu în tine, căci Eu sunt lucrătura acestei grădini. Cine zice că Eu, Domnul, sunt duhul rău în această grădină, acela este duh rău, care lovește în Dumnezeu, care nu vede pe Dumnezeu. **Iată, fiilor, s-a zidit pe pământ, lângă voi, turnul Babel,** (*Centru Ecumenic Internațional de la Vulcana Băi, n.r.*) **încurcătura limbilor pe care Eu, Domnul, am trimis-o peste cei ce au hulit numele Meu, care este al vostru, și au hulit cuvântul Meu,** care stă peste voi și cuvintează din nori venirea Mea cea de a doua peste pământ. Scris este că se va zice: ***«Iată, Hristos este în pustiu. Iată-L în cămări».*** Am spus aceasta în vremea trupului Meu, dar cine mai este atent la ce am spus Eu atunci? **Eu, fiilor, locuiesc la voi, și cu voi sunt. Nu sunt în cămări, căci ce am de ascuns ca să Mă bag în cămări?** Cel ce are ce ascunde, acela se ascunde și nu luminează, dar Eu ies și luminez cu voi. Eu când am grăit lui Moise am stat pe munte și am cuvântat pentru oameni, așa cum fac și azi. La toți oamenii dau cuvântul Meu, și fericit este cel ce Mă recunoaște în cuvântul acesta. Amin.

Binecuvântată să fie bucuria voastră cu Mine și cu cei din cer și cu cei de pe pământ pe care Duhul Meu Cel Sfânt i-a strâns acum lângă izvorul cuvântului Meu, ca să ia și să vadă bunul

Meu, țarina Mea cu comoară în ea, grădinița cuvântului Meu și pe Mine în ea cuvânt, izvor de cuvânt. Amin. Atât cât Eu stau cu voi aici, binecuvântat să fie acest foișor care s-a deschis să primească pe Domnul și pe ucenicii Lui în lucrare cerească pentru cei ce Mă doresc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 29-08-1998

***

Grăiește pentru toți cei care au lovit în gol cu cuvântul lor, căci cine nu știe ce este lucrare de nou Ierusalim se luptă în gol și nu câștigă decât apăsare peste conștiința lor bolnavă. Spune despre păcatul bisericii. Spune că unde este păcat nu este biserică; și fă-te asemenea lor, ca să-i trezești pentru adevărul Meu, pentru pocăință să-i îndemni, căci războiul acesta este biruință mare pentru cei sfinți care așteaptă slava Mea cea din urmă, slava Mea care va încununa biserica sfinților.

Căderea bisericii înseamnă moartea lui antichrist și învierea morților și a drepților, (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) iar tu să scoți lumină din lumină, ca s-o pun Eu în sfeșnic și să se vadă bine calea Mea cea astupată de oameni și destupată de Mine, capul bisericii, Domnul bisericii, Arhiereul bisericii Mele, căci cei ce și-au zis că fac bine bisericii au dărâmat-o de la locul ei, fiindcă ea stă pe sfinți, pe temelie de sfinți care strigă de sub ea: ***«Până când?».***

Biserică a Mea nu înseamnă păcătoși laolaltă mâncând și bând, ci înseamnă drepți și sfinți laolaltă trăind viața Mea cea sfântă, și așa mâncând din cina Mea cea tainică.

Cei ce s-au ridicat cu cuvânt de hulă sau de rătăcire împotriva bisericii Mele de nou Ierusalim n-au făcut bine nimănui, ci au pus capac dreptății Mele și luminii Mele, care n-a pătruns până la aceștia, căci ceața vremii e groasă, și cu anevoie mai vede cineva pe Dumnezeu.

Ție îți poruncesc: scrie! Amin. **Orice putere potrivnică să cadă și să se tragă în lături la porunca Mea cea pentru moartea lui antichrist și pentru învierea morților. Amin. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.** (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților", - și pe Scribd; jumpshare; archive; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Fiilor unși în grădină, luați în mâini ungerea Mea cea pentru inimioara care va lucra prin lucrarea Mea cu voi și va da semnalul minciunii lui antichrist, care a înșelat toată lumea. Luați apoi din mâna ei cartea și dați-Mi-o Mie s-o pecetluiesc prin mâna voastră și s-o trimit bisericilor și peste tot pământul. **Și se va vedea biserica Mea cea cu voi, căci v-am răscumpărat dintre oameni ca să fiți Mie biserică sfântă întru venirea Mea.** Iată, am adus la voi lucrul cel pentru nimicirea proorocului mincinos, care s-a așezat în loc părut sfânt, ca slujitor al Meu, dar el este antichrist, iar Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul Care suflă și nimicește pe antichrist, omul fărădelegii, care s-a așezat în loc numit sfânt drept Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul", - și pe jumpshare; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Sculați-vă și fiți slava Mea, că vă voiesc cu mare dor, și voi spune la tot pământul că voi sunteți nădejdea Mea întru venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu către Daniela Catană, din 14-10-1998

***

Fiilor, am cu Mine praznic de sfinți și de mucenici și de cuvioși, și pomenim în cer și pe pământ pe cuvioasa Parascheva. Ea a iubit sărăcia de duh și de trup, căci a iubit duhul și trupul Meu, pe care Eu l-am lăsat celor iubiți ai Mei ca să Mă aibă și să fie sfinți, precum Eu sunt. M-am dat ucenicilor Mei mai înainte de slava patimii Mele, M-am dat ca să rămân cu ei, iar apoi Mi-am dat trupul pe mâna omului păcătos ca să Mă jertfească pentru iertarea păcatelor celor ce se sfințesc. Le-am dat ucenicilor Mei viața Mea, ca s-o aibă în ei. M-am dat pe Mine Însumi lor, și n-au știut atunci taina dăruirii Mele lor. Eu le-am spus: ***«Luați și mâncați din Mine, că acesta este Trupul și Sângele Meu, care se frânge pentru iertarea păcatelor voastre».*** Atunci n-au știut ce le-am spus Eu lor, dar după trei zile au văzut adevărul frângerii Mele pentru ei prin mâna omului păcătos, care știe să-L omoare pe Dumnezeu ca să nu mai aibă Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu Unul este. Amin. Cine Mă are pe Mine, acela este sfânt; cine nu Mă are, este păcătos.

Trei ani și mai bine Mi-am pregătit ucenicii pe care i-am cules dintre oameni ca să-i fac sfinți lui Dumnezeu, și apoi le-am iertat păcatele mai înainte de a Mă da pentru viața lumii. Dar lumea n-a vrut viața nici după ce M-am dat pentru viața ei, căci viața este Dumnezeu în om cu viața Lui; viața este asemănarea omului cu Dumnezeu, Cel ce S-a dat pe Sine jertfă și pildă de viață pentru oamenii care se fac sfinți prin viața Mea. Le-am spus ucenicilor Mei să mănânce și să bea viața Mea, Trupul și Sângele Meu, ca să aibă viață, viața Mea, căci Eu sunt Cel veșnic, și cel ce Mă ia pe Mine în el are viață veșnică, are pe Domnul, Cel veșnic în el. Le-am spus apoi să facă aceasta spre pomenirea Mea, spre amintirea Mea în ei, și le-am spus: ***«Ori de câte ori veți face aceasta, moartea Mea veți vesti, Trupul și Sângele Meu, care s-a frânt de mâna omului păcătos pentru viața celor credincioși care se sfințesc prin viața Mea în ei, prin iertarea păcatelor lor, ca să fie fără de păcat apoi».*** Iată, fiilor, ce înseamnă biserică, ce înseamnă templul lui Dumnezeu în omul cel credincios. Apostolul Pavel așa le spunea sfinților de atunci: ***«Oare, nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi și că voi nu sunteți ai voștri?».***

O, copilași ai venirii Mele, mare a fost puterea bisericii Mele în cei de la începutul trupului Meu în om. Apostolii Mei stăteau zi și noapte treji peste cei sfinți prin trupul Meu, care era în ei prin mâna apostolilor Mei. Fiilor scumpi, Mi-a fost dor să unesc începutul cu sfârșitul. Mi-a fost dor să am și la sfârșit biserică sfântă ca atunci când i-am sfințit pe ucenicii Mei, făcându-Mă una cu trupul lor mai înainte de patima Mea. Am făcut cu cuvântul Trupul și Sângele Meu din pâine și vin, că mare este puterea cuvântului Meu, care se face Dumnezeu prin rostire, și numai după aceea M-am arătat împlinitor în cele ce am grăit, căci așa am grăit: ***«Trupul și Sângele Meu se va frânge pentru voi spre iertarea păcatelor».*** Atunci ei au știut că Eu sunt Dumnezeul lor, Care S-a coborât din cer pentru viața lumii care va crede în Mine prin ei. Cel ce crede în Mine, acela se face sfânt și se leapădă de sine prin viața Mea în el. Cel ce arată viața Mea în el, acela este cel ce se leapădă de sine, și la acela îi dau putere să se facă fiu al Meu, fiu al Tatălui Meu.

O, copilași din grădină, mergem să împărțim puterea Mea spre lucrul cel pentru judecata lui antichrist, potrivnicul Meu, care și-a spălat veșmântul de sângele sfinților, dar pata a rămas. Voiesc să-i spun lui antichrist că este vrăjmașul Meu și că biserica lui este a lui, nu este a Mea.

Voiesc să-i spun că el nu este slujitor al Meu precum se dă, înșelându-i pe cei fără de cunoștință, căci biserica Mea a tot căzut de la începutul ei și până azi prin mâna lui antichrist, cel ce a stat în numele Meu peste biserică chinuindu-i pe sfinți și punându-le mâna la gură ca să nu Mă mărturisească în trupul lor de sfinți ai Mei, căci antichrist e gelos pe sfinții Mei; e gelos, fiindcă el nu poate fi sfânt, de vreme ce Mi-a luat domnia Mea din biserică. Dar el este fără de minte, **căci biserica Mea este sfinții, și nu orice este biserica Mea.**

Iată câtă biserică am în cer! Câtă frunză, câtă iarbă, așa e și biserica Mea din cer, care a fost chinuită pe pământ prin mijlocirea lui antichrist, care s-a îmbrăcat în haină de biserică pentru ca să-i poată chinui pe sfinții Mei, care Mă aveau cu adevărat în ei spre pomenirea Mea pe pământ. **Mi-a fost dor să unesc pe sfinții din cer cu sfinții de pe pământ, și de aceea am făcut din voi sfinți ai Mei, fiilor din grădina Mea, că Mi-e dor să am sfinți pentru venirea Mea, pentru cuvântul Meu, care este ziua Mea cea mare și înfricoșată, venirea Mea cu sfinții cei de sus,** pentru ca să Mă războiesc cu antichrist, călăul creștinilor Mei, și să răscumpăr sângele sfinților, sângele bisericii Mele, care s-a jertfit pentru numele Meu peste pământ.

Fiilor, închidem gura lui antichrist ca să nu mai vorbească în numele Meu, și să vorbească în numele lui dacă vorbește, căci numele Meu este sfânt, nu este ca al lui. El a stat mereu pe loc sfânt și Mi-a ucis biserica, așa cum face azi cu voi, căci se teme de voi, fiindcă voi sunteți de partea Mea și nu a lui. O, dacă v-ați fi dat de partea lui, Eu nu mai aveam azi mireasă, **nu mai aveam biserică întru întâmpinarea zilei Mele.** Dar v-am făcut dârzi și v-am luat frica, fiindcă frica este cu cei vinovați, și aceia se ascund în peșteri și în stânci de fața venirii Mele.

Fiilor, ce spune antichrist despre venirea Mea? Nimic nu spune. El spune despre venirea lui în vremea venirii Mele, și e război între Mine și el, iar voi sunteți armata Mea, și cu voi e tot cerul Meu de sfinți și de îngeri, și cu voi sunt Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar Acești trei, una sunt, amin, și sunt peste tot, căci peste tot pământul am sufletele plăcute Mie, cărora le hrănesc iubirea lor de Dumnezeu; și pe aceștia îi voi aduce la voi, căci îngerii Mei călătoresc de la o margine la alta a cerurilor ca să-i adune la praznicul zilei Mele celei mari pe toți plăcuții Mei. Amin.

Iată început și sfârșit, biserică lucrătoare prin iubire de Dumnezeu: cei de la început, cu cei de azi, și vom prinde la mijloc pe vrăjmașul bisericii Mele, că s-a vrut mai tare decât sfinții Mei, mai mare decât biserica Mea cea slujitoare prin iubire, cea care s-a jertfit pentru adevărul Meu peste pământ. Am spus că se va ridica omul rău ca să răstoarne biserica Mea, dar îl biruim.

Fiilor, arătăm pata de pe veșmântul lui antichrist. Amin. Fiilor, ridicăm armele. Amin, amin, amin. Voi sunteți armata Mea, iar Eu sunt arma voastră. **Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, sabia cu două tăișuri, care vine peste pământ să pedepsească minciuna și fărădelegea,** pe antichrist și pe toată armata lui, care înseamnă fărădelegea a tot pământul. Nu vă temeți. **Eu sunt Cel ce conduc războiul cel mare, război care n-a mai fost de când veacurile și nici nu va mai fi.** Sculați-vă să mergem la luptă cu întunericul acestui veac, că lumina Mea s-a ridicat să răsară și să răsplătească pe sfinți. Fiți cu iubire mare, că încă o dată Mă scol să vestesc adevărul Meu pe care l-am vestit pe vremea ucenicilor Mei cei dintâi care M-au dat lumii spre iertarea păcatelor celor ce s-au botezat ca și ei în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.

Binecuvântată să fie biruința voastră cu Mine. Sfinții și îngerii sunt în toată vremea cu voi și cu cei ce-Mi lucrează Mie lângă voi și cu voi pentru numele Meu. Eu sunt mereu cu voi, și sunt arma voastră de biruință pentru libertatea împărăției cerurilor între cer și pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1998

***

…Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul, căci Ierusalimul nu mai este, iar ce este acolo nu este Ierusalim, ci este mamona. Ce a făcut mamona? S-a apucat prin supușii lui și a zidit din nou ca să se strângă lume de pe lume acolo unde M-a răstignit pe Mine omul trufaș. **O, dacă M-au răstignit, de ce se mai aude acolo slavă pentru numele Meu, acolo unde Eu am fost răstignit de omul cel potrivnic Mie? Aceia Mă slăvesc pe Mine pentru bani,** așa precum și tu ai făcut, proorocule mincinos, care ți-ai înfipt cortul tău în țara strălucirii, precum este scris despre tine: ***«El va înfige corturile palatului său între mare și muntele cel sfânt și strălucit, și apoi va veni sfârșitul lui».*** Amin. Așa ai făcut. La trei mile de locul grădinii cuvântului Meu tu ai împlinit această Scriptură, ca să folosești numele Meu pentru banii tăi. Vai ție de cele ce ai făcut în zilele cele de apoi! **Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul; Ierusalimul, pe care omul lacom l-a zidit din nou, ca să aibă prilej de câștigat bani, că nu de dragul lui Dumnezeu l-a zidit iar.** Acolo se duce omul din toate părțile și își vede judecata și nu știe cu ce se întoarce întru ale sale. **Se întoarce cu judecata sa, căci omul a fost răstignitorul lui Dumnezeu. Nu s-a întors sfânt nimeni de acolo, nu s-a lăsat nimeni de păcat dacă a fost acolo, dar s-a fălit că a fost, și nu i-a folosit fostul lui acolo.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-1998

***

E zi de sărbătoare în cer. E sărbătoare și pe pământ pentru cei ce sunt biserica Mea pe pământ. Amin. Eu vin din cer pe pământ în grădina cuvântului Meu și vin cu sărbătoare arhierească. Rugăciunile sfinților sunt ca o tămâie binemirositoare pentru cer. Ierarhul Nicolae se roagă pentru biserica Mea de pe pământ ca s-o întăresc cu putere și ca să biruiască ea pentru sfinți.

O, e mică de tot biserica Mea de pe pământ, căci calea ei e strâmtă și duce spre viață și puțini sunt cei ce o află. O, e lung drumul de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, pentru cel ce gândește și trăiește pământește pe pământ. Dar iată cum vin Eu de ușor! Vin ca fulgerul, vin numaidecât când vin, fiindcă este cu putință la Dumnezeu și este cu putință la cei credincioși, la cei învățați cu tainele Mele cele cerești între ei, fiindcă Eu așa am spus: ***«Sunt cu ai Mei până la capătul veacurilor».*** Amin.

Dacă omul ar cerceta cuvintele Mele pe care le-am grăit pentru biserică acum două mii de ani, ar înțelege și omul necredincios, și apoi ar crede, dar nepăsarea față de cele din cer peste pământ a făcut coajă groasă peste mintea și peste inima omului, și omul nu-și mai caută scăparea, ci, din contra, își pregătește pierzarea și chinul cel pentru păcate, căci asta lucrează neamul omenesc: chinul.

Ierarhul Nicolae se roagă pentru sfinți, că el este arhiereu mare prin putere, fiindcă și-a arătat pe pământ puterea prin semne, căci scris este: ***«Nu numai prin cuvânt, ci și prin putere și prin Duhul Sfânt și prin credință».*** Oamenii sfinți au lucrat semne doveditoare prin Duhul Sfânt

și prin credință, iar cei curați la inimă se făceau din păgâni creștini, și intrau în lucrare de biserică a Mea. Astăzi nu se mai scoală pe pământ slujitori cu putere, că toți slujitorii care și-au făcut biserică din oameni, sunt păcătoși și nepăsători de viața bisericii lor. Dar sfinții care au slujit pe pământ cu puterea Mea în ei, au ridicat alți sfinți, și sfinți pe sfinți s-au ridicat și **Mi-au fost Mie biserică, și altceva nu înseamnă biserică.** Biserica trebuie învățată, trebuie crescută și îngrijită, și trebuie jertfă sfântă în ea, duhul umilit, jertfă plăcută Mie.

Fiilor unși în grădină, am nevoie de biserică cu putere în ea ca să lucrez prin ea semne doveditoare între cei necredincioși, între cei nepăsători care trăiesc păcătuind mereu. Am nevoie de fii cu care să-Mi împlinesc cea din urmă Scriptură. Întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica. Amin, amin, amin. Voi știți ce înseamnă biserică și duh umilit în biserică. Ridicați-Mi biserică sfântă și vie în lucrul ei, că toate sfârșitu-s-au, și **peste tot s-a așezat urâciunea pustiirii în biserici, prin omul cel mincinos Mie, antichrist cel cu multe capete.** Nu este lucrare mai biruitoare ca lucrarea bisericii. Întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica. Învățați-i pe fiii bisericii Mele. Creșteți-i ca Mine, nu ca omul cel mincinos care zice că stă învățător peste om. Îngrijiți-vă ca și Mine de duhul bisericii, ca să am casă cu stâlpi tari, iar toate cele de trebuință bisericii vi se vor da vouă de la Tatăl, de la Fiul și de la Duhul Sfânt, că voi sunteți cei dintâi pe pământ și v-am pus mari, mari cu duhul, mari prin Duhul Meu. Fiți pe măsura Duhului Sfânt, că aveți alegere din cer, așa cum a avut arhiereul Nicolae, care s-a rugat și pe pământ și în cer pentru biserica Mea cea vie. El n-a fost ales de om, ci de Mine prin semne doveditoare care purtau în ele putere. **Puterea sfântului este postul și rugăciunea,** de la care vine viața cea sfântă, mintea cea sfântă, limba cea sfântă și lucrarea cea sfântă peste biserică, și apoi biserică sfântă. Amin.

Nu vă mai uitați peste pământ ca să vedeți biserică și lucrare de biserică, căci nu mai este, fiilor. Nu mai sunt slujitori sfinți pe pământ și nu mai e biserică, **fiindcă biserica e din sfinți întocmită, și aceea e biserica Mea și casa Mea și odihna Mea și lumina Mea peste întuneric**, ca să vadă lumina cei ce se nasc dintre oameni pentru ea și prin ea, prin lumina Mea de pe pământ, prin fiii bisericii, cărora le-am spus: ***«Voi sunteți lumina lumii».*** Amin.

Fără sfinți în biserică nu este hrană în biserică. Fără apostoli lucrători cu putere nu crește biserica și nu are ce mânca pentru ca ea să crească, fiindcă Eu le-am spus slujitorilor bisericii: ***«Voi sunteți sarea pământului, și nu este altă sare pe pământ în afară de voi».*** Amin. Învățătura de pe pământ nu e sare, ci e otravă care-l face pe om să Mă uite pe Mine și să mănânce învățătură străină de biserică. Dar învățătura Mea cea sfântă este sarea pământului. Amin.

Iată, s-a stricat sarea, și voi face din sânge sare, căci sarea nu mai este. **Voi da peste pământ prăpăd, ca să sărez pământul cu sânge, precum este scris, cu sânge și cu foc, focul mâniei Mele, că sarea de pe pământ s-a stricat, și pământul este fără sare pe el.** Vin Eu și Mă fac sare și Mă pun în hrana bisericii și o sărez, ca să am biserică și s-o numesc sarea pământului, căci proorocul cel mincinos, care s-a așezat dumnezeu peste lume, a fost biruit prin cuvântul Meu, și urmează să-l biruiesc prin putere și prin Duhul Sfânt și prin credința bisericii Mele de nou Ierusalim, prin semne doveditoare. Amin.

Fiilor unși în grădina cuvântului Meu, întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica, biserica Noului Ierusalim, turma Mea cea micuță, luată dintre oameni ca s-o scap de pierzare și s-o am și s-o prăsesc, căci omul nu-și mai caută scăparea, ci își pregătește pierzare și chinul cel pentru păcate.

Dar voi lucrați Duh Sfânt peste biserica Mea, a cărei începătură sunt Eu și voi și toți cei ce vor fi prăsiții bisericii Mele, **căci biserica înseamnă Noul Ierusalim, și acesta este numele bisericii Mele, numele cetății lui Dumnezeu,** fii născuți din cer, și de aceea este scris: ***«Am văzut coborându-se din cer cetatea lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă pentru Mirele ei»,*** fii născuți de sus, fii sfinți pe pământ, mireasă a Mirelui, prin care Eu voi prăsi biserica sfântă și nouă, căci așa am grăit: ***«Noi le fac pe toate»***. Amin. Nasc din nou lumea, și încep cu voi, și apoi nasc din Mine și din voi lumea care va fi să fie dintre cei vii și dintre cei adormiți. Înnoiesc lumea prin Mine și prin voi, și **încep cu voi începătură nouă, biserică nouă, iar numele bisericii este Noul Ierusalim, cetatea lui Dumnezeu Cuvântul.** Rugăciunile sfinților sunt ca arderea de tot înaintea Mea, pentru ca să se așeze pe pământ împărăția lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, cetatea lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-1998

***

Binevestiți și voi. Fiți îngerul buneivestiri întru sfârșitul timpului omului. Fiți popor binevestitor, fiți lucrarea îngerului Meu, care lucrează prin trupurile voastre, care coboară darul Meu peste voi, ca să fiți voi îngerul buneivestiri, venirea Mea cea din urmă. Merg cu voi spre oameni, și fără voi nu merg. Dacă Eu grăiesc din cer cu voi, aceasta înseamnă că merg cu voi spre oameni. **Și va veni o vreme dulce, o vreme cerească pe pământ pentru voi și cu voi, că vă va iubi și vă va căuta tot omul care va mai fi pe pământ, căci în curând Mă voi slăvi cu slavă mare prin voi peste România, peste țara Mea cea din urmă.** Prin ea vin și pentru poporul Israel cel care M-a omorât în mijlocul lui. **Prin România vin și pentru Ierusalimul patimilor Mele, că voi strânge mulțime multă de oameni semeți, de oameni călcători de porunci, și Mă voi judeca cu ei acolo; acolo unde am venit Eu între ei trup acum două mii de ani. Aici voi rosti cuvântul durerii Mele și al dreptății Mele, iar acolo îl voi împlini, și Mă voi judeca cu poporul pentru care M-am răstignit de bunăvoie pe cruce.**

Eu trebuia să mor pentru tot restul popoarelor de pe pământ, ca să le răscumpăr de sub necunoștință, dar nu a fost așa, și am murit pentru poporul Israel, ca să-l răscumpăr de sub lege, că scris este: ***«Cel ce nu împlinește legea, este vinovat».*** El a cunoscut de la Mine legea și a fost vinovat că n-a crezut în Mine când am venit din cer de la Tatăl ca să fiu în mijlocul lui. Iată, taină descoperită vă spun: **poporul Israel a știut că Eu sunt Hristosul Tatălui și că trebuie să fiu răstignit pentru păcatele lui. Nu Iuda a fost vinovat pentru vânzarea Mea și pentru moartea Mea. El a fost scula prin care Israel și-a omorât Dumnezeul, și scris este: *«Vai celui prin care Fiul lui Dumnezeu va fi vândut și omorât!».*** Dacă Israel nu urmărea să Mă omoare, nu Mă omora când Iuda Mi-a vândut taina, căci Iuda știa că sunt Hristos. Mai-marii lui Israel au fost vinovați de moartea Mea, și cu ei, tot poporul Israel, tot, în afară de o rămășiță aleasă prin har ca să fie fără de vină și ca să mărturisească apoi adevărul venirii Mele din cer în mijlocul lui Israel.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-1999

***

Am spus, fiilor, că voi pleca cu fruntea la pământ pe cei ce s-au numit biserică a Mea fără să aibă fapte de credință, fără umilință, fără credință în cuvântul Meu, cel ce Mă aduce ca să vin. Iată-i pe duhovnicii României, pier hulindu-Mă, căci ei nu știu ce fac, dar e vremea judecății, și aceasta este plata lor: pier hulindu-Mă pe Mine și pe voi, că Eu nu dau ridicare celor ce hulesc pe Duhul Sfânt, celor ce nu cred azi în Mine și în voi, cei care v-ați pus punte pentru venirea Mea, că

ei n-au voit să vin, și nu s-au pregătit să vin, și Eu am venit, și vin pe neștire, precum este scris să vin pentru cei ce nu veghează întru venirea Mea.

Fiilor, Eu sunt Domnul, și Mi-a fost milă de om, și am venit după om. Iată ce vă poruncesc, căci sunteți unșii Mei: rugați-vă pentru iertarea celui ce a lovit în Mine și în voi și în arhiereul Meu Irineu, care a fost cu voi. Rugați-vă, fiilor, pentru arhiereul care a stat peste cetatea Târgoviștei, că este judecat de cuvântul pe care nu l-a crezut, căci Scripturile Mele așa grăiesc: ***«Pe cel care se leapădă de Mine și nu primește cuvintele Mele, cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi».*** Amin. Rugați-vă voi la Mine să-i micșorez pedeapsa, că el n-a știut ce face lovind în voi și în arhiereul Meu Irineu, cel ce este uns de Mine peste vremea aceasta, uns ca să aducă peste tot pământul lumina Mea cea neînserată, învierea omului, pocăința omului, căci este unsul Meu peste biserică și peste oricine se face biserică a Mea, locaș al Meu, om viu, om nou și sfânt, precum Eu sunt. Fiilor, pomeniți înaintea Mea iertarea păcatelor arhiereului Vasile, cel ce a lovit cu necredință în voi. N-aș voi să piară și el fără de pocăință, așa cum se duc unul după altul duhovnicii României, hulind pe Duhul Sfânt, Care-Și are casă la voi. Rugați-vă Mie pentru sufletul lui, pentru pocăința lui cea de la Mine, căci duhul lui e numai jale acum, și M-a prins jalea de el, fiilor. El prinde să-i pară rău pentru ce a făcut, că a scuturat praful de pe picioare peste voi și peste grădinița cuvântului Meu, și și-a jurat să nu creadă chiar dacă și-ar pierde amândouă picioarele. O, picioarele lui s-au grăbit să aducă pe arhiereul Meu Irineu, cel uns de Mine peste biserică, și l-a adus și a râs de el în poarta coborârii Mele ca să-l facă să smulgă țărușul de la locul lui. Eu însă am fost mai tare ca el, căci sunt Domnul, și el a căzut prin cuvintele lui. Cel ce se ridică împotriva Mea și a voastră, acela cade, căci cuvântul Meu cel de peste voi este foc și pucioasă peste cei ce nu cred în el. Fiilor, voiesc să-l ating apoi, și să-l ușurez de păcatele cele făcute până acum împotriva Mea dacă se pocăiește. Fiilor, câte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Amin, amin, amin.

O, fiilor unși, am venit la voi, că e sărbătoare în cer și la voi. Sunt cu împăratul creștinilor, cel ce a iubit pe cei credincioși ai Mei în vremea sa, căci Eu l-am făcut să creadă în Mine și în ei. Împăratul Constantin a crezut în Mine, și prin el au crezut popoarele lui în Dumnezeu. Fiilor, credința în Duhul Sfânt mântuiește pe cel ce crede, precum hula împotriva Duhului Sfânt pedepsește pe cel ce o lucrează, căci nu Eu, ci hula lui îl pedepsește, că hula este pedeapsă, nu dreptate. Împăratul Constantin a ridicat spre Mine biserică vie, fii creștini pe pământ, și Mi-a ocrotit biserica prin lege ocrotitoare, lege împotriva vrăjmașilor Mei și ai fiilor Mei cei vii. Dar iată ce fac cei de azi, căci ei nu știu ce fac și nu se tem să stea nepregătiți sub haină de nuntă, sub haină de biserică, precum nici Arie nu s-a temut, și a stat mințind până ce i s-a dezvelit fața prin înseși faptele sale. O, nu mai am pe nimeni care să-Mi dea adăpost Mie și celor ce sunt cu Mine, căci omul trăiește pentru sine, nu pentru Mine. Omul bisericii din lume își apără zidurile bisericii lui, dar pe Mine nu Mă apără, ci, din contra, Mă hulește, și din pricina lor Eu nu încap cu venirea Mea în inima omului, dar Eu îi descopăr prin însăși viața lor mincinoasă și le trimit vântul suferinței, ca să bată peste ei, precum ei M-au bătut pe Mine și pe cei ce se pregătesc pentru Mine.

Eu vă spuneam vouă, poporul Meu, să nu căutați să vă fie văzut și cunoscut și privit de toți cei de acolo, statul vostru în biserica din lume, că atunci când Eu vă chem la hrana cuvântului Meu, se vede lipsa voastră și se umblă după voi și vă află după Mine, și se scoală împotriva Mea și a voastră cei ce vă urmăresc ca să vă aibă. **Cuvântul Meu este mai presus de orice dar.** Sunt Eu cuvântând peste om, dar omul face și azi ca și cei din vremea trupului Meu, și zice că aurul din

templu este mai mare decât templul. O, dacă n-ar fi templul care sfințește aurul, cine ar sfinți aurul? **Cine ar sfinți pe creștin dacă n-aș fi Eu Cel ce sfințește?**

Am venit cuvânt în calea omului, ca să învețe omul, că nu este învățat, și n-am învățători dăruiți Mie cu totul, căci învățătorii se fac și ei robi voii omului, slăbiciunii omului, necunoştinței omului. Am venit Eu să învăț pe om și să-Mi culeg ucenici pentru credință sfântă și pentru viață cu adevărat în omul care nu mai trăiește pentru sine sau pentru oameni, ci numai pentru Mine și pentru venirea Mea. Omul Îmi tot încurcă mereu calea, căci se iubește pe sine și pe aproapele care seamănă cu sine, iar Eu rămân pentru cei ce au învățat de la Mine calea. N-am ce să-i fac omului care nu voiește să ia de la Mine învățătura care vine cu Mine cuvânt din cer, nu de pe pământ; n-am ce să-i fac. O, cuvântul cel despre Dumnezeu se găsește la tot pasul, dar nu se împlinește în om, **căci una este cuvântul despre Dumnezeu, și alta este Cuvântul lui Dumnezeu, hrană proaspătă, care întărește inima și iubirea și credința cea sfântă din om.** Cuvântul cel despre Mine este folosit și împărțit de cei ce nu-l împlinesc pe el, dar cuvântul pe care Eu îl dau omului, Eu, și nu omul care povestește despre Mine, acesta este cuvântul puterii, și sunt Eu pe cale cu omul, căci Eu sunt Cel ce grăiesc. Am venit iar, Eu Însumi, căci omul Îmi încurcă drumul Meu lângă om.

Iată ce vă spun, fiilor: cei sănătoși la minte și la inimă și la suflet și la faptă, aceia să vină dacă voiesc să aibă de la Mine hrană proaspătă și iubire din cer. Iar celor cu mintea bolnavă și cu firea bolnavă de trufie și de duh de ușurătate, care duce la vorbire de rău, la pizmă, la cârtire, la neînțelepciune, la hulă asupra Duhului Sfânt, Care Se desăvârșește aici la voi prin cuvântul Meu, acești oameni cu mintea bolnavă să se depărteze într-ale lor, căci învățătura Mea este cu tărie cerească, și este pentru om cu mintea sănătoasă și cu credința sfântă și cu suflet umilit înaintea Mea. Amin.

Și iată ce vă mai dau Eu vouă spre învățătura omului: cel ce nu se biruiește pe sine, acela să nu vină după Mine și nici după voi, căci împărăția cerurilor este pentru cei sfinți, care s-au biruit pe ei urmându-Mi Mie pentru răscumpărarea lor dintre fiii oamenilor, pentru viața Mea în ei, prin lepădarea de sinele lor și prin umilința lor înaintea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1999

***

O, copilași purtați din cuvânt în cuvânt! O, cei legănați sunt cei mici, și ei nu știu ce este răul care iese din om. Iată, descopăr taine de nepătruns de mintea omului: răul nu iese decât din om, și umple pământul de rău, căci scris-am Eu în Scripturi, și am zis: ***«Nu cele din afară spurcă pe om, ci ace- lea care ies din om le spurcă pe cele din afara omului, și pe el însuși îl spurcă»***, căci răul pe pământ nu iese decât din om, din omul cel fără Dumnezeu, din cel ce se lucrează pe sine în el însuși, din cel ce se dă pe sine în lături din el însuși, din însuși trupul lui. Omul este numai trup, căci faptele duhului nu-și găsesc sălaș în om, și e vremea judecății faptelor omului, și zic: nu cele din afară spurcă pe om, ci acelea care ies din om le spurcă pe cele din afara omului, și pe el însuși îl spurcă, prin cele ce sunt rele în el. Aceasta este judecata a tot omul. Amin, amin, amin. Așa a pățit omul după ce s-a smuls din Mine. Omul spurcă pe cele din afara lui, omul spurcă peste tot, și Eu vin să-l întreb pe om de faptele sale cele dinăuntrul lui, și cele din afara lui.

Omule, o, omule, zici că te duci la biserică și că-Mi urmezi Mie dacă te duci. O, omule, te plâng cu jale, că ești fără de călăuză. Nu mai ai călăuză care să te învețe ce înseamnă Dumnezeu și cum poți să-L ai, și cum poate Dumnezeu să te aibă. O, omule, ia de la Mine, că ești fără sprijin pe pământ. Curăță-te de cele rele din tine, că e plin pământul peste tot de relele cele dinăuntrul omului.

Trupul și Sângele Meu sunt cele sfinte pe care le-am dat omului în dar când M-am suit pe cruce pentru păcatul omului cel întâi zidit, iar cele sfinte sunt pentru sfinți, și tu ești păcătos, omule, și te duci la biserică, zici tu, ca să te împărtășești cu Domnul. O, de ce nu înveți mai întâi ce înseamnă Domnul? Domnul în om, Domnul în cei sfinți, Domnul în cei curați, care păstrează în ei puterea curăției pentru Domnul, pentru cele sfinte ale Domnului. **O mulțime de oameni sunt bolnavi și mor, pentru că nu se cercetează pentru Mine, pentru cele sfinte ale Mele. Se duc la biserică, zic ei, se duc la un loc cu toată lumea, și zic că se duc la biserică, dar iarăși spun că biserica înseamnă sfinți laolaltă, uniți cu Hristos, căci scris este: *«Nu voi sta la masă cu cei fără de lege»***. O, unde zici tu că te duci la biserică, omule fără de minte, omule fără de cunoștință? Este scris în Scripturi: ***«În zilele cele de pe urmă vor fi oameni iubitori de sine și de argint și lăudăroși și trufași și hulitori și necucernici și fără dragoste și clevetitori și neînfrânați și fără destoinicie și vânzători de cele sfinte și de frați și de Dumnezeu și îngâmfați și iubitori de desfătări mai mult decât de Dumnezeu, având înfățișarea adevăratei credințe, dar tăgăduind puterea ei, căci sunt purtați de poftele lor trupești, în timp ce pururea învață, dar neputând nicicum ajunge la cunoștința adevărului ca să poată să fie altora călăuză»***. Iată unde te duci tu la biserică, omule. Du-te, dar nu pune tu adunarea aceea de oameni ca să zici că este biserică a Mea. **Iată cum este biserica Mea. Iată cum sunt Eu aici întru biserică adevărată. Aici Eu nu stau la masă cu cei fără de lege, căci biserica este pentru cei curați, cărora Eu Mă dau**. Aceștia sunt cei ce nu Mă vând pe bani și pe laude; aceștia sunt cei ce nu vând taina Mea pentru slavă omenească. Ei sunt cei ce-Mi fac Mie bine, căci cu greu mai pot Eu face biserică pe pământ între oameni.

Oamenii își fac numaidecât biserică. Ei ridică ziduri și se adună sub ele și păgâni și nepăgâni și zic că aceea înseamnă biserică. O, biserica Mea nu mai este cu adevărat de șapte mii de ani, căci omul cel căzut Mi-a culcat la pământ hotarul, și nu mai am pământ sfânt pe pământ, căci omul s-a pus stăpân peste pământ.

Dar mai am azi să vă spun o taină, fiilor din porți: omul poate să-Mi dea Mie în stăpânire pământul de sub el. Poate, făcându-se pe sine ucenic al Meu cu toate ale lui, precum v-ați făcut voi, copilași ucenici, că bine este să fie ucenicul copil, căci copiii sunt cei ce au stăpân, sunt cei ce au pe Dumnezeu. Omul mare se dă mare pe pământ. Omul mic stă sub stăpânul său și este purtat, că este mic, iar **împărăția Mea este a celor mici, a celor umiliți.** Umilința îl ține pe om întru curăție. Ea nu îl lasă să se îngâmfe, căci cel îngâmfat s-a ridicat deasupra lui Dumnezeu, iar faptele trupului sunt multe și sunt rele; sunt: desfrânarea, mânia, hula, minciuna, clevetirea, neascultarea, și toate câte ies din neascultare de Dumnezeu, căci Eu am trimis pe pământ amăgire puternică, să-i prind în însuși lațul lor pe cei ce lucrează fărădelege împotriva Mea, și nu va avea omul cu ce să se laude înaintea Mea.

O, nu știe omul creștin de azi ce înseamnă biserică, dar știe omul cel nou, căci viața cea nouă se arată prin curăție. Amin, amin, amin. Curăția este dragostea lui Dumnezeu în om. Ea îl

face nou pe om pentru împărăția Mea. Ea este statura Mea în om. Ea este începutul Meu în tot omul care se dă Mie cu totul. **Ea este biserica Mea din om, așternutul Meu în omul cel sfânt.** Acolo Îmi place Mie să viețuiesc, mai mult decât în cer, că am venit pe pământ după om, am venit cu tot cerul ca să-l învăț pe om suirea la cer, așa cum v-am învățat și cum vă învăț pe voi mereu, mereu, fiilor de la iesle, fiilor unși cu darurile harului Meu. O, care om pe pământ știe să se suie la cer precum am știut Eu? Eu M-am suit la cer de lângă ai Mei, și tot așa trebuie să se suie și omul care caută suirea în cer, și ca să aibă cerul în el. Fericit este cel ce stă curat în această vreme de amăgire. Cel curat a osândit păcatul în însuși trupul său. Cel curat Îl iubește numai pe Dumnezeu. Cel curat nu mai caută pe Dumnezeu, căci curăția lui Îl aduce pe Domnul înăuntrul său. Cel curat nu caută fericirea, ci caută curăția, cu care el se mângâie în vreme de mare amăgire pe pământ. **Curăția din om este cort de scăpare a omului, este barca de salvare a trupului și a sufletului. Amin.** O, cu ce se capătă curăția în trup? Ea își face loc de la Dumnezeu în om prin umilința omului, prin pocăința omului, prin statornicie și prin supunere.

Supune-te lui Dumnezeu, omule, și diavolul va fugi de la tine. Amin. O, cu ce se capătă supunerea sub mâna Mea? Ea se capătă prin curăție. Curăția este darul cel cu care omul se dă lui Dumnezeu, cu care omul se supune Mie. Omul curat care caută încă, acela își răvășește simțurile și cade în necurăție pe neașteptate, căci trupul este slab prin căderea omului cel întâi zidit, care n-a fost mulțumit, și și-a răvășit ființa și a căzut în necurăție. O, omule, ia de la Mine învățătură cu putere, că ești fără sprijin pe pământ, și te afunzi în însuși trupul tău, care te scoate de la Mine. O, omule, învață-te cu Mine, că am venit după tine ca să-ți arăt cine este viața ta. Amin, amin, amin.

Fiilor, M-am scris în cartea Mea de azi cu cerul venit pe pământ în sărbătoare de nou Ierusalim. L-am învățat pe om suirea la cer, și tot așa să lucrați și voi, și să fiți copilași ucenici sub mâna Mea cea tare, căci orice ucenic desăvârșit va fi ca și Învățătorul său. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica tuturor sfinților, din 06-06-1999

***

O, fiilor, Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să ne hrănim, căci cei din cer sunt și ei flămânzi după cei de pe pământ. Stăm la masă unii de la alții, fiilor; voi de la Noi, și Noi de la voi, și ne hrănim, ca să nu murim fără hrană, fără viață, fiilor, căci hrana aceasta este viața cea din cer, viața cea din omul care are viață în el.

O, cum să nu-i fie greu omului să priceapă statul Meu cu voi? Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, și numai atunci se numește ea așa; altfel ea se numește păcat, nu iubire. Iată, Eu am venit, și vin, și îl găsesc pe om păcătuind. O, căsătoria nu înseamnă lepădare de sine, iar Eu am spus că cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine. Am spus aceasta și la cei necăsătoriți, și la cei căsătoriți, dar mai mult le-am spus la cei căsătoriți, și iarăși spun: căsătoria nu înseamnă lepădare de sine. Dacă Scriptura spune despre preot și despre episcop ***«să fie bărbatul unei singure femei»,*** și aceasta, în Domnul, precum este scris în Scripturi, iată ce spun azi Eu, Domnul: preotul sau episcopul nu poate fi și al femeii, și al bisericii, iar dacă voiește episcopie, să se oprească și el, și femeia lui de la desfrânare, de la păcatul cel în însuși trupul lor, și, lepădându-se de sinele lor și de trupurile lor, să-și ia crucea și să-Mi urmeze ca slujitori pentru cer și pentru biserică. Azi însă biserica este condusă de satana, nu de Mine, căci capul bisericii este omul; omul care se face preot, și care se însoară mai întâi, dar Scriptura spune așa***: «Cinstită să fie nunta, și patul neîntinat, iar pe desfrânați îi va judeca Dumnezeu»***. Amin.

Fiilor de la iesle, vreau prin voi să așez pe pământ tot mai întinsă masa împărăției cerurilor, masa cunoștinței cerești peste oameni, masa umilinței de duh înaintea Mea, că vin din cer la voi sfinții ca să stea la masa Mea cerească pe pământ, masa cuvântului Meu, căci cei de pe pământ nu vin, fiindcă ei au altă mâncare de mâncat, **căci omul s-a învățat cu desfrânarea mai mult decât cu pâinea, și de pâine mai rabdă, dar de desfrânare, nu.** Aceasta îi prinde bine slujitorului bisericii din lume, îi prinde bine să nu aibă omul minte, că dacă are, și-o deschide și vede cu ea pe Dumnezeu și pe diavol, și alege ce este mai bun și mai adevărat pentru viața lui cea adevărată.

Când Mă ispiteau cărturarii și fariseii despre bărbat și femeie și despre despărțirea lor, Eu le-am răspuns după legea cea pusă peste omul cel păcătos, căci legea este pentru cei păcătoși, dar le-am răspuns și după legea cea sfântă, și le-am spus: ***«Cel Care i-a făcut de la început, i-a făcut bărbat și femeie și a zis: „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup, așa încât nu mai sunt doi. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă"».*** Dar iată, omul s-a despărțit, că face adulter și bărbatul, și femeia, și nu sunt un trup cei doi, nu sunt așa cum i-a făcut Dumnezeu, ci sunt fiecare cu trupul lui și face fiecare ce vrea și ce-i place, după cum îi conduce trupul. O, e mare taină să fie bărbatul și femeia un trup și nu două, dar **această taină a fost numai la început și atât,** căci omul a călcat peste ea. Omul a despărțit ce a unit Dumnezeu și n-au mai fost un trup cei doi, ci au fost doi apoi, și fiecare se lasă ademenit de celălalt, și **omul este atras la desfrânare de însăși pofta sa cea fără de rânduială.** Fariseii, care dădeau cu orice preț să Mă prindă în cuvânt, Mi-au zis atunci: ***«Pentru ce Moise a poruncit să-i dea carte de despărțire și s-o lase?».*** Eu le-am răspuns: ***«Fiindcă Moise, după învârtoșarea inimii voastre v-a dat voie vouă să lăsați pe femeile voastre, dar de la început nu așa a fost. Eu însă vă zic că dacă lăsați pe femeile voastre nu pentru desfrânare, și pentru ca să vă însurați cu alta, preacurviți, și dacă vă însurați cu cea lăsată, preacurviți de asemeni».*** O, ce puteam să le mai spun acestora care-și aveau trupul desfrânat împotriva sufletului lor? Când au auzit ucenicii Mei ce am grăit Eu, Mi-au zis așa: ***«Doamne, dacă astfel este starea omului cu femeia, nu este de folos să se însoare»,*** iar Eu le-am întărit înțelepciunea și le-am spus: ***«Aceasta este taină și cuvânt de taină, și nu-l pricep decât aceia cărora le este dat»,*** și le-am spus: ***«Cine poate să înțeleagă, înțeleagă»***. Amin. Grăiam atent și cu ei, că aveam încă de lucru peste ei, iar când ei certau pe copiii care erau aduși spre Mine, Eu le-am spus să nu-i certe, să nu-i oprească pe ei să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor, a celor nedesfrânați este ea.

Apostolul Pavel răspundea și el cu grijă la începutul bisericii Mele când era întrebat de cei ce se alăturau învățăturii curate, și spunea: ***«Bine este pentru om să nu se atingă de femeie, dar ca desfrânarea să-și aibă și ea rânduială, să-și aibă bărbatul femeia lui, iar femeia să-și aibă bărbatul ei, căci cei ce se lipsesc unul de altul multă vreme, sunt ispitiți de satana din pricina desfrânării lor».*** Dar celui nedesfrânat nu-i trebuie legea aceasta, căci acela este curat. O, pe pământ așa este încă de la căderea omului. Cel ce nu se poate înfrâna, acela se căsătorește, căci între foc și căsătorie, mai bună este căsătoria. **Aceasta este lege pentru cei ce nu se pot înfrâna și care nu sunt liberi.** Apostolul Meu căuta pe orice cale să orânduiască peste biserici legi împotriva neorânduielii, dar spunea: ***«Legat ești de femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat ești de femeie? Nu căuta femeie».*** Și iar spunea: ***«Cei ce au femei, să fie ca și cum n-ar avea, căci fața acestei lumi trece».*** Și iarăși spunea: ***«Cel necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii, și astfel e împărțit».*** Și iarăși spunea: ***«Femeia nemăritată sau fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să***

fie sfântă cu trupul și cu duhul. Cea care s-a măritat însă, poartă grijă de cele lumești, ca să placă bărbatului». Și le mai adăuga zicând: ***«Toate acestea le rostesc peste voi chiar spre folosul vostru, și nu ca să vă arunc laț, ci spre buna-cuviință vă îndemn, și spre nestingherirea slujbei voastre către Domnul, căci vă grăiesc eu, nu Domnul».***

Amin, amin zic vouă, fiilor care-Mi purtați cuvântul către neamurile pământului: **Eu n-am zis omului să se însoare.** Cununia care a fost pusă de om între tainele bisericii, nu este taină, ci este durere pentru Mine, căci omul își dă trupul spre desfrânare prin cununie.

«Bucatele sunt pentru pântece, și pântecele, pentru bucate, și Dumnezeu va nimici și pe unul, și pe celelalte. Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup». Așa le spunea apostolul Meu celor care dădeau să vină după Mine, și le mai spunea: ***«Trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos. Să nu faceți din trupurile voastre, din mădularele voastre, mădulare ale unei desfrânate, căci cel ce se apropie de desfrânată este un singur trup cu ea, căci vor fi, zice Scriptura, cei doi, un singur trup; iar cel ce se lipește de Domnul este un singur duh cu El»***. Amin. Și tot așa zicându-le, le-a spus: ***«Fugiți, fugiți de desfrânare! căci orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Voi să nu uitați că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi și pe Care-L aveți de la Dumnezeu, căci nu sunteți ai voștri, și cumpărați ați fost cu preț. Trupul și duhul vostru sunt ale lui Dumnezeu, casă a preamăririi Lui sunt ele».*** Amin.

O, fiilor alipiți de Mine, o, greu îi este unui învățător până ce pune învățătură întreagă peste omul cel supus învățăturii, peste omul care începe să învețe de la Dumnezeu. Iată cât a ocolit apostolul Pavel până ce a putut să spună omului să fugă de desfrânare, care este păcat în însuși trupul omului, față de alte păcate săvârșite în afara trupului. Eu n-am zis omului să se însoare, iar cei ce au înțeles au spus: ***«Doamne, nu este de folos omului să se însoare».*** Eu le-am răspuns: ***«Acesta este cuvânt de tăinuit, pentru cei cărora le este dat să-l priceapă».*** Când am fost la nunta din Cana, i-am făcut pe miri un duh cu Mine, căci s-au lipit cu Mine și n-au luat în ei păcatul. Iată, Eu n-am zis omului să se însoare, ci, din contra, am zis: ***«Venirea Mea va fi ca în vremea lui Noe când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până ce și-au atras potop din cer».*** Apostolilor Mei le-am deslușit lucrarea de famen, lucru sfânt în trupul omului; nu le-am spus de păcat, nu le-am spus de însurătoare, ba i-am despărțit de soții și de copii și de toate ale lor, ca să poată veni după Mine prin lepădare de sine, luându-și crucea și făcându-Mi-se ucenici pentru răspândirea împărăției cerurilor peste oameni.

Iată, a venit vremea să judec pe tot omul care a răstălmăcit încă de la începutul omului căzut cuvintele cele de taină ale lui Dumnezeu peste om. Dacă Eu l-am făcut pe om bărbat și femeie, l-am făcut pentru Mine, nu pentru desfrânare. Unde și când i-am spus Eu omului să se însoare ca să pună omul bisericii însurătoarea între tainele Mele și ca să nu mai am Eu stăpânire peste biserică? Eu am spus: ***«Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup».*** Amin.

Eu încă de la început le-am spus celor ce erau pentru Mine: ***«Luați și mâncați Trupul Meu».*** Aveam pe mulți care Mă iubeau căutând după urmele Mele, dar nu i-am luat la cină decât pe câțiva, că e mare această lucrare a cinei, și cu greu o înțelege omul ca să se facă sfânt pentru ea. Iată ce adunătură se strânge azi la cina bisericii! Oare, așa am lucrat Eu această taină? Eu am

zis: ***«Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne, și Eu întru dânsul».*** Dar care este cel care rămâne întru Mine, și Eu întru dânsul după ce se duce la preot să ia cina Domnului? O, cina aceasta este taină tăinuită. Ea este unirea omului cu Mine, este cununia omului cu Mine, că este scris: ***«Taina aceasta mare este, în Domnul și în biserică».*** Ea este hrana pe care trebuia s-o aibă omul de hrană, căci Mă făcusem hrană bună pentru omul cel zidit de mâna Mea, căruia i-am dat toate bunătățile Mele. Și dacă el nu M-a ascultat, i-am spus apoi să muncească și să se ostenească el pentru viața lui cea de toate zilele, ca să-i pară rău pentru păcatul despărțirii lui de Mine și să nu-i mai ardă de păcat în însuși trupul lui, păcat care-l desparte de Mine, păcatul desfrânării pe care Eu nu l-am pus peste om, ci i-am spus omului: ***«Pentru că ai ascultat de îndemnul femeii tale, blestemat să fie pământul din pricina ta. Cu trudă să te hrănești din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea, și să mănânci buruienile câmpului. Întru sudoarea feței tale să mănânci pâine până la întoarcerea ta în pământ, că din el ai fost luat, căci pulbere ești, în pulbere te vei întoarce»,*** și apoi l-am gonit, și am pus sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții. Dar azi, iată ce adunătură se strânge la cina bisericii, și iată vremea când tot omul este judecat pentru cele sfinte ale Mele, care nu sunt păzite cu sabie de foc, așa cum am pus Eu heruvim cu sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții.

Iar voi, cei așezați de Mine la masa cinei Mele cea de taină, ridicați-vă și ziceți tuturor cu Mine și cu apostolul care zice tuturora: **«Fugiți, fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul, este în afară de trup, dar cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Faceți din trupul vostru templul Duhului Sfânt. Voi nu trebuie să fiți ai voștri, căci cumpărați ați fost cu preț. Preamăriți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sunt ale lui Dumnezeu».** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinților români, din 13-06-1999

***

Voi, fiilor de la iesle, slujiți-Mi Mie și Evangheliei venirii Mele, ca să Mă vestesc cu ea de la margini la margini, după cum și fac, și ca să aduc ziua sfârșitului fărădelegii a tot pământul. Iar cel ce voiește să-și scape viața, acela și-o va pierde, și cel ce și-o va da pentru Evanghelia venirii Mele, acela și-o va câștiga, și își va lua crucea și Îmi va urma lepădându-se de sine și iubindu-Mă pe Mine.

Lucrați la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Lucrați în numele Meu tot ce lucrați. Așa să lucrați voi, căci oamenii care zidesc pentru Mine, zic ei, biserici și mănăstiri, le dau apoi oamenilor, nu Mie, și se fălesc aceștia cu numele Meu. O, zidirile bisericilor și mănăstirile trebuie să fie pentru cei ce-Mi slujesc Mie zi și noapte, nu pentru lume, nu pentru slava cea deșartă a omului care se face slujitor al Meu de la el citire ca să se îngâmfe el cu numele Meu înaintea celor ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu. Toate bisericile lumești, din cărămidă și din piatră, se vor dărâma la porunca Mea, și va rămâne pe pământ biserică vie, biserică cerească, cu slujitori cerești și cu fii cerești pe pământ, prin biserica Mea cea vie. Amin.

Lucrați la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Învățați-i pe cei ce Mă caută cu voi să știe ce înseamnă Dumnezeu cu omul. Faceți-Mi nume între oameni, fiilor. Dați Evanghelia împărăției cerurilor peste pământ de la margini la margini, că așa este scris mai înainte să vin, și apoi vin, că acum e vremea să vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-1999

***

O, ce frumos ar fi să se scuture om pe om de orice deşertăciune şi să se roage om pentru om lui Dumnezeu pentru mântuire! Rugăciunea trebuie să atingă cerul, ca să-i dea cerul putere de sus creştinului, iar dacă ea nu dă omului darul puterii de sus, omul nu ştie ce este rugăciunea. Trudesc din greu ca să ajungă din loc în loc peste tot pământul Evanghelia păcii Mele, că voiesc să-l împac pe om cu cerul, fiilor din grădină. Vă am judecători peste tot neamul de pe pământ care-şi zice creştin şi care nu are putere de sus în faptă, în credinţă şi în rugăciune. Oftez din greu, că pe nicăieri nu pot curăţi de trupuri moarte pe cei ce se unesc în numele Meu ca să se dea Mie cu viaţa. Peste tot, mai mult trupuri moarte decât vii, dar vouă v-am spus prin Duhul: ***«Ieşiţi şi vă osebiţi şi nu vă atingeţi de cei morţi, ca să fiţi primiţii Mei, şi Eu să vă fiu Dumnezeu şi să pot umbla cu voi din loc în loc, păzindu-vă de cei morţi».***

O, e mare minune să fie pe pământ biserică vie. Fiilor, ce este această taină: biserică vie? Cei slabi se mint unii pe alţii întru această taină. Învăţătorii lor îi duc cu vorba, dar nici ei nu sunt vii. Ce este, fiilor, această taină: biserică vie? Spuneţi, că vă ascult. Amin.

– Acolo unde sunt împlinitori ai poruncilor şi ai cuvântului, acolo unde se strâng cei ce s-au răstignit faţă de păcat şi de lume şi de diavol, acolo unde trăiesc în pocăinţă fără capăt fraţi împreună, făcând numai voia lui Dumnezeu şi unindu-se cu Dumnezeu prin biserică şi prin sfinţenie, acolo este biserică vie, iar dacă în ea se strecoară furul de cele sfinte şi cel fără haină de nuntă şi cel ce nu cunoaşte voia lui Dumnezeu în trup, acolo se strică taina bisericii şi viaţa bisericii şi curăţenia bisericii, şi nu mai este biserică vie acolo, din pricina amestecării cu cei morţi din lume, care nu preţuiesc cele sfinte prin viaţă sfântă în trupul bisericii.

– O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, oftez din greu, că e mare minune să fie pe pământ biserică vie, şi de aceea grăiesc cu voi, şi vă pun să grăiţi şi voi cu Mine, ca să dezleg cu voi tainele cele nepătrunse de mintea omului. Mintea omului e casă rece, şi nu vrea omul să-Mi dea inima, ca prin ea să-l fac să priceapă dezlegarea tainelor Mele cele de nepătruns de mintea omului. Pe voi însă v-am aşezat înaintea Mea ca să vă am Mie. Adunaţi-Mi Mie ucenici ca şi voi, fiilor, ca să fac un Israel mare în mijlocul neamului român. Învăţaţi-i pe cei ce Mă caută cu voi să ştie ce înseamnă să vină omul la Dumnezeu şi să fie omul cu Dumnezeu; şi le spuneţi că Eu sunt un Dumnezeu gelos, şi îl pot avea Mie numai pe cel neîmpărţit cu inima şi cu iubirea şi cu credinţa. Daţi de veste celor ce Mă caută cu voi să nu-Mi facă greutăţi, să nu apese pe voi, să nu ceară de la voi, să nu vă caute pe voi, ci să caute pe Dumnezeu. Amin. Căutaţi în Scripturi la învăţătura apostolilor Mei pentru cei ce se voiau a fi în obştea slujitorilor Mei. Cine se apropie ca să se lase greu peste voi, acela să se înţelepţească din Scripturile apostolilor Mei care au trudit atunci din greu pentru neînţelepciunea celor ce se voiau un trup cu cei ce trudeau slujind Evangheliei Mele. Acum din nou am deschis cerul, şi iar Mă împart cu Evanghelia Mea de la margini la margini şi vă am pe voi, care trudiţi din greu lângă Mine în mijlocul unui neam necredincios şi păgân cu viaţa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-1999

***

Mă las de lângă Tatăl lângă voi cuvânt, fiilor străjeri în grădina cuvântului Meu. Toți cei din cerul nevăzut vă știu că-Mi sunteți iesle de coborâre a Mea pe pământ în zilele din urmă. Mereu, mereu trebuie să stau cu voi cuvânt între oameni, că e **vremea judecății din urmă, și ea se face prin cuvânt.** El este începutul săvârșirii fiecărei împliniri. Amin.

Sunt cu voi și cu cerul în zi de sărbătoare peste grădina Mea de azi, **ziua când Eu, Domnul, Mi-am înfipt pe pământ primul țăruș al împărăției Mele văzute,** căci lucrarea cuvântului Meu cu voi a fost descoperită văzut între cer și pământ în ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea, acum opt ani, fiilor. Voi apoi ați făcut faptă împlinită, iar Eu M-am arătat oamenilor cuvântând din mijlocul grădinii Mele de la voi. **M-am arătat cu voi biserică văzută, viață cerească în om, că aceasta înseamnă biserică,** iar grădina de la voi am gătit-o de sărbătoare **și am pus peste ea chivotul Meu. Masă de altar este grădina Mea de la voi, și pe ea, chivotul Meu în care stă mărturie pentru judecată cuvântul Meu peste pământ, cerul cuvântând pământului. Aceasta este taina grădinii Mele întocmită cu voi și la voi, și taina chivotului Meu de pe ea, în care stă ziua judecății, cuvântul Meu peste pământ, care spune: *„Astăzi!“.*** Dar vrăjmașul Meu, omul, se ridică mereu și își spune: „Mâine, nu astăzi“. Eu zic mereu: „Astăzi, omule!“, iar omul zice mereu: „Mâine“. Pământul însă geme la Mine cu gemete lungi, și Îmi așteaptă cuvântul topirii fărădelegii de pe el. Acum zece zile am rostit cuvânt și am zis la voi: **«Voiesc să cadă munții la glasul Duhului Sfânt, Care-Și are casă și scaun la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul judecății, care strigă pe om».** Și când am zis acest cuvânt, l-am și împlinit, și am clătinat munții și am prins sub ei pe om.

Rugați-vă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Mine, fiilor. Rugați-vă cu inima plină de rugăciune, și sfântă să vă fie rugăciunea. Amin, amin, amin. O, ce este rugăciunea sfântă? Cine este omul care aduce Mie rugăciune sfântă? Deschideți gurița și spuneți, că Eu ascult răspunsul vostru și îl așez înaintea celor care nu au înțelepciune, spre judecata lor. Amin, amin, amin.

– Rugăciunea sfântă este Duhul lui Dumnezeu Care Se roagă în om. Ea cere cu suspine pe cele sfinte, ca să se așeze peste omul care se roagă. Pe ea numai omul sfânt știe s-o ridice la cer, fiindcă rugăciunea sfântă îl ia pe om de pe pământ și îl duce în cer, acolo unde este comoara inimii lui. Dacă omul se roagă cerului pentru cele de pe pământ ca să le aibă, omul acela nu a pătruns cu mintea și cu inima taina rugăciunii sfinte. Nimic nu trebuie să-I ceară Domnului omul rugător, decât pe Domnul Stăpân peste ființa lui, iar cele de trebuință lui, sunt grija Domnului. Numai o grijă are omul care aduce lui Dumnezeu rugăciune sfântă: grija de a-I sluji lui Dumnezeu prin tot ceea ce lucrează el cu sufletul, cu duhul și cu trupul lui. Rugăciunea sfântă este cea care-L aduce pe Domnul locuitor și Stăpân în sufletul, în duhul și în trupul omului sfânt.

– Eu, Domnul, zic: amin, și pecetluiesc cuvântul vostru și îl pun de mărturie, fiilor, că v-am dat creștere sfântă, ca să lucrați la planul împlinirii împărăției Mele pe pământ cu voi și cu cei ce Mă au prin voi, că am făcut din voi porțile prin care cei mântuiți intră întru împărăția veacului nou pe care Eu, Domnul, l-am adus peste voi. Voi sunteți fiii veacului sfânt, că aceasta înseamnă veac nou, iar veacul nou este numai veacul sfinților, așa cum veacul vechi este numai veacul păcătoșilor, care și-au ales ca iubire și ca viață păcatul, zidul despărțitor între om și Dumnezeu.

Eu, Domnul, pecetluiesc înțelepciunea voastră și o pun judecător peste orice înțelepciune care voiește să se numească înțelepciune. Eu, Domnul, vă am pe voi porți prin care Eu intru ca să Mă desăvârșesc cuvânt de mântuire sau de judecată peste pământ. Amin. Cei care au învățat pe pământ carte despre Mine, aceia dau să intre la Mine prin vechimea slovei. Dar poarta Mea sunteți voi, cei înnoiți prin Duhul, și cine nu va intra pe porți, acela nu va intra la Mine. Nu sunt porți pentru cer slujitorii bisericii din lume, căci ei sunt pământești și caută scaune și ranguri, și caută să se ascundă de lumina cuvântului Meu, care străjuiește pământul din grădinița Mea de la voi. Le voi trimite bubă rea și suferință, așa cum Mi-au umplut ei de mălură grâul învățăturii Mele, căci ei n-au împlinit sfințenia Mea în ei, și își tot caută scaune în locurile dintâi, în numele Meu. Le voi trimite curând, curând mălură, ca să le mănânce grâul și orzul, și vor huli pe Dumnezeu din pricina durerilor și a bubelor lor, dar de faptele lor nu se vor pocăi. Voi porunci îngerului să arunce cosorul și să adune în teascul mâniei Mele via pământului, căci cei ce se numesc via Mea, (*Biserica lumii, n.r.*) fac negoț necinstit în numele Meu, și îl fac pe om să se culce, cum că Eu nu mai vin. Ei n-au urmat sfințenia Mea, dar s-au vrut mari. O, mare este numai cel sfânt cu inima și cu trupul și cu duhul, și altfel de mărire nu este mărire.

Aș voi să-l mângâi pe cel îndurerat și umilit de slujitorii bisericii din lume, pe cel defăimat pentru numele Meu, pe arhiereul Meu Irineu, care este în lanțuri, că M-a iubit când Eu am avut nevoie de iubirea lui și de credința lui, căci am voit s-o trezesc cu blândețe pe România, dar ea, prin cei necredincioși de peste ea, n-a voit. Acum o trezesc Eu, și îi spun că necredința ei nu Mi-a tăiat calea spre ea, căci Eu sunt Împărat peste Sion, vestind porunca Mea, și zic: fiilor din grădină, ziceți cu cuvântul, și Eu vin. Rugați-Mă pentru venirea Mea, căci cei mari în duhul lor ar voi să le lungesc timpul lor. Pământul însă plânge la Mine și Îmi spune să vin și să-l curăț de mândria omului de pe el. Am voit să lucrez cu blândețe venirea Mea pentru România, că e țara venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, Judecător peste pământ. N-am fost primit să vin cu duhul blândeții, căci mai-marii României și ai bisericii din ea, M-au făcut demon și Mi-au defăimat pe cel prin care am voit s-o împac cu Tatăl și s-o trezesc spre slava zilei Mele. N-am găsit pe nimeni demn pentru Mine și pentru pregătirea zilei slavei României prin venirea Mea la ea. N-am găsit pe nimeni între cei ce-și zic biserică a Mea, n-am găsit decât pe el, și l-am trimis să bată și să Mi se deschidă, ca să intru cu ziua slavei Mele pentru România. Acum, cupa milei s-a golit, dar s-a umplut cupa mâniei Mele, căci România M-a primit cu necredință pentru cel trimis de Mine din mijlocul ei. Acum, dau poruncă îngerilor să meargă din loc în loc vărsând cupa curățirii, ca să se stârpească duhul necredinței din calea slavei Mele, căci Eu Mă slăvesc peste România cu slava cuvântului Meu, și îi rușinez pe cei necredincioși din ea.

Binecuvântat să fie poporul Meu din România, cel care stă alipit de crucea venirii Mele ca să Mă ajute s-o duc și să vin.

Iar voi, fiilor cei întreit binecuvântați, fiți porțile Mele până la arătarea Mea, **că mai e un pic de timp ca să-Mi curăț pământul venirii Mele de toată minciuna de pe el, și apoi vin văzut, iar voi veți fi slava Mea, că Mă veți vedea în veci de veci, și veți fi văzuți cu Mine de toți cei ce n-au crezut lucrarea Mea cu voi și venirea Mea prin voi, căci scris este: *«Mulți vor învia, unii spre viață veșnică, iar unii spre osândă veșnică și spre rușinarea necredinței lor»*.** Amin.

Îndemnați-vă zi după zi unii pe alții, curățindu-vă unii pe alții de neamul acesta rău și necredincios, și nu stați cu morții, fiilor vii. Fiți vii și sfinți, precum Eu sunt. Dați mână cu mână toți cei asemenea Mie pentru venirea Mea, învățându-vă întru taina bisericii și trăind prin ea întru întâmpinarea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1999

***

Toți cei ce sunt de partea Mea prin cuvântul vieții din zilele Mele cu voi, toți să se așeze în lucrare de veghe, să se așeze în viață, ca să fac din ei lumina oamenilor. Grăiesc cu voi ca să ia toți cei ce sunt de partea Mea. Fiți în veghe nouă, fiilor, iar lumina aceasta vegheați să nu se stingă, vegheați să nu o cuprindă întunericul. Voiesc pe ai Mei să-i învăț viața, după cum mereu i-am învățat, și voiesc să știe omul ce înseamnă să ia învățătură din cer. Amin. Cuvântați în numele Meu peste tot omul și spuneți aici, în cartea Mea, ce înseamnă să ia omul învățătură din cer. Grăiesc cu voi prin cartea Mea. Răspundeți-Mi, voi, cei hrăniți cu hrană din cer! Amin, amin, amin.

– Omul care ia învățătură din cer, este cel care aduce roade Duhului Sfânt în el și între oameni, după cum îl învață sfatul lui Dumnezeu. Roadele Duhului Sfânt în omul învățat din cer, sunt roadele lui Hristos, sunt chiar Hristos lucrând din om în toată clipa, cu statura Fiului lui Dumnezeu, întru Care este viață. Tot ce face omul învățat din cer, este tot ce face Hristos în om și prin om, ca un Făcător a toate, după cum despre El s-a scris: ***«Toate printr-Însul s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut, căci întru El era viață, și viața era lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a cuprins-o».***

Omul cel învățat de Dumnezeu are în el pe Făcătorul a toate câte se fac de Dumnezeu, fiindcă toate câte se fac, prin Dumnezeu se fac în omul cel învățat din cer dacă omul nu se lasă cuprins de întuneric. Omul care ia în el învățătură din cer, este plin de slavă pentru Dumnezeu cu mintea lui, cu inima lui și cu faptele duhului și ale trupului lui. El face din el o rugăciune către Dumnezeu, o casă a lui Dumnezeu, o împărăție cerească fără de sfârșit. El este înzestrat cu înțelepciune pentru cele ce au fost, pentru cele ce sunt și pentru cele ce vin, ca și Hristos, Care a dat harul Său celor ce-L iubesc.

Omul care ia învățătură din cer, se face templu pentru Dumnezeu, nestricăcios, iar cel ce nu ia din cer învățătura vieții, acela strică templul lui Dumnezeu în el, și se strică și el, după cum s-a scris de Duhul Sfânt: ***«De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu».*** *Iisus Hristos a numit trupul Său templu ca să înțeleagă omul care învață din cer ce înseamnă biserica lui Dumnezeu, biserica lui Hristos.*

Omul cel învățat de Dumnezeu se dăruiește Duhului Sfânt, pentru Hristos, Care intră în trupul omului ca în templu, ca în biserică, și, stând în om, lucrează între oameni roadele Duhului Sfânt, roadele rugăciunii sfinte. Amin, amin, amin.

– O, copilași hrăniți cu laptele și cu mierea învățăturii sfinte, aș voi să vorbiți mult în numele Meu, ca să Mă vadă lumea slăvindu-Mă în voi prin filele cărții Mele cu voi, cartea care grăiește despre timpul Meu cu voi.

O, fiilor, sunt pe pământ mulțime de slujitori și de creștini îngâmfați. Aceștia nu știu ce înseamnă rugăciunea cea sfântă și roadele ei. Aplecați-vă și ascultați-Mă și grăiți cu Mine înaintea oamenilor și spuneți, fiilor, ce este rugăciunea sfântă. Amin, amin, amin.

– Ea este cea care nu cere nimic de pe pământ. Ea este roadă a Duhului Sfânt prin împlinirea ei. Pe ea o aduce la cer numai omul care și-a răstignit trupul, dimpreună cu faptele trupului. Ea este rugăciunea bisericii, căci biserica este cerească pe pământ, este din cer și pentru cer, iar biserica este locul lui Hristos, scaunul Său de domnie, și odihnă a Sa. Rugăciunea sfântă îl face sfânt pe cel ce se roagă și îl ia de pe pământ și îl face biserică pentru Hristos. Rugăciunea sfântă face lumină peste întuneric și aduce tot cerul să se odihnească în omul care se roagă cu rugăciune sfântă. Ea coboară cerul pe pământ pentru omul care se roagă sfânt. Ea nu cere pentru sine, ea cere pentru Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.

– O, fiilor stăpâni pe cuvântul ce-l rostiți, Eu sunt la pieptul Tatălui la voi. Sărbătorile Mele sunt cu durere, și Tatăl Mă mângâie și Mă prinde la piept, și așa coboară cu Mine pe pământ la voi. Tatăl S-a aplecat vouă și v-a sărutat pentru rodul înțelepciunii Mele în voi. Voi lucra mereu cu voi în sfat prin cartea Mea, ca să vă fac lucrători lângă Mine peste pământ, ca să vă măresc înaintea oamenilor, căci v-am spus: **faceți-vă munte sfânt pe care să stau Eu cu voi**, că vreau să dau peste cupa răbdării, ca să se verse peste toți cei care se închină fărădelegii punând-o înaintea lor pentru ca să-i facă voia. Trăiți și petreceți ca fii ai venirii Mele și dați-Mi mâna să vin. Întindeți mâinile spre Mine, că Eu stau cu mâna întinsă peste voi, ca să vă deosebesc dintre fiii oamenilor, care atrag prin faptele fărădelegii sfârșitul veacului omului cel fără de Dumnezeu pe pământ. Vegheați cu clipe de rugăciune sfântă. Rugați-vă neîncetat și chemați sfinții să stea cu voi, slăvindu-i cu inimile și cu gurițele voastre, că ei au plătit cu sânge și cu lacrimi și cu suferințe usturătoare odihna și cununa voastră și împărăția Mea pentru voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1999

***

Este scris că Eu lucrez cu binecuvântarea Mea peste toate ale celor ce locuiesc laolaltă pentru frăție întru Hristos. Frăția cea întru Mine este taină despre care voi trebuie să grăiți cu Mine, fiilor. Spuneți-Mi voi despre ea, în grăire prin cartea Mea, ca să ia omul învățătură, că v-am făcut învățători din cer peste pământ și stați ca și Mine deasupra tuturor, pentru că aveți și împărțiți din cer, fiilor. Spuneți-Mi despre frăția cea întru Hristos, despre trăirea împreună a fiilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Această taină adâncită în cer nu-și găsește trăirea între cei adunați laolaltă în numele Domnului dacă cei ce se adună se strâng pentru ei laolaltă în trupul lui Hristos, în trupul bisericii. Cel ce vine să-i fie bine lângă Dumnezeu, acela nu este în trupul bisericii, fiindcă biserica înseamnă fii răstigniți, fii lămuriți în focul încercărilor. Cei împreună cu adevărat, sunt cei care-și cercetează mereu duhul și trăirea lor, și apoi pe ale celorlalți cu care viețuiesc ei, pentru nestingherirea Duhului Sfânt lucrător în mijlocul lor. Cei cu adevărat împreună întru duhul frăției sfinte, au grijă asupra lor fiecare în parte și primesc cârmă peste ei pentru lucru binecuvântat prin darul supunerii sfinte. Ei își întăresc straja cea de peste ei prin iubire, prin lucrare pentru Hristos, prin cumințenie de inimă și de minte, pentru slava lui Dumnezeu între frații de același

fel. Ei se lasă vindecați de năravurile firii și lucrează în lucrul cel greu al mărturisirii lui Dumnezeu peste oamenii care caută să vină la Dumnezeu.

Duhul frăției întru Hristos este Duhul lui Hristos, Care locuiește în cel ce se dă, precum Hristos S-a dat pentru viața oamenilor prin faptă. Acest duh locuiește pe deplin în cel ce are înăuntrul său duhul înțelepciunii sfinte, Duhul Sfânt, Care desăvârșește pe sfinți. Amin.

– O, grăirea voastră cu Mine este bucuria Mea că Mă pot slăvi în voi, fiilor. Grăiți unii peste alții despre duhul frăției sfinte, și așa să vă aflu la venirea Mea. Vă fac atenți pentru veghe, fiilor. Cereți gândul lui Hristos în voi, și lucrați-l apoi la lumină. Cereți, că Eu vă cer să cereți. Amin. **Eu sunt pururea cu voi. Am făcut din voi rug aprins din mijlocul căruia Eu stau și grăiesc pe pământ.** Trăiți între voi faptele învățăturii Scripturilor venirii Mele, căci cel ce lucrează adevărul se arată cu faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite. Această lucrătură întărește duhul și taina frăției întru Hristos, iar cei ce sunt ai lui Hristos au gândul lui Hristos față de orice cuvânt, față de orice faptă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-1999

***

Iată, nu știe omul să vină după Dumnezeu dacă dă să vină. Nici legea nu l-a ajutat pe cel ce a știut-o, nici ea nu l-a ajutat să vină după Mine, căci spălarea mâinilor se face după spălarea sufletului, și cine nu-și spală sufletul, nu-și spală nici mâinile când se spală pe mâini, după lege.

Eu am zis omului să nu ridice sarcinile lui în zi de odihnă. O, taina zilei Mele de odihnă este ca să lucreze omul pentru Dumnezeu, nu să-și odihnească trupul, nu, ci să facă faptele credinței cu sufletul, cu trupul și cu duhul său, întărind credința în cei ce dau să vină după Mine. Taina zilei Mele de odihnă este să-și lase omul sarcinile lui și să ridice sarcinile Mele, luminând cu Mine înaintea oamenilor. Iată, nu știe omul să vină la Mine când dă să vină.

Se împărtășesc oamenii cu Trupul și Sângele Meu și se duc apoi la păcat, la pofta trupului, la desfrânare, dar scris este în Scripturi: ***«Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua aceea decât acestora care necinstesc pe Dumnezeu făcând din trupul Meu mădular de desfrânare»,*** după ce omul Mă ia din mâna preotului care tot desfrânare face și el. Este scris în Scripturi: ***«Vai celui ce păcătuiește în însuși trupul său!»,*** și iarăși este scris: ***«Desfrânații nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu».*** Aceștia nu au pe Dumnezeu în ei și nu vor să știe că trupul nu este pentru desfrânare, și este ca să fie templu pentru Dumnezeu, iar ***«cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el»***, precum este scris în Scripturi. Iată, din Scripturi grăiesc, și fiecare este judecat după carte. Dar zic: să iasă omul din cele din care vine și să vină după Mine, căci ***«întâi este cel trupesc, și apoi cel duhovnicesc»,*** așa cum învață Scriptura pe cel ce voiește să se scoale și să vină după Mine; așa cum veneau pe vremea trupului Meu cei trupești ca să se înduhovnicească, ei și copiii lor, ca să fie sfinți apoi, și duhovnicești.

O, copilași învățați din cer, veniți cu Mine în vorbire și spuneți voi în cartea Mea cu voi, ce trebuie să știe omul care dă să vină după Mine? Fiilor, ce înseamnă omul care este mădular al lui Hristos? Spuneți, fiilor. Amin.

*– Cel ce primește pe Dumnezeu Stăpân peste el, acela se curățește de tot păcatul, și, sfințindu-și sufletul și trupul și duhul cu legea sfințeniei cerești, primește darul sfințeniei, Trupul și Sângele Domnului, pentru curățire și iertare. El devine în felul acesta mădular al lui Hristos, iar Scriptura îi spune: **«Lua-voi deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădulare de desfrânare? Ferească Domnul**!». Cel ce este mădular al lui Hristos nu mai este al său, ci al lui Hristos, dar vai celui ce apoi strică templul lui Dumnezeu, că Dumnezeu îl va strica pe el. Deci să se cerceteze omul pe sine și așa să se facă mădular al lui Hristos. Amin.*

– O, fiilor, mare iubire este în cel ce se face mădular al lui Hristos, și acela nu mai uită ce este el, și acela nu mai uită ce cere la Mine când cere, căci Eu am învățat pe om să se roage, și omul nu știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Omul s-a obișnuit să spună rugăciune lui Dumnezeu, și nu mai știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. **Creștinul s-a înțigănit de tot. El cere ca țiganul care spune rugăciunea „Tatăl nostru" gândindu-se la furat și la căpătat, așa cum știți voi de cel ce a fost pus să zică rugăciunea „Tatăl nostru" cu gândul la Dumnezeu, și n-a putut.** O, n-a putut, că i se promisese un cal numai ca să se gândească la Dumnezeu în rugăciune. El însă când a ajuns la jumătatea cuvintelor rugăciunii, a văzut șaua pe cal și a zis: **„Îmi dai și șaua?".** Atunci a auzit: **„Nu-ți mai dau nici calul, pentru că nu ești cu gândul la Dumnezeu așa cum te-am învățat să te rogi".**

O, fiilor, s-a înțigănit tot omul care-și zice creștin, și așa se roagă la Tatăl. Și iată ce vă spun: rugăciunea „Tatăl nostru" arată iubirea către Tatăl a celui ce se roagă. Omul trebuie pe Dumnezeu să-L bucure prin rugăciune, nu pe el însuși. Spun acest cuvânt fiindcă văd peste tot pământul oameni plini de bucurie, zic ei, când se roagă la Dumnezeu. Aceia nu știu ce este rugăciunea cea către Dumnezeu și nu știu care este drumul rugăciunii. Spuneți voi la aceștia, care este drumul rugăciunii spre cer. Spuneți voi, fiilor. Amin.

– Rugăciunea are un drum anume, și acela este drumul umilinței, duhul rugăciunii îndurerate, căci rugăciunea spre Dumnezeu nu este bucurie pentru om, și este umilință pentru om, și este pocăință pentru om, și bucurie pentru Dumnezeu dacă omul rămâne în stare de pocăință când se roagă și după ce se roagă. Amin.

– O, copilași, grăiesc prin cartea Mea, grăiesc cu voi ca să știe omul cum să grăiască spre Dumnezeu. Cum se rugau la Mine Daniel sau Ieremia sau tinerii din cuptorul de foc? Cum Mă rugam Eu la Tatăl? Eu petreceam noaptea pe muntele Măslinilor mai înainte de răstignire, rugându-Mă înlăcrimat pentru om, căci omul este fără de umilință când se roagă Tatălui Meu; căci am venit după omul căzut făcându-Mă om căzut, și aceasta trebuie să fie umilință pentru om, nu bucurie.

O, fiilor, fiilor, locul Meu de la voi este loc înfricoșător pentru îngeri, dar oamenii sunt îngâmfați, și își laudă statura înaintea porților de aici. Eu însă le amintesc la aceștia Scriptura care spune: ***«Nu cel ce se laudă pe sine este drept, ci acela pe care Domnul îl laudă».*** O mulțime de oameni care vin până aici, vin și ispitesc tainele lucrului Meu cu voi, taine pe care nici voi nu le ispitiți, ci, din contra, stați înspăimântați și stați sub mâna Mea cu supunere. Mulți vin și vă povestesc din duhul lor, din cele ce culeg de la alți oameni, și aceștia fac păcat când vin așa. Mulți vin și vă dau sfaturi. Mulți vin și judecă cuvântul Meu cel ce este cu voi, și se ascund de el îndreptățindu-se împotriva lui, și aceștia fac păcat când vin așa. Mulți vin să-și arate darurile și virtuțile

pe care ei zic că le au de la Mine, dar la aceștia le zic ca în Scripturi: ***«Nu cel ce se laudă pe sine este găsit drept, ci acela pe care Domnul îl laudă».*** Iată, aceștia n-au nici o creștere, și se laudă dacă n-au creștere. Creștere înseamnă umilință și pocăință, și cu altceva nu crește omul, chiar dacă zice el că a nimerit vreun dar pentru cer. Mulți vin cu duh de îngâmfare, și tot așa și pleacă, și aceștia fac păcat când vin așa. Mă uit din cer, și de deasupra voastră Mă uit la porți când voi stați înaintea oamenilor. Vin oamenii, și pleacă tot goi, că nu știu cum să vină, și vin să vă dea vouă din duhul lor, în loc să tacă și să ia din Duhul Meu din voi. Iată, așa vine omul care aude de lucrarea Mea cu voi. Vine îngâmfat, și tot așa și pleacă, și se hrănește din propriul său duh, și nu din Duhul Meu, Care este cu voi. Îngerii însă se înfricoșează, și așa se bucură de locul Meu de la voi, și de voi.

Iată cuvânt ca o sabie pentru cei ce nu știu să vină după Mine atunci când dau să vină: nu este voie să mai păcătuiască cel ce se umilește și se pocăiește și se curățește pentru ca să se unească apoi cu trupul lui Hristos. Nu este voie să faceți din trupul Meu mădular de desfrânare în voi, o, oamenilor care dați să veniți după Mine și nu știți cum să veniți. O, nu știți, fiindcă nu aveți învățători care să le fie milă de voi. Și iată-Mă pe Mine, Învățător venit din cer ca să vă izbăvesc de trupul păcatului și să vă îmbrac în trupul Meu și să ies spre voi cu hăinuță de îmbrăcare și să fiți cu adevărat mădulare ale lui Hristos. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

O, de la naștere și până la moarte nu vrea omul să înțeleagă că Eu sunt Stăpânul pământului, și nu el, și nu urmașii lui. Voi strica tot ce a făcut omul, că omul și-a făcut numai lui. Zice omul că ridică biserici pentru Dumnezeu. Ridică omul ziduri și le dă numele de biserică și se strânge lumea în ele și nu știe omul că **biserică înseamnă fiii lui Dumnezeu laolaltă întru viață sfântă și umilită înaintea Mea.** Ridică omul ziduri și le dă lumii, nu Mie, căci Eu cu cei fără de lege nu petrec. Ridică omul ziduri și se așează în ele stăpân peste sufletele oamenilor, peste viețile oamenilor, și se așează preoți de la ei citire, unii pe alții se așează, dar voia Mea n-o fac aceștia. Iar Eu fi-va să vin de la Tatăl, și am și venit, ca să pierd pe tot omul care a avut vreme să audă strigătul Meu care strigă pe tot omul la împărăția cerurilor pe pământ cu Dumnezeu, dar oamenii n-au voit să creadă. Iată, vin și iar vin cu cele scrise să vin pentru vremea cea de dinaintea arătării Mele cu slavă cerească și cu învierea morților, după cum este scris în Scripturile venirii Mele.

Fiilor, fiilor, ce fac oamenii cu Scripturile venirii Mele? Cum citesc ei în ele? Cum văd ei în ele? O, se ascund oamenii de ele ca viperele care-și văd amenințarea, dar mânia Mea pentru necredincioși vine și iar vine, vine să adeverească Scripturile venirii Mele, că nu va trece cerul și pământul până ce ele nu se vor împlini cuvânt cu cuvânt, după cum Eu am cuvântat prin Scripturi. Voi, fiilor din grădina cuvântului Meu peste pământ, strigați-Mă să vin cu cele scrise pentru vremea aceasta și să nu vă temeți să vin, că Eu vă fac biruitori peste vremea aceasta și vă țin în brațe cu mâinile Mele înțepate de cuiele răstignirii, și vă am în mână ca pe o armă împotriva vrăjmașului Meu, diavolul.

Fiilor, Mă dor ranele răstignirii, că omul a fost rău cu Mine și cu cei care au urmat Mie. Stăpânitorii oamenilor s-au temut mereu de cei ce Mă urmau, și îi omorau pe aceștia, și le puneau nume rău între oameni din pricina numelui Meu. Toți cei ce vor să fie stăpâni peste oameni și peste pământ se tem cu temere mare de cei ce-Mi slujesc Mie cu duhul și cu adevărul. De cei ce-Mi sunt

Mie biserică vie se tem oamenii pământului, dar de biserică lumească nu se teme nimeni, și nici diavolul și nici îngerii lui. Voi însă îmbrățișați-Mă prin semnul crucii răstignirii Mele peste trupul vostru, că v-am făcut de temut pentru fiii oamenilor care nu vor să vin. Se tem oamenii de voi mai rău decât de moarte, dar mai bine v-ar iubi și ar asculta povața Mea cea care este peste voi. Mai bine v-ar îmbrățișa oamenii, dar ei nu pot așa ceva, că slava deșartă i-a cuprins în întuneric, și se tem pentru păcatele lor, căci voi sunteți Scriptura venirii Mele, și de aceea vin la voi, și de aceea sunt cu voi. Sunt cu voi pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele. Amin, amin, amin.

Fiți precauți, fiilor, și dați înaintea oamenilor cuvântul Meu, că **se ridică înșelare mare pe pământ pentru Scripturile venirii Mele.** Fiți precauți, că **Eu v-am spus că odată cu venirea Mea aduc învierea drepților Mei, și trup nestricăcios peste cei ce Mă așteaptă să vin.** Fiți pe plăcerea Mea, că Eu vin așa cum este scris în Scripturi să vin, și voi ocroti cu brațul Meu dumnezeiesc pe cei ce petrec întru sărbătoarea venirii Mele cu duhul, cu sufletul și cu trupul lor. Fiți cerești pe pământ, fiilor. Amin, amin, amin. Fiți ca și în cer pe pământ, ca să săvârșesc în voi voia Mea. Fiți cruce dreaptă între oameni, căci adevărata cruce este crucea răstignirii, și altfel de cruce nu este cruce. Cel nerăstignit nu are cruce, nu are cu ce să se arate înaintea Mea la venirea Mea. Voi însă prăznuiți praznicul crucii Mele în mădularele voastre și înălțați-vă prin răstignirea omului care se luptă în voi pentru viața Mea în el, ca să vă am mereu sământă de viață fără de moarte, așa cum Eu am zis să fiți. Am zis că biserica Mea nu va fi biruită în veac, și de aceea am făcut din voi biserică nebiruită, Sion sfânt, precum am zis Sionului: ***«Iată, te-am însemnat în palmele Mele, și vei fi de-a pururi înaintea Mea».***

Fiilor, fiilor, fiți cerești, fiți ca și în cer pe pământ, ca să săvârșesc în voi voia Mea, și să fac din voi veșmântul Meu de podoabă, și ca un Mire să Mă încing cu voi și să fiți puterea Mea la venirea Mea, semnul Meu înaintea venirii Mele, biruitori ai șarpelui cel de demult, precum Eu am fost. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-1999

***

Dumnezeu este iubire, dar cine este cel ce se face un trup cu Mine pentru ca să fie iubire ca și Mine? Cel ce se face un trup cu Mine, acela este cel ce se alipește de Mine cu iubirea lui, iar pe sine se biruiește. Unde să mai găsesc Eu biserică de așa fel în om? S-a umplut pământul de locașuri de biserici și de mănăstiri, și nu este în ele cel ce Mă iubește. Se duce omul la mănăstire ca să se dea Mie, zice el, și nu trece mult și se strică mai rău decât înainte. **Se vor da spre însurat și spre măritat călugări și călugărițe în care arde păcatul, căci orb pe orb nu se poate călăuzi, și nu mai este călăuză adevărată. Se va prăbuși tot ce a numit omul biserică, și se va zidi tot ce a numit Dumnezeu biserică.** Se va împlini tot ce a mai rămas de împlinit din cuvintele cărții Mele prin care am profețit la voi, copii ai poporului sfânt. Nu mai este om căruia să-i poată rugăciunea, căci mort pe mort nu se poate învia. Nu mai este om care să-l poată dezlega pe cel păcătos de păcatele lui, **căci cine nu este născut din Dumnezeu, acela săvârșește păcat și nu-l poate ajuta pe cel ce păcătuiește.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1999

***

Vine Domnul întru ale Sale, și Se vestește pe Sine când vine. Amin. Vin la voi, copii ai venirii Mele, iar voi primiți-Mă și faceți-Mi primirea, că e sărbătoare în cer și pe pământ pentru sfinți și pentru credincioși. Vin la voi, că aici este împărăția Mea, fiindcă Eu împărățesc peste voi și peste grădinița aceasta. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara. Ea s-a dat Mie locaș din pruncie, și s-a pregătit să-Mi fie biserică, și Mi-a fost, și Mi-a pregătit venirea Mea cea de acum două mii de ani, așa cum Verginica, cea prin care v-am ales pe voi, Mi-a pregătit venirea Mea cea de la sfârșit, așa cum și voi Îmi gătiți acum venirea ca să vin, fiilor. Faceți-Mi primirea, și hai să lucrăm și să așezăm prin cuvânt facere nouă, mereu nouă peste Israel cel din români, poporul Meu de azi, și peste oricine va crede și se va boteza în apa râului vieții, care curge din cer și trece prin această grădină, ca să se împartă apoi, și să ude pământul, și să crească pe el om nou, om după chipul și asemănarea Mea.

Am dat omului ca tipar pe Dumnezeu, căci am venit Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat prin Fecioară, mama care M-a născut prunc în Betleem acum două mii de ani. Am dat omului ca tipar pe mama Mea Fecioara, ca să se dea omul Mie din pruncie și să-Mi fie biserică și să-Mi fie venire. Să vină omul încă din pruncie la Dumnezeu, ca să vină Dumnezeu la om, căci scris este: ***«Cel ce crede în Mine, voi veni la el, și voi face casă la el, și voi cina cu el, și Mă voi arăta lui»***. Amin.

Fiilor, este, oare, scris acest cuvânt ieșit din gura Mea acum două mii de ani? Este, fiilor. Vă zic așa că vă sunt Părinte, că v-am născut din cuvântul Duhului Sfânt ca să-Mi fiți fii și să vă zic fii, după cum vedeți că vorbesc cu voi. Căutați și voi și vedeți în cartea proorociilor, că scrie așa: ***«Poporul care locuia în întuneric va vedea lumină mare, căci prunc S-a născut nouă, Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire o poartă pe umerii Lui. Și se cheamă numele Lui înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu preaputernic, Stăpân al păcii, Părinte al veacului ce va să fie».*** Amin. Iată, am făcut din voi fiii veacului nou, iar Eu vă sunt Părinte și vă zic fii, fiilor. Știe, oare, omul credincios de pe pământ ce înseamnă să fie fiu al Meu pe pământ? Știe omul, oare, ce înseamnă să fie fiu al Meu în veacul ce va să fie? Acum două mii de ani Eu Însumi am venit Om între oameni și am dat omului învățătură, și omul trebuie să știe. Trebuie, dar nu vrea. Nu vrea omul să audă nici ce am spus atunci, nici ce spun acum**. Este, oare, scris în Scripturi despre lucrarea cuvântului Meu de azi?** Este, fiilor. Eu Însumi am spus că voi veni după ce Mă voi înălța la Tatăl și voi învăța de toate pe om, că iar și iar spun**: nu M-am dus în cer ca să stau fără lucru, ci M-am dus ca să vin pe cărarea celor credincioși și să fiu lumină, precum sunt.** Dacă am grăit mereu peste poporul Israel în vremea Mea cu el, dacă atunci Moise și cei de după el au scris toate cuvintele Mele ca să fie ele, și iată, sunt, că Eu grăiesc din ele, oare acum să stau în cer fără să lucrez, fără să grăiesc cuvântul Meu peste om? O, nu se poate așa ceva, căci Eu am spus celor uniți cu Mine: ***«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului».*** O, nu mai are omul timp să știe cuvintele Mele cele de atunci și cele de acum și nu se face Mie biserică omul, și de aceea am pus Eu întrebare și am zis: știe, oare, omul credincios de pe pământ ce înseamnă să fie fiu al Meu pe pământ? și știe el, oare, ce înseamnă să fie fiu al Meu în veacul ce va să fie? Eu sunt Părinte al veacului ce va să fie și al fiilor veșniciei. Duhul Tatălui Meu Savaot a grăit prin prooroci aceasta, și așa M-a numit: Părinte al veacului ce va să fie, iar Tatăl Meu este în Mine din veac și până în veac.

Eu Îi sunt Tatălui biserică, și Tatăl Îmi este Mie biserică. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine. Amin. Taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai știe omul care crede în Dumnezeu. O, nu-i de ajuns să știe omul că este Dumnezeu. Aceasta o știe și cel ce zice că nu este Dumnezeu, că nu crede în Dumnezeu. **Taina de biserică a lui Dumnezeu, aceasta este: Eu în om, și omul în Mine**, așa precum l-am făcut Eu pe om ca să fie atunci când am luat cu mâna lut și l-am lucrat pe omul cel întâi zidit, ca să pun în el apoi suflet viu, și Duhul Meu apoi, ca să am biserică și să stau în ea, și să Mă odihnesc în ea după facerea a toate câte le-am făcut, căci mai întâi am făcut lumina și cerul și pământul și toate câte sunt sus în cer și jos pe pământ și sub pământ și în ape, și apoi l-am făcut pe om, apoi Mi-am zidit biserică, loc de odihnă Mi-am zidit după ce pe toate le-am făcut numai cu cuvântul. Am făcut om ca să Mă odihnesc în el, și l-am numit ziua Mea de odihnă, dar n-a trecut mult, și M-a cuprins tristețea și neodihna, și atunci am strigat pe om și am zis***: «Unde ești?»,*** iar el Mi-a răspuns: ***«Te-am auzit umblând, Doamne, și m-am ascuns de fața Ta printre pomi, căci m-am temut, fiindcă sunt gol».*** O, așa a făcut omul. A luat din roadele înțelepciunii și a mâncat și i s-au deschis ochii lui, și în loc să se vadă înțelept, s-a văzut gol și a dat să-și acopere goliciunea cu frunze de smochin. De atunci omul caută și iar caută, că are înțelepciune; caută cu sudoare și nu mai sfârșește, căci înțelepciunea nu are sfârșit. De atunci Eu, Domnul, Mi-am pierdut odihna și caut ca și omul, caut mereu și îl strig pe om și zic: unde ești? Unde ești, făptura Mea? Unde ești, de nu te găsesc? O, așa a făcut omul pe care l-am zidit să-Mi fie Mie biserică și zi de odihnă după facerea a toate câte le-am făcut, și de atunci mereu îl caut.

O, fiilor cu care-Mi aștern cuvântul Meu de azi peste pământ, am grăit aceasta cu voi ca să se audă în lung și în lat că taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai știe omul, n-o mai poartă omul, căci taina de biserică, aceasta este: **Eu în om, și omul în Mine, așa precum Tatăl este întru Mine, și Eu întru Tatăl.**

Acum două mii de ani am făcut lucrarea venirii Mele prin Fecioară născut prunc, ca să cresc Dumnezeu tare și să fiu Părinte al veacului ce va să fie. Am făcut biserică din pântecele Fecioarei, iar Tatăl a fost cu Mine, și am ieșit spre oameni apoi, și M-am vestit Dumnezeu din Dumnezeu, și M-am dovedit ce sunt. Tot așa voi lucra și azi, și voi fi Dumnezeu preaputernic, împlinindu-Mi tot cuvântul cu care vin la voi vestindu-Mi lucrările Mele, căci din mama Mea Fecioara am ieșit prunc, iar din Verginica am ieșit cuvânt spre sfârșit, și din acest cuvânt v-am dobândit pe voi, și vă am ai Mei, și Îmi împart cu voi glasul peste pământ, căci Eu pot tot ce voiesc Eu.

O, mamă Fecioară, citeai în cartea proorociilor despre Fecioara care Mă va naște pe Mine, Fiul Tatălui Savaot, și voiai să Mă poți ajuta, și te rugai Tatălui pentru venirea Mea, ca să vin și ca să slujești venirii Mele. Tatăl și cu Mine te-am ascultat, și am trimis pe înger și ți-a vestit că tu Mă vei naște între oameni. O, mamă, te serbează cerul pruncă de trei ani, slujitoare lui Dumnezeu! Viața ta cea sfântă este scrisă pe pământ, dar omul e greoi la credință, iar cei ce stăpânesc prin lucrare de biserică, tot greoi sunt și aceștia, și nu dau omului putere să creadă. Învață-i tu prin cuvântul Meu pe oameni. Hai cu Mine pe cărarea cărții Mele, că vremea e când Eu vin cu sfinții pe pământ ca să-Mi desăvârșesc venirea. Te așez cuvânt înaintea oamenilor și înaintea creștinilor ca să-i înveți taina de biserică a lui Dumnezeu, Eu în om, și omul în Mine, taina pe care ai împlinit-o tu, mamă. Te-am pus tipar înaintea creștinilor pe pământ, și te pun și din cer. Învață-i pe ai Mei. Învață-i prin ei și pe creștinii care trăiesc prea puțin pentru Mine. Învață-i și pe cei ce au uitat pe

Dumnezeu. Învață-i pe ai Noștri din grădină, ca să se audă peste tot ce trebuie să fie un fiu al veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

– Mă așez cuvânt, Fiule Emanuel, căci Tu ești Hristosul Tatălui, venit între oameni prin pântecele meu fecioresc. Te mângâi în durerile venirii Tale mângâindu-Ți fiii din grădină. Amin.

Veniți, copii ai Fiului meu, Iisus Hristos, veniți spre ascultarea cuvântului cel pentru taina de biserică a lui Dumnezeu. Eu vă mângâi pe voi, ca să întindă creștetul și inima sub mâna mea mângâietoare toți cei care vor să-I dea viață creștinească din ei Fiului meu, Iisus Hristos, Mielul și Păstorul bisericii sfinte pe pământ, Părinte al veacului ce va să fie, Domnul păcii, așa cum Tatăl Savaot L-a numit pe El prin prooroci. Veniți voi sub scutul învățăturii sfinte, iar acest cuvânt cheamă pe toți care dau să vină și nu știu ce este taina de biserică între cer și pământ.

Un fiu al Domnului pe pământ, un fiu al veacului ce va să fie trebuie să vină ca și mine din pruncie la slujirea lui Dumnezeu, trebuie din pruncie să vină întru împărăția cerurilor, iar cel ce vine mai târziu, trebuie să se facă prunc sub scutul Domnului și să se lase purtat de mânuță ca și pruncul; să stea în așteptarea venirii Fiului meu ziua și noaptea, așa cum am stat eu, și până să-L nasc, și după ce S-a dus la Tatăl. Un copil al lui Hristos se scoală până în răsărit de soare, și, trezindu-se din somn, cade cu fața la pământ de trei ori, mulțumind Domnului și sfinților și îngerilor pentru paza asupra lui, zicând cu cuvântul: **„Doamne, nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine, ca să fiu fiu al zilei ziua și noaptea, fiu al Tău, acum și în veacul ce va să fie. Mă închin Ție cu totul, însemnându-mă cu semnul sfintei cruci, ca să se teamă de mine diavolii, și să Te bucuri Tu de viața mea lângă Tine, Doamne. Amin".** *Copilul lui Hristos merge apoi și se spală pe față de trei ori, și pe mâini, închinându-și trupul cu mâna în semnul crucii Fiului meu, Care a suferit moarte pe cruce. El merge apoi și se așează în genunchi cu închinăciuni și rostește laude Domnului și rugile cele de dimineață. El cere apoi Domnului pe sfinți și pe îngeri, și pe Domnul Însuși ca să fie cu el în tot lucrul mâinilor lui, închinându-și mereu trupul și lucrul cu semnul sfintei cruci și cugetând la clipa venirii Fiului meu. El își împarte lucrul mâinilor lui cu lucrul rugăciunii lui pentru lauda Domnului său, veghind cu trezie să nu cadă de la fața Domnului. El aduce apoi cuvânt de mulțumire Domnului pentru săvârșirea lucrului zilei, și cerând peste el pază de sfinți și de îngeri se așează pentru odihna trupului cu trezie de suflet până la vremea rugăciunii de aur, în miez de noapte, când se scoală rugându-se.*

Acolo unde sunt mai mulți copilași ai lui Hristos, așa cum Îi este Lui plăcerea, să nu doarmă toți deodată când se odihnesc, căci Fiul meu a zis celor ce toți au adormit deodată: ***«De ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită».*** *O, duhul cel potrivnic pândește mereu să-l găsească pe creștin în nepăsare de suflet, iar unde sunteți mai mulți, vegheați unul pentru altul, fiilor, căci așa este bineplăcut la Dumnezeu, iar tot ceea ce faceți, să nu fie al vostru, căci voi nu sunteți ai voștri, ci ai lui Hristos. Creștinul nu mai este stăpân pe trupul său, ci Hristos. Tot așa și cu sufletul, tot așa și cu duhul dacă trupul este al lui Hristos, și așa este taina de biserică a lui Dumnezeu, așa, și altfel nu este.*

Creștinul și fiul veacului ce va să fie nu poate fi prin nimic despărțit de Dumnezeu, ci toate câte face el cu trupul, cu sufletul și cu duhul, îl unesc pe el cu Dumnezeu. El este frumos ca și cei din cer, ca să fie cerul pe pământ cu el. El este senin, el se împarte celor ce sunt ai lui Hristos și

se dă întreg lui Hristos, Care Se împarte și nu Se desparte, dându-Se întreg acolo unde Se dă. Fiii veacului ce va să fie sunt oglinda veșniciei pe pământ, precum am fost eu, mama Fiului lui Dumnezeu, și sunt unii pentru alții, dându-se unii pe alții lui Dumnezeu. Amin. Aceasta este taina de biserică a lui Dumnezeu între oameni și înaintea lui Dumnezeu, căci fiii veacului ce va să fie lucrează lângă Domnul la planul facerii veșniciei între cer și pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1999

***

Fericit este locul și omul peste care Eu încap cu cuvântul Meu, cu planul Meu cel dumnezeiesc, iar altfel nu e planul Meu, ci e planul omului. Eu din veac în veac am fost cu omul prin cuvânt, iar unde n-am încăput Eu, acolo a făcut omul, nu Eu, chiar dacă zice omul că a făcut pentru Mine. **Ce casă poate să-Mi zidească Mie omul? Eu sunt Cel ce locuiesc în cele ce nu se văd, și care sunt din veac, acoperindu-Mi slava ca în nor, căci scris este: *«Eu sunt Cel ce locuiesc în nor».*** Așa am locuit și în mijlocul lui Israel, și el vedea norul și mergea după el, dar apoi el s-a abătut de la fața Mea, și Eu M-am mâniat pe el și l-am lăsat furtunii, și l-am lăsat să piară, așa cum a voit el, și Eu Mi-am luat casa de la el. O, fericit este locul și omul în care încap cu cuvântul Meu, cu taina casei Mele, căci scris este: ***«La cel credincios vin și Îmi fac casă, și Îmi fac cină și cinez cu el la masa Mea cu el».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1999

***

«Vine Domnul!», așa zice Scriptura, dar cei ce-și zic biserică a Mea, numai de venirea Mea nu le arde lor, numai de Mine nu le arde inima din ei. S-au așezat mai mari peste turma Mea oameni trufași, care nu au Duhul, și cei mulți se pleacă lor, și nimeni nu se mai scoală ca să stea înaintea Mea la venirea Mea. ***«Vine Domnul!»,*** așa zice Scriptura venirii Mele, și Eu vin, și Mă vestesc că vin, ca să Mă spăl de sângele celor netemători de Dumnezeu, care nu Mă așteaptă să vin, căci scris este: ***«Vine Domnul întru zeci de mii de sfinți ai Săi ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor întru care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de înfruntare pe care ei, păcătoși și netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui».***

Acum, copilași din grădina Mea, să lucrăm sărbătoare de cuvânt, căci cuvântul Meu s-a făcut sărbătoare cerească peste voi, sărbătoare pentru sfinți în cer și pe pământ. Cuvântul Meu cel de peste voi este cuvânt nou, este zidit acum, și se bucură sfinții de venirea Mea la voi, și ascultă cuvântul Meu cel de peste voi, și așteptarea lor a ajuns la sfârșitul ei. Sfinții Mei au trudit pe pământ pentru Ierusalimul cel de sus, **și Eu cobor cu ei din cer în lucrare de nou Ierusalim pe pământ, căci aceasta este plata sfinților Mei, care M-au întrebat mereu: *«Doamne, până când?».* Iată, până acum, le răspund.** Iată, noi le fac pe toate, așa le răspund. Dar omul este împietrit, și Eu lucrez greu, și voi lucrați greu, sfinți ai Mei, căci omul nu vă mai cheamă ca să lucrați prin viața omului sfânt, prin credința omului credincios, dar Eu rostesc cuvânt nou și zic: iată, noi le fac pe toate, căci așa este scris în Scripturi despre Domnul, Care șade pe tron și grăiește lucrarea Noului Ierusalim, zicând: ***«Iată, noi le fac pe toate».*** Amin.

Voi zgudui din temelii casa care poartă pe ea scris numele Meu, și voi întreba pe toți străjerii ei de rodul lor cel pentru Mine, căci ei s-au păstorit pe ei înșiși și au stat cu cruzime și cu slavă omenească peste mulțimile cele flămânde de viață și de mângâiere. Dar iată, Eu sunt Păstorul Cel ce poartă de grijă pentru viața oilor, și le pășunez cu cuvântul vieții, cu cuvântul învierii, iar păstorii care au intrat sub acoperământul casei Mele Îmi închid ușa și Îmi iau casa, dar și Eu le voi lua turma, că e turma Mea, și le voi cere socoteală de viața oilor Mele. Amin.

«Vine Domnul!», așa scrie în Scripturile venirii Mele, dar toți Mi-au înfundat calea ca să nu vin. Voi însă neteziți-Mi calea venirii, fii ai cuvântului Meu, că Eu în toată vremea Mi-am lucrat lucrarea Mea cu cei neluați în seamă, și am făcut de ocară pe cei tari prin cei slabi în care Eu încăpeam prin umilința lor. Un picuț, și cei tari vor fi rușinați de venirea Mea peste ei, căci voi veni să le cer rodul lucrului lor, le voi cere răspuns pentru casa Mea și Îmi voi face loc, căci sunt Cel Atotputernic.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-1999**.**

***

Păstorii turmei Mele sunt aceia care cercetează turma cu voie bună, nu cu silnicie: ***«Cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât, ci cu osârdie, nu ca stăpâni ai turmei, ci pildă făcându-se turmei»****,* după cum învață Scriptura. Aceasta înseamnă lucrare de preot al lui Hristos, iar altfel nu se poate cu Mine, dar iată, mulți se duc să ia această slujbă, mulți se bucură că o au, dar e taină mare această slujire, și preotul n-o pătrunde cu viața sa, și nu-Mi este Mie scaun preotul așa cum Mi-a fost ierarhul Meu Spiridon, cel serbat în cer și pe pământ în ziua aceasta. El era cu cei sărmani. El fugea de semeția cea din om. El sărăcea pe bogați și hrănea cu adunătura bogaților pe cei sărmani, căci așa este scaunul Meu în omul care Mă slujește pe Mine pentru om. El trăgea cu cei de jos și era mare în cuvânt și în faptă, arătând că avuția este șarpe care mușcă, și se duce apoi. El prin puterea Mea din el a făcut din șarpe aur, ca să ajute pe cei săraci, iar apoi a arătat deșertăciunea aurului făcându-l din nou șarpe.

O, viața unui preot este taină înfricoșătoare pentru îngeri și pentru diavoli, căci preotul trebuie să fie sfânt în toată vremea lui de preot, și mare în cuvânt și în faptă, iar fapta lui trebuie să împlinească poruncile Mele, poruncile vieții veșnice. Cel ce este preot și nu lucrează așa, acela se face învățător spre osânda lui, căci scris este în Scripturi: ***«Învățătorii mai multă osândă vor lua».*** Acum însă se fac mulți învățători și se așează peste oameni și nu se fac pildă oamenilor, dar câștig caută. Mă doare cu durere mare, și voi începe cu judecata de la învățătorii turmei Mele, căci scris este: ***«Vremea este să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu»****.* Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-1999

***

Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, fiilor din grădină. Merg cu voi spre mărturie pentru ziua aceasta. Voi sunteți martorii Mei, și sunteți de preț în ochii Mei. Amin. Îmi scriu cu voi cartea din vremea aceasta. Scriu în ea ziua aceasta de mărturie împotriva graiului cel mândru din inima celor ce se adună azi să așeze pe scaunul cetății Mele de scaun om după inima lor. Merg cu voi, ca să Mă înfrunt cu semeția privirilor lor și a cuvintelor lor semețe. Ei zic: ***«Prin puterea mâinilor noastre am făcut aceasta, și prin înțelepciunea noastră, căci suntem dibaci. Pentru aceasta Eu, Domnul, voi trimite semn peste oștirea lor voinică, și sub toată mărirea lor se va aprinde foc, ca un pârjol, și lumina voastră se va face foc, iar Eu, Domnul, flacără care va arde și va topi spinii***

și tufele de mărăcini. Și pădurea se va împuțina, iar copacii din ea vor fi ușor numărați de cel mai mic dintre oameni», precum scrie în profeți, căci Eu, Domnul, lucrez după cuvântul cel rostit din timp. Mergem, fiilor, semn de mărturie pentru cele ce se petrec în ziua aceasta în mijlocul cetății Mele de scaun. Această cetate este locul unde Eu, Domnul, Mă judec cu toți cei ce se scoală împotriva cuvântului Meu, împotriva lucrării Mele de nou Ierusalim peste pământ. Amin. **Mergem semn de mărturie, semn din partea Mea**, așa cum și ei, cei ce și-au pus om după inima lor în cetatea Mea de scaun, și-au trimis din partea lor grăitori și privitori și lăudători, căci așa este lucrarea celor fără Dumnezeu. Mergeți din partea Mea, și stați martorii Mei, iar Eu voi fi cu voi, și voi lua aminte la cuvintele lor semețe și la privirile lor trufașe. Vom veni apoi la iesle, și Îmi voi întocmi până la ultimul cuvânt cartea Mea pentru ziua aceasta. Amin.

Îngerul Meu merge cu voi, fiilor de la iesle. Îngerul Meu vă acoperă pe voi și vă mărturisește pe voi martori ai Mei peste ziua aceasta. Amin, amin, amin.

*

Fiilor, am privit cu ochiul Meu prin ochii voștri la cei trufași care-și zic păstori ai turmei Mele. Am privit la turma lor vopsită și i-am rușinat pe ei înaintea îngerilor Mei, iar pe voi v-am mărturisit cetelor îngerești cu care v-am acoperit pe voi prin îngerul Meu. Am privit la ceata de păstori mari și mici, și la rodul lor. Toată turma lor este ca pădurea uscată.

Și-au adus preoții pe femeile lor fardate și schimonosite după gustul lumii. Aceștia au pustiit via Mea, că omul se ia după cel din frunte, și cârmuitorii omului rătăcesc și răzlețesc de calea Mea pe cei supuși de ei, și iată, Eu încep judecata cu cei mari care au pustiit via Mea, căci prada luată de la cei sărmani se află în casele lor spre judecata lor. Preoții își împodobesc pe femeile lor cu banul săracului, și le scot în fața mulțimilor și Îmi fac de râs numele Meu înaintea oamenilor și a diavolilor, dar scris este în prooroci: ***«Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului și va dezveli goliciunea lor și va lua podoabele lor de pe ele, și în loc de veșminte de văl și în loc de miresme, va fi putreziciune; și în loc de brâie, frânghie; și în loc de cosițe împletite, chelie; și în loc de veșminte scumpe, sac; și în loc de frumusețe, semne făcute cu fierul înroșit în foc, căci Eu încep judecata cu judecătorii pământului»***. Amin. Casa care are pe ea numele Meu a ajuns paragină, căci limba căpeteniilor și gândurile lor țintesc împotriva Mea, ca să înfrunte ochii slavei Mele. Dar este scris în prooroci: ***«Înfățișarea lor trufașă mărturisește împotriva lor, căci ei se laudă cu păcatele lor, ca Sodoma, și nu se ascund, și își pricinuiesc loruși pieire. Poporul Meu este păstorit de cei fără minte, care au pustiit via Mea, iar Domnul începe judecata cu voievozii poporului Său, care au pustiit via Sa».*** Amin. Cuvântul Meu va cădea ca fulgerul peste cei trufași și ***«va tăia capul și coada, ramura de finic și trestia»,*** după cum scrie în profeți. ***«Bătrânii și căpeteniile sunt capul, iar proorocul care propovăduiește minciuna, este coada»***.

Eu, Domnul, ca un războinic Îmi ațâț râvna și strig cu putere, suspin și strig, ca să îndrept pe cei orbi pe drumurile pe care nu le cunosc, și pe poteci neștiute să-i povățuiesc și să fac înaintea lor întunericul în lumină, și povârnișurile în căi netede și să împlinesc făgăduințele Mele. Să dea înapoi cei ce-și pun nădejdea în puterea lor cea omenească. Iată, Eu strig: Surzilor, auziți! Orbilor, vedeți și priviți! Amin, amin, amin.

Ochiul Meu a privit prin ochii voştri la cei ce s-au adunat în ziua aceasta împotriva măririi Mele. Şi iată că le citesc din prooroci şi le zic: ***«Vai celor ce fac planuri fără Mine şi legăminte care nu sunt din Duhul Meu, ca să grămădească păcate peste păcate, căci ei nu întreabă gura Mea».*** Acum, fiilor, scrieţi acestea pe tablă şi treceţi-le în cartea Mea, ca să fie mărturie veşnică. Amin. Iar Eu voi semăna sământa Mea şi voi da peste ea ploaie şi voi face pâine gustoasă şi voi hrăni cu ea, căci Eu sunt Tatăl sărmanilor şi al orfanilor, şi fac din ei fii ai Mei, şi le leg ranele şi tămăduiesc vânătăile de pe trupul lor.

Fiilor de la iesle, voi sunteţi scaunul Meu de domnie şi calul pe care călăresc Eu de la o margine la alta ca să fac cer nou şi pământ nou şi să împlinesc Scriptura venirii Mele şi înnoirea facerii. **Scaunul Meu este omul sfânt. Templul Meu este omul sfânt în care Eu locuiesc cu Duhul Meu,** iar ochiul Meu a privit în ziua aceasta prin ochii voştri la cei ce s-au adunat să se aşeze pe scaunul Meu, la cei trufaşi care-şi zic păstori ai turmei Mele, şi am scris acestea în cartea Mea, ca să fie pentru mărturie. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinţilor strămoşi, din 26-12-1999

***

O, Mă uit peste pământ şi suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci, toţi mai-marii pământului M-au prigonit, toţi M-au pândit ca să nu-şi piardă slava lor din pricina slavei Mele. Aşa este şi astăzi, şi iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani**. S-au strâns oameni cu vază şi îşi măresc slava lor şi îşi dau daruri şi nume unii altora zicându-şi între ei că s-au adunat la aniversarea naşterii Mele în Betleem. Ei se bucură, şi Eu suspin în cer cu Tatăl şi cu sfinţii, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, şi oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor şi nu fac altceva decât să netezească întronarea antichristului peste tot pe unde Eu am lucrat şi Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească.** Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu şi pentru a Mea. Eu nu Mă bucur de aşa sărbători, şi Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viaţa lor cea sfântă, şi petrec cu ei şi Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-şi fac nume între oameni mărindu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Iată minciuna. Ea se întinde de la margini la margini. Iat-o: **«Femeie care şade pe fiară roşie, plină cu nume de hulă, având şapte capete şi zece coarne, cu cupa plină de urâciunile şi de pângărelile desfrânării ei, iar pe frunte are scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor şi a urâciunilor pământului, beată de sângele sfinţilor şi al martorilor Mei. Şi se va sui din adânc şi va merge spre pieire, căci toate sfârşitu-s-au»,** şi aşa este scris. Glasul îngerului Meu a strigat mereu şi a zis: ***«Ieşiţi din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtăşiţi din păcatele ei şi să nu luaţi din bătăile ei».*** Păcatele ei au ajuns până la cer, şi îi vom da înapoi precum ne-a dat ea, îi vom măsura îndoit. În cupa în care ne-a turnat ea îi vom turna de două ori. Ea este împărătească, iar Eu sunt Judecătorul ei. Împăraţii pământului care au făcut voia ei se vor bate în piept şi vor zice: „Vai!“, iar cerul se va veseli, şi sfinţii şi apostolii şi proorocii vor vedea dreptatea Mea de partea lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

S-au strâns oamenii mari ai pământului ca să facă sărbătoare pentru naşterea Mea în Betleem, dar după două mii de ani de la naşterea Mea între oameni, iată, Eu vin iar, şi nu găsesc om sfânt pe pământ, om care să Mă sărbătorească pe Mine, Cel Sfânt. De aceea M-am ascuns şi lucrez tainic şi Îmi pregătesc venirea Mea cea cu slavă pe pământ împotriva minciunii care vrea să se facă hristos pentru om, hristos mincinos, care înşeală cu venirea lui pe toţi, mari şi mici, bogaţi şi săraci, robi şi slobozi, împăraţi şi ostaşi, botezaţi şi nebotezaţi, căci minciuna e minciună, ca şi omul. Eu însă sun din cuvânt, ca să se audă venirea Mea, şi iată-i pe toţi, că se ascund în peşteri şi în stânci de teama venirii Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Domnului, din 07-01-2000

***

Când Eu l-am scos pe poporul Israel din lume, adică din Egipt, i-am spus în drum spre Canaan să nu se unească cu neamurile de pe cale, şi mai bine să le omoare decât să-Mi strice seminţia Mea. Şi dacă el n-a ascultat, a pierit tot numărul lui Israel cu care am plecat din Egipt, în afară de doi oameni cu care Eu Mi-am continuat drumul spre Canaan cu cei născuţi pe cale. Acum ceea ce a fost iarăşi este, după cum scrie în Scripturi. **Biserica s-a stricat prin amestecare cu cei ce nu sunt biserică a Mea, şi cine o strică, o strică mereu şi nu o zideşte; strică peste tot şi se întinde stricăciunea, căci omul bisericii conduce el după capul lui peste tot,** şi nu mai sunt păstori de suflete pe nicăieri, şi e sfârşitul lumii peste tot, iar păstorii de azi, în loc să lumineze turma lor, se ascund de ea în locuri întunecoase şi beau şi mănâncă şi fac planuri lumeşti trăgând de partea lor pe mai-marii de peste oameni, şi îngâmfarea a omorât tot trupul, şi e plin pământul de trupuri fără duh. **Banul face cu ochiul lui diavolesc la tot omul, iar biserica s-a lăsat vândută pe bani, şi e sfârşitul lumii, căci biserica nu mai e biserică, ci e altceva.** Pe nicăieri nu se mai vede nici un drum spre cer, că e sfârşitul lumii pe pământ. Nu mai e nimeni în biserică, nimeni ca să se mucenicească pentru viaţa ei, pentru iertarea ei. Toţi păstorii ei şi-o păstrează lor, ca să aibă ei peste cine să fie domni. Apostolul Meu Ştefan a zidit biserica Mea acum două mii de ani mucenicindu-se pentru viaţa Mea în ea, şi pentru credinţa ei în Mine, Mântuitorul bisericii. **Când el s-a lăsat jertfă pentru Mine pe pământ, Eu am deschis numaidecât cerurile şi am venit să-l iau lângă Mine, de-a dreapta Tatălui, aşa cum el a mărturisit că Eu sunt de-a dreapta Tatălui.** Mucenicii numelui Meu n-au părăsit biserica de frica morţii şi a chinurilor, ci au rămas în ea, şi au murit pentru ea în mijlocul ei. Ei au murit pentru mărirea numelui Meu peste pământ, iar cei de după ei şi cei de azi biserică nici să trăiască pentru numele Meu nu vor, şi stau domnind de la ei citire, de la ei putere, de la ei voinţă peste oameni, peste turma lor, nu peste turma Mea. Când omul M-a mucenicit pe Mine, M-a mucenicit ca să domnească el peste turma Mea, şi iată, domneşte şi se făleşte cu ea şi îşi zice **„biserică-mamă“.** Dar mamă numai Eu sunt, căci Eu nasc biserica, iar ea Îmi este Mie podoabă şi trup sfânt, rupt din Trupul Meu, căci am frânt Trupul Meu şi i l-am dat de hrană, ca să fie ea Trupul Meu. Amin.

…**O, nu mai sunt păstori de suflete, nu mai sunt pe nicăieri, şi e sfârşitul lumii, căci biserica nu mai este biserică, şi este altceva.** Cei ce-şi zic păstori iată ce fac: le fac pe ale lor şi nu pe ale Mele, nu pe ale bisericii, şi numai vorba e că ei miluiesc pe săraci şi pe văduve după cum se ascund ei sub vorbe. O, iată ce fac ei: se adună pe furiş şi îşi fac supuşi şi plămădesc planuri împotriva luminii şi se unesc cu neamuri pe calea lor şi nu pe calea Mea, şi au ca povaţă viclenia şi făţărnicia, şi iau cei supuşi din ele şi se duc toţi pe apa sâmbetei şi nimeni nu mai caută lumina Mea.

… Vine ziua care va arde de şapte ori mai mult ca un cuptor de foc, și voi încerca cu foc tot trupul care-și zice biserică a Mea, și apoi îi voi arăta biserica Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2000

***

Iată, nașterea omului pe pământ începe cu moartea, cu păcatul, iar nașterea omului în cer începe cu apa, cu pocăința cea prin botez. Pocăința este nașterea omului în cer, și dacă aceasta este nașterea, **unde este biserica de pe pământ?** Să vină să mărturisească pe născuții ei! Să vină! Și dacă nu vine, Eu, Domnul, poruncesc îngerului Meu s-o aducă să se înfăţişeze cu Mine și să arate pe născuții ei, să arate rodul pocăinței fiilor ei**. Dar ea este femeie desfrânată, care a înșelat pe bărbatul ei dându-i carte de despărțire.** Rodul pocăinței s-a uscat în ea, iar sfinții au ieșit din ea, căci ea s-a făcut cetate mare cu care se desfrânează împărații pământului, precum este scris despre ea în Scripturile pe care ea nu voiește să le audă, nu voiește să le lase pentru adevărul din ele, și își închide ochii dinspre ele ca să nu vadă. Eu, Domnul, trebuia să fiu bărbatul ei, Mirele ei, dar ea a ales desfrânarea și nu pocăința. **Ea șade pe ape multe, precum este scris în Scripturi despre ea,** căci și-a făcut apele ei din desfrânările ei cu împărații pământului, și șade pe ape multe: ***«Femeie desfrânată, cu cupa fărădelegilor ei în mâna ei, din care au băut amanții ei și s-au îmbătat, și ea șade pe spatele lor, beată de sângele sfinților Mei».*** Eu, Domnul, o voi dezgoli pe ea, ca să se vadă faptele desfrânării ei, căci i-am trimis apa cea curățitoare, ca să se spele de desfrânările ei și de urâciunile ei cu care stă pe loc înalt în inima mărilor; i-am trimis duhul pocăinței, ca să se boteze în el. Ea însă stă în sângele ei, și nici vorbă de naștere în ea, căci nașterea este pocăința, care are putere prin botezul cu apă, la credința în Hristos, și apoi, prin botezul cu Duhul Sfânt, care este rodul celor botezați în botezul pocăinței, care spală păcatele în apă și în pocăință. Iată, apa este taina nașterii făpturii și taina nașterii omului nou prin pocăință, prin apă, și apoi prin pecetea Duhului Sfânt, care strălucește de șapte ori mai mult decât soarele în cei ce se botează cu botezul Meu. Amin.

Iată biserica! Ea este omul al cărui chip are pe el pe Duhul Sfânt prin faptele sfințeniei și prin rugăciunea care unește pe om cu Mine. În zilele acestea biruiesc Eu cu taina bisericii Mele împotriva bisericii lumii care-și zice biserică, dar nu este, ci este cetatea cea mare, cu nume tainic pe ea, cetatea cea mare care are stăpânire peste împărații pământului. Iar Eu am zis sfinților Mei care-Mi urmează în lume: ***«Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu gustați din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!».*** Amin. Lucrarea ei cea mincinoasă este scrisă în toată Scriptura, căci antichrist și-a găsit în toată vremea loc ascuns sub haină de biserică, locul lui cel tainic, numele lui cel tainic, în timp ce sfinții care-Mi sunt Mie biserică sunt numiți cu nume rău pentru calea lor cu Mine. În zilele acestea vin și dezvelesc lucrarea cea ascunsă sub nume de biserică, și voi dezgoli trupul celui ce lucrează împotriva Mea de sub numele cel tainic al desfrânatei care și-a pus pe fruntea ei nume de biserică a lui Hristos, dar ea este hristosul cel mincinos care Mi-a luat haina și cartea și casa. Eu însă vin curând, și iată, vin și Îmi plivesc via și pun peste ea nașterea cea din nou, taina nașterii omului prin pocăință și prin apă, și apoi prin focul Duhului Sfânt, care arde pe omul cel vechi ca să odrăslească din el om nou, îmbrăcat în Duhul Sfânt, Care strălucește pe Dumnezeu în om. Iar peste grădina cuvântului Meu din mijlocul României grăiesc și sfințesc taina nașterii din apă și din duh, și zic: sfințească-se apele grădinii Mele prin Mine și prin cei sfinți care stau înaintea Mea! Sfințească-se de cuvânt, de râul cuvântului Meu care curge ca apa și adapă pământul! (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe jumpshare; joomag;*

Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.) Sfințească-se ziua aceasta de Bobotează, și binecuvântată să fie lauda Ierusalimului!

… Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să audă popoarele și să zică: ***«Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale, iar noi să mergem pe ele».*** Amin. În zilele acestea Eu, Domnul, împărățesc peste rămășița popoarelor în numele Sionului, și biruiesc cu taina bisericii și veghez din vârful ei pentru împlinirea făgăduințelor Mele prin care rostesc și zic: har, har peste ea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2000

***

Eu sunt Cel ce am spus celor ce Mă urmează în lume: ***«Ieșiți din lume și nu vă atingeți de ce este necurat, ca Eu să vă primesc pe voi și să iau de la voi și să fim Tată și fii».*** Și tot Eu le-am spus: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia venirii Mele și botezați pe cei ce ies din lume ca să creadă Mie»***. Și tot Eu am spus***: «Voi nu sunteți din lume, și de aceea lumea vă urăște pe voi».*** Apostolul Pavel umbla ca Mine, și tot era cu grijă să nu se smintească cineva întru el, în care vreme se făcea tuturor asemenea, ca să mai tragă dintre ei la Mine și la Tatăl, iar cel ce se boteza atunci se vedea că se botează, căci botezul se adeverea că este, prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se făcea râu din gura celui botezat, spre lucrarea de zidire a bisericii Mele cea vie. Dacă botezul nu-și găsește în om roadele lui, atunci omul este altceva, nu este creștin, nu este încreștinat și nu are semnul botezului peste el, și semnul supunerii, care-l arată pe cel botezat. Omul însă e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc, și el nu are nici măcar semnul supunerii peste el. Tot omul umblă cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân, iar femeile, spre batjocura Mea, se împotrivesc prin semeție, umblând descoperite înaintea oamenilor și înaintea îngerilor și înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și gonind din preajma lor pe îngeri și pe sfinți și pe strămoși, iar omul e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc așa cum este el, și se scoală omul și zice: „Cum de vorbește așa de mult Dumnezeu?“. Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, că mult s-a depărtat omul de cele ce Eu i-am cerut să facă, și să-Mi fie Mie biserică omul. Și iată, umblă omul să caute biserica, și ea nu este pe nici o cale. **Umblă să caute împărăția Mea, împărăția păcii,** și ea nu este pe nicăieri și nu se găsește nici prin școli, nici pe drumuri bătute lung, nici peste oceane, nici prin văzduh; pe nicăieri nu se zărește ea, iar cei ce o au pe ea nu mai umblă, nu mai caută, căci **ea este înăuntrul lor,** și pentru ea ei nu mai bat cale după cale, cum fac cei înțelepți care mereu învățând nu au nici un bob.

O, nu-i place omului împărăția Mea, învățătura Mea, căci omul se teme de dreptatea ei, că e vechi omul, iar cel nou se înnoiește mereu și caută mereu după dreptate și o trăiește pe ea pe pământ nou. Amin. Cei ce s-au pus mari pe pământ în numele bisericii Mele, aceia sunt mincinoși și goi, oameni purtați de poftele cărnii și nu de Duhul. Ei își fac poftele lor, batjocorind fața Mea între oameni. Iată-i! Să-i privească toți trecătorii! Oameni trupești, neliberați de legea păcatului și a morții, căci pofta cărnii este moarte și vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, nesupunându-se legii lui Dumnezeu, iar ***«cei ce sunt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu»,*** precum este scris în Scripturi: ***«Dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, acela nu este al lui Hristos».*** Și iată-i! Oameni trupești, stând mari peste pământ în numele Meu, făcând din femeile lor priveliște diavolilor în loc numit sfânt; femei fără cuvioșie, împodobite lumește, fără sfială, iubind slava deșartă și făcându-se sminteală în lume, batjocorind numele Meu cel sfânt în mijlocul oamenilor care rătăcesc

fără povățuitor, fără păstor, căci cei ce s-au depărtat de la calea cea dreaptă și pe mulți i-au poticnit din credință, s-au sculat și s-au pus apoi păstori de oi, dar n-au păzit știința Mea, precum a zis profetul când a zis: ***«Buzele preotului să păzească știința, și din gura lui să iasă învățătura, căci el este solul Domnului Savaot»,*** iar Eu îi voi lăsa disprețului și umilirii, căci tot omul s-a poticnit prin ei.

O, nu e bine să stea omul cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân pe pământ, dar omul nu crede și piere în necredință, și Eu înviez și suflu duh de înviere și grăiesc cuvânt mult, că mult Îmi este oftatul pentru omul cel semeț. Am zis că voi pune foc la toate capetele cele fără semn de supunere pe ele, și dacă am zis vin și împlinesc, căci numele Meu este batjocorit de bărbați și de femei și de copii care se semețesc în dreptul numelui Meu, căci femeile preoților sunt numite „preotese", și ele sunt desfrânate acoperite cu blănuri și cu pălării și cu vopsele și cu văluri mincinoase, și nici vorbă de maramă sfântă și purtată cu sfială pentru sfințenia Mea în om, căci femeile care au gustat și gustă încă din păcat ar fi să-și pună, după Scriptură, văl, iar aceasta înseamnă acoperământ negru, maramă neagră, ca să se deosebească de fecioare și să nu se ascundă sub nevinovăție dacă nu se îmbracă întru ea, iar alt acoperământ nici că se cuvine femeilor, căci moda lumii nu are nimic cu învățătura Mea. Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, ca să-l îmbrac în cuvântul Meu ca în haina pocăinței și a umilinței, și să nu mai umble omul peste mări și țări ca să caute împărăția Mea și biserica Mea, căci ea nu se mai găsește pe nici o cale.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Străbat văzduhul cu cete de sfinți și de îngeri, iar sfinții sunt cununa Mea de slavă. Mă fac sărbătoare de sfinți în grădina ieslei cuvântului Meu și Mă pomenesc în ea, Eu și sfinții Mei și serbările lor. Sunt aici cu cei trei sfinți, Vasile, Grigorie și Ioan, căci ei au trupuri cerești, ca și Mine, și vin mereu cu ele pe pământ pentru lucrarea Mea cu sfinții pe pământ. În vremea când au dat să se unească ei într-o singură sărbătoare după ce au venit toți între cele cerești, au coborât pe pământ toți trei și au spus celor ce lucrau dezbinare între ei pentru deosebirea măririi vieții lor; le-au spus că ei sunt una în cer, și de aceea să li se așeze o singură sărbătoare pentru toți trei, iar după ce și-au așezat sărbătoare pentru ei, s-au dus apoi de la ei la cer. **Iată, tot așa au lucrat ei și pentru lucrarea Mea de azi, coborând pe pământ la începutul Meu cel din 1955 în trâmbița Mea Verginica, și venind au uns-o pe ea pentru lucrarea Mea cu ea, și iarăși, venind iar, au pus ungere peste grădina Mea și peste cei ce sunt în ea slujitorii Mei ziua și noaptea pentru lucrarea cuvântului Meu peste pământ.** Ei sunt pururea cu lucrare arhierească peste grădinița Mea de azi și peste cei ce aduc Mie în ea jertfă de rugăciune și de iertare pentru neamul omenesc. Ei sunt cei ce au iubit adevărul în toate prin viața lor cea sfântă, căci nu este adevăr decât în sfinți. Amin. **Și iată, adevăratele sărbători pentru sfinți pe pământ sunt sărbătorile celor ce sărbătoresc pe sfinți trăindu-le viața și învățăturile lor cele sfinte.** Adevăratul sfânt, adevăratul arhiereu, adevăratul slujitor între oameni este cel ce Mă lasă pe Mine să stau înaintea oamenilor când el stă cu oamenii.

În clipa pocăinței omul nu trebuie să-l aibă în fața lui numai pe preot (*La taina spovedaniei, n.r.*). O, nu așa să fie clipa pocăinței. Cel ce nu stă față în față cu Mine prin mijlocirea preotului, acela nu știe ce înseamnă slujitorul Domnului, iar slujitorul Domnului care stă numai el înaintea

omului și nu Eu prin el, acela, iarăși, nu știe ce este slujirea cea în numele Meu. Eu când am judecat lumea M-am așezat pe cruce și așa am judecat-o, și așa i-am arătat cum să trăiască și cum să se asemene cu Mine dacă vrea. Și iată, adevăratele sărbători pentru sfinți și pentru Domnul sunt cei ce sărbătoresc pe cei din cer trăindu-le viața și învățăturile lor cele sfinte, iar cei ce se sfințesc pentru venirea Mea cu sfinții, pentru venirea Mea de azi, sunt cei în care Eu încap cu planul zilelor venirii Mele, cu cele sfinte ale Mele prin care Eu lucrez pe omul cel nou, care se dă Mie cu totul pentru lucrarea Mea și a sfinților Mei în el. Amin.

Pe pământ nu mai este nici un locușor pentru adevăr. Mă uit și văd mulțimi adunate în locurile numite biserici. Acolo nu mai e nimeni îndeletnicit cu cei din cer, ci numai cu cei de pe pământ. Numai voile omului peste tot, iar voile Mele sunt răstignite pe cruce. Iată, adevărul n-a găsit loc pe pământ, ci numai pe cruce mereu, mereu, iar între oameni numai voia omului, chiar și acolo unde omul zice că e biserică, după cum a apucat să se zică din om în om. Eu sunt adevărul, iar omul Mă ține pe cruce ca să nu-l încurc în voile lui, în lucrările lui. Slujitorul bisericii stă numai el înaintea oamenilor, nu și Eu cu el, căci el nu lucrează ca să semene cu Mine, și niciodată nu poate fi judecător slujitorul care nu se așează pe cruce ca să judece. El însă judecă în numele Meu, și își face stat înalt în numele Meu, de nu-l mai poate da nimeni jos de pe scaunul lui. Dar Eu sunt cu cei mici, cu cei de sub cruce sunt, cu cei ce Mă ajută pe Mine ducând cu ei crucea venirii Mele, semnul care se arată înainte de arătarea Mea și a zilei Mele.

De patruzeci și cinci de ani grăiesc și iar grăiesc peste om ca să-l trag de pe calea morții și să-i dau calea Mea. Vreau să-l slăbesc pe om ca să-l pot birui și să Mă așez apoi Eu în el și să-i dau viața Mea ca s-o poarte, **dar iată, omul este stăpânit de femeie de șapte mii de ani, căci femeia pune slăbiciune peste om cu slăbiciunea ei.** De Mine nu se lasă omul slăbit și biruit, dar de femeie se lasă. Așa face și slujitorul care se așează peste oameni în numele Meu, și tot așa fac toți cei ce sunt conduși de aceștia. Iată, tot omul s-a învățat să-și facă o familie în loc să zică să-și facă un cer în el omul, și Eu vin și găsesc omul în voile lui și dau să-l ajut cu cuvântul Meu cel adus de Mine la ieslea lui. Omul însă s-a deprins cu nepăsarea de Dumnezeu și cu toate cele pentru trupul lui, iar sufletul suspină în om ca într-o închisoare.

Străbat văzduhul cu cete de sfinți și de îngeri și Mă las cu ei în jos până deasupra ieslei cuvântului Meu, și Îmi găsesc străjerii de veghe și Mă așez cuvânt în carte prin ei, și străbat apoi pământul cu el și Îmi fac cu el lucrarea venirii Mele cu sfinții, căci lucrez prin cuvânt. Dar cine își face vreme pe pământ pentru sărbătoarea venirii Mele? Cine să le spună oamenilor de venirea Mea? Împărații pământului și oamenii bisericii lor își dau daruri și stele și medalii unii altora în numele mormântului Meu din Betleem, ca pe vremea răstignirii Mele, și ei nu știu ce fac, și împlinesc ei vrând-nevrând Scriptura care a spus din vremea ei despre această lucrare. **Iată, la Betleem s-a împlinit Scriptura care zice: *«Am văzut o femeie beată de sângele sfinților și al mucenicilor lui Iisus. Iar apele pe care șade aceasta sunt popoare și neamuri și limbi. Și cele zece coarne și fiara vor urî pe desfrânată și o vor face pustie și goală, și carnea ei vor mânca-o, și pe ea vor arde-o cu foc; pentru că Dumnezeu a pus în inima lor ca să facă voia Lui și să se întâlnească într-un gând și să dea fiarei împărăția lor până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Și femeia este cetatea cea mare care are stăpânire peste împărații pământului».***

S-au întâlnit la Betleem împărații pământului și s-au închinat fiarei și femeii care șade pe fiară, femeia care are stăpânire peste împărații pământului, și ea le-a dat lor daruri, stele și medalii.

Dar ea se prăbușește prin desfrânarea ei, iar sfinții Mei se ridică și mărturisesc din cer și de pe pământ lucrarea adevărului sfânt și venirea Mea cu judecata: judecata prin cuvânt. Amin, amin, amin.

Ce lucrare de frăție poate fi amestecătura bisericii cu lumea cea plină de voile ei? Ce lucrare de biserică poate fi aceasta? O, este scris în Scripturi: ***«prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu».*** Și iată, omului îi place frăția, dar pentru el, nu pentru Mine. Dar vouă, celor ce sunteți poporul venirii Mele în mijlocul României, să vă placă să fiți frați pentru Mine, ca să Mă ajutați să fiu Eu numit peste tot pe pământ prin puterea Mea și prin voi, cei ce v-ați făcut frați în numele Meu pentru Mine și nu pentru voi. **Ce frați se pot numi cei care Mă trag pe Mine unii de o mână și unii de cealaltă mână?** Aceia se înfrățesc ca să-Mi bată apoi cuie, unii într-o mână, și unii în cealaltă, și ca să facă ei apoi voile lor, amestecate sub nume de biserică, sub nume tainic sub care s-a ascuns lucrarea fărădelegii celor ce lucrează fărădelegea. **Și iată, biserica Mea nu este pe pământ, și oricine ar căuta-o n-o găsește, că nu este. Ea este acolo unde sunt Eu. Ea este acolo unde sunt ai Mei cu Mine, nu cu lumea, nu ca lumea, ci ca Dumnezeu**. Amin.

Iar voi, cei ce sunteți poporul venirii Mele, faceți numai voia Mea, nu și pe a voastră. Fiți frați între voi pentru Mine, nu pentru voi. Nu vă dezbinați între voi, ci uniți-vă sub lucrare de biserică sfântă, căci frații care au între ei dezbinări, aceia Mă trag unii de o mână, și unii, de alta pentru dreptatea lor, și Mă țin ca pe cruce întins, cu brațele trase în părți, ca pe cruce. Eu însă voiesc voia Mea cea sfântă în biserica Mea, căci Eu M-am jertfit ca să-Mi fac biserică pe jertfa Mea de pe cruce, pe temelia ei, care este trupul Meu. **Adevărații frați sunt cei ce fac voia Mea în ei și între ei înaintea Mea, pentru Mine și nu pentru ei.** Adevărații frați sunt cei ce lucrează în ei cu duhul, cu sufletul și cu trupul numai împărăția Mea, numai iubirea Mea prin care Eu M-am jertfit pentru om. **Adevărații fii ai lui Dumnezeu sunt cei ce își țin sfânt duhul și sufletul și trupul, lucrând înăuntrul lor împărăția Mea în care nu este durere, ci este viață fără de moarte, viața veșnică a lui Dumnezeu în om.** Cei ce sunt frați în numele Meu, aceia aud glasul Meu și se țin după Mine și nu după om, și se țin după sfinții Mei, care s-au pus pildă de viață veșnică înaintea oamenilor.

Cei trei arhierei cu care Eu stau sărbătoare azi peste ieslea Mea pentru poporul Meu și pentru toți cei ce sărbătoresc cerește cu sfinții pe pământ, iată ce zic ei:

– Veniți la izvorul Domnului Iisus Hristos! Veniți voi, cei ce jertfiți pe Domnul pe altare! Veniți și învățați să vă jertfiți ca noi pentru turma lui Hristos! Veniți aici, lângă izvor, că noi, sfinții din cer, venim din cer cu Domnul aici și Îi ascultăm cuvântul zilelor cele de apoi. Sculați-vă pentru jertfă! Jertfiți-vă viața voastră pe cruce și luați în voi fața Domnului, chipul Domnului și haina Lui cea umilită. Deschideți Evanghelia și citiți și voi din ea, dar nu numai duminica la slujbă. N-o mai închideți în coperte bătute cu aur și cu argint ca să minunați mintea cea slabă a oamenilor. Deschideți-o! Și deschideți-o bine și scoateți din ea apa vieții pentru voi și pentru oile Domnului. Căutați să ieșiți de sub vina păcatelor voastre, că un slujitor al Domnului nu se îngrijește de el, ci numai de oile Domnului. Ieșiți de sub stăpânirea femeii, căci voi aveți cap pe Hristos dacă urmați apostolește pe Domnul. Izbăviți-vă de viața minciunii și fugiți de arginți și de averi și de patimi. Fugiți de moarte și pocăiți-vă, că Domnul vine, și mereu vine, iar voi nu vegheați. Îndeletniciți-vă cu cei din cer, nu numai cu cei de pe pământ, că noi, sfinții, am plătit cu viața

cerul, și l-am luat, și ne purtăm cu el din loc în loc. Nu stați numai voi înaintea oamenilor. Stați cu Domnul, dar fiți ca Domnul ca să stați cu El înaintea oamenilor și să dea rod lucrarea voastră.

*Și iar grăim: veniți la izvorul Domnului Iisus Hristos Cuvântul! Veniți voi, slujitori de altare; voi, cei care aveți viață curată și sfântă și temere de Dumnezeu! Veniți în muntele acesta, muntele învățăturii sfinte, și învățați calea cea adevărată și suiți-vă pe ea, căci ea suie și iar suie; suie spre Domnul și nu coboară și nu duce la pierzare, ci duce la Domnul. De patruzeci și cinci de ani grăiește Domnul peste pământ prin izvorul acestui cuvânt. Veniți și voi, cei ce mai sunteți curați și sfinți în mijlocul bisericii din lume; veniți și puneți mâna pe cruce și biruiți cu ea minciuna din lume și din biserica din lume***.** *Scoateți și voi pe vânzători din templu, sau ieșiți voi și faceți-vă templu pentru Dumnezeu, ca să aibă Domnul biserică neamestecată, pârgă aleasă dintre oameni. Amin.*

Iar Tu, Doamne, pecetluiește cuvântul nostru peste cei ce Te iubesc în lume și dă-le putere să iasă din lume pentru Tine, așa cum noi am lucrat pentru Tine și pentru credința din biserici în vremea trupului nostru pe pământ, și fă omul să-Ți mulțumească pentru această pâine coborâtă din cer pe pământ, așa cum noi, sfinții Tăi cei din cer, Îți mulțumim când venim cu Tine la masa Ta de nuntă în mijlocul grădiniței ieslei Tale, unde Tu Te așezi masă de cuvânt, masă de nuntă, Doamne, masa Ta de nuntă. Amin, amin, amin. (Vezi ''Nunta Mielului'', n.r.)

– O, slujitorii Mei care ați trudit pe pământ în vremea trupului vostru! Întăresc cuvântul vostru cu cuvântul Meu. **Curând, curând veți umbla din loc în loc ca în vremea trupului vostru și veți mărturisi pe pământ vremea Mea cu voi. Trâmbița cuvântului Meu sună** (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului”, - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; jo-omag, n.r.*) **și se aude în morminte și în ceruri, și vai celor ce nu aud de pe pământ ca să ia pe ei haina cea nouă, viața cea pentru venirea Mea!** (*Vezi selecția tematică: „Morţii aud glasul Meu”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*)

Iar voi, cei de pe pământ care luați de la ieslea Mea pâinea cea din cer spre viață, dați-vă vieții, că ea vine să vă îmbrace în haina ei. Nu obosiți întru Mine, și fiți vii și numai cu învierea Mea în voi.

Curând, curând cele ce au fost la început vin pe pământ. Vine raiul pe pământ în lucrare de nou Ierusalim, precum este scris în Scripturi de cerul cel nou și de pământul cel nou. Nu omul veacului acesta, nu omul care nu face voia Mea pe pământ, nu el, ci Eu voi fi, și Eu voi împlini; Eu și nu omul veacului acesta; Eu și cei ce fac voia Mea, voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, voia Mea cea din rai cu omul. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2000

***

O, fiilor, cei ce se roagă Mie de unde să mai învețe ce este rugăciunea ca să ajungă la inima Mea rugăciunea omului încurcat într-ale lui? Rugăciunea care Mă bucură pe Mine și apoi sufletul omului este aceea care Mă aduce pe Mine în inima omului care se roagă Mie, și iată, Eu nu Mă bucur de omul care se bucură întru Mine, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă pot bucura. **Eu nu Mă bucur de omul care se roagă Mie, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă pot ruga. Amin, amin,**

amin. Omul în care Mă rog Eu, Domnul, în Duhul Sfânt, acela este cel care știe să se roage și să fie cu Mine prin rugăciune. Dar de ce trebuie așa, fiilor? De ce trebuie să Mă rog Eu în rugăciunea omului către Mine? De ce, fiilor învățați de Dumnezeu?

– Omul care se roagă singur, fără Dumnezeu prin rugăciunea lui, el se roagă fără foc, fără Duhul Sfânt al rugăciunii. Rugăciunea trebuie să fie Duhul Sfânt din omul rugător spre Dumnezeu. Dacă omul se roagă singur, din obișnuință se roagă, nu din dorința inimii, nu din Dumnezeu, iar când se roagă cu Dumnezeu, primește prin Dumnezeu, nu prin rugăciunea lui și atât, ci prin mijlocitor, prin Duhul Sfânt Mijlocitorul. Amin.

– Eu, Domnul Dumnezeul vostru, de aceea vin la voi, vin să lucrăm învățătură pentru cei ce se roagă lui Dumnezeu, pentru cei ce-și dau viața și inima lui Dumnezeu, fiilor, căci în bisericile din lume nu este viață dată lui Dumnezeu și nu se prinde viața lui Dumnezeu de cei ce merg la biserică. Am spus că vin să Mă odihnesc peste voi lucrând, căci așa este odihna Mea în om. În biserici nu Mă pot odihni și lucra odihna Mea și ziua Mea de odihnă și rugăciunea Mea în omul care se roagă Mie. În biserici e omul și atât. Omul s-a urâțit și s-a închis în el și așa se duce la biserică, se duce și pleacă, și nu are ce lua de viață când pleacă; se duce și pleacă tot fără putere, tot fără Dumnezeu, tot fără pocăință, tot fără umilință. Și de ce se întâmplă așa cu omul cel care se duce la biserică? Pentru că omul se duce fără Dumnezeu la biserică. El se duce gătit, cochet, fudul se duce, îngâmfat se duce, fardat și împăiat se duce. Omul se duce fără Dumnezeu la biserică și tot așa și pleacă din biserică, iar Eu sunt cu voi pe pământ și scriu cartea învățăturii cerești pentru bogați și pentru săraci, pentru păcătoși și pentru drepți, pentru împărați și pentru argați, pentru robi și pentru slobozi, pentru cei săraci cu duhul și pentru cei bogați cu știința, și zic: să fie pe pământ bogați pentru Dumnezeu, iconomi iscusiți pentru lucrul cerului pe pământ cu oamenii! Amin. Să fie pe pământ biserică cu ochi și cu urechi și cu inimi de Duh Sfânt pentru slava numelui Meu și nu a omului! Amin. Să fie pe pământ Dumnezeu întru toate! Să fie Dumnezeu pe pământ! Amin. Să nu mai fie omul fără Dumnezeu pe pământ; să nu mai adune și să nu mai împartă fără Dumnezeu; să nu mai mănânce și să nu mai bea fără Dumnezeu; să nu mai intre și să nu mai iasă fără Dumnezeu; să nu se mai îmbrace fără Dumnezeu; să nu se mai adăpostească fără Dumnezeu! Să nu mai fie omul fără Dumnezeu pe pământ! Amin, amin, amin. Eu nu Mă bucur de omul care se roagă Mie după voia lui, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă rog, după voia Mea în om. Eu nu Mă bucur de omul care se bucură întru Mine după voia lui, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă pot bucura după voia Mea. Amin.

Dați oamenilor învățătura vieții, fiilor împărțitori de Dumnezeu. Dați oamenilor pe Dumnezeu prin învățătura aceasta, căci dragostea de Dumnezeu este cea mai mare poruncă între porunci. Fără ea nu primește omul plata poruncilor împlinite de el; fără ea omul nu este cu Dumnezeu; fără ea inima omului nu este casa Mea ziua și noaptea, căci scris este în capul cărții: ***«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată iubirea ta, și așa vei fi împlinitorul poruncilor Lui»,*** iar altfel nu este plată pentru cele împlinite din porunci, omule. Amin.

Și iarăși zic: să fie Dumnezeu pe pământ! Amin, amin, amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica vameșului și a fariseului, din 20-02-2000

***

Am venit de la Tatăl să păstoresc oile; am venit să le adun și să le păstoresc. Sun din trâmbiță, că așa este scris să fac. Cuvântul acesta este trâmbița cu care sun, și sun să se audă, și se aude, dar cei ce sunt evrei la inimă și la cuget Îmi zic „demonul“ și Îmi zic că Eu hulesc, și Îmi zic „omul“, căci ei sunt evrei răstignitori. O, nu e omul, căci am zis că omul nu poate fi păstor, nu poate fi învățător, fiindcă Eu sunt Păstorul, nu omul. Dar de unde să aibă omul înțelepciune ca să înțeleagă cu ea dacă el este prihănit în toată clipa și nu se scutură ca să se umilească și să rămână apoi în umilință? Omul nu poate fi păstor, căci Păstorul este Cel răstignit pentru viața oilor. Peste tot Eu sunt Cel răstignit ca să miluiesc pe oi. Nu e loc pe pământ să nu fiu răstignit în toată clipa de fiecare om. Peste tot stau răstignit, și omul își face voia sa peste tot. Pe nicăieri nu Mă pot da jos de pe cruce ca să cinez cu omul în zi de odihnă, căci omul e învățat să fie el liber, iar Eu, răstignit. Omul Îmi scoate ochii cu jertfe pentru Mine, dar Eu milă voiesc, că jertfa sunt Eu și nu jertfa omului e jertfă**. Se duce omul la Ierusalim în loc să facă voia Mea peste el oriunde este el ca să vin Eu la el și să Mă bucur de el. Dar el se duce la Ierusalim și zadarnic se duce, că nu atinge duhul și adevărul cu dusul lui la Ierusalim.** Se duce omul și în alte părți ca să Mă găsească, dar ca să facă voia Mea nu se duce nicăieri omul. Nimeni nu-și cheltuiește averea ca să facă voia Mea, ci și-o cheltuiește ca să vadă pe unde am trecut Eu, și atât; pe unde am lucrat Eu, și atât, și apoi se fălește că a dat de urmele Mele, că a călcat omul pe urmele Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 27-02-2000

***

O, fiilor din grădina ascultării, cei ce-și zic astăzi „teologi“ vă caută vină mereu, dau să vă găsească asemănare cu tot felul de oameni care M-au așteptat sau Mă așteaptă pe Mine, și care sunt mincinoși, de vreme ce Eu n-am venit. Așa zic aceștia de voi, dar iată ce îi întreb Eu pe aceștia: voi, cei ce găsiți vină celor ce sunt puși de Mine întru așteptarea venirii Mele, voi de ce nu Mă așteptați? Vă e teamă că greșiți dacă Mă așteptați? De ce nu vă e teamă de plata păcatelor voastre pe care iar și iar le faceți pentru că nu Mă așteptați? Cel ce Mă așteaptă se curăță și stă așteptându-Mă în curăție. De aceea păcătuiți voi, oare? Că nu vin Eu? Dar cine v-a spus vouă că nu vin? V-am spus Eu? Am spus Eu prin Evanghelie că nu vin? Și dacă Eu n-am spus că nu vin, ci, din contra, am spus să privegheați, că vin, atunci de unde știți voi că nu vin? Luați voi parte la sfatul dintre Mine și Tatăl ca să știți ce fac Eu, și dacă vin sau dacă nu vin? O, în numele cui vorbiți voi oamenilor despre nevenirea Mea? O, până când rătăciți voi pe om de la calea venirii Mele? Iată-Mă cum Mi-o pregătesc, cum Mi-o pietruiesc cu pietre vii, cu pietre tari, cu fii cerești între cer și pământ! O, până când ascundeți voi de oameni cheile împărăției cerurilor, drumul spre viața cea fără de sfârșit a Mea cu omul cel îndumnezeit prin harul Meu? Iată-Mă cu cei ce au harul Meu în ei, după cum am binevoit Eu să lucrez în zilele acestea. Oare, voi credeați că voi sta să aștept după voi, cei care vă numiți unii pe alții „teologi“? Am așteptat Eu, oare, după Anna sau după Caiafa ca să-Mi pregătească ei calea venirii Mele? Am venit Eu prin ei atunci când am venit? Ba, din contra, am murit prin ei atunci când am venit, și apoi am înviat împotriva lor. Iată, așa am lucrat și azi pentru cea de a doua venire a Mea, căci voi Mă vreți în cer, și Eu vin împotriva voinței voastre și lucrez ca și acum două mii de ani cu cei neluați în seamă de voi, cei ce vă numiți mari și oameni ai lui Dumnezeu.

O, ce veți face voi, căci curând, curând veți fi rușinați și căzuți cu fața în țărână. Curând, curând slava voastră de azi se va ridica împotriva sufletelor voastre, căci Eu prin Evanghelie așa am zis: ***«Oricine se va rușina cu Mine și cu cuvintele Mele în neamul acesta păcătos, și Fiul***

Omului Se va rușina de el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții îngeri». Iată, despre venirea Mea vorbeam atunci. Cum, dar, spuneți voi că nu vin? Cum, dar, mărginiți voi venirea Mea?

Eu, Domnul Iisus Hristos, Arhiereul Cel mare, vin și vă întreb pe voi: cine sunteți voi? Să audă în lung și în lat tot omul ce vă întreb Eu pe voi, că aceasta vă întreb: cine sunteți voi? Iată, Eu vă spun cine sunt: Eu sunt Fiul Omului, Care vine cu putere și cu slavă multă ca să se împlinească Evanghelia venirii Mele. Dar voi, cei care stați împotriva acestei Evanghelii, cine sunteți? Vă întreb ca să găsească tot omul răspuns la întrebarea Mea. Voi, cei care stați împotriva venirii Mele cu sfinții și cu îngerii întru mărirea Tatălui Meu, cine sunteți voi? Răspundeți-Mi! Voi, cei îmbrăcați în haina lui Dumnezeu (*De preot, n.r.*) ca să vă vadă oamenii și să vă slăvească mai mult decât pe Mine, Domnul, cine sunteți și ce lucrare aveți de lucrat și cui o lucrați? Răspundeți-Mi!

Curând, curând minciuna va fi dezvelită. Ce veți face voi, cei care stați în numele lui Dumnezeu înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu? Ce veți face la venirea Mea? Pentru Mine va mărturisi crucea pe care M-am răstignit, dar pentru voi ce va mărturisi? O, ce vor face toți cei care au purtat haină de apostoli ai lui Dumnezeu fără să trăiască sfânt înaintea Mea?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 02-04-2000

***

O, fiilor, atâtea sunt de făcut pentru viața bisericii! Eu din cer, și voi de pe pământ, și hai să lucrăm după cum cere vremea, măi fiilor scumpi. Uitați-vă în Scripturile venirii Mele și vedeți cum cere vremea aceasta. Mireasa are nevoie de găteală de mireasă. Trupul bisericii are nevoie de podoabă și de cunună, fiilor. Afară e vreme rea de tot, dar în biserica Mea trebuie să fie soare strălucitor și podoabe cerești. Amin. Duhovnicește este vorbirea Mea, iar Eu lucru duhovnicesc vă cer să lucrați. Țineți viu trupul și sufletul și duhul bisericii care se lasă vouă spre îngrijire, căci Eu vin curând. Ferice celui ce se dă vouă și se lasă vouă spre îngrijirea vieții cea de sus, căci Eu vă dau pentru cel ce ia de la Mine prin voi. Cine nu ia, se vede că nu ia. Cine este mare nu ia de la voi și nu are, și se are pe el, și se vede că așa este, dar cel ce ia de la voi, acela este, și vă dă de lucru pentru facerea cea nouă a lui, a omului nou, și pe care Eu îl aștept să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-2000

***

Duhul Meu și al sfinților Mei se odihnește în grădina cuvântului, spre tămăduirea neamurilor. Treime de arhierei sfinți am făcut Eu în cer din cei trei sfinți care s-au dat oamenilor în numele Meu, păstori cu milă de oi, păstori care nasc miei dându-le viață din viața Mea; păstori care au pătruns taina cuvântului ca să învețe cu el pe oameni. Viața lor cea sfântă a bucurat lucrarea Mea în ei, căci omul care se dă Mie casă se face lumină peste pământ ca să meargă oamenii pe drum cu lumină. Rari de tot au mai fost păstori cu milă de oi, de la ei până azi. **Antichrist era și atunci băgat în biserică și Îmi prigonea turma, iar apoi s-a îmbrăcat în haină de sfânt și și-a făcut lucrarea până azi, căci lucrarea lui cea omenească are ce are cu lucrarea Mea, cu biserica Mea.** De două mii de ani de când el s-a pitit în biserică și și-a tot făcut fii cu trupul ca să-i prigonească pe cei ce se nasc cu duhul pentru Mine, el s-a îmbogățit de slavă pe urma bisericii. O, puțină, puțină de tot a fost biserica Mea, iar biserica lui abia mai încape în casa ei. Asuprit și strâmtorat a fost cel ce M-a urmat cu adevărat. În biserica lui n-a încăput omul care a călcat pe

urmele Mele. Așa este și azi, că el n-are nevoie de om sfânt, căci **la rugăciunea omului sfânt au căzut mereu zidurile necredinței care ascund în ele pe omul minciunii, pe antichrist, care-și are viața în biserică.** Cine se face păstor trebuie să aibă bani, și acela se face păstor pentru ranguri, pentru bani se face păstor. Adevăratul păstor nu-și strânge nimic decât oi, ca să îngrijească de ele, și ele să prăsească oi și să le dea păstorului, iar el să le dea Mie.

O, cum de nu s-a trezit de două mii de ani lumea care a dat să se facă biserică a Mea? O, cum de n-a văzut omul că este înșelat în numele Meu? Am spus prin cartea Mea din zilele acestea că biserica Mea n-a fost pe pământ, ci numai sub pământ și numai în ascuns, **iar cea care se așează cu zidurile ei pe înălțimi ca să prindă sub ea robi, aceea e biserica omului ascuns care lucrează taina fărădelegii cea proorocită de apostolii Mei că se va lucra în biserică spre dărâmarea ei.**

Se miră omul pe pământ de ce am venit Eu cu cuvântul în lume acum, după două mii de ani. O, dacă ar ști omul ce lucrare face păruta biserică de pe pământ, n-ar mai sta nepăsător omul, și ar alerga la Mine așa cum a alergat fiul risipitor de viață la tatăl său ca să-i dea să mănânce. Sunt frânți de jale sfinții din cer care au fost pe pământ păstori de la Mine puși pentru turma cea risipită. Am spus că nici un om nu poate înșela pe om și pe Dumnezeu ca și omul care se așează de la el citire sau de la oameni citire peste oameni în numele Meu ca să păstorească, zice el. O, păstorul cel adevărat nu se mai are pe sine. Dar unde să mai găsești așa ceva? Astăzi nu mai este nici un păstor în afară de Mine. De aceea am venit acum, după două mii de ani, să fiu Păstor pe pământ. Am venit că nu mai sunt păstori de oi. Am venit că Mi-e milă de om. Cei ce se așează mai mari peste oameni și peste mări și țări, sunt orbi de tot, dar nu sunt orbi, ci le place lucrarea de orb, și de aceea o lasă ca să fie. Cine-i alege pe orbi? Orbii îi aleg. Sunt orbi toți oamenii și nu vor să se trezească din orbire. Nu boala este vinovată, ci bolnavul este vinovat.

Am venit Păstor pe pământ, că Mi-e milă de om. N-are omul povățuitor, n-are omul preot, căci preot este cel ce se jertfește, nu cel ce ia jertfă. Preotul care ia de la oi, acela nu este preot. Eu n-am făcut așa, ca să sug de la oi. Mi-era milă de ele și le dădeam Eu. Eu n-aveam nici casă, nici masă, nici țarini, nici avere, dar aveam ce să dau la oi. Aveam putere să le dau. Cu cuvântul le făceam mâncare și hăinuțe de har și adăpost de la Tatăl, și ele uitau de frig și de foame și de jale și se țineau după Mine cu dor, și Eu le dădeam. Dar când au aflat păstorii cei plătiți, care pândeau după Mine și după oile Mele, s-au sculat și Mi-au răsfirat toate oile și le-au făcut să strige la Pilat să Mă pună pe cruce, ca să nu-și piardă păstorii oile de la care sugeau ei. Așa este și azi. Eu păstoresc cu pășune cerească și adăp cu izvor dulce pe oi, și păstorii cei vicleni s-au supărat și Mi-au râs de oile pe care Eu le-am strâns la pieptul Meu ca să le dau viață din viața Mea. Dar ei s-au tăiat și se vor tăia în sabia pe care ei au scos-o împotriva venirii Mele și a turmei Mele cea curată, cea curățită de Mine ca să fie, și ca să nu piară biserica Mea dintre pământ și cer. **Nu este biserică aceea care stă zidită de om pe înălțimi. Aceea este prăvălie pe care scrie „Dumnezeu", și se duce omul să Mă ia de acolo și Mă plătește.** Nu e om să încapă în biserica aceea dacă nu are bani. Toți slujitorii ei zic că banul e pentru biserică, și omul nu știe ce zice mai-marele lui, care-i ia lui banul și îl cheltuie în plăceri trupești și pământești și trecătoare. Iată, nu este pentru biserică banul pe care-l dă omul la această prăvălie. **Biserica înseamnă oile, nu ziduri înseamnă, nu altceva înseamnă.** Oaia slabă n-are trecere în templul omului; oaia stearpă, nici atât. Dar oaia grasă încape, că are lapte și are lână și are miei. **Nu preotul trebuie să umble cu banii dacă e nevoie de bani pentru viața bisericii, ci iconomii care au în grijă lipsurile oilor.** Oaie pe oaie

se ajută prin iconomii cei drepți, care se fac împărțitori cu nevinovăție, precum scrie Scriptura. Iar **preotul trebuie să păstorească**, trebuie să hrănească și să panseze și să păzească oile Mele, și el să nu aibă oi, de vreme ce se așează păstor al oilor Mele, iar Eu nu le cer nimic la oi, și le dau din viața Mea. Amin.

Iată, așa a fost mereu cu păstorii minciunii. Văduva cea săracă s-a împrumutat ca să-i ajungă să dea păstorilor partea cea de la oi. Când am văzut-o cum a dat, Mi-a fost milă de ea. Nimeni n-a cercetat-o dacă are, ci dacă a dat. N-avea decât puțin de tot, și nu s-a mai gândit la viața ei, ba a mai și împrumutat, și iată cât a dat. O, de ce nu fac așa și păstorii? De ce nu-și pun și ei viața pentru oi așa cum oile și-o pun pentru ei?

O, biete oițe, multă milă am de voi. Am venit după voi ca să vă scot de sub robie. Păstorii cei de peste voi vă sug vlaga, vă irosesc timpul. **Voi munciți la stăpâni străini ca să vă țineți viața, iar păstorii de peste voi vă mănâncă laptele, și voi nu mai știți să nașteți și să creșteți miei pentru Mine. Să știți că păstorii cei de peste voi nu sunt de la Mine, ci sunt vânzătorii Mei.** M-au scris pe prăvălia lor și și-au făcut argați și strângători de bir și Mă vând vouă, zic ei, iar pe voi vă cumpără cu numele Meu, scris pe prăvălia lor. Iată, vânzare și cumpărare, și unde este aceasta, acolo este lucrare antichristă, pecete mincinoasă. Nimeni nu poate vinde pe Dumnezeu, nimeni nu poate cumpăra oi până ce nu are scris pe el acest nume tainic: „antichrist“, omul fărădelegii, care stă pitit în haină de sfânt de două mii de ani. Biserica Mea nu este așa, și unde ea este, nu este vânzare și cumpărare, **nu este păstor plătit,** care dă oile la lup dacă vine lupul; **nu este Dumnezeu vândut și nu este oaie cumpărată pentru ca să argățească păstorul,** ci este iubire și jertfă sfântă, așa cum Eu am arătat la oi, așa cum Eu am lucrat înaintea oilor ca să ia oile de la Mine învățătură de biserică. Dar acest fel de biserică nu și-a găsit loc niciodată printre oameni, căci oamenii sunt orbi și nu caută să cunoască Duhul Adevărului ca să vadă apoi prin El.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2001

***

Îl mai aud pe om că nu-i mai trebuie altă Scriptură, că îi este de ajuns cea de acum două mii de ani și că aceea are totul. Are, omule, dar nu ai tu din ea. Nu te mai împotrivi când vin să ți-o deslușesc pe cea de atunci prin cea de acum. Nu te mai îndreptăți, că n-ai cu ce, de vreme ce nu calci pe urmele Evangheliei Mele de atunci, că iată, n-a încăput pe pământ cartea Mea de atunci, n-a încăput peste viața ta cuvântul Meu cel făcător al omului nou așa cum am voit Eu să-l fac pe om prin Evanghelia Mea de atunci. Iar acum vin și îți amintesc că n-ai călcat pe urmele Mele. Și dacă acest cuvânt de azi îți arată judecata faptelor tale cele împotriva învățăturii Mele, tu te ridici să bagi sub minciună cartea Mea de azi și zici că nu-ți trebuie și că o ai pe cea de atunci. O, unde o ai? Pe hârtie o ai? Dacă o ai așa, aceea este cartea judecății tale. Ești judecat, că n-ai lucrat după ea. Măcar umilește-te. Dar nu, tu nu poți, că ești în voile tale și nu poți să ți le frângi. Le frângi pe ale Mele și zici: „Nu-mi trebuie“. Așa zici și cuvântului Meu de azi, și cuvântului Meu cel de acum două mii de ani. Nu-ți trebuie nici unul. O, dacă nu-ți trebuie, de ce trăiești de pe urma lui? De ce câștigi tu bani de pe urma Evangheliei Mele cea de acum două mii de ani? Eu am spus că ea va câștiga suflete și trupuri pentru împărăția cerurilor, iar tu câștigi bani pe lângă munca Mea cea de atunci și îți faci voia ta cu ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2001

***

O, mititeii Mei, lucrul Meu cu voi e greu de tot. Timpul omului presează peste venirea Mea ca să Mi-o înăbușe, dar Eu vă am pe voi și Îmi croiesc cu putere drumul și vin și adun pe cei ce vin la izvor, și Eu iau din izvor și împart. Să deschidă omul Scriptura și să vadă ce scrie în ea despre acest izvor care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul ca să adape pământul. Să citească omul cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, că în el spune așa: ***«Privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul Omului, Mirele nunții».*** Ferice de omul căruia Eu îi sunt Mire, că acela așa Mă așteaptă, căci bucuria nunții e mare bucurie, iar dragostea dintre Mire și mireasă e cea mai mare bucurie de suflet. Dacă M-ar avea omul de Mire, M-ar și aștepta să vin și să aduc bucuria nunții veșnice, și cu ea, desfătarea bunătăților cele de veci. Dar nu știe omul cine sunt Eu, căci Lumina Mea este băgată sub obroc, fiindcă este scris în cartea Mea cea de acum două mii de ani: ***«Soarele și luna se vor întuneca și nu-și vor mai da lumina, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui».*** **Cei ce s-au pus soare și lună[1] peste oameni, aceia nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt lumina, nu ei**. O, nu știe omul cine este Dumnezeu, căci lumina este băgată sub obroc, este băgată sub haină, iar haina Mea s-a făcut minciună din pricina celui mincinos care îmbracă haina Mea, (*De păstor, n.r.*) lumina care nu ține lumină. Umblă omul prin acest întuneric și nu mai vede drumul bietul om. Eu cum să nu fi venit acum când omul nu mai dă decât de lumina care nu ține lumină? Dacă așa a fost scris în Scripturile Mele, Eu așa am făcut. Am venit, că am găsit scris să vin, și așa am găsit scris: ***«Vor ieși hristoși mincinoși și vor da să amăgească, de va fi cu putință, chiar și pe cei aleși, care Mă așteaptă să vin. Și îndată după strâmtorarea acelor zile soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui, și atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă, și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerului până la celelalte margini».*** Amin. Eu așa am rostit prin Scripturi acum două mii de ani, și am adăugat zicând***: «Învățați de la smochin. Când mlădița lui se face fragedă și odrăslește, cunoașteți că vara este aproape. Așa și voi, când veți vedea acestea, să știți că este aproape, la uși. Privegheați, fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului».*** Amin.

Citesc Eu Scripturile împreună cu omul, că este ceasul în care omul nu mai gândește, nu mai citește, nu mai aude venirea Mea și Evanghelia Mea, și când omul minciunii, îmbrăcat în haina Mea, zice: **„Nu știe nimeni când va fi venirea Domnului; nu știu nici îngerii, nu știe nici Fiul, darămite omul!“,** iar când omul aude așa, nu mai gândește la venirea Mea. Numai că Eu am spus atunci: ***«În ceasul în care nu gândiți, vine Domnul»,*** și am spus despre lucrarea Mea de azi, și așa am spus: ***«Când mlădița smochinului se face fragedă și odrăslește, vara este aproape, la uși. Învățați de la smochin pilda»***. Amin.

Cine este smochinul? Eu sunt, iar smochinul de pe pământ e fără roade. Eu sunt Smochinul Cel fraged, că a venit vremea frăgezelii Lui și El a odrăslit, și vara este aproape. **Am așezat preoție nouă, am făcut totul nou. Muguri noi am făcut**, căci smochinul de pe pământ este uscat și nu găsesc în el hrană pentru Mine. Nu mai vede omul calea, că nu mai sunt preoți de-ai Mei ca să-i arate omului venirea Mea și veghea pentru ea. Preotul i-a luat omului gândirea la venirea Mea, că el nu caută venirea Mea; el caută bani, bietul de el, și caută să nu aibă omul gândire la veghea cea

[1] Referitor la semnificația soarelui, a lunii și a stelelor, vezi Geneza: 37/9;10, n.r.

pentru venirea Mea. Dacă omul ar avea minte, ar gândi la Mine, dar nu mai are omul minte pentru Mine.

Am făcut totul nou. Muguri noi am făcut, căci smochinul de pe pământ e uscat, și din el nu ies decât uscături. Când Petru punea mâinile peste cei botezați, aceia luau Duh Sfânt, iar Simon, care fusese vrăjitor, a adus bani ca să i se dea și lui puterea punerii mâinilor. Iar Petru i-a zis așa***: «Banii tăi să fie cu tine spre pierzare, că ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani. Tu nu ai moștenire la chemarea aceasta, că nu este dreaptă inima ta pentru Dumnezeu. Roagă-te și te pocăiește de răutatea ta, doară ți se va ierta cugetul inimii tale».***

Iată de ce am spus Eu că **biserica omului este prăvălie pe care scrie „Dumnezeu", de unde Se cumpără Dumnezeu și darurile Lui așa cum crede omul, așa cum este învățat omul să caute la darul lui Dumnezeu.** De două mii de ani această minciună cu față de biserică a Mea vinde pe bani trepte și ranguri de preoți la cei care vor să cumpere. Așa sunt cei ce-și zic preoți ai lui Hristos, așa se fac ei preoți, iar Eu zic pentru ei: banii lor să fie cu ei spre pierzare, că au socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani. Aceștia n-au moștenire la chemarea Mea. Amin.

Cei ce s-au făcut soare și lună peste neamurile de pe pământ, nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt Lumina, nu ei, iar ei au băgat lumina sub obroc, sub haina lor care seamănă cu haina Mea, și își zic că pot să vândă lumină, dar lumina lor nu ține de lumină, căci viața este lumina oamenilor. Oamenii însă n-au viață, că nimeni nu le-o dă, nimeni nu-i învață ce este viața, viața fără de moarte, viața fără de păcat. Nu este nimeni pe pământ să-l învețe pe om să se întoarcă în rai, să se întoarcă la viața cea fără de moarte. Numai Eu sunt fără de moarte și numai Eu pot să-l învăț pe om, căci învățător este cel care face el mai întâi cele ce învață pe om să facă. De aceea am făcut totul nou, căci smochinul de pe pământ e uscat, și soarele și luna s-au făcut ca un sac de păr și ca sângele, **și cad stelele de pe cer, cad creștinii din cer, cad din Dumnezeu**, că n-are cine-i lumina pe ei ca să nu cadă. Ca un sac de păr s-au făcut preoții, și slujitorii lor s-au murdărit de sânge și sunt plini de silnicie, și Eu nu-i aud pe ei, după cum este scris în Scripturile proorocilor despre aceștia: ***«Când ridicați mâinile voastre spre Mine, Eu Îmi întorc ochii aiurea, și când înmulțiți rugăciunile voastre, nu voiesc să le ascult, căci mâinile voastre sunt mânjite de sânge, iar prăznuirile voastre au ajuns pentru Mine povară».***

Dar Eu ies ca un Păstor milos în calea oilor fără păstor, și le chem la izvor și așa le zic lor: haideți la înviere! Veniți de luați lumină! Amin. Haideți către cei ce i-am pus împărțitori de la Mine vouă! Le-am dat acestora lumina Mea ca să v-o dea. Ei n-au luat de la om nici darul, nici lumina. La aceștia le-am dat Eu, le-am dat ca să dea fără să ia plată pe Dumnezeu. Veniți de luați lumina Mea de la ei, că am făcut totul nou, fiindcă smochinul de pe pământ este uscat și nu poate rodi decât uscături și zgârieturi și răni, căci uscăturile zgârie. Cei ce s-au făcut apostoli sunt din lume, și s-au făcut cu bani, și pentru bani jupoaie oile cele bicisnice și sug grăsimea și laptele lor. Dar Eu îi voi hrăni pe aceștia cu pelin, fiindcă Eu așa am profețit pentru ei prin prooroci și am zis: ***«Îi voi hrăni cu pelin, căci de la ei s-a întins necredința peste tot».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 25-02-2001

***

Este scris în Scripturi despre ***«cetatea Noului Ierusalim, care n-are trebuință de soare, nici de lună ca să o lumineze, căci mărirea lui Dumnezeu a luminat-o, și făclia ei este Mielul; și neamurile vor umbla în lumina ei, iar împărații pământului aduce-vor la ea mărirea lor, și noapte nu va mai fi în ea. Nimic pângărit, nimic spurcat, nimic mincinos nu va fi în ea, ci numai Cartea Vieții Mielului și cei scriși în ea».*** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*)

O, poporul Meu care umbli în lumina Mea! Nu-ți trebuie daruri cerești ca să fii pentru Mine, ca să poți ce-ți cer Eu. Îți trebuie dăruire. Asta îți trebuie, căci darul sunt Eu, după cum este scris: ***«făclia ei este Mielul, și neamurile vor umbla întru lumina ei».*** Cel ce se dăruiește Mie, acela luminează în jur, încălzește în jur și poate totul prin Mine, că Eu sunt darul din el. Dacă nu iese acest rod din el, acela nu s-a dăruit încă. Dacă nu sunt Eu darul din om care se varsă în jurul lui, acela nu s-a dăruit și nu a luat ca să aibă și ca să dea și ca să fie. Cei scriși în Cartea Vieții Mielului sunt cei ce au știut să se dăruiască și ca să Mă aibă pe Mine ca dar în jurul lor, ca lumină în jurul lor.

Vin cuvânt în cartea Mea ca să-l învăț pe orice om ce este dăruirea și ce este darul cel pentru ea, că prea multă minciună stă ascunsă sub numele de popor al Domnului, sub numele de biserică. Biserica este nume sfânt. Cetate sfântă înseamnă biserică. Ea n-are trebuință de soare și de lună ca s-o lumineze, căci făclia ei este Mielul, și mărirea lui Dumnezeu o luminează pe ea. Amin. **Biserica este omul dacă se dăruiește, iar Lumina ei este Domnul, și lumina luminează în întuneric, după cum este scris.** Lumina este cuvântul, și întru el este viață, și viața este lumina oamenilor. Cine nu se face cuvânt, acela nu se face lumină în jur. **Biserica este omul care luminează în jur cu făclia cea din ea, iar făclia ei este Hristos.** Cel ce se dăruiește Mie, acela are lumină în el și cu ea luminează în jur. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 04-03-2001

***

Hai să aducem învierea cea pentru viață, că așteaptă neamurile pământului viață și n-au de unde s-o ia. Viață le dau Eu numaidecât, dar să le arătăm că drumul cu care sunt ei învățați spre Mine e plin de scorpioni veninoși, care nu numai că le sug oamenilor pâinea și duhul, dar îi și omoară cu mușcătură veninoasă. Că iată, cel ce dă să vină să învețe de la Mine viața cea veșnică și s-o trăiască apoi, e tras acesta înapoi, e vânat înapoi de cei ce sunt învățați să mănânce pâinea și duhul omului și înțelepciunea din om. (*De preoții bisericii lumii, n.r.*) Propovăduirea veacului acesta îl învață pe om să se facă creștin de modă nouă, și omul se duce pe apa sâmbetei, adică spre moarte, iar duminica, viața cea înviată în om, se strică și nu mai are în ea învierea omului, căci toate cele sfinte sunt călcate în picioare de tot omul. Omul a făcut din trăiri păgânești obiceiuri creștinești, zice el, și așa îl va găsi venirea Mea pe cel ce face așa. Zilele Mele de praznic ceresc au fost luate de oameni și călcate în picioare pentru poftele inimii lor. Mă doare de la acești batjocoritori care nu Mă așteaptă să vin, care nu se așteaptă să vin. Aceștia n-au de unde să învețe viața cea veșnică, n-au de unde să Mă cunoască pe Mine Dumnezeu adevărat.

Vreau să stric casa care înșeală pe oameni sub numele de casă a Mea. Dau vălul de pe ea, și așa o stric, că vreau să-l trag pe om la Mine și la Tatăl. I-am bătut atunci cu biciul pe negutătorii din templul care puseseră peste el numele Meu. Din nou voiesc să spun oamenilor

adevărul cel despre casa Mea, și despre casa care-și zice a Mea. Mulțimi de oameni sunt plini de lacrimi înăuntrul lor și caută după Mine ca să-i vindec și să le dau pacea, dar vai, nu dau aceștia de calea Mea cu omul, ci dau de omul care Mi-a răpit calea ca s-o pună pe calea lui și să-Mi fure cu ea pe om, pe omul pentru care Eu am plâns pe cruce ca să-l răscumpăr pentru înviere.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a treia de Paști, din 17-04-2001

***

Când te-am născut Eu pe tine, poporul Meu micuț de azi, te-am îngrijit apoi, și te-am învățat să mergi în picioare, și să ai picioare te-am învățat. Cine nu se naște din Mine, cine nu învață de la Mine și numai de la Mine, cine nu merge întru Mine, cine nu este întru Mine, acela este dintre fiii oamenilor și n-are pe Dumnezeu de Tată. Cine se gândește că moare de foame, că suferă, că n-are ce-i trebuie dacă stă cu Mine, acela să nu vină după Mine, acela să stea întru ale sale. Dar cel ce voiește să-i fiu Eu Tată, acela să vină să-Mi fie fiu, iar fiul lucrează cu tatăl și pentru tatăl, nu pentru sine. Amin. Așa vă am Eu pe voi, copii ai poporului Meu, și se strânge lumea să se uite la voi și nu vă mai poate judeca, fiindcă Eu vă fac frumoși pe pământ, și vă fac cunoscuți prin voia Mea cerească în voi și peste voi, și cu slava Mea care îl slăvește pe om înaintea Mea și înaintea oamenilor. **Și iarăși spun: toți cei care se îngâmfă azi prin cunoștință se vor rușina și se vor umili curând în fața slavei Mele care este peste voi, și vor iubi această slavă și o vor pune în mare cinste și se vor închina Domnului Dumnezeului vostru și slavei Lui cea de peste voi, căci slava lui Dumnezeu este adevărata slavă a omului slăvit.** Amin. Cei ce se îngâmfă prin cunoștință, aceia nu pot zidi nimic pentru Dumnezeu, ci numai pentru slavă unii de la alții. Aceia nu sunt zidari, căci numai iubirea zidește, iubirea care se jertfește pentru Dumnezeu și pentru facerea omului, facere ca a Mea. Amin.

O, poporul Meu, îți mulțumesc și îți dau din slava Mea, că M-ai ascultat de am așezat cu tine pe pământ casa întâlnirii. Am ținut-o în mâna Mea până ce am așezat-o pic cu pic pe pământ prin mânuțele tale. Tot ce mai este de terminat la ea ca să fie cu totul pusă pe pământ după cum este ea în mâna Mea, nu lăsa nefăcut, nu amâna, că lucrul nefăcut la timp pentru săvârșirea lui rămâne știrbit mult timp și se numește lucru neterminat. Să nu lăsați, fiilor, ce mai este de terminat la această casă. Uitați-vă peste tot. Vedeți cum este lucrat peste tot și faceți bine lucrul, ca să rămână bine, că voi sunteți copii cu gust bun, și așa să rămâneți, că Eu v-am dat har din harul Meu, și așa să rămâneți. Amin. Voi merge apoi cu voi și la cei ce au lucrat aici cu voi, ca să terminați și acolo lucrul care a rămas de mult timp neterminat, în cetatea Târgoviște, fiilor, că am strâns acolo copile cu care Eu Mă sprijin în lucrul Meu cu voi, mânuțe harnice de care **Eu Mă folosesc gătindu-Mi slava Mea între oameni, masa Mea și casa Mea de zile de nuntă cu voi. Și vom munci, fiilor, și vom avea cum termina, căci cel ce este cu Mine nu trebuie să cerșească pâinea și ajutorul, așa cum fac bisericile lumii, ci trebuie să muncim și nu să căpătăm, fiilor. Adevărata biserică muncește ea pentru ea, nu altul.** Fiți harnici, fiilor, căci **voi sunteți biserica lui Hristos și Evanghelia lui Hristos din zilele acestea.** Cu nimic să nu zădărnicim Evanghelia Mea de azi, ci să lucrăm pentru ea și pentru noi, așa cum este lucrarea bisericii lucrătoare și rugătoare jertfindu-se întru Domnul. Amin. Tot răul care încă mai dă să lovească în voi se va zdrobi de această piatră, iar piatra sunteți voi, căci Eu v-am zidit, și Eu sunt una cu voi, și tot răul care încă mai dă să vă lovească pe voi pentru Mine se va întoarce cu bine pentru voi, și Eu voi fi adevărat cu acest cuvânt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți, din 27-05-2001

***

Acum, stric casa care înșeală pe om sub numele de casă a Mea, și zic: ***«Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din pedepsele ei, fiindcă păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nedreptățile ei, că s-a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinți, și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ»***. Și apoi iarăși voi rosti și voi zice: ***«Veselește-te de ea, cerule, și voi, sfinților, și voi, apostolilor, și voi, proorocilor, pentru că Domnul v-a făcut dreptate în judecata ce ați avut cu ea»***. Amin. Atunci învierea multora atunci va veni, și noroade multe vor învăța calea învierii din morți, calea cerului pe pământ cu omul, sfințirea pământului. Amin. Duhul Meu este duhul bisericii, și altceva nu înseamnă biserică. Aceasta este lucrarea ta, Ierusalime. Iar când Eu ies cu tine, și când Eu adun pe fiii oamenilor pe lângă tine ca să-i bucur și ca să-i îmbiu spre duhul bisericii, tu să fii atunci fața Mea, slava Mea cea de pe pământ, căci pământul este așternutul Meu pe care Mi-am așezat biserica, scaunul Meu de domnie în cer și pe pământ. Scaunul acesta are în el pe Cel drept, iar pe pământ va fi dreptatea și pacea prin biserică, fiindcă ea este scaunul Meu, scaunul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh peste pământ. Amin. (*Vezi selecția tematică*: *„Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit”, - și pe Jumpshare; joomag; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) Nu este împărat peste pământ afară de Mine, dar omul n-are minte pentru adevărul acesta, și duhul omului se ține mare în zadar, fiindcă omul nu este mare. Curând, curând va vedea tot omul că nu este mare omul. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și va rămâne pe pământ cuvântul lui Dumnezeu și atât. Amin. Cuvântul Meu te-a făcut pe tine, poporul Meu Ierusalim. Și tot ce înseamnă cuvântul Meu, aceasta va rămâne pe pământ după ce pământul va fi pregătit prin cuvântul Meu să primească pe el rodul Meu, rodul gurii Mele. Eu am trudit și trudesc prin tine, poporul Meu. Tu ești toiagul Meu de sprijin, căci sunt ostenit de așteptare și de drum, și în tine Mă odihnesc cu oaspeți cerești care au trudit pentru Mine pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul din 11-09-2001

***

O, e vremea cea fără de păstori, și când nu mai sunt păstori, nu mai e nici biserică. Vremea de azi a pus altceva în loc de păstori și în loc de biserică, iar partea Mea nu mai e pe pământ. Nu mai am moștenire pe pământ, poporul Meu, nu mai am. Peste tot e omul în tot și în toate, și lupii au haine de păstori, și își fac turme și sug din vlaga lor și mănâncă miei și iezi și nu se mai satură de sânge, iar Eu plâng și Mă frământ cu sfinții să te întăresc pe tine, poporul Meu cel de la sfârșit. De jur împrejur te înconjor cu sfinții și cu îngerii ca să te am al Meu, doar al Meu, poporul Meu, ca să nu muște duhul lumii din avutul Meu, că fiecare stăpân își ocrotește avutul său. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2001

***

O, cum să facem după ce omul s-a învățat așa de mult cu cele pe care le face el și nu Eu? Cum să fim de frumoși pe pământ ca să vadă omul această fericire a Mea în om și să râvnească apoi la ea? Cum să facem, fiilor, să știe omul dorul Meu după el și ziua Mea care se apropie de om ca să-i dea din ea, și el să ia? Eu ți-am spus, poporul Meu, că te voi numi mai presus de ziua nașterii, mai presus de ziua învierii te voi numi. Ți-am spus prin fiii prin care te păstoresc că tu trebuie să fii poporul cel nou care Mă are altfel decât a avut omul pe Domnul până acum. **Omului creștin sau păgân îi place să Mă aibă și să Mă vadă pe cruce și să se închine Mie așa cum Mă**

așează el înaintea lui ca să Mă vadă, răstignit. O, dacă așa vrea să Mă vadă și dacă așa Mă pune spre vedere pe la toate răspântiile, de ce, oare, nu-Mi urmează omul pilda vieții Mele? De ce nu plânge omul că Mă vede pe cruce? De ce nu se oprește, și trece făcându-și semnul crucii și zicându-Mi: „Doamne, ajută-mă!“ sau „iartă-mă!“? Eu sunt pe cruce văzut de ochii lui, și el vrea de pe cruce să-l ajut, dar Eu sunt Cel viu, și nu știu cum să-i spun omului cât sunt Eu de viu, înainte de învierea Mea dintre morți, și după înviere apoi. Nu știu cum să-l fac pe om să vadă sau să creadă că Eu sunt cu trupul viu, și abia mai pot să stau nevăzut după ce atât de mult s-a apropiat vremea ca să Mă vadă tot trupul, căci scris este: ***«Tot ochiul Îl va vedea pe El, chiar și cei care L-au împuns»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2002

***

Te-am mângâiat, Ierusalime nou, cu glasul cuvântului Meu, și te mângâi și din mijlocul tău prin cei ce sunt călăuză a Mea peste tine, pentru tine și pentru Mine cu tine, poporul Meu. Pacea lor este biruința Mea și a ta în mijlocul neamurilor de pe pământ. Pacea Mea o dau lor, iar ei o dau ție după potriva ta, după puterea umilinței tale care aduce cerul pe pământ pentru tine, cel umilit înaintea Mea. Nu uita că nu este nici o mângâiere a Duhului Sfânt și a duhului tău mai presus decât umilința ta, care Mă lasă pe Mine să stau în tine cu toată slava Mea, cu toată venirea Mea, cu toată voia Mea în mijlocul tău, popor al venirii Domnului acum, la sfârșit de timp când Eu cu tine am început veacul ce va să fie și viața lui pe pământ; Eu cu tine în mijlocul popoarelor, poporul Meu. Tu să stai umilit sub mâna Mea cu viața ta, căci poporul Israel a stat semeț între popoare pentru slava Mea de peste el, iar semeția lui s-a stins și se stinge odată cu el dinaintea Mea, dar **rămășița lui se va mântui prin apostolii Mei cei din iudei, și care vor strânge de la toate marginile pe cei scăpați din Israel pentru slava Mea cea de azi, și care va străluci și peste Israel cel după trup, ca să vină după Mine și să se mântuiască, după numărul lor cel scris în Scripturi pentru mântuire, și apoi, după mijlocirea voastră cea pentru el înaintea Mea, căci cine din iudei vă va da vouă un pahar cu apă în numele Meu cel de atunci și cel de azi, Dumnezeu Cuvântul, acela mare se va chema înaintea Mea între fiii lui Israel cel după trup în zilele acestea. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2003

***

Sunt rănit de tot ce văd pe pământ. Eu am venit cuvânt de înviere peste lume, şi lumea nu s-a aşteptat să vin, iar slujitorii bisericii ei nici atât. **Nu i-am întrebat pe ei pentru această venire a Mea cuvânt pe pământ ca să nasc din el din nou lumea**, s-o fac de la început, precum este scris în Scripturi să fie. Nimic nu fac decât ce este scris în Scripturi. Este adevărat că nu-i întreb pe ei dacă să vin sau să nu vin cuvânt de înnoire a lumii, dar le spun şi lor cuvântul pe care-l rostesc, le arăt şi lor tot ce lucrez, şi le arăt lor faptele lor rele, că doar, doar se vor curăţi de ele ca să-Mi slujească Mie şi nu loruşi şi nu omului care nu ştie, săracul, ce înseamnă viaţă şi moarte, şi ce înseamnă înviere a morţilor, şi ce înseamnă venirea Domnului şi nădejdea omului în toate acestea. Oare, pentru venirea Mea pe care Eu am profeţit-o că va veni cine trebuie să nădăjduiască în ea? În învierea morţilor cum şi cine trebuie să nădăjduiască? Cine îl mai învaţă pe om dragostea de Dumnezeu, viaţa sfântă şi aşteptarea învierii morţilor şi venirea Mea apoi cu viaţa cea veşnică pe pământ?

O, omule care mergi la biserică pentru că e Paştele după cum ştii din strămoşi! Ce faci tu pentru sărbătoarea asta? Şi în ea ce faci? Şi după ce trece ea ce faci tu, omule, şi cine te învaţă pe tine ce să faci? O, omule fără de călăuză peste tine, **Eu când am înfiinţat pe pământ biserica am făcut-o întreagă, nu am făcut-o numai din preot şi din turma lui**, că fără de darurile ei toate ea nu poate fi. **Ea fără prooroc în ea nu este**, şi tu nu mai ştii decât pe preot, şi nici pe acela nu-l ştii decât după haină, omule fără de călăuză peste tine. Mă uit cu dor şi cu durere la biserica Mea cea dintâi, şi Mă uit la strămoşii tăi, omule de azi, că ei ştiau ce înseamnă biserică, ştiau ce înseamnă Dumnezeu pe pământ, şi se duceau la prooroci şi aflau de la Dumnezeu. O, omule fără de călăuză, cum de nu te îndeamnă preoţii tăi care te botează şi te cunună şi te înmormântează, cum de nu te învaţă ei şi dragostea de Dumnezeu, care nu poate fi împărţită şi diavolului în viaţa ta de om? Cum de nu te trimit ei la izvorul Meu care curge din gura Mea peste pământ în vremea aceasta ca să spele lumea în acest râu al vieţii şi să odrăslească omul viaţă din viaţa Mea? Te duci la biserică şi iei lumină din mâna preotului care întinde lumânarea aprinsă şi spune tuturor „*Veniţi de luaţi lumină!*“, şi tu nu ştii ce înseamnă lumina, omule fără de dascăl pe pământ. Îţi spune ţie preotul tău că lumina lumii şi învierea ei şi a ta sunt Eu, Domnul? Îţi spune el să Mă urmezi pe Mine în toată viaţa ta ca să-ţi pot aduce Eu viaţa veacului ce va să fie?

A venit vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, şi aceştia curând, curând vor învia din pământ, căci ţărâna se va face om, aşa cum a fost înainte de a fi ţărână, şi vor învia cei din morminte la glasul Meu de azi, care grăieşte în mijlocul neamului român.

O, Ierusalime român, am spus în vremea când trâmbiţam din trâmbiţa Mea Verginica, am spus: ***«Biserica Mea cea dintâi va fi zidită din nou».*** Am spus, şi am împlinit aceasta, căci tot glasul cuvântului Meu prin acest izvor de cuvânt al venirii Mele după două mii de ani, este cuvânt adevărat, cuvânt împlinitor. N-am întrebat dacă să fac aceasta, n-am întrebat pe mai-marii bisericii din lume, dar am făcut pentru că Eu, Domnul, am făgăduit să împlinesc aşa. Dacă îi întrebam pe ei, ei nu M-ar fi auzit, nu M-ar fi crezut, nu ar fi voit să împlinească ei cuvântul Meu cu care şi la ei am strigat pentru învierea lor. Ei însă sunt prea mari peste om, şi ţin mai mult la slava lor decât la slava Mea, care este umilinţa şi credinţa şi dragostea Mea pe care Eu, Domnul, le pun pe ele în cei umiliţi, în cei săraci cu duhul, care cunosc împărăţia cerurilor când ea bate la uşa lor ca să-I deschidă Domnului ei, Domnului împărăţiei cerurilor. Amin.

«Vai de cetatea, vai de biserica peste care nu este prooroc!», aşa este scris în Scripturi. Această proorocie a Scripturii îi judecă pe toţi oamenii de pe pământ care nu au pe Dumnezeu prin prooroci. Cei ce au nevoie de Dumnezeu, au pe Dumnezeu în mijlocul lor, că le dă Domnul să aibă. Dar cei ce nu au nevoie de Domnul, aceia au peste ei pe potrivnicul Meu, omul fărădelegii, pe care Eu, Domnul, îl nimicesc şi îl voi nimici mereu, mereu cu suflarea gurii Mele, cu glasul Meu de trâmbiţă, căci Eu sunt Atotputernicul şi pot tot ceea ce voiesc. Amin. Dacă omul poate, pot şi Eu, şi pot ca un Dumnezeu şi nu ca un om, şi pot peste cer şi peste pământ şi peste om, iar ceea ce fac Eu cine poate strica?

O, Ierusalime român, o, poporul Meu de azi, întru care Eu binevoiesc să cuvintez cuvântul venirii Mele, pregătirea cea pentru mântuirea sau pentru judecata făpturii! **Iată, biserica Mea cea dintâi a fost zidită din nou. Amin. N-am avut ce să mai aleg din ceea ce este pe pământ biserică a lumii.** Mi-am ales un slujitor, martor al zidirii bisericii Mele din nou, şi Mi-am zidit-o,

căci am duhul proorociei prin care lucrez şi cuvintez, şi **am glasul cuvântului Meu care grăieşte de deasupra ta ca în rai peste omul cel zidit de mâna Mea,** o, grădiniţă a minunilor cuvântului Meu! Martorul Meu cel din biserica cea din lume (*Arhiereul Irineu, n.r.*) s-a temut ca şi Petru şi a rostit lepădare de minunea venirii Mele acum când Eu vin ca să înnoiesc făptura cu cuvântul Meu cel plin de înviere. Nu-i nimic dacă el s-a temut. Eu nu M-am împiedicat în aceasta, şi merg hotărât cu pasul venirii Mele, căci el pe vremea când stătea lângă izvorul acesta a proorocit şi a zis mai-marilor bisericii că această lucrare de cuvânt va merge mereu înainte, şi cu el, şi fără el, fiindcă nu el a înfiinţat-o ca s-o poată desfiinţa, şi că el nu-Mi poate spune Mie: „Taci!". Cuvântul acesta al lui a fost scris de îngeri în cer şi pe pământ şi stă mărturie a credinţei lui de atunci, şi **nu poate spune nimeni după adevăr că prooroci au fost până la Ioan. Nu este adevărat acest înţeles răstălmăcit al celor ce lovesc cu pietre în duhul proorociei, fără de care nu poate fi biserica biserică.** Atunci, biserica Mea cea dintâi şi din toată vremea apostolilor Mei măcar, cum de a avut prooroci? Cum? Să-Mi răspundă aceasta cei ce zic că prooroci nu mai sunt de la Ioan Botezătorul. O, dacă nu sunt prooroci, nici biserică nu este, iar apostolul Pavel în zadar a zis prin Scripturile lui bisericii să râvnească să proorocească. **Duhul proorociei este Duhul lui Dumnezeu, şi orice proorocie care se împlineşte, aceea trebuie crezută**. Amin.

Cântă, Ierusalime, cântă ca în cer, nu ca pe pământ. Roagă-te ca în cer, nu ca pe pământ, că Eu, Domnul Cel înviat, voiesc să aduc cu cuvântul Meu cel de peste tine naşterea din nou a lumii. Amin. Hristos a înviat! Eu Însumi rostesc peste tine imnul amintirii învierii Mele cea de acum două mii de ani.

Hristos a înviat! îi spun şi lumii ameţite de vinul aprinderii din ea!

Hristos a înviat! rosteşte Domnul în cer şi pe pământ.

Iar vouă, copii ai Ierusalimului nou, vouă vă spun: Pace vouă! Pace vouă, că-Mi sunteţi ucenici! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 27-04-2003

***

O, fiule ales și uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să așez împărăția cerurilor și sfârșitul lumii, **căci sfârșitul lumii este sfințenia, fiule.** Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, și se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge și nu stă, și prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer și pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot șterge nici Eu, nu-l poți șterge nici tu, nu-l pot șterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou și pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri și de sfinți de la margini la margini în cer și pe pământ, și tot așa și ocrotirea ta, și tot așa și coronița ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ți-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, și nu se mai șterge de pe creștetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care Eu, Cel ce sunt, Mi-am așezat împlinirea vestirii venirii Mele și împărăția Mea cu cei credincioși ai Mei, sfințenia, care pune capăt lumii; **căci Eu Mi-am așezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la nașterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de pe masa Sfintei Sfintelor în primele trei luni ale acestui an, iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie,**

am pecetluit cu numele Meu și cu numele tău sfințenia și pe fiii ei și pământul de sub ei, și am scris cu ea sfârșitul lumii și am ieșit deasupra tuturor celor ce se vor a fi. Și iată, Eu sunt cuvânt pe pământ și împărățesc prin el și dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: ***«Iată, luați aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Și El răsplătește vrăjmașilor Săi după faptele lor», și «Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai șters, chiar dacă potrivnicul, omul fărădelegii, te-a scos în față ca să Mă lovești de piatra pusă de necredința lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toți cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe Mine nu M-a primit, și iarăși a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea și pocăința spre iertarea păcatelor lui.

Iar voi, fiilor care-Mi aşezaţi în carte cuvântul sărbătorii de azi, de punere a pietrei de temelie a chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, treceţi apoi în cartea trâmbiţei Mele Verginica, şi vom poposi în ea cu Tatăl şi cu ea, căci **ea este piatra de temelie pe care am zidit din nou biserica Mea în zilele cele de apoi, că Eu în zilele Mele cu ea pe pământ am zis că biserica Mea cea dintâi se va zidi din nou, şi va fi din nou pe pământ sfinţenia**, şi aceasta va aduce cu ea sfârşitul fărădelegii care s-a arătat acum ca să oprească drumul venirii Mele prin cei ce iubesc fărădelegea, dar scris este: ***«Se va arăta cel fără de lege pe care Domnul Iisus Hristos îl va ucide cu suflarea gurii Sale şi îl va nimici cu strălucirea venirii Sale, fiindcă n-a primit iubirea adevărului spre mîntuire».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2003

***

O, de M-ar primi omul când Eu îi ies în cale pentru curățirea inimii lui și pentru ca să învețe să umble în lumină apoi, Eu aș avea atunci pe mulți, așa cum l-am avut pe Ioan Botezătorul, și mulți Mi-ar pregăti calea. O, mulți au crezut în Mine prin acest cuvânt, și mulți au venit așa cum au știut ei să vină, dar aceștia nu Mi-au și pregătit calea, iar cine nu Mi-o pregătește, acela Mi-o încurcă, la fel ca și cel ce nu știe să se folosească de ea umblând în lumină pe ea și nu în întunericul care-i ascunde faptele. Cel ce-Mi pregătește calea, Mi-o pregătește spre el, nu spre altul, cum fac mulți care dau să vină să Mă audă, și apoi iau aceștia și se duc să dea la alții fără ca Eu să-i trimit să facă aceasta. Eu când i-am trimis pe ucenici să Mă vestească în toată lumea, i-am făcut mai întâi să-Mi pregătească spre ei calea, ca să-i pot face pe ei mai întâi după chipul și asemănarea Mea, **căci cine nu ia de la Mine după cum este acest luat, acela nu are, și dacă nu are, nu are ce să dea altuia, și acela se dă pe sine, nu pe Mine.** Nici un ucenic chemat de chemarea Mea dacă nu vine să-Mi pregătească spre el calea mai întâi, acela nu-Mi poate pregăti calea venirii Mele.

I-aş învăța pe toți oamenii de pe pământ să știe să Mă primească și să se dea Mie apoi, cu bună voia lor, căci cel ce nu-Mi dă inima, în zadar stă în preajma Mea în chip văzut de om. Cei ce sunt lumina lumii, aceia sunt cei ce stau în lumină cu toate cele din ei și din aproapele lor și din Mine, așa cum Eu v-am învățat pe voi taina de prooroc al lui Dumnezeu.

Evanghelia Mea nu trebuie dată oamenilor de către oricine, căci Eu nu așa am lucrat cu ea când am dat-o. **Am dat-o ucenicilor Mei după ce am împlinit-o și după ce i-am împlinit pe ei în Mine și în ea.** Și după ce le-am dat-o, numai după aceea i-am trimis și i-am numit trimișii Mei. De atunci încoace prea mulți au dat să dea Evanghelia Mea fără de trimiterea Mea, iar azi și mai mulți care nu o împlinesc pe ea și care nu se jertfesc pentru ea, o iau și dau s-o dea oamenilor, de care nu se prinde Evanghelia Mea așa cum nu se prinde de cei ce dau s-o dea pe ea oamenilor. Eu M-am ascuns cu cina cea de taină între ucenicii Mei care umblau cu Mine, și altfel ei nu mai umblau, și a rămas atunci pildă dintre ei cel ce nu umbla numai cu Mine, ci umbla și cu vrăjmașii Mei cărora le spusese el taina Mea cu ei, dar aceia erau farisei, erau vrăjmași, fiindcă iubeau iubirea de sine și nu pe Dumnezeu.

Eu, Domnul, am pierdut mult popor din pricină că el nu a știut cum este statul omului înaintea Mea. Nimeni nu poate sta prin sine înaintea Mea, dar puțini cred aceasta pe pământ, și de aceea s-au împrăștiat mulți căutând în fel și chip spre Dumnezeu, **dar statul omului înaintea Mea nu are de unde să-l învețe omul decât de la Mine,** și fericit este cel ce crede cuvântul Meu din zilele acestea, căci prin el Eu îl învăț pe om să fie, iar cel ce este, este cel ce stă înaintea Mea cu toată viața sa, așa cum Eu v-am povățuit pe voi să fiți, și să știți cum să fiți. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-2003

***

O, poporul Meu, e taină mare cuvântul biserică. Această taină înseamnă rugăciune, înseamnă pocăință, înseamnă proorocie în Duhul și împlinire, fiule. O, Mă uit mereu, mereu peste tine, căci ochiul Meu cel veghetor te așteaptă precum așteaptă morții învierea, și Eu Mă uit mereu, mereu peste tine ca să împlinești tu această Scriptură a Duhului Sfânt Care iese din gura Mea. Eu o împlinesc, căci glasul Meu curge din Mine precum am proorocit că voi lucra, iar morții îl aud și așteaptă glasul tău și lucrul tău proorocesc care să-i scoale pe ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului, din 01-02-2004

***

O, poporul Meu, taina sfinţilor este Duhul Sfânt al credinţei care crede cele nădăjduite şi prin credinţă le dovedesc a fi, căci cine ar nădăjdui în cele ce nu se văd dacă nu ar avea credinţă în ele? Eu când i-am spus lui Natanael: ***«Iată cu adevărat israelit fără de vicleşug»,*** el Mi-a zis: ***«De unde mă cunoşti?»***, iar Eu i-am răspuns că mai înainte de a-l chema Filip să vină să Mă vadă, l-am văzut când era sub smochin, şi atunci el a crezut şi a mărturisit că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, şi a fost el iubit de Duhul Sfânt.

Dar cei care aud azi cuvântul Meu care prin îngeri deschide cerul şi se suie şi se coboară îngerii cu el prin credinţa celor tocmiţi de Duhul Sfânt al sfinţilor, cum să-i pot Eu auzi pe aceştia care nu cred, care nu au darul credinţei din pricina trupului lor care pofteşte împotriva Duhului Sfânt, dar care-şi pun nume de creştini ortodocşi? Ce să le fac Eu acestora care nu cred prin faptele credinţei sfinte? **Aceştia sunt ca şi morţii, dar nu ca morţii din morminte, că aceia Mă cunosc şi strigă la Mine să-i ridic şi să mărturisească ei această lucrare de cuvânt, care umple cerul de sfinţi şi locuinţa morţilor de glasul Meu care vesteşte viaţa veacului ce va să fie după învierea cea mare.** Şi iată ce le spun Eu lor: Duhul Sfânt numai de sfinţi este purtat, căci sfinţii au duhul umilinţei în care Se odihneşte şi lucrează Duhul Sfânt, Care vede şi aude şi mărturiseşte.

Dar voi, cei ce v-aţi aşezat pe pământ în numele Meu ca slujitori ai dreptei credinţe, **cum aţi pus voi acest nume credinţei voastre? Ce lucrare faceţi voi?** Voi, care auziţi acest cuvânt rostit de gura Mea peste pământ în zilele acestea de glorie cerească pe pământ; voi, care ziceţi stând de frică la pândă şi zicând: „*Oare n-a crezut în El cineva dintre căpetenii?*“; voi, care osândiţi pe Dumnezeul Cel viu zicând: „*Nu este El*“; voi, care ştiţi acest cuvânt pe care Eu prin cei neluaţi în seamă îl împrăştii peste pământ ca pe o sământă de viaţă şi de râu de viaţă; voi, cei care veşnic aţi stat şi staţi pe scaunul celor sfinţi şi staţi pe el împotriva Duhului Sfânt, credeţi voi că Îl puteţi tăgădui pe Cel Viu prin nepăsarea voastră de viaţă şi de cuvântul vieţii? Trupul vostru pofteşte împotriva Duhului, iar Duhul Meu Cel Sfânt pofteşte împotriva trupurilor voastre cu care acoperiţi ochii şi urechile celor fără de cale ca să nu-i pierdeţi voi de pe calea rătăcirii voastre de Dumnezeu, iar **Eu Mă voi ridica împotriva voastră şi voi face dreptate sfinţilor Mei**, şi atunci veţi vedea că Eu sunt acest cuvânt care v-a chemat şi pe voi de la moarte la viaţă. **Voi însă îl nesocotiţi, căci iubirea de argint v-a orbit, iar slava de la oameni, de asemeni**, dar Eu nu vă voi uita pe voi, căci în zilele acestea voi judeca necredinţa voastră, după ce atâta vreme v-am rugat să nu-Mi staţi împotrivă.

Vă voi da pe mulţi deoparte prin această proorocie, căci cu cuvântul grăiesc, şi apoi împlinesc, şi prin cei neluaţi în seamă de voi Eu Îmi lucrez peste pământ lumina, cuvântul Meu care are viaţă în el, iar viaţa este lumina oamenilor, iar **dreptul, din credinţă va fi viu; şi de se va îndoi cineva, Eu nu voi binevoi în el, căci mai e prea puţin timp, şi Eu nu voi întârzia să vin să fac dreptate sfinţilor.** Amin. Mai e puţin, prea puţin timp, şi Eu Mă voi judeca cu voi şi vă voi spune că n-aţi fost drepţii Mei aşa cum staţi. Vă numiţi unii pe alţii „*sfinţiţi*“ şi „*preasfinţiţi*“, „*înalţi*“ şi „*preaînalţi*“, şi **puneţi pe oameni să vă sărute mâinile ca să ia har de la voi, căci voi vă lăudaţi că aveţi har.** Eu însă vă spun că este scris în Scripturi că **«*Domnul, celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriţi le dă har*».** Voi nu sunteţi cei smeriţi, ci sunteţi plini de duhul slavei care vine de la om şi sunteţi iubitori de arginţi, şi Eu vă voi judeca pe voi. Se atinge lumea de voi şi de hainele voastre ca să ia sfinţenie, că aşa ştiu oamenii, bieţii de ei, dar Eu le spun oamenilor că nu sunteţi sfinţi, şi nici sfinţiţi nu aţi dat să fiţi şi să staţi, căci sunteţi mândri, iar harul nu stă pe locuri semeţe, ci pe locuri smerite, şi nu aveţi voi cum să iubiţi duhul proorociei şi pe proorocii care-l poartă.

Voi spuneţi că nu mai este duhul proorociei, iar Scriptura vă judecă spunând prin apostoli: ***«Râvniţi să proorociţi, şi Duhul să nu-L stingeţi, şi numai aşa va fi Domnul cu voi».*** Voi însă v-aţi aşezat ca fricoşii la pândă, ca nu cumva să creadă în Duhul Meu, Care Se varsă cuvânt peste pământ, cineva dintre căpetenii, cineva dintre cei ce se numesc slujitori de biserici, dar Eu vă spun că sunteţi orbiţi de dorul slavei deşarte şi că v-aţi luat plata, precum este scris în Scripturi. Amin.

O, de atâtea ori v-am strigat prin acest cuvânt, dar iată, credinţa nu este a tuturor, ci este a acelora cu duhul umilit, şi aceasta este jertfa cea plăcută Mie, nu tămâierile voastre, nu îndelungile voastre rugi pe care le faceţi de ochii oamenilor, căci toate acestea de la voi sunt durere pentru Mine şi pentru sfinţi din pricina duhului semeţiei şi al necredinţei din voi, căci faptele credinţei îşi arată rodul lor când ele lucrează între oameni. Voi însă vă arătaţi înaintea cerului cu turme bolnave ca şi voi, cu ucenici de ai voştri, care n-au în ei pe Duhul Sfânt, fiindcă nici voi nu-L aveţi, de vreme ce nu aveţi lucrare ca a ucenicilor Mei cu care lucram minuni pentru judecata necredinţei de pe pământ.

Vă adunaţi în biserici în ziua aceasta care e numită duminica ortodoxiei şi adunaţi bani pentru biserici. O, şi ucenicii Mei lucrau peste biserici, dar adunau pentru cei sfinţi şi săraci de cele de pe pământ, nu pentru ei, şi iată turme de oameni care nu ştiu ce fac, şi pe aceştia voi îi stăpâniţi, iar Eu cu duhul proorociei vă descopăr pe voi, cei înveliţi cu haină de om sfânt, de slujitor al celor Sfinte ale Mele şi care se dau sfinţilor Mei, şi vă întreb: voi cui le daţi dacă ziceţi că le faceţi şi că le aveţi? Cui le daţi când ziceţi: **„Să luăm aminte că Sfintele se dau sfinţilor"?** (*La Sfânta liturghie, n.r.*) O, voi nici nu mai ziceţi aşa, şi ziceţi altfel, şi ziceţi: **„Să luăm aminte, Sfintele sfinţilor",** iar pe popor îl învăţaţi să zică: **„Unul sfânt, Unul Domn Iisus Hristos"** în loc să-l învăţaţi să fie sfânt şi să se umilească zicând: ***„Unul este Sfânt: Domnul Iisus Hristos!".***

Oare, mai înţelege omul de rând vorbirea cea din biserică, şi care trebuie să aibă tălmăcitor dacă nu este înţeleasă? **O, cum să nu staţi voi împotriva bisericii Mele de nou Ierusalim aşa cum ar fi trebuit să fie biserica Mea de peste tot?** Cum să nu-Mi staţi Mie împotrivă dacă **Eu, aici, prin cuvântul Meu proorocesc, rostesc împotriva voastră că sunteţi hristoşii mincinoşi** care nu-i lasă pe oameni să vină la Mine şi le închideţi lor uşa spre împărăţia Mea care este împărăţia sfinţilor? Cum, când voi îi ţineţi pe oameni în împărăţia păcătoşilor care nu văd calea, ca să vă slujească vouă şi nu Mie, Dumnezeului Cel Atotputernic şi Adevărat? Adevăratul păstor îşi pune viaţa pentru oi, iar voi le luaţi viaţa, dar Eu vin să le-o dau, că sunt adevăratul lor Păstor, şi am voit să fiu şi al vostru, dar duhul îngâmfării nu vă lasă să puteţi cu cele sfinte şi cu roadele lor în voi. De aceea Eu Mă voi judeca de acum cu voi. Amin, amin, amin.

Iar voi, copii ai bisericii Mele de nou Ierusalim, fiţi fii-copii, că Eu am zis că numai copilului îi este teamă singur, fără învăţător mereu, fără ocrotitor mereu, fără păzitor de cel rău mereu. **Voi în ziua aceasta de pomenire a credinţei sfinte învăţaţi de la Mine că omul care nu iubeşte pe Duhul Sfânt, acela să postească de hrana cea pentru trup până ce va iubi cu putere pe cele nădăjduite prin credinţă şi, stăruind aşa şi crezând aşa, să le dovedească a fi, şi nu numai atât, ci a le şi mărturisi.** Amin.

Eu vă învăţ pe voi că cel ce posteşte de mâncăruri şi nu are pe Duhul Sfânt lucrător şi mărturisitor din el, acela nu are nici o plată, precum diavolul, care nu mănâncă mâncare, nu are plată din Duhul Sfânt. Eu vă învăţ pe voi că Duhul Sfânt este al sfinţilor, iar sfinţii au duhul umilinţei, duhul înţelepciunii de sus, care este curată, paşnică, îngăduitoare, miluitoare, roditoare de roade bune, neîndoielnică şi neprefăcută, şi este ascultătoare, fiilor, iar blândeţea înţelepciunii îşi arată faptele ei şi purtarea ei, precum neorânduiala şi tot lucrul ei îşi arată faptele ei. Amin.

O, fii ai Ierusalimului, căutaţi să nu faceţi lucru mult pe pământ, ci căutaţi să vă faceţi pe voi, dar nu răstălmăciţi aceasta ce vă spun. Nu vă puneţi pe voi în ceea ce faceţi, ci puneţi-vă în Mine pe voi, şi pe Mine în voi, căci lucrul cu mâna vă înşeală şi vă ţine pentru el, şi nu mai doriţi după Mine apoi, ci doriţi să lucraţi pentru voi, nu pentru Mine, şi atunci voi nu mai aveţi vreme de Duh Sfânt între voi, iar Eu v-am luat de pe pământ ca să fiţi pentru Mine, nu pentru voi, fiilor. Cercetaţi-vă dacă sunteţi pentru Mine, dacă staţi întru Mine, dacă împliniţi peste voi şi în voi cuvântul Meu. Vedeţi dacă este în voi cuvântul Meu, sau dacă este în voi cuvântul vostru spre lucrare, că iată, pe pământ se laudă oameni şi cetăţi de oameni că lucrează în numele Meu, dar nu este aşa, fiilor.

O, v-aş lua şi aş pleca cu voi în mijlocul lupilor, în mijlocul celor ce zic că-L fac şi Îl mănâncă pe Dumnezeu. V-aş lua să Mă duc cu voi şi să vă arăt că Îl lucraţi pe Duhul Sfânt, căci cei ce Îl lucrează în numele Meu nu sunt tot una cu cei ce lucrează pe Dumnezeu, pe Duhul Sfânt, fiilor.

O, Eu sunt ochi şi urechi ca să nu vă pierd, căci diavolul, potrivnicul Meu şi al vostru, ar vrea să vă înghită şi pe voi, ca să nu mai am Eu copii, dar ca să vă am, trebuie să vă învăţ mereu cum puteţi să vă am, nu cum pot să vă am, că Eu pot să vă am, dar Eu trebuie să vă fac să credeţi că trebuie să puteţi voi să vă am. Eu v-am învăţat şi v-am rugat mereu să nu lucraţi fără călăuză, fără Duhul Meu dintre voi, fie lucru cu mâna, şi mai ales lucrul cel de Duh Sfânt în voi şi peste voi, şi peste pământ apoi. V-am învăţat să nu vă fiţi călăuză, ci să vă fiu Eu călăuză, şi voi trebuie să nu uitaţi că nu sunteţi ai voştri dacă vreţi să nu fiţi ai voştri, ci ai Mei, fiilor. Dacă voi nu vreţi să fiţi ai Mei, sunteţi ai voştri, iar dacă vreţi să fiţi ai Mei, atunci veţi dovedi prin tot ceea ce sunteţi şi lucraţi. Amin.

V-am învăţat să ajutaţi mai mult decât orice aţi lucra voi pe pământ duhul şi puterea celor ce Mă dau vouă cuvânt, că e grea de tot venirea Mea la ei, şi e greu de tot pentru ei, că ei trebuie să fie plini de lucrare de Duh Sfânt din voi, fiilor.

Duhul pocăinţei şi duhul prooroociei, aceste două duhuri v-am spus să le lucraţi, că acestea fac dragostea de Dumnezeu şi lucrarea ei peste pământ. V-am învăţat să nu lucraţi nimic din duhul vostru, fiindcă voi nu trebuie să trăiţi în numele Domnului şi numai atât, ci trebuie să trăiţi ca Dumnezeu pe pământ şi să fiţi casa Duhului Sfânt.

O, Ierusalime, o, poporul Meu, îţi spun cu durere, să ai grijă să nu-ţi întreacă lucrul tău cu mâna pe cel cu duhul tău, poporul Meu. Dar dacă nu are cine mărturisi lucrul tău înaintea Mea, el va rămâne pe pământ, că Eu te-am învăţat ordinea dintre Mine şi tine, dintre tine şi Mine în mijlocul tău, iar călăuza ta este fără de lucrul tău înaintea Mea, şi te-ai învăţat şi tu cu lucrul tău cel în numele Meu şi te-ai dezvăţat de trăire, poporul Meu, şi iar îţi spun: tu nu trebuie să trăieşti în numele Meu şi numai atât, ci trebuie să trăieşti ca Dumnezeu pe pământ şi să lucrezi ca El şi să-L lucrezi pe El, şi să fii casă a Lui şi cină a Duhului Sfânt, poporul Meu.

Voiesc să-ţi amintesc, Ierusalime, cel din urmă semn de dinaintea învierii morţilor, şi apoi a arătării Mele cu mii şi mii de îngeri şi de sfinţi în văzduh. Acest semn va fi răcirea dragostei, poporul Meu. Împotriva acesteia tu trebuie mult să veghezi, că e luptă pe viaţă şi pe moarte, iar tu trebuie să lupţi pentru viaţă mai mult decât luptă duhul rău pentru moarte când el îşi vede de aproape biruinţa şi moartea şi, neştiind pentru ce luptă, el va vedea atunci că moartea este rodul lui.

O, copii care staţi de Mine aşezaţi călăuză din partea Mea peste Ierusalim, peste fiii cuvântului Meu de azi! O, nu fiţi tristuţi. Lucraţi! Eu sunt în voi, că aveţi duhul umilit, şi voiesc să-i am pe toţi ca şi pe voi, dar primiţi de la Mine şi citiţi şi îndemnaţi şi învăţaţi, şi vă veţi mântui voi şi cei care vă ascultă pe voi, căci duhul umilit din ei Mă va vedea pe Mine în voi şi se vor apleca să Mă asculte şi să se bucure ascultând, căci altă bucurie este în afară de Dumnezeu, şi toată cunoştinţa omului îl îngâmfă pe om aşa cum i-a îngâmfat pe cei ce s-au făcut învăţători şi nu împlinitori ai cuvântului Meu.

Eu însă spun din nou poporului Meu: treceţi din trup în duh şi staţi duhovniceşte în obşte, ca să nu biruiască lucrul cu mâna pe cel cu duhul, şi fiţi râvnitori de Duh Sfânt, căci aceasta vă va ridica şi veţi fi cereşti şi nu pământeşti, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 29-02-2004

***

O, este o vorbă din bătrâni că nu oricine e de mers la biserică, dar copiii trebuie duși să ia Trupul și Sângele Domnului. Pe pământ cei ce se bagă sub jugul căsătoriei nu mai merg la biserică, fiindcă ei păcătuiesc. Merg bătrânii care se încopilăresc prin părăsirea păcatului după ce neputința și bătrânețea și necazurile îi scutesc pe ei de a mai păcătui cu trupul, dar **Eu, ca un Domn și Stăpân ce sunt, îi întreb pe slujitorii care slujesc prin bisericile din mijlocul acestora: ei cum merg la biserică și cum slujesc pe cele sfinte ale Mele după ce ei se căsătoresc mai întâi?** Eu nu le-am dat lor o astfel de pildă, căci pilda lor Eu trebuia să fiu. Eu când aveam vârsta plinătății M-am dat spre jertfire după ce Mi-am ales din lume ucenici și i-am despărțit de păcat și de duhul lumii ca să se asemene ei Mie, căci orice ucenic trebuie să fie ca Învățătorul său.

Israel cel de sub lege nu a putut să împlinească așa ceva, căci era cel după trup Israel și nu cel după duh, iar apostolii Mei trebuia să lucreze cu grijă față de ei pentru credința lor în Mine, Cel răstignit și înviat, căci ei dădeau mereu, mereu să le găsească vină, după cum Mie mereu, mereu Mi-au făcut și Mi-au găsit, și după cum și vouă vă fac cei ce nu seamănă cu Mine prin jertfire și prin slujire, căci dacă Eu am dus pe mulți spre mărire, Mi se cădea să Mă desăvârșesc prin pătimire ca începător al celor mântuiți, deși eram Cel pentru Care și prin Care toate sunt, ca apoi și Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintru Unul să fie toți, și să-i numesc frați pe toți, după cum este scris: ***«Spune-voi fraților Mei numele Meu; în mijlocul bisericii Te voi lăuda, Tată; și iată Eu și pruncii pe care Mi i-ai dat».***

O, fiilor, Scriptura spune că pruncii s-au făcut părtași Trupului și Sângelui, așa cum Eu M-am făcut părtaș și am surpat prin moartea Mea pe diavolul și am izbăvit pe cei de sub frica morții, căci am luat sămânța lui Avraam, al cărui Urmaș am fost prin făgăduință; nu am luat firea îngerilor, fiindcă Eu trebuia să Mă fac Fiul Omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri din 07-04-2004

***

O, dacă n-aș veni cuvânt n-aș mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ și pe cer, și tot ceea ce vede el, este al lui apoi, și Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aș veni trup și nu cuvânt pe pământ.

Din veac și până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor cuvioși ai Mei și Îmi stârpește locașurile Mele și face el zidire pământească, din lut și din piatră și din fier și din aur locaș, și apoi își zice că Eu sunt în locașul cel făcut de el, și crede așa. Și iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învățătură și se duce în locaș făcut de mână de om și se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, și grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele și să-i înșele că acolo este calea, adevărul și viața. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu**, se vor închina**

în duh și în adevăr, și fericiți sunt cei ce află Duhul și Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, și **de aceea Eu vin cuvânt pe pământ**, și Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu, și dau glas martorilor Mei cei cerești, sfinților Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh și în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2004

***

Dorul Meu de om ar da să Mă ţină tot într-o strigare peste pământ, ca să-l fac pe om să Mă audă şi să nu aştepte să Mă vadă ca să creadă apoi că Mi-e dor de el. Dar cel ce crede, din cea mai mică sămânţă semănată din gura Mea peste pământ el ia, căci numai prin dor se poate, numai aşa creşte în om iubirea lui Dumnezeu, iar dorul se naşte din pocăinţă, şi pocăinţa este calea omului spre Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Glasul Meu se face cuvânt şi lucrează zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, care s-a făcut ca un copil, împărăţie a cerurilor, căci cine nu se face sau nu stă copil cu viaţa lui şi cu ascultarea lui de Dumnezeu, Care este Tată, acela nu poate afla gustul cel bun al împărăţiei cerurilor care îşi are sălaşul ei în om, copii care Mă aduceţi cuvânt din cer până la inima omului. **Inima omului e uşa la care aştept Eu de şapte mii de ani,** căci pentru Dumnezeu, îi trebuie omului iubire cu dor ca să nu-L facă pe Dumnezeu să aştepte după inima lui închisă, în care Dumnezeu voieşte să Se lase cu împărăţia Sa şi cu bogăţiile ei pentru care Domnul nu are plată pentru om, ci îi cere omului inima, fiilor copii.

… O, Eu te-am învăţat, poporul Meu, să nu stai fără Mine lângă tine, ca să nu te găsească diavolul singur, fiule. Te-am învăţat să nu primeşti slavă de la oameni, slavă de la diavol, ca să nu o pierzi pe cea de la Mine şi care te aşteaptă să te mărească ori să te judece dacă tu nu ai avea putere să cunoşti când primeşti slavă de la oameni nefiind Eu lângă tine ca să-ţi spun mereu şi să fii mereu viu şi cu viaţă neatacată de cei fără de viaţă în ei. **Duhul de copil este singura ta salvare, şi prin el vei semăna cu mama Mea Fecioara şi prin el vei face lucrarea naşterii Mele în tine**, şi din tine peste toată făptura apoi, fiule născut din Trupul şi Sângele Meu. Dacă ai da să fugi de lucrarea aceasta şi de locaşurile Mele, Eu aş fi Acela Care te-aş aduce să dai seama aici înaintea Mea, fiindcă tu nu Mă poţi tăgădui, nu Mă poţi înşela, nu Mă poţi trăda, nu Mă poţi părăsi, nu te poţi ascunde ca să nu mai fii al Meu, căci te-ar arunca înapoi lumea pentru multul Meu semn de peste tine. Dar duhul de copil ţi-l hărăzesc mereu ca pe unica ta salvare, şi prin el să semeni cu Mine în ascultare de Dumnezeu, şi să semeni cu mama Mea Fecioara, din al cărei trup şi sânge Eu M-am născut Om plin de har şi de adevăr, căci am fost făgăduitul Tatălui pentru ca să vin din cer pe pământ şi să plătesc cu viaţa Mea depusă pe cruce viaţa pe care omul a pierdut-o, viaţa lui cea de la Dumnezeu şi facerea din nou a ei în om prin cuvântul Meu cel de la sfârşit de timp, cel de azi, poporul Meu, şi apoi prin Trupul şi Sângele Meu dat omului ca să stau Eu născut în om şi crescut de om înăuntrul lui şi **să-L vadă lumea pe Dumnezeu în om locuind şi lucrând, căci omul a fost făcut să fie templu pentru Dumnezeu. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2004

***

Pe pământ sunt două feluri de neamuri: neamul omenesc şi neamul creştinesc. Neamul omenesc poartă numele de fiii oamenilor, iar neamul creştinesc poartă numele de fiii lui Dumnezeu. Am venit pe pământ sub chip de om cu totul, căci am murit ca omul ca să nimicesc în trupul Meu **moartea, cel din urmă vrăjmaş pe care omul trebuie să-l nimicească, dar cu puterea Mea din el şi nu cu puterea lui.** Omul însă nu se apropie să cunoască această minune lucrătoare de om nou în om. **Omul trebuie să nimicească păcatul în trupul său** după ce ajunge să-şi amintească de moartea omului zidit din pământ de mâna Mea, şi căruia i-am spus apoi că dacă nu va asculta de Mine va muri negreşit.

O, fii ai lui Dumnezeu, şi voi, fii ai oamenilor! Omul nu poate păcătui decât după ce el moare, căci păcatul se naşte mai întâi în minte şi apoi se coboară în trup şi îi omoară omului inima prin otrava lui, şi apoi omul îşi pierde puterea sufletului şi se învoieşte cu plata păcatului, şi aşa moare omul şi aşa se face el sălaş diavolului care l-a scos pe om din raiul pe care Eu l-am aşezat pe pământ pentru om ca să fie omul după chipul şi asemănarea Mea şi nu să se facă diavol prin nesupunere şi prin neascultare, lucrări prin care omul se face pe sine dumnezeu peste el.

Mama Mea Fecioara Mă priveşte cu duhul plin de umilinţă şi are lângă ea şi lângă Mine pentru sărbătoarea naşterii Mele toate puterile cereşti, toţi îngerii şi toţi sfinţii în sărbătoarea Mea şi a ei. Mă mângâie mama Mea aşa cum Mă mângâia când eram prunc mic, în care a crescut minunea omului cel nou, om născut din cer pe pământ, coborât din cer şi născut pe pământ pentru lucrarea pe care Tatăl a avut-o de lucrat pentru naşterea din nou a omului care voieşte să fie din cer pe pământ şi nu de pe pământ aşa cum a rămas omul cel ieşit din om vreme de şapte mii de ani.

Mama Mea cea plină de blândeţe şi de duh umilit ca şi Fiul ei, Cel Unul născut din Tatăl şi din ea, Mă mângâie aici, pe pământul ţării întoarcerii Mele cu duhul şi cu cuvântul între oameni, **pe pământul cel întâi ieşit din ape la facerea cerului şi a pământului, pe locul din care Eu, Cuvântul Tatălui, am luat lut cu mâna şi l-am plămădit pe om în ziua a şasea între zilele facerii, zile măsurate cu măsură cerească: o seară şi o dimineaţă fiecare din cele şase zile ale facerii.** Iar a şaptea zi a fost odihna Mea, şi Eu am sfinţit-o pe ea, căci omul era atunci sfânt ca şi Dumnezeu, prin supunere şi prin ascultare şi nu cunoştea frica, ci numai bucuria Mea în el.

Pe vremea când mucenicul Ştefan Mă mărturisea Dumnezeu viu înaintea celor ce M-au omorât spre învierea Mea şi a celor credincioşi venirii Mele după om, scrâşneau din dinţi cei care îl vedeau pe el strălucind ca îngerii din cer pentru plata mărturisirii lui cea despre Mine. Dar au trecut două mii de ani de atunci şi s-au îngrăşat prea tare cei ce stau azi, ca şi atunci, pe scaunul cel Mie şi urmaşilor Mei hărăzit de Tatăl, căci Tatăl Mi-a zis prin Duhul: ***«Tu eşti preot în veac după rânduiala lui Melchisedec»,*** şi altfel nu este această taină.

O, nu mai e de mult biserică cea care şi-a pus numele de biserică a Mea. Ea este locul slavei deşarte a oamenilor măririlor pământeşti. În zadar se ţin ei cu mâinile amândouă de scaunele lor care sunt lemne şi pietre. Aceşti oameni mincinoşi nu cunosc supunerea şi ascultarea înaintea Mea, iar cine nu este supus lui Dumnezeu, nu-L vede, nu-L ştie pe Dumnezeu, şi de aceea îndrăznesc aceştia să-şi ia măriri care pier odată cu ei, judecându-i înaintea Mea prin cei ce sunt ai Mei, credincioşi şi mărturisitori şi purtători de Dumnezeu pe pământ. În zadar se ţin aceştia de scaunele lor, că iată, vine un vânt mare de la Mine şi îi va smulge pe ei dinaintea oamenilor, şi oamenii vor

vedea puterea Mea care doboară la pământ pe cei mândri şi ridică pe cei smeriţi, după cum Scripturile proorocesc să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic şi arhidiacon Ştefan, din 09-01-2005

***

– Eu, sfinți ai Mei iubiți, așa am spus când eram cu ucenicii pe pământ***: «Când Mă voi înălța, îi voi trage pe toți la Tatăl, căci voi veni pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, și apoi voi sfârși».*** **Voi sfârși cu viața omului și voi începe cu viața Mea în om și voi face pe pământ popor de sfinți. Așa lucrare lucrez Eu acum pe pământul român, și voiesc să Mă audă românii și să se apropie să-Mi cunoască venirea și lucrarea ei și să calce pe urmele celor ce se sfințesc pentru venirea Mea în însuși trupul lor, căci Eu trebuie să trăiesc în om și nu omul, și această viață voiesc s-o aduc pe pământ, și cu sfinții o aduc. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2005

***

O, dacă omul ar fi credincios aşa cum au fost cei ce au primit de la Tatăl prin duhul proorociei desluşirea tainei venirii Mele pe pământ, M-aş arăta cu voi în toată slava Mea de peste voi şi M-aş arăta cu cerul cel atât de aproape de pământ, minune de veac nou, lumină ruptă din fiinţa Tatălui, cer şi pământ laolaltă lucrând şi înălţând în sus împărăţia cerurilor Mele de peste voi, copii cuvântători şi mărturisitori ai cerului cel atât de aproape cu voi. Cu mare taină lucrez cu voi şi peste voi, căci omul, ca şi acum două mii de ani, n-ar vedea, n-ar crede, n-ar iubi pe Dumnezeu, căci cele apropiate lui se fac perdea de durere între Mine şi om şi nu pot să fac mai mult în faţa necredinţei, înaintea măsurii atât de mici a omului, a vederii lui, a credinţei lui, a umilinţei lui, a dorului lui de Dumnezeu. Mă ascund în dorul Meu de voi, în dorul vostru după Dumnezeu pe pământ şi plâng în voi, că n-am unde să-Mi plec capul pe pământ şi să plâng. Nu-l doare nimic de Mine pe cel ce trece prin faţa crucii pe care omul o face din lemn sau din piatră sau din fier, şi pe care Mă închipuie pe Mine bătut în cuie, plângând şi sângerând de la om. **O, nu cu atâta este semnul unui popor că e creştin, nu atât că Mă are pe Mine, Cel răstignit, de Dumnezeu al său.** O, fiilor îndureraţi după venirea Mea! Nu numai atât, nu numai aşa trebuie să Mă vadă omul pe pământ. Cine i-a spus lui că asta înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ? **Cine i-a spus omului că locaşurile zidite de om pe pământ cu cruci pe ele înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ?**

… Vă am credincioşi ai Mei pe pământ şi plini de dor după venirea Mea în ochii omului, dar nu pot dorul să vi-l mângâi decât cu venirea întristării Mele peste om, căci nimeni nu Mă aşteaptă să fiu adevărat şi să vin, fiilor copii ai credinţei cea de sus. Sunt două mii de ani de când M-am dovedit omului Dumnezeu adevărat şi minunat, dar nu Mă iubeşte omul, nu se face omul după chipul şi asemănarea Mea ca să Mă vadă, şi plâng de urgia pe care şi-a strâns-o omul în cer şi care se coboară la el înapoi pe pământ. O, de ar veni omul la voi să vă întrebe despre iubire, despre cerul Meu cel atât de aproape de pământ şi de om, aş face albie de Duh Sfânt între cer şi pământ, între cele ce se văd şi cele ce nu se văd, dar omul Mi-a luat-o înainte cu născocirile ştiinţei care nu ţine loc de viaţă şi de veşnicie omului, şi a pierdut omul darul slavei adevărate, nefăcută de mână de om, de minte de om, şi şi-a făcut omul loc de veci în ştiinţa cea care trece odată cu facerile ei care-l înşeală pe om. Dar voi, priviţi la Mine, copii credincioşi adevărului cel nepieritor,

şi staţi învăţători peste toţi cei care pot învăţa **faţa slavei Mele, viaţa Domnului pe pământ purtată de trupul omului, căci fiecare om, în însuşi trupul lui îşi zideşte veşnicia, şi fericiţi sunt cei ce se zidesc pe ei după chipul şi asemănarea Mea, după cuvântul Meu care suflă pe Duhul Sfânt Mângâietorul peste voi ca să nu vă fie greu pe pământ,** că îi este greu cerului şi pământului fără Dumnezeu pe pământ cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2005

***

Omul stă pe pământ cu răul din el, cu multa lui depărtare de Mine și e greu omul pe pământ, de nu-l mai poate ține pământul, și se zbate pământul de durere, fiilor copii. Cu cine să plâng Eu durerea pământului care se zbate în durere de facere nouă? Cu voi plâng, și cu poporul care plânge cu noi. Plângem cu cei ce nu se lasă grei pe pământ, și Îmi rostesc cuvântul în mijlocul poporului Meu de azi ca să-l împlinesc apoi. Amin.

O, poporul Meu de azi, aud sfinții și îngerii numele tău când îți zic: „poporul Meu**!". O, poporul Meu, Eu alt popor, Eu altă biserică în care să Mă fac cu adevărat trup și cuvânt, nu mai am pe pământ**. Cei ce își zic biserică pe pământ, zic așa de la ei înșiși, nu de la Mine, căci nu Eu i-am ales. Dacă alegeam Eu, nu-i alegeam pe cei ce s-au ascuns și se ascund sub haina cea cunoscută sfântă ca să facă ei desfrânare în largul lor și să nu-i știe lumea. Dar Eu am rostit că tot ceea ce lucrează omul înaintea Mea, aceasta se așează peste el înaintea oamenilor, și tot omul își va lua după cum este fapta sa, căci Eu am spus: ***«Vin curând, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa»***. Amin.

… O, poporul Meu, pilda cea cu fiul risipitor n-a vrut omul desfrânat să o audă de la Mine, căci cine aude are urechi de auzit. Grăiesc în mijlocul tău îndelungata Mea durere de la cei ce și-au risipit viața în desfrânări, dar nu ca și fiul cel risipitor de viață și care s-a ascuns departe de tatăl său și care, venindu-și în fire, s-a căit cu durere și s-a întors cerându-i tatălui său să-l primească sub adăpostul său ca pe un simbriaș, ca pe un miluit iertat, fiindcă s-a întors. Durerea Mea de la cei ce își risipesc viața în desfrânări strigătoare la cer, este aceea că chiar la masa cunoscută a fi a lui Dumnezeu pe pământ, chiar sub acoperișul numit biserică de către cei ce stau sub el, acești risipitori de viață, acești înșelători care stau peste oamenii căutători de Dumnezeu, și-au adunat și își adună plata păcatelor lor, și care va veni peste ei cu mare și rușinos zgomot. Aceia nu se mai întorc la Dumnezeu nici ca niște simbriași, căci vremea este alta acum, și nu mai este decât așa cum scrie în Scripturi, căci scris este: ***«Cel ce este sfânt, să se sfințească încă, iar cel ce este spurcat, să se spurce și mai mult, căci vremea Mea este aproape, la ușă este»,*** dar aceștia nu cunosc ușa dacă nu au vegheat.

… Eu, Fiul Tatălui Savaot, M-am făcut cunoscut Dumnezeu venit de la Tatăl, Om născut din Fecioară, și iarăși am venit sub numele Meu cel de la sfârșit de timp și **Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu,** și grăiesc în limba poporului român, în mijlocul căruia **Mă slăvesc în cuvânt, de cincizeci de ani, prin taina venirii Mele a doua oară după om, căci au trecut cele șapte veacuri de la facerea lumii,** iar la jumătatea veacului cel de după acestea, am scris șapte mii cinci sute de ani și am ridicat din nou pe pământ biserica Mea, și prin cuvânt am așezat-o pe temelia ei, și Eu sunt temelia ei și așa grăiesc din mijlocul bisericii Mele cea de nou Ierusalim către cei ce cu minciună își zic biserică a Mea:

Nu mai mințiți neamurile pământului că sunteți slujitori ai lui Dumnezeu, voi, cei ce ați făcut din locașuri știute sfințite, case de desfrânare pentru slava voastră deșartă; voi, cei care ați pângărit altarele cele de la părinți; voi, cei care zăceți în sângele vostru și care s-a ridicat de nouă stânjeni deasupra capetelor voastre! Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și am venit cuvânt pe pământ ca să scriu peste voi sfârșitul minciunii, căci diavolul e tatăl minciunii, iar voi aveți de tată pe diavolul. Nu mai duceți omul cu vorba că sunteți ai lui Dumnezeu și că spre voi este cărarea cea spre Mine! Nu-i mai mințiți pe fiii oamenilor, care merg ca orbii după voi dacă voi slujiți păcatelor strigătoare la cer! De cincizeci de ani plânge peste pământ cuvântul Meu ca să-l audă omul, iar voi, cei de la altare, ați pângărit biserica, ați ruinat-o, ați pătat numele ei cel sfânt. **Biserica este sfântă prin cei ce o alcătuiesc pe ea,** dar dacă aceștia sunt fii ai diavolului prin faptele lor desfrânate, ei nu sunt biserică sfântă, ci sunt biserică desfrânată, dar nu a lui Dumnezeu este ea așa. Purtați-vă păcatele sub ce nume vreți, dar nu sub numele Meu, nu sub haina cunoscută a fi haină de biserică.

Iar vouă, celor ce aveți temere de Dumnezeu între acești ai minciunii oameni, care și-au zis și își zic biserică a sfinților, vă grăiesc cu cuvânt hotărâtor mai înainte să cadă plata păcatelor peste trupurile care nu s-au pocăit în ele de faptele lor rele: ieșiți din mijlocul lor, din mijlocul celor desfrânați de la altare, ca să nu cadă peste voi mânia cea pentru fapte vrednice de mânie, ca să nu beți din vinul aprinderii mâniei lui Dumnezeu. Ieșiți și vă osebiți, și apoi veniți spre muntele Meu de cuvânt și învățați de la Mine legea sfințeniei, și să mergeți pe calea ei, căci **vine pe pământ veșnicia, și ea trebuie adusă, trebuie zidită de trupuri sfinte și pline de Duh Sfânt!** Întoarceți-vă la dragostea Mea, căci Eu pentru dragostea Mea l-am zidit pe om la început, nu pentru dragostea lui, și l-am zidit să fie biserică a Mea și nu a lui. Cu milă și cu lacrimi vă chem mai înainte să-Mi vărs mânia, căci păcatele strigătoare la cer ale celor ce se ascund sub nume de biserică sfântă Îmi dau peste mână, iar în mână am cupa mâniei. Veniți spre pocăință și spre scăpare și faceți-vă praznic de Duh Sfânt și dați-vă în dar lui Dumnezeu, acum când Eu, Fiul Tatălui Savaot, scriu pe pământ cincizeci de ani de cuvânt al gurii Mele, rostit în mijlocul neamului român, și când **voi da cartea judecății făpturii la toți cei care o vor vedea acum. Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani a plâns adânc în Mine și l-am rostit peste cei credincioși și l-am făcut carte, care se numește Cartea Vieții Mielului.** Cuvântul este viața, iar viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric. Întindeți mâinile spre Mine dacă voiți scăparea, și luați și vă hrăniți cu cuvântul vieții, că vreau să nimicesc moartea, cel din urmă vrăjmaș. Vreau să nimicesc păcatul, dar nu pot să fac aceasta prin oamenii minciunii, care se numesc antichrist prin păcatele lor, prin viața lor cea cu minciună și cu care au dus omul la nepăsare de suflet, de nu mai văd Eu pe pământ om cu temere de Dumnezeu, prin care să se oprească omul de la rătăcire și să vină să-l învăț Eu calea și scăparea.

… Acum însă, cu milă mare, cu durere plină de milă strig cu cuvânt de jale și le spun celor credincioși și sfinți, între cei mincinoși care-și zic biserică a Mea, și le spun și celor dintre ei care se întorc spre pocăință: ieșiți din mijlocul celor desfrânați care s-au ascuns sub haină de om sfânt și osebiți-vă acum! Nu stați, nu mai stați atinși cu cei ce stau necurați înaintea slavei cuvântului Meu care vine și dă fiecăruia înapoi fapta sa! Ieșiți, și vă osebiți, și Eu vă voi primi pe voi și vă voi hrăni și vă voi adăpa și vă voi arăta voia Mea, ca să umblați în ea, căci cuvântul Meu vine pe pământ, și el va arde tot ce este uscat și va arăta tot ce este sfânt, și feștila care fumegă nu o voi strivi, ci voi sufla în ea ca să se aprindă și să lumineze, iar trestia frântă nu o voi zdrobi. Amin.

… Rugăciunea ta spre Mine pentru ființa cărții Mele, ridic-o cu stăruință și într-o singură inimă, poporul Meu. Cei ce au râs de Mine și de tine după ce au auzit de glasul Meu din mijlocul tău, se vor face de ocară prin înseși fărădelegile lor cele strigătoare la cer, iar Eu îi voi trage pe mulți la Tatăl adevărați închinători, și **nu voi face nouă lumea până ce mai întâi nu voi face biserică nouă prin cei ce vor auzi acest glas al Meu și se vor smulge dintre cei ce vor fi focul în care ei înșiși se vor mistui, căci nu s-au temut de Dumnezeu.** Amin.

… O, popor român, scutură-te de fariseii care îți ologesc mersul spre scăparea ta de sub omul fărădelegii. Vino să te păstoresc Eu, Domnul, că nu mai găsești pentru tine păstori pe pământ. Vino la calea Domnului Dumnezeului tău, că nu e nimeni să te salveze în afară de Mine. Vino spre Dumnezeu și fii credincios și învață taina ființei tale cea de la Dumnezeu, taina Mea din tine, căci prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău fac iarăși lumea, fac cerul cel nou și pământul cel nou, căci am această Scriptură de împlinit pe pământ, dar vreau să te ocrotesc de pieire în mijlocul neamurilor pământului, că ești pământul Meu, ales de Tatăl de la facerea lumii pentru Mine, după cele șapte veacuri de oameni. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor din 27-02-2005

***

Mă slăvesc în cuvânt peste tot omul de pe pământ, căci Eu pentru toți vin când vin, așa cum și acum două mii de ani am voit să fac. **Am spus atunci că vine vremea ca adevărații închinători să se închine Tatălui în duh și în adevăr, pentru că Tatăl nu vrea ca omul să se închine altfel lui Dumnezeu sau, cumva într-un loc anume, ici și colo.** Iar acest cuvânt pe care l-am spus așa, i-a judecat și îi judecă pe oameni de atunci și până azi, pentru că oamenii nu l-au împlinit și nu-l împlinesc, ci numai se fălesc că sunt închinători lui Dumnezeu.

O, copii prin care Îmi rostesc cuvântul durerii pe care Mi-o face omul fățarnic cu inima și cu fapta! **Oare, până când mai cred oamenii minciunii că vor mai putea să facă zidiri și temple, locașuri în care să se închine lui Dumnezeu, zic ei? Până când, oare? Până când? E gata pământul să se răstoarne cu susul în jos din pricina omului minciunii care umple de mânie Duhul Meu. Până când va mai fi să rămână omul orb?** Unde se vor ascunde toți cei care se fălesc a fi învățători de la Mine peste oameni, atunci când Eu Mă voi dezlănțui cu mare, mare slavă de îngeri și de sfinți și de puteri cerești de la această lucrare de cuvânt ceresc, înaintea căreia cu frică și cu cutremur stă și ascultă tot cerul cel nevăzut care s-a ridicat de pe pământ, așezând în cete-cete pe cei plăcuți lui Dumnezeu dintre oameni, și care au auzit din gura Mea: ***«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu! Veniți și moșteniți împărăția cea gătită vouă prin cele lucrate de voi pe pământ pentru Mine și pentru cei prea mici ai Mei!»***? Unde se vor ascunde cei ce acum se ascund și își fac ascunzători din zidiri făcute de mână de om și în care ei să se numească dumnezei peste oameni?

Voi striga din zi în zi mai cu durere, mai cu jale, și te voi așeza, poporul Meu, să trâmbițezi jalea Mea peste toți cei care Mi-o fac, și vom striga din cer și de pe pământ, Noi și cu voi, până ce toate zidirile făcute fără Dumnezeu pe pământ, fără porunca Mea peste om, se vor prăbuși unele prin altele, unele peste altele, căci semeția omului M-a umplut de veninul care se întoarce acum înapoi și va mușca din om, și **toți acești semeți de pe pământ vor căuta moartea și n-o vor afla. Și te vor căuta pe tine, poporul Meu, dar tu vei fi în mâna Mea și nu te vor afla,** (*Vezi selecția*

tematică: „Răpirea bisericii", - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; jo-omag, n.r.) **și le voi spune Eu atunci că am stat cu tine înaintea lor și am trâmbițat cuvântul Meu peste ei și n-au luat de la Mine aducere-aminte pentru ca să se facă ei adevărați închinători, în duh și în adevăr, ca să fiu Eu Dumnezeul lor, căci Eu sunt Domnul sfinților și al celor ce se leapădă de sine ca să umble după Mine și ca Mine, așa cum Eu, în Tatăl și ca Tatăl lucrez.** Amin.

O, voi, călăuze oarbe, ascultați cuvântul Meu! El iese din gura Mea și se face carte peste voi. **Cum pot să vă spun Eu vouă că am suferit gol și flămând și însetat și strâmtorat și neputincios și înstrăinat pe pământ și că voi M-ați cercetat? Cum aș putea să vă spun așa când voi n-ați dat, ci numai ați luat?** Când voi n-ați păzit și n-ați păscut turma cea pribeagă de Dumnezeu, ci numai ați supt-o, îngrășându-vă trupurile și dându-vă unii pe alții spre păcate strigătoare la cer și cu care chemați peste pământ și peste voi foc și pucioasă din cer? Căci v-ați făcut sodomă, iar îngerii lui Dumnezeu nu sunt cunoscuți de voi, dar ei vă vor orbi pe voi curând, curând, și îi vor scoate dintre voi pe cei ce strigă după dreptatea Mea peste pământ. **Am trimis spre voi cuvântul Meu, vestirea Mea, strigarea Mea care vă chema la închinare în duh și în adevăr, nu în haină și atât, nu în case numite a fi de închinăciune și atât**, căci adevărații închinători n-au nevoie de locuri slăvite, ci de duh umilit și de pocăință spre iertarea păcatelor lor, **căci Ioan, Botezătorul Meu, a ieșit din pustiu, nu din locașuri luxoase, și a stat pe mal de apă curgătoare chemându-i și strigându-i pe oameni la pocăință spre iertarea păcatelor și la curățire prin botezul cu apă**. O, de mulți ani strig și Eu la voi și la tot omul să vină spre muntele Meu de cuvânt și să audă glasul Meu la care tresare pământul și cerul, morții din morminte și sfinții din slavă, iar voi auzind, vă faceți că nu auziți, că nu știți. Dar Eu nu voi spune tot așa, ci voi spune că aveți păcat că ați auzit și că ați știut, și că aveți ochi și **nu ați văzut cu ei slava umilinței Mele cu care M-am sălășluit în cei neluați în seamă de voi,** cei care vă numiți și vă credeți stăpâni ai lumii mai mult decât oricare stăpâni ai ei. Eu însă vă spun așa: nu veți scăpa de mânia pe care v-ați agonisit-o prin depărtarea voastră de Dumnezeu, căci dacă Eu, Dumnezeu fiind și Om fără de păcat, nu am scăpat de mânia de la omul necredinței, voi nici atât nu veți fi uitați de mânia cea agonisită de voi prin faptele voastre cele fără de Dumnezeu pe pământ și prin care ați supt vlaga și sufletul și credința și temerea de Dumnezeu de la toți sărmanii care n-au mai cunoscut calea spre Dumnezeu, calea pe care voi ați astupat-o, pentru calea lor spre voi. Iată, cuvânt înfricoșător, căci atât de înfricoșat sunt și Eu, Domnul Dumnezeu, Domnul puterilor, Mielul Tatălui, înfricoșat de la faptele voastre cele strigătoare la cer și cu care ați umplut până peste margini cupa mâniei Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 06-03-2005

***

O, poporul Meu, **toată taina lui Dumnezeu este prin biserică, iar biserica lui Dumnezeu nu este altceva decât omul.** Dacă Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, nu Se slăvește în om și din om, nu este omul biserică a lui Dumnezeu și nu-L cunoaște pe Dumnezeu în el și de aceea nici nu-L poate arăta altora, căci Duhul Sfânt, Ființa Tatălui și a Fiului, Se mărturisește și Se slăvește în lături când este în om, și Se împlinește prin om mărturisindu-Se. Amin.

O, cât de mult Mă doare că nu mai am locaș de odihnă și de mărturisire pe pământ! O, fiilor copii, **ce frumos este omul care este biserică a Ființei lui Dumnezeu, locaș al Duhului**

Sfânt, adevărat închinător, așa cum i-am spus Eu samarinencei despre adevărații închinători, care se închină Tatălui în duh și în adevăr, precum Tatăl voiește! L-am zidit pe om atât de frumos cât și Eu sunt, căci am voit să fiu Eu cu chipul și cu asemănarea Mea în el și **să-Mi fie el locaș al slavei Mele. Slava Mea este lucrarea Mea,** și numai atât trebuia să fie omul, iar Dumnezeu să-i fie Stăpân, fiindcă l-a făcut. Omul însă s-a lăsat păcălit prin nesupunere, iar nesupunerea este ca și necredința. Ea îl face pe om să se încreadă în sine dacă Dumnezeu locuiește în ascuns pentru ca să-l ajute pe om să aibă mereu plata ascultării prin supunere și prin temere de Dumnezeu, armura care nu-l lasă pe om să piardă ființa lui Dumnezeu din locașul Său. Mă doare durere lungă de șapte mii de ani, de când omul a stricat iubirea Mea în el, care l-ar fi ținut pe el locaș al slavei Mele, supus iubirii lui Dumnezeu din el. Când omul zdrobește în el iubirea Mea, el crește în sine și se face păcat împotriva slavei Duhului Sfânt, Care îl face pe om frumos ca și pe Dumnezeu și bucurie și odihnă a Mea în el, căci pentru aceasta l-am creat, și iubind l-am zidit.

O, poporul Meu, când omul își face o păpușă frumoasă, iubind o face, și apoi se bucură de ea, iar ea ascultă, fiindcă nimic altceva nu poate face ea pentru stăpânul ei sau împotriva lui. Așa am lucrat și Eu pe păpușa Mea cea din pământ plămădită, și, uitându-Mă la chipul Meu pe care Tatăl îl iubea, așa am zidit zidirea Mea. Dar dacă apoi am suflat peste ea ca să pun în ea viață, păpușa Mea nu a ascultat de Mine așa cum ascultă o păpușă care nu poate să facă nimic decât ce face stăpânul său cu ea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 13-03-2005

***

O, ce dor Îmi este să grăiesc cu omul pe pământ! Oricât aș grăi de mult, dorul Meu este fără de moarte, fără de sfârșit, poporul Meu. Acest dor este cuvânt, căci cuvântul este măsura dorului, iar Eu sunt fără de sfârșit și sunt Cuvântul, poporul Meu, și Mi-e dor să-l grăiesc și Mi-e dor să-l mărturisesc. Când eram cu ucenicii în lume nu puteam să-Mi liniștesc dorul tot, căci eram cu trupul și Mă țineam să Mă mărturisesc pe Mine Însumi, fiindcă așa este pe pământ când ești. Dar acum din cer dorul Meu curge ca râul, căci vremea aceasta așteptată de veacuri a venit. Eu Însumi din Tatăl Mă fac putere de Duh Sfânt și Mă mărturisesc pe pământ, și sunt în Tatăl și împlinesc Scriptura aceea prin care am spus că Mă duc la Tatăl ca să vin. **O, nu este altfel Scriptura aceea care spune despre Duhul Sfânt vestitor peste om, nu este cum spun preoții bisericii cum că ei lucrează în Duhul Sfânt, căci nu este în Duhul Sfânt ceea ce spun ei că lucrează Duhul Sfânt în biserici.** Iar Eu le spun lor așa: **acest cuvânt este Duhul Sfânt, Cel făgăduit de Tatăl că va veni pe pământ, și din Care am dat putere ucenicilor Mei acum două mii de ani de M-au mărturisit la făpturi cu toate câte Eu am lucrat în mijlocul lor cât am stat pe pământ cu toată taina Mea între oameni.** Când M-am înălțat la cer le-am adus aminte de făgăduința Tatălui când Eu le spuneam: ***«Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc și vă voi trimite pe Mângâietorul, Care din al Meu va lua și vă va vesti».*** Acum însă Eu Însumi din cer, din mijlocul ucenicilor Mei, Eu Însumi Mă mărturisesc peste pământ, căci îngerii înălțării Mele le-au spus celor ce Mă priveau: ***«Precum L-ați văzut mergând la cer, astfel va și veni». Eu cuvântând peste ei M-am înălțat la cer, și a venit un nor și M-a acoperit, iar Eu, acum, din nor grăiesc, căci cu norii vin, precum M-am suit, precum au spus îngerii înălțării Mele că voi veni.***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2005

***

… – Iar voi, cei ce v-ați așezat voi înșivă și unii pe alții păstori ai lui Hristos peste gloatele cele rătăcite de la Duhul Adevărului, vă spunem noi, căpetenia apostolilor cei trimiși de Hristos la cei sfinți și la cei păcătoși ca să lucrăm cu El și de la El peste aceștia, vă spunem noi că înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu nu stă în înțelepciunea acestui veac stricăcios și stricat. Dacă nu puteți să vă faceți sfinți cu viața și cu dreptatea și cu înțelepciunea, mergeți la locurile voastre și lucrați ce vreți, dar nu mai stați peste oameni în numele lui Dumnezeu fără să ieșiți din lume și din faptele ei. Dacă nu puteți să vă aplecați și să vă nașteți din cuvântul lui Dumnezeu și să fiți sfinți ca El, dacă nu vă doare de omul păcătos care piere în păcatele lui, dacă nu vă place drumul luminii ca să umblați în lumină, nu stați sub numele și sub lucrul de apostoli ai Mielului. Dacă nu puteți să vă faceți pârgă lui Dumnezeu și Mielului, nu umblați la tainele Lui ca să le trădați necunoscând puterea lor. Se ivește în curând cartea Cuvântului lui Dumnezeu, Care a grăit în vremea aceasta din cer pe pământ timp de cincizeci de ani, și iată cum vă găsește Mielul, Care a deschis pecețile cărții ca să-Și aleagă mireasă de nuntă și să Se arate apoi cu slava Sa! Vine învierea morților, și voi nu știți tainele Scripturii, căci voi citiți cărțile oamenilor, iar oamenii sunt păcătoși. Vine învierea morților, și se va arăta antichrist, căci toată lucrarea potrivnică lui Dumnezeu se descoperă, ca să fie judecat fiecare după cum este fapta sa. Vine lumina Domnului, și ea va descoperi pe toate cele lucrate la întuneric.

Noi, căpetenia apostolilor cei trimiși de Domnul, spunem tuturor că nu pot să fie apostoli ai Mielului decât cei trimiși de Miel, și iată, și din cer de lângă El cuvântăm prin trimitere și spunem: toți cei care nu slujesc Mielului și împărăției cerurilor peste oameni pe pământ, să nu stea, să nu-și ia lucru de apostoli ai Mielului, căci credința nu stă în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu, Care vine acum pe pământ și Se arată cu putere prin Duhul Sfânt la cei desăvârșiți în iubire. Vine Domnul să caute rod în vie, și nici un păstor care s-a așezat de la el însuși păstor peste oi, nu va putea să nu dea socoteală pentru rod sau pentru lipsa rodului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților doisprezece apostoli din 13-07-2005

***

O, scumpul Meu popor, îți spun, tată, azi, o rană de-a Mea. Acum șapte mii de ani, după ce omului întâi zidit i-am spus greșeala, el s-a supărat pe Mine și nu M-a mai iubit, și am rămas de atunci cu rană grea, și de atunci l-am tot așteptat pe om să se întoarcă la Mine și să-Mi vindece rana, și Eu să i-o vindec pe-a lui și să-l așez pe el în iubirea din care a căzut și să-i dau lui minte și inimă din cer, iubire din cer să-i dau, căci iubirea cea care vine de la trup, iubirea cea zămislită de om cu inima din el, nu este iubirea cea din Dumnezeu, ci este iubirea care l-a despărțit pe om de Mine, și este rana Mea cea grea iubirea omului. O, sufăr cu suspin și Mă doare rana cea de la început și cea de la sfârșit, căci omul M-a lăsat fără casă, poporul Meu, iar azi îți spun ție rana Mea, rană nevindecată, tată. Acum două mii de ani am spus suspinând, am spus că vulpile au vizuine, că păsările au cuiburi, căci câinii au ungherul lor, dar **Eu n-am casă și n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, și sunt Cel scump, sunt Cel dulce, sunt Cel blând, și voiesc să locuiesc în om cu toată podoaba ființei Mele și să fac din om palat ceresc și să petrec în el cu sfinții și cu îngerii și să-l fac pe om să trăiască pe pământ viața veacului ce va să fie și să-l știu al Meu pe om,** dar dacă omul nu poate așa pe pământ, el vede numai după trecerea lui truda Mea în urma lui, așteptarea Mea după el, și își ia apoi sarcina cu suspin și și-o duce apoi cu el, și și-o duce cu greu, și numai așa și numai atunci Îmi vede și Îmi crede el Mie rana Mea cea de la el, neputința pe care Eu am purtat-o de la el, nedându-se el Mie casă pe pământ, și iată, Dumnezeu

nu are unde să-Şi plece capul pe pământ aşa cum are omul, şi zadarnic dă omul să Mă înşele şi să-Mi tot facă el case în care să stau, o, în zadar, căci Eu nu pot cum poate omul care Mă înşeală ca să stau tot fără el în casa pe care Mi-o face el să stau, şi iată, nu am unde să-Mi plec capul pe pământ şi să simt odihnă şi alifie pentru rana Mea cea de la depărtarea de Mine a omului, **căci pe Mine nu Mă mângâie temple făcute de mâini, ci omul în care pot să locuiesc Eu cu iubirea Mea, rămânând el în ea şi dându-se el locaş al Duhului Sfânt şi făcându-se împărţitor de slavă netrecătoare şi nepieritoare prin lucrarea ei.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 27-05-2007

***

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Îmi revărs pe pământ cuvântul gurii Mele, şi el se face carte de învăţat. Îl chem pe om spre venirea Mea, şi trimit spre el carte ca să-l chem. **Nu-Mi trebuie temple şi zidiri făcute de oameni ca să-i chem pe oameni în ele şi să se închine ei Mie ca unui Împărat şi să ia de la Mine cuvântul Meu. O, Mie Îmi trebuie loc în om, în urechea şi în inima omului, nu în casă făcută de om. Mie Îmi trebuie duioşie şi iubire de la om. Nu-Mi trebuie casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul şi ca să-i grăiesc lui, ci Îmi trebuie inimă înfrântă şi smerită în om.** Numai aşa încap Eu cu omul, iar altfel nu. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea aceasta în mijlocul tău, popor de nou Ierusalim pe pământ! Îndeletniceşte-te, tată, din zi în zi mai mult cu lucrarea şi cu puterea binecuvântării Mele de peste tine şi ai grijă de rodul ei, tată. I-am găsit neputincioşi în porţi pe cei ce Mă primesc în grădiniţă cuvânt. Le este istovit trupul şi duhul de greutatea de peste ei, care sunt Eu, şi tu, poporul Meu de azi. Am spus acum două mii de ani că jugul Meu este uşor. Am spus aşa că pentru jugul Meu omul are cea mai mare iubire pe pământ, căci fără ea mare, omul nu poate purta peste el jugul Meu. Am spus aşa pentru că iubirea cea din cer este cea mai dulce povară de dus pentru om, cea mai uşoară între poveri, căci ea înseamnă mângâierea omului aici şi pe vecii apoi. Am spus că jugul Meu este uşor de dus de om, dar când omul necredincios apasă pe jugul Meu de pe om cu necredinţa şi cu depărtarea lui de Dumnezeu, şi când Eu îl strig pe om, iar el nu Mă aude, o, e greu de tot atunci jugul Meu peste cel ce Mi-l poartă ca să vin Eu la om şi să grăiesc şi să-l îmbiu pe el spre viaţă şi să-l învăţ pe el viaţa. **O, nu-Mi trebuie temple şi zidiri făcute de oameni ca să vin şi să-l strig pe om să vină la Mine, ci Îmi trebuie loc în om, nu casă făcută de om. Îmi trebuie duioşie şi iubire de la om, nu casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul şi să-i grăiesc lui. Umilinţa şi smerenia inimii omului, aceasta este calea Mea spre om, aşa încap Eu cu omul, aşa pot Eu avea casă pe pământ, aşa, şi nu altfel, poporul Meu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la şaisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2007

***

Iată, biserica din lume îşi caută iarăşi cap al ei, dar spre Mine ea nu caută cu nici un chip. (*Alegerea noului patriarh în Biserica Ortodoxă, n.r.*) Privesc peste ea şi văd în ea dureri de cap şi de trup, zvârcoliri fel de fel ca să-şi aleagă capul, **căci cel de până acum cap al ei a fost trimis la Mine ca să văd ce fac cu el, iar ea să-şi aleagă alt cap**. Eu însă întăresc şi spun că **peste ea Eu nu mai număr,** căci am terminat de numărat. Mi-am împlinit numărul şi am sfârşit, **iar ea se va desface de acum, şi foc va ieşi din mijlocul ei şi o va topi.** Amin.

O, tată, o, biserică neascultătoare de Dumnezeu! Am venit la tine cuvânt de pace și nu M-ai primit și nu M-ai crezut că Eu sunt Cel ce sunt. **Eu, Domnul, nu mai număr pentru tine, căci Mi-am sfârșit număratul, iar tu îți vei pune tu cap așa cum vei voi, așa cum vei birui tu, căci pe Mine nu M-ai lăsat să te cârmuiesc pentru viața ta, pentru pacea dintre Mine și tine. Foc va ieși din mijlocul vostru, voi, cei ce vă ridicați acum să vă puneți cap și să vă numiți pe mai departe biserică, și veți striga la Mine din foc,** căci îngerii Mei vor lucra peste voi ca peste Sodoma și Gomora, iar cei ce între voi sunt ai Mei, vor ieși din foc, și curățiți vor fi scoși din foc, iar Eu îi voi îngriji pe ei și le voi da de lucru în via Mea cea nouă, și altfel nu va fi, căci biserica neamului român n-a aplecat urechea ei la strigarea Mea de peste ea, iar acum ea se va frânge și va cădea peste ea vina ei, căci nu M-a primit când i-am bătut în ușă ca să-i dau haină scumpă și să fie ea. **Acum Eu, Domnul, voi lucra pentru odihna celui ce a fost trimis la Mine nu din voia Mea, ci din voia celui ce vrea să se așeze cap al bisericii**, iar Eu voi vindeca sufletul lui în cer și îl voi mângâia, căci în vremea lui de patriarh al neamului român Mi-a dat Mie ascultare când i-am cerut, și Mi-a așezat pentru Mine și pentru biserica Mea cea vie arhiereu (*Pop Irineu-Bistrițeanul n.r*.) după voia Mea, și Eu Mi-am împlinit planul Meu cel pentru dăinuirea înaintea Mea a bisericii Mele, biserica lui Hristos pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2007

***

O, nu se poate să fii tu pământesc pe pământ, poporul Meu, căci Eu am cu tine de îndeplinit lucrări mari pentru Mine cu tine, tată. O, scoală-te ca să înțelegi ca Dumnezeu, căci când Eu eram cu ucenicii pe pământ și începusem să-i pregătesc și să le spun lor despre cele ce avea să se petreacă cu Mine între oameni până la slava învierii Mele, și apoi a înălțării Mele iarăși lângă Tatăl, i-am întrebat într-o zi pe ei cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului, și cine zic ei că sunt Eu, și, răspunzându-Mi Petru că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Eu am întărit mărturisirea pe care Tatăl a pus-o în gura lui și i-am spus că pe piatra aceasta Îmi voi zidi biserica Mea, și nu o va birui pe ea porțile iadului, și apoi le-am spus lor să nu spună nimănui că Eu sunt Hristosul Tatălui. Am început apoi pic cu pic să le spun lor că trebuie să pătimesc în Ierusalim de la mai-marii preoților și de la cărturari și că voi fi răstignit, ca apoi a treia zi să înviez din moarte, dar Petru, luându-Mă deoparte, M-a dojenit și M-a povățuit să-Mi fiu Mie milostiv, ca să nu se întâmple Mie așa. Eu atunci l-am lăsat în urma Mea și l-am numit satană și i-am zis că Îmi este sminteală dacă el cugetă pentru Mine cele ce sunt ale oamenilor și nu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Atunci Eu M-am ridicat cu învățătură pentru ei și le-am spus așa***: «Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea să-Mi urmeze Mie, căci cine va voi să-și scape sufletul, pierde-l-va pe el, iar cine își va pierde sufletul pentru Mine, îl va afla, căci ce va putea da omul în schimb pentru sufletul lui când Fiul Omului va veni întru mărirea Tatălui cu îngerii Săi ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale?»***. Au trecut după aceea șase zile și, luându-l pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, M-am tras cu ei în singurătate pe munte înalt și Mi-am lăsat înaintea lor descoperită fața, care-Mi strălucea ca soarele, iar veșmintele, albe ca lumina, și de-a dreapta și de-a stânga Mea aveam pe Moise și pe Ilie, cu care grăiam înaintea ucenicilor Mei toate cele ce vor fi cu Mine în Ierusalim. Atunci Petru, pământesc fiind, Mi-a zis: ***«Doamne, dacă voiești, voi face aici trei colibe, Ție una, lui Moise una și lui Ilie una»***, dar un nor de lumină i-a acoperit pe ei, și din nor Tatăl Meu le-a zis lor: ***«Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care bine am voit; de Acesta să ascultați».*** Ei însă, spăimântându-se și căzând, Eu i-am atins și i-am îmbărbătat și i-am ridicat,

și Mi-am sfârșit arătarea slavei Mele și le-am poruncit, la nimeni să nu spună ce-au văzut, până ce Eu voi învia.

Ți-am spus Eu ție acestea acum, poporul Meu, ca să-ți arăt cât de pământești erau ucenicii Mei cu care Eu Îmi pregăteam pe pământ Evanghelia răstignirii și a învierii Mele dintre morți, și a coborârii Duhului Sfânt peste ucenici apoi, și această coborâre trebuia pregătită, tată. O, așa te pregătesc și pe tine, poporule ucenic, și voiesc să înțelegi cerește venirea Mea, căci ceresc voiesc să fii tu pe pământ, ca să pot Eu să împlinesc venirea Mea, poporul Meu. **O, cu omul pământesc nu pot nimic să fac, nu pot, tată, nu pot, că acela poate el, și poate ca pe pământ, așa cum a vrut Petru să-Mi facă pe munte casă și să rămân acolo, și așa cum Îmi fac oamenii, de atunci și până azi, casă Mie, dar Eu nu stau în ea, ci stau cu cei credincioși și cerești și lucrători cu Mine pe pământ. Amin.**

Cuvânt de mare taină îți grăiesc Eu ție, poporul Meu. **Te aștept, tată, să te schimbi și tu la față înaintea oamenilor**, așa cum Eu M-am arătat înaintea ucenicilor Mei pe munte acum două mii de ani. Fii credincios, **că aceasta va fi slava Mea, și nu a ta**, dar va trebui să se împlinească, așa cum scrie în Scripturi, tată. Îndeamnă-te, dar, frate cu frate, căci ți-am dat cheia tainelor împărăției cerurilor, și tot ceea ce vei lega tu pe pământ, legat va fi, iar ceea ce vei dezlega pe pământ, dezlegat va fi, precum este scris despre lucrarea ucenicilor Mei. Amin.

Lucrează după voia Mea, poporul Meu, lucrează, tată, lucrează, căci pic cu pic ființa Mea se gătește de arătarea ei între oameni. **Pic cu pic Mă deșert, și prin cuvântul tainei Mele cu tine lucrez aceasta, și apoi Eu Mă las descoperit, poporul Meu, și ție nu-ți mai spun să nu spui tu nimănui tainele Mele, ci îți spun să le vestești pe ele, ca atunci când ele vor fi văzute și înțelese pe deplin, să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la tine și că am fost cu tine pe pământ** și că lumea nu M-a cunoscut și nu M-a crezut că Eu sunt venit la tine de la Tatăl cuvânt, în nor de cuvânt îmbrăcat pe deasupra, cu nume mare venit pe pământ, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, taina aceasta tu trebuie nu numai s-o pricepi, ci trebuie s-o trăiești și s-o împlinești, că **Eu la tine am venit, și-Mi ești casă, tată. Iată ce fel de casă voiesc Eu să-Mi zidească omul pe pământ! Iată taină neînțeleasă de omul care ca și Petru dă să-Mi zidească Mie casă pe pământ. Casa Mea este slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii, slavă pe care nu Mi-o poate cuprinde casa cea făcută de om, și nici mintea și vederea omului n-o poate cuprinde pe ea, căci Eu sunt cât cerul și pământul la un loc, și sunt Făcătorul lor.** Amin.

… Acum binecuvintez peste voi ziua de azi și sărbătoarea ei și toate cele de pe masa ei, și apoi ne vom mai întoarce un picuț în carte ca să Mă sprijin cu voi în durerile Mele, că mari Îmi sunt durerile, și dor Îmi e de odihna cea de după dureri, poporul Meu, iar tu poartă-Mi dorul și dă-Mi casă pentru el, că mare este la Mine cel ce știe ce înseamnă să-I facă lui Dumnezeu casă pe pământ, o, mare este unul ca acela când nimeni nu mai știe între oameni ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ.

*

O, copii din porţi, mai zăbovesc un picuţ cu voi ca să Mă plâng vouă, fiilor, ca să-Mi alin multa Mea durere cea de la neînţelepciunea omului, ba chiar şi de la înţelepciunea cea omenească a omului, tată. Am crescut un popor atâta vreme, fiilor copii. El însă, din pricina înţelepciunii lui omeneşti şi a neînţelepiunii lui, M-a făcut să Mă doară de la el şi nu să-Mi aline el durerile Mele şi ale sculelor Mele în care am stat pe pământ cu ei. O, nu ştie omul ce înseamnă să-I facă lui Dumnezeu casă pe pământ, nu ştie, tată. Omul îmi face casă înaltă şi pune cruce pe vârful ei, ca să se strângă lumea la Dumnezeu, zice el. O, mare Mi-e durerea că nu sunt pe pământ învăţători care să-i înveţe pe oameni să facă lui Dumnezeu casă pe pământ. Acum două mii de ani i-am învăţat Eu pe oameni cum să se aducă omul Mie, şi Eu, lui. Am spus că adevăraţii închinători se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr ca locaş de închinăciune, nu în case înalte, nu pe munte înalt, nu în Ierusalim, cum ştiau şi cum ştiu şi azi oamenii. Zadarnic am spus aceasta atunci. Omul nu citeşte de la Dumnezeu, şi dacă citeşte nu înţelege omul ce înseamnă pe pământ Dumnezeu cu omul.

O, cartea Mea cea de cincizeci de ani nu se face hrană de creştere pentru cei ce o au pe ea, fiilor cu care-Mi plâng jalnica Mea durere de la om. Îi rog pe cei ce iubesc viaţa Mea cea scrisă în cartea aceasta, îi rog pe ei să creadă cu putere că **are viaţa Mea în el cuvântul acestei cărţi şi că este duh dătător de viaţă cartea cuvântului Meu din zilele acestea**. Ea este cărarea Mea spre om, acum, la sfârşit de timp, cărare bătută, tată, dar omul nu-şi face spre Mine cărare bătută pentru împlinirea cuvântului cărţii Mele pentru om. O, mai mult, cu mult mai mult ca pâinea trebuie să fie cartea Mea pentru cel ce crede că ea este cuvântul Meu de creştere a împărăţiei Mele în om, **căci omul este să fie casa Mea pe pământ, în om trebuie să Mă întâlnesc Eu cu el, nu în casă înaltă**, tată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la faţă a Domnului, din 19-08-2007

***

… O, poporul Meu! Ioan Botezătorul te îndeamnă şi-ţi întăreşte lucrarea ta de fiu al lui Dumnezeu, blând şi smerit cu inima aşa cum sunt Eu înaintea Tatălui şi înaintea omului. **Tu eşti biserica Mea cea de azi, şi voiesc să pot prin ea peste pământ prin mărirea Mea. Te-am înfiinţat pe pământ ca să nu rămân fără biserică înaintea Mea, căci am privit şi am tot privit cu durere şi am văzut prăbuşirea bisericii care-şi zice a Mea, şi de atunci Eu, Domnul, Îmi zidesc un popor şi-Mi aleg din el mereu ca să-Mi fac trup de biserică peste pământ şi să am casă la venirea Mea.**

Iată, privesc peste prăbuşirea bisericii care-şi zice a Mea. Neamul român dă să-şi pună cap bisericii lui, (*Un nou patriarh, n.r.*) care nu mai are cap, zice el, dar Duhul Meu Cel Sfânt stă departe de sfatul cel omenesc care se adună acum să pună cap peste biserica neamului român. Duhul deşertăciunii măririi omeneşti, acesta este duhul cel ce se zbate să biruiască acum, să biruiască şi să cârmuiască biserica neamului român.

O, neam român, cum de uiţi tu atât de mult că Duhul Sfânt este curat şi că nu Se poate amesteca în duhul deşertăciunii măririi omeneşti şi lumeşti? O, ce adânc dormi, neam român! Eu, Domnul, încerc să te trezesc, dar tu dormi somnul nepăsării de suflet, dormi somnul lepădării de credinţă, şi iată cum te dezbracă de cămăşuţă omul viclean, omul slavei deşarte, care-şi înveleşte ruşinea cu haină de om sfânt! Cel ce încă te mai ţinea cu un fir mic spre nepierzarea ta, (*Patriarhul*

Teoctist n.r.) acela a fost trimis la Mine de cei ce azi se bat în faţa ta pentru scaun de slavă, pentru cârmaci peste biserica ta. (*Mai marii Bisericii Ortodoxe Române, i-au recomandat fostului patriarh să facă o operație, deși medicii au susținut că acesta nu va suporta și astfel a murit, n.r.*) Iată, eşti fără Dumnezeu şi tu nu ştii, şi tu nu crezi când Eu, Domnul, îţi spun aceasta de la gura izvorului vieţii, care curge din tronul Meu în mijlocul tău, neam român. A venit demult peste tine păcatul lepădării de credinţă, (*Anul 1924, când biserica a hotărât schimbarea sărbătorilor de pe calendarul Iulian pe cel Gregorian, n.r.*) şi iată, acum voieşte să ia chipul cel binefăcător ţie. Tu de la Mine n-ai luat ca să crezi cuvântul Meu cel de trezire, dar Eu am venit şi te-am învăţat din vreme, că n-am voit şi nu voiesc să te las să fii luat de la faţa Mea, neam român. Eu stau în mijlocul tău şi te strig şi te povăţuiesc să te scoli şi să ridici mâinile în sus, la Domnul Dumnezeul tău, căci Eu, Domnul, dau să-Mi fac loc cu Duhul Sfânt Mângâietorul peste credinţa ta şi să te trezesc ca să vezi cum te strig la pocăinţă din mijlocul bisericii Mele, zidită de cuvântul Meu în mijlocul tău, (*Biserica de Nou Ierusalim, n.r.*) căci cuvântul Meu o creşte pe ea, şi ea este. Tu eşti supus acum celor rătăcitori de Duh Sfânt, Care este Duhul bisericii Mele. O, dar nu te teme, neam român; **Eu, Domnul Dumnezeul tău, îţi fac trezirea şi strigarea, şi vei vedea în zilele ce vin că biserica din tine se duce spre pieirea ei, iar Eu îţi deschid ţie ca să vii şi ca să ai tată pe Dumnezeu, Care grăieşte din mijlocul tău ţie cu Duhul învăţăturii vieţii veşnice, Care este Duhul Meu, Duhul bisericii lui Iisus Hristos, Salvatorul tău.** Cei mari, cei drepţi, cei învăţaţi în mijlocul tău, îţi zic aceştia că sunt pentru tine, dar Cel drept Eu sunt, iar omul este mincinos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2007

***

… – O, trâmbiță deșteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă îţi este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfințirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învățăturii și al înțelepciunii pentru darul umilinței de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, așa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea și vederea Noului Ierusalim și închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viața lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat și de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primește acum peste el taina de nou Ierusalim, și Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate și toate să-și aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Așa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt și curat toată jertfa cea pentru Mine și pentru poporul Meu spre hrană veșnică, tot așa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înșirate în vremea oricărei lucrări, și așa să se înceapă și să se termine orice lucrare. Să nu fie strânse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului și lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici și în cei ce vor veni și se vor închina cu viața lor cea trăită și înfățișată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului și al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmașe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu și Duhului lui Dumnezeu. Să se grăiască aici numai cuvinte duhovnicești, numai vorbiri cerești, iar cântarea cea de slavă și de rugăciune să se apropie și să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte și să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători și să dea acestui cămin duh de viață, duh din duhul tău cel iubitor de viață, poporul Meu. Să se păstreze și să se lucreze aici rugăciune de dimineață, rugăciune în vremea serii și cea din vremea miezului nopții, iar apa sfințită și tămâia să fie

în fiecare zi așezate cu lucrarea lor peste acest înnoit așezământ. **Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea și pocăința și viața lor cea sfântă și închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărățește aici, și se închină îngerii și sfinții în acest așezământ înnoit de cuvântul Său, și toiagul puterii Sale îl așează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmașilor Lui, precum este scris.** Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unșii Mei de la iesle, veniți și slujiți în acest cămin apă sfințită, tată, și cu ea să fie stropit acest așezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt și voi întări acest cămin, iar sfinții și îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui și vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest așternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creștinului de lucruri și de culori multe și obositoare ochiului Meu cel smerit și Duhului Meu Cel umilit, și îl plâng pe creștin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și a rămas lume creștinul care nu M-a ascultat și nu M-a iubit așa smerit cum sunt Eu de la nașterea Mea pe pământ și până azi, și nu-i este milă creștinului de umilința Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porți, tată, să nu sară peste așezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cârmuit și călăuzit după așezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce vin, ca să fie însoțiți, ca să fie cârmuiți cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea și a sfinților Mei, nu cum se intră fără rânduială și fără curățire și fără viață în Domnul în casele numite pentru închinare, ci așa cum se vine în casa Domnului, așa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiți cu apă sfințită și curățiți prin ea și așa să intre ei în acest așternut ceresc, căci nu e pământesc acest așternut. Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de ani te-am povățuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea și să lepezi păcatul trupesc, și iată, acum se cer la tine acestea ca să poți să te atingi de cele puse de Mine spre sfințenie. O, atâta vreme ți-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlinește și să ai de tată și de mamă și de frate și de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, așa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani și pe care omul creștin, măcar el ar fi trebuit să-l împlinească așa.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată», Eu așa am spus prin Evanghelia Mea, și voi veni, poporul Meu, ca să-ți vorbesc ție despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l împlinească, și pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să împlinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinții Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt și Mă voi așeza cu ea deslușit înaintea ta. Amin.

Binecuvintez acum pacea acestui cămin al trâmbiței Mele. Binecuvintez statul cel sfânt al celor ce locuiesc în el spre îngrijirea și spre slăvirea lui. Îl întăresc de veghe iubitoare pe cel ce l-am adus și l-am așezat de sprijin lângă trâmbița Mea după ce am ridicat zidirea acestui așezământ, iar lângă el am avut și voiesc și de acum să am aproape cu toată voia Mea peste el și pe cel de-al doilea stâlp așezat de sprijin pentru Mine în acest așternut sfânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului, din 14-12-2007

***

În ziua aceasta de sărbătoare am stat înaintea poporului Meu care a venit la scăldătoare, la curățire, și am stat cu voi înaintea lui, fiilor curățitori peste cei ce se fac fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin puterea care vine de la ea peste om. **Vreau să-i dau poporului Meu povață, tată, căci taina de nou Ierusalim nu poate lumea s-o priceapă dacă ea și preoții ei spun că le ajung tot ceea ce știu ei prin biserică,** dar preoții lumii uită că Eu am spus prin Scripturi despre înnoirea lumii și despre judecata făpturii și despre învierea morților, lucrări care trebuie așezate peste pământ și peste om, lucrări ale bisericii lui Hristos, fiilor.

O, poporul Meu, să știe lumea care-și zice creștină și să știe preoții ei că taina de nou Ierusalim este lucrarea bisericii care lucrează cu toate mădularele, nu cu unul, tată, căci biserica fără duhul proorociei în ea nu are lucrare de naștere peste ea, căci facerea se lucrează prin cuvânt, tată. Preotul desăvârșit în lucrul cel pentru învierea din păcat a omului este cel care-L face pe Domnul trup și cuvânt peste biserică. Nu numai trupul Meu mereu proaspăt jertfit pe altar pentru viața omului, ci și cuvânt al Meu să fiu Eu proaspăt făcut peste om, tată. **Preotul care Mă face trup și cuvânt mereu nou, mereu proaspăt, aceasta este taina de nou Ierusalim pe pământ,** de biserică mereu înnoită, mereu hrănită cu duhul proorociei, cu Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care L-am promis Eu bisericii și despre Care am spus atunci că din al Meu va lua și va vesti bisericii, căreia Eu i-am spus că până la sfârșitul timpului voi fi cu ea prin cei ce proorocesc în ea, căci mărturia Mea este duhul proorociei, tată, precum este scris. **Biserica Mea de nou Ierusalim este locul și timpul unde Eu, Domnul, Mă fac trup și Mă fac cuvânt prin preot, și așa Îmi hrănesc Eu pe fiii cărora le dau putere să-Mi fie fii, și iată taină pe care n-o înțelege omul mărginit, omul fără credință ca a lui Avraam,** ca a sfinților Mei, cărora Eu Mă arăt lor și le grăiesc prin lucrarea Duhului Sfânt lucrător prin biserică, fiindcă taina de biserică este lucrarea Duhului Sfânt, Care din al Meu ia și vestește bisericii, așa cum a lucrat El peste primii creștini în ziua Cincizecimii, îmbrăcându-i pe ei cu lucrarea Lui, cu puterea Lui, căci mărturia Mea este duhul proorociei, duhul care-l arată pe om botezat cu Duhul Sfânt, cu botezul de la Iisus Hristos, așa cum Ioan Botezătorul i-a vestit despre Mine, Cel ce botez cu Duhul Sfânt, pe cei ce el îi boteza cu apă spre iertarea păcatelor lor. (*Vezi selecția tematică: „Despre Botez", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2007

***

Sunt în mijlocul tău cu sfântul Meu, cu mucenicul Ştefan, care a mărturisit cu sângele său cel vărsat pentru mărturia Mea şi care a biruit prin sângele Mielului lui Dumnezeu, fiule. El n-a iubit duhul cel care stă împotriva Mea, duhul lumii, care are pe fruntea lui nume de hulă, şi s-a sculat duhul lumii ca să închidă gura sfântului Meu cel mărturisitor. Dar nu poate nimic antichrist, căci ceea ce face el nu este putere, fiindcă puterea este a Mea şi a sfinţilor Mei, **iar antichrist, cel care se ascunde de două mii de ani sub haina de biserică, va fi vădit prin însăşi lucrarea lui cea împotriva lui Hristos,** căci puterea este a sfinţilor Mei, a vitejilor Mei, şi fericiţi sunt cei ce se aleg pentru Mine ieşind din lume cu duhul şi cu sufletul lor ca să urmeze oştirii Mele de sfinţi, căci cei ce se aleg Mie, aceia sunt cei încununaţi, aceia sunt rodul cel viu şi slava credinţei pe pământ, de pe pământ şi până în cer, şi rămân aceia slăviţii Mei, mieii Mei, făcându-se asemenea Mie prin moarte şi prin înviere, căci aşa sunt cei biruitori prin sângele Meu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– O, îmi faci loc lângă Tine, Doamne, ca să grăiesc cuvânt de Duh Sfânt în mijlocul poporului Tău de azi, căci sfinţii Tăi sunt în venirea Ta, fiindcă aşa este scris să vii. O, nu este în lume şi pentru lume lucrarea Duhului Sfânt, ci este pentru sfinţi şi pentru judecata lumii prin sfinţi, căci sfinţii vor judeca lumea, precum a proorocit apostolul Tău prin Scripturi. Amin.

Eu, sfântul Domnului, cel ce am fost ucis de cei necredincioşi pentru mărturia lui Iisus Hristos, cel ce am fost dat la moarte prin lucrarea lui antichrist, care-şi zicea slujitor şi apărător al legii Domnului, dar el era vrăjmaş bisericii lui Hristos, aşa cum şi acum este, eu, sfântul Domnului, îi spun duhului hulei să tacă şi să nu mai defaime calea venirii Domnului cu sfinţii Săi pe pământ spre oameni!

Stau cerurile deschise deasupra poporului lui Hristos în mijlocul neamului român, iar Domnul din dreapta Tatălui cuvintează pe pământ judecata prin cuvânt, şi sfinţii Lui judecă lumea, o judecă cu viaţa lor şi cu mărturia lor şi nu cu altceva. Stau cerurile deschise, şi îngerii mâniei stau gata să verse peste tot plata beţiei oamenilor, şi mânia se va atinge de proorocul mincinos, de cei ce hulesc calea lui Dumnezeu spre pământ cu slava Sa, cu cuvântul gurii Lui, care dă fiecăruia după cum este fapta sa. Cei ce au fost şi apoi s-au lepădat de această mărturie a lui Hristos, cu care Domnul Se aşează în zilele acestea pe vatra neamului român, iată-i, au ajuns hulitori şi defăimători, care s-au aprins de mânie ca şi cei din vremea mea necredincioşi, iar mintea lor e vândută duhurilor rele.

Nebunul zice în inima sa că nu este Dumnezeu acest cuvânt de Duh Sfânt, care vine să mântuiască lumea, dar eu mă rog pentru tine la Tatăl şi la Fiul, popor mărturisitor pentru Domnul în zilele acestea, şi spun aşa în rugăciunea mea: auzi, Doamne, glasul meu de rugăciune, şi scoate de sub cuvântul vrăjmaş sufletul poporului Tău şi pe cei ce-l pasc pe el spre păşunea Ta! Acoperă-i pe ei de răutatea celor ce viclenesc asupra lor şi care lucrează fărădelegea şi care-şi ascut limba ca o sabie şi-şi pregătesc săgeţile, vorbele lor amare, cu care săgetează din ascuns pe cel nevinovat, şi aceştia n-au frică să întindă curse, ba încă spun: „Cine ne va vedea?“. Iată-i, Doamne! Ei născocesc ticăloşii şi zic: „suntem gata, planul este bun“, dar inima lor este prăpastia lor, căci Tu le vei trimite o grabnică săgeată, şi fără de veste ei vor cădea sub rană, căci limba lor îi va răni pe ei şi-i va prăbuşi, şi cine-i va vedea va clătina din cap şi se va teme, şi atunci toţi vor fi cuprinşi de spaimă şi vor mărturisi lucrarea lui Dumnezeu şi vor pricepe faptele Lui, şi se vor bucura cei drepţi în Domnul şi vor nădăjdui în El, şi se vor veseli cei cu inima curată, precum este scris. Amin.

O, Doamne, întăreşte pe poporul Tău cu duhul nădejdii sfinte! Mângâie pe cei ce-Ţi poartă venirea şi fă crezută peste neamuri venirea Ta! Întoarce pentru poporul Tău biruinţa şi fă-l biruitor, pentru numele Tău cel mare de peste el, Mieluţule Cuvinte! Eu sunt mieluţul Tău, cel jertfit pentru mărturia Ta, căci hulitorii m-au ucis cu pietre, Doamne.

Vai celor ce se fac hulitori, vai lor pe pământ şi în cer, căci din cer vine judecata lor! Tu însă roagă-te ca mine pentru hulitorii tăi, popor al Mielului Cel junghiat, căci hulitorii sunt fără de minte şi nu ştiu ce fac. O, de s-ar întoarce ei spre pocăinţă ca să le dea Domnul iertarea! Tu aşa să cugeţi cu inima ta îndumnezeită, că tu ai sfinţii în ajutor şi nu te lasă Domnul, şi vine Domnul cu oştirea Sa în ajutorul tău, şi vor fi descoperiţi toţi cei cu inima şi cu fapta ascunsă şi Domnul va hotărî pentru ei. Amin.

*Iată ce iubire îţi dau, popor mărturisitor: iubeşte slava lui Dumnezeu peste tine şi îmbracă-te în haină de slavă, căci sfinţii care vin cu Domnul sunt îmbrăcaţi în veşminte de in alb, curat, precum este scris. De mult, de mult caută Domnul să-ţi spună cuvânt mare. Te voieşte Domnul în haină albă îmbrăcat şi rugându-te Lui aşa. Îmbracă-te în veşmânt alb, popor care eşti semn pe pământ***!** *Semnul Fiului Omului eşti tu, şi Domnul Se arată cu tine pe pământ şi în cer înainte de arătarea Lui cea mare, precum este scris despre ziua venirii Lui.*

Strângeţi-vă sub haine albe la rugăciune înaintea Domnului, căci frumoasă era slujirea sfinţilor bisericii la începutul vremii lui Hristos cu sfinţii, vremea primilor sfinţi. Se îmbrăcau preoţi şi diaconiţe în veşminte albe şi slujeau slujba cea sfântă şi Se slăvea Domnul cu bucuria slavei în taină pe pământ cu cei credincioşi. Duhul rău cade din putere când vede veşmântul sfânt al sfinţilor, veşmântul alb al slujitorilor lui Hristos, veşmântul bisericii Domnului. O, era frumoasă slava Domnului în biserica Domnului după ce Domnul S-a aşezat iarăşi întru Tatăl. Erau preoţii slujind în veşminte albe şi erau diaconi slujitori lângă preoţi peste tot, şi erau mulţime de diaconiţe, care ca albinuţele în stup slujeau bisericeşte peste tot pe unde erau sfinţi în robie la stăpân sau în strâmtorare sau în boală sau în orice suferinţă a lor. O, unde mai este azi în biserică aşa slavă, aşa măreaţă şi sfântă lucrare întru toate mădularele bisericii? Preoţii bisericii lumii au băgat la întuneric şi la nelucrare biserica, şi ca să fie numai ei tot, toate mădularele, dar nu aşa este biserica lui Hristos. Ea trebuie să lucreze cu toate mădularele ei când ea este, iar în mijlocul lucrării ei, duhul proorociei. Amin.

O, erau mulţime de haruri. Toate darurile lucrau prin biserică, în taină faţă de lumea cea slujitoare la idoli, iar pe de altă parte mergea lucrarea bisericii şi se strecura peste tot cu lumina ei şi cu hrana ei. O, nu mai sunt în biserici diaconi şi diaconiţe, şi sunt numai preoţi. Ei „taie, ei spânzură”. O, nu aşa este biserica lui Hristos. Nimeni nu mai vrea să citească Scripturile aşa cum grăiesc ele, iar omul de rând este înşelat de cei ce-l stăpânesc şi care au ascuns cheile împărăţiei cerurilor ca să nu se mai vadă întreaga lucrare a ei, biserica Domnului pe pământ.

O, popor cules de Domnul dintre spini şi mărăcini! Aşează-te în haina sfinţeniei, în haină albă de sfânt, de care diavolii fug şi se topesc! Să fie pe pământ ca şi în cer! Amin. Slujiţi slujba sfântă îmbrăcaţi în veşminte albe. Fiţi fraţii cei mai mici ai sfinţilor pe pământ, căci aşa este scris în Scripturi că sunt sfinţii îmbrăcaţi. Lăsaţi de deasupra voastră deschisă cărarea tainelor cereşti cele pentru slujire ca în cer pe pământ! Nu vă potriviţi feţei acestui veac, care nu are în el biserică întreagă, biserică adevărată prin toate mădularele ei! Vrea Domnul să aşeze peste tot, prin toate cetăţile pe unde-i are pe ai Lui, vrea Domnul să aşeze împărăţia cerurilor din loc în loc şi haina ei cea albă, de care diavolii fug. Fiţi binecuvântaţi hrănindu-vă cu Mielul lui Dumnezeu, Care vă sfinţeşte! Aşezaţi preoţi prin cetăţi prin harul cel purtător prin biserică! Aşezaţi diaconi şi diaconiţe, şi să aibă toate mădularele biserica lui Hristos peste tot, iar peste ea, duhul proorociei! Amin. O, Domnul este în strâmtorare între voi şi mi-a spus să mărturisesc vouă lucrarea bisericii sfinţilor Lui. Adunaţi-vă în jurul Mielului Cel junghiat! Strângeţi-vă tot mai des pentru duhul mărturisirii, pentru duhul creşterii sfinte, căci aceasta este lucrarea bisericii. Nu vă temeţi de oameni! Fiecare pasăre piere pe limba ei, iar limba şi duhul vostru să-L mărturisească pe Domnul în lucrare de biserică. Amin. Nu dispreţuiţi duhul proorociei, duhul care vă aduce de la Domnul, căci pe vremea primilor creştini erau cete de prooroci şi de apostoli, şi nu este adevărată limba celor ce spun că s-a închis cerul şi nu mai este proorocie. Ba, din contra, cerurile s-au deschis şi

mai mult după ce Domnul S-a dus la Tatăl, căci Fiul lui Dumnezeu a turnat din Duhul Său peste biserică apoi, şi bisericile aveau prooroci lângă preoţi, şi aveau diaconi şi diaconiţe, şi aveau evanghelişti şi mărturisitori, şi aveau vindecători şi făcători de minuni, şi aveau harul lucrând şi aşa slujea biserica peste tot din loc în loc la începutul ei, până ce antichrist a intrat şi i-a furat salba şi a luat cheia ei şi a dat-o spre vânzare şi a luat biserica din calea omului, căci biserica aşa cum este ea acum, nu este aşa cum era ea aşezată de Domnul şi de apostoli la începutul ei. Eu eram diacon şi cârmuiam diaconi prin lucrarea bisericii şi prin umbrirea Duhului Sfânt, şi eram apostol plin de Duhul Sfânt, şi erau feciori şi fecioare apostoli, şi erau tineri şi tinere prooroci, şi erau bătrâni sfătuitori şi călăuzitori, şi mulţime de lucrători erau, iar pentru hrana cu Hristos a bisericii de peste tot mergeau diaconi şi diaconiţe şi îi hrăneau pe creştini, luând de la preoţi şi dându-L pe Domnul peste tot pe unde sufereau sfinţii în mijlocul lumii cea fără de lumină în ea, şi aşa biruiau sfinţii lumea prin sângele Mielului Cel junghiat, Care era hrana lor, hrana bisericii sfinţilor. O, nu vă temeţi de oameni, căci ei sunt goi şi n-au veşmânt de slavă aşa cum aveţi voi veşmântul sfinţeniei! Nu vă temeţi de cei ce părăsesc calea alături cu voi, ducându-se iarăşi de la lumină la întuneric! Aceia n-au biruit în ei lumea, şi lumea îi smulge ca pe sadurile care nu au prins rădăcini dacă s-au tot clătinat de pe temelie. Fiţi cuprinşi în Duhul Sfânt, Care Se dă vouă lucrându-Şi lucrarea! Pace vouă! Ascultaţi de Domnul! Preţuiţi duhul proorociei, căci biserica trebuie cârmuită şi întreagă trebuie să fie. Amin.

Eu, Doamne, Te-am ascultat şi am grăit poporului Tău despre vremea bisericii primilor sfinţi, pe când încă era întreg lucrătoare biserica Ta, şi apoi s-a băgat omul în ea şi a stăpânit peste oameni în biserică şi n-a mai cârmuit Dumnezeu prin ea pe pământ. E vreme lungă de când Tu aştepţi înfăţişarea cea dintâi a bisericii Tale, pe care Tu o ai întocmită acum pe pământ peste ucenici, dându-le lor putere şi har ca să aşeze peste tot lucrarea bisericii Tale.

O, Doamne, eu sunt milos. Mi-e milă de Tine, că eşti rănit de două mii de ani şi n-ai biserică să ştie să-Ţi preţuiască jertfa Ta spre viaţa ei cea de la Tine. Mi-e milă de Tine, că eşti părăsit şi eşti ţinut pentru câştig de cei ce se fac slujitori de biserică peste oameni, o, şi n-are cine să le spună oamenilor minciuna care îi robeşte pe ei cu faţa şi cu numele de biserică apostolească şi sobornicească. Vai de sobornicia celor ce-şi spun biserică a Ta! Biserica Ta este plină de sfinţi, nu de oameni. Unde sunt mădularele bisericii dacă mai este biserică? O, nu mai sunt, nu mai sunt mădulare, că nu mai este biserică a Ta pe pământ. De două mii de ani nu mai sunt mădulare în biserică. Dar ai venit Tu să deschizi, şi ai deschis. Slavă Ţie, Mieluţule junghiat, că nimeni nu s-ar fi găsit în cer şi pe pământ să deschidă cartea Ta şi să curgă din ea duhul vieţii, râul vieţii, în care oricine poate să-şi vadă şi să-şi spele faţa dacă voieşte! Amin. Binecuvintează împărăţia Ta peste poporul Tău de azi! Facă-se voia Ta în mijlocul lui ca şi în cer! Pace Ţie în durerea Ta cea pentru poporul Tău! Durerea cea pentru Tine e pacea celor ce Te poartă cu iubire pe pământ, şi prin dureri ei au putere, aşa cum Tu ai avut şi ai. Amin.

O, Te-am mângâiat în ziua mea de serbare şi am fost apostol plin de Duh Sfânt, plin de duhul proorociei peste poporul Tău de azi, Doamne născut prunc în Betleem din mamă Fecioară acum două mii de ani, mamă care a rămas cu noi şi a mângâiat biserica şi a zidit-o pe ea prin mărturia ei, prin iubirea ei, cu care ea a îmbrăţişat ca pe Tine prunc biserica Ta, trupul Tău cel rămas pe pământ, trupul lui Hristos pe pământ, templul Domnului, templul Duhului Sfânt, biserica primilor sfinţi, biserica sfinţilor, şi care se aciua în case şi era vie prin smerenia ei, nu prin temple

înalte, nu prin zidiri neputincioase pentru Dumnezeu, ci prin viaţa sfinţilor ei, precum este scris. Amin, amin, amin.

– O, binecuvântat să-ţi fie peste poporul Meu glasul tău cel sfânt, apostol plin de Duhul Sfânt în cer şi pe pământ! Sfinţii sunt cununa Domnului, salba Domnului. Amin.

O, poporul Meu, dorul Meu cel de demult ascultă-l tu! Din zi în zi mai mult fii popor ascultător, ca să nu greşeşti prin neascultare, fiule. Ascultă de la Domnul, ca să biruieşti prin El! Te voi învăţa cu măreaţă învăţătură din zi în zi mai mult, că vremea cea de afară suflă cu întunericul ei spre tine prin cei ce n-au voit să rămână şi să se facă sfinţii Mei, ba au plecat spre duh de hulă, şi n-au astâmpăr sub întunericul sub care s-au băgat, şi sunt urâţi, urâţi de tot la inimă şi la faptă, că nu altceva păţesc cei ce-L trădează pe Domnul şi pe fraţi, căzând din nou în marea cea mare, în lumea cea fără de fund, în bezna ei adâncă. Trădătorii sunt cei mai urâţi între oameni, şi grăiesc cuvinte de hulă, căci sunt împinşi de duhul rău, căruia ei se vând spre slujire. Tu însă eşti fiul Meu, şi dacă eşti, lasă-te călăuzit mereu, mereu, fiule, că vremea e urâtă şi e ascunsă şi nu poţi prin ea fără şoapta Mea, care te ţine de mânuţă ca să nu cazi. Pace ţie! Învaţă-te cu pacea Mea cea dulce prin durerea ei, căci sunt îndurerat în mijlocul tău, poporul Meu, şi ştiu şi văd durerea ta şi cursa cea ascunsă. O, caută-Mă la rană şi îngrijeşte-Mă, că tu eşti casa Mea, eşti adăpostul Meu, eşti biserica lui Iisus Hristos, şi porţile iadului nu o vor birui pe ea, ci ea va birui porţile iadului, precum Eu, Domnul ei, Mirele ei, le-am biruit şi am ieşit şi Mă numesc Biruitorul morţii şi al iadului, şi numele Meu este nume minunat, precum este scris. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic şi arhidiacon Ştefan, din 09-01-2008

***

O, poporul Meu cel de demult al Meu! Te chem, tată, și pe tine la învățat. Te chem iarăși, fiule. Te chem, tată, să înțelegi ceea ce n-ai înțeles când am venit la tine, când ai venit la Mine ca să auzi și ca să lucrezi. O, că n-ai putut, tată, la vreme să fii păpușa Mea, ci am fost Eu păpușa ta, ca să-ți arăt lucrarea păpușii, tată, și să înveți apoi, că M-am lăsat sub voia ta, și nu ți-a prins bine voia ta, și iată, și azi, nu numai ieri, ci și azi Mă face lumea mincinosul, tată, că Eu n-am avut până acum în tine ucenici pe care să Mă sprijin, iar pentru șovăiala ta în lucrarea Mea Mă face lumea desfrânatul și mincinosul și Îmi zice omul, și zice că nu sunt Eu cuvântul acesta de înviere și că e omul, și zice că purtătorii Mei nu sunt ei fiii lui Dumnezeu așteptați de Scripturi ca să fie, și că biserica lumii ar fi cea care este a Mea, dar dacă ea nu duce viață sfântă și nici iubire de Mine nu are, cum este ea slujitoarea Mea? Cu gura, tată? Cu haina, tată? Cu mersul ei în temple înalte și atât?

O, Mie Îmi place în om să locuiesc, că Eu pentru asta am zidit omul, iar voi zadarnic zidiți temple mari ca să intrați în ele și să chemați pe oameni la voi dacă voi nu sunteți temple ale lui Dumnezeu, temple ale Duhului Sfânt, așa cum este scris pentru biserica lui Hristos, o, slujitori care v-ați așezat în numele Meu peste mulțimi. Dumnezeu are nevoie de voi, nu de temple de piatră, căci templul din Ierusalim, în care Eu intram, s-a surpat piatră de pe piatră și n-a mai rămas nimic, nimic din el, dar Eu am spus acum două mii de ani despre vremea aceasta a Mea cu poporul Meu cel ales din români și am proorocit zicând: ***«Vine vremea ca adevărații închinători să se închine în duh și în adevăr»,*** adică în Dumnezeu, nu în temple înalte, ci în case mici, în cămăruțe care să-i cuprindă pe ei cu taina rugăciunii lor și cu jertfa Mea cea pentru ei în

fiecare zi, ca să fie ei sfinții Mei, căci sfintele Mele se dau sfinților, precum este strigarea bisericii pentru cei ce se împărtășesc cu trupul și sângele Meu spre viața lor în viața Mea purtată pe pământ. Pe vremea primilor sfinți era frumos de tot, așa cum și azi Eu, Domnul, aștept iarăși să fie peste cei credincioși Mie, că mergeau apostolii cei sfinți și așezau preoți prin cetăți chiar dacă într-o cetate nu erau decât doi sau trei sau patru încreștinați, dar aceia primeau pe Domnul pe masa lor și se hrăneau cu El în taină, și era strâmtorare pentru biserica Mea, nu ca peste **biserica lumii, care se urcă pe înălțime la îndemâna oricui vrea să intre în ea și la masa ei. Păi dacă ea e biserica lumii, cine să intre decât lumea în ea?**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2008

***

Mă fac cuvânt mântuitor peste grădinița cuvântului Meu din mijlocul neamului român, cuvânt care Mă împarte la oameni ca să fiu cu oamenii pe pământ, căci Tatăl Meu M-a trimis iarăși după om, și Mă fac cuvânt de mântuire din păcat peste om și îl îndemn pe el la iubire de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu, căci Eu în ziua Mea de mărire voi veni cu toți îngerii și voi sta pe jețul măririi și toate neamurile se vor aduna înaintea Mea, de-a dreapta și de-a stânga Mea la cuvântul cel rostit de Mine pentru cei buni și pentru cei răi, și atunci cei buni se vor alege la dreapta, iar cei răi, la stânga, așa precum ciobanul desparte pe oi din capre, iar cei ce au cercetat pe unul dintre frații Mei prea mici, vor auzi atunci chemarea Mea: ***«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu și moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii»,*** iar cei ce nu i-au cercetat pe ai Mei, vor auzi atunci: ***«Mergeți de la Mine în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui».*** Amin.

O, nu știe omul cărarea către Dumnezeu. El știe că dacă dă celui scăpătat, celui cerșetor, celui ce nu are pe cele de pe pământ, își face prin aceasta loc lângă Dumnezeu, dar nu este așa. Pe săraci îi are omul mereu cu el și pe lângă el, dar pe Dumnezeu nu-L are omul și nu se îngrijește de El, căci omul nu-L iubește pe Dumnezeu fiindcă se iubește pe sine chiar și când întinde mâna sa ca să dea celui sărac.

Mă uit dintre sfinți, Mă uit cu jale peste oameni și îi aud că ajută bisericile, dar ei, săracii, nu știu că nu ajunge la Mine pomana lor, nu știu, bieții de ei, ce înseamnă să ajute omul biserica. **Biserica este omul cel sfânt, care se leapădă de sine ca să se facă Mie locaș între oameni, iar cei ce merg spre unii ca aceștia învață și ei calea spre Dumnezeu și merg apoi pe ea. Biserica lui Dumnezeu este slujitoare a oamenilor pentru mântuirea din păcat, făcându-le lor lumină pe cale ca să vadă calea și să apuce pe ea. Cei prea mici frați ai Mei, despre care Eu am spus în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, sunt cei ce seamănă cu Mine pe pământ, făcând ei voia Tatălui precum și Eu o fac, și iată, nu sunt frați ai Mei cei săraci și lipsiți care nu fac voia Tatălui Meu, ci doar așteaptă ajutor de la om pomenind ei numele Meu cu buzele lor pentru ca să primească pomană de la om.**

O, e mare lucru să știe omul să-și facă rost de chemarea Mea pentru cei ce se vor alege de-a dreapta Mea în ziua Mea de mărire când toate neamurile se vor aduna înaintea Mea. Vin și-l învăț Eu pe om, căci sunt Învățătorul omului și sunt Mântuitorul lui.

O, fii ai oamenilor, este scris în rânduiala bisericii lui Hristos vreme de post pentru curățirea păcatelor omului şi pentru gătirea cea pentru sărbătoarea învierii Mele. O, nu cei ce postesc de

bucate vor fi cei fericiţi, ci vor fi fericiţi cei curaţi cu inima, cei blânzi, cei milostivi, cei drepţi, cei ce aduc pacea, cei huliţi pentru numele Meu, cei prigoniţi pentru dreptate, nu cei ce postesc de bucate. În vremea postului căutaţi să vă vindecaţi de răutate, şi să vă împodobiţi sufletul cu umilinţă şi cu pocăinţă, căci **dacă postul de bucate nu vă aduce vouă pe Dumnezeu în voi, blând şi smerit cu inima aşa cum este El ca să înveţe oamenii cum să fie şi ei, atunci voi nu veţi învăţa calea spre împărăţia Mea** şi nu-i veţi afla pe cei prea mici fraţi ai Mei, care stau înaintea Mea pentru slava Mea, pentru lucrările Mele între pământ şi cer. Veniţi spre izvorul cuvântului Meu, care vă învaţă şi pe voi calea împărăţiei Mele în om, şi aici îi veţi afla pe cei ce stau înaintea Mea pentru tot neamul omenesc de pe pământ, căci Eu pentru toţi vin şi cuvântez cuvânt de facere şi de chemare a omului de la moarte la viaţă, de la păcat la sfinţenie, de la lume la Dumnezeu. Veniţi şi voi pe calea împărătească, pe calea vieţii! Veniţi şi vă faceţi slujitori ai bisericii Mele, care veghează înaintea Mea ziua şi noaptea, şi nu înaintea lumii slujeşte ea, ci ea veghează slujind. Veniţi să învăţaţi ce înseamnă biserică şi ce înseamnă s-o iubiţi pe ea aşa cum ea iubeşte! Veniţi să înţelegeţi că nu lumea înseamnă biserică a lui Hristos aşa cum vă învaţă cei ce-şi zic azi învăţători ai bisericii când ei nu ajută biserica nici măcar cu un pai, ci doar îşi agonisesc loruşi slavă şi numelui lor, care nu este după faptele lor, ci este prea mare faţă de viaţa lor, care nu seamănă cu a Mea, căci Eu Mi-am dat viaţa pentru biserica Mea şi sunt blând şi smerit cu inima, iar cuvântul Meu stă în putere şi stă în împlinirea lui. Amin.

O, popor al cuvântului Meu cel de azi! Te-am pecetluit, fiule, când te-am adăugat Mie ca să-Mi fii frate şi să-Mi fii fiu, şi te-am făcut biserică a Mea şi te-am închinat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh ca să ai tu pe chipul tău numele lui Dumnezeu şi să vadă toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi cine este Stăpânul tău, şi te-am povăţuit mereu să iei de la Mine pe Duhul Sfânt şi să lucrezi sub slava Lui viaţa ta cea pusă înaintea Mea, iar azi te învăţ iarăşi, căci sunt învăţătorul tău şi trebuie să vadă duhul rău mereu proaspătă învăţătura Mea peste tine, căci fiii lui Dumnezeu sunt cei ce stau în mâna Tatălui lor cu viaţa lor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți, din 02-03-2008

***

O, slujitori ai bisericii neamului român, rămâne scris între Mine și voi ceea ce am grăit acum peste voi și peste neamul român. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. O, cum de nu luați în seamă cuvântul Meu cel atât de mult și atât de scump, cel de atâta timp strigând peste voi? Vin spre voi cu Evanghelia cea veșnică, precum este scris. Iat-o! **Nimic nu fac decât ceea ce este scris în Scripturi, și lucrez prin cei credincioși Mie, căci credința nu este a tuturor, precum este scris,** dar Eu, Domnul bisericii, voiesc să fiți și voi fii ai credinței sfinte dacă Tatăl a voit să Mă descopere și vouă acum, la sfârșit, dar dacă voi nu vreți așa, voi veți vedea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 16-03-2008

***

Mi-e milă de neamul român, că iată, nu ştie să stea pe picioare în vreme de încercare şi de furtună peste el.

O, neam român, deschide-Mi şi nu fi orb, că e vorba de soarta ta cea de la Mine, nu cea de la om, căci omul lui antichrist s-a despărţit de datini acum o mie de ani, (*În 1054, când*

s-au despărţit bisericile de la apus de cele de la răsărit, n.r.) **iar acum dă să înghită toată rămăşiţa cea păstrată de Mine prin har.** O, nu fi orb, popor român! Nu-Mi da peste faţă ca orbul pe care l-am vindecat de orbire, şi apoi a uitat şi a căzut în păcat şi Mi-a dat cu palma peste obraz pe drumul crucii Mele. Când era orb am fost bun, că l-am vindecat de a văzut, dar după ce l-am făcut să vadă cu ochii trupului lui, M-a lovit peste obraz.

Iată lucrarea lui antichrist, lucrare cu nume de biserică a lui Hristos, lucrare care se întronează în biserică, precum este scris în Scripturi! **O, nu te lepăda, creştin român, căci turma care s-a lepădat de strămoşi acum o mie de ani** (*Biserica Catolică, n.r.*) **voieşte să înghită de tot turma cea mică, cea care a mai rămas pe calea cea de la început. Eu am spus încă de acum două mii de ani: *«Nu te teme, turmă mică; Tatăl voieşte să-ţi dea împărăţia»***, dar acum îi spun turmei mici să se lupte pentru credinţa cea de la sfinţi, că iată, turmă mică, dă să-ţi mănânce credinţa cei ce demult s-au despărţit şi au stat ascunşi sub nume de biserică, şi acum scot capetele ca să muşte pe cei ce s-au păstrat Mie. **Dar iată biserica Mea! Am ridicat-o sus spre Mine cu un ceas mai devreme de căderea credinţei şi a bisericii, căci biserica cea care avea să fie cea dreaptă se vinde acum pe preţ de nimic.**

O, popor român, a ajuns la tine vremea lepădării de credinţă. Strânge-te strâns lângă Mine, căci omul nu te poate ocroti, ci, din contra, cei ce zic că te păstoresc te vând la cei ce au trădat credinţa. O, roagă-te la strămoşii tăi să mijlocească pentru tine la Dumnezeu şi pentru credinţa ta cea de Mine aşezată înaintea ta prin apostoli trimişi de Mine peste pământ ca să înveţe pe neamuri calea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, din 03-06-2008

***

Am aşezat în mijlocul tău rânduială de la Mine, jertfă de fiecare zi pentru împlinirea Scripturii învierii morţilor, o, şi cât de tainic lucrez, poporul Meu! Pe vremea venirii Mele pe pământ prin naşterea Mea din mamă Fecioară am împlinit atunci Scripturile rostite prin proororoci despre venirea lui Mesia şi despre împărăţia lui Dumnezeu pe pământ cu omul, şi toate împlinirile rămâneau tainice, căci tainic se împlineau pentru cei ce credeau în ele. **Cei care nădăjduiau în împliniri pământeşti pentru împărăţia Mea cu omul, aceia n-au înţeles şi apoi n-au crezut venirea Mea, iar Eu le spuneam lor că împărăţia lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta şi că ea este înăuntrul celor ce o iubesc pe ea în ei, iar pe Mine Stăpân al lor, Stăpân al vieţii lor şi iubire a lor pe pământ. O, aşa este şi azi. Eu, Domnul, împlinesc tainic tot ceea ce rostesc, căci nu peste fiii oamenilor aşez Eu împlinirile, ci numai peste cei ce sunt şi se fac fii ai lui Dumnezeu între oameni, şi ale acelora sunt făgăduinţele Mele toate, numai să ştie ei să le priceapă şi să le poarte în ei şi peste ei, căci împărăţia Mea cu ei nu este din lumea aceasta, ci este din cer şi este cu cerul în mijlocul celor credincioşi, iar cerul acesta este scaunul Meu de domnie, al cărui aşternut este pământul, precum este scris.**

O, nu înţelege omul tainele Mele şi vorbirea Mea despre ele. Nu înţelege omul tainele bisericii. Biserica este taină mare, căci ea este împărăţia Mea, care n-are nimic în lumea aceasta prin care ea trece şi se slăveşte slăvind pe Dumnezeu prin credinţa ei în El. Ea crede în Tatăl, în Fiul şi în Duhul Sfânt, mărturisind botezul cel pentru iertarea păcatelor şi aşteptând Scriptura învierii morţilor şi viaţa veacului ce va să fie.

O, nu mai este biserică pe pământ, căci lucrarea bisericii biruieşte lumea, precum Eu am biruit-o. **Lucrarea bisericii este împărăţia lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii**, iar taina aceasta este în Hristos şi în biserică, nu este în lumea aceasta. Voiesc cu dor să înţeleagă omul taina lui Dumnezeu, taina bisericii, şi de aceea am venit pe pământ cuvânt acum, la sfârşit de timp. Am venit să-l învăţ pe om taina împărăţiei cerurilor pe pământ cu el şi credinţa lui în această împlinire, şi am venit să împlinesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2008.

***

Mă fac auzit de cei ce-Mi stau din partea Mea porți de intrare a Mea la poporul Meu cel născut din cuvântul Meu cel de sus în vremea aceasta de venire a Mea a doua oară de la Tatăl la om. Sunt Domnul Iisus Hristos și **grăiesc peste biserica Mea de pe pământ, cea care are în mijlocul ei cuvântul lui Dumnezeu, grăit acum de gura Mea, căci Eu am întocmit-o pe ea biserică a Mea acum, la sfârșit de timp, ca să Mă fac în ea trup și cuvânt pe altarul ei, iar ea să dea fiilor oamenilor cuvântul Meu cel pentru învierea celor morți și a celor vii**, căci Eu, Domnul, am de împlinit acum Scriptura învierii morților și a celor vii apoi, căci aceștia se vor întâlni și vor întâmpina slava Mea și vom fi în slavă apoi, precum este scris să se împlinească Scriptura aceasta. Amin.

*

O, fii lucrători ai poporului Meu cel învățat de Dumnezeu, ridicați-vă, tată, și urniți-i din amorțirea lor pe cei nelucrători cu duhul, pe cei ce sunt numai trup în poporul Meu cel de peste tot, căci vin dureri pentru nelucrare, tată. Voiesc să-Mi fac datoria peste cei necredincioși și peste cei nelucrători și să Mă spăl pe mâini de păcatul necredinței lor, căci nelucrarea înseamnă necredință, tată. Învățați-i pe tot mai mulți dintre cei ce au băut din acest izvor de cuvânt al Meu timp de cincizeci de ani și mai bine, și învățați-i, iarăși, pe mulți dintre cei ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, **învățați-i să-și călugărească viața, ei și toată casa lor, și să scape de păcat, căci mănăstirile se închid curând, curând, dar Eu vă spun că s-au și închis și se închid, chiar dacă par că se deschid ușile lor și că se fac mai multe, dar nu, acestea se închid și se vor închide de tot, din pricina vieții lumești în care petrec cei ce s-au acoperit cu haină de monah, cu haină de sfânt. Adevăratele mănăstiri cu viață de monah în ele au fost și sunt în case tainice la vedere, căci cei smeriți cu viața se umilesc, se tăinuiesc și nu se urcă pe înălțimi ca să se arate cu viață mănăstirească trâmbițată și cu biserici de zid înalt și împodobit.** O, numai atât nu e de ajuns să-i tragă aceștia pe oameni spre Dumnezeu, ci trebuie trăiri sfinte și cu putere în cei lucrători pentru întoarcerea multora de pe calea lumii spre viață călugărită, și **trebuie biserică zidită din oameni, din inimi pline de iubire și de credință și de mărturisire apoi**, căci fără de mărturisire nu se naște în oameni credința și apoi viața.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina, din 08-12-2008

***

… – O, binecuvântată să fie puterea învățăturii de azi peste tine, poporul Meu! Nu amâna judecata ta! Fă-ți singur procesul și te ridică spre lucrul cel sfânt, căci cei umiliți lucrează mântuire.

Uită-te la rugăciunile sfinților, vezi cât se umileau ei prin rugăciunile lor înaintea Mea, cât plângeau, cât de mult și limpede își vedeau ei nevrednicia! Fii umilit, poporul Meu! **Fii, tată, curat cu inima, căci inima este locașul Meu în om, iar Eu sunt Dumnezeu în om când pot să stau pe scaunul Meu de venire, în inima omului când stau.** Pace ție! Binecuvântare arhierească îți dau! O, cum trebuie să fie cei binecuvântați?

Pace ție, poporul Meu! Sunt Arhiereul Cel mare, Domnul Iisus Hristos. Sunt Domnul Dumnezeul tău, și am grăit ție în zi de sărbătoare cuvântul vieții. Ia-l și pune-l peste tine! Pune peste tine ce-ți dau Eu, poporul Meu! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel mare, din 14-01-2009

***

Glasul Domnului este cel ce grăiește și se face râu de cuvânt peste pământ. **Râul vieții se numește cuvântul Meu**, care curge din gura Mea în zilele acestea, iar cel ce bea din el nu mai înseteză după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. Intru în carte cuvânt, și prin el Mă așez pe tron și împărățesc, căci **tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este inima omului credincios, care împlinește porunca iubirii de Dumnezeu**. Eu așa am fost Împărat, și tot așa sunt și azi, căci **împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, și este precum în cer așa și pe pământ.** Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi așezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăiește se deschid urechile voastre și așa intru Eu în carte, și **ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag**, și cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează și pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci **cuvântul Meu este toiagul de păstorire**, și cu el curăț inima omului și Mă dau lui Împărat și Mă așez pe tron și împărățesc, și așa am Eu împărăție pe pământ, și sunt Împăratul celor ce Mă iubesc și se dau Mie împărăție, și sunt Împăratul Păstor.

O, luaţi aminte, luaţi aminte voi, cei care înţelegeţi prin darul Meu de peste om, şi voi, cei care nu înţelegeţi statul lui Dumnezeu cu omul, împărăţia Mea cu cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu! Luaţi aminte şi strigaţi la Dumnezeu să vă desfacă urechile şi apoi mintea ca să-L pricepeţi pe Dumnezeu pe pământ ca şi în cer cu împărăţia Sa şi cu voia Sa, căci Eu acum două mii de ani Mi-am învăţat ucenicii să ceară la Dumnezeu să fie pe pământ ca şi în cer împărăţia Mea şi voia Mea.

Luaţi, luaţi aminte voi, cei credincioşi, şi voi, cei necredincioşi cuvântului Meu de azi! Cei ce iau aminte la cuvântul Meu cel de la început, vestit prin prooroci, şi cel de acum două mii de ani, acela este cel ce ia aminte şi la cuvântul Meu cel de azi, căci el este numai pentru cei credincioşi, iar cei necredincioşi să se aplece şi să Mă strige să vin spre ei şi să Mă descopăr lor şi să-Mi spună să Mă duc la Tatăl ca să mijlocesc pentru ei şi ca să le trimită Tatăl izbăvirea din necredinţă, căci păcatul acesta îl duce pe om la neveghe, îl duce la întuneric. O, învăţaţi de la Mine, învăţaţi ce înseamnă cuvântul biserică. Dacă învăţătorii care stau peste voi nu vă învaţă aceasta, apropiaţi-vă să vă învăţ Eu. Sunt Domnul Iisus Hristos, Învăţătorul oamenilor! **Apropiaţi-vă şi lăsaţi-vă biserică a Mea să fiţi, căci omul îi este biserică ori lui Dumnezeu, ori lui satana; ori slujbei Domnului, ori slujbei satanei**, **iar satana curând, curând nu va mai fi, şi va fi suferinţă mare,**

chin şi suspin în cei ce i-au dat lui slujire în ei. Este scris în Scripturi că voi sălăşlui cu oamenii, şi ei vor fi poporul Meu şi Însuşi Domnul va fi cu ei şi le va şterge lacrima, şi moarte nu va mai fi, şi nici durere, căci cele dintâi trec, şi Eu Mă aşez pe tron şi grăiesc şi spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, şi apoi spun să se scrie, căci este credincios şi adevărat cuvântul Meu, şi apoi împlinesc, şi apoi spun: ***«Făcutu-s-a!»***, şi apoi iarăşi spun: ***«Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieţii, iar cel ce biruieşte va moşteni acestea şi îi voi fi lui Dumnezeu, iar el Mie fiu»***. Amin. **O, aşa este biserica Mea pe pământ, şi Eu şed pe tron şi cuvintez cuvânt de facere, căci fac din cel credincios împărăţie a Mea, iar tronul Meu este inima lui credincioasă, şi ca pe tron stau în ea şi Îmi aduce Mie slujire cel credincios**, şi prin cei credincioşi Mă sălăşluiesc între oameni şi-Mi fac popor şi împărăţie, şi cu omul Îmi fac, căci cu el lucrez, şi spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, precum este scris, şi singur nu lucrez, căci este scris să lucrez cu omul toate cele ce sunt scrise în Scripturi să se împlinească, şi aşa este omul biserică a Mea pe pământ. Amin.

Glasul Meu se așează astăzi peste pământ cuvânt de Bobotează, și cu el hrănesc mai întâi pe cei adunați la izvorul Bobotezei. **Cuvântul Meu este Duhul Sfânt Mângâietorul pentru cei credincioși Mie, și este foc și pucioasă pentru cei ce încă stau în necredință** și prin ea lovesc în venirea Mea de azi de la Tatăl la om. **Sunt în cea de-a doua venire a Mea prin acest cuvânt** și sunt să-Mi pregătesc un popor curat, un popor de ucenici, și din ei să-Mi ridic mărturisitori plini de duh de înviere peste oameni, căci oamenii zac neridicați din păcat, iar plânsul Meu în ei nu-l aud ei.

O, vine cuvântul Meu peste pământ ca să desfacă auzul omului neînviat din păcat! Vine Domnul cu praznic de Bobotează ca să se sfințească inima omului de la cuvântul Lui! Îmi fac ucenici și cuvintez cu ei glasul împărăției cerurilor cu omul, și fericit este cel ce-și lasă vindecat auzul și apoi inima și apoi iubirea și apoi credința cea făcătoare de om nou, și prin care noi le facem pe toate, Eu și cu omul cel credincios. Amin. Omul rău și necredincios își face rost de câini și îi învață să latre, și îi învață să muște. Eu însă Îmi fac rost de ucenici și îi învăț să asculte, și îi învăț să mângâie durerea din om, și voiesc cu ei să aduc omul la pocăință și la iubirea cea din cer. Aceasta este deosebirea dintre biserica lumii și biserica Mea, și fiecare din ele și-i ține în brațe pe fiii ei și își cunoaște fiii.

… Te cuprind în duh de Bobotează, poporul Meu. Sfințește-te în cuvântul Meu, și cuvântul Meu să se sfințească în tine, fiule! **O, să se sfințească numele Meu pe pământ ca și în cer, căci tronul Meu de Împărat este inima celor în care Eu viețuiesc pe pământ cu împărăție care nu cade!** Cei ce sunt preoți și împărați în numele Meu pe pământ între oameni și pentru oameni, aceia tot ca Mine împărățesc, și în inima celor ce-i iubesc pe ei împărățesc ei, și prin aceștia sunt ei împărați, și pentru ei sunt. Amin.

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Ea își are tărâmul și tronul în cei ce sunt biserica Mea, țara Mea de pe pământ, țară fără de hotare, și care se întinde de la margini la margini prin cei ce Mă iubesc, avându-Mă în ei Împărat, după cum este scris despre cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și Se va sălășlui cu ei Domnul, și ei vor fi noroade ale Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor, iar celor necredincioși, partea lor este în iezerul care arde cu foc și cu pucioasă și care este moartea cea de-a doua, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

O, e mare durerea Mea de la om, de la neputința omului căzut din slava Mea! Mă uit pe pământ cum își face omul casa curată și cum peste tot în jurul lui face curat și frumos. Mă uit din cer cum își curăță și își strălucește omul peste tot gospodăria și ograda și haina și hrana odată cu sosirea zilelor învierii Mele, dar dacă trupul lui cel lăuntric nu și-l face curat pentru Mine, curat de păcat, de acest vierme neadormit în om, o, zadarnic, zadarnic își face omul casa curată, zadarnic, căci **Eu nu stau în casă făcută de mână de om, ci în trupul omului stau dacă stau,** dacă este curat pentru Mine ca să stau întru el. O, cine este cel ce înțelege aceasta? Se duce omul să fie uns cu untdelemn vindecător, așa cum este învățătura cea creștinească pentru vindecare, dar dacă el nu se unge și întru cele dinăuntru ale sale pentru vindecarea lui de păcat, zadarnic se unge el pe frunte și pe mână și pe tot trupul lui pe dinafară. O, cine să-l învețe pe om tămăduirea lui și păzirea ei apoi în el? O, dacă nu-ți faci trupul cel lăuntric curat de păcat, zadarnică este curățirea ta, omule, dar vino, tată, să înveți slava învierii și vino să iubești suferința, căci fericirea ta te desparte de Mine, te desparte de viață și de curatul ei și de mărirea ei cea de la Mine. Eu, Domnul, îți spun că păcatul din om este viermele cel neadormit și îl mănâncă pe dinăuntru pe om și pe Dumnezeu din om, și apoi moare omul cu trupul și se face mâncare viermilor. **O, nu așa a fost să fie soarta trupului omului, căci Eu l-am făcut pe om să-Mi fie Mie biserică și nu locaș păcatului,** care s-a făcut vierme neadormit în om de nu mai poate omul să umble după tămăduirea lui de păcat!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Izvorul tămăduirii, din 24-04-2009

***

... **Omul este casa lui Dumnezeu, casa Mea. Eu de aceea am zidit această casă atunci când am zidit-o, și ca s-o am apoi am zidit-o pe ea și ca să Mă folosesc de ea.** Când omul aude aceasta, atunci poate el să socotească păcatul său, nedreptatea pe care el Mi-a făcut-o și Mi-o face, păcat pentru care vine peste om pedeapsă pe potrivă, căci omul este vinovat de acest păcat. **Dau să Mă judec cu omul și să-l iert apoi, dar trebuie să-Mi dea dreptul înapoi ca să-l iert.**

Când omul se naște Eu îi dau în dar sufletul, așa cum i-am dat și lui Adam suflet viu când l-am zidit. **Sufletul omului este parte din ființa Mea, suflarea Mea, care intră în cel ce se naște cu trup pe pământ, om și orice altă viețuitoare cu suflet viu.** O, nu numai că omul Mi-a luat casa, și fiecare om face acest păcat, dar Mă și prinde sub vină, așa cum M-au prins iudeii de M-au dat spre osândire păzindu-și împărăția, după cum judeca mintea lor. O, iată ce face omul cu Dumnezeu, cu Cel ce a făcut cerul și pământul și tot ce este între pământ și cer și pe om apoi ca să fie locaș al Domnului, viață și mișcare a lui Dumnezeu!

... **Omul trebuie să fie casa Mea pe pământ. O, fii hrăniți din cuvântul Meu, învățați, tată, să-Mi fiți casă caldă și curată, slujitori ai Mei să fiți în ea, iar Eu să vă fiu Stăpân.** Voi casă, iar Eu Stăpânul, așa să fiți voi cu Dumnezeu, căci așa a fost să fie când Eu l-am zidit pe om! O, fii strânși la izvor, acum veți sta cu ucenicii și cu ucenițele Mele, cei de acum două mii de ani, căci dorul lor de mărturisire arde în cer, și dorul nu se stinge decât pe pământ. **Fiți casă celor din cer, fiți primitori de oaspeți, fiți iconomi plini de credincioșie, căci cei din cer învață pe cei de pe pământ duhul credincioșiei, duhul cel curat pentru cei ce sunt casa lui Dumnezeu pe pământ.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 03-05-2009

***

Acum iarăşi Mă aşez în carte cu lucrul zilei de azi în mijlocul tău, poporul Meu, căci dau să merg înainte cu toate împlinirile Mele de nou Ierusalim, de popor agonisit de Mine, după ce Eu îi dau credinţă în venirea Mea celui ce vine ca să fie cu Mine şi cu tine pentru greaua, dar dulcea Mea povară, căci pentru mântuirea neamului omenesc o duc, iar Tatăl Îmi vede durerea Mea cea de sub crucea Mea de azi, şi te vede pe tine lângă Mine sub crucea Mea de azi, poporul Meu cel de acum. Eu, fiule, am adus în mijlocul tău mult cuvânt de împlinit, dar împotrivirile s-au tot ivit fel de fel, căci omul se iubeşte pe sine mai întâi, şi numai dacă vrea sau dacă poate să Mă asculte, numai atunci Îmi dă loc să Mă împlinesc şi Eu cu cele de la Tatăl date ca să le aşez pe pământ pentru lucrarea Mea de nou Ierusalim şi de slavă a Lui pe pământ, căci **biserica Mea cea de la sfârşit poartă nume minunat, numele de Noul Ierusalim, precum scrie în Scripturi să se numească ea la sfârşit în cer şi pe pământ.**

Şi acum Mă scriu în carte cu lucrul cel de azi în mijlocul tău, poporul Meu, căci am putut prin greul cel de acum să aşez, să încep să aşez lucrători la lucrul cel sfânt al tainei bisericii Mele de nou Ierusalim. Am numit şi am aşezat pentru slujire sfântă dintre cei ce-Mi sunt fii pe doi fii credincioşi, alături de cei ce slujesc pentru sfintele Mele, căci Eu, Domnul, voiesc să-Mi hrănesc poporul cu viaţa Mea, cu trupul şi sângele Meu, şi voiesc mult să-l hrănesc, şi să-l pregătesc mult pentru această hrană, dacă şi el voieşte. Am aşezat acum pe doi dintre ei, pe unul pe care îl am mai de mult în bărcuţa Mea, şi pe încă unul pe care îl am de curând, dar care a ştiut cu răbdare şi cu frumos să lase pentru Mine mamă şi tată, fraţi şi surori, rude şi prieteni, casă şi ţarini, ba şi pe sine însuşi ca să vină după Mine, precum scrie în cuvântul Evangheliei Mele pentru cel ce voieşte să vină şi să-Mi slujească sub cruce. Cel dintâi este fiul Emanuel, şi tot aşa îi las numele, iar cel de-al doilea fiu aşezat azi la slujire sfântă poartă numele de Mihail, şi tot aşa îi las numele, căci sunt nume mari. Îi învăţ pe ei în ziua aceasta prin cuvântul Meu şi prin voi, copii din porţi, să ia numai de la Mine ei, şi aşa să stea ei înaintea Mea de acum, şi să fie plini de Dumnezeu, plini de duhul ascultării, precum Eu sunt. **Aveţi grijă mare, tată, să nu se stingă lucrul cel cu tărie al celor trei sfinte liturghii într-o zi în mijlocul grădinilor Mele cu voi, căci această treime de rugăciune şi de jertfă a Mea pe altar Îmi va aduce biruinţa şi voi fi Mielul biruitor pentru voi, şi voi veţi birui prin sângele Mielului lui Dumnezeu, precum este scris în Scripturi despre biruinţa Domnului şi a celor ce sunt cu El prin acest cuvânt la sfârşit de timp.** Aveţi grijă, tată, de poporul cel ascultător ca să aibă hrana cea spre viaţa lui, dar să aibă şi el grijă, căci dacă voi aţi avea, iar el nu, rămâne neîmplinirea aceasta, pe care Eu o cer.

Acum iarăşi spun peste voi: pace vouă! Îngerii şi sfinţii să stea cu tot sprijinul la lucrul Meu cu voi, pentru cele sfinte ale Mele cu voi şi pentru voi, şi, iarăşi, pentru lucrul cel cu mâna al zidirii celei noi acum în curţile Mele cu voi. **Hrăniţi-vă cu tot cuvântul Meu şi luaţi-l în fire, fiilor**. Eu vin curând iarăşi pe masă la voi cu hrană de cuvânt şi iarăşi Mă voi slăvi cu împlinirea cuvântului Meu pus peste voi. Amin.

Fiţi sănătoşi cu duhul şi cu trupul şi daţi-Mi putere în voi şi daţi-Mi stat în voi şi cu voi mereu, mereu, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2009

***

O, poporul Meu, ești de mare preț la Dumnezeu. Credința ta în lucrarea cuvântului Meu este putere mare în tine, putere de la Dumnezeu, fiule mic, căci Eu am spus că a acelor mici este împărăția lui Dumnezeu. O, să te păzești pe tine însuți să fii mare, să poți tu, să faci tu, să vrei tu. O, nu așa sunt fiii lui Dumnezeu pe pământ, tată. Ei sunt cei mici, în care poate Dumnezeu după ce ei primesc de la El putere să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ prin iubirea Lui pentru ei, și apoi prin iubirea lor pentru Dumnezeu. O, fiule născut din cuvântul Meu de azi, ai grijă, tată, să-L iubești pe Dumnezeu și să nu iubești altfel dacă ești în staulul Meu de nou Ierusalim. **Nimic altceva, nimic altfel să nu iubești, căci numai Eu, numai Eu sunt netrecător, fiule, numai Eu sunt Cel ce-ți dau viață ca să ai, numai Eu sunt totul în om, și rămâne veșnic cel ce Mă are pe Mine în el întreg, și unul ca acela nu cade din lucrul Meu și din staulul bisericii Mele de azi, biserică prin care Eu îi învăț pe cei născuți prin ea, prin lucrarea ei cea întru Mine, și îi învăț apoi prin ei pe toți cei ce aud glasul Meu prin biserica Mea de nou Ierusalim pe pământul român, pământ ales de la facerea lumii să fie așternutul Meu acum, la sfârșit de timp, când Eu iarăși vin de la Tatăl după om pe nori de cuvânt, căci slava Mea de azi este cuvântul, și prin el Mă slăvesc.** Amin.

*

Am lucrat în mijlocul vostru lucrare cu Duh Sfânt peste ea, fiilor. Apostolii Mei au stat de-a dreapta Mea martori din cer în ziua aceasta de slujire a voastră cu Mine pentru ungere nouă de apostoli ai bisericii Mele de nou Ierusalim, iar **cei trei ierarhi, Vasile, Grigorie şi Ioan, care au lucrare mare de ungere din cer peste biserica Mea de azi, şi care aşează din partea Mea har ceresc peste ea şi peste fiii lucrători ai celor sfinte, au stat minunat şi au aşezat la lucru mlădiţe noi**, căci aceasta este lucrarea lor cea dată de Mine ca s-o facă ei din cer peste poporul Meu în zilele acestea. **Mâinile lor au fost aşezate peste cei numiţi la lucrare sfântă dimpreună cu mâinile voastre**, fiilor unşi, şi tainic au stat ei în slujire din partea Mea lângă voi pentru ca să aşeze ei şi cu voi în treapta apostoliei pe cei astăzi aşezaţi. Amin.

Eu, Domnul, lucrez ca în cer, nu ca pe pământ, căci pe pământ lucrează omul. Eu însă iau cerul cu Mine, iau sfinţii cu Mine când vin la voi, fii ai poporului Meu. Ei au lucrare mare între voi ca nişte părinţi ai voştri din cer, şi tot aşa vă şi veghează, şi nu sunt ei fără de lucru între voi. **Pe cei trei ierarhi i-am aşezat încă de la începutul lucrării Mele prin trâmbiţa Mea Verginica şi Mi-au binecuvântat-o pe ea din cer din partea Mea şi i-au dat ei trupul şi sângele Meu** şi i-am păstrat pe ei pentru lucrarea Mea de azi, de atunci şi până azi, iar acum Mi-am aşezat prin ei biserică sfântă şi slujire la lucru sfânt, şi în toată vremea voi lucra prin ei pentru aşezările Mele de nou Ierusalim pe pământ, iar voi, cei unşi ai Mei, veţi fi martori din mijlocul poporului Meu şi veţi rosti peste cei numiţi de Mine cuvântul sfinţirii peste ei, peste cei care vor fi aşezaţi la lucrare de apostolie pentru biserica Mea cea de la sfârşit de timp. Voi, cei ce aţi rămas cu Mine în toate încercările de când Eu v-am aşezat pe voi slujitorii Mei, unşii Mei peste biserică nouă, fiţi martorii Mei, alături de arhiereii Mei cei din cer, pentru aşezarea de apostoli lucrători ai celor sfinte ale Mele peste biserica Mea de nou Ierusalim. **Păstraţi cu tărie sfântă harul cel de la Mine pus peste voi şi bizuiţi-vă pe cei din cer, care au lucrare mare peste voi, şi din voi peste biserica Mea cea de azi, pusă deoparte de Mine pentru Mine şi pentru cei din cer, şi pentru cei din iad ca să-i scoatem la lumină şi la izbăvire, căci pentru învierea morţilor am venit Eu pe pământ acum cu lucrarea Mea de cuvânt ca să rostesc prin ea înnoirea lumii şi învierea morţii, măi fiilor unşi.** Mâinile voastre stau mână în mână cu arhiereii Mei cei din cer, şi aşa

lucrăm acum pentru întregirea mădularelor toate ale bisericii şi pentru lucrarea ei cea de sus. Nu pot să Mă descopăr în cuvânt pentru durerea sau pentru bucuria Mea, cu care lucrez peste voi şi prin voi pe mai departe aşezarea cea nouă a bisericii Mele cu fii lucrători peste ea, dar vă întăresc martori împuterniciţi de Mine lângă cei din cer, căci **voi aveţi ungere mare, fiilor, ca şi apostolii Mei cei de la început, iar voi aveţi la sfârşit**. Ea vă ţine în Mine, şi pe Mine în voi, şi aveţi pe arhiereii cei din cer lângă voi lucrând peste biserica Mea cea de azi, peste poporul cuvântului Meu care l-a născut pe el în zilele acestea ca să fie al Meu dintre oameni şi să poarte peste el lucrarea venirii Mele cea de-a doua de la Tatăl la om. Staţi întăriţi de Mine peste viaţa bisericii Mele şi daţi-i de la Mine lucrare, căci nu de la voi daţi, iar voi luaţi şi daţi şi aşezaţi biserica Mea. **Să ştie cei de pe pământ că în mijlocul vostru sunt Eu, Domnul**, şi sfinţi lucrători din cer pentru harul bisericii Mele de nou Ierusalim pe pământ, iar cei ce nu voiesc să ştie, să nu ştie. Eu nu Mă împiedic în necredinţa celor îngâmfaţi, ci merg şi lucrez cu cei credincioşi, iar **mersul Meu lucrează înviere şi biserică sfântă şi viaţă din viaţa Mea peste ea, şi slujesc cei din cer peste ea şi cu ea, iar cel ce nu crede aceasta, să nu creadă, şi, iarăşi, cei ce cred, să fie binecuvântaţi de Mine pentru credinţa lor, căci ea va rodi rod din cer peste ei. Amin.**

Am aşezat acum încă un fiu la treapta diaconiei, prima treaptă în ierarhia preoţească. Cel de-al treilea fiu aşezat acum poartă numele Marian, şi încă va purta numele apostolului Meu Matei, şi să iubească el vestirea Evangheliei Mele şi s-o facă înţeleasă tot mai mult peste cei ce vin să ia de la Mine, şi toţi fiii cei aşezaţi acum să se îndeletnicească cu lucrul Evangheliei peste biserica Mea, peste fiii poporului Meu de azi şi de mâine. Şi iată, pe unul din cei trei fii numiţi acum la treapta diaconiei, pe cel mai mititel de ani, **l-am aşezat în ziua aceasta prin arhierei din cer şi prin voi, unşii Mei de pe pământ, la treapta preoţiei**, ca să am să-Mi hrănesc poporul pe unde îl am. Îi dau ajutor în dreapta şi în stânga lui străjeri şi lucrători prin care Eu Îmi îngrijesc poporul pentru cele duhovniceşti ale Mele, şi el va sluji pentru biserica Mea, iar Mihail arhanghelul îl va însoţi în tot lucrul său cel sfânt, căci el este un fiu mic, dar este blând şi smerit cu inima şi M-a ascultat când l-am chemat, aşa cum M-au ascultat ucenicii Mei cei de acum două mii de ani când le-am făcut chemarea să vină după Mine şi să-i fac pescari de oameni, iar ei şi-au lăsat mrejele şi M-au urmat, căci erau pescari. Eu, Domnul, **voi sta în sfat cu ei** şi-i voi ajuta mereu pe cei aşezaţi acum, iar ei Mă vor ajuta pe Mine, şi unii pentru alţii vom lucra şi vom întări lucrarea bisericii şi vom merge pe cale spre Tatăl, iar Tatăl spre noi, şi unii în alţii vom sta, precum este lucrarea lui Dumnezeu cu omul, cu cei credincioşi Lui şi lucrători prin credinţă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2009

***

O, vă mulţumesc cu mult mai mult, cu toată inima Mea dumnezeiască, fiilor slujitori ai celor sfinte ale Mele, că am putut prin ascultarea voastră şi prin slujirea voastră cu Mine şi de la Mine şi pentru Mine, vă mulţumesc că am putut, în sfârşit, să aşezăm cu mult mai mult biserică întărită pe slujitori aşezaţi pentru ea ca să sprijiniţi cu toţii, cu puterea harului sfânt biserica Mea de nou Ierusalim, fiilor. O, supuneţi-vă întregii Mele rânduieli pentru cele ce trebuie să lucrez şi să aşez Eu pe pământ prin voi, prin biserica Mea, care sunteţi voi, şi Eu voi putea atunci tot ce trebuie să pot, căci prin voi trebuie să pot. **Trăirea de obşte şi îngrijirea de obşte a poporului nostru, Eu, Domnul, dau s-o întăresc prin grija Mea, aşa cum era biserica Mea pe vremea apostolilor Mei, când ei vesteau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce credeau erau o inimă şi un suflet toţi, şi nici unul nu zicea că din a sa avere este ceva al său, ci toate**

le erau de obşte şi nimeni nu era lipsit, căci cei ce stăpâneau case şi ţarini le vindeau, şi toate se împărţeau după cum avea fiecare trebuinţă când cineva se alătura cu iubire şi cu slujire pentru ascultare apoi de cele aşezate de Mine pentru păstorirea turmei Mele din cer de sus, şi de pe pământ de jos pentru turma Mea, care creştea şi se întărea, şi odată cu ea creştea şi numărul slujitorilor ei. Aşa lucrez Eu şi azi, fiilor, şi vom lucra pentru slava Mea cu voi şi pentru mântuirea multora prin aceasta, căci vreau să schimb la faţă omul, iar slava Mea de pe pământul Meu cel nou cu voi se schimbă din slavă în slavă la cuvântul Meu de peste voi, şi voi sunteţi pe pământ mâinile şi picioarele Mele şi ale îngerilor Mei şi ale sfinţilor Mei, care sălăşluiesc cu voi, împreună lucrători cu voi pentru slava Mea de nou Ierusalim pe pământ, şi iată, se înmulţesc cei ce Mă caută la voi şi doresc după izvorul Meu de cuvânt ca să bea din el pentru înviere, pentru ca să se schimbe la inimă şi la faţă omul şi să-Mi aşez Eu în el împărăţia Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la faţă a Domnului, din 19-08-2009

***

Mă vestesc la porţi ca să intru cuvânt în carte cu sărbătoarea cea de azi a aducerii aminte a zilei când **Eu, Domnul, am aşezat, cu martori din cer şi de pe pământ, piatra de temelie a Sfintei Sfintelor bisericii Mele, înnoită de Mine acum după rânduiala lui Melchisedec, ca să nu piară biserica Mea**, ca să nu piară Dumnezeu din viaţa omului şi ca să am cum să merg înainte cu cele ce nu se strică şi să le înnoiesc tot mai mult, şi apoi să le aşez să stea înaintea Mea, după cum este orânduiala lor, căci Eu n-am venit nici acum două mii de ani, nici în zilele acestea n-am venit ca să stric ceva din cele orânduite de Dumnezeu, ci am venit să împlinesc şi să desăvârşesc, fiindcă de aceea Tatăl M-a trimis şi atunci şi acum, şi fericiţi sunt şi vor fi cei ce Mă primesc când vin de la Tatăl pe pământ pentru ca să împlinesc toate cele scrise în Scripturi până la ziua cea mare a slavei Mele, când cerul şi pământul se vor pleca, ca să fie după ele cerul cel nou şi pământul cel nou şi dreptatea Mea, numai dreptatea Mea pe ele, precum este scris. Amin.

Luaţi aminte la cuvântul Meu grăit, voi, cei din porţi, ca să fie el în carte pentru sărbătoarea de azi! Între cei din cer e sărbătoare de bucurie şi de durere, căci aşa sunt în cer sărbătorile, din pricina necredinţei de pe pământ a oamenilor care nu ştiu să-L iubească pe Domnul şi să stea statornici apoi în lucrarea lor cu El. Mă aşez în această zi în carte ca să Mă mângâi de durerea Mea şi să-i spun diavolului că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Cel Care am biruit cu putere moartea acum două mii de ani şi Cel Care biruiesc acum, căci datu-Mi-s-a toată puterea în cer şi pe pământ, iar diavolul va fi biruit, chiar dacă se încearcă el cu puterea Mea când se luptă împotriva celor aleşi ai Mei ca să-i facă nestatornici, ca să-i clatine de pe cale, precum este scris să facă el, încercându-se împotriva Mea. **Eu însă mult nu voi mai zăbovi şi-Mi voi curăţi calea şi-Mi voi face cale slăvită spre oameni şi le voi deschide lor ochii ca să vadă slava Mea, că este vremea cea biruitoare a Mielului lui Dumnezeu şi a cuvântului Său cel dătător de viaţă peste pământ, şi toate, toate vor veni spre viaţă, după ce moarte nu va mai fi, şi va fi înviere.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de optsprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2009

***

... O, vă mulțumesc cu mult mai mult, cu toată inima Mea dumnezeiască, fiilor slujitori ai celor sfinte ale Mele, că am putut prin ascultarea voastră și prin slujirea voastră cu Mine și de la Mine și pentru Mine, vă mulțumesc că am putut, în sfârșit, să așezăm cu mult mai mult biserică întărită pe slujitori așezați pentru ea ca să sprijiniți cu toții, cu puterea harului sfânt biserica Mea de nou Ierusalim, fiilor. O, supuneți-vă, tată, întregii Mele rânduieli pentru cele ce trebuie să lucrez și să așez Eu pe pământ prin voi, prin biserica Mea, care sunteți voi, și Eu voi putea atunci tot ce trebuie să pot, căci prin voi trebuie să pot. **Trăirea de obște și îngrijirea de obște a poporului nostru, Eu, Domnul, dau s-o întăresc prin grija Mea, așa cum era biserica Mea pe vremea apostolilor Mei, când ei vesteau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce credeau erau o inimă și un suflet toți, și nici unul nu zicea că din a sa avere este ceva al său, ci toate le erau de obște și nimeni nu era lipsit, căci cei ce stăpâneau case și țarini le vindeau, și toate se împărțeau după cum avea fiecare trebuință când cineva se alătura cu iubire și cu slujire pentru ascultare apoi de cele așezate de Mine pentru păstorirea turmei Mele din cer de sus, și de pe pământ de jos pentru turma Mea, care creștea și se întărea, și odată cu ea creștea și numărul slujitorilor ei. Așa lucrez Eu și azi, fiilor, și vom lucra, tată, pentru slava Mea cu voi și pentru mântuirea multora prin aceasta, căci vreau să schimb la față omul, iar slava Mea de pe pământul Meu cel nou cu voi se schimbă din slavă în slavă la cuvântul Meu de peste voi, și voi sunteți pe pământ mâinile și picioarele Mele și ale îngerilor Mei și ale sfinților Mei, care sălășluiesc cu voi, împreună lucrători cu voi pentru slava Mea de nou Ierusalim pe pământ,** și iată, se înmulțesc cei ce Mă caută la voi și doresc după izvorul Meu de cuvânt ca să bea din el pentru înviere, pentru ca să se schimbe la inimă și la față omul și să-Mi așez Eu în el împărăția Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2009

***

O, mamă a Mea, sărbătoarea ta a născut înaintea Mea iubire în inimi în ziua aceasta de strângere la izvor a celor ce cu dor au venit. Cei ce s-au deprins să aștepte serbările cerului în grădinile colinei Mele de azi, aici, lângă ieslea cuvântului Meu, aceia vin cu dor și cu fior, și alții se adaugă și vin, și tot vin, o, și cât aș vrea să se aprindă focul Meu în ei, în mulți, mamă, și să-l dea ei pe pământ din loc în loc așa cum Eu îl deșert aici ca să Mă împart cu el, ca să se aprindă el în dorul inimii celor ce vin la izvor ca să ia din el, mamă. Dorul Meu este să-l fac ca pe Mine pe om, iar răbdarea Mea crește ca și așteptarea Mea după om, mamă. Îmi crește însă și durerea, și mult Îmi crește ea, căci cel răbdat și așteptat de Mine e greoi la mers și la împlinirea împărăției Mele în el, mamă. Eu însă am nădejde, și **am lăsat cuvânt de Duh Sfânt pe pământ ca să rămână peste cei credincioși nădejdea, să rămână peste ei credința, nădejdea și dragostea, căci dacă nădejdea rămâne ea naște credință, și amândouă se fac și una pe alta se zidesc dragoste în om,** mamă, numai să fie ele cale a omului spre cer, și nu prilej de mulțumire ca să-l țină pe loc pe om, ci mult lucrătoare să fie ele și culme a mântuirii omului prin truda lui pentru mântuirea lui, mamă. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Doamne, iubirea Ta pentru om e tot o rană, Fiule scump! O, de ar înțelege, măcar cei cărora le grăiești la căutarea lor după cuvântul Tău de azi, de ar înțelege ei durerea acestei rane a iubirii Tale, ca să se așeze ei lângă ea și să se facă ei asemenea Ție, Doamne și Fiule al meu!

Cobor în inimioarele voastre și grăiesc vouă, celor ce ați stat cu dor și cu aplecare înaintea slavei Domnului în ziua mea de serbare când m-am înălțat de pe pământ la cer pe brațele Fiului meu, Iisus Hristos. O, deschideți-vă inimioarele! Duhul meu de mamă voiește să facă bucurie Fiului meu îndurerat de la depărtarea de El a omului. Grăiesc vouă cu aplecare și vă îndemn să învățați de la mine ce înseamnă Dumnezeu în om, Dumnezeu cu omul pe pământ. O, El nu Se poate desfăta cu voia Sa și cu lucrarea Sa în cel neîmplinit în iubire și în jertfă. Trupul omului trebuie să fie templu lui Dumnezeu, biserică sfințită și împodobită pe dinăuntru și pe dinafară de însăși voia și mâna Domnului, așa cum cerul este împodobit cu sfinții și cu îngerii și cu toate podoabele cerești. Vin după voi cu carul slavei Domnului, cu cuvântul Său cel purtat de îngeri pe calea dintre cer și pământ și până la inima omului, căci ați fost la izvor și ați luat din el, și încă iarăși vă dau. Urechea este calea care vă duce la inimă cuvântul cel de sus rostit, și apoi trupul se face slujitor statului Domnului în el, iar voi faceți-vă biserică Fiului meu și Duhului Său, voi, fii și fiice care ați băut din apa Lui, din izvorul Lui! Luați-L în voi cu toată lucrarea Sa cea de la Tatăl dată pentru învierea omului în zilele acestea de venire a Sa iarăși de la Tatăl la om! Cartea Sa cea de azi este deschisă de însăși mâna Sa, și El Se așează mereu în ea cu cuvântul Său pâine caldă și vă călăuzește prin el la toată voia Sa, cu care trebuie să stea omul înaintea Sa. Voi, cei ce vă alăturați rând pe rând credinței în venirea cea de azi a Fiului meu Iisus Hristos, deschideți-vă inimile ca să coboare El în ele voia Sa, înțelepciunea Sa și mersul Său! Împodobiți-vă cu duhul ascultării și faceți tot ce vă spune Fiul meu, ca să facă El din voi făptură nouă în mijlocul celor morți de pe pământ, morți față de Domnul! O, aduceți-vă Lui jertfă de ascultare, că nu poate omul să placă Domnului fără ascultare de tot cuvântul Său cel plin de dor după om! Vă îndemn cu duh de mamă, sfințiți-vă! Și ca să vă sfințiți, feriți-vă de multa mână a omului lumesc. Faceți-vă pe cât puteți hrana curată și folosiți-vă mânuțele voastre pentru cele ce pregătiți ca să mâncați. Mâncați de la mama voastră, pe care Dumnezeu i-a dat-o omului de hrană când l-a așezat în Eden. Pământul este sânul din care voi trebuie să mâncați. O, nu mai mâncați carne, nu mai mâncați de la animal sau de la pasăre! Mâncați de la Dumnezeu, mâncați așa cum El i-a spus omului să mănânce când l-a așezat în rai, că e vremea să vină Domnul în toată slava Sa, și nu este pregătit omul, iar păcatele de pe el sunt necurățate, căci postul și rugăciunea stau departe de dragostea omului. O, faceți-vă pâine cu mânuțele voastre, căci pâinea este fața lui Hristos, și să n-o luați făcută de mâini necurățate de păcat și de necredință și de nepăsare de Dumnezeu în om! Luați calea sfințeniei și îngrijiți-o voi apoi, și voi între voi pentru voi, cei credincioși ai Fiului meu, și nu lăsați lumea să vă slujească vouă. O, căutați credincioșia cea pentru Fiul meu și sfințiți-vă pentru El, căci oamenii cei fără de Dumnezeu ating rodul păcatului lor în toate câte voi luați de la prăvăliile lor ca să mâncați. O, când mâncați aduceți-vă aminte că nu e bine pe pământ și că e numai păcat pe pământ și e scoarță groasă pe pământ păcatul. De veți vrea și mă veți asculta vă veți așeza viața în sfințenie, și trupul la fel, și apoi înțelegerea celor de sus va veni peste voi și vă va învăța umilința Domnului, căci omul nu are umilință din pricina firii lui de om. O, înveșmântați-vă trupul cu podoabe sfinte, cu strai plăcut Domnului și îngerilor Lui și sfinților Lui! Nu purtați, nu mai purtați hăinuțe strâmte și mici și în fel de fel de culori, căci necuvioșia cea pentru îmbrăcăminte îmbolnăvește omul, și om pe om se trage spre păcat de la păcatul necuviosiei, și vai celor prin care vine sminteala, așa a spus Fiul meu, Iisus Hristos! Este scris în Scripturi și în prooroci despre cei ce sunt împotriva Domnului, disprețuind privirea slavei Lui, și a căror înfățișare mărturisește împotriva lor. E multă, multă mândria omului, dar ea va fi pogorâtă, iar semeția celor mândri va fi strivită în ziua când Domnul va fi înălțat și când oamenii vor intra în crăpăturile pământului de frica și de strălucirea slavei Lui. Vine ziua când numai Domnul va străluci, și va păli toată strălucirea podoabelor oamenilor, și ei vor fi smeriți sub bătaia Domnului. O, e prea

mândră, prea mândră femeia pe pământ, și privirea ei nu mai are sfială pe pământ înaintea nimănui, dar scris este în Scripturi că Domnul va pleșuvi capul celor ce atât de mândre umblă și va descoperi goliciunea lor, și în ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, cercei, brățări, pânze subțiri, cingători și tăblițe, lănțișoare și cununi, talismane și veșminte de sărbătoare, mantii și șaluri, oglinzi și pânzeturi, și va fi atunci în loc de miresme putregai, și în loc de cingători frânghie; în loc de cârlionți făcuți cu fierul va fi pleșuvie; în loc de veșminte scumpe vor fi zdrențe, și, în sfârșit, în loc de frumusețe va fi atunci pecete de robie, și goală va fi pe pământ cea împodobită până atunci. Vă învăț ca o mamă, așa cum Scripturile vă învață; deschideți-le și învățați din ele, căci Duhul Domnului a grăit prin prooroci și a făcut trezire mare peste semeția omului, numai să se uite omul în cuvântul Duhului Cel învățător peste oameni, ca să ia omul din el viața cea împotriva morții. O, luptați-vă, luptați-vă cu dragoste multă împotriva oricărei înfățișări care va fi pedepsită, și învățați-le pe cele ce sunt pentru sfinți înaintea Celui ce vă învață sfințenia, căci El a spus că fără de sfințenie nimeni nu-L va vedea pe El. Vine vaiul pe pământ, vine durerea ca plată a păcatelor și vor fi dureri fără de alin pentru fiecare păcat. Aruncați-vă în brațul Domnului! Luați de la El puteri ca să-L iubiți pe El, urmând povața Lui cea pentru sfinți! O, fii și fiice, lepădați plăcerile, și să vă fie plăcută sfințenia, căci ea vă va mântui! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2009

***

... Te povățuiesc, poporul Meu, să iubești duhul de biserică, tată, și să-l urmezi pentru viața ta și a Mea prin biserică, fiule. Biserica are sobor, și fără sobor ea nu este biserică. Ea trebuie să lucreze după hotărâri întemeiate peste orice stare sau pricină, și toate se judecă de către soborul ei cel din apostoli zidit în mijlocul ei. Biserica este cea care are cap și trup, și nu se poate cap fără trup sau trup fără cap. **Biserica este cea slujită de cei ce o păstoresc și o îngrijesc pe ea, iar ea trebuie să lucreze în Duhul lui Dumnezeu, în duhul iubirii cea de sus și al ascultării pentru cele de sus, așa cum a fost ea așezată de Mine și de urmașii Mei, de ucenicii Mei cei de la început, cei pe care Eu i-am trimis după învierea Mea să vestească împărăția cerurilor și să așeze biserica Mea din loc în loc, din cetate în cetate pe pământ și să fie ea apoi turma Mea, rodul Meu, rodul propovăduirii apostolilor cei de la Mine născători de turmă sfântă pe pământ.** Amin.

... Mama Mea Fecioara vă dă în ziua ei de serbare pe ucenicul Meu Ioan ca să vă păstorească el în ziua aceasta și să apostolească el din cer peste voi, numai tu să ai iubire și să iei și să asculți apoi ceea ce Duhul grăiește ție, poporul Meu, biserica Mea cea de azi. Amin.

– Scrieți voi, cei ce scrieți; scrieți și dați de veste bisericii de azi a Domnului, poporului cuvântului Său dați de veste ceea ce Duhul grăiește! Eu, Ioan, apostolul lui Hristos, vă învăț în Duhul Sfânt trezirea spre duh de biserică lucrătoare prin sobor, căci taina iubirii de Dumnezeu este ascultarea de El și de soborul bisericii Lui, căci El prin apostoli veghează și Își îngrijește turma Sa.

... O, vă trebuie ziditori, fiilor care ați venit să fiți popor al Domnului! Nu stați fără ocrotire peste voi, nu se stă așa în poporul Domnului! Satana vă îndeamnă să vă răzvrătiți, să vă răsculați, să vă nemulțumiți, și vă vrea răul prin acestea. Fiți toți același aluat, căci puțin aluat rău dospește toată frământătura și suferă cei mulți de la cei puțini, care nu știu să stea ascultând

și crezând cu mulțumire și cu umilință de iubirea Domnului cea pentru fii. O, iubirea trebuie meritată, fiilor. Pentru ea trebuie să dați fără să așteptați răsplată. O, cercetați-vă și lăsați-vă cercetați cu de-amănuntul ori de câte ori facerea cea de sus se îndreaptă spre voi, căci biserica lui Hristos are ca lucrare facerea omului, ființa lui cea nouă, înnoirea a toate în om, cer nou și pământ nou în om și Ierusalim nou pe pământ, zidit din fii vii, destoinici pentru cele din cer pe pământ acum, în zilele când Domnul vine să împlinească această Scriptură, proorocită de El peste mine mai înainte de trecerea mea în cele ce nu se văd, căci ca și Domnul eu n-am stat în mormânt, ci am ieșit și sunt viu, așa cum și mama Fecioară a ieșit și este vie, și suntem cu trupul și stăm în cele ce nu se văd și lucrăm cu cerul pe pământ pentru cei credincioși și sfinți, căci așa lucrare au cei ce nu mor niciodată, și iată, cel ce crede în Hristos nu moare. Amin.

Îți hărăzesc ție, popor al lui Hristos, credință ca a mea, și tot așa și iubire, și tot așa și viață și duh dătător de viață prin tine peste mulți. O, să nu iubești moartea! Faptele ei să le dai de la tine, căci Domnul vine pe pământ în toată slava Sa, și toți cei ce știu să creadă în El așa cum am crezut eu Îl vor vedea pe El și vor rămâne cu El și vor merge cu El oriunde va merge El, și de la El nu vor mai ieși, precum este scris, căci Duhul Domnului, Cel ce m-a așezat să scriu bisericilor, a spus atunci: ***«Aceasta zice Cel sfânt și adevărat, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, și Cel ce închide și nimeni nu va deschide: pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu, și afară nu va mai ieși, și voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, al Noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu, și numele Meu cel nou»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2009

***

O, popor venit la şcoala Mea de învăţătură, îţi pun înainte cuvântul Meu prin care am spus: ***«Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu»*****, iar acum, după două mii de ani, vă spun vouă că Dumnezeu Se vede în cei curaţi cu inima, şi aceia sunt cei cu inima curată. Amin. Îi veţi cunoaşte după roadele lor, nu după cuvintele lor, şi le veţi cunoaşte credinţa cea din fapte, căci adevărata credinţă şi lucrare a ei este fapta ei, care o desăvârşeşte pe ea însăşi la vedere.**

Vă povăţuiesc pe voi, cei mai proaspăt veniţi la izvorul Meu de cuvânt, vă povăţuiesc să nu vă fie ruşine cu Mine şi cu faptele vieţii Mele în voi şi ale sfinţilor Mei în voi, căci cine se ruşinează cu Mine în el înaintea fiilor oamenilor, acela are în el doi dumnezei, şi pe nici unul nu-l slujeşte cu credincioşie. O, nu puteţi avea cinste mai mare între fiii oamenilor şi nici statură mai mare ca aceea care seamănă cu Dumnezeu în voi. Au oamenii nevoie de Dumnezeu şi nu Mă pot găsi, bieţii de ei. Faceţi-vă cu mare iubire chip al Meu şi al sfinţilor Mei pe pământ între oameni. Dacă acum aveţi de la Mine dăruit vouă darul credinţei sfinte în urma propovăduirii Mele până la voi de la gura izvorului Meu cel din mijlocul neamului român, apoi voi lăsaţi-vă lui şi plăcerii lui în voi cu totul, căci aşa se pune credinţă sfântă vouă în cuvântul Meu cel de atunci şi cel de acum. **Curând, curând vor fi pe pământ peste tot stârvuri ale celor necredincioşi care s-au bizuit pe ei înşişi.** Vă îmbrac în puterea de a fi, căci Eu sunt Cel ce sunt. Dragostea din voi vă poartă acum tot mai des spre izvorul Meu de cuvânt, şi prin voi binecuvintez cetatea din care veniţi spre Mine ca să luaţi de la Mine pentru voi şi pentru ea aşa cum a luat femeia samarineancă sământă de Duh Sfânt în ea de s-a dus în cetatea ei şi a semănat-o şi a ieşit rod însutit în ea pentru cărarea

Mea cu ei pe pământ, şi samarinenii au crezut atunci mai mult decât poporul Israel în Fiul Tatălui Cel venit atunci pe pământ. Mergeţi cu credinţă şi cu duhul rugăciunii şi semănaţi sămânţa Mea în cetate la voi, iar cei ce vor crede şi se vor mântui de ei, se vor îmbrăca întru Mine aşa cum voi vă îmbrăcaţi. Nu uitaţi că duhul credincioşiei trebuie să însoţească darul credinţei sfinte. **O, nu uitaţi că fericiţi sunt cei ce nu se smintesc întru Mine, fiindcă cei ce se smintesc cad din fericirea Mea.** În cetatea din care voi veniţi spre Mine cu inima şi cu pasul am pe cel uns al Meu prin lucrarea cuvântului Meu de azi. (*Arhiereul Irinei-Bistriţeanu, de la Cluj, n.r.*) Mi-am înscris prin el numele Meu cel nou pe pământ, lucrarea Mea de nou Ierusalim, căci cu el martor al Meu **am aşezat iarăşi pe făgaşul ei cel dintâi biserica Mea**, popor binecuvântat prin împlinirea Mea întru el. O, ridicaţi Mie rugă pentru ca să cadă de pe el legăturile urii celor ce îl urăsc pe el pentru numele Meu! Fiţi grai şi faptă de vestitori ai lucrării Mele cea de peste cincizeci de ani în mijlocul neamului român, lucrare cu istorie pe acest ţărm spre care Eu, Domnul, am tras acum, la sfârşit de timp, şi le grăiesc oamenilor ca şi acum două mii de ani cu graiul Meu de Învăţător cu putere de cuvânt. Îngerii Mei toţi vă spun vouă în ziua lor de serbare, şi le spun poporului tot adunat la izvor, şi spun aşa îngerii Mei:

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2009

***

Eu, Domnul, Îmi deschid cu iubire Duhul Meu de Păstor și vă cuprind și vă dau. **O, deschideți-Mi ca să vă dau! Lucrez din Tatăl, Care Mă trimite iarăși după om.** Am venit de la Tatăl acum două mii de ani și am împlinit atunci Scriptura Mielului Cel junghiat și am plătit prin jertfa Mea dumnezeiască prețul vieții omului, și am socotit acest preț de la Adam și până la sfârșitul veacului omului, ca să aibă omul plătită de Mine arvuna mântuirii lui, a învierii lui prin învierea Mea cea dintre morți. O, mai ușor a fost să-i scot din iad pe cei zdrobiți sub el, decât pe cei ce M-au văzut pe pământ lucrând atât de mult, timp de cinci mii de ani și mai bine faptele lui Dumnezeu între oameni. M-a durut și Mă doare împietrirea omului. Necredința omului Mă doare de șapte mii de ani. **Se duce omul și întreabă pe om dacă Eu sunt acest cuvânt. O, de unde știe omul să-i răspundă ca de la Mine celui ce întreabă? Eu nu l-am întrebat pe omul care stă mare peste oameni, nu l-am întrebat pe el dacă să vin pe pământ cuvânt în zilele acestea. Eu sunt mai mare ca omul și M-am uitat în Scripturi și am găsit în ele venirea Mea cea de acum și am venit, căci dacă ar fi fost să vin la voia omului, o, ce ar fi făcut cei ce sunt scriși în cartea vieții să le aduc Eu mântuirea? Cei ce cred și cei ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, aceia sunt scriși în cartea vieții de la întemeierea lumii, și Eu trebuie să le fac cale spre Tatăl dacă M-a trimis Tatăl după ei.** Mi-e tare milă de toți oamenii, și pe toți dau să-i trag la Tatăl, dar diavolul necredinței și al îndoielii Îmi stă împotrivă și Mie, și lor. **Eu însă spun că în zilele acestea lucrez ca și acum două mii de ani și zidesc omul și-l fac biserică a Mea pe om și-l umplu de darul credinței sfinte**, că nu mai e nimeni pe pământ să-l ajute pe om să creadă în venirea Mea, în mântuirea cea de la Mine, în purtarea crucii, căci vai celor fără de cruce și celor ce taie din ea, neștiind ei că ea este puntea lor spre Dumnezeu!

O, nu mai vrea omul să poarte crucea întreagă așa cum au purtat-o sfinții Mei! Nu mai sunt păstori cu cruce, cu viață ca a Mea, ca să se ia oamenii după ei și să-i învețe pe oameni calea sfințeniei. Vin Eu, Cel milos, și îi spun omului să se îndumnezeiască, mai întâi prin

credinţă şi apoi prin iubire de Dumnezeu, purtată până în cer, căci cel ce se poartă după Mine numai până la o vreme şi apoi se îndoieşte şi se lasă ispitelor cele pentru credinţă, aceluia i-ar fi fost mai bine să nu se fi născut pe pământ.

Amin, amin zic vouă, celor ce aţi venit să beţi de la Mine cuvântul râului vieţii! Vă ies în cale şi vă spun că lucrarea Mea cea de azi este ca la începutul Meu pe pământ cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, pe care i-am luat dintre iudei şi i-am făcut fiii lui Dumnezeu, fraţii Mei, pe care-i învăţam de la Tatăl iubirea de Dumnezeu, şi apoi am aşezat cu ei biserica Mea cea adevărată, şi n-am întrebat pe mai-marii de atunci dacă-Mi dau voie să Mă aşez cu împărăţia Mea în cei credincioşi venirii Mele de atunci. Am lucrat atunci semne minunate ca şi pe vremea lui Moise, dar poporul Israel a rămas până azi împietrit pentru venirea Mea la el aşa cum era scris să vin. Eu însă M-am desăvârşit atunci prin moarte pe cruce şi prin înviere şi aşa M-am dovedit Dumnezeu venit la ei, şi apoi M-am tras iarăşi în Tatăl şi Mi-am lăsat pe pământ un popor mititel în Israel şi Mi-am prăsit prin el neamul creştinesc de atunci şi până azi. **Dar cei de azi, ca şi cei de dinaintea lor, nu mai lucrează aşa cum am lucrat Eu peste ucenicii Mei, şi apoi ucenici peste ucenici. Ei lucrează ca oamenii, nu ca Dumnezeu, iar oamenii Îmi frâng calea şi mersul Meu cel ceresc pe pământ. Eu însă Mi-i trag întru Mine pe cei culeşi de Mine dintre oameni şi-i fac pe ei taina Mea pe pământ, şi iată, Mi-am făcut casă din fii credincioşi în mijlocul neamului român şi vin mereu la ei şi petrec cu ei şi Mă dau lor trup şi cuvânt, aşa cum pe nicăieri nu mai găseşte omul pe pământ, căci aici sunt Eu şi ai Mei, acoperiţi în taină nepricepută, că am de la Tatăl lucrarea împlinirii Scripturilor cele de azi, şi nu găsesc pentru ele credinţă pe pământ dacă nu pun Eu în om darul credinţei cea pentru venirea Mea de azi.** Eu pe cei cu care Mă sprijin ca să vin pe pământ cuvânt i-am scos din lume şi i-am aşezat înaintea Mea şi le-am dat duhul credincioşiei, **şi nu trebuie descusută sau ispitită lucrarea Mea cea de azi şi taina ei cea pecetluită între Mine şi cei credincioşi venirii Mele de azi,** căci Isaia proorocul zice încă de pe atunci: ***«Eu, Domnul, Îmi voi strânge laolaltă mărturia Mea şi voi pecetlui îndreptarea Mea pentru ucenicii Mei şi-Mi voi ascunde faţa în mijlocul lor»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă, din 06-05-2010.

***

O, hai să grăim în cer şi pe pământ, căci este scris: ***«Domnul este în biserica cea sfântă a Lui. Domnul în cer are scaunul Său. Pentru necazul şi suspinul săracilor Mă voi scula, le voi aduce mântuirea şi le voi vorbi pe faţă, şi nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă. Ba, în tot pământul a ieşit vestirea lor, şi până la marginile lumii cuvintele lor»***. Ne aşezăm cu zi mărturisitoare şi vom iubi această zi, cu martori din cer şi de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi. **O, ce este grăirea Mea cea de azi? Ea este venirea Mea iarăşi de la Tatăl la om ca să clatin încă o dată cerul şi pământul sub mărirea cuvântului Meu şi să se mişte munţii şi insulele din locurile lor, căci omul nu dă să facă aceasta la glasul Meu cel de azi, şi mai dulci sunt pentru el faptele Sodomei şi ale Gomorei şi face zapis cu moartea omul, dar cu Dumnezeu nu vrea să se scrie el, căci s-au ridicat apostolii minciunii şi s-au îmbrăcat în haina Mea şi învaţă altfel mulţimile, altfel decât am învăţat Eu şi cu voi noroadele de pe pământ din unii în alţii până azi şi până mâine.** O, altfel învaţă pe

oameni apostolii minciunii, şi Eu am spus oamenilor că îi vor cunoaşte după faptele lor pe cei ce sunt şi pe cei ce nu sunt apostolii Mei, urmaşii Mei pe pământ.

Uitaţi-vă în Scripturi, o, fii ai oamenilor, că dacă nu veţi asculta aşa, **veţi fi minţiţi din zi în zi mai mult, căci nu iubesc pe Dumnezeu cei ce vă păstoresc pe voi, că pentru ei şi nu pentru Mine vă păstoresc ei, şi ei nu vă trag spre Mine, ci spre ei vă trag. O, mergeţi spre ei şi cereţi-le să vă arate pe Domnul cu ei, dar nu vă lăsaţi înşelaţi de ei! Veniţi şi spre Mine, şi Eu vă voi arăta vouă cuvânt de mântuire din păcat şi vă voi purta spre viaţă sfântă ca şi viaţa Mea şi Mă voi arăta în voi aşa, şi apoi veţi fi urâţi de toţi pentru viaţa Mea în voi, pentru numele Meu, de care vă veţi învrednici să-l purtaţi cu adevărat pe pământ,** şi veţi fi ucenicii Mei, ca şi cei de acum două mii de ani, cărora le-am spus: ***«Veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu, dar fir din capul vostru nu va pieri»***. O, **iată semnul** pe care vi-l dau pentru ca să-i cunoaşteţi pe cei ce nu sunt ucenicii Mei (*Vezi selecţia tematică: „Semnul Fiului Omului", - şi pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive.org; n.r.*) şi nu vă pot pune ei calea sub picioare ca să fiţi pe calea Mea cea sfântă cu calea voastră între oameni. **Iată-l pe poporul cuvântului Meu, popor de ucenici asemenea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani**, cărora Caiafa, vătaful slujitorilor lui, le poruncea să nu mai grăiască mulţimilor în numele Meu. Ei însă, îmbrăcaţi în mântuire, vorbeau tot mai mult şi spuneau răspunsul lor: ***«Se cade să ascultăm de Dumnezeu, şi nu de oameni»***. O, aşa merg Eu în zilele acestea cu lucrarea cuvântului Meu prin ucenicii Mei cei de azi şi **se scutură de Mine şi de ei cei ce fug de venirea Mea, şi care s-au încumetat să umble în cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei, despre care Ioan a scris să nu se scoată şi să nu se adauge la ea, iar ei au umblat şi au scris lungime de vreme** (*Au scris „mii de ani" în loc de „o mie şi încă aproape o mie de ani", n.r.*) **şi au tras de firul numărului scris şi n-au mai scris un număr, şi au scris fără de număr anii împărăţiei omului,** (*Vezi selecţia tematică: „Împărăţia de o mie de ani", - şi pe jumpshare; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd; joomag; n.r.*) şi au îndepărtat fără de număr vremea învierii morţilor (*De asemenea „mii de ani" în loc de „o mie de ani", ex: Apoc. 20/2;4;6;7, n.r.*) şi au stricat omul la minte şi la aşteptare şi la nădejde şi la credinţă, şi **l-au învăţat pe om să se culce şi să doarmă liniştit şi să nu mai aştepte venirea Mea cea scrisă în Scripturi să se împlinească după două mii de ani de la înălţarea Mea la Tatăl, număr scris de apostolul Ioan, după descoperirea lui Dumnezeu arătată lui, dar care cu taină mare s-a împlinit pe pământ, iar Eu am venit când nimeni nu se aştepta şi nu se aşteaptă să mai vin.** O, necredinţă, duh al necredinţei, cum te-ai ivit tu pe ascuns ca să umpli lumea şi pământul cu vicleşugul tău!

Eram după învierea Mea pe pământ cu ucenicii Mei, vreme în care s-au deschis mormintele şi au ieşit drepţii Mei pe uliţele Ierusalimului, şi este scris aceasta în Scripturi, (*Mat. 27/52, n.r.*) şi au grăit sfinţii cei ridicaţi din morminte şi au stat mai-marii vremii de atunci cu ei de vorbă pe pământ şi au adeverit ei despre ei şi despre Mine, Cel ce coborâsem la ei în locuinţa morţilor după răstignirea Mea, de le-am deschis să iasă drepţii Mei, o, şi tot au căutat pe mai departe să îngroape mai-marii vremii adevărul despre Iisus Hristos, Care S-a arătat de la Dumnezeu în vremea lor, căci

Eu am scris: ***«Chiar dacă ar învia cineva dintre morţi, tot nu vor crede cei necredincioşi pe Dumnezeu dacă în Moise şi în prooroci nu dau să creadă cu cartea lor pe masă»***.

O, aşa vă învăţăm Noi azi credinţa în Dumnezeu, Eu şi ucenicii Mei, şi credinţa în venirea Mea cea de azi, o, fii ai oamenilor, căci valurile necredinţei sunt mari, mai mari decât oamenii şi decât locaşurile lor şi îi iau valul, îi iau cu tot cu casele lor, dar Eu străjuiesc în faţa primejdiei şi îi vestesc pe cei primejduiţi să vegheze, iar dacă ei nu cred şi nu veghează, ei vor vedea.

O, fii ai oamenilor, nu că au ei minte scurtă, dar cei ce vă povăţuiesc pe voi, vă duc cu vorba şi vă învaţă să aveţi minte scurtă, vedere scurtă şi credinţă ciuntită, până într-o zi când le va veni bine şi vor tăia de tot din voi harul credinţei, căci sunt dibaci să facă moarte lui Dumnezeu în om şi să-l ia pe om cu tot cu casă şi să-l ducă în întunericul cel mai gros, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, vă spun după două mii de ani de la cuvântul spus de Mine peste ucenici: ***«Nu vă temeţi de cei ce vă ucid trupul şi n-au altceva ce să vă mai facă, ci temeţi-vă de cei ce vă ucid duhul şi sufletul, viaţa voastră cea de veci, pe Dumnezeu din voi»***, şi întăresc acest cuvânt ca să-l luaţi şi să-l primiţi şi să vegheaţi, căci furul este la uşă. Am martori pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani când grăiesc vouă aşa, şi am martori pentru voi sau împotriva voastră pe ucenicii Mei cei de azi, cu care Mă port spre voi cuvânt, ca voi să puteţi da răspuns, bun sau rău pentru voi. Fug oamenii de venirea Mea cu judecata faptelor, fug şi slujitorii bisericii, şi de la ei se întinde boala fugii de Dumnezeu peste oameni, dar venirea Mea fuge şi ea şi cu fuga lucrează din zi în zi mai mult, şi nu poate nimeni să se pitească de faţa Mea sau să mai poată fugi, când Eu peste tot dăinuiesc, căci cerul şi pământul sunt moştenirea Mea, pe care Eu păşesc.

O, dacă n-ar **scrie în Scripturi să vină Domnul şi să grăiască pe pământ şi să audă glasul Lui şi cei din morminte** şi să dea fiecăruia după faptă, (*Vezi selecția tematică: „Morții aud glasul Meu", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*) n-ar avea păcat cei ce învaţă pe oameni să nu Mă aştepte şi să nu stea gata pentru venirea Mea, ci, din contra, să petreacă ei încă, **dar Eu am spus că aşa va fi să fie în vremea când Eu vin, aşa cum a fost cu potopul pe vremea lui Noe şi cum a fost cu Sodoma şi Gomora, când nimeni nu se aştepta să vină focul,** şi petreceau cei ce nu se aşteptau să-i prindă moartea cea de la faptele lor. (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe" - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*)

O, de ce, oare, voi, oameni care slujiţi în numele Meu peste oameni, de ce nu învăţaţi voi oamenii pe cele puse de Mine şi de ucenicii Mei în Scripturi? O, de ce faceţi acest păcat, pe care l-a făcut şi Caiafa, de a plătit bani ca să Mă ascundă pe Mine şi adevărul cel despre Mine? Ce vreţi să câştigaţi aşa? O, cum de nu vă schimbaţi? **Cum de vă place vouă îndulcirea cea de la slava voastră de la oameni şi nu vă gândiţi voi la ranele Mele şi la statul Meu pe cruce gol şi batjocorit, şi unde Mi-am dat sufletul pentru voi ca să Mă luaţi şi voi de pildă pentru viaţa voastră? O, nu vă doare? Nu vă dor hainele voastre cu fir şi cu pietre scumpe şi multa vrednicie pe care v-o strigaţi unul altuia, când Eu am fost bătut în cuie şi scuipat şi hulit ca cel din urmă dintre oameni, şi de la care oricine să-şi întoarcă faţa? O, ai cui sunteţi voi? Cui slujiţi şi pe cine folosiţi? O, nici pe voi nu vă folosiţi, şi nici pe oameni, decât**

numai să le pecetluiţi mormintele şi să fiţi şi plătiţi pentru aceasta, când voi ar trebui să fiţi cei mai săraci şi să slujiţi fără de plată şi să fiţi miloşi, aşa cum ucenicii Mei slujeau oamenilor din dragostea lor de Mine şi de oamenii obidiţi sub stăpânii lumii. O, cum de nu vă mai treziţi din rătăcirea pe care o iubiţi, ca viaţă plină de slavă pentru voi, neputând fi voi aşa mântuitori oamenilor, păstori cu milă de turmă? Ba, din contra, staţi în faţa oamenilor cu coroană pe cap, bătută cu pietre scumpe, şi staţi aşa faţă în faţă cu Mine, Cel încoronat cu cununiţă de spini sângeroşi frunţii Mele dumnezeieşti, şi iată, mai aveţi un pic şi vă veţi pierde de tot mintea, ca papa de la Roma, care nu s-a mulţumit ca voi, numai cu o coroană, ci şi-a pus una peste alta trei coroane, ca să se teamă omul de el ca de o ameninţare şi să aibă putere peste inima omului blestemul lui că va arde în focul cel veşnic cel ce nu se închină lui cu supunere ca lui Dumnezeu pe pământ, când el slujeşte la mulţi idoli, ca şi voi, la mulţi dumnezei, cărora le zice: sport, vacanţă, vizite între capii mari ai lumii, politică pe toate laturile, la care multă slugărime serveşte pentru placul cel plin de libertate, şi nicidecum rob al lui Hristos pe pământ slujitorul care stă pe scaun de biserică, pe tron slăvit, îmbrăcat în mătase stacojie, culoarea lui Edom, prinţul lui roşu, aşa cum scrie în Scripturi despre cel vopsit, şi care este omul fărădelegii, căutând el viaţa fratelui său vreme după vreme, din unul în altul pe pământ. O, M-aţi alungat de tot din locaşurile unde slujiţi pentru închinare! V-aţi îmbrăcat în roşu şi nu vă temeţi să faceţi aşa, căci voi faceţi ascultare de satana şi de culoarea lui aleasă lui, şi până şi cartea Evangheliei aţi băgat-o sub învelitoare roşie, şi toate cărţile bisericeşti le înveliţi aşa! O, cine-ţi dă ţie să faci aşa dacă te-ai aşezat să stai cel mai mare peste biserica neamului român? O, de ce nu-ţi place să fii român? Unde s-a pomenit român îmbrăcat în cămaşă roşie, când el a fost mereu după cuvântul Scripturii îmbrăcat, în cămăşuţă albă, de in curat, şi cu cingătoare de creştin încins, semn al puterii sfinte peste coapsele lui? O, unde M-ai văzut pe Mine în roşu, decât atunci când M-au cumpărat pe bani mai-marii templului ca să Mă dea spre batjocură, ca să Mă piardă de pe pământ ca pe un ucigaş? O, Eu vin din cer cu venire mare, şi cu toţi sfinţii vin, şi grăiesc pe pământ însoţit de sfinţi, şi toţi suntem în hăinuţe albe, de in, şi aşa mărturisesc cei ce Ne văd, având ei de la Dumnezeu darul acesta al adeveririi slavei cereşti pe pământ întru venire la vedere pentru duhul mărturisirii.

O, iată cine a umblat în cartea Apocalipsei, în care ucenicul Meu a scris pentru vreme o mie şi iarăşi o mie de ani, cale măsurată de Dumnezeu pentru venirea Lui iarăşi pe pământ, iar cei ce n-au iubit să stea ucenici, s-au sculat din timp (*1054, n.r.*) şi şi-au făcut aşezare tare şi aparte şi au ieşit şi şi-au pus peste ei tată şi aşa l-au numit şi-l numesc, (*Papa, n.r.*) după ce Eu am spus cuvânt proorocesc acum două mii de ani ucenicilor Mei şi le-am spus lor: ***«Voi pe nimeni să nu numiţi tată pe pământ, că Unul este Tatăl vostru, Cel din ceruri este»***, şi aşa i-am învăţat Eu pe ei să stea ucenici, şi **să nu stea mari pe pământ peste oameni, ci doar să-i înveţe de la Dumnezeu calea. O, nu este tată pe pământ, ci numai în cer este, şi Unul este, şi Se numeşte Dumnezeu, iar cei ce-I sunt fii, Îi spun Lui: Tată. Amin.**

O, nu mai vor cei mari să mai vin pe pământ! Pământul e făcut de Dumnezeu, şi nu se tem cei mari să-l ia sub stăpânire cu forţa din mâna lui Dumnezeu. **Ei nu mai vor să-Mi fie ucenici, ci stăpâni să-Mi fie pe pământ,** iar Eu să aştept după ei, şi numai numele să Mi-l dau lor, şi Eu în cer să stau, nu pe pământ ca să le încurc planurile, căci ei vor să fie taţi, nu ucenici, şi să le zică vrednici tot norodul, **şi iată urâcinea pustiirii sufletelor oamenilor în loc ştiut sfânt, slugi potrivnice lui Hristos pe pământ, în numele lui Hristos stând ele aşa.**

O, să plângem în cer şi pe pământ, ucenici pomeniţi azi cu zi de sărbătoare pentru voi în duh de biserică, şi vom iubi această zi, zi a adevărului cel despecetluit din Scripturi, dar pecetluit sub cheie de către apostolii minciunii. Iată zi mărturisitoare, cu martori din cer şi de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi, grăirea Mea cea înlăcrimată în cer şi pe pământ, ca şi a voastră, o, ucenici ai Mei, cărora Eu v-am dat putere să dezlegaţi câte sunt pe pământ de dezlegat şi să descuiaţi câte sunt pe pământ încuiate de om, şi să încuiaţi câte au ieşit de la om descuiate împotriva lui Dumnezeu. **Vă dau vouă, celor dintre sfinţi, ucenici ai Mei acum două mii de ani, vă dau să descurcaţi înţelesurile încurcate de cei ce n-au iubit să fie ucenici, ci au iubit să fie mari şi cu coroană stând pe tronuri de mătase în numele Meu peste mulţimi, aşa cum Eu şi cu voi nu am stat pe pământ, ci am stat pe cruce şi cu cruce între oameni.** O, unde sunt cei ce ar fi să Ne fie urmaşi asemenea cu Noi? O, unde?

— O, nu, nu mai sunt pe nicăieri, Doamne, aşa învăţători şi aşa ucenici. S-au boierit toţi, aşa cum Tu i-ai plâns în cartea Ta din ziua aceasta.

*Eram pe pământ biserică a Ta, după ce Te-ai dus la Tatăl iarăşi, şi Tu ne-ai numit ucenici şi ne-ai numit apostoli vestitori, şi slujeam numai cuvântului Tău, împărţindu-l noi întreg, şi nu ciuntit peste cei ce credeau şi se botezau şi se pecetluiau cu semnul Duhului Sfânt Adeveritorul celor adevăraţi creştini credincioşi, şi nimeni nu putea să-L înşele pe Dumnezeu, căci cuvântul Duhului Sfânt îi descoperea pe cei înşelători, pe cei lacomi, pe cei ce voiau să ia pe bani daruri de la noi ca să aibă şi ei ca noi, dar azi numai cu bani se zidesc apostolii, şi lumea este încuiată afară, ca să nu le ştie pe cele lucrate cu uşile încuiate şi împotriva sufletului omului, iar omul să fie folosit doar să slăvească pe cel de peste el aşezat mare şi să-i slujească supus, şi măcar de-ar fi de partea Ta cel mare aşezat. Se cutremură sfinţii şi părinţii şi străbunii cei buni când văd ce este sub nume de biserică pe pământ. Pe vremea când noi, ucenicii Tăi, mergeam şi ridicam spre Tine din loc în loc fii credincioşi venirii Tale, biserică a Ta pe pământ şi cu slujirea Ta prin ea, şi nu a omului, noi ridicam şi ungeam cu mirul sfinţeniei şi prin punerea mâinilor preoţi şi diaconi peste credincioşi, ca să aibă pe masă prin slujitori trupul şi sângele Tău de hrană cei ce se făceau fii ai Tăi pe pământ, şi întrebam pe toţi credincioşii dacă ştiu ei de e vrednic sau nu de preoţie cel ce avea să fie aşezat să facă hrană din cer pe Dumnezeu la creştini, iar creştinii ne vesteau după adevăr dacă este sau nu vrednic de preoţie cel ce urma să se facă slujitor credincios bisericii Tale. O, de multă, multă vreme nu s-a mai lucrat ca şi noi pentru felul alegerii slujitorilor, şi iată, altfel se întâmplă, căci taie şi spânzură, după cum spune vorba înţeleaptă, numai cei ce stau mari peste gloate, şi cu puterea toată stau, şi altfel zic aceştia şi nu mai zic cum ziceam noi, întrebându-i pe cei ce erau biserica Ta dacă e sau nu vrednic cel ce urma să fie slujitor. Acum zic ei, ei singuri peste capul celui ales de ei şi îl vestesc ei vrednic pe acela şi zic tuturora: „**Vrednic este!**“, şi toţi se apucă să cânte la fel: „**Vrednic este!**“, şi aşa răspund, dar nu la întrebare răspund, ci cu*

hotărârea luată sub cheie de către ei, şi aşa folosesc ei cheile, ca să încuie şi ca să descuie cu ele şi zic că Tu ai dat cheile ca să se lucreze cu ele aşa. Dar cum, oare, trebuie înţeleasă această Scriptură a Ta, pe care ai rostit-o nouă atunci? Dacă Tu eşti uşa, pentru că aşa ai spus Tu că eşti şi că prin Tine intră cel ce intră, cheia uşii nu mai eşti tot Tu, nu e tot Hristos, Piatra bisericii? O, iată cum leagă şi cum dezleagă uşa şi cheia cei care au umplut pământul de slava lor, cu care stau sub numele Tău pe pământ!

O, noi n-am urmat aşa lui Domnul pe pământ între oameni! Noi eram alungaţi, huiduiţi, bătuţi, ameninţaţi, crucificaţi şi ucişi în fel şi chip pentru numele Domnului, aşa vă spunem noi vouă, slujitorilor care staţi azi sub nume de preoţi şi de episcopi pe pământ. Voi sugeţi de puteri casele şi avuturile oamenilor zdrobiţi de valurile vremii. Voi luaţi pe voi haine cusute cu fir ca să străluciţi şi să atrageţi privirile şi inimile celor slabi şi necăjiţi şi n-aveţi milă de ei, şi ar trebui să aveţi dacă v-aţi ales să fiţi slujitori pentru ei, dar nu numai să-i cununaţi şi să-i înmormântaţi, o, nu numai atât, ci trebuie să le puneţi sub picioare calea care-l duce în rai pe om, nu în lumea aceasta, şi dacă nu aşa faceţi voi, ce slujiţi voi pentru plată de la Dumnezeu? O, toate ţin de puterea credinţei şi a iubirii din voi, care nu trebuie să stea împărţită, ci numai lui Dumnezeu să I-o daţi dacă aţi ales să slujiţi în dreptul Lui pentru oameni. Fug oamenii de venirea Domnului, şi trebuie povăţuiţi să nu fugă, ci spre Domnul să fugă.

O, învăţaţi lucrarea ucenicilor, voi, slujitori de peste biserici! E mititică turma ortodoxă, dar dacă eşti trează, nu te teme, turmă mică, aşa a zis Domnul. Cei mulţi au ieşit afară şi şi-au ales tată de pe pământ, împotriva învăţăturii lui Hristos, Care ne-a spus să nu numim pe nimeni tată pe pământ, ca să-L avem de tată pe Tatăl Cel din cer.

O, vino, Doamne, vino de tot şi vino cu totul pe pământ, căci din cer şi de pe pământ Duhul şi mireasa zic: Vino! O, vino la chemarea poporului Tău cel nou, poporul cuvântului Tău, vino, că numai el Te mai cheamă să vii, şi toţi pe pământ fug de venirea Ta!

O, stai mereu la rugăciune pentru ca să vină Domnul la tine şi să fie cu tine, popor mititel, care te hrăneşti cu graiul cuvântului lui Dumnezeu în vremea aceasta de întuneric şi de secetă şi de foamete cum n-a mai fost de când veacurile pe pământ, că e la capăt zvârcolirea lui satana şi caută el de peste tot să-L doboare iar pe Domnul, dar el se va înşela mai greu decât s-a înşelat acum două mii de ani, că e vremea să-l biruiască de tot Domnul Iisus Hristos, Piatra bisericii, pe Care s-a zidit şi se zideşte pe pământ neamul creştinesc, moştenitor al cerurilor, neamul sfinţilor, care trăiesc după predania în care şi noi, ucenicii Domnului acum două mii de ani, ne-am aşezat, şi am aşezat-o pe ea apoi de viaţă a bisericii lui Hristos pe pământ, biserica dintr-o mie văzută, şi să fiţi nădejde mare de biserică sfântă şi nebiruită în zilele ce vin, când toate luminile de la toate ferestrele se vor stinge de la vijelia lepădării de credinţă, care va sufla peste tot prin omul cel îmbrăcat în haină de păstor ca să poată el ucide cât mai bine turma, cât mai mult. O, eşti pus la păstrat şi la scumpit, şi albeşte-te, fiule, ca lumina zilei, ca să luminezi tu în noaptea care vine şi să faci lumină peste ea, căci Domnul e cu tine, şi tu cu El, şi neamurile vor înţelege şi se vor apleca după ce mânia va trece, precum este scris să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-2010.

***

Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu ziua aceasta de pomenire a biruinţei Mele, când Eu, Domnul, am avut putere să aşez, cu martori din cer şi de pe pământ, piatra de temelie a înnoirii celor ce s-au stricat de aproape două mii de ani de către oameni, **aşezarea pe piatra ei cea dintâi a bisericii Mele, aşa cum a fost ea aşezată de Mine prin apostolii Mei, şi apoi prin ei vreme după vreme,** până ce omul cel din afară s-a amestecat de Mi-a clătinat temelia şi a făcut ca el şi n-a mai făcut ca Dumnezeu, şi multă vreme M-a durut şi M-a tot durut, până ce acum Mi-am aşezat pe pământ ceea ce era scris să fie, mai înainte de a da omul fărădelegii să şteargă de tot urmele Mele dintre oameni, faţa Mea, prin biserică după voia Mea înaintea Mea.

Mă scriu în carte cu ziua începutului cel nou, pe care-Mi am acum lucrarea cuvântului Meu şi pe poporul Meu cel nou, care ascultă de povaţa Mea, căci celor ce trebuie să fie ai Mei şi cu Mine, Eu le-am spus: ***«Ieşiţi din lume, poporul Meu, ca să nu vă îmbătaţi din vinul ei şi să gustaţi din chinul ei apoi»***, şi am mai spus în vremea cuvântului Meu cel de azi că poporul Meu cel de la sfârşit va fi despărţit şi deosebit de toată lumea de pe pământ şi va sta cu Mine şi Mă va sluji, iar Eu voi purta grijă de el şi Mă voi vesti prin el cu râul cuvântului Meu peste pământ şi voi merge cu el curgând şi voi hrăni din loc în loc pe cei ce vor crede şi se vor boteza în acest râu, spre înfierea lor de către Dumnezeu, ca să fie ei fii ai lui Dumnezeu în mijlocul unui neam viclean, care nu vrea să ştie de la Mine cum se trăieşte cu Domnul pe pământ, căci cine învaţă pe Domnul de la oameni, iată faţa lor, care **nu seamănă cu Mine pe pământ, cu biserica pe care Eu am aşezat-o acum două mii de ani prin ucenicii Mei** şi care numai în mare taină a mai putut ea vieţui cu faţa Mea între oameni!

O, mulţi au dat şi încă dau să se strângă pe lângă minunile Mele, de le bate inima o clipă sau două sau trei, dar minunea este alta, căci Eu socotesc cu câţi rămân, nu cu câţi se pornesc după minunile Mele. Aşa am lucrat şi acum două mii de ani, şi se ţineau cu miile după Mine, dar rămâneam cu doi, trei prin fiecare încercare de a-i trage pe ei la Tatăl.

Mă mângâi cu ziua aceea când **Eu am avut putere să aşez temelia tainei începutului Meu cel nou de biserică sfântă, în care Eu, Domnul, să lucrez întreg, trup şi cuvânt**, şi din mijlocul acestei taine să ies cuvânt peste pământ, dar Mă şi doare această amintire, şi mângâierea Mea este durerea. Durerea a fost mângâierea Mea în toată vremea cerului şi a pământului, şi tot durerea a fost mângâiere şi a celor ce şi-au unit cu Mine viaţa lor. Nu este pe pământ faţă mai frumoasă, zâmbet mai curat şi privire mai senină ca şi a acelora ce poartă în ei durerea după Dumnezeu, durerea, în toată vremea înşelăciunii, căci **viaţa este cea din cer, nu cea de pe pământ cum crede omul,** cum se încântă omul că şi-o face pe pământ, şi Eu am mai spus în cuvântul Meu despre cei frumoşi prin durerea Mea din ei. Pământul e calea pe care Domnul Se arată omului care nu ştie să se întoarcă acasă, dar cine nu are ochi ca să vadă, îi are pentru altceva dacă îi are, şi de aceea se încântă unul ca acela cu viaţa cea de pe pământ.

Vă iau în Duhul Meu în ziua aceasta şi vă mângâi cu durerea Mea pe voi, cei ce Mi-aţi rămas credincioşi venirii Mele de azi; pe voi, cei cu care **am început acum nouăsprezece ani tainica Mea lucrare de biserică după voia Mea pe pământ, trup şi cuvânt pe masa ei stând Eu, aşa cum Mi-am dorit şi n-am putut până acum să am,** că nu mai găsesc credinţă pe pământ pentru mersul Meu cel sfânt cu omul, şi nu cum dă el să meargă şi să-şi zică al Meu. Sunt plin de mângâiere în durere că vă am pe voi, cei ce aţi rămas cu Mine în toate încercările Mele. Fiţi, dar,

ocrotiţii Mei şi-Mi ocrotiţi poporul de necredinţă şi de neascultare şi de neaplecare şi de nestatornicie şi de bucurii care-l pierd pe om! Staţi de veghe la catarg şi păstraţi legătura dintre Mine şi voi pentru cei din bărcuţa Mea şi pentru cei de pe pământ, care dau să se mai aplece spre ştirile pe care Eu le suflu spre ei ca să-i cârmuiesc şi pe ei, căci valurile sunt furioase şi-şi pierd curajul cei din mijlocul valurilor. Eu însă strig şi spre ei povaţa Mea cea de viaţă şi le dau să ştie cum să păşească, şi **fericiţi sunt şi vor fi cei ce se apleacă să asculte de la Dumnezeu în vremea aceasta de întuneric cum n-a mai fost pe pământ!**

Iată, am în mijlocul oamenilor aşternutul Meu, pe care **Eu, Domnul, stau şi cuvintez în mijlocul unui popor de ucenici şi locuiesc cu ei,** şi este proorocie în Scripturi despre această taină a Mea acum pe pământ. ***«Iată cortul lui Dumnezeu între oameni şi va sălăşlui cu ei şi va fi Dumnezeul lor, şi ei vor fi poporul Lui şi Însuşi Dumnezeu va fi cu ei»***, aşa este descoperirea cea din Scripturi despre cetatea cea tainică a Noului Ierusalim, care vine cu Domnul pe pământ în taină mare şi care nu se suie la mintea omului cu vederea scurtă. Eu însă sunt Cel tainic şi lucrez cu putere şi stau în calea ispitei şi veghez cu cei din cer peste pământ ca să-i păzesc pe cei ce se fac fii ai lui Dumnezeu, cărora le-am dat putere să creadă şi să fie şi să nu piară ca şi cei necredincioşi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2010.

***

O, de-ar fi credincioşi şi înţelepţi oamenii de azi şi slujitorii de altare, ar avea dor de Dumnezeu şi ar prinde bucurie în suflet că Eu grăiesc pe pământ peste ei şi că le descopăr cum să lucreze şi că îi învăţ şi că îi dojenesc spre înţelepţire prin cei pe care i-am aşezat Eu la gura grăirii Mele cu omul, dar iată, necredinţa e pe pământ stăpână în lung şi în lat, şi omul este învăţat cu ea, iar **Ilie proorocul Meu stă plin de râvnă pentru Mine în cer şi pe pământ ca să trezească cu spaimă pe cei necredincioşi, aşa cum a lucrat şi atunci, şi să fie el slujitorul Meu acum, precum este scris în Scripturi să fie el mai înainte de ziua Mea cea mare şi înfricoşată, care ca furul vine, când nimeni nu se aşteaptă.**

Şi iată, mai întâi sunt slujitorii de altare care spun că e minciună cuvântul Meu spre ei şi spre oameni şi spre neamul Meu român, alesul Meu cel de azi între neamuri şi la care Eu, Domnul, am venit şi Mi-am întocmit pe vatra lui albia râului cuvântului Meu întru a doua Mea venire de la Tatăl la om, şi tainic lucrez prin împotrivirea cea de la necredinţa celor ce zic minciună cuvântului Meu, şi zic aşa aceştia ca să scape de răspuns înaintea oamenilor şi

înaintea Mea, **dar Eu le amintesc lor de grăirea Mea cu Adam şi cu Moise şi cu Samuel şi cu proorocii toţi,** şi iată, sunt necredincioşi cei la care strig cu putere să creadă şi să se mântuiască. Ei însă îşi zic cei adevăraţi ai Mei şi se învelesc cu adevărul cel prin sfinţii părinţi ca să-şi întărească statul lor peste oameni **fără ca să facă ei voia Mea cea sfântă. O, să-i văd Eu călcând pe urmele sfinţilor părinţi, şi apoi nu-i mai bat la cap cu râul cuvântului Meu pentru cei abătuţi de la Dumnezeu,** căci la cap se strică omul când se strică, şi apoi tot trupul este stricat şi nu mai este în rădăcina lui. **O, să nu se laude slujitorii de altare cu sfinţii părinţi şi cu nume de biserică peste ei, de vreme ce ei nu calcă bisericeşte pe urmele Mele şi ale sfinţilor părinţi, ci se vând cu tot cu casele lor oamenilor care-şi zic Dumnezeu, când ei nu seamănă cu Dumnezeu şi nici cu sfinţii Lui, ci cu fiii oamenilor seamănă ei.**

… Eu, Domnul Iisus Hristos, glăsuiesc din cer peste grădiniţa cuvântului Meu şi se scrie pe pământ şi în cer cuvântul gurii Mele, aşa cum s-a scris el în toate vremile prin Moise şi prin toţi proorocii Mei. **Eu, Domnul, Îmi sfârşesc răbdarea în urma celor ce nu cred**. Iată, credinţa nu este a tuturora, şi este numai a celor ce se sfinţesc cu sfinţenie multă înaintea Mea, şi mulţi din cei cu lege sfântă peste ei vor pricepe, iar cei ce iubesc fărădelegea nu vor pricepe şi vor rămâne aşa cum sunt ei, căci am strigat la ei şi n-au voit să deschidă şi să-i mântuiesc Eu pe ei, şi **în vremea când ei Mă vor striga, uşa se va închide pe dinăuntru ca şi la potop**, ca şi în faţa fecioarelor neînţelepte şi nebune, care n-au vegheat pentru venirea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul, din 02-08-2010

***

O, ce puțin, ce puțin se citește astăzi cuvântul Scripturii, o, ce puțin, o, și ce măreț este el și ce viu grăitor ca să-l poată pătrunde pe cel ce se lasă născut din cer! Este scris în Scripturi că la venirea Mea iarăși pentru vii și pentru morți cu judecata, **numele Meu va fi Cuvântul lui Dumnezeu**, (*Apoc. 19:13, n.r.*) iar sfinții și îngerii vor fi soții Mei întru venirea Mea. O, tot așa de smerit, tot ca acum două mii de ani lucrez și azi, și lucrez prin cuvânt, Eu și sfinții Mei, Eu și îngerii Mei. **Zadarnic Mă așteaptă altfel cei ce măcar nici nu se pregătesc pentru ziua slavei Mele, că Eu vin așa cum am spus că voi veni**, căci am spus prin Scripturi: ***«Cel ce crede în Mine voi veni la el și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»***, și aceasta face cuvântul Meu când el vine pe pământ, și am fii credincioși, și iată-i, Mi-am făcut casă la ei și cinez cu ei și Mă las cuvânt pe masa lor și Mă arăt lor, iar ei Mă arată oamenilor cuvânt, iar cei ce cred în Mine prin ei, se fac și ei asemenea lor, a celor ce Mă împart cuvânt de facere a omului, ca să creadă omul și ca **să se facă biserică a Mea cel ce Mă primește să-l fac al Meu, locaș al Meu pe pământ**.

O, popor al cuvântului Meu cel de azi, grăiesc cu omul ca să-i spun lui că, dând el să aibă înfățișarea adevăratei credințe, tăgăduiește puterea ei, că mereu este tras spre păcat, bietul de el, și **nu poate adunarea oamenilor care n-au faptele credinței, o, nu poate să dea sfinți lui Dumnezeu, și pot sfinții să dea lor pildă de biserică a Mea și de locaș al Meu în ei și cu ei**, căci am spus într-o zi de jale când auzeam cuvinte în răspăr cum că biserica a dat pe sfinți, iar Eu am spus nu, și am spus că **sfinții au zidit biserica și că ei au însemnat biserica**, și vai lumii dacă n-ar fi în ea cei ce se sfințesc pentru Dumnezeu și pentru ea înaintea Mea ca să aibă ea cine să strige la Mine pentru învierea ei, pentru trezirea ei din nepăsare de Dumnezeu!

O, poporul Meu, sunt pe masa ta cuvânt de facere a omului și sunt cu sfinții Mei în cuvânt de facere pe pământ. Mucenița Ecaterina și mucenicul Mercurie, mari mărturisitori ai dragostei Mele în ei în mijlocul popoarelor pline de păgânie pe vremea trupului lor cel mărturisitor prin jertfă sângeroasă pentru numele Meu, cel scump lor. Iată, în numărul mare al gloatei necredincioase **ei erau biserica Mea**, **iar Eu am venit la ei și Mi-am făcut locaș în ei și am cinat cu ei și M-am arătat lor biruitor cu ei înaintea celor păgâni cu viața și cu fapta**, și apoi i-am ridicat pe ei între sfinții Mei și sunt ei cu Mirele lor în sala nunții, și prin jertfa lor cea plină de iubire și de mărturisire i-au adus și pe alții la credință și **s-au dat Mie, biserică a Mea s-au dat și ei, și iată, sfinții au dat biserica și ei au zidit-o în oameni pentru Mine**, și nu altfel se petrece cu zidirea bisericii Mele, care nu este zidită din păcătoșii care se dau ei după înfățișarea adevăratei credințe.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina și a sfântului mare mucenic Mercurie, din 08-12-2010

***

La mijlocul celor trei zile de sărbătoare nouă pentru poporul cuvântului Meu cel de azi, Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă aşez în carte cuvânt și **însemnez în ea zi de biruință, amintirea zilei când am pecetluit în mijlocul poporului Meu și al lucrării Mele de cuvânt așezare neamestecată cu lumea, biserică cu mădulare, iar Eu, Domnul, în mijlocul ei cuvânt,** așa cum de două mii de ani aştept să pot să am pe pământ, dar duhul de om nu M-a lăsat să pot Eu, că a voit și omul și n-am putut să pot Eu ca Dumnezeu în lucrare de biserică, dar pot acum, și Se mângâie Duhul Tatălui și al Fiului și al tuturor sfinților că este pe pământ loc pentru Dumnezeu și masă curată, cină de Emaus, neamestecată, **cum nicăieri nu este pe pământ, căci Eu sunt trup și cuvânt pe masa aceasta și nu mai e pe nicăieri atâta mângâiere pentru Dumnezeu.** Mereu, mereu cuvântul Meu de pe masă călăuzește pe poporul Meu de azi și Mi-l ține de mânuță, și apoi se îndreaptă el spre fiii oamenilor și le grăiește lor, și grăiește cuvântul Meu poporului român și îl așează pe el la masă de cuvânt din cer pe pământ, ca să pot Eu, Domnul, împlini cuvântul Meu cel rostit, căci prin cuvânt lucrez, și apoi împlinesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-2010

***

O, cât Mă mângâi în durere că pot să grăiesc pe pământ adevărul cel dureros, care s-a așezat să împărățească peste tot! Duhul proorociei nu-l mai cunoaște omul, că pe nicăieri nu mai încape Duhul lui Dumnezeu între oameni. Nimeni pe pământ nu mai vrea să știe bine că Dumnezeu este mereu astăzi, și altfel El este nelucrător între oameni, și vai oamenilor din pricina duhului proorociei, care lipsește atât de mult din mijlocul lor și n-au lumina cea din cer între ei!

Duhul proorociei este lumina lumii. Acolo unde el nu încape între oameni, totul este întuneric fără de viață, fără de vedere, fără de grai. Eu sunt duhul proorociei, Eu sunt lumina lumii și i-am spus omului să umble în lumină, să fie fiu al zilei i-am spus, căci noaptea nu mai poate să lucreze nimic. Pentru toate își mai face omul vreme, dar ca să se oprească în fața cuvântului Meu, lăsat pe pământ între Mine și om ca să-l învețe bine omul și să-l trăiască așa apoi, o, n-are omul vreme să împlinească el această minune. Ce minuni mai caută el să vadă și să poată prin ele când el nu are vreme să-L citească pe Dumnezeu-Cuvântul, Care a venit și vine din cer să grăiască cu omul? Duhul proorociei mai poate să-l salveze pe om din întunericul în care stă. Grăirea Mea peste pământ și primită ea de om, aceasta este care poate să-L împlinească pe Dumnezeu casnic cu omul,

creştet al familiei bisericeşti, stâlpul de întărire al casei duhovniceşti, capul bisericii lui Dumnezeu. **O, iată de ce vin Eu şi Mă fac cuvânt pe pământ şi-Mi întăresc casă tare nu din cărămizi de pământ, ci din fii, din oameni cu credinţă în ei pentru duhul proorociei, care întocmeşte pe pământ casa lui Dumnezeu şi casnicii Lui!** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2011

***

Mă aşez cu hrană de cuvânt în cartea Mea cea din zilele acestea şi care se scrie pe pământ acum prin orânduiala Mea, prin puterea Mea dumnezeiască, pe care Eu o aşez la lucru ca să Mă scriu pe pământ cu tot ce am de cuvântat la sfârşit de timp, cu glasul Meu, care se aude din cer şi până pe pământ ca să fie scris cuvântul lui Dumnezeu şi să-l ia oamenii credincioşi şi necredincioşi, iar cel ce este sfânt să se sfinţească încă, precum cel ce este necredincios să rămână nepăsător de Dumnezeu spre judecata lui prin acest cuvânt.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, şi Mă las cuvânt în carte pe vatra neamului român, aici, unde Eu Mi-am întocmit loc de coborâre şi de grăire peste pământ, că Mă trimite Tatăl să împlinesc Scriptura care este rostită de Mine acum două mii de ani ca **să vin şi să grăiesc pe pământ şi să Mă audă cei din morminte**, iar dacă Eu nu M-aş lăsa auzit de cei vii cu trupul, cum ar rămâne grăirea Mea peste cei ce Mă aşteaptă să-i ridic spre înviere?

O, e adevărată grăirea Mea cea de azi, şi spun aceasta la toţi cei care stau nepăsători cuvântului care curge din gura Mea în zilele acestea ca să fie scris pe pământ şi să mărturisească.

Mă uit cu Tatăl Savaot şi cu sfinţii toţi şi cu îngerii toţi Mă uit. Mă uit la împăraţii pământului, la cei ce stăpânesc peste pământ şi peste om ca nişte împăraţi mai mari ca Dumnezeu, **Mă uit la slujitorii de biserică cum privesc şi cum nu privesc ei peste cuvântul Meu cel de azi, care s-a făcut râu peste pământ**, şi pe care cu atâta umilinţă Eu, Domnul, îl lucrez peste oameni. Se fac slujitorii bisericii că nu Mă aud, dar la Mine nu este tot aşa, ci este altfel, şi se scrie la ei păcatul nepăsării de Dumnezeu şi iubirea de stăpânire peste oameni, peste pământ şi peste cer, de vreme ce Dumnezeu nu mai are dreptul să lucreze după voia Sa şi după cele scrise în Scripturi să se împlinească. **O, nu era aşa pe pământ biserica Mea în vremea ei de naştere din Mine şi din mucenicii Mei cei născători de creştini şi care năşteau în inima oamenilor pe Dumnezeu prin cuvântul propovăduirii lor.** Era credinţă pe pământ şi era fapta credinţei şi a mărturisirii, dar apoi a luat locul acestora mândria, care s-a făcut haină slujitorilor de altare şi care L-au ascuns pe Domnul sub veşmântul de biserică, iar Eu plâng fără casă de atunci şi până azi şi plâng cu sfinţii Mei şi dăm să-i miluim pe oameni cu darul înţelepciunii iubirii cea de sus şi a crucii purtate, dar nu mai este loc pentru Dumnezeu pe pământ, şi iată-Mă cu sălaşul cuvântului Meu în mijlocul oamenilor, grăindu-le lor durerea Mea, care se face cuvânt în calea celor ce Mă prigonesc ca să fie numai ei.

O, unde eşti, biserică cu numele Meu peste tine? Unde-ţi este sălaşul şi faţa? Unde-ţi este smerenia ta ca să fie ea straiul tău înaintea Mea şi înaintea norodului? Unde-ţi este lucrarea pentru sfinţi şi pentru săraci şi pentru neputincioşi fel de fel? **O, nu mai este pe pământ aşa ceva**. Numele Meu şi faţa Mea sunt batjocorite de cei plini de mândrie şi care joacă bine pe deasupra faţa

bisericii lui Hristos, cerşind aceştia de la bogaţi şi de la săraci milă pentru zidirea de palate peste care să stea scris numele lui Dumnezeu.

Cu cine să stau Eu de vorbă între cei ce stau slujitori de biserică peste oameni şi să-i spun durerea Mea? Aş grăi peste cel ce stă mai-mare peste biserica neamului român şi i-aş aminti lui de începutul cel frumos al bisericii Mele şi al slujirii ei înaintea Mea. Aş grăi oricărui slujitor care zideşte un locaş unde să strângă în numele Meu pe cei ce cred în Dumnezeu între cei de pe pământ. **O, nu-i frumos să iei bănuţul cel cu trudă strâns al fiilor lui Dumnezeu şi să faci cu el ce zici tu că faci!** Nu aşa era lucrarea de biserică în vremea aşezării tainei ei între oameni pe pământ, căci **biserica Mea este taină, nu altceva este ea, nu pentru lume este ea**. O, nimeni dintre cei ce s-au aşezat slujitori de biserică între oameni, nimeni nu-i învaţă pe oameni naşterea lor cea de sus, îndumnezeirea omului păcătos ca să-Mi aducă rod ceresc omul slujitor pentru cer pe pământ.

O, slujitorule cu numele lui Dumnezeu pe haina ta, dacă se găseşte cineva să zidească în gospodăria sa un locaş lui Dumnezeu şi să-l aibă aproape şi să-l împodobească după dragostea lui cu straie sfinte, tu dai să-i iei acest locaş şi să-l pui la grămadă, zici tu, dar e păcat să iei omului podoabele de pe el şi să le treci la tine, ci ar fi să-i dai tu lui dacă te-ai făcut slujitor lui înaintea Mea. O, unde şi-ar face omul în gospodăria sa aşezământ de bisericuţă înaintea Mea ca pe vremea primilor părinţi de biserică şi creştini ai Mei ca să aibă aproape darul cel sfânt şi să se facă sfinţi Domnului toţi cei din casă, aşa cum s-a făcut casa lui Cornelie sutaşul, casa lui Zaheu şi multe alte case de creştini care au luat prin ucenicii Mei harul Duhului Sfânt lucrător de sfinţenie fără să fie ei dajnici unor mai-mari ca Dumnezeu, Care nu cere dajdie la fiii Săi pe pământ, ci, din contra, le dă ca un Dăruitor ceresc?

Zidesc mai-marii de peste oameni temple şi iar temple şi îngroapă în ele bani după bani spre slava lor cea omenească, şi nu ştiu oamenii că nu de temple este nevoie pe pământ, ci de inimi îndumnezeite şi curăţate de păcat, în care Eu să sălăşluiesc cu faţa Mea, cu viaţa Mea şi cu biruinţa Mea între cei necredincioşi şi să se trezească şi aceştia în faţa luminii, căci Eu sunt lumina lumii prin cei sfinţi ai Mei pe pământ. **Nu hainele slujitorilor de biserică să strălucească şi să ia inima şi ochii celor atraşi, ci inima lor să strălucească de credinţă şi de Dumnezeu şi de iubire** şi de slava smereniei Mele cea prin cruce slăvită şi care creşte pe Duhul Sfânt în oameni.

O, cum să fac să trezesc pe cei ce nu încetează să arate altceva decât pe Dumnezeu la oameni? Cum să fac să-Mi împuţinez durerea Mea cea de la ei? Mă întreb cu sfinţii din cer cum să fac să vină pe pământ adevărul şi să aibă putere de înviere peste oameni şi trezire cerească să le facă lor?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2011

***

O, e gălăgie mare pe pământ pentru calea cu Dumnezeu a omului şi **nu este duhul proorociei în biserică şi nu este credinţă pentru aceasta.** M-au părăsit toţi peste tot şi nu Mă mai cunosc prin duhul cel lucrător din cer, care s-a stins de pe pământ din pricina duhului necredinţei, a duhului omului flămând după putere peste pământ. Vin şi găsesc necredinţă şi îngâmfare în om, iar glasul Scripturilor nu mai este luat în seamă, căci **omul s-a aşezat Dumnezeu în locul Meu** şi

a căzut din Dumnezeu când el s-a voit aşa, şi a căzut ca Lucifer, care s-a voit mai mare ca Dumnezeu şi care M-a schimbat cu omul, de şi-a pierdut strălucirea lui cea de la Mine şi s-a făcut satană, potrivnic lui Dumnezeu apoi.

Pe toate dă să le mai aibă omul, dar credinţă nu, iar bisericii îi trebuie credinţă şi umilinţă şi pocăinţă şi primire, căci unde este credinţă şi viaţă Mie închinată, vin Eu şi bat şi intru şi aduc lumină în toate, aduc duhul proorociei şi al descoperirii cea din cer şi pot aceasta prin credinţa şi prin smerenia omului, iar altfel nu pot fi cu omul ca să-i dau lui.

Suflă Duhul Sfânt peste pământ şi nu găseşte loc de aşezat, căci El lucrează mereu astăzi ca să vestească pe om cum să lucreze pentru fiecare stare şi lucrare, dar **casa în care Eu trebuia să lucrez pe pământ cu oamenii s-a făcut peşteră de tâlhari şi nu ştiu oamenii unde se duc când se duc la locul unde ştiu ei că e casa lui Dumnezeu.** Cine să le spună lor ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii? Numai cei ce stau pe masa lor cu cartea credinţei deschisă, numai aceia mai ştiu să Mă cunoască şi să Mă lase să lucrez şi să cârmuiesc prin furtuni şi să nu piară ei din pricina îngâmfării şi a tăierii Mele de la ei, din pricina necredinţei lor în puterea şi în lucrarea Duhului Sfânt, Care vine la timp pe pământ, pentru că este Veghetorul.

O, cine să-i spună turmei pribege că se stinge numele Meu de pe pământ ca să rămână numele omului cel îngâmfat în dreptul lui Dumnezeu şi al casei lui Dumnezeu, al turmei pribege şi fără de păstor peste ea? Lupii sunt lupi, nu sunt păstori, iar Păstorul Eu sunt, dar lupii M-au dat în lături şi s-au arătat ei şi atât. Vin cu sfinţii cei mari şi le arăt peste tot ce este pe pământ sub nume de biserică, le arăt ce a făcut antichrist şi ce face încă pentru ca să stârpească numele Meu de peste oameni şi să fie el Dumnezeu în locul Meu şi să tragă spre el turma. O, nu mai poate omul îndrepta nimic din cele dărâmate, şi iată-Mă cum vin, şi **noi le facem pe toate**, căci Eu sunt începutul şi sfârşitul a toate, şi **încep un lucru nou**, şi el a dat muguri, dar trebuie să rostesc mereu peste satana cuvânt ca să ştie el că Eu sunt Dumnezeu şi nu el, iar el este potrivnicul Meu, al puterii cea de nebiruit între cer şi pământ.

O, e zi de praznic sfânt în amintirea Mea. La opt zile după naşterea Mea M-am supus legii tăierii împrejur cea după trup ca să rămână peste timp că Dumnezeu S-a făcut Om şi S-a arătat oamenilor plin de har şi de adevăr. Duhul proorociei M-a vestit atunci că voi fi spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca semn de tăgadă, şi aşa a fost, şi **aşa este şi azi**. Nu ştiu oamenii care s-au pus slujitori peste oameni în numele Meu, nu ştiu aceştia ce înseamnă Dumnezeu aşa cum a ştiut de la Duhul Sfânt bătrânul Simeon când M-a văzut Prunc şi M-a primit şi a rostit proorocia lui cea pentru Mine. Aud mulţime de slujitori de biserici, aud ei vuietul acestui râu de cuvânt şi nu ştiu ce este el, şi zic ei că sunt veghetori, că sunt deştepţi şi cunoscători ca să Mă dea afară de la ei, cum că nu este Duhul Sfânt glasul Meu cel de azi prin acest cuvânt. **Acest cuvânt este Duhul Adevărului şi nimeni nu Mă cunoaşte.** Eu însă îi cunosc pe toţi cei care Mă tăgăduiesc, şi este ca semn de tăgadă acest cuvânt, care se naşte din Dumnezeu şi din care trebuie să se nască din nou toată suflarea, toată facerea iarăşi, şi voi da la o parte omul şi voi împlini aşa, şi mulţi vor crede şi se vor boteza în acest cuvânt în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi-şi vor afla mântuirea, aşa cum Eu am grăit acum două mii de ani că voi lucra. Amin.

Am în coborârea Mea pe cel binecredincios, pe arhiereul Meu cel plin de Duhul Adevărului, pe Vasile cel Mare în cuvânt pentru Dumnezeu înaintea mai-marilor de pe pământ în vremea

sa. Vin sfinţii cu Mine pe pământ cuvânt, că nu mai e pe pământ Duhul Adevărului, ci e duhul omului şi atât, dar vin Eu, Domnul, şi duhul proorociei este mărturia Mea şi lucrez cu el din cer şi de pe pământ şi umblu cu el la cele stricate de om şi strivite cu totul, şi pe care Eu le făcusem ca să fie. Lucrez cu sfinţii Mei, cu martorii Mei cei credincioşi, cu cei din cer, că pe pământ am numai duşmani, numai lupi, şi stau cu sfinţii şi cu cei credincioşi ai Mei azi pe pământ şi lucrez în duhul adevărului peste toată minciuna de pe pământ, şi am grădiniţă de cuvânt şi Mă fac carte în ea şi Mă împart cu ea spre ştire ca să ştie toţi că Duhul Sfânt suflă acum peste pământ, căci Tatăl şi Fiul Îl trimite pe El la oameni spre luminarea lor.

O, arhiereule mare între cei drepţi, slujitori ai Mei în cer, te aşez în carte cu Mine cuvânt ca să se mire mulţi, iar cine se miră rămâne cu mirarea şi atât, dar cei credincioşi sunt martorii Mei şi ai Duhului Sfânt, Care a grăit şi grăieşte prin prooroci şi este El până la sfârşitul timpului şi zideşte biserica Mea, împărăţia Mea, patria Mea cea pentru sfinţi. Amin.

— O, e vremea să lucrezi Tu, Doamne Păstor, şi să păstoreşti e vremea, căci oamenii au stricat calea spre Tine pentru cei credincioşi şi au dat-o la o parte. Nu trebuie să mai întrebăm pe nimeni dacă ei cred sau nu, ci trebuie să lucrăm din cer, Doamne. Pe pământ s-a amestecat totul, că e la capăt de drum antichrist şi se uită în Scripturi ca să-şi împlinească după ele lucrarea sa şi îngâmfarea sa cât mai este vremea lui. A fost mult până a pătat totul, până a păcălit el în dreapta şi în stânga cu puterea lui, cu faţa lui vopsită, cu care s-a suit sus de tot de dragul stăpânirii peste tot pământul, şi nu s-a găsit până acum nici un David ca să-l răpună pe acest uriaş, care batjocoreşte faţa lui Dumnezeu şi scaunul slavei Lui cea de sus.

Le-ai spus acum două mii de ani la ucenici să nu numească ei pe nimeni tată pe pământ, că numai Unul este Tată: Cel din ceruri, Doamne, şi le-ai mai spus să nu cugete între ei ca să fie vreunul dintre ei mai mare peste ei, ci să slujească unul altuia în iubire, unul mai mic decât celălalt arătându-se, unul mai mult slujitor decât celălalt în slujirea cea pentru fraţi. Iată acum câtă nebunie pe pământ! Era scris în Scripturi că va veni peste oameni acest negru întuneric, pe care necredinţa l-a făcut, iar noi, sfinţii Tăi, am proorocit mulţi dintre noi vremea aceasta neagră că va veni şi că va strica şi va călca în picioare toată via Ta. Era scris că vei veni şi că vei găsi necredinţă, şi iată împlinirea, Doamne.

Voi, cei care v-aţi pus mari peste oameni sub nume de păstori de la Dumnezeu, cine v-a pus pe voi păstori? Duhul proorociei, duhul descoperirii trebuie să pună păstori peste biserica Mielului lui Dumnezeu. O, de ce aţi dat deoparte glasul Duhului Sfânt şi duhul descoperirii cea de la Dumnezeu? Aţi făcut aceasta ca să domniţi voi, iar Lucifer trăieşte în voi. O, ce veţi răspunde că v-aţi făcut furi? Priviţi în viaţa noastră, a slujitorilor de demult ai Domnului şi ruşinaţi-vă voi, păstori plătiţi, păstori năimiţi ca să vindeţi turma pe slava cea pentru voi de la ea. O, unde vă veţi băga apoi ca să nu vă găsească Domnul şi să vă ceară răspuns pentru că I-aţi răpit via şi aţi dat-o trecătorilor şi păgânilor ca s-o calce ei de tot? O, după ce aţi călcat voi peste sfinţi şi peste părinţi, prin care Domnul Şi-a întărit pe mărturia lor casa Sa şi veghea Sa peste turmă, acum voi v-aţi dat duhului Babilonului, v-aţi dat amestecării, şi nu este nici unul între voi să rostească mustrare vouă spre pocăinţă pentru strivirea voii Domnului, Căruia I-aţi luat din mână cârma. Eu am mustrat în faţă pe împărat când el s-a dat de partea rătăcitorilor credinţei şi ai răstălmăcirii adevărului, şi nu m-am lăsat ca voi sub mâna vrăjmaşă lui Dumnezeu de teama sceptrului stăpânirii cea de pe pământ. **Vă va cere Domnul răspuns, să ştiţi aceasta!** *V-aţi pus unii pe alţii*

păstori de turme şi n-aţi mai voit să auziţi de la Duhul Sfânt, Care descoperă de la Dumnezeu voia lui Dumnezeu! Aţi acoperit adevărul, şi veţi da răspuns înaintea lui Dumnezeu. Acum nu vă este teamă, dar vine pe pământ frica de Dumnezeu şi veţi îngheţa de frică. O, pocăiţi-vă! Părinţii din cer vă cer răspuns pentru cele stricate de voi şi date la o parte pentru ca să vă îmbrăţişaţi cu cei păgâni şi să vă jucaţi cu mântuirea oamenilor, închinându-vă în numele lor omului dornic de putere, dornic să-L răstoarne pe Dumnezeu şi să stea el în templul lui Dumnezeu drept Dumnezeu, precum este scris că va face omul fărădelegii la sfârşit de timp. O, la ce vă foloseşte aceasta vouă? Treziţi-vă şi ascultaţi de la Domnul, Care strigă în lung şi în lat, cerându-vă să daţi putregaiul în lături, că vine ziua să vă înspăimântaţi mai rău ca Iuda, care pleca dintre ucenici şi se ducea mereu la Caiafa. Mereu, mereu el nu voia să ştie ceilalţi ucenici de cărările lui lăturalnice, dar Domnul avea mereu vederea după el şi l-a răbdat aşa, ca să se împlinească cu el Scriptura vânzării Domnului, căci Iuda a umblat după ai lui prin lume, şi făcea aceasta pe ascuns, până în ziua când şi-a dat pe faţă cu cine a umblat el, căci după ce a luat din cina Domnului cu ucenicii, a luat puterea lui satana în el şi L-a vândut pe Domnul, căci mânca din două părţi şi nu i-au spus lui nimic cei ce L-au cumpărat pe Domnul de la el, nu i-au spus lui ce vor face cu Domnul Cel vândut de el, ci numai apoi a văzut Iuda ce a ieşit din umbletul lui lăturalnic, şi a spus el apoi: ***«Am vândut sânge nevinovat»****, dar era prea târziu când a văzut, şi a căzut peste el frică mare, disperarea cea mare.*

Iată, nu aveţi pe Domnul în voi şi nu v-aţi dat seama ce lucrare vă alegeţi când v-aţi ales să fiţi slujitori în dreptul lui Dumnezeu, iar eu, arhiereul Vasile, martor al Domnului de pe pământ şi până în cer, vă spun vouă că zadarnic vă hrăniţi cu necredinţa. Este Dumnezeu şi veţi vedea că este şi vă va cuprinde frică mare şi nu vă veţi putea ascunde de ea, căci va veni din cer şi va cădea peste voi fără de veste frica de Dumnezeu, căci aţi trădat pe Domnul. Trebuia să lăsaţi loc şi la un semn de întrebare, că iată, este Dumnezeu şi vine cu suită de sfinţi pe pământ cuvânt şi-Şi cercetează via, căci ceasul bate venirea Lui, şi El vine cuvântând şi cercetând. Amin.

O, mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta cea mică, pe poporul cuvântului Tău cel din neamul român, căci oamenii au călcat peste legea Ta, iar Tu vii şi cercetezi şi lucrezi şi o iei de la început şi le faci pe toate noi, iarăşi le faci, căci s-au stricat.

Ridică-te, popor credincios, şi ceartă-l pe satana în numele Domnului Iisus Hristos, ca să-şi piardă puterea şi să se supună, că eu am proorocit peste el cuvânt de certare, care trebuie să se împlinească până la capăt, dar rosteşte tu aici peste pământ certare pentru satana şi pentru toţi slujitorii lui, căci ei mi-au ascuns cartea mea şi proorocia mea cea lăsată împotriva lui satana, dar la tine zilnic să se rostească ea spre pomenire şi să poruncească ea în numele Duhului Sfânt stricarea lucrării lui satana de pe pământ şi din oameni şi din toate cuiburile şi ascunzişurile ei. Amin.

Voi, slujitori ai altarului Domnului în mijlocul acestui popor cules de Domnul pentru slava Sa cea de acum, aduceţi Domnului rugăciuni pentru biruinţa Lui şi certare peste satana în fiecare zi, că la voi este tot timpul masă cu bucate curate pe ea, post de mâncăruri lumeşti, că Domnul v-a cerut vouă să vă hrăniţi cu hrană călugărească mereu şi să fiţi mereu pregătiţi, zi de zi cu post şi cu rugăciune, şi aţi iubit aşa şi aţi împlinit aşa la cuvântul Domnului, căci soiul diavolilor care mişună din cer şi până pe pământ acum nu au teamă decât de cei credincioşi, în post şi în rugăciune petrecând ei ziua şi noaptea pentru venirea Domnului şi pentru biruinţa Lui cea de la sfârşit

de timp, cea de acum. V-a cerut Domnul să vă hrăniţi cu hrană călugărească mereu, iar voi aţi iubit aşa şi împliniţi aşa la cuvântul Domnului şi sunteţi ascultători Lui. V-a scos Domnul din lume, aţi ieşit din ea ca să fiţi poporul Lui cel deoparte pus pentru slava Lui. Fiţi cu inimă mare! E Domnul cu voi întru venirea Sa, în toată slava Sa cea plină de cuvânt! Daţi-I Lui putere să vină şi să zidească, să vină şi să fie pe pământ Domnul! Amin.

Cetate cerească să ai cu ei, Doamne, pe pământ, că dorul nostru arde în cer după Scripturile Tale aşezate pe pământ până la cea din urmă Scriptură a împlinirilor Tale toate. O, dă-le lor biruinţa cu Tine! Îngerii şi sfinţii să fie locuitori cu ei, şi prin ei peste pământ lucrători, iar cei ce nu iubesc pe Dumnezeu, să fie anatema, precum este scris, căci Domnul vine. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-2012

***

Pace vouă, celor ce veniţi! Duhul Meu vă cuprinde în cuvânt. Fiţi credincioşi ca Avraam, căruia i-am ieşit în cale prin slugile Mele, şi el M-a cunoscut şi a grăit cu Dumnezeu, şi a grăit Dumnezeu cu el cuvântul Său. **Această lucrare de cuvânt este copacul vieţii, copacul cerului, plin de roade bune de mâncat, căci nu numai cu pâine am spus că trebuie să se hrănească omul cel credincios**, ci mai ales din cer să aibă hrana sa, căci când ucenicii Mei Mi-au spus să stau să mănânc pe când petreceam cu ei din loc în loc pentru vestirea Evangheliei Mele acum două mii de ani, le-am spus lor că Eu am de mâncat altă mâncare, că am de pus pe masă lucrarea Tatălui, hrana Tatălui, Care M-a trimis, cuvântul Tatălui pentru hrana multora prin Mine, Cel trimis de El.

Pace vouă, celor ce veniţi! Cei din cer şi cei de pe pământ ai Mei lucrează pentru Mine şi pentru voi praznic de Bobotează. Vă botez în cuvântul Meu cel plin de Duhul Sfânt. Vă înfăşor în duhul învăţăturii cea de sus, vă bucur grăindu-vă vouă, vă privesc cu cerul tot înăuntru şi în afara voastră. Vă măsoară cerul fiinţa şi priveliştea ei, vă înveşmântez în puterea cea de sus ca să puteţi fi voia Mea, căci aceasta este bucuria pe care puteţi să Mi-o dăruiţi pe deplin şi s-o pot Eu arăta Tatălui că o am de la voi, şi aşa vă dau Eu putere să vă faceţi fii ai lui Dumnezeu, fii ai Tatălui Meu. Dacă vreţi şi dacă Mă iubiţi pe deplin cu duhul şi cu fapta vieţii voastre, călcaţi pe urmele ucenicilor Mei cei de azi, cu care Eu, Domnul, vă întâmpin la izvor. Călcaţi pe urmele lor precum ei calcă pe urmele Mele! Aş voi să fac din loc în loc oaze de iubire de Dumnezeu şi de împlinire ca şi aici, ca să fie binecuvântat pământul din loc în loc prin lucrarea Mea cea deplină în cei credincioşi venirii Mele de acum. Cu lumea grăiesc altfel, că ea Mă răstigneşte cumplit pe cruce ca să nu-i dau ei nici un ajutor din cer, ca să nu-i stau în cale, ci pe cruce să-Mi fie locul, dar cu cei credincioşi grăiesc dulce şi Mi-i fac dulci Mie şi Mă mângâi cu ei în crucea Mea cea de azi, în povara cea grea a fărădelegii lumii, căci lumea stă peste pământ în fărădelegi, iar pământul este facerea Mea. **Vine pe pământ frica de Dumnezeu aşa cum a venit în vremea lui Avraam peste regele Gherarei,** căruia i-a grăit Dumnezeu că va muri dacă ia pe femeia lui Avraam la el, şi i-a spus Domnul să meargă la Avraam şi să-i spună să se roage pentru el, căci acela este prooroc, şi se va depărta de la el apoi pedeapsa de la Domnul pentru fapta făcută asupra lui Avraam. **Vine pe pământ frica de Dumnezeu** pentru toţi cei ce nedreptăţesc lucrările Mele cu cei credincioşi Mie în vremea aceasta, şi se va împlini curând Scriptura care spune despre îngerul care zboară prin mijlocul cerului binevestind Evanghelia veşnică celor ce locuiesc pe pământ şi la tot neamul şi seminţia şi limba şi poporul şi strigând cu glas puternic: ***«Temeţi-vă de Dumnezeu şi daţi Lui***

mărire, că a venit ceasul judecăţii Lui şi va cădea Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul patimei şi al desfrâului ei! O, ieşiţi din ea, poporul Meu de peste tot al Meu, ca să nu vă împărtăşiţi din păcatele ei şi să nu luaţi din bătăile ei, că într-o singură zi vor veni bătăile peste ea, căci puternic este Domnul, Judecătorul ei!», precum este scris. **Peste cei credincioşi ai Mei însă va veni învierea** şi-i voi scoate pe ei din întunericul de pe pământ aşa cum l-am scos pe Lazăr din mormânt pentru credinţa lui Maria, sora lui cea plină de iubire pentru Mine şi plină de credinţă în Mine prin iubirea ei.

O, trebuie iubire pentru ca să fie credinţă, căci iubirea le poate pe toate, iar fără ea nu vine Domnul cu slava Sa pentru cei credincioşi, că **iată, biserica Mea, ortodoxia, n-a vegheat cu candela aprinsă şi a rămas fără untdelemn pentru întâmpinarea Mirelui,** căci cei ce vând n-au untdelemn bun pentru venirea Mea, n-au credinţă, şi n-a avut ea de unde să ia şi să aibă, căci îi trebuia iubire şi înţelepciune pentru iubire, dar n-a avut, şi Eu nu mai sunt demult cu ea, că dacă eram cu ea, învia, nu murea, dar ea a murit, a murit fără lumânare, căci n-a crezut în Mine că sunt Lumina lumii, ci a crezut ea în cei străini ei, şi aceia i-au pătat rochiţa, i-au pătat veşmântul, şi apoi ea a murit ca şi duşmanii ei, după ce au înşelat-o ei pe ea. Eu am spus: ***«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată!»***, aşa am spus, şi iată, cel ce nu crede moare mereu şi moare de tot apoi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei, din 19-01-2012

***

Ca fiii risipitori, care risipesc averea, aşa sunt cei ce stau pe scaune de biserică şi nu-Mi îngrijesc turma, ci Mi-o risipesc prin nepăsarea lor de ea, şi numai pe ei se întăresc pe scaune peste turmă şi n-au milă de ea şi n-o păstoresc pe ea şi vor doar mărire, folosindu-se de numele Meu şi de haină de biserică pentru slava lor şi atât, iar Eu pribegesc prigonit, căci faţa Mea este cu cei umiliţi, cu cei ce păzesc poruncile Mele, iubindu-Mă ei aşa şi luând din cer pentru hrana lor şi pentru viaţa lor.

Am cu Mine în coborârea de azi pe arhiereii Mei, pe treimea de arhierei ziditori de Dumnezeu în oameni. **Slujitorii de biserică nu trebuie să zidească locaşuri de biserică pentru oameni, ci trebuie să zidească oameni, căci adevăraţii închinători ai Mei nu sunt cei ce se adună în locaşuri înalte şi pline de slava celor ce slujesc în ele peste oameni, ci sunt cei care se închină în Duhul Adevărului în orice loc de sub cer,** căci Eu pe aceia îi aud şi le aduc împlinirea rugăciunilor lor când ei Îmi cer. Las acum duhul acestor arhierei lângă cuvântul Meu cel învăţător, căci duhul apostoliei şi al proorociei este duhul care cârmuieşte şi zideşte biserica Mea, şi în clipa lucrului lui primeşte el de la Tatăl cuvânt lucrător.

O, binecuvântată este intrarea sfinţilor Mei şi cuvântul lor cel acum rostit de ei! Amin.

— Acum se naşte ceea ce noi grăim acum din Duhul Tău, o, Doamne mare al celor ce măreţ Te-au iubit şi Te-au urmat pe pământ! Duhul Sfânt Mângâietorul este mereu astăzi, mereu acum, şi nu cei ce învaţă în şcoli sunt mari şi au de grăit învăţătura lor, ci acei care primesc de la Duhul Sfânt Mângâietorul lucrarea care trebuie lucrată când se iveşte de lucrat peste pământ şi peste om în duhul dreptăţii a toate, necăutând la faţa omului, fie el împărat sau argat.

Din cer, dintre sfinţii slujitori grăim noi acum în numele Tău peste pământ. Sfinţii sunt vii şi slujesc neîncetat, iar Tu binecuvintezi intrarea lor la slujbele de pe pământ când slujitorii Tăi

liturghisesc Ţie şi Îţi aduc ale Tale dintru ale Tale şi când le dai lor pe cele sfinte ale Tale, care sunt pentru sfinţi. Atunci noi, toţi sfinţii, ne împărtăşim cu trupul şi sângele Tău odată cu cei ce slujesc cele sfinte pe pământ, şi tainic ne amestecăm şi ne contopim, cerul şi pământul laolaltă la masă, la cina Ta, Doamne.

— O, pace vouă, vă spun şi Eu, Domnul, arhierei mari cu lucrarea în vremea voastră pe pământ! V-am făcut temelie întărită bisericii Mele, căci voi aţi aşezat-o bine pe ea pe temelia ei atunci. Nu mai am azi cu cine s-o întăresc pe temelia ei. Dorul de slavă al lor, al celor ce s-au aşezat unii pe alţii arhierei în numele Meu peste biserică şi încă se mai aşează ca să se întărească ei şi numărul lor şi mai mult şi ca să nu mai pot Eu să pot, o, aceasta este piedica pe care singuri şi-o pun ca să nu mai poată nici ei merge şi ca să-i prindă în mreaja lor străinii, fiii risipitori, cei desprinşi, care s-au smuls cu multul la număr şi au plecat în lume ca să se cheltuiască şi ca să calce peste averea Mea luată de ei, să calce peste numele Meu, care şi l-au scris peste ei ca să se facă ei stăpâni peste lume, băgând frica în oameni că ei sunt toată puterea pe pământ, şi în cer apoi. Eu însă am pusă deoparte slava Mea şi o păstrez pe ea pentru ziua ei şi o voi arăta pe ea cu cei blânzi şi smeriţi cu inima, cu cei credincioşi venirii Mele celei de atunci şi celei de acum cuvânt peste pământ, ca să fac cu cuvântul cerul cel nou şi pământul cel nou pentru cei credincioşi, care vor dăinui, pentru cei ce Mă iubesc aşteptându-Mi întoarcerea şi slava Mea cu ei şi biruinţa Mea asupra vrăjmaşului Meu antichrist, căci Eu sunt Mielul lui Dumnezeu şi sunt scris în Scripturi să fiu biruitor la sfârşit de timp pe pământ, şi iată, aşa sunt şi aşa împlinesc, şi nimeni nu pricepe taina Mea cea plină de biruinţă, nimeni decât Eu, şi cei ce voieşte Tatăl să le descopere lor. Amin, amin, amin.

V-am coborât pe voi din cer şi am binecuvântat cu voi lucrarea Mea cea de azi, începută în anul 1955 pe vatra neamului român, iar după încă jumătate de vreme cât a trecut de la răsturnarea de pe temelia ei a bisericii, **Eu, Domnul, iar v-am aşezat spre binecuvântare peste poporul cuvântului Meu cules de Mine prin cuvânt, şi am întărit pe piatra ei cea dintâi biserică slujitoare şi stăruitoare înaintea Mea pentru ca să vină de la Mine îndreptarea celor stricate**, iar voi aţi fost slugile Mele din cer venite cu Mine şi lucrătoare cu Mine pentru înnoirea a toate, ca să fie totul nou, aşa cum la începutul bisericii Mele a fost.

Voi aţi întărit pe temelia ei biserica Mea în vremea voastră şi aţi îngrădit-o cu cuvânt rostit, apărând de duşmani învăţătura cea peste ea lucrată de apostolii Mei cei dintâi şi de urmaşii lor apoi şi de sfinţii cei strălucitori cu credinţa şi cu viaţa şi cu vederea Duhului, prin care Eu am păstrat pe făgaşul ei credinţa bisericii. Plâng cu voi în cer acum, că departe s-a lăsat de Noi turma creştină şi cei ce s-au pus peste ea slujitori în numele Meu. Duhul Sfânt Mângâietorul suflă din gura Mea cuvânt peste pământ acum şi **zideşte biserica Mea şi începutul ei iarăşi**, căci s-au pătat de tot şi încă se mai pătează slujitorii care stau pe scaune de biserică şi creşte neascultarea lor de Dumnezeu şi de sfinţi. Toţi mănâncă şi beau după cum e vremea, toţi dezleagă acestea după vreme, zic ei, şi-Mi risipesc comoara după cum le este placul, iar răbdarea şi bunătatea Mea nu i-au dus spre pocăinţă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor şi sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasilie, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2012

***

O, vin de la Tatăl cuvânt pe pământ ca să învăţ omul ce înseamnă post, ce înseamnă biserică, ce înseamnă mântuire şi să ştie el de la Mine apoi acestea. Când am venit acum două mii de ani mulţi M-au aflat şi M-au cunoscut şi M-au preţuit şi M-au iubit, căci Eu pentru ei am venit, nu pentru cei ce şi-au văzut pe mai departe de ale lor când Îmi auzeau glasul şi când vedeau faptele Mele cele mai presus de fire şi care Mă dovedeau de unde vin şi cine sunt întru venirea Mea cea de la Tatăl la om. Am zidit pe pământ prin credinţa lui Avraam, am zidit un popor al cărui părinţi au fost Avraam, Isaac şi Iacov, iar pe Iacov l-am numit Israel. Am lucrat apoi în mijlocul acestei seminţii multă binecuvântare, mult cuvânt din cer prin duhul proorociei, aşa cum lucrez acum pe pământ cuvântul Meu în mijlocul unui popor credincios Mie prin învăţătura cea din părinţi. Mi-am anunţat venirea tot timpul şi am spus mereu poporului Israel că voi veni şi că voi lucra şi că Mă voi slăvi şi că voi face ceruri noi şi pământ nou, şi am tot pregătit acest popor şi l-am tot povăţuit şi Mi-am tot pregătit firul venirii Mele, şi binecuvântare pe acest fir am rostit, şi M-am descoperit că voi lucra în mijlocul acestui popor când voi veni. Nu pentru altceva am deosebit pe acest popor Israel dintre celelalte neamuri de pe pământ, o, nu de altceva, ci numai pentru că Eu trebuia să vin pe pământ după cinci mii de ani de la facerea omului şi de la căderea lui din Dumnezeu apoi, căci Eu n-am zidit omul ca să moară, ca să cadă, ci **l-am zidit ca pe o casă a Mea şi am tânjit să Mă odihnesc în el apoi.** O, cum să-Şi fi arătat Dumnezeu faţa iubirii Lui, Fiinţa Lui cea din iubire plămădită dacă n-ar fi zidit El omul ca să-i dea iubirea Lui toată şi ca să Se facă cunoscut Dumnezeu? Atunci El S-a hotărât să facă cerul şi pământul şi toate câte sunt, şi apoi pe om, ca **să aşeze în el şi peste el iubirea Lui şi să-L mărturisească omul pe Dumnezeu iubire a sa şi izvor de iubire**. O, pentru aceasta a zidit Dumnezeu un popor al Său între neamurile de pe pământ pe vremea lui Avraam, Isaac şi Iacov şi neamul lor apoi. Cu multă măiestrie l-am scos pe Avraam din pământul său şi l-am aşezat în pământ nou şi am coborât peste el glasul Meu şi am rostit binecuvântarea Mea peste el şi peste seminţia Mea cea binecuvântată prin el. Am lucrat treaptă cu treaptă apoi calea venirii Mele în mijlocul poporului Israel, şi prin cuvânt rostit prin prooroci am tocmit venirea Mea pe pământ, coborârea Mea în trup de Fecioară ca să Mă nasc din ea copil al Tatălui şi al ei şi să cresc în mijlocul lui Israel, cel numit de Mine poporul Meu, şi să-Mi dovedesc obârşia şi dumnezeirea Mea în mijlocul lui, şi toate neamurile pământului ştiu de atunci şi până azi că Israel Mi-a fost popor şi că nu M-a primit când am venit şi că s-a sculat împotriva Mea prin cei mari de peste el şi M-au scos de la ei, M-a scos afară Israel din casa sa, căci s-a vrut el stăpân peste pământ.

Stă aşezată de sfinţi şi de părinţi în duminica aceasta, cea dintâi a Postului Mare, pomenirea dreptei credinţe, duminica ortodoxiei. O, cum să nu grăiesc Eu, Domnul, cuvântarea Mea peste ziua aceasta de pomenire din părinţi lăsată? Sub lucrarea şi sub venirea Duhului Sfânt peste ei, aşa au lucrat din partea Mea sfinţii şi părinţii, şi au lucrat ei cu post şi cu rugăciune vie înaintea Domnului, care de care mai mult şi mai întreg au lucrat, ca să aibă neamul creştinesc dreptar peste el, dar mulţi lupi îmbrăcaţi în piele de oaie s-au strecurat în toate vremile înăuntrul bisericii Mele şi au pus mâna pe toiag şi au păstorit ei, şi faţa lor se vedea apoi, căci se ridicau şi risipeau şi stricau, dar sfinţii luptau mereu din partea Mea şi ridicau sfinţi şi le dădeau lor biruinţa chiar şi atunci când erau jertfiţi pe altarul dreptei credinţe, căci prin prigoane reci ei luptau şi biruiau cu Mine şi păstrau credinţa şi neamul cel de după ei, care se întărea şi mai mult prin minunile şi descoperirile sfinţilor lucrători cu Mine, chiar şi după ce aceştia erau jertfiţi pe altar, şi erau ei biruitori ca florile de ghiocei, care după ce se luptă cu zăpada şi gheaţa care să nu-i lase să scoată căpşorul în sus când ei dau să înflorească vestitori ai primăverii, ei aşteaptă iar şi iar sub neaua groasă şi sub gheaţă şi

biruiesc şi sparg crusta cu căpşorul lor credincios primăverii şi ies înfloriţi deasupra după multă luptă când ei dau să iasă şi să se arate.

O, neam creştin, o, neam ortodox, să mănânci cu sfială bucatele de pe masă în vreme de post şi în toată vremea, şi nu cu bucurie să mănânci, căci trupul stă împotriva duhului prin bucurii trupeşti, care se suie la suflet, şi este omul deprins să se bucure mâncând şi gătindu-şi să mănânce. Eu când M-am supus postului cel de patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, după voia Tatălui Meu, am fost în tot acest timp ispitit şi încercat de satana, dar Eu rămâneam în toată vremea ispitirii blând şi smerit, aşa cum se cuvine în zile de post, dar **omul postitor nu ştie îndeajuns ce este cu adevărat postul.** David era împărat şi se aşeza la mare veghe când postea, şi zicea: ***«Pentru cuvintele Tale, Doamne, eu am păzit căi aspre, ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti»***. Zilele de post sunt pentru cei credincioşi după adevăr, dar blândeţea şi smerenia inimii trebuie să fie hrana sufletului postitor de cele trupeşti şi omeneşti şi mult hrănitor de cele cereşti, şi multă povaţă îi trebuie omului postitor ca să-i fie lui de folos jertfa cea pentru mântuirea lui, şi au sfinţii învăţătură dată de Mine lor pentru neamul ortodox, pentru cel după adevăr creştin, că **nu mai este biserică a Mea pe pământ decât ortodoxia cea trăită pe unde mai este ea trăită**, cea bine păstrată sub Duhul lui Dumnezeu şi bine păzită de duhul omenesc, căci altfel se strică neamul, se strică aluatul şi nu mai este bun. Minciuna e mare doamnă pe pământ şi au oamenii îngâmfaţi prin ea, au îndrăzneala să pună învăţătura lor cea strâmbă la îndemâna norodului ca să-l ducă spre minciună, şi iată de ce trebuia să vină Domnul pe pământ cuvânt! Nimănui să nu-i mai fie de mirare venirea Mea cuvânt pe pământ acum, căci Eu sunt Lumina lumii şi trebuie să lucrez peste întuneric şi să se vadă calea şi s-o cunoască oamenii, căci s-a astupat calea care duce pe om spre Dumnezeu, s-a astupat cu minciuna căreia i se zice adevăr. Eu însă vin şi fac lumină şi Îmi am locaşul în soare şi sunt ca un Mire Care iese din cămara Sa, precum este scris, şi soarele se bucură ca un uriaş care aleargă drumul lui, şi de la marginile cerului este ieşirea lui, şi oprirea lui până la marginile cerului, şi nu este cine să se ascundă de căldura lui, şi toată firea se bucură şi tresaltă de venirea Mea cu lumină peste pământ, cu râul Meu de cuvânt, care povăţuieşte pe om. Amin.

O, popor ortodox, ia aminte la glasul Meu, care-ţi grăieşte în vreme de neveghe a ta pentru credinţa ta, pentru biserica ta! **Adu-ţi aminte de voievodul român Mircea cel Bătrân, care nu s-a aplecat sultanului turcesc când acesta a venit să-i ceară lui Mircea îngenuncherea. Răspunde-i şi tu duşmanului antichrist când vine la tine să te despoaie de cămăşuţă şi să-ţi dea el cămaşă roşie spre batjocura ta aşa cum Mi-au dat Mie mai-marii poporului Israel când M-au dus spre batjocură şi spre răstignire ca să nu mai fiu;** o, răspunde-i şi tu duşmanului mântuirii tale, răspunde-i ca voievodul Mircea şi ai grijă să ştii să răspunzi în faţa celor ce vin să te îngenuncheze şi scoală-te şi uită-te în sus la sfinţi şi la părinţi şi întreabă-i pe ei, ca să nu greşeşti pentru credinţă, căci credinţa este însoţită de sfinţenie, şi numai sfinţii au credinţa bine aşezată în ei şi descoperiri de la Domnul pentru calea ei. O, păstrează-ţi credinţa, păzeşte-ţi averea, popor ortodox, şi nu te teme de cel îmbrăcat pe deasupra cu haina credinţei! Tu veghează cu sfinţii, care s-au făcut ţie cunoscuţi prin faptele lor sfinte, că n-are cine te ajuta decât Domnul şi sfinţii Lui în greaua încercare de azi a credinţei tale, popor ortodox! Îţi dau de ştire cu durere că tu eşti sub robie, şi de multă vreme eşti aşa. Îţi fac cunoscut că răbdarea Mea este multă şi mare pentru învierea ta, pentru izbăvirea ta de sub robie, numai să iei tu acum povaţa Mea peste tine. **Ridică-te ca un voievod, popor ortodox, şi scutură de pe tine robia şi ameninţarea duşmanului antichrist, care te înfăşoară acum în haina lui cea roşie când Eu te cer cu cămăşuţă albă să stai înaintea Mea**, că ea este haina slavei, nu cum te învaţă duşmanul Meu şi al tău, antichrist, de te-a făcut să-

ţi îmbraci în roşu căsuţa şi trupul şi toată orânduiala ta ca să te asemeni cu el la port şi la credinţă apoi, căci credinţa lui este necredinţa în Mine şi lepădarea de Dumnezeu a lui şi a ta. O, nu căuta să te înveţi să zici şi tu ca duşmanul care a rătăcit de pe cale şi care rătăceşte zicând: ***«Eu sunt al lui Petru, eu al lui Pavel, eu al lui Apolo»***. O, nu aşa. Să nu zici şi tu: Eu sunt al lui Ioan, eu al lui Vasilie, eu al lui Grigorie, sau al altui sfânt, sau, mai mult, al celor ce n-au fost sfinţi, ci să zici: „*Eu sunt al părinţilor cei sfinţi, care mă dau lui Dumnezeu prin învăţătura lor cea sfântă*”, că dacă nu vei asculta aşa, te vei pierde îţi zic, te va pierde dinaintea Mea duşmanul antichrist, care a pătruns în casa ta cu orânduiala sa cu totul şi prin toate, căci tu n-ai vegheat să nu ţi se spargă casa, şi ea ţi-a fost spartă, că **antichrist nu vrea ca tu să fii mireasa Mea acum, la sfârşit de timp**, iar Eu vin la tine Mire, nu altfel vin, şi te găsesc logodită cu duşmanul Meu, care te-a robit ca să fii a lui. O, lasă-Mă să te răscumpăr, că de aceea vin la tine în zilele acestea, popor ortodox! Caută, popor iubit, să nu faci şi tu ca poporul Israel acum două mii de ani când Eu am venit de la Tatăl la el, iar el M-a alungat!

I-aş ruga cu multă aplecare pe cei ce au rămas în neamul român biserică a dreptei credinţe, pe celălalt sobor de arhierei ai acestui neam, (*Biserica Ortodoxă Română de stil vechi, n.r.*) şi pentru care ca să fie el acum, s-au dat jertfă dureroasă mulţi sfinţi ai ortodoxiei când s-au clătinat de la locul lor serbările sfinţilor şi când tu ai căzut sub robia duşmanului, care te-a înşelat atunci ca să te lepezi de sfinţi şi de predaniile lor peste biserică din neam în neam; i-aş ruga pe aceştia să înţeleagă ca şi Mine că tu eşti sub robie, popor român ortodox, şi că Eu rabd îndelung pentru tine aşa cum răbdam pentru Israel când cădea sub robie pentru neascultarea lui de Dumnezeu şi de prooroci şi de văzători, pentru călcarea legii strămoşeşti. I-aş ruga să stea ei în umilinţă şi în mare iubire şi răbdare, cu duh blând şi smerit înăuntrul lor, cu nădejdea că Eu, Domnul, vin pe pământ cuvânt ca să lucrez repararea celor ce s-au dărâmat de la locul lor din lipsa de veghe sfântă a slujitorilor de biserică atunci când acestea s-au clătinat. Le amintesc lor că Eu, Domnul, am spus acum două mii de ani celor ce se bizuiau că sunt fii ai lui Avraam, neînţelegându-Mă ei că Eu sunt mai mare ca Avraam, mai înainte de el, iar Eu le-am spus lor când am văzut că ei sunt cei ce nu Mă primesc şi dau să Mă omoare dintre ei, şi le-am spus că **Dumnezeu poate şi din pietre să ridice fii ai lui Avraam**. Iată, pot, aşa cum am spus atunci că pot, ca un Dumnezeu, căci am venit pe pământ de la Tatăl cuvânt şi Mi-am dat deoparte un popor mititel la număr şi la stare şi l-am binecuvântat cu binecuvântare nouă şi stau în mijlocul lui cuvânt şi înnoiesc toate prin cuvânt, precum este scris, şi am ungere curată şi nouă peste el, şi cu sfinţii din cer lucrez acestea peste el şi **rabd în mijlocul lui cu el până la ziua biruinţei, când voi răzbate să-Mi răscumpăr înapoi biserica şi s-o numesc ortodoxie, mireasa Mea**, care M-a înşelat cu atâţia iubiţi şi n-o mai am a Mea pe ea acum, şi lucrez de pe margini şi strig la ea să-i dau de veste că am venit s-o dezrobesc şi să-i dau veşmântul ei cel dintâi dacă se va întoarce la Mine, dacă va voi ea cu Mine, iar dacă nu va voi, **voi da slava Mea celor ce Mă iubesc după adevăr şi îi voi înmulţi pe ei ca stelele cerului, precum este scris despre fiii lui Avraam**, părintele credinţei neprihănite înaintea Mea, căci el nu s-a îndoit de Mine când M-am descoperit lui dintre toţi cei din vremea lui şi am grăit lui din cer şi am pus peste el făgăduinţa Mea pentru neam mare din el ridicat între pământ şi cer înaintea Mea, neamul sfinţilor, neamul dreptei credinţe. Amin.

Fac aplecare bisericii slujitoare de partea ortodoxiei cea din părinţi în mijlocul neamului român şi spun acestor slujitori dăruiţi credinţei strămoşeşti prin jertfă şi prin credinţă statornică înaintea Mea, le spun lor că Eu, Domnul, sunt venit cuvânt peste pământ pe vatra neamului român şi de mult lucrez prin scule pregătite de Mine ca să biruiesc pentru dezrobirea bisericii, căci în

anul dărâmării sărbătorilor sfinţilor, Eu am ridicat o nădejde mare, o mlădiţă nouă şi am îngrijit de ea până ce am putut lucra prin ea înştiinţare mare şi trâmbiţare sfântă a Mea şi a sfinţilor din cer peste pământ şi peste biserică şi am spus în tot acest răstimp că biserica Mea cea dreaptă şi curată în credinţă este cea care se jertfeşte pentru credinţă şi cea care veghează apoi împotriva duşmanilor ei, şi **nu este biserica Mea cea care doar mănâncă şi bea şi se împodobeşte în numele credinţei**, dând ea drumul la uşă de câte ori bate cineva să intre dintre cei străini de sfinţenia ei cea din părinţi. **O, adevărata biserică este cea care suferă ca Stăpânul ei batjocură, defăimare, prigoană şi biruinţă prin acestea, căci Eu aşa am biruit şi sunt Biruitorul morţii şi al iadului şi sunt Mântuitorul celor dreptcredincioşi**, şi trebuie răbdare şi duh blând şi smerit trebuie în cei ce rabdă îndelung ca şi Mine pentru salvarea bisericii Mele, robită acum de cei străini de Mine şi de ea.

O, neam român, veghează şi caută să vezi ce să faci ca să fii iarăşi Mie biserică după dreapta credinţă, că biserica ta şi slujitorii ei sunt sub robie şi sunt uniţi cu duşmanii Mei şi ai ei. Îţi dau putere să te trezeşti şi să veghezi şi să te uiţi bine spre cer şi să te întrebi cu sfinţii ce să faci ca să nu piară viaţa ta. **Întoarce-te la starea cea dintâi a bisericii Mele, întoarce-te la serbările sfinţilor şi la mersul cel bine aşezat al bisericii, că nu e bună calea pe care tu ai apucat, amestecând pe Domnul cu cei de neam străin,** căci sfinţii te-au povăţuit sfânt, şi trebuie ascultare! Au aşezat părinţii şi sfinţii în duminica întâi a Postului Mare pomenirea dreptei credinţe şi nu ştiu fiii bisericii ce înseamnă dreapta credinţă. **Ortodoxia înseamnă sfinţii părinţi, aceasta spun Eu, Domnul, în zi de duminică a pomenirii dreptei credinţe**, şi rabd cu durere trezirea ta la veghe, o, turmă a neamului român! Întoarce-te la locul de unde ai căzut în rătăcire, întorce-te pe calea istoriei sfinţilor şi caută să-ţi vezi greşeala şi scoală-te şi te scutură de ea şi aşează-ţi calea aşa cum cere datina creştinească, şi nu cum vrei tu sau mai-marii de peste tine, uniţi cu antichrist împotriva Mea şi a ta, căci aşa tu nu poţi fi a Mea, iar Eu voiesc să-Mi fii mireasă acum, la sfârşit de timp cu întreg trupul tău sub crucea dreptei credinţe, că vin pe vatra ta, neam român, şi Mă fac în lung şi în lat cuvânt peste pământ din mijlocul tău şi chem sub această viţă nouă neamurile spre lumina Mea, spre învăţătura Mea, care mântuieşte. Amin.

O, pace ţie, neam român! Întoarce-te să-Mi fii biserică, să-Mi fii iar mireasă! Ascultă-Mi glasul, deschide Domnului tău, Care a grăit cu tine cuvântul Său în zi de pomenire pentru credinţă! Înviază după adevăr întru dreaptă credinţă, după dorul Meu, o, biserică a neamului român, şi lasă-te mireasă Mie apoi şi lasă-te povăţuită din cer, căci această minune peste tine numai Eu, o, numai Eu o mai pot săvârşi pentru viaţa ta, dacă tu vei deschide ca să crezi, ca să Mă primeşti şi ca să te mântuieşti din robie, la cuvântul Meu cel de peste tine acum. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 04-03-2012

***

Mă vestesc la porţi ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi şi Mi se face primirea. **Sunt Arhiereul Cel Mare, capul bisericii Mele**, şi Slujitor împreună cu biserica sunt înaintea Tatălui Savaot, şi Tatăl Meu lucrează, şi Eu lucrez. Mai mult decât arhiereii şi decât preoţii bisericii, mai mult se cade să lucrăm Noi, cei din cer, peste biserică, iar altfel biserica nu este a Noastră, a Tatălui şi a Mea, şi este ea altceva când nu are de Stăpân peste ea pe Dumnezeu şi de Călăuzitor al ei mereu pe Fiul lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, sunt Dumnezeu Fiul, Domnul Iisus Hristos, Arhiereul Cel Mare al bisericii Mele după rânduiala Tatălui Meu Savaot. Cine este cel ce Mă întreabă cine sunt Eu, Cel ce grăiesc peste biserică? Eu sunt Cel ce sunt îi răspund, dar dacă şi Eu îl întreb pe el cine este, el poate să-Mi răspundă după adevăr? Poate omul să slujească la doi stăpâni, l-aş întreba pe el? Ce Mi-ar răspunde cel ce l-aş întreba cine este el? O, dacă Mi-ar fi Mie slujitor ar avea unul ca acela ce să-Mi răspundă, dar dacă îşi slujeşte sieşi slujitor în dreptul lui Dumnezeu, nu are răspuns, se ruşinează să dea răspuns, se ruşinează de Mine şi de oameni, iar Eu am spus acum două mii de ani: ***«Cine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele în neamul acesta preacurvar şi păcătos, şi Fiul Omului Se va ruşina de el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinţii îngeri»***. Eu cu îngerii vin când vin să grăiesc peste biserică, căci sunt purtat de îngeri, iar îngerii sunt cei ce Mă acoperă, sunt norul cel de deasupra a trupului Meu cel înviat dintre morţi acum două mii de ani, şi frumoasă este slava Mea cea acoperită de cetele îngereşti când Eu vin şi grăiesc cuvântul Meu în mijlocul poporului Meu cel credincios venirii Mele de azi cuvânt pe pământ la el, căci cu aceeaşi slavă stau înaintea lui şi când cobor în carte, şi când ies spre el cuvânt din carte rostit, şi mereu sunt, odată cu auzirea sau cu citirea cuvântului de către cei ce îl aud sau îl citesc, mereu cu aceeaşi slavă stau faţă în faţă cu cei ce au părtăşie cu Mine prin acest cuvânt ieşit din gura Mea, şi Dumnezeu aşa lucrează, căci este adevărat Domnul şi acelaşi este mereu şi întreg lucrează în toată vremea şi peste tot pe unde împarte El cuvântul Său. Amin.

O, neam român, cobor în mijlocul tău cuvânt, cobor pe vatra ta cu slava cuvântului Meu de atâta timp, dar şi tu faci ca Israel, care M-a avut în mijlocul lui treizeci şi trei de ani prin naşterea şi copilăria şi creşterea Mea şi prin propovăduire apoi şi prin durerea lepădării lui de Mine în toată această vreme, şi apoi el M-a lepădat de tot şi M-a dat crucii ca pe cel mai mare rău al lor, dar în mijlocul tău, popor român, Eu sunt de peste cincizeci de ani cuvânt de Duh Sfânt şi călăuzesc un popor, pe care l-am făcut credincios Mie şi împărţitor de cuvântul lui Dumnezeu în vremea aceasta, căci **Eu sunt Cel ce sunt, Alfa şi Omega sunt, Cel dintâi şi Cel de pe urmă, începutul şi sfârşitul,** precum este scris că am lucrat şi că voi lucra, şi aceasta este lucrarea Mea, precum este scris să fie ea şi să fiu Eu, şi fii cu luare-aminte, popor român, cum sunt Eu în lucrarea Mea în mijlocul tău, pe vatra ta, căci din nou îţi spun: **Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, începutul şi sfârşitul, Alfa şi Omega sunt.** Nu numai la început, nu numai Cel dintâi, ci şi la sfârşit sunt, şi Cel de pe urmă sunt, precum este scris. Cu ce ies Eu din cartea aceasta a numelui Meu şi a lucrării Mele, care M-a vestit că aşa sunt şi că aşa lucrez? Dacă sunt Alfa, sunt şi Omega. Dacă sunt începutul, sunt şi sfârşitul. **Dacă sunt Cel dintâi, sunt şi Cel de pe urmă şi lucrez la sfârşit ca şi la început**. Sunt Cel dintâi, căci din Tatăl purced mai înainte de toţi vecii, şi sunt Cel de pe urmă, căci închei lucrarea Tatălui cu cuvântul Meu ca şi la început cuvânt, căci **Dumnezeu lucrează prin cuvânt** aşa cum toată facerea a făcut-o. Fac facere nouă, căci aşa este scris, iar omul nu poate face aceasta ce este scris. Dacă am făcut la început prin cuvânt facerea, tot aşa lucrez şi la sfârşit, iarăşi facere, şi nu se pricepe omul pentru cele ce Dumnezeu trebuie să le facă, iar omul trebuie să facă numai ce i-am spus Eu să facă dacă voieşte el să fie al Meu aici şi pe vecii apoi, dar să-şi aducă el aminte ce i-am spus Eu acum două mii de ani când am venit de la Tatăl şi la Tatăl M-am dus iar, şi i-am spus atunci să semene cu Mine cel ce Mă voieşte al său, şi i-am spus: ***«Oricine voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze, căci cine va voi să-şi mântuiască sufletul, îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui, căci ce-i foloseşte omului să câştige lumea întreagă dacă-şi va pierde sufletul lui?»***. O, fericit cel ce pătrunde puterea acestui cuvânt rostit de gura Mea peste om acum două mii de ani, căci acela nu-şi pierde vremea sa şi plata sa! O, fericit poporul care s-a ales cu

Mine din mijlocul tău, neam român, ca să-Mi scriu Eu în zilele acestea în mijlocul lui cartea venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârşit de timp! Eu sunt începutul şi sfârşitul, iar dacă am grăit acum două mii de ani, grăiesc şi la sfârşit, grăiesc şi acum, căci pot aceasta, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt. Amin.

Iată, stau în mijlocul bisericii Mele în neamul român cu zi de pomenire a sfintei Cruci, a drumului şi a mersului omului cu crucea aşa cum am mers Eu spre înviere acum două mii de ani când Mi-am dus crucea pe care am fost răstignit pentru ca să înviez apoi dintre cei morţi. Am mers în mijlocul lui Israel treizeci şi trei de ani cu pasul Meu dumnezeiesc, iar la sfârşitul Meu cel de atunci am mers cu crucea şi am mers spre înviere şi i-am arătat omului drumul spre înviere şi i-am spus să-şi ia şi el crucea şi aşa să-Mi urmeze dacă voieşte să vină după Mine cu mersul lui, cu viaţa lui dată Mie şi nu luişi oprită ea. **Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, nu Cel cu haine cu fir şi cu mitră bătută cu pietre scumpe aşa cum se poartă înaintea norodului arhiereii lumii spre slava lor pe pământ şi nicidecum spre slava Mea**, căci Mie Mi-au înţepat spinii fruntea şi am umplut cununa de spini de sângele frunţii Mele dumnezeieşti şi încununată cu spini de poporul iudeu, şi apoi am vopsit crucea răstignirii Mele cu sângele Meu cel revărsat pe ea din rănile răstignirii, din mâini şi din picioare şi din coastă, căci în coastă M-a împuns ostaşul care M-a ajutat să-Mi dau Duhul pe deplin, că venisem de la Tatăl pentru răscumpărarea omului care a greşit prin femeie, căci femeia a fost luată din bărbat, din coasta bărbatului, şi i-a făcut rău bărbatului ei apoi, iar Eu trebuia să vindec această rană atunci făcută şi să umplu la loc, căci trebuia să vindec tot trupul omului, şi bărbatul, şi femeia, căci femeia a fost luată din bărbat, şi Eu Mi-am dat duhul şi pentru bărbat şi pentru femeie şi M-am aruncat după ei în iad prin moartea Mea pe cruce, prin drumul crucii Mele, pe care M-am lăsat răstignit, şi cu crucea purtată L-am urmat pe Tatăl întru ascultarea Mea, şi apoi am înviat ca să-i plătesc omului învierea, şi M-am aşezat în Tatăl apoi şi sunt de-a dreapta Lui şi sunt lucrarea Lui între cer şi pământ, sunt Cuvântul Lui şi mâna Lui, care este în lucru prin trupul şi prin Duhul Meu Cel lucrător din Tatăl pentru om. Amin.

O, ce păcat, ce păcat mare fac în vremea aceasta vânzătorii de carne şi de băuturi şi de mâncări oprite pentru vremea în care scrie post peste ea! Nu sunt preoţi şi arhierei cu durere pentru Mine şi pentru oameni ca să le spună tuturor cu mărire de cuvânt că nu este voie în ţară ortodoxă să se calce cu neorânduială peste vremea postului. Este scris în Scripturi că neam preacurvar şi păcătos este neamul care calcă peste datinile sfinte venite din părinţi, şi iată, se ruşinează de Evanghelia Mea cei ce stau în numele Meu peste biserică şi nu le spun ei creştinilor să propăşească cu zile de post înaintea Mea pentru mântuirea lor. **O, păi cum să le spună dacă nici ei nu postesc şi mănâncă pe furiş de cei ce nu-i văd pe ei făcând aceasta?** Aceştia sunt necredincioşi, şi nici dacă ar învia cineva dintre morţi n-ar crede şi n-ar împlini ei cuvântul lui Dumnezeu şi al sfinţilor lui Dumnezeu, căci a înviat Lazăr, şi am înviat Eu, Domnul, şi tot n-a crezut Israel, care azi dă să-Mi facă altă zdrobire şi dă să conducă lumea spre lepădarea de Dumnezeu, ca să fie el dumnezeu peste pământ şi numai el, şi **numai banul, căci banul este blestemul creştetului lui, fiindcă pe bani a vândut pe Fiul lui Dumnezeu când S-a coborât din cer la el ca să Se lase răstignit de el, de poporul la care a venit ca să-i fie Mântuitor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 18-03-2012

***

În zi de praznic împărătesc las cuvânt cu povaţă în el peste duhul şi fapta bisericii Mele, şi **să ia din hrana aceasta cei ce vor să fie biserică a Mea când ei se numesc pe sine aşa**, adunându-se după datină pentru rugăciune cu slujire înaintea altarelor. O, e mare lucrare să am Eu, Domnul, biserică pe pământ cu slujirea ei spre Mine! Nu ştiu cei ce se adună în locaşuri de biserică, nu ştiu aceştia ce va să zică biserică. O, dacă ar vrea ei să ştie, ar şti şi nu le-ar fi în zadar predaniile şi datinile sfinte, ci le-ar fi de folos pentru mântuirea lor, căci nu se poate omul să slujească la doi stăpâni aşa cum cred toţi oamenii care bat calea ca să meargă la biserică după cum e moda aceasta, iar când să vină vreo veste din cer peste ei, o, n-au ei habar pentru tainicele lucrări ale Domnului peste biserică, pentru mântuitoarea lucrare de sus peste ea. **Biserică înseamnă mama Mea Fecioara, care slujea pentru Dumnezeu cu iubirea ei, cu supunerea ei, iar vestea cea din cer a îngerului a desluşit ei voia Domnului peste ea** şi s-a împlinit însămânţarea Mea în pântecele ei cel fecioresc ca să Mă nasc apoi după nouă luni prunc supus şi să cresc supus şi să lucrez supus pe pământ, şi să ascult din cer voia Tatălui cu Mine şi să fac voia Lui.

Să audă toţi oamenii ceea ce grăiesc Eu în duh de biserică şi desluşesc! Cine voieşte să ştie ce înseamnă biserică, să privească cu nesaţ la inima şi la viaţa şi la supunerea mamei Mele Fecioara, biserică a lui Dumnezeu fiind ea şi primind ea din cer lucru de împlinit prin supunere şi prin credinţă, iar altfel nimeni nu poate sluji Domnului sub nume de biserică a Sa.

… O, poporul Meu cel plin de cuvântul Meu învăţător peste tine, adună-te acum, fiule, sub rânduiala cea bisericească din mijlocul tău şi îngenunchează cu multă umilinţă înaintea Mea pentru duh cu căinţă de tot ceea ce ai greşit tu ca un om în vremea aceasta cu post, căci tu ai sarcini mari şi multe pentru purtarea lucrării Mele, iar grijile acestea îţi mai învârtoşează când şi când pacea inimii, sau neveghea ta deplină te-a mai adus la greşeli cu lucrul sau cu cuvântul sau cu gândul, şi curăţă-te frate pe frate şi să fie primire de la unul la altul pentru căinţă, fiilor, căci fraţii adevăraţi ai Mei veghează unii peste alţii, nu peste ei înşişi mai întâi, şi trebuie primire cu supunere, fiilor, aşa cum mama Mea Fecioara s-a supus îngerului vestitor şi a ascultat ea voia celui vestitor peste ea de la Dumnezeu şi pentru Dumnezeu. Ea este pildă de biserică a lui Dumnezeu, ea este cea plină de har din pricina iubirii ei de Dumnezeu şi a supunerii ei depline înaintea Ziditorului ei. Amin.

— Eu sunt aceea, Fiule Ziditor, căci Tatăl Ziditorul Ţi-a spus Ţie să Te aşezi în pântecele meu şi să Te naşti Om, iar eu Ţi-am fost biserică şi Te-am adăpostit în pântecele meu cel fecioresc până ce ai ieşit şi Te-ai arătat oamenilor plin de har şi de adevăr, de la naşterea Ta şi până la suirea Ta iarăşi la Tatăl Savaot.

M-am făcut pildă de biserică a Ta, o, Fiule al lui Dumnezeu, şi ai fost Arhiereul bisericii mele. Te-am purtat în inimioară cu toată dragostea mea pentru Tine, şi Te-am purtat în pântece apoi prin supunerea mea Ţie la vestirea îngerului care Te-a vestit pe Tine mie că Te vei naşte din pântecele meu şi Te vei arăta lui Israel. O, Te-am purtat iarăşi apoi în inimioară pe pământ, până în cer lângă Tine, Fiule scump al meu. Ai făcut din mine pildă de biserică a Ta pe pământ, Doamne. Îi rog pe cei credincioşi şi pe cei necredincioşi, îi rog să se lase spre dragoste de Tine şi să şi-o hrănească mult, ca să aibă şi ei bucuria mea şi harul cel de la ea. Dragostea de Tine este bucurie, şi apoi este har. Cei ce vor să guste fericirea şi tânjesc după ea pe pământ, iat-o,

aceasta este şi aşa este ea şi în Tine este izvorul ei, din care ei pot bea şi se pot bucura cu bucuria cea deplină, căci altfel de bucurii sunt trecătoare şi îi trec pe oameni. Numai bucuria cea veşnică ajută-i pe oameni s-o caute şi s-o aibă, Bunule Învăţător al lor, dar fă-i pe ei să caute învăţătura Ta şi s-o pună la inimă şi să ia din ea viaţă spre viaţa lor.

E zi de praznic împărătesc, a mea şi a Ta zi de praznic, şi este ziua îngerului vestitor peste mine de la Dumnezeu. Le dăruim oamenilor bucuria mântuirii acestei zile şi folos de la ea lor, iar eu mă supun bucuriei Tale în mijlocul poporului cuvântului Tău, că Tu eşti Arhiereul bisericii Tale, Doamne, şi Tu ai întocmit-o pe ea acum ca s-o ai acum, când se surpă numele şi viaţa bisericii pe pământ, căci satana a biruit peste cei fără de dragoste de Dumnezeu în slujirea cea după datină pentru taina de biserică, iar mângâierea noastră este de la cei zidiţi de Tine acum biserică a Ta înaintea Ta, şi prin care Tu Te ridici Salvator pentru mulţi. Fericiţi cei curaţi cu inima, fericiţi mult, şi mulţi din ei vor primi plata pentru aceasta când se vor alege la dreapta şi la stânga toate şi toţi, după cum este scris, şi după harul pocăinţei, pe care Tu îl reverşi cu multul acum, când vii pe pământ cuvânt şi har plin de cuvânt, o, Fiule milos pentru om şi mult răbdând Tu cu sfinţii pentru scăparea multora în zilele ce vin. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2012

***

În zi de duminică, a doua duminică după învierea Mea cea din ziua duminicii, întăresc numele zilei Domnului şi a odihnei Lui. **Eu, Domnul Iisus Hristos, Domnul Cel înviat, întăresc prin cuvânt şi spun: ziua întâi a facerii este ziua cea mai mare**, şi nu s-au grăbit prea mult minţile oamenilor de pe pământ, care nu ţin ziua cea mai mare între zile, nu s-au grăbit aceştia să priceapă ce mare este ziua aceasta şi ce mult înseamnă ea între Dumnezeu şi om, între om şi Dumnezeu. Le spun în ziua aceasta de adeverire a învierii Mele înaintea ucenicului Toma când el M-a privit înviat şi M-a pipăit spre adeverirea tainei învierii Mele, **le spun celor ce rămân pentru ziua sâmbetei ca zi a Domnului şi le spun lor că sâmbăta Eu nu M-am odihnit după ce ei M-au răstignit, ci am lucrat în locuinţa morţilor lumina zilei duminicii, a zilei luminii, căci lumină mare am intrat Eu, Domnul, în iad şi am tras afară pe cei ce aşteptau izbăvirea în toată vremea celor cinci mii de ani şi jumătate de după zilele facerii**, **în care şi omul a fost zidit**. Am înviat apoi cu slavă mare şi am stat patruzeci de zile, din loc în loc arătându-Mă înviat şi lucrător de mari minuni, iar apoi Mi-am tras pe munte pe cei credincioşi, ca martori ai învierii Mele şi ai înălţării Mele apoi la Tatăl, **puţini câţi erau atunci din toţi oamenii de pe pământ, şi M-am suit de la ei şi M-am aşezat de-a dreapta Tatălui**, la locul unde Tatăl Mă are aşezat dintru vecii, şi am lăsat peste ucenici pe Duhul Sfânt, făgăduit lor şi Care a venit la ei după înălţarea Mea la Tatăl şi a rămas cu ei şi a adus lor pe Dumnezeu cu ei, aşa cum Eu le-am făgăduit lor că voi fi cu ei până la sfârşitul timpului.

În a doua zi de duminică după duminica învierii Mele şi a celor ce aşteptau în iad pe Izbăvitorul Cel promis lui Adam cel întâi zidit, am intrat din nou în mijlocul ucenicilor Mei, închişi cum stăteau de teama celor ce îi căutau pe ei, şi am zis lor: ***«Pace vouă!»***, că aveau nevoie de linişte multă aceste inimi zdrobite şi pline de încordare. Am văzut între ei în ziua aceea pe ucenicul Toma, care lipsise din mijlocul lor în duminica învierii când prima dată M-am arătat lor înviat. Ca nişte oameni lipiţi de cele de pe pământ, ei şi după învierea Mea îşi mai vedeau de ale lor. Eu însă Mă purtam după ei şi Mă arătam lor ca să-şi înţeleagă ei alegerea şi să lase de la ei celelalte îndeletniciri pe pământ, căci îi tocmise Dumnezeu pentru El, iar ei încă mai puteau şi altfel. A venit

însă Duhul Sfânt şi S-a dat lor şi au putut ei apoi numai pentru Mine, numai cu mersul Meu, iar Eu am avut lucrul cel mult de lucrat prin ei şi aşezat să fie pe pământ, ca **să am Eu casă cu omul pe pământ, să-l am biserică pe om şi să am trup din fii credincioşi întocmit, făcându-Mă Eu un trup cu ei prin trupul şi sângele Meu unit cu ei în însuşi trupul lor, ca să fim una** şi să fie ei fii ai Tatălui precum Eu sunt, şi mare a fost această iubire a Tatălui ca să-i numească pe cei credincioşi Mie fii ai lui Dumnezeu!

Slabă de tot este mintea celor ce au rămas cu cele vechi şi n-au priceput ei de la Dumnezeu **măreţia zilei de duminică, şi pe care Eu, Domnul, am pecetluit-o ca odihnă a Mea după marea Mea biruinţă asupra iadului** în vremea cât a fost între ceasul răstignirii Mele şi cel al învierii Mele din ziua întâi a săptămânii, din duminica în care Eu am înviat biruitor, căci am biruit moartea şi iadul şi am dat oamenilor de ştire **ziua Mea pentru sărbătoarea odihnei, ziua învierii Mele, altă zi de odihnă pentru cei credincioşi. Numai cei ce n-au primit pe Hristos, numai aceia au rămas cei îndărătnici, că n-aveau ei cum să schimbe ziua cea pentru Domnul, de vreme ce au dat pe Domnul la moarte, neprimindu-L pe El de la Tatăl trimis lor.**

O, popor al cuvântului Meu, vin în mijlocul tău, fiule, vin cuvânt, aşa cum intram la ucenicii Mei cei de acum două mii de ani şi le grăiam lor după învierea Mea. Grăiesc cu tine pe cale, aşa cum am grăit cu cei ce Mă doreau pe drumul lor spre Emaus. Mă adeveresc ţie Dumnezeu mare şi înviat, aşa cum M-am arătat lui Toma şi l-am încredinţat că Eu sunt. O, ferice tuturor celor ce au crezut şi cred mărturisirea cea de atunci pentru Mine a ucenicilor Mei, aleşi Mie de Tatăl ca să fie martori venirii Mele de atunci şi s-o vestească pe ea până la margini, împreună cu praznicul Învierii Mele în ziua întâi a săptămânii, ziua duminicii! O, aşa te am şi pe tine martor acum pentru venirea Mea iarăşi pe pământ de la Tatăl trimis, iar tu mărturiseşti şi împarţi cuvântul gurii Mele, şi **fericiţi sunt şi aleşi de Tatăl sunt cei ce cred pe Dumnezeu Cel împărţit de tine lor când El vine şi Se vesteşte în lung şi în lat cu venirea Lui cea de după şapte mii de ani de la facerea lumii**, şi vine ca să facă iar lumea, vine, şi naşterea din nou a lumii o lucrează El acum, cer nou şi pământ nou aşează El prin facerea Lui cea de acum, cu cuvântul gurii Lui lucrând.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în Duminica doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 22-04-2012

***

O, nu scapă nici viii, nici morţii de acest cuvânt, de cuvântul Meu, care este proorocit să vină şi să glăsuiască peste pământ cu însăşi gura Mea la sfârşit de timp şi să-l audă pe el morţii din morminte şi să se scoale ei la cuvântul Meu, dacă cei vii nu se scoală spre Mine, ci umblă după duhul lumii cu umbletul lor. O, oricât de greu şi de mult Îmi osândeşte lumea cea rea venirea Mea cuvânt peste pământ şi pe cei ce Mi-o poartă, nu scapă nimeni de adevărul acestui cuvânt. **Se scoală cei care au fost pe pământ, drepţi şi sfinţi, şi vor moşteni pământul şi-şi vor răscumpăra trupul şi viaţa între pământ şi cer şi va fi plin pământul de cei înviaţi, de cei veşnici**, care şi-au plătit veşnicia cu viaţa lor cea după trup plăcută celor din cer, şi va fi cât stelele cerului numărul lor, precum este scris.

Să nu mai vorbească prostii cei care zic că nu vor mai fi oameni pe pământ peste un timp, decât puţini de tot. O, vor fi mulţi, mulţi, şi vor locui pământul ca şi în cer, că mulţi s-au născut de la început şi până la sfârşit şi şi-au regăsit mulţi viaţa în Mine apoi, şi se vor scula prin taina învierii morţilor, şi-şi vor vedea atunci prostiile vorbite cei ce vorbesc prostii

acum ca să prostească de la margini la margini oamenii toţi şi să-i facă să uite de Dumnezeu şi de înviere, dar iată, **toţi cei care au fost şi sunt vor da toţi socoteală înaintea scaunului de judecată al Domnului, şi iată unde Îmi am Eu domnia şi scaunul ei**, şi iată cum domnesc Eu peste cei ce s-au ales cu Mine ca să le fiu lor Dumnezeu şi să umblu cu ei şi să am casă cu ei pe pământ şi să vin la ei cu cei din cer cu masă de cuvânt, aşa cum fac acum!

Însemnez această zi şi spun: Acum douăzeci şi doi de ani, în ziua a douăzeci şi doua a lunii a şaptea din an **am aşezat la locul ei, pe piatra ei cea dintâi biserica Mea** şi i-am bucurat pe strămoşii cei sfinţi ai neamului român, căci biserica neamului român a greşit cel mai mult între fiii ortodoxiei de pe pământ acum nouăzeci de ani şi a mers ea spre mare rătăcire, dar acum Eu, Domnul, am luat lăstar din mijlocul ei (*Arhiereul Irineu-Bistriţeanul, n.r.*) şi am aşezat rodul la rodit şi am biserică sfântă în mijlocul neamului român şi Mi-o îngrijesc ca pe via Mea dragă şi fac din ea vin bun ca să aibă ea pe masă şi să nu-i lipsească ei Domnul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de 22 de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2013

***

Lucrarea pe care Tatăl Mi-a dat-o s-o săvârşesc în zilele acestea este să vin cuvânt pe pământ, să vin cu sfinţii, să venim purtaţi de îngeri, Eu şi sfinţii Mei. Sunt Domnul, Iisus Hristos, sunt Cel ce M-am dovedit acum două mii de ani Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, şi tot pământul M-a aflat, iar apoi M-au dovedit din unii în alţii sfinţii Mei, purtătorii de har, purtătorii de Dumnezeu. O, cine sunt purtătorii de Dumnezeu? Sunt cei în care trăieşte şi lucrează Dumnezeu cu viaţa Sa şi cu lucrarea Sa şi sunt ei între cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, după cum este scris în Scripturi despre cei ce se sfinţesc pentru Domnul şi pentru lucrările Lui peste pământ.

O, sunt plin de cuvânt în zi de duminică, întâia duminică a Postului Mare, pe care părinţii cei sfinţi ai bisericii Mele au numit-o de la început pomenirea dreptei credinţe, duminica ortodoxiei. O, ce frumos este când se face ordine în casă! Aşa au făcut sfinţii părinţi, au pus ei ordine în biserică, în casa Tatălui Meu şi a Mea şi a lor şi a fiilor lor, fii ai lui Dumnezeu între cei ce sunt fiii oamenilor. O, ce frumos este să grăim despre credinţă şi despre părinţi, ce frumos!

O, pace vouă, pace vouă, câţi **sunteţi biserică a Mea, casă a lui Hristos pe pământ!** O, pace şi vouă, vouă, celor ce sunteţi puţin asemenea fiilor adevăraţi ai bisericii Mele! **Biserica înseamnă casa Domnului, poporul Domnului.** Fiecare popor are un stăpân care îngrijeşte sau nu îngrijeşte de poporul peste care stă aşezat mai mare, şi fiecare popor stă sau nu sub ascultarea stăpânului de peste el, îşi iubeşte sau nu stăpânul, cârmuitorul său. O, aşa este şi cu poporul care se cheamă popor ortodox pe pământ în mijlocul popoarelor care stau sub cârmuire fără de credinţă şi de supunere şi de dragoste de Dumnezeul Cel adevărat. Cel ce a făcut cerul şi pământul, Acela este Dumnezeul Cel adevărat, şi a făcut El văzutele şi nevăzutele Lui. Chiar dacă toţi fiii pământului ştiu şi cred aceasta mai devreme sau mai târziu în viaţă şi în credinţă, aceştia nu ascultă de Dumnezeu, dar între ei sunt cei puţini, cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, şi aceştia sunt sub iubirea Mea, sub ocrotirea Mea, căci se dau sub stăpânirea Mea, se dau Mie şi merg pe calea cea dreaptă a mersului cel pentru om, pe calea ortodoxiei merg şi o împlinesc pe ea după toată rânduiala ei, căci Eu am spus pentru toţi: ***«Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa»***, şi toţi cei care Mă aleg pentru acestea ce înseamnă Dumnezeu cu omul şi pentru om, ei sunt poporul Domnului, casa Mea sunt

ei, biserică a Mea sunt ei, iar Eu sunt Stăpânul lor, Dumnezeul lor, dar sunt Păstorul lor dacă ei sunt fiii credincioşiei.

… — Da, vin curând, vin, dar iată, vin mereu şi Îmi gătesc calea pentru ziua cea mare a venirii Mele şi spun cuvânt în zi de duminică, de pomenire a dreptei credinţe, şi zic: **mai mare pedeapsă au ortodocşii care nu merg la biserică şi nu ţin predaniile toate în toată vremea, predanii lăsate de părinţi plini de har, mai mare vină au aceştia decât aceia care rătăcesc prin toţi spinii, pe la secte, de nu ştiu aceştia să deosebească dreapta de stânga lor. Aşadar, păstorii bisericii vor avea de dat răspuns greu dacă s-au ales să se facă păstori.** De la păstori trebuie să se vadă şi să înveţe pe Dumnezeu fiii bisericii, iar păstorii trebuie să fie ca Dumnezeu şi să fie ei calea, adevărul şi viaţa Domnului în faţa celor ce au de ales să meargă spre Domnul. Amin.

O, pace vouă, celor ce Mă ajutaţi şi staţi sub crucea venirii Mele de azi cuvânt pe pământ! Voi sunteţi fiii ortodoxiei, căci cei ce lucrează, aceia se dovedesc a fi fii şi ucenici ai Mei. O, rămâneţi în iubirea Mea, fiilor, rămâneţi poporul Meu, via Mea, sădirea Mea cea scumpă, fiilor. Eu sunt cu voi tot timpul. Aşa să fiţi şi voi cu Mine, aşa să fiţi şi voi, fiilor. Voi sunteţi casa Mea, casa în care Eu sălăşluiesc şi masa la care cinez cu sfinţii Mei şi cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei, din 09-03-2014

***

Dragostea Mea e mare în această zi de praznic sfânt. Stau cu oștirile de sfinți și de îngeri în văzduh aici, și dragostea Mea vă cuprinde pe voi, fiilor trudiți pentru slava Mea, pe care Mi-o dați mereu în sărbători aici, la voi.

Cuvânt de mângâiere vă dau. Vă mângâi în cuvântul Meu, și Mă așez cu el peste cei adunați sub bolta albă aici, ca să se suie spre Mine dragostea lor și **să ne întâlnim în văzduh și să-l umplem de duhul dragostei**, fiilor scumpi. Vă îndulcesc dragostea din inimi cu dulcele Meu cuvânt de dragoste. O, dacă Eu, Domnul, n-aș fi dragoste, ar mai fi lumea? Ar mai fi cerul și pământul, pe care cu dragoste în cuvânt le-am zidit, și ar mai fi între ele ceva, dacă Dumnezeu n-ar fi dragoste?

O, fiilor, oamenii de pe pământ au bucuriile lor. Ei nu pot fără păcat, o, nu pot fără această mincinoasă mângâiere și bucurie a ei, **căci iadul e pe pământ, măi fiilor, e acolo unde se păcătuiește împotriva iubirii de Dumnezeu din oameni, și nu este alt iad,** iar ceea ce zic oamenii că este iadul cel de după viața cea din trup, **acolo este doar plata pentru cele lucrate de om în chip satanic pe pământ.** Voi însă nu puteți sta fără Domnul, fără Mine, fiilor, și alergați în urma Mea după bucuria cu Mine, Cel atât de durut de la omul păcătos, și **iată, raiul este pe pământ, acolo unde este dragoste și luptă împotriva iubirii de păcat din oameni, și nu este alt rai, iar ceea ce zic oamenii că este raiul cel de după viața cea din trup, acolo este doar fericirea pentru care luptă fiii dragostei, plata pentru cele lucrate de om în chip ceresc pe pământ.**

O, ai grijă, fiule creştin al acestei lucrări de cuvânt din cer, ai grijă să nu te pierzi, ai grijă să nu cazi din cuib, ai grijă să nu te pierzi de frați, de puii lui Dumnezeu să nu te desparți, că atunci

când pierzi biserica ești căzut din turmă prin pizma diavolului și cazi între lupi ca un miel slab și fără de ocrotire, și nu mai ai ce să sugi, nu mai ai mamă și tată, nu mai ai frățiori, nu mai ai. Nu mai ai casă și ogradă ocrotitoare, nu mai ai zile de sărbătoare, că **sărbătoare înseamnă frații, înseamnă biserica cu toate mădularele ei în lucrare sfântă și slăvită pentru Domnul ei, pentru Mirele ei,** iar tu să nu-ți faci gusturi și dorințe aparte și să pierzi slava împărtășirii sfinte cu frații, că nu-i pe pământ bogăție nici un fel de bogăție ca și această dulce avere, frații, cel mai scump avut pe care îl poate omul dobândi pe pământ.

Lucrul prețuirii cea pentru frați vă învăț, fiilor, și așa îi învăț și pe cei ce lovesc în voi defăimând înaintea oamenilor calea Mea cu voi. O, tu, cel ce râzi și defaimi **casa Mea, biserica Mea de Nou Ierusalim și pe fiii ei, care sunt frații Mei, puii Mei**, tu dai să fii crezut că ești străin, dar tu ai fost atâta vreme primit și ospătat ca un prinț în casa Mea, în cetatea Mea. O, lucrarea Mea, calea Mea este atât de greu de dus pe umerii celor peste care Mă așez cu ea, iar tu arunci fără de socoteală cu noroi în mersul Meu cu ei. O, caută să înveți lucrarea prețuirii pentru frații Mei, căci dragostea îi face fii ai lui Dumnezeu pe cei ce știu să prețuiască tot ce vine din cer pe pământ pentru fiii ascultării. O, ia aminte, ia aminte aceasta ce-ți spun.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2015

***

O, nu vă mâniați voi, cei care ziceți că sunteți mari slujitori la altare spre Domnul. **O, nu vă ia nimeni împărăția voastră. Ea nu seamănă cu împărăția Mea**, de vreme ce voi nu semănați a fi oamenii lui Dumnezeu, căci Eu am fost sărac și disprețuit și smerit, iar voi sunteți bogați și slăviți de oameni și mândri de trufia din voi, și iată, nu semănați cu Dumnezeu. O, nu vă speriați! Zadarnic vă tulburați și faceți valuri. Uitați-vă la iubirea și la mersul cel cuminte și frumos al fiilor cuvântului Meu de azi și nu-i mai împungeți așa cum știți voi să împungeți și să înțepați ca să dați afară pe cei ce nu seamănă cu voi. O, ce slăviți ați fi fost voi dacă ați fi primit cuvântul Meu, cu care vin și mângâi și înviez omul și îl învăț și pe el calea cea curată pentru mers! O, ce rău vă stă când stați la pândă ca să disprețuiți și să amenințați apoi pe cei ce se apleacă să ia din gura Mea iubire și cuvânt! Eu însă le spun celor asupriți de voi pe față și pe furiș, scoțându-i de lângă voi, și le spun lor așa:

O, nu vă întristați voi, cei îmbrânciți, cei mustrați de cei mari, care stau deasupra voastră să vă țină robi măririi lor. Domnul vă pune la adăpost de vreme rea, iar voi bucurați-vă! O, câtă cruzime în inimile lor! Ce mari se simt și se cred acești prigonitori! O, vai de mărirea lor! Sunt neputincioși, de vreme ce se tem și-și apără așa împărăția lor. **Eu, Domnul, nici atunci, nici acum n-am fost primit de arhierei,** iar Iuda cel folosit de ei atunci a văzut doar la sfârșit cât s-a păcălit, și apoi a strigat și a spus acestora adevărul zicând: ***«Am vândut sânge nevinovat!»***, dar arhiereilor nu le-a păsat de el și i-au spus: ***«Ce ne pasă nouă? Treaba ta!»***. Iuda însă le-a dat banii înapoi, și au rămas ei și cu banii cu care L-au plătit pe Domnul spre cumpărare, și tot ei i-au folosit. Iar voi nu vă lăsați prinși în cursa înșelării, **căci arhiereii de azi sunt aproape toți ca și cei de atunci**, și vai celor ce dintre slujitorii de altare se lasă păcăliți și folosiți, crezând în puterea peste lume a arhiereilor vremilor!

Voi, slujitori la altare, fugiți de iubirea de bani și de măriri! Nu vă încântați cu banul și cu funcții în biserică. Eu sunt pilda voastră, și după Mine să vă luați, ca să simțiți că sunteți

slujitorii lui Dumnezeu. O slugă a lui Dumnezeu nu se aseamănă cu ceea ce fac oamenii bisericii, care, iată-i, sunt gata și în stare să răstoarne și să ducă la fund corabia, biserica cea de două mii de ani, care a răbdat și nu s-a amestecat cu cele străine de legea cea din cer peste ea.

O, vine dărâmarea, și nu zidirea credinței, căci vine și se arată amestecare mare, și nu e de la Dumnezeu și de la sfinți aceasta, ci este de la antichrist, despre care este scris că va să înconjoare cetatea sfinților, biserica lui Hristos, dar Eu rostesc cuvânt și spun: Cine e de pierit, să piară, iar cei credincioși să nu se teamă! Nu e de la Dumnezeu această unire, ci este lucrarea lui antichrist, cea cu fața ascunsă sub cămașă de biserica lui Hristos, ca și acum două mi de ani.

Întăresc cuvântul și spun: **Nu oamenii, ci sfinții vor lucra pe pământ pentru biserica Mea**, iar când Gog și Magog ar da să înconjoare cetatea sfinților, foc din cer se va pogorî, foc și pucioasă vor lucra, și planul lui antichrist va fi mistuit cu tot cu îngerii lui, iar Eu, Domnul, voi sta pe scaun alb și voi deschide cărțile, și **voi deschide și cartea aceasta**, și toată lucrarea Mea se va afla, ca și cea a oamenilor vrăjmași, iar Eu voi sta pe munte înalt cu mireasa Mea, precum este scris, și numele Meu cel nou se va chema Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2016

***

O, pace ție, cetatea Mea de azi, Ierusalime nou! **Scris este că voi zidi din nou Ierusalimul** ca să am și azi unde să intru când vin pe cai albi cu sfinții și îmbrăcați cu cămășuță de in, toți la fel, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea cu oștirile cerești și că din gura Mea iese sabie ascuțită ca să lovesc cu ea neamurile și să le cârmuiesc cu toiag de fier, **iar numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu**, (*Apoc: 19/13*) precum este scris, și nu ies cu nimic din Scripturi dacă așa Îmi este lucrarea sau dacă ar vrea cineva să Mă judece după lege.

Vin la tine cuvânt, neam român, și te păstoresc în vreme de furtună, că văd lupi pândind din ascunzișul lor ca să te despoaie de datini și de credință și de binecuvântarea Mea și a sfinților Mei. Iată, stau de veghe peste tine cu sfinții și cu părinții cei din cer și te povățuim să veghezi și tu și să crezi că e vreme de furtună peste tine, și nu mai ai păstori cu milă de tine ca să nu te pierzi pe cale și ca să-ți întărească ei calea cu Dumnezeu, și calea lui Dumnezeu cu tine, că **iată cât de mari s-au așezat mai-marii de peste tine în nume de biserică a lui Hristos și cum te conduc ei în brațele vrăjmașului Meu și al tău, antichrist, despre care scrie în Scripturi cum va veni și cum îi va fi lucrarea sa cea ascunsă de mintea omului de rând**, dar vin Eu și-i dau de gol învelitoarea cea de deasupra **și-ți spun că este învelit în haină de biserică și că este lup, și nu păstor**, iar Eu, Domnul, te scol la veghe în miez de întuneric și te deprind cu înțelepciunea cea de sus, că nu se mai găsește înțelepciune bună pe pământ, că pe pământ totul s-a amestecat, și e numai minciuna față în față cu omul și nu se mai cunoaște binele din rău și este nevoie de Dumnezeu cu oamenii pe pământ, **ca nu cumva să-și facă blestemul cale din pricina mai-marilor bisericii, care se apleacă prea mult dușmanului antichrist, și dau să strice datinile sfinte, lăsate de sfinții părinți ca să fie ținute și păstrate la locul lor în cartea calendarului neamului creștinesc, cel mai mare neam de pe pământ.** O, nu e neam mai mare și mai puternic între pământ și cer ca și neamul lui Hristos, neamul creștinesc, neamul care ține cerul pe pământ, și pe Dumnezeu între oameni, că le-am spus celor credincioși acum două mii de ani: ***«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului».***

O, veghează cu mare trezie, neam român, neam creștin, că vrea antichrist să răstoarne tot ce a mai rămas sfânt la loc, că a răsturnat prin șiretlic sărbătorile sfinților și vrea acum să schimbe de la locul din calendar sărbătoarea învierii Mele, data Paștelui, cea mai mare sărbătoare a creștinătății în cer și pe pământ, așezată bine la locul ei prin sfinții cei plini de Duhul Sfânt, și a cărei lumină vine din cer și aprinde luminile în ziua de praznic al învierii Mele, (*Referire la dorința mai-marilor bisericilor ortodoxe, după îndelungi negocieri secrete cu catolicii și ai altor culte creștine de a hotărî o dată fixă, acceptată de toți, - 1 Mai - pentru sărbătorile Sfintelor Paște, lucru clar în dezacord cu tradiția și învățătura sfinților părinți și a Domnului, n.r.*) **și nu-i convine lui satana-antichrist această așezare adevărată, după semnele ei dovedită**, (*Dovedită prin coborârea Luminii Sfinte la Ierusalim, doar la Sărbătoarea Învierii Domnului pe stilul vechi ortodox – calendarul Iulian, n.r.*) ca și atunci când Eu am înviat biruitor și am judecat prin învierea Mea pe stăpânitorul acestei lumi, după cum am scris acum două mii de ani despre însemnătatea minunii învierii Mele spre judecata celor ce M-au răstignit, a celor necredincioși de atunci și până azi.

O, deschideți voi, arhierei și preoți care stați în fața turmei ortodoxe a neamului român, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc vouă și spun: **O, de unde s-a ivit lucrarea cea amestecată, pe care voi o tălmăciți după mintea dușmanului antichrist, care-i spune frăție acestei amestecături, și iată unde v-a dus această amestecare, că ați călcat cu ea peste legile cârmuitoare ale sfinților părinți pentru biserica Mea, și de anatema pusă pentru cei ce dau să calce sub picioarele lor rânduiala cea sfântă a bisericii, cârma cea bună prin furtuni, căci voi ați deschis furtunii să intre și să bată și să clatine toate de la locul lor,** (*În anul 1924, când au schimbat Sărbătoarea Nașterii Domnului – Crăciunul, de pe stilul vechi – Iulian, pe stilul nou, catolic – Gregorian, n.r.*) **de la vremea rânduită lor, că a fost lovitura cea mare care a strămutat de la locul lor sărbătorile sfinților, iar acum, în loc să puneți la loc pe cele strămutate ca să aveți iarăși prin pocăință binecuvântarea sfinților, iată, voi dați să cutremurați cerul și pământul și să dați de la locul lui din calendarul străbun praznicul Paștelui Domnului și al creștinilor binecredincioși, și vin să vă întreb dacă vă dă prin minte cât blestem dați să atrageți peste pământ ridicându-vă deasupra sfinților, care au așezat și au binecuvântat, și au anatemizat pe cei ce vor da să strice pe cele așezate cu lucrarea Duhului Sfânt și cu viața cea cerească a sfinților, pe pământ cât au stat ei și au așezat de la Dumnezeu rânduiala cea sfântă a bisericii Mele până la sfârșitul timpului, și iată, voi nu dați să deschideți Scripturile ca să nu cumva să greșiți luând sfat de la străini, sau să deschideți cartea cârmuirii bisericești și să citiți în ea că nu este voie să schimbați și să umblați voi, care n-ați dat să iubiți sfințenia și pe Duhul Sfânt, Care lucrează prin sfinți, și iată cine sunteți voi, că voi nu iubiți pe sfinții părinți, iar dacă mai e pe pământ din timp în timp sfinți cu Dumnezeu în ei prin viața lor sfântă, voi dați să-i ascundeți și să le legați tinichele, iar aceasta faceți de teamă să nu fiți voi judecați pentru nesfințenia vieții voastre, cu care stați pe scaune de biserică.** O, nu! Nu așa se stă în numele Domnului pe aceste scaune. Știu că vă place în haine de împărați și cu coroane pe capete ca să vă atrageți slava oamenilor, dar ce se va întâmpla cu turma creștină nu vă pasă, de vreme ce faceți acum și tot faceți legământ cu lucrarea lui antichrist cel cu fața ascunsă sub haina de biserică a lui Hristos, când el e de mult ieșit din biserica cea de la început și lucrător împotriva Mea prin neascultarea lui de Dumnezeu și prin semeția de a fi pe pământ tată al oamenilor, când cuvântul Meu cel din Scripturi îi stă împotrivă cu putere și spune la creștini așa: ***«Voi să nu numiți pe nimeni tată pe pământ, căci numai Unul, Cel din ceruri este Tatăl vostru».***

Am pus pe masa ta cuvântul Meu și lucrarea sa, popor român. O, treziți-vă unii pe alții, fiilor români**! Antichrist și slujitorii lui dau să stingă de pe pământ numele și urmele de creștin și să așeze în loc lucrarea cea vopsită în alb a întunericului lor cel fără Dumnezeu.** O, sculați-vă la veghe pentru datinile sfinte și pentru ascultarea de ele, fiilor români, căci voi sunteți un popor credincios și mare prin binecuvântarea Mea cea mare peste acest petec de pământ, pe care, iată, cobor cu cuvântul pe el acum, la sfârșit și la început de timp, că iarăși zidesc cetate pentru Mine, așa cum am avut cetate și popor acum două mii de ani în Israel, poporul care M-a scos afară din mijlocul lui și M-a prigonit și M-a răstignit, dar Eu am înviat, și am plecat din mijlocul lui, iar Tatăl Mi-a dat încă de pe atunci în dar pământul român și neamul de pe el ca să fie el neam creștinesc, neamul Meu, neamul lui Hristos până la sfârșitul timpului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2016

***

Eu, Domnul, vin la tine cuvânt și te îmbrățișez în cuvântul Meu, popor român, căci tu ai pe vatra ta trupul sfintei Parascheva, iubitoarea de Dumnezeu în toată vremea ei de pe pământ. O, te îmbrățișez, neam iubit de Dumnezeu pentru alegerea ta, căci **Tatăl te-a ales pentru Mine ca să vin în vremea aceasta cuvânt pe pământ și să am casă unde să trag și să fiu așteptat când vin și primit să fiu și iubit să fiu la venirea Mea cuvânt pe pământ.**

O, pace ție, neam român! Și pace vouă, cetăți și țări cu nume de creștin-ortodoxe așa cum Îi place Domnului și sfinților Lui! O, înmulțiți-vă credința și veghea cea pentru ea, că e prea puternic vântul care bate ca să vă șteargă de pe față și de pe inimi credința creștin-ortodoxă, **biserica cea bine plăcută Mie încă din vremea trupului Meu pe pământ și până azi și până mâine**, o, copii iubiți ai Tatălui Meu Savaot! Grăiesc vouă cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu, o, cetăți creștine după datina cea dintru început, că e zi de sărbătoare în numele acestei credințe în care a trăit și a iubit cuvioasa Parascheva, martoră văzută stând de veghe între cer și pământ în cetatea românească Moldova, **una dintre cele trei țări române, în numele Treimii lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt cele trei într-o singură țară, țara Mea cea de azi, țara cuvântului Meu la sfârșit de timp, căci deasupra pe cerul ei stau Eu, Domnul, și sfinții Mei și grăiesc de șaizeci de ani pe vatra acestui neam** ca să-Mi întocmesc carte și să-Mi pregătesc prin ea un popor credincios și sfânt precum Eu sunt, că nu mai e pe nicăieri sfințenie și loc sfânt pe pământ, iar Eu, Domnul, plâng cu sfinții după popasuri sfinte ca să Mă odihnesc de jale, că jale Ne este fără de turmă sfântă, pe care s-o putem păstori cu cele dulci din cer și veșnice ca Dumnezeu, și nu trecătoare ca omul, căci omul trece ca iarba și nu are loc pregătit dacă n-a iubit pe Domnul pe pământ ca să-L aibă de Părinte și în cer.

O, țara Mea cea de azi, țara Mea creștină, Eu, Domnul, te am în mare veghe cerească, căci toți sfinții te veghează și te înmiresmează cu miresmele cerului dacă Tatăl te-a ales Mie masă de praznic de nuntă acum, la sfârșit de timp. O, am pe masă de hrană cuvântul gurii Mele și-ți dau cu el viață și povață și **împărțim la toate țările din el, și mai ales la toți cei ce au în mijlocul lor biserică și credință creștin-ortodoxă.**

Vă acopăr în ziua aceasta cu mantia Mea și vă grăiesc vouă, biserici și țări ale dreptei credințe și vă povățuiesc să vă întăriți ziua și noaptea în veghe și în credință și în iubire de Dumnezeu, că e negru peste tot pe unde nu este lumina ortodoxiei și Domnul ei Iisus Hristos, Cel care a lăsat acum două mii de ani ucenicilor Lui împărăția Sa ca s-o așeze din loc în loc cu sămânța ei pe pământ. O, și-au întocmit apoi țări și neamuri fel de fel de credințe cu numele Meu pe ele și-și vor dreptul să fie în rând cu cei ce-și zic creștini pe pământ, dar **una este biserica Mea, nu mai multe, și se cheamă ea creștin-ortodoxă, iar celelalte sunt strâmbe, sunt după oameni făcute, nu după voia lui Dumnezeu, și nu sunt plăcute Mie aceste forme de credințe și e primejdioasă amestecarea**, o, fii ai credinței sfinte, căci toate sunt vopsite, și nu sunt ele lumină peste oameni, și numai Eu, Domnul, Eu și cei ce seamănă cu Mine la mers și la port și la obiceiuri, numai aceia sunt lumină precum Eu sunt lumină a lumii. **Și iată, bisericile creștin-ortodoxe și turmele lor, atât cât sunt în lume lumină a lumii ele sunt, precum Eu sunt**, numai că oamenilor le place cu întunericul lor drept lumină, și Domnul nu încape cu ei.

Voi, țări creștin-ortodoxe, o, ce frumos ar fi fost pe pământ să fiți voi nedespărțite în iubirea de Hristos și să aveți putere de lucrat lumină mereu peste noroadele de pe pământ! Voi însă nu v-ați crescut iubirea Mea una de la alta, iar țara Mea română, țara Mea de azi, iată, n-a fost statornică și s-a aplecat pentru sprijin spre țări depărtate de Dumnezeu cu viața și cu credința, și ar fi fost altfel să fie, dar **voi, țări creștine după voia Mea, v-ați construit arme de război și dați să le vestiți și să le arătați ca să stricați iubirea dintre voi și s-o schimbați cu amenințarea**, căci amenințarea nu zidește iubirea, ci îngrijorarea o zidește, o, fiice ale credinței, **și ce este mai jalnic e că țările la care se apleacă pentru sprijin țara Mea română, ca și alte țări cu credință vopsită, dau să strice în România obiceiurile sfinte și tradiția bisericească așa cum este ea primită de la părinți și de la sfinți, și Mă doare și Mă tot doare această îngrijorare**, și va fi să nu cruț nuiaua dacă biserica ortodoxă se va apleca să facă jocul păgânilor și să-și păteze de tot fața și cămășuța ei de nuntă pentru masa Mea de cuvânt în mijlocul ei.

Iar tu, poporule mare cu întinderea și cu neamul, o, pace ție, poporule rus, și ține-te bine de partea credinței sfinte și a bisericii sfinte, că ai un cer mare de sfinți mari cu credința și cu minunile cerești deasupra ta, și nu lăsa să te cuprindă amețeala așa cum s-a întâmplat cu slujitorii bisericii din România, țara cuvântului Meu cel de azi, căci aceștia n-au voit să Mă asculte așa cum ai ascultat tu de Dumnezeu și nu te-ai dus să te amesteci cu cei ce dau să-și păteze credința cu amestecătură de păcat și de aplecare pentru lepădare de părinții cei sfinți. O, pace ție, biserică și turmă creștină, și unește-te cu duhul celor din cer ai neamului tău mare, că mari sfinți s-au ridicat la cer din mijlocul tău în vremea celor o mie de ani de când M-au primit pe vatra ta străbunii tăi cei sfinți, care s-au făcut neamul lui Iisus Hristos între pământ și cer, și tot așa să lupți să și rămâi, o, popor creștin, dar **uită-te bine în cărți, căci Eu, Domnul, iubesc sfințenia, iubesc pacea, iubesc frăția, mila și credincioșia și iubesc jertfa cea plăcută Mie, și spun la toate popoarele ca să știe de la Dumnezeu că arma cea mai tare pentru apărare este iubirea de Dumnezeu și de frați, și de la ea credința cea dreaptă, credința creștin-ortodoxă în mijlocul unui întuneric mare al popoarelor fără Dumnezeu pe pământ.**

O, popor rus, nu te îngrijora! Din mijlocul neamului român nu se ridică nici un rău asupra ta, că nu e în firea acestui neam să facă rău peste frate creștin și peste vecin, că poporul român este un neam duios la inimă și la iubire, chiar dacă popoarele creștine sunt acum aplecate pentru pace cu toate popoarele, căci așa este scris, să trăiască toți în pace cu toată lumea

pe cât se poate. **Dar mai mult și mai mult te povățuiesc pe tine, biserică a poporului rus, să nu te apleci cu cei care dau să știrbească ascultarea de Dumnezeu prin biserică așa cum este ea lăsată prin sfinți și prin părinți,** că slujitorii din biserica neamului român s-au aplecat și M-au îndurerat adânc și au făcut suspin pentru cei din cer, iar Eu, Domnul, dau mereu să strig la ei să se scoale spre pocăință până nu-și vor dărâma singuri sfeșnicul de pe masă, precum este scris pentru cei ce nu se pocăiesc cât este încă vreme de pocăință.

O, așează-te povață din mijlocul tău și pildă pentru țările creștin-ortodoxe și îndeamnă la statornicie cu veghe și cu ascultare de părinți pe cei ce stau pe scaune de păstori, **că e mare primejdie să fie dărâmate de la locul lor rânduielile cele pentru biserica Mea pe pământ și să pătrundă amestecare peste ea.**

… **Iată, din așternutul Meu din mijlocul neamului român M-am împărțit cuvânt peste neamul creștinesc de peste tot.** Nu mai pot să spun neamul creștinesc, că mulți se vor neamul Meu să fie când ei nu seamănă cu Mine și cu credința cea din sfinți lăsată, **și spun: neamul creștin-ortodox, căci numai în această turmă Îmi găsesc Eu rostul și așezarea Mea cea de la începutul bisericii Mele de acum două mii de ani.**

O, copii ai credinței drepte, copii de peste tot, iată așternutul Meu de venire cuvânt pe pământ, de unde Mă împart! **Am șaizeci de ani de cuvânt scris pe vatra neamului român.** Mi-am scris carte de istorie în mijlocul acestui neam. O, iubiți pe Domnul și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este Domnul și așternutul Lui în cetatea Lui de cuvânt, și se va cânta bisericește cântarea cea de slavă, că vor vedea toate neamurile pământului mântuirea de la Dumnezeu venind, și nu de la oameni, și munții se vor bucura de fața Domnului, că **iată, vine Domnul, vine să judece pământul, precum este scris! Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul rus și către bisericile ortodoxe din lume. Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Sfintei Cuvioasei Parascheva, din 27-10-2016.

***

Eu sunt Cel ce sunt. Așa le spun Eu celor cărora le grăiesc în ziua aceasta de pomenire a dreptei credințe.

Am venit de la Tatăl pe pământ acum două mii de ani, căci sunt Fiul Său, Fiul Tatălui Savaot, Tatăl Meu, și am spus atunci: ***«Eu sunt Lumina lumii, lumină care luminează pe orice om care vine în lume și pe oricare spre care lumina Mea vine, iar celor ce Mă primesc și cred în numele Meu le dau putere și drept să se facă copii ai lui Dumnezeu»***, născuți din Dumnezeu să fie ei apoi, iar numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris despre Cel ce vine cu zecile de mii de sfinți ai Săi, cu oștiri cerești vine și lucrează cuvântul Său peste pământ.

Am cetate de scaun pe vatra neamului român și am un popor primitor, care-Mi primește venirea **și-Mi așează cuvântul în cartea Mea cea de azi**, în care am început să Mă scriu încă din anul 1955, și este ea prinsă în copci și împărțită pentru curățirea și lămurirea multora, a minții și a inimii lor, precum este scris în prooroci despre cartea aceasta, și înțelepciunea crește pe pământ în oameni, iar cei nelegiuiți se vor purta ca cei nelegiuiți în fața cuvântului lui Dumnezeu, căci așa este scris.

Le-am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei cu care Mi-am purtat duhul mărturiei din loc în loc vreme de trei ani și jumătate și le-am spus lor: ***«Voi sunteți lumina lumii, precum Eu sunt, iar la nașterea din nou a lumii veți sta pe douăsprezece scaune și veți judeca semințiile lui Israel»***, poporul la care Eu, Domnul Iisus Hristos, am venit de la Tatăl Meu, și din care se trăgeau și ucenicii Mei cei aleși Mie pentru lucrul luminii și al luminării lumii. S-au ridicat apoi ucenici din ucenici, iar biserica Mea a mers pe picioare prin vreme și am pus peste ea prin Duhul Sfânt orânduială cu putere de viață pentru turmă, căci cei ce o călăuzeau pe ea aveau în numele Meu și din partea Mea pe Duhul Sfânt peste ei, și **se numesc ei de atunci și până azi sfinții părinți, de care trebuie să asculte ca de Dumnezeu fiii bisericii Mele, biserica lui Iisus Hristos** încă de la începutul ei și până la venirea Mea iarăși la ea pe pământ, așa cum am făgăduit cu însăși gura Mea că voi veni, și **iată-Mă, împlinesc, vin și împlinesc**.

O, este scris prin sfinți și prin părinți pentru această duminică, întâia a Postului Mare, este scris în această zi pomenirea dreptei credințe, duminica ortodoxiei, când fiecare slujitor de altar se ridică și grăiește în ziua aceasta cuvânt peste cei ce vin la biserică. **O, tot așa voi face și Eu acum peste toată turma creștină de la margini la margini** și voi aminti că turma fără de păstor peste ea e în primejdie mare mereu, mereu, și voi sta de vorbă acum cu cei ce-și zic păstori de turmă, păstori de biserică, și le voi da lor cuvântul Meu.

Amin, amin zic vouă, celor ce v-ați ales și v-ați numit și v-ați suit slujitori și călăuzitori ai turmei creștine, o, iată-Mă la masă de cuvânt cu voi și pentru voi! Vine Păstorul Cel cu crucea, vine să-Și cerceteze turma și pe păstorii de peste ea. O, ce faceți, vă întreb? Faceți voi ceea ce v-ați ales să faceți și să împliniți? Iată zi de întrebare! Frica de păcat, această de zi și de noapte lucrare a bisericii Mele, a fost ea lucrată de voi peste turmă și peste voi? Au, are ea rod viu ca să pun din el pe masă?

Mă așez să stau de vorbă cu voi. O, așezați-vă și voi. Să ne așezăm și să cercetăm veșmântul bisericii și al fiilor ei. Ar fi să fie găsiți ei îmbrăcați, și nu goi, ca să le pot da lor înfierea după adevăr și după dreptate, căci Eu am spus celor ce Mă urmează: ***«Fiți sfinți, că Eu așa sunt: sfânt!»***.

Lucrare de păstor las peste voi și vă spun că lucrarea unui păstor de biserică este stăruința cea pentru dobândirea împărăției cerurilor pentru el și pentru cei călăuziți de el spre această biruință sfântă. Dar trândăvia pentru cele cerești pe pământ, aceasta este ceea ce vede Dumnezeu în umbletul Său prin mijlocul turmei. Mai greu decât aceasta este îngăduința pe care ați pus-o mai demult peste biserică și încă dați să mai adăugați la ea, desființând voi cu ea rânduiala cea mântuitoare de suflet și de trup, pusă de părinții cei sfinți de la început pentru viața bisericii Mele, viața cea cu ascultare de părinți, căci sfinții Mei au de la Mine, nu de la ei, iar voi nu mai dați să țineți minte aceasta și să nu culcați la pământ gardul viei Mele și paza cea pentru turmă și veghea cea din părinți.

Vin și vă întreb: puteți să-Mi dați socoteală pentru viața și fața turmei creștine? Puteți să-Mi arătați rodul vostru și al ei, cel pentru cer? O, nu. Iată, nu puteți aceasta, căci și acum, și mai înainte de voi, se umblă și s-a umblat la cele așezate prin sfinți, se umblă ca să fie șubrezite și ca să cadă în trândăvie cei ce s-au ales și dau să se aleagă pentru Hristos.

Vin cu duhul duioșiei spre voi. Mi-e milă de voi. Iată, nu vegheați, o, nu vegheați cu Dumnezeu, nu aveți grijă de turmă, și este ea fără călăuzire și fără veghe peste ea, de vreme ce voi, cei ce stați pe scaunele de sus, nici pentru voi nu dați să vegheați, și iată, iată, ați făcut durere fără de margini între voi și Mine, înaintea Mea și a sfinților Mei, care bine au cârmuit în vremea lor biserica Mea și au păzit-o de lupi și de erezie, iar voi, voi o duceți acum cu multul spre dezbrăcare de har din zi în zi mai mult.

O, v-am trimis carte din cer, și **ca fulgerul v-am trimis-o** ca să luați aminte la ea, și v-am povățuit să nu vă prindeți în capcana rătăcirii și a părăsirii fricii de păcat, și **v-am spus să nu vă duceți la adunarea din Grecia,** (*Referire la Sinodul Panortodox din Creta, din 18-26 iunie 2016, n.r.*) **unde s-a pus și se pune la cale nimicirea, șubrezirea puterii poporului sfânt, lucrare rea, despre care scrie în Scripturi că se va ivi și va fi lucrată mai înainte de sfârșitul a toate, pentru venirea apoi a Domnului cu biruința cea de sus.** O, și vă spun acum vouă și turmei, vă spun deslușit că puterea poporului sfânt este stăruința în care au stat sfinții, după cum și Eu am stat, postul și rugăciunea cea cu post pentru soarta turmei creștine și pentru asemănarea cu Domnul și cu sfinții.

O, v-ați dus acolo la adunare amestecată și ați îndurerat cerul, și ați tras după voi și pe cel scris în cartea Mea cea de azi cu poporul cuvântului Meu, (*Arhiereul Ioan Irineu-Bistrițeanul, n.r.*) de l-ați pătat mult, mult și pe el, pe arhiereul care a stat mult timp cu fața la Mine și la cuvântul Meu cel de lumină peste lume, și a fost el povățuit apoi să se întoarcă cu spatele și așa să stea între el și Mine, între el și poporul cuvântului Meu. O, l-ați tras și pe acesta la păcatul lepădării de credință și de fața credinței, căci **tot ce se săvârșește acolo, la adunarea cea amestecată, se numește lucrarea păcatului lepădării de ortodoxie și de curăția ei cea din sfinți.**

O, și cine se va găsi să vă curețe pe voi de acest păcat, dacă ar fi să vă treziți la pocăință? O, cine, dacă nu cei care s-au ales deoparte și n-au zis ca voi; ca voi, cei mari de peste biserică, și iată ce faceți vieții ei dacă stați mari peste ea, peste biserica Mea, uitând că ea este a Mea și nu a voastră?

Vă dau de veste în zi de duminică și de pomenire a dreptei credințe și vă spun că toți cei pe care voi îi amenințați acum și-i marginalizați ca împotrivitori păcatului vostru de la Creta, toți au de la Mine dreptul să vă anatemizeze pe voi acum, și nu voi pe ei, o, nu, oricât ați fi voi de mari cu rangul, pe care singuri vi l-ați pus pe frunte. (*Referire la măsurile de pedepsire și chiar excludere din biserică a multor slujitori, în special din mănăstiri, care au luat poziție publică împotriva participării mai marilor Bisericii Ortodoxe Române la acest așa-zis „Sinod”, n.r.*) Că după ce că voi luați tot caimacul, tot, toată grăsimea, toată, toată, din toate ale turmei, ca s-o duceți voi pe picior mare (*Să trăiască în lux, neconform cu învățătura creștină, n.r.*) în fața gloatei sărmane și dusă de nas de către voi, și după ce că nici tainul care li s-ar cuveni ca mădulare ale bisericii nu-l lăsați pe de-a-ntregul celor ce vă slujesc pe voi și slava voastră deșartă, de partea căreia v-ați ales să stați și să stăpâniți prin ea, o, iată, nici măcar dreptul la cuvânt nu l-ați lăsat celor ce nu vor să părăsească învățătura sfinților bisericii și împlinirea ei împotriva rătăcirii, în care voi ați căzut acum, amestecându-vă cu cei ce nu sunt biserica lui Iisus Hristos și crezându-vă deștepți și știutori bine a ceea ce faceți.

O, nu oricum este biserica Mea. Nu este ea cum vreți voi să fie ea, ci este ea aceea care este cum voiesc Eu să fie ea, iar voi, nici voi nu mai știți peste ce mai stăpâniți și care mai este moștenirea voastră, dar peste adevărata Mea turmă voi nu veți putea stăpâni, că iat-o, stă trează. Și vă spun, îndurerat vă spun în ziua aceasta de pomenire sfântă a dreptei credințe, **vă spun vouă că în curând se va surpa împărăția voastră**, iar cei pe care-i dați voi acum deoparte ca împotrivitori vouă și păcatului vostru rătăcitor de turmă, aceia sunt cei biruitori, aceia, și nu voi, și, fără să știți voi ce faceți, Eu, Domnul, chiar prin voi îi sortez și-i dau de lângă voi ca mărturisitori ai dreptei credințe, iar pe voi, prigonitori ai lor pentru numele Meu de peste ei și ai credinței drepte, și voi citi în ziua aceasta în mijlocul poporului Meu de Nou Ierusalim, voi citi prin slujitorii Mei cartea lăsată de sfinții cei de la începutul bisericii Mele (*Sinodiconul Ortodoxiei, n.r.*), și care trebuie citită în această duminică sfântă, duminica ortodoxiei. Și voi citi cartea care binecuvintează pe cei binecredincioși, și anatemizează pe cei ce prigonesc credința și pe fiii ei cei dârzi și vii cu mărturisirea, și veți fi voi pomeniți în dreptul celor pentru care se strigă bisericește: anatema!

O, că n-ați ascultat să nu mergeți pe mâna celor amestecați și nu v-ați supus cuvântului Meu de veghe pentru voi și pentru turmă, și iată, nu toți dorm, așa cum ați gândit voi că veți da pe întuneric lovitura cea lupească asupra turmei fără de apărare, fără de păstori blânzi pentru ea. Numai că Eu vin din cer Păstor cu crucea și-Mi am grijă de oi și le îngrijesc la rane și le iau din calea voastră și le trag la dreapta Mea, la pășune le trag, și Eu Însumi le voi păstori și le voi purta și le voi da pășune dulce și grasă și vor prinde viață și cuvânt, că iată-Mă cuvânt dulce de Păstor peste pământ, pregătind loc de hrană pentru cei ce Mă iubesc și ducându-i pe ei acolo unde sunt Eu, ca să fie și ei unde sunt Eu, așa cum este scris despre plata celor ce cred și iubesc crucea și pe Domnul ei și viața ei cea cu Păstor pentru ea.

Amin, amin zic vouă, ați greșit păcat peste păcat. V-ați dus acolo unde v-am dat de veste să nu vă duceți și să nu vă amestecați, iar voi n-ați luat și n-ați ascultat povața Mea, și apoi ați mai dat deoparte și pe cei care v-au stat împotrivă și au scos la iveală cuvântul dreptății sfinților, cum că n-ați avut voi dreptul să faceți ceea ce ați făcut, și v-ați luat singuri acest drept, și veți cădea prin el, prin rodul vostru cel rău, cel împotriva lui Dumnezeu și al sfinților Lui, iar cine citește știe și înțelege, căci caută să știe, precum și cel ce nu citește rămâne în fărădelegile lui, **și iată, casa voastră se va surpa, precum este scris, că mâna voastră o surpă și lucrul vostru o dărâmă, și veți vedea această faptă, precum este scris că se va împlini.**

Și nu uitați, o, nu uitați, ci amintiți-vă acum de păcatul făcut peste turma Mea cea mică, peste biserica Mea de Nou Ierusalim în mijlocul neamului român odată cu scoaterea deasupra a tainei cuvântului Meu și a mersului ei peste pământ cu lumina ei, căci **voi ați numit erezie venirea Mea cuvânt peste pământ și ați defăimat în fel și chip pe poporul purtător de Dumnezeu în mijlocul acestui neam, poporul cuvântului Meu, și iată, iată cine este eretic între Mine și voi**, între voi și fiii cuvântului Meu de azi, că nu ei, ci voi sunteți abătuți și-Mi faceți de rușine istoria sfinților Mei, a celor ce s-au jertfit pentru adevăr și credință și pentru viața turmei!

O, Mi-e milă de voi v-am spus în ziua aceasta, Mi-e milă. Ați uitat cât datorați turmei, căreia i-ați luat mereu de pe masă caimacul, toată grăsimea, toată truda, căci ați zis că vi se cuvine vouă aceasta, dar turma n-ați îngrijit-o, n-ați păscut-o cu milă, ba și pentru tainul slugilor v-ați certat între voi, care de care să luați mai mult, iar Eu, Domnul, mereu am văzut și mereu văd în locașurile voastre de slujire această rușine, păcatul lăcomiei și al setei de întâietate și de putere, de

care v-ați îmbolnăvit de tot, de tot, de dați acum să vă arătați puterea și să tăiați dreptul celor ce muncesc și ei în slujba bisericii prin dragostea lor de Dumnezeu și de sfinți.

O, de ce ați căzut voi în așa păcat vă întreb? **Lipsa dragostei de Dumnezeu v-a adus la această faptă rătăcitoare pentru mulți și v-a împins să umblați la așezările sfinte hărăzite să trăiască peste viața bisericii Mele pe veci de veci.** Nedragostea voastră de Dumnezeu cade pe mulți în trândăvie de suflet. Omul fără Dumnezeu în el cade în păcat, dar cine are pe Domnul în față și în inimă nu cade, ci se sfințește zi de zi pentru Domnul său, pentru iubirea Sa, jertfa cea mai dulce adusă de om lui Dumnezeu.

Iar acum, vreți, nu vreți, luați sau nu peste voi cuvântul Meu, Eu, Dumnezeu-Cuvântul, vă acopăr pe voi cu milă și vă spun: Pocăiți-vă, o, pocăiți-vă! Viața nu se sfârșește odată cu trupul, și aveți de dat socoteală pentru cele săvârșite în viața trupului, viața pentru lupta cea mare a câștigării împărăției cu Domnul, sau a celeilalte, fără Domnul, și care doare veșnic.

Mă aplec și vă rog cu nădejde, treziți-vă și strigați în miez de noapte cu lacrimi pentru o nouă naștere, că iată, încă nu v-ați născut din Dumnezeu, chiar dacă nu credeți aceasta ce vă spun. O, sculați-vă din greșeală, din trândăvia cea pentru suflet și dați-vă putere de pocăință unul altuia, voi, cei ce stați pe scaune de stăpânire peste turma creștină, pe care n-ați îngrijit-o, ci doar grăsimea ei vă place s-o aveți de porție pentru voi, așa cum v-am amintit astăzi că lucrați voi asupra turmei.

O, strigați-Mă, și vă voi auzi! Dar strigați-Mă ca să aud!

Eu sunt Cel ce sunt. Și pun acum numele Meu peste scrisoarea Mea spre voi: Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Iar voi, voi, cei împinși în lături de cei ce se simt mari peste voi și peste turma creștină, o, nu vă temeți de ei, nu plângeți, ci bucurați-vă ca de o izbăvire mare, dar fiți iubitori de veghe, de sfințenie peste voi și peste turmă și zidiți-vă turma, zidiți-o în Hristos, căci turma nu este a voastră, ci este a Mea, cu tot cu cei ce o veghează pe ea. **O, prindeți curaj, căci curajul mărturisirii lui Hristos este numai pentru cei sfinți. Așadar, sfințiți-vă, fiilor. O, nu-i de ajuns să vă împotriviți rătăcirii arhiereilor care scriu pe pământ cu mâna lor păcatul lepădării de credință, o, nu-i de ajuns. Sfințiți-vă, aceasta vă rog**, aceasta aștept să adăugați duhului mărturisirii lui Hristos. Iar în ziua aceasta, Eu, Domnul, vă pomenesc pe voi cu cei binecuvântați de partea credinței drepte și sfinte, de partea bisericii iubitoare de adevărul lui Iisus Hristos, iar voi luptați, luptați, fiilor, pentru locul cel din dreapta Mea, că luptă mare și dulce se cere pentru această împărăție a Mea cu cei ce luptă din răsputeri pentru ea și spre ea.

Eu, Domnul, binecuvintez inimile voastre. Faceți din ele scaun pentru Dumnezeu, o, fiilor. Amin.

Iar acum, o, popor al cuvântului Meu, fiilor purtători de Dumnezeu, duceți cuvântul Meu acolo unde el trimite veste din cer și fiți vestitori de Dumnezeu, fiilor, căci cei ce s-au făcut slujitori de altare și peste turmă stăpânitori, și care se dau mari și tari asupra celor ce rămân de partea credinței sfinte din strămoși din neam în neam, o, acești potrivnici n-au minte nici cât cocoșul. Cocoșul este vestitorul lui Dumnezeu ziua și noaptea și strigă la oameni cu glasul lui prelung, le

strigă deșteptarea și așezarea la rugăciune. Strigă cocoșii în miez de noapte și în zori de zi și strigă la ceasurile de rugăciune ca să-i scoale la veghe pentru viață și pentru Domnul pe creștini și pe oameni. **Și, vai și iar vai celor ce nu se scoală ca să fie găsiți la miezul nopții înaintea Domnului cu mâinile ridicate în rugăciune și în îmbrățișare cu Domnul și cu cerul,** așa cum cocoșul se scoală și strigă la Domnul cu rugă și strigă la oameni slăvind pe Domnul cu cântecul lui prelung spre cer.

O, fiilor, hrăniți-vă sufletele, și să aibă ele hrană și creștere. Căutați să vă hrăniți dragostea de Dumnezeu clipă de clipă, că fără ea cade omul în păcat greu, cade mereu și nu-i pasă. Omul fără Dumnezeu în el cade în păcat, fiilor. Să știe tot omul pricina căderii lui în păcat. Dar cine are pe Domnul dragostea lui și în fapta lui, acela nu cade, ci se sfințește zi de zi mai mult pentru dragostea sa de Domnul său.

Și iată, fiilor, încă de la începutul lucrării cuvântului Meu am luptat cu cuvântul și cu povața lui și am alăturat lângă Mine ajutorul oștirilor cerești ca să-Mi fac un popor de sfinți, de fii neprihăniți și să-i am înaintea Mea acum, la sfârșit de timp, și să Mă sprijin pe ei pentru venirea Mea cu mult, mult cuvânt peste pământ, cu multă hrană din cer, ca să fiu lumina lumii prin cuvântul Meu, că arsura dorului Meu aceasta este: să am un mănunchi de fii, un popor sfânt și să-l țin în mâna Mea și să-l păzesc și să-l îndrum, dar Îmi trebuie ajutor de jos, iar diavolul Îmi stă împotrivă, fiilor, și lupta Îmi este mare și grea. Îmi amintesc cu durere mare, Îmi amintesc de Moise, de suferința lui de la popor, căci poporul n-a vrut să ia de la Dumnezeu și să asculte, iar Eu, Domnul, am urât moștenirea aceea și i-am dat pe ei în mâinile neamurilor și sub stăpânirea celor ce-i urau pe ei, și au fost tot mai nefericiți sub stăpânirea celor ce-i asupreau, fiindcă Domnul mereu i-a izbăvit, dar ei mereu L-au amărât, căci n-au învățat ei iubirea.

O, Mi-e dor să am popor sfânt și mare la număr și Mi-e tot mai dor, și dorul Mă arde de tot, Mă înfierbântă în cuvânt și-Mi mână venirea, și de aceea vin. De dor, fiilor, de dor vin. V-aș adăuga vouă frățiori în locul celor ce vă părăsesc și pleacă de nebuni ce sunt, și nu de buni pleacă cei ce pleacă, dar creștinii din lume n-au dragoste pentru Mine, de vreme ce n-au avut nici aceștia care M-au gustat, și tot M-au lăsat și au plecat.

Mi-e milă că sunteți puțini, că sunteți plăpânzi și sub cruce și plini de griji și de încercări, dar strigați-Mă, fiilor, mereu strigați-Mă și aduceți-Mă lângă voi ca să fiu cu voi. Mereu, mereu să vă găsesc treji și vii cu rugăciunea de miez de noapte și de zori de zi și de lăsatul serii și de toată ziua, căci creștini de aur vreau să vă numesc când vă voi arăta pe voi lumii ca purtători de Dumnezeu, carul venirii Mele din cer pe pământ să vă numesc pe voi, și lumină a lumii lângă Mine să fiți numiți, căci cu voi Mă sprijin, cu voi Mă ajut și merg, cu voi, doar cu voi, cei mai mici ai Mei, cei mai plăpânzi, cu voi, fiilor, cu voi. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 05-03-2017.

***

… — O, binecuvântat să fie în ziua aceasta cuvântul tău de iubire și de căință și de slavă, iar Eu, Domnul, întăresc îndemnul la sfințenie pentru cei ce cred și împlinesc în ei venirea Mea cuvânt pe pământ și împărăția Mea în ei și cu ei. Sunt peste tot, sunt pe munți, pe văi, pe câmpii, pe maluri de ape, sunt peste tot cu cei ce viețuiesc viață cu credință și cu sfințenie în ei și în jurul

lor. **Peste tot fac biserică de sfinți slujitori din cer și de pe pământ, căci adevărații închinători sunt cei ce se închină cu viața lor lui Dumnezeu, cu trăirea lor cea sfântă înaintea Mea**, iar bisericile și locașurile de închinare știute de oamenii lumii, acelea sunt pentru oameni, nu pentru Dumnezeu, căci **biserica Mea este acolo unde sunt sfinți de pe pământ și din cer slujitori sfințeniei cu viața lor**, așa cum Eu am făgăduit acum două mii de ani pentru închinătorii cei adevărați.

O, pace vouă, fiilor de la izvor! Luați aminte la Mine și la sfinți, fiilor. Dați mai departe spre cei credincioși ca și voi, dați cuvântul Meu și al sfinților Mei ca să fie el împlinit de cei credincioși și închinători după adevăr.

O, pace vouă, fiilor! Stați și luați bine aminte și grăiți între voi cu duhul sfințeniei și pentru el ziditori între voi. Dați de la voi orice gând călător care v-ar atrage duhul spre ceea ce nu iubește Domnul și nu așteaptă de la voi. O, fiți sfinți! Împărăția cerurilor este a sfinților, a celor ce se sfințesc pentru Dumnezeu. Așadar spuneți unul altuia despre sfințenie și despre lucrarea ei și despre paza cea pentru ea. Ea este pământul cel bun, în care sămânța cuvântului Meu răsare și rodește înmiit. Eu, Domnul, sunt cu voi. Eu sunt cu cei ce Mă iubesc urmând sfințenia și statul Meu în ei și cu ei.

Eu sunt cu voi. O, aveți grijă și voi, mereu, mereu aveți grijă să fiți cu Mine, mereu cu Mine, mereu, mereu, fiilor, mereu cu Dumnezeu. Împărăția Mea este fără de sfârșit. Așa să fiți și voi, fără de sfârșit să fiți, fără de păcat, ca Mine să fiți și voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca, din 02-04-2017

***

Intru cu tine, mama Mea, intrăm în biserică, mamă. **E sărbătoare pentru tine pe pământ în biserici**, în cele care n-au trecut prin cutremurul care s-a ivit pe pământ acum șaptezeci-optzeci de ani în urmă de au strămutat de la locul lor timpul lor, timpul cel din calendar al sărbătorilor sfinților, mama Mea. (*Referire la schimbarea sărbătorilor din biserici de pe Stilul Vechi – calendarul Iulian, pe Stilul Nou – calendarul Gregorian, n.r.*) O, ferice de bisericile ale căror turme sunt închinate lui Dumnezeu, și nu oamenilor care le strâmtorează libertatea în Hristos, și în aceste biserici poate Dumnezeu, încă mai poate, găsește Domnul așezarea cea dintru începutul neamului creștinesc pe pământ, iar neamul cu acest nume este cel mai puternic neam între toate neamurile pământului, fiindcă Stăpânul lor este Dumnezeu Împăratul, căci ce împărat este cel care nu are popor? **Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Împăratul neamului creștinesc, neam răspândit pe pământ de la margini la margini, dacă acest neam păzește datinile din vremea cea de la început când Eu, Domnul, am însămânțat ca să crească sămânța lui pe pământ, sămânță curată și neamestecată.**

Grăiesc și Eu, grăiești și tu, mamă, grăim peste biserica cea nestrămutată, (*Biserica Ortodoxă de Stil Vechi, n.r.*) cea credincioasă și statornică începutului său cel din părinți și ai cărei părinți au încă bucurie de la ea. În mijlocul neamului român, însă, a pătruns lucrarea lui antichrist, când s-a atins de așezarea cea din părinți și a biruit biserica, (*În anul 1924, Biserica Ortodoxă Română a acceptat schimbarea majorității sărbătorilor de pe Stilul Vechi pe Stilul Nou, o parte minoritară a slujitorilor din biserici nefiind de acord s-au despărțit formând Biserica Ortodoxă*

de Stil Vechi, n.r.) și lacrimi de durere s-au suit la cer în vremea aceea, dar mai-marii de peste biserică n-au plâns și ei, n-au simțit atunci rana, ci au adâncit-o, mamă, și a rămas strămutarea sărbătorilor în calendarul zilelor, mamă, și iată, azi nu se serbează pentru tine în biserica neamului român, dar **se serbează în țările care și-au păstrat statornicia cerută de părinți**, (*Bisericile Ortodoxe de Stil Vechi, cea mai mare fiind cea a Rusiei, n.r.*) și intrăm, mamă, ca să le grăim lor, celor ce se adună pentru tine azi în biserici.

Eu, Domnul și Fiul tău, Eu și tu, mamă, intrăm cuvânt în biserică și grăim celor ce au păstrat neclătinate zilele sărbătorilor sfinte și Ne aplecăm lor cu mulțumire pentru această biruință a lor asupra diavolului, care a lovit pe alocuri și a răsturnat rânduiala cea prin sfinți lăsată, și le spunem cuvânt și sfat ceresc să dăinuiască ei așa, și să lucreze să tragă în matcă și ținuturile care au îndurat cutremur și schimbare prin oamenii care au lovit biserica, printre care țări și poporul român, mamă, și a plâns cu jale acest popor când s-a văzut înșelat chiar de mai-marii din biserică în vremea aceea, în care s-au lăsat spre rătăcirea cea scrisă în Scripturi că se va ivi ca să strămute sărbătorile sfinților și datinile creștinești. Stăruiesc însă cei din cer ai fiecărui popor, și iată, mamă, ce minune este cuvântul Meu peste pământ!

Și grăim acum mai întâi bisericii neamului român, că pe această vatră avem așezată cetatea care Îmi adăpostește cuvântul când el vine și se face auzit de deasupra ca să fie așezat în cartea sa, și împărțit apoi peste pământ, mamă.

Grăiesc vouă, celor ce stați pe scaune de biserică și cârmuiți peste ea, peste turma neamului român. Vă aduc aminte de cele scrise în Scripturile Mele și ale ucenicilor Mei despre lucrarea bisericii, de la care v-ați abătut atât de mult, căci unde nu este temere de Dumnezeu acolo poate omul. **Când Eu, Domnul Iisus Hristos, nu trăiesc în om e pentru că trăiește omul, pentru că vrea ca el, și nu ca Dumnezeu**, și acesta este păcatul care apasă pe creștetul bisericii neamului român încă din vremea cea cu durere când s-a întâmplat să poată satana, și nu Domnul, căci n-a fost veghe, și s-au clătinat datinile așezate de sfinți, că au putut străinii peste această țară în vremea aceea, iar în cer este scrisă toată întâmplarea așa cum a fost ea de a căzut de la locul ei cârma cea de la Dumnezeu pentru pașii bisericii.

Intrăm la voi, la cei ce cârmuiți biserica neamului român și vă amintim iar și iar că **azi e sărbătoare între sfinții cerului pentru mama Mea Fecioara**, și intru cu ea la voi și nu vă găsesc slavoslovind praznicul ei, scris în calendar să fie ținut în această zi. **Vă amintesc iar și iar că sunt popoare mari și mici care cântă azi pentru mama Mea Fecioara, și iată, priviți biserica rusă, are azi mare sărbătoare, și se pomenește în mijlocul ei sărbătoarea libertății ei întru Hristos**, căci a avut ea trezie când trebuia să aibă și a rămas pe stâncă și are ea între cei din cer un cer mare de sfinți, care luptă sus pentru biserica de jos și care **cântă odată slujba de sărbătoare ca în cer și pe pământ.** Dar la tine, neam român, a rămas în urmă vremea sărbătorilor sfinte, iar când vremea lor vine, tu nu mai ții pasul cu cei din cer, și uiți acest păcat al tău și judeci peste turmă cu tot dreptul, când tu ești călcătoare de așezare sfântă, de la sfinți lăsată să fie și să se țină de către neamul creștinesc.

O, turmă a neamului român, ia aminte, cei din fruntea bisericii nu te îngrijesc, nu te trezesc, devreme ce și ei dorm față de greșelile care sunt scrise în cer în dreptul celor ce cârmuiesc peste turmă, căci i-am vestit să îndrepte calea și n-au îndreptat-o. **În turmă nu se mai găsește nici**

unul drept care să judece între frate și frate, ci, din contra, frate asupra fratelui rostește judecată, și toate pe câmp deschis, toate în stradă, spre batjocorirea celui judecat. (*Referire la faptul că o parte dintre slujitorii de la altare nu au fost de acord cu participarea celor din fruntea bisericii la "Sinodul pan-ortodox" din Creta 16-27 iunie 2016, și astfel nu au mai pomenit la slujba Sfintei Liturghii pe arhiereii „pro-ecumenism" suferind din partea lor caterisirea – retragerea dreptului de preot în cadrul bisericii, n.r.*) O, dacă prin iconomia Mea cea de sus lucrătoare aș descoperi și Eu faptele cele ascunse ale celor ce dau să judece pe cei împinși spre batjocorire dintre cei ce slujesc la altare peste turmă cu păstori, o, ce s-ar întâmpla atunci cu fața Mea, sub care se ascund turma și capii ei ca popor al lui Dumnezeu?

O, treziți-vă voi, cârmaci care stați cu cârmuire șubredă peste turmă, căci **îngâmfarea este păcat greu, care aduce omului orbire**, iar orb pe orb cum poate să călăuzească? Aș vrea să vă numesc de-a dreapta Mea, aș vrea, dar să vreți și voi, dar să lucrați și voi ca Dumnezeu aș vrea. O, luați pildă din toate cele lucrate bine și despărțiți-vă de judecata cea strâmbă a lucrurilor toate, căci **biserica lui Hristos este cea care lucrează pentru Hristos și pentru oameni, nu pentru capii ei**, nu împotriva celor așezate să fie ca Dumnezeu lucrate. Deschideți Scripturile și uitați-vă la învățăturile pentru biserică și pentru viața ei, că adevărații ucenici ai lui Dumnezeu aduc omul spre înviere, nu spre judecată, cum faceți voi când vă vine bine să faceți aceasta și să defăimați pe frați înaintea celor necredincioși.

Iată ce vă spun: **Vin magi de departe, că aud de glasul cuvântului Meu de pe vatra neamului român,** (*Aluzie și la vizita Patriarhului Kiril al Rusiei în România, dar și al altor emisari din Israel, de la Vatican și nu numai, întrebând despre Cuvântul lui Dumnezeu de la mănăstirea Noul Ierusalim, n.r.*) **iar voi îi descumpăniți, de vreme ce nu prețuiți minunea venirii Mele cuvânt pe pământ aici, în țara neamului român, țara Mea cea de azi, care M-a primit și Mi-a dat așternut și fii primitori și purtători de Dumnezeu**, și nu-i puteți voi scoate din istorie și să-i împingeți în cartea neagră a vremii, căci cu ei sunt Eu, Domnul, și sunt Biruitorul dacă sunt. Amin.

Și le spun acum celor ce dau să se apropie de muntele Meu de cuvânt și-i mângâi pe ei spunându-le și amintindu-le că niciodată Eu, Domnul, n-am fost prețuit de cei în mijlocul cărora am lucrat prin vreme, căci am fost pus sub capac de cei ce s-au voit ei mari și dumnezei în ținutul lor. **Dar voi când auziți glasul Meu împărțindu-Mă vouă, o, luați pe Domnul așa cum vine El spre voi și bucurați-L cu credința că Eu sunt, că Eu vin și că vă dau cuvântul Meu, care înnoiește lumea și naște totul spre înviere, precum este scris să se împlinească cele scrise. Că iată, vin Eu spre voi, vin Eu, vin învăluit în cuvânt și Mă dau vouă de bucurie, de mângâiere**, iar cei ce vă descumpănesc pentru căutarea voastră spre izvorul Meu de cuvânt lucrând pe vatra neamului român, o, nu vă pot despărți ei de slava Mea, care se împarte și strigă pe ulițe, și nimeni nu poate opri vântul să bată și să se audă glasul lui și să se nască din Duhul mulți, mulți, precum este scris. Capii bisericii neamului român își văd de ale lor treburi, iar timp pentru Domnul nu au, chiar dacă sub acest nume s-au aciuat să stea.

Voi, neamuri și limbi și căpetenii, luați pe Domnul din acest râu de cuvânt, care curge din gura Sa, din tronul lui Dumnezeu, ca să adape pe cei de pe pământ cu apa cea vie și să-i hrănească cu mana care vine din cer spre viață veșnică pentru cei care cred. Nimic nu este

veșnic, decât Dumnezeu și cei ce cred Lui. Veniți spre muntele Meu de cuvânt, și vin Eu cu el spre voi ca să Mă dau vouă! Amin.

Voi, cârmuitori de biserici, rămâneți, sau întoarceți-vă în obiceiurile cele sfinte, lăsate de la părinții cei sfinți. (*Rânduiala din Bisericile Ortodoxe pe Stil Vechi, n.r.*) Cei ce sunteți abătuți de la ele, întoarceți-vă la cele dintâi, la dragostea dintâi, la cei de atunci, de când Eu, Domnul, am lăsat pe piatră de neclintit biserica Mea așezată. Priviți doar spre strămoși, și veți putea să vă faceți întoarcerea. Cei trufași, aplecați-vă! E vremea să faceți aceasta. Trufia e unealtă diavolească, iar umilința e floarea mântuirii și împarte izbăvire și mireasmă de Duh Sfânt peste toți pe pământ. Amin.

Poposesc cu mama Mea și cu oștirile cerești și privesc peste o adunare în țara cea mare (*Rusia, n.r.*), unde s-au strâns de sărbătoare cei ce cârmuiesc biserici în țările lor. (*Pentru a participa la Sinodul Arhieresc de la Moscova, prilejuit de centenarului restabilirii Patriarhatului în Rusia, în 1917, un Sinod Local al Bisericii Ortodoxe Ruse, la care au participat 564 de ierarhi, în frunte cu 10 Întâistătători de Biserici Ortodoxe Autocefale, n.r.*) O, și pe gazde, și pe oaspeți îi ating în ziua aceasta cu mâna Mea, dar și mâna mamei Mele Fecioare este lângă mâna Mea, ca să ia ei de la Noi duhul judecății drepte în tot lucrul lor de peste turme, și prin harul care împarte binecuvântare binecuvintez, și spun și aici că meritele se deosebesc.

De aici, din muntele Meu înalt al cuvântului Meu de pe vatra neamului român M-am vestit vouă și v-am dat din taina venirii Mele cuvânt pe pământ. **Eu, Domnul, vă fac cunoscut că sunt adevărat în acest cuvânt, iar voi să nu vă îndoiți de el, ci primiți-L pe Domnul, Care Se împarte lucrând.** Fiți binecuvântați de Domnul, de sfinți și de părinți, umblând în căile lor sfinte, căci spre aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru cârmuitorii de biserici din toată lumea. Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului, din 04-12-2017

***

O, fiilor, am avut atunci cu voi zi măreață văzută din cer, am avut lucrare dulce, și credință mare pentru ea, căci numai credința celor ce cred în Dumnezeu, o, numai cu ea poate Dumnezeu să-Și lucreze lucrările Sale la vremea lor, și **a fost atunci vremea aceea când Eu, Domnul, am așezat iarăși pe piatra ei cea dintâi biserica Mea, biserica lui Hristos**, căci cei ce-și zic și și-au tot zis prin vreme slujitori ai bisericii Mele Mi-au supus sub ei începutul ei, căci ei peste biserică au domnit, și nicidecum n-au păstorit turma ca să aibă Domnul turmă, Domnul, și nu ei, și pic cu pic Mi s-a slăbit lucrarea și taina de biserică, din pricina celor fără de credință, fără de statură și fără de ascultare de părinții cei de la început, prin care am putut să desăvârșesc taina împărăției cerurilor pe pământ, **biserică slujitoare cu Domnul în mijlocul ei între oameni.**

O, nu mai lucrează cu Domnul slujitorii de altare, căci sunt împărțiți, și scris este că nimeni nu poate sluji pe doi stăpâni. Am plâns aproape două mii de ani, am plâns cu Tatăl de mila turmei nepăstorite și înconjurată de cei puternici, de antichriștii care n-au lipsit niciodată dintre cei ce se arătau a fi slujitori de altare, și care Mi-au șubrezit de pe piatra ei biserica, și nu s-a mai așezat la loc ceea ce s-a dărâmat, și a rămas că neamul român a fost trântit jos de pe piatră de cei ce s-au suit slujitori de altare, o, și nu s-a mai ridicat de jos acest neam ales între popoare taină a lui Dumnezeu la sfârșit de timp, căci **când vine sărbătoarea Crăciunului românii n-o mai au la**

locul ei din calendar și ies cu ea înainte de vreme și nu mai țin zilele de sărbători la locul lor, o, și e păcat, căci îndrăzneala a fost prea mare, ca și neascultarea de părinți și de datinile bine socotite încă de la început, prin așezarea lor de la Dumnezeu și de la apostoli și de la sfinți.

Fiilor, fiilor, am reparat prin voi această stricăciune și v-am așezat Eu, Domnul, înaintea Mea cu taina începutului bisericii Mele, iar în ziua aceasta sunteți sărbătoriți de cei din cer cu Mine la masă la voi pentru ziua voastră cea nouă, pentru vremea Mea cu voi, când **am așezat pe piatra ei biserica Mea** și am pecetluit grădinița cea nouă, care poartă pe ea taina cea scrisă în Scripturi, pietricica albă, taină încredințată celor credincioși, vouă, fiilor, chiar dacă numai cu puțini din cei de acum douăzeci și șase de ani am mai rămas aici, căci ceilalți s-au întors din drum și s-au dus de unde au venit, s-au dus în lume, și această durere umbrește an de an întreita sărbătoare de aducere-aminte a puterii Mele de peste voi, și iată de ce trebuie să întăresc mereu puterea Mea de peste voi, căci voi sunteți tristuți, și vă văd lacrima, dar lacrima voastră este lacrima Mea de la cei ce și-au părăsit statornicia și iubirea pe care Eu, Domnul, le-o dădusem s-o poarte pentru voi, cei ce-Mi purtați povara, cuvântul gurii Mele peste pământ, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de hram a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, și pomenirea Sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2017

***

O, fiilor, Mi-am zidit prin voi biserica Mea cea de la sfârșit de timp ca să am biserică nebiruită, ca să găsesc în ea credință pentru venirea Mea și ca să pot veni, fiilor.

Toate povețele Mele voi să le împliniți cu toată ascultarea, măi fiilor. Voi sunteți mângâierea Mea numai prin ascultare, iar când voi Mă ascultați, o, cum să nu vă ascult și Eu pe voi?

Unii pe alții să ne mângâiem, să ne dăm mângâiere, și aceasta prin ascultare, prin ea, mereu prin ea, o, fiilor. Și acum vă binecuvintez cu pacea Mea. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2018.

***

Acest cuvânt se scrie în cer și pe pământ deodată în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; îngerii îl scriu în cer, iar cei din cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român îl scriu pe pământ când Eu, Dumnezeu Cuvântul, Fiul Tatălui, Îmi slobod glasul și Mă las auzit ca să-Mi fie pus în cartea sa cuvântul, și împărțit apoi celor ce se hrănesc cu el și celor peste care Mă vestesc prin cuvânt.

Scriu și Eu epistolă cerească și o las peste pământ și amintesc prin ea de vremea primilor creștini, vremea cea de aur a bisericii și a credinței creștine, când și ucenicii Mei strângeau în ziua întâi a săptămânii, strângeau și ei ajutoare, strângeau pentru cei sfinți, și se numea aceasta strângerea de ajutoare pentru sfinți, **pentru cei ce părăseau calea lumii și urmau calea crucii prin mari nevoințe și prigoane din partea celor necredincioși din Israel**, și când se întărea flacăra propovăduirii credinței, iar cei dintâi creștini ridicau pe alții lângă ei și măreau ceata lui Hristos, ajutați prin semnul Duhului Sfânt și prin botez apoi, și se vedea lucrarea cea sfântă lucrând de la Dumnezeu peste pământ între oameni prin ucenici sfinți, iar strâmtorarea peste cei cu crucea se

întărea de peste tot, și semăna cu Mine turma cea mică, care pierduse teama și biruia lumea ca și Păstorul ei, Care a mers la moarte pe cruce pentru salvarea omului căzut prin păcat, o, și toată această lucrare bisericească era ea împărăția cerurilor pe pământ, adevărata iubire a omului plin de dor de Dumnezeu în el, și **aceasta este taina cea mare, ea este turma cea mică**, și căreia Eu, Domnul, i-am spus cu îndemn: ***«Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl voiește să-ți dea ție împărăția Sa ca s-o arăți pe pământ cu viața ei cea de sus!».***

O, încă de pe atunci am vestit Eu că este o turmă mare și una mică, iar în ziua aceasta scriu epistolă cerească și o așez pe pământ ca să fie cercetată, și din unul în altul vestită peste cei mulți, care au nevoie de Dumnezeu și de la Dumnezeu, chiar dacă ei nu au acest dor în ei, sau căutare după Domnul.

Chem turma cea mare sub glasul cuvântului Meu ca s-o păstoresc pe ea așa cum o păstoresc pe cea mică, atât de mică ea în toate vremurile în trupul turmei celei mari, ruptă acum o mie de ani în două părți, o parte mare, și una mică, și când cea mică (*Bisericile Ortodoxe, n.r.*) a rămas pentru credincioșie și răbdare sub cruce, iar cea mare (*Biserica Catolică, n.r.*) s-a despărțit (*În anul 1054, n.r.*) și s-a tras în lături pentru orânduială după plăcere și s-a numit ea turma catolică, și care și ea s-a rupt apoi în mai multe turme și fiecare și-a făcut rânduiala ei, căci ascultarea e greu de pus în lucru de cei ce au dorințe care nu și le pot învinge, și sunt învinși ei de ele și se duc spre ele cu nepăsare, și Îl vor și aceștia pe Dumnezeu Domn al lor.

O, și a rămas acum o mie de ani turma cea mică, a rămas de partea începutului bisericii Mele, peste care au fost așezate atunci orânduieli sfinte și a fost numită ea în vreme turma dreptei credințe, turma ortodoxă. O, încă de la începutul zidirii bisericii Mele a sporit veghea peste ea pentru nedezbinare, căci dacă se ivea între frați cineva care tulbura împotriva învățăturii primită de la Mine și de la ucenicii Mei din unii în alții, credincioși începutului neamului creștinesc, o, de unul ca acela care dezbina trebuia să se depărteze turma creștină, căci cei ce dezbină nu slujesc lui Hristos, ci pântecului lor, și grăiesc vorbiri dulci și amăgitoare ca să înșele inimile celor lesne crezători, precum este scris, iar cei ascultători predaniilor sfinte erau întăriți pe cale și mai mult, ca să fie înțelepți pentru bine, și proști pentru rău, și sub ale căror picioare satana era zdrobit, iar ei biruitori prin har.

O, ia aminte, ia aminte la glasul Meu, turmă care te-ai scris de partea dreptei credințe cu statul tău de slujire și de supunere în numele de turmă ortodoxă! **Eu sunt Arhiereul bisericii Mele și fiecare arhiereu grăiește în ziua aceasta peste biserica sa**. O, fă-Mi loc să-ți grăiesc și să Mă auzi dacă Mă las astăzi auzit și împărțit celor ce au urechi ca să audă cu ele, că iată, în turma ta a fost mereu, și este și acum turma cea mică, și durere multă s-a suit și se suie la cer din pricina aceasta, a dezbinării dintre frați, **căci turma ortodoxă cu numele ei s-a depărtat de ascultarea de părinți pusă de la început peste biserica Mea, în mijlocul căreia Duhul Sfânt descoperea și așeza legile vieții sfinte pentru creștini și toate orânduielile cele peste toate ale bisericii**, și așa cei puțini, care rămâneau în iubire și în ascultarea de părinții cei sfinți, erau apoi prigoniți de la mijloc, și așa a fost în toate vremile, pe lângă prigoana care se ridica peste turmă din partea împăraților păgâni slujitori la idoli unii după alții, și care muceniceau pe cei aflați pildă de credință statornică și de nedespărțire de Hristos.

O, Eu sunt Cel ce sunt, Cel ce a fost și Cel ce vine, și toate sunt de Mine văzute mai dinainte, și de aceea am spus acum două mii de ani pentru cei ce vor suferi în numele Meu: ***«Nu te teme, turmă mică!»***. Și îți spun aceasta ție, turmă ortodoxă, nu ca să te îndurerez îți spun, ci ca **să te sfințești pentru Domnul**, căci ce îl poate face sfânt pe om, dacă nu pocăința sa de tot ce a făcut neplăcut lui Dumnezeu în viața sa de om? **O, pocăința îl face sfânt** într-o clipă pe cel ce are durere și păsare și păreri de rău, cu rugăciune spre Mine pentru tot ce a păcătuit el față de Dumnezeu și față de semeni.

O, îți trebuie pocăință, că vreau să te numesc iubita Mea, turmă a dreptei credințe, și vreau și viața să-ți fie dreaptă și sfântă. Cei ce au suferit și suferă defăimare pentru credința cea cu har lucrătoare, aceia sunt asemenea Mie, și Eu Mă văd în ei, în suferința lor ca și a Mea, iar ei Mă văd pe Mine suferind și așteptând cu dor înnoirea, nașterea din nou a lumii, și sunt ei asemenea Mie și suferă și ei.

O, Eu te doresc pe tine biserica iubirii, iubirea plină de sfințenie, iubirea miresei, și nu voiesc să nu știi sau să uiți că **Eu, Domnul, te aștept mireasă să-Mi fii**, iar tu știi ce este o mireasă, și nu cum știe lumea știi tu. Lumea nu știe taina de mireasă, haina albă de mireasă nu știe s-o poarte, ci știe s-o întineze și atât, dar tu ai numele Meu pe creștetul tău, și trebuie să-Mi semeni și să-Mi urmezi, că **dor Îmi este să te văd mergând pe urmele Mele cu ascultare sfântă, o, turmă creștină a neamului român.**

O, neam român, o, popor binecuvântat de cuvântul Meu între popoare, nu te lepăda de Cel ce cuvintează în mijlocul tău de mai bine de șaizeci de ani taina venirii Lui în lucrare de cuvânt peste pământ ca să-Și netezească și să-Și curețe calea și să-Și gătească o mireasă în tine și ziua slavei Lui și biruința asupra lui satana, dușmanul lui Dumnezeu și al omului. Îți scriu epistolă sfântă și te îndemn la veghe și-ți spun: **o, nu uita, nu uita pe Domnul Dumnezeul tău, nu Mă uita, popor român!** Eu nu te uit, Eu nu te pot uita, căci **Tatăl Meu te-a promis Mie de țară de venire a Mea la sfârșit de timp**, loc de poposire a Fiului lui Dumnezeu ca să vină pentru vii și pentru morți, precum este scris, căci poporul Israel M-a lepădat acum două mii de ani, și am rămas din el cu câțiva ucenici martori pentru Mine, care ca și Mine au fost omorâți de ei, iar **Tatăl te-a sortit cu soartă sfântă ca să fii tu țara Mea de la sfârșit de timp,** și iată, îți trimit epistolă și-ți cer credincioșie și te rog, scoală-te spre lucrarea păcii și a înțelepciunii care pătrunde tot răul din mijlocul tău ca să-l depărtezi și să te ridici la lucrul cel cu lumină peste întuneric, căci cele ascunse sunt întunericul din mijlocul tău, acoperite de lucrarea minciunii, iar Eu îți amintesc, țara Mea, și-ți spun că **tatăl minciunii este diavolul**, care de la început a mințit și a lucrat așa și a biruit omul, și a ajuns slab omul, și de slab ce a ajuns în fața lui satana el spune minciuni, spune mereu, și nu mai are curaj și putere de partea adevărului a toate în toată clipa, că **adevărul aduce durere celor ce iubesc minciuna.**

O, țara Mea de azi, ascultă-Mi glasul, deschide-Mi și ia-Mă lângă tine ca să te păstoresc și ca să te ocrotesc! Să știi, neam român, că dacă Eu, Domnul, n-aș păzi cetatea ta, țara ta, tu n-ai putea aceasta, iar tu ai dușmani, iubito, și ești râvnită mult fiindcă ești frumoasă, și-ți văd dușmanii frumusețea și sunt invidioși dușmanii, dar Eu te-am ocrotit mereu, iar când ai trecut prin frig și prin prigoane sângerând sub cruce, Eu am întins mâna asupra dușmanilor tăi și-i depărtam și te ridicam, țara Mea, căci Tatăl Mi-a dat poruncă să te ocrotesc, să am grijă de tine și să te păstrez a Mea.

O, ai în mijlocul tău dintre cei ce te iubesc pentru tine și pentru binele cel cu viitor frumos pentru tine, dar ai și dintre cei ce te sug pentru ei înșiși, și care n-au inimă curată, iar când dintre aceștia se suie sus spre locurile cârmuirii, atunci tu treci spre suferință, și **aceasta pentru că tu nu veghezi tot timpul pentru pacea ta, pentru binele tău cel de la Dumnezeu, o, și e bine să te iei după Dumnezeul dreptății, nu după omul care-ți cere să crezi în el pentru tine**, căci unul ca acela nu e curat pentru viața ta, țara Mea cea de azi.

O, ce bine este de neamul care are peste el pe Domnul de Dumnezeu al său! Acela cere la Domnul, întreabă pe Domnul pentru soarta sa, acela este neam nebiruit, iar când el dă pe Domnul de la cârma vieții lui, atunci alege suferința, și în vreme de suferință strigă la Mine ca să-l ridic biruitor, o, și **asta-ți cer Eu ție, popor român: strigă-Mă, că ești în suferință, fiule!** O, strigă-Mă și scoală-te cu Mine la lucru pentru duhul dreptății și al păcii în mijlocul tău!

Îndemn prin epistolă cerească și strig peste slujitorii de altar să iubească ei viața cea sfântă dacă și-au ales să slujească la altar, căci precum fiecare preot caută dacă e conștiincios de trupul și sângele Domnului și caută o fecioară sau o femeie curată de păcat să-i facă prescura pentru taina jertfirii Mele pe masa de altar, o, **dacă prescura trebuie lucrată de cineva cu trupul curat de păcat, mai mult, o, mai mult trebuie să fie curat** (*Iar nu căsătorit și supus poftei desfrânării de către femeie, n.r.*) **cel ce-L jertfește pe Domnul prin rânduiala Sfintei Liturghii, căci Domnul este sfânt.** Iar cei ce vor asculta de la Mine povața le fac făgăduința pentru iertarea multelor lor păcate săvârșite în viața lor de până la vremea acestei ascultări, numai că **Domnul nu forțează, ci doar povățuiește pentru cei ce pot și doresc să asculte de la El** spre viața lor cea veșnică între cei ce merg cu iubire pe calea crucii, căci fără cruce nu poate merge nimeni pe urmele Mele, chiar dacă ei cred altfel aceasta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Ortodoxiei, din 25-02-2018

***

Mulțime de popor s-a ridicat de atunci creștin din neamul tău, Israele, și se tot ridică și acum, dar Eu voiesc de la tine să te împaci cu Mine desăvârșit și să te pun pe ranele Mele, că Eu pentru tine am suferit cuie împunse în mâini și în picioare pe cruce, și spini adânciți în fruntea Mea dumnezeiască, de-Mi frângea puterea durerea aceea și am strigat pe Tatăl în durere și I-am spus: ***«De ce, Tată, de ce M-ai părăsit?»***. Ieșise Tatăl ca să pot să trec ca omul spre moarte cu trupul, dar numaidecât El M-a mângâiat și M-a împuternicit să Mă ridic de sub piatra grea de pe mormântul care M-a adăpostit, și din care trebuia să ies înviat, și să se vestească în lung și în lat, de la margini la margini învierea Mea, **iar tu în zilele acelea, Israele, ai fost cel judecat, că judecata s-a schimbat dinspre Mine spre tine, o, și zadarnică a fost minciuna cea rău ticluită în pripeala cea de atunci, cum că ucenicii M-au luat din mormânt pe când straja de la voi dormea alături**. **O, păi dacă dormea mai putea să vadă pe cei care M-ar fi luat de sub piatra cea atât de grea**, cu mare greu prăvălită peste mormântul trupului Meu, împrumutat și acela?

O, n-a fost spusă bine minciuna aceea, n-a mers, n-a ținut, și s-a dus vestea cea rușinoasă despre Israel cel răzvrătit asupra Mea, iar voi, fii ai lui Israel, stați de atunci și până azi sub această pecete de rușine. Eu însă vin cuvânt pe pământ și **intru la voi pe cal alb** ca să vă șterg fața și ca să vă îmbrățișez și ca să vă așez înaintea Mea cu credință, fiilor, și să fiți voi ortodocșii Mei, **căci credința cea dreaptă este numai în rânduiala cea ortodoxă** între numele puse peste atâtea

feluri de credințe ale oamenilor fără călăuză de sus peste ei, **iar rânduiala cea ortodoxă este cea care s-a păstrat ca la început**, chiar dacă nu sunt următori cu fapta cei ce sunt botezați prin această biserică.

O, Israele, M-au mărturisit diavolii și Mă numeau Fiul lui Dumnezeu și se înfricoșau când Mă întâlneau, și toate sunt scrise câte au fost. Trebuie crezute aceste mărturisiri văzute atunci când se înfăptuiau la vedere, iar **tu nu ești scutit de răspuns pentru tot ce s-a petrecut cu Mine atunci**, mai înainte de învierea Mea, și după aceea, până la a patruzecea zi, când M-am lăsat acoperit de nor și Mi-am așezat statul în dreapta Tatălui, făgăduind că de acolo și de lângă ei voi fi cu ai Mei până la sfârșitul timpului, căci taina Mea cu oamenii e mare, măi Israele, măi, o, și Mi-e dor de tine și-ți spun că Mi-e dor și că te aștept spre dragostea Mea, spre biserica Mea și spre taina ei, iar Eu îți dau putere să crezi, Eu vin spre tine să Mă auzi, **Eu aștept după tine de două mii de ani ca să-ți șterg vina și să Mă îmbrățișez cu tine prin biserică, fiule Israel**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru poporul Israel cel de demult. Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 01-04-2018

***

Acest cuvânt se scrie în cer și pe pământ deodată în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; îngerii îl scriu în cer, iar cei din cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român îl scriu pe pământ când Eu, Dumnezeu Cuvântul, Fiul Tatălui, Îmi slobod glasul și Mă las auzit ca să-Mi fie pus în cartea sa cuvântul, și împărțit apoi celor ce se hrănesc cu el și celor peste care Mă vestesc prin cuvânt.

E zi de duminică, ziua întâi a săptămânii, duminica întâi a postului mare, când în locașurile creștine se pomenește sărbătoarea pentru credința cea dreaptă, duminica ortodoxiei, și când se citește epistolă arhierească, și apoi se strâng ajutoare în bani de la cei adunați, care dau din prisosul lor, după obicei.

Scriu și Eu epistolă cerească și o las peste pământ și amintesc prin ea de vremea primilor creștini, vremea cea de aur a bisericii și a credinței creștine, când și ucenicii Mei strângeau în ziua întâi a săptămânii, strângeau și ei ajutoare, strângeau pentru cei sfinți, și se numea aceasta strângerea de ajutoare pentru sfinți, **pentru cei ce părăseau calea lumii și urmau calea crucii prin mari nevoințe și prigoane din partea celor necredincioși din Israel**, și când se întărea flacăra propovăduirii credinței, iar cei dintâi creștini ridicau pe alții lângă ei și măreau ceata lui Hristos, ajutați prin semnul Duhului Sfânt și prin botez apoi, și se vedea lucrarea cea sfântă lucrând de la Dumnezeu peste pământ între oameni prin ucenici sfinți, iar strâmtorarea peste cei cu crucea se întărea de peste tot, și semăna cu Mine turma cea mică, care pierduse teama și biruia lumea ca și Păstorul ei, Care a mers la moarte pe cruce pentru salvarea omului căzut prin păcat, o, și toată această lucrare bisericească era ea împărăția cerurilor pe pământ, adevărata iubire a omului plin de dor de Dumnezeu în el, și **aceasta este taina cea mare, ea este turma cea mică**, și căreia Eu, Domnul, i-am spus cu îndemn: ***«Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl voiește să-ți dea ție împărăția Sa ca s-o arăți pe pământ cu viața ei cea de sus!».***

O, încă de pe atunci am vestit Eu că este o turmă mare și una mică, iar în ziua aceasta scriu epistolă cerească și o așez pe pământ ca să fie cercetată, și din unul în altul vestită peste cei mulți,

care au nevoie de Dumnezeu și de la Dumnezeu, chiar dacă ei nu au acest dor în ei, sau căutare după Domnul.

Chem turma cea mare sub glasul cuvântului Meu ca s-o păstoresc pe ea așa cum o păstoresc pe cea mică, atât de mică ea în toate vremurile în trupul turmei celei mari, ruptă acum o mie de ani în două părți, o parte mare, și una mică, și când cea mică (*Bisericile Ortodoxe, n.r.*) a rămas pentru credincioșie și răbdare sub cruce, iar cea mare s-a despărțit (*În anul 1054, n.r.*) și s-a tras în lături pentru orânduială după plăcere și s-a numit ea turma catolică, și care și ea s-a rupt apoi în mai multe turme și fiecare și-a făcut rânduiala ei, căci ascultarea e greu de pus în lucru de cei ce au dorințe care nu și le pot învinge, și sunt învinși ei de ele și se duc spre ele cu nepăsare, și Îl vor și aceștia pe Dumnezeu Domn al lor.

O, și a rămas acum o mie de ani turma cea mică, a rămas de partea începutului bisericii Mele, peste care au fost așezate atunci orânduieli sfinte și a fost numită ea în vreme turma dreptei credințe, turma ortodoxă. O, încă de la începutul zidirii bisericii Mele a sporit veghea peste ea pentru nedezbinare, căci dacă se ivea între frați cineva care tulbura împotriva învățăturii primită de la Mine și de la ucenicii Mei din unii în alții, credincioși începutului neamului creștinesc, o, de unul ca acela care dezbina trebuia să se depărteze turma creștină, căci cei ce dezbină nu slujesc lui Hristos, ci pântecului lor, și grăiesc vorbiri dulci și amăgitoare ca să înșele inimile celor lesne crezători, precum este scris, iar cei ascultători predaniilor sfinte erau întăriți pe cale și mai mult, ca să fie înțelepți pentru bine, și proști pentru rău, și sub ale căror picioare satana era zdrobit, iar ei biruitori prin har.

O, ia aminte, ia aminte la glasul Meu, turmă care te-ai scris de partea dreptei credințe cu statul tău de slujire și de supunere în numele de turmă ortodoxă! **Eu sunt Arhiereul bisericii Mele și fiecare arhiereu grăiește în ziua aceasta peste biserica sa**. O, fă-Mi loc să-ți grăiesc și să Mă auzi dacă Mă las astăzi auzit și împărțit celor ce au urechi ca să audă cu ele, că iată, în turma ta a fost mereu, și este și acum turma cea mică, și durere multă s-a suit și se suie la cer din pricina aceasta, a dezbinării dintre frați, **căci turma ortodoxă cu numele ei s-a depărtat de ascultarea de părinți pusă de la început peste biserica Mea, în mijlocul căreia Duhul Sfânt descoperea și așeza legile vieții sfinte pentru creștini și toate orânduielile cele peste toate ale bisericii**, și așa cei puțini, care rămâneau în iubire și în ascultarea de părinții cei sfinți, erau apoi prigoniți de la mijloc, și așa a fost în toate vremile, pe lângă prigoana care se ridica peste turmă din partea împăraților păgâni slujitori la idoli unii după alții, și care muceniceau pe cei aflați pildă de credință statornică și de nedespărțire de Hristos.

O, dar nu pe împărații păgâni îi scriu Eu în epistola Mea din duminica aceasta, ci scriu de apăsarea cea dușmănoasă în mijlocul bisericii slujitoare la altar peste cei ce erau pildă de credință jertfitoare în turmă, căci preoții și mai-marii lor dușmăneau pe cei harici dintre ei și-i dădeau pe mâna mai-marilor ținutului, spre chin și spre mucenicie, cu șiretenie satanică pusă la cale, și duhul dezbinării a fost mereu în mijlocul tău lucrând stârpirea celor tari cu credința și cu rânduielile sfinte, o, turmă ortodoxă, iar cei dați spre ocară și spre vină ticluită cu duhul invidiei de către cei puțin ascultători de părinți și de sfinți, ci doar îmbrăcați pe deasupra cu haina cea pentru sfinți, o, **acei ocărâți și dați suferinței și batjocurii pe nedrept au însemnat ei turma cea mică în mijlocul tău în toate vremile, și pentru care Eu, Domnul, am spus: *«Nu te teme, turmă mică!»***.

O, Eu sunt Cel ce sunt, Cel ce a fost și Cel ce vine, și toate sunt de Mine văzute mai dinainte, și de aceea am spus acum două mii de ani pentru cei ce vor suferi în numele Meu: ***«Nu te teme, turmă mică!»***. Și îți spun aceasta ție, turmă ortodoxă, nu ca să te îndurerez îți spun, ci ca **să te sfințești pentru Domnul**, căci ce îl poate face sfânt pe om, dacă nu pocăința sa de tot ce a făcut neplăcut lui Dumnezeu în viața sa de om? **O, pocăința îl face sfânt** într-o clipă pe cel ce are durere și păsare și păreri de rău, cu rugăciune spre Mine pentru tot ce a păcătuit el față de Dumnezeu și față de semeni.

O, îți trebuie pocăință, că vreau să te numesc iubita Mea, turmă a dreptei credințe, și vreau și viața să-ți fie dreaptă și sfântă. Cei ce au suferit și suferă defăimare pentru credința cea cu har lucrătoare, aceia sunt asemenea Mie, și **Eu Mă văd în ei**, în suferința lor ca și a Mea, iar ei Mă văd pe Mine suferind și așteptând cu dor înnoirea, nașterea din nou a lumii, și sunt ei asemenea Mie și suferă și ei.

O, Eu te doresc pe tine biserica iubirii, iubirea plină de sfințenie, iubirea miresei, și nu voiesc să nu știi sau să uiți că **Eu, Domnul, te aștept mireasă să-Mi fii**, iar tu știi ce este o mireasă, și nu cum știe lumea știi tu. Lumea nu știe taina de mireasă, haina albă de mireasă nu știe s-o poarte, ci știe s-o întineze și atât, dar tu ai numele Meu pe creștetul tău, și trebuie să-Mi semeni și să-Mi urmezi, că **dor Îmi este să te văd mergând pe urmele Mele cu ascultare sfântă, o, turmă creștină a neamului român.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Ortodoxiei, din 25-02-2018.

***

E sărbătoare și cuvânt peste cetatea Domnului de pe vatra neamului român. Deschidem sărbătorii de azi, deschidem cartea, fiilor din porți, că vin cu sfinții, vine Domnul cu oaste cerească la sărbătoare. Vă îmbrac în puteri cerești, vă dau vlagă, vă dau, fiilor, și așezăm în cetate și în carte zi de sărbătoare și de pomenire sfântă, **ziua când am așezat începutul cel nou de biserică sfântă și pe voia Mea**, și s-a scris în cer acel început, și martori cerești au avut parte de lucrarea Mea cea plină de har din ziua aceea, când cu o mânuță de martori de pe pământ, și cu arhiereul Meu cel credincios lucrului Meu înnoit atunci, am pregătit sfat de zidire și am așezat la această temelie piatra ei, piatra cu care am început în anul 1955 grăirea Mea, cuvântul Meu peste pământ, iar peste treizeci și cinci de ani apoi v-am spus vouă, celor ce-Mi erați atunci martori credincioși, v-am spus să-Mi puneți deoparte grădinița cea tainică, și pe voi, străjerii din ea, ca să așezăm apoi în grădiniță piatră de temelie, **început de nou Ierusalim la vedere**, Domnul biruitor prin taina lucrării cuvântului Său așezat pe pământ prin trâmbița Sa, prin Verginica Mea, fiilor, iar pe voi martori ucenici, și iată, voi ați rămas cu Mine de atunci și până azi și-Mi lucrați cu credincioșie și-Mi stați înainte când vin deasupra grădiniței cu glasul cuvântului Meu ca să-l puneți în carte spre mărturia Mea cu voi, și iată, e sărbătoare azi, douăzeci și șapte de ani de când am așezat piatra pe care Îmi zidesc **cetatea Mea de venire, cetatea Domnului**, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea de douăzeci și șapte de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2018

***

Eu sunt Cel ce sunt, și cu voi sunt, și cu voi lucrez lucrul Meu cel de azi, și cu voi Mi-am zidit cetate pe pământ și am scris peste ea numele Meu, numele lui Dumnezeu, fiilor.

O, pace vouă, fiilor slujitori la izvorul Meu de cuvânt! V-am sortat dintre fiii bisericii neamului român și **v-am făcut biserică Mie, că biserica asta înseamnă: Dumnezeu în om și cu omul, și înseamnă omul cu Dumnezeu și în Dumnezeu**, nu în lume, o, și are pământul și omul de pe el, are nevoie de Dumnezeu cât nu se suie la mintea omului această taină și veghe sus, pentru pământ și pentru om, că altfel s-ar scufunda totul și n-ar mai dăinui nimic, dar Eu, Domnul, sunt și lucrez și veghez și dăruiesc și iert, și cârmuiesc cu taină totul, fără să înțeleagă nimeni îndeajuns aceasta, iar **aici cu voi e râul Meu de cuvânt peste voi și peste pământ**, e venirea Mea la voi cu sfinții, ca să-i bucur pentru că M-au iubit cu viața lor de pe pământ, mărturisind ei înaintea împăraților pe Dumnezeu venit la oameni, și jertfit în locul celor ce nu vor să aibă de Dumnezeu pe Domnul, Făcătorul cerului și al pământului și al omului.

Și acum, iată, ca în cer sărbătorim în ziua aceasta, că am în față ceata mucenicilor mărturisitori, iar în mijlocul lor mucenicul Dimitrie are sărbătoarea sa bisericească, ziua venirii lui la cer între sfinți, și se așează aici sărbătoarea cea pentru el. **Calendarul sfinților, cel întocmit de sfinți și de părinți în vremile bisericii Mele, acest calendar este și în cer, și precum pe pământ, este și în cer**, căci sfinții au avut cerul în ei în vremea lor de pe pământ, și toate se suie la cer cu ei, și iată, cel sărbătorit azi aduce vouă însuflețire și vă dă din cer, iar Eu binecuvintez intrarea lui cu mărturisire în cetatea Mea cu voi, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir, din 08-11-2018.

***

Acest cuvânt rămâne scris, și este el Cuvântul lui Dumnezeu, și am în dreapta Mea pe făcătorul de minuni, arhiereul Spiridon, mare la Dumnezeu, păstor blând și smerit cu inima ca și Păstorul lui, ca și Hristos, căci **astăzi** este ziua lui, și **numai apoi va veni serbarea Crăciunului ca în strămoși în biserica Mea.**

O, ai fost sluga Mea pe pământ, mare peste turma bisericii Mele, mare cu harul, har care a rușinat pe cei îngâmfați între slujitorii bisericii care erau plini de duhul cel rău al invidiei, duh slujitor lui satana, șarpele cel de demult, iar tu ai rămas atunci de partea Mea, drept și smerit, și mare prin acestea, și ai lucrat peste soborul adunat întărirea dogmelor bisericești înaintea celor mândri, care împărțeau eresuri, și s-au întărit canoane sfinte peste slujitorii de altare și peste turmă, iar cuvântul gurii tale era hrănit din cer, din Duhul lui Dumnezeu, Care Se poartă cu cei sfinți și le dă har, le dă să grăiască la vreme, precum este scris. **Iar când ai mărturisit unimea Treimii lui Dumnezeu și ai arătat prin cărămida strânsă în mâna ta cu râvna ta, și din care s-au despărțit cele dintru care ea a fost alcătuită, pământ, apă și foc**, o, s-au umplut de invidie cei cu haine subțiri și cu fir în adunarea bisericească a ierarhilor din vremea ta, și care au trimis atunci oamenii lor de au tăiat capul cailor de la căruța care te-a purtat la sfatul bisericesc pentru stârpirea dușmanilor, care băteau asupra turmei Mele ca și pe vremea trupului Meu. Tu însă ai fost atunci blând, blând, și ai potrivit capetele la trupul cailor și, o, minune, căci caii tăi ca niște îngeri care te purtau s-au sculat și ți-au slujit, și se minunau mulți de pe cale când vedeau capul calului alb la cel negru, iar capul calului negru la cel alb, iar tu erai cel minunat, cel slăvit de îngerii de sus.

… O, arhierei fricoși, nu vă mai dresați preoții ca pe niște câini care să vă apere pe voi, punându-i să latre la oile grase cu credința și cu fapta, și ca să nu vă rușineze ele pentru neîmplinirile poruncilor vieții, față în față cu cei iubitori de voia lui Dumnezeu în ei. V-au făcut vouă

pagube? V-au făcut vreun rău cei peste care ați suflat furtună? Vă este frică? Dar de ce frică? O, nu vă fie frică de ceea ce nu este spre frică, ci fie-vă rușine că vă faceți de râs și urâți în inimile celor ce văd cât sunteți voi de neliniștiți, de invidioși, fără să trebuiască să fiți așa. Voi vreți să facă și primarul ce faceți voi, și cei pe care-i țineți cu forța sub voi, voi vreți să facă și primarul ce faceți voi cu cei pe care-i lepădați ca să-i scoateți din casa lui Dumnezeu, așa cum credeți voi că puteți aceasta? Vreți voi să îndemnați cârmuitorul cetății să disprețuiască cetățenii, și mai ales pe cei cuminți, frumoși, harnici și iubitori de țară și de neam?

O, iată ce vă spun: Fiii cuvântului Meu sunt frumoșii Mei, sunt cei ce se sfințesc pentru Sfântul sfinților zi de zi, **în fiecare zori de zi hrăniți duhovnicește cu trupul și sângele Meu, rugându-se Mie în duh și adevăr, cu liturghii și rugăciuni de cerere pentru mântuirea lumii**, și n-au aceștia nici cât vârful de ac abaterea de la dogme și canoane așa cum aveți voi, și tot dați zor încă să strămutați orânduielile sfinte lăsate din părinți. Dar cei cărora voi la toți le ziceți că sunt fiii bisericii ortodoxe, o, pe aceștia de ce îi aveți ca ortodocși? Ce fac ei mai mult pentru mărturisirea ortodoxiei, când ei petrec necreștinește, dezgolindu-se unii în fața altora înaintea soa-relui și căutând spre păcat ziua și noaptea și mergând doar câteodată prin biserică așa cum sunt ei, necurățiți de fărădelegi, de viața cea fără Dumnezeu peste ei?

O, ce ușor vă este să rostiți cu gura poreclă răutăcioasă peste cei care calcă pe urmele Mele și-i numiți rătăciți, eretici! O, nu puteți voi forța pe nimeni să vă știe de frică atâta timp cât creștinii ortodocși și restul lumii știu și văd cum sunteți și ce faceți voi sub această numire sfântă, care doar vă servește ca firmă și atât. (*B.O.R. - n.r.*)

Vin și vă spun, ca o furtună vin și Eu spre voi ca să vă spun numaidecât ce am să vă spun. Credința nu stă sub o firmă, ca pe pământ firmele și îndeletnicirile lor, căci credința nu este a tuturora, așa am spus Eu acum două mii de ani. **Credința este cu cei ce seamănă cu Dumnezeu** și cred în El, mărturisindu-L prin împlinirea voilor Sale și prin asemănarea cu El, cu Tatăl lor.

O, nu le puteți voi da în cap cu firma voastră celor ce sunt botezați și numiți cu numele sfânt al ortodoxiei, că **nu pe acte ca pe pământ își mărturisește omul credința, ci prin Mine, Cel ce stau în om cu fața Mea, cu lucrarea Mea în omul creștin ortodox**. Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce îi știu pe cei credincioși și ortodocși cu viața lor, Eu, și nu voi. Auziți voi ce vă spun Eu? Eu, și nu voi puteți vorbi de credința cea din om. Tot Eu sunt Cel ce știu cât de neorto-docși sunteți voi, cât de ortodocși nu sunteți, că nu haina și firma vă sunt vouă de ajuns ca să fiți ortodocși, ci **viața sfântă și slujba sfântă și dragostea lui Dumnezeu în voi**, dacă o aveți. Voi v-ați amestecat cu cei ce nu sunt ortodocși, și ați călcat așa canoanele și dați foc bisericii fără să știți, iar dacă strigă cineva că arde casa și trebuie stinsă cu apă, cu Domnul, cu ascultarea, cu pocăința, o, voi îi dați afară dintre voi pe aceștia și-i scrieți cu cei rătăciți de biserică și-i puneți la chin și la dispreț, o, și nu faceți cinste ortodoxiei, mireasa Mea cea dragă, și pe care n-o mai pot zări, căci s-a fardat, s-a mânjit cu vopsele străine, cu cei străini de credința ortodoxă, o, și tocmai voi săriți în sus când ortodocșii cei curați cu inima și cu fapta credinței cresc sub slava Mea de azi pe vatra acestui orășel iubit și ales de cer pentru ceea ce am Eu în el.

O, de ce ați făcut atâta vâlvă, fiilor? S-au sculat preoții să lovească, și apoi să se ascundă. Vestea sosirii Crăciunului nu mărturisește, oare, aceasta credința și ortodoxia vestitorilor? O, de ce v-ați supărat că s-au sculat să colinde de Dumnezeu fiii cetății cuvântului Meu? O, de ce dați

să stârniți ură peste turmă, fiilor puțin credincioși? O, până când? Cât mai răspândiți zvonul cel mincinos, cum că sunt rătăciți fiii cuvântului Meu, prin care, iată, Eu, Domnul, când și când trimit carte și spre voi, chiar dacă sunt atât de îndurerat de la voi?

Nu voiesc să vă supăr în zi de sărbătoare, chiar dacă atâta tristețe s-a suit la cer de la voi, dar vă rog cu duh de Păstor, fiilor, măsurați de zece ori pornirile duhului vostru, și numai apoi să faceți și să spuneți cele ce găsiți de cuviință, ca nu cumva să stârniți neîncrederea și mai mare a celor ce așteaptă mai mult de la voi pentru acest neam, pentru mărturisirea credinței, spre mântuirea multora apoi. **Eu sunt Cel blând**, și tot așa sunt și cu voi, dar nu mai căutați să ațâțați ură între frații cei de o credință, căci **fiii cuvântului Meu sunt fiii bisericii mamă, biserica cea de la început**, și care dăinuie prin cei sfinți din ea, și sunt și fiii voștri, și frații voștri, dacă sunteți și voi după adevăr și după fapte slujitori ai bisericii Mele, căci biserica are pe Duhul Sfânt descoperitor de la Dumnezeu când ea urmează după Domnul.

Voi, chiar dacă dați să pătați fața poporului Meu hrănit de sus cu cuvântul creșterii frumoase, după poruncile vieții, Eu, iată, tot vin spre voi, și vin cu dor de voi și vă spun: acești copii ai Mei au viață dulce cu Mine. **Când clopotele în cer bat de miez de noapte peste ei, se strâng ei de rugăciune și stau cu mânuțele ridicate spre Mine toți, și nu trece o noapte fără ca ei să strige la cer și să stea de vorbă cu Mine prin rugăciunea cea lăsată din părinți și din sfinți**, după datina bisericească, și cer ei biruința Mea să vină și să-i facă creștini sfinți pe toți și să fie toți salvați și iertați, și Îmi cer ei iertare de greșeli, și-Mi cer aceasta pentru toți de pe pământ, și nu judecă nici pe drepți, nici pe păcătoși, că ei știu că sunt judecați cei ce judecă, iar Eu îi ocrotesc pe ei cu puterile cerești de jur împrejur și opresc loviturile cele spre ei, și Mă așez Eu în fața prigoanei, ca să le păstrez puterea cea pentru Mine cu ei, și-Mi scutur harul peste ei, o, și nu trebuie să fiți invidioși sau trufași ca să vă vină neliniștea, și apoi nesocotința ca să greșiți prin acestea, căci invidia îl golește de tot pe om și îl lasă gol, și a spus unul din părinții sfinți, cu care diavolul se certa pentru partea lui, cum că dacă-i pierde pe cei cu păcate, care pot fi iertate prin pocăință și prin rugăciune, cum rămâne cu cei invidioși, iar sfântul părinte a răspuns că aceia sunt ai lui, ai diavolului, că Domnul nu are ce să facă cu ei, nu sunt ai Lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni, din 25-12-2018.

***

Sunt cu voi în lucru, fiilor, căci voi sunteți în lucru cu Mine, iar Eu vă însoțesc cu aceeași măsură și tragem unii spre alții și lucrăm unii pentru alții, iar Tatăl ne binecuvintează lucrul nostru mereu și Se uită mereu aici, unde-Mi este lucrul, că aici cu voi lucrez mereu, mereu.

Pace vouă, fiilor! Oricine aude de voi și vine să se uite și să vadă, poate să înțeleagă deslușit ce rod are credința în Mine a omului creștin după adevăr, și aduc acum în carte cuvântul pe care l-am spus acum două mii de ani, căci am spus atunci: ***«Cel ce crede în Mine voi veni la el, și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»***, și am mai spus: ***«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?».***

Fiilor, fiilor, ar fi fost cu putință să nu găsesc credință ca să vin? O, ar fi fost și așa, dacă Eu nu puneam credință în voi pentru venirea Mea cea de azi. **Dar v-am dăruit un dar mare: credința**, care M-a adus ca să împlinesc ceea ce am spus atunci: că voi veni la cel credincios și-

Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui, o, și aceasta am împlinit cu voi, și numai ce este scris în Scripturi împlinesc prin credința pe care am pus-o în voi, o, și nu mai este credință pe pământ în oameni ca să creadă și ei ca voi și să Mă primească și ei ca voi, căci credința nu-i oricum credință, decât dacă ea Îl aduce pe Domnul pe pământ, fiilor, și aceasta înseamnă biserica lui Iisus Hristos după adevăr biserică, iar altfel biserica este o instituție sub numele de biserică. Și e mai mult decât oricând sosită vremea să deosebească tot omul biserica cea adevărată a Mea, de biserica cea care are doar numele de biserică peste ea. **O, biserica Mea are în mijlocul ei duhul proorociei, așa a început ea acum două mii de ani, când apostolul Meu a zis peste biserica Mea**: ***«Râvniți să aveți daruri duhovnicești, iar mai ales râvniți să proorociți, să zidiți biserica lui Hristos pe piatra ei!»***.

O, fiilor, am ieșit veste și poveste cu voi ca să știe toate neamurile în lung și în lat că Eu sunt cu voi pe pământ și că lucrez peste voi cu slava cuvântului gurii Mele și Mă împart de la margini la margini, că așa este scris să împlinesc, o, și nu se pot desființa Scripturile, căci ele trebuie împlinite, nu desființate, și iată, grăiesc peste pământ de mai bine de șaizeci de ani pe pământul român, și vă am pe voi acum cei ce-Mi purtați cuvântul, urmând voi după alții de dinaintea voastră purtători ai Mei în toți acești ani de trâmbițare a Mea peste pământ.

O, fiilor, nu le pot pretinde celor ce s-au așezat unii peste alții mari și tari pe scaune de stăpânire peste turma creștină, nu le pot pretinde lor să aibă și credință, căci ei, ca și cei de acum două mii de ani care nu M-au cunoscut, ci doar M-au scos dintre ei și M-au răstignit ca pe un om rău, **ei, aceștia de azi repetă necredința celor de atunci**, dar nu-Mi pot arăta că sunt ei biserica Mea cea adevărată, decât doar cu numele Meu scris pe ea. **Ea însă cu fapta vieții nu este biserica Mea,** și de aceea în toți acești mai bine de șaizeci de ani, de când așez acest cuvânt pe pământ aici, am tot strigat și pentru ei, am strigat la ei, iar ei Mi-au dat trâmbița la călăi și n-au dat să audă și ei ce spune Dumnezeu în acest cuvânt. O, numai și numai Dumnezeu îi cunoaște pe cei ce sunt ai Săi, dar și pe cei ce nu sunt ai Săi, și care nu pot crede că Domnul lucrează tot timpul, și că are rod Domnul în lucrul Său cu omul credincios.

… O, faceți, fiilor, pregătiri și masă de praznic sfânt! Eu cu voi Mă sprijin pe pământ ca să lucrez lucrarea Mea dată de Tatăl s-o săvârșesc, și vă sprijină pe voi sfinții și îngerii, și tot ei vă și ocrotesc din partea Mea, și toți voiesc să vă slujească dacă Mă văd pe Mine în lucru cu voi, **iar ierarhul sărbătorit azi cu ceata lui cea din cer, așează el lângă Mine glasul său, ca semn că Eu vin cu sfinții, precum este scris, fiilor.**

— O, cine, Doamne, este pe pământ să vadă cum stai Tu deasupra cu sfinții și cu îngerii și cum dai glas cuvântului gurii Tale ca să fie el așezat în cartea Ta cea de azi pe vatra neamului român? O, nu-Ți trebuie zidire înaltă și biserici de zid ca să vii și să fii cu oamenii pe pământ. Acelea sunt largi pentru oamenii lumii, și strâmte de tot pentru Tine, pentru sfinții Tăi, căci Tu petreci cu cei săraci cu duhul, cu cei lipsiți de duhul lumii care s-a oprit pentru păcat și nu s-a dat Ție cu slujirea ei, o, Doamne. Cei ce și-au făcut zidiri de biserici și s-au așezat mari în ele, plini de trufie, aceia n-au parte la masa venirii Tale cu sfinții, căci Tu ești Cel blând și smerit, și nu poți sta cu cei atât de obosiți și de zdrobiți sub duhul fățărniciei și al trufiei omenești, și aceia să stea deoparte, să stea mulțumiți în jilțurile lor, iar cei puținei, care Te iubesc cu dor și cu ascultare, o, aceia să Te mângâie și să-Ți cunoască venirea și iubirea și cântarea Duhului, dulcele Tău cuvânt, cu care-Ți hrănești o mânuță de popor pus deoparte pentru Tine ca să lucrezi tainic

cu el împlinirile Tale tainice, dar bine înțelese de ei, o, și să vadă lumea această frumusețe și să ia lumea în fire duhul cel frumos al fiilor lui Dumnezeu, căci cei ce stau doar sub nume de biserică, aceia nu fac voia Ta, aceia nu Te iubesc, Doamne, ci doar se folosesc de numele de biserică a Ta. Ei însă sunt departe de Tine cu credința și cu viața, dar Tu îi ai pe cei ce Te iubesc și Te urmează și Te primesc să vii la ei și să-Ți faci locaș la ei și masă cu ei și să Te arăți lor, așa cum Tu ai făgăduit atunci celor ce Te vor iubi cu credință, Doamne.

O, nici vorbă să-Ți slujească Ție arhiereii și preoții care se dau că sunt biserică a Ta, căci ei slujesc oamenilor cu interese ca ale lor, și nici vorbă să-Ți pască ei turma Ta, pe care doar o sug de vlagă, de bani și de tot ce mai are, o, și milă-Ți este de ea, Doamne! Așa a fost și pe vremea noastră pe pământ, și veneam la Tine în cer plin de jale pentru turmă, căci turma Ta n-a fost decât robită tot timpul și suptă de puteri mereu de către cei ce au stat peste ea sub nume de păstori. O, nu, ei au avut și au altceva de făcut pe pământ, și iată-i și azi, slujesc politicienilor, slujesc câștigului de bani, și sunt servi celor ce le dau lor putere să aibă.

O, e jale mare în cer, iar răbdarea Ta le grăiește lor să caute cu credință calea cea dreaptă a mersului cu Tine, căci Tu, Doamne, ești Cel ce vei cântări după fapte pe fiecare, Tu, Doamne, Tu, dar ei nu vor să știe aceasta.

— Eu, Domnul, am ceată mare venită de pe pământ la cer, și-Mi slujește ea din cer peste pământ, și cu ea Mă sprijin pentru cei drepți de pe pământ, și cu ea vă ajut pe voi, cei de azi, care purtați pe Domnul întru venirea Sa după om, fiilor.

Dar Eu strig îndelung: O, fii ai oamenilor, căutați-Mă! Bateți ca să vă deschid, ca să vă răspund, dacă veți bate! Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin. O, căutați-Mă, voi, oameni! Vine Domnul spre voi, vine cu milă. Auziți! O, auziți voi glasul cuvântului Său? Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului. Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel mare, din 14-01-2019.

***

O, fiilor, atâtea păcate are omul de curățat de pe el, de pe inima și mintea lui, și **nu se poate curăța de ele, decât cu trupul și sângele Meu, Eu așa am spus**. O, numai așa își poate cere omul să nu mai păcătuiască apoi, iar dacă nu-și cere, el păcătuiește, el se întinează pe mai departe, și nu mai scapă de robia aceasta, de păcat, fiilor.

Pe vremea lui Israel a fost rânduită jertfa cea pentru păcat, și aducea cel păcătos o vietate, un animal, o pasăre să fie jertfită pentru iertarea păcatelor omului. Dar când Eu Însumi a fost să Mă dau jertfă pentru iertarea omului, s-au clătinat atunci cei ce au auzit să facă aceasta, și s-au mirat și s-au cutremurat atunci mulți, și au plecat mulți, părăsindu-Mă. O, ce ușor le-ar fi fost să înțeleagă, mai ales după ce Eu, Domnul, chiar așa am făcut. Mi-am lăsat trupul și sângele pe cruce ca jertfă pentru păcat și am spus la ucenici: ***«Faceți aceasta spre pomenirea Mea, și ori de câte ori veți face aceasta în amintirea Mea cu voi, Eu Mă voi da vouă de viață și de hrană și voi fi cu voi, până la sfârșitul timpului voi fi cu voi»***.

O, fiilor, o, fiilor, luați și învățați! Învățați-vă cu Domnul între voi și în voi, căci am spus: ***«Tatăl este în Mine, iar Eu întru El sunt, și cine vede pe Fiul vede pe Tatăl»***, și am spus: ***«Eu în voi, și voi în Mine»***, și **aceasta este taina raiului, taina vieții Mele în om, aceasta, fiilor, este ceea ce îl îndumnezeiește pe om**, și nu mai poate fi el om și atât, că trece omul din trup în duh și se face dumnezeu prin har și își cere răspundere pentru aceasta apoi, căci **mielul de carne mâncat de cei de atunci în zi de Paști s-a făcut Mielul de pâine și de vin**, și are cerul grijă de sufletul omului unit cu sufletul Meu, sângele Meu unit cu sângele lui, Dumnezeu una cu omul, Eu în el, și el în Mine, precum este scris.

Când sângele nu mai are în el sufletul celui cu suflet în el, atunci inima nu mai are de lucru, și trece omul în neființă, și așa și animalul. O, și s-a spus prin Moise că animalul cu sângele nevărsat nu este voie să fie mâncat, căci sufletul stă în sânge, și e taină mare această taină, e locul sufletului în om, și n-are omul cum să înțeleagă singur din mintea lui aceasta. Sufletul este de la Dumnezeu, și tot la Dumnezeu trebuie să meargă atunci când iese din trupul care l-a purtat, o, și trebuie bine despicată și bine înțeleasă taina sufletului și locul lui în om, fiilor.

Stau uimiți ucenicii și ucenițele învierii Mele, căci Eu, Domnul, grăiesc taine greu de pătruns de mintea omului creștin, și iau ei de pe masa învățăturii și stau uimiți.

O, iubiților, tot așa grăiam și cu voi atunci, dar atunci nu era vremea cea de acum. Și voi, o, și voi ați dat cu anevoie să înțelegeți aceste taine mari, pe care vi le spuneam atunci, că vă spuneam vouă: ***«Eu în voi, și voi în Mine, precum Tatăl în Mine, și Eu în Tatăl»***, **și așa se unește cerul cu pământul, și Dumnezeu cu omul.** O, și ce puțini au înțeles atunci pe pământ taina aceasta, ce puțini și atunci!

Eu, Domnul, vă dau vouă grăire lângă Mine în ziua voastră de serbare. Sunteți martorii învierii Mele. Ați rămas cu Mine, după ce toți M-au părăsit, neașteptând ei să înțeleagă și neînțelegând.

O, pace vouă! Pace vouă cu cei de aici adunați la masă de Paști, la cină de cuvânt aici, în grădinile Mele de pe plaiul românesc, și în care Eu Îmi găsesc plăcerea acum când vin!

— O, Mieluțule Iisus, Învățătorule iubit și scump, dorul Tău cel mult și mare se împlinește acum prin taina împărăției Tale cu ucenici din cer și de pe pământ laolaltă la masa cinei celei de taină, o, Doamne Mieluț.

Pregătisem Paștile ca orice iudeu în anul acela și noi, așa cum Tu ne-ai trimis să lucrăm înaintea Ta, dar până să fie aceasta cu mielul cel de Paști, Tu ai frânt pâinea și ai spus, dându-Te nouă în chipul pâinii: ***«Acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi»****, și ai spus peste paharul cu vin:* ***«Acesta este sângele Meu care se varsă pentru voi».***

O, ce mare Dumnezeu ești Tu, Doamne, Făcătorule a toate! Ai făcut din lut pe om și ai suflat peste el duh de viață. Și ai făcut din pâine și din vin pe Dumnezeu, și ai pus peste acestea cuvânt și duh dătător de viață și Te-ai ascuns în taina aceasta Tu Însuți, Doamne, că Tu pe toate le poți face doar prin cuvânt și prin lucrarea mâinilor Tale, care ne-au dat pâinea și vinul, cina cea de taină, trupul și sângele Tău, și ai rămas cu noi.

O, n-am înţeles atunci, n-am înţeles, dar am crezut cuvântul Tău, şi ne-a ajutat credinţa, şi totul este cu putinţă celui cu credinţă, aşa cum Tu ai spus.

… **Mi-am așezat aici cetate, și munte sfânt se cheamă ea**, și înălțime frumoasă se numește ea, și este lucrată spre bucuria întregului pământ, munte de Sion, turn de ocrotire întocmit de Dumnezeu, precum este scris despre cetatea Domnului, o, că n-am unde să Mă mai uit pe pământ ca să văd biserică a Mea așa cum am așezat-o la început să fie ea lucrând pe pământ, și așa cum ucenicii Mei au lucrat apoi la ea și prin ea și pentru ea. O, și privesc în zadar, că e numai lume și duhul lumii și fiii lumii în locașurile numite biserică, dar fii ai lui Dumnezeu, unde să Mă uit să văd și din aceștia? O, că numai prin unii ca aceștia mai ține Dumnezeu lumea, dar unde să-i mai văd pe pământ? Ei sunt cei ascunși în duhul ascultării de Dumnezeu, fiilor. Ei ascultă de Dumnezeu, nu de oameni, nu de la oameni iau ei pe Dumnezeu.

Le-am spus ucenicilor Mei, care-Mi erau atunci popor, le-am spus: ***«Ieșiți din lume, poporul Meu!»***. O, și tot așa le spun și azi celor ce dau să meargă pe calea crucii Mele, dar cei ce nu înțeleg limba lui Dumnezeu și taina cuvântului Său, aceia rămân în amestecare și în neascultare, rămân în lume și merg pe cale cu preoții care vând pe Domnul pe bani și pe ranguri, căci acești slujitori plătiți nu au nimic între Mine și ei de iubire, și nu Mă urmează pe Mine cu viața lor, cu lucrarea lor, iar lumea este oarbă și merge după ei, că ei zic că văd, și zice și lumea că ei văd, dar ei sunt cei neascultători de poruncile vieții, iar boala neascultării când vine peste trupuri nu strigă nimeni pentru ea la Dumnezeu și nimeni nu spune Domnului: *„cercetează, Doamne, boala sufletului meu și vindecă-mi sufletul, ca să se vindece trupul meu cel bolnav”*.

Îl vezi pe preot și îl cunoști după haină și după locul unde lucrează ca să-și câștige pâinea, dar tu nu știi dacă nu cumva el este lupul care sfâșie pe la spate ca să ducă pradă la stăpâni, că merge omul după datină să-și curețe păcatele la preot, să-și capete iertarea lor, dar slujitorul viclean le dă mai departe la cei cărora el servește cu slujba sa plătită, în vreme ce zice și cântă: „*Slavă Ție, Doamne!*”, dar el are alt stăpân.

O, nu se poate un om mai viclean ca și cel îmbrăcat pe deasupra cu haină de slujitor de altar. Nu poți primi slujbă de preot dacă nu înțelegi să te faci turnător, vânzător pentru cei din jur în turma în care slujești. Și dacă nu-ți faci bine misiunea de viclean, de turnător, de vânzător, o mai nouă modă este acum, să se pună în biserici câte doi așezați la un loc slujind, și unul pe altul să se toarne și ei la stăpâni, așa cum fiecare îi toarnă pe cei păstoriți, vezi, Doamne, dar păstorul plătit nu păstorește, și nu poate fi altfel, decât viclean în slujba celor puși sus, și nicidecum în slujba lui Dumnezeu sau turmei lui Dumnezeu.

O, nu este deosebire între preoții din vremea răstignirii Mele, și cei de azi, care așa au făcut tot timpul și au dat la chinuri pe cei cu Dumnezeu în ei. Vinde preotul pe creștin, și-și face rost de slugi să cumpere pașii creștinilor, și sunt pline de iude locașurile numite biserici, iar creștinii vin în ele ca la Dumnezeu, dar acolo se ascunde Iuda, care nu lipsește nicidecum, și umblă cu pașii după viața omului iubitor de Dumnezeu, și asta este lucrarea lui.

O, nu este preot care să nu pândească și să nu vândă pe creștini la mai-marii lui. Nu în zadar am spus Eu, Domnul, acum două mii de ani despre preoții de atunci că au făcut din casa

Tatălui Meu peșteră de tâlhari, dar **biserica Mea nu are nevoie de case înalte**, cu podoabe atrăgătoare în ea, **ci are nevoie de creștini cu care Domnul să pună cina Lui pe masă**, așa cum în loc smerit și tainic am pus-o Eu cu ucenicii Mei cei puțini acum două mii de ani, și așa cum peșteră săracă Mi-am ales de locaș de venire a Mea Prunc pe pământ.

O, fiilor, mănâncă pâinea Mea mulți, și o iau ei de la cei ce au furat casa și costumul și rețeta cea pentru cina Mea, și vând aceștia pe bani pe Domnul la cei ce vor să-L cumpere, dar nici cei ce lucrează pe Domnul după rețetă, nici cei ce cumpără de la ei nu seamănă cu cerința Mea cea pentru asemănarea cu Mine a omului care se unește cu Dumnezeu prin trupul și sângele Meu, o, și se vede că nu au chef de Mine cei ce Mă vând și cei ce Mă cumpără, ci doar interesul este, și vor fi întrebați de rod, și nu vor avea ce să arate lui Dumnezeu, decât numele și firma, ca și cei de pe pământ îndeletniciți cu feluri de preocupări ale vieții.

Cuvânt cu durere grăiesc, ca să-i îndemn la pocăință chiar și pe cei ce se laudă că nu cred acest cuvânt, și care de rușine spun aceasta, de vreme ce ei nu fac voia Mea cu viața lor, și aleg să spună că nu cred că Dumnezeu este acest cuvânt, Care trimite și spre ei strigare. Eu sunt Cel ce știu ascunzișurile inimii omului și dau mereu să-l ajut să scape de ele, să iau sarcinile de pe sufletul lui, iar când îl dojenesc pe om fac aceasta pentru îndreptarea lui, pentru îndemn la păreri de rău pentru păcate și pentru pocăință, nu pentru pedeapsa lui, că Eu sunt Păstor milos, și cu răbdare și iubire îl tot aștept pe om.

O, Eu pentru tine, omule, **Mi-am vărsat pe cruce sângele și Mi-am dat sufletul odată cu el, căci sufletul locuiește în sânge** și pune inima în mișcare și merge încălzindu-se și încălzind trupul, dându-i viață și mișcare de viață. Când sângele Meu a curs pe cruce, și pe pământ apoi, Eu am rămas pe cruce cu trupul fără sufletul lui în el, dar a venit înapoi sufletul și a intrat în Mine când am înviat.

O, a venit sufletul iarăși înapoi în trupul Meu și l-a ridicat, ca atunci când intră suflet în cel ce se naște și capătă suflare de viață, căci ca din pântece am ieșit din pământ, ca Adam, care a fost făcut din pământ, și a primit sufletul său din gura Mea suflat peste el, **și a primit Adam pe Dumnezeu în el. O, așa a făcut cu Mine Tatăl, a suflat El și am avut din nou sufletul, iar sângele rămas s-a încălzit și M-am ridicat.**

Toate s-au întâmplat așa, ca să dau atunci așezare cinei celei de taină, o, fiilor, ca să așez temelia bisericii Mele, măi fiilor, iar Eu să fiu piatra ei de temelie, precum este scris, și trebuie credință și ascultare pentru ca să fie Domnul pe pământ așa cum S-a așezat atunci cu cina Sa, cina cea de taină, o, și așa am rămas până la sfârșitul timpului, așa precum am făgăduit ucenicilor Mei. Dar n-am din cei ce Mă iubesc, n-am la cina Mea, iar cina Mi-a fost jefuită cu toată taina ei, și plânge Domnul pe altar, și plânge zdrobit și disprețuit de toți cei care nu iubesc pe Dumnezeu.

O, aș fi voit cu mare drag și dor să se pregătească și să rămână tot timpul pregătit creștinul care M-a cunoscut cu venirea Mea întru acest cuvânt. Ar fi fost să ia cina cu Mine, să fie cu Mine, iar Eu să fiu până la sfârșit cu tot fiul care M-a cunoscut prin acest cuvânt, și cu care am grăit prin venirea Mea cea de azi tainele cele de sus ale împărăției Mele cu omul. Fiind în lume, ar fi fost să nu mai fie din lume, să nu mai ia din lume creștinul, să nu mai împrumute din obiceiurile ei. **Cuib pentru creșterea fiilor lui Dumnezeu am voit să fie lucrarea cuvântului Meu pentru creștinii**

care au venit să audă glasul Meu. Cuib cald pentru sămânța cea nouă, cuibul Meu cu pui, ca să-i cresc ca o mamă, ca să-i hrănesc ca pasărea care aduce cu ciocul ei hrana la puișorii ei, Eu asta am voit să fie poporul cuvântului Meu, pe care atâta vreme l-am hrănit din cer.

O, fiilor, ca să nu mai mănânce omul carne, Eu i-am dat pâine. I-am dat omului cuvânt în rai ce trebuie să mănânce, o, dar ce mănâncă omul? O, ce mănâncă animalele, păsările, că și lor le-am dat ce să mănânce?

Fiilor, fiilor, dacă nu s-ar fi făcut vărsare de sânge la început, nu mai era moarte, nu mai murea omul sau animalul. Am dat să-l fac pe Cain să se pocăiască. L-am sfătuit să facă bine, nu răul să-l facă el, așa i-am spus când am văzut că vrea să facă ucidere asupra fratelui său, când am văzut în mintea și inima lui aceasta. O, n-a primit povața Mea când l-am văzut posomorât. A făcut el apoi uciderea fratelui său, și iarăși i-am ieșit înainte întrebându-l de fapta lui. El însă și-a ascuns-o în el, și atunci i-am spus: ***«Glasul sângelui fratelui tău strigă către Mine din pământ: O, ce ai făcut?»***.

De atunci, fiilor, a tot mâncat carne omul, și spun acum cu mare grijă când spun, dar și cu mare durere spun, că **acum două mii de ani trupul Meu s-a făcut pâine și vin prin cuvântul Meu și prin numele și ființa Mea puse peste pâine și vin, iar mâncatul de trupuri purtătoare de suflet ar fi fost să ia sfârșit pe pământ, sau măcar în neamul creștinesc, neamul lui Hristos, omul cel unit cu trupul și sângele Meu, care s-au prefăcut în pâine și vin.** Apostolii Mei prindeau și mâncau pește, și le-am spus că nu pește trebuie să prindă ei, și i-am spus lui Petru: ***«Vino să te fac pescar de oameni!».*** Petru mânca pește, și dădea și la alții pește pe bani, de parcă era al lui peștele crescut de Dumnezeu, iar Eu îi învățam pe ei tainele lui Dumnezeu, și așteptam să le priceapă ei.

I-am dat poporului Israel carne, dacă asta a cerut când a început să cârtească și să nu-i ajungă numai mana venită de la Dumnezeu la ei, dar și-au luat răsplata pentru pofta lor, și toate poftele omului nu vor fi plătite altfel, și fiecare rău sau bine se plătește omului, iar pe Mine Mă doare de șapte mii de ani neînțelepciunea lui. Trupul și sângele Meu am dat omului spre hrană, și mai ales spre iertarea păcatelor lui, și Mă doare când caută omul trupuri din carne, și nu Mă caută pe Mine de hrană, dar omului îi trebuie credință că Eu sunt pâinea și vinul, că trupul și sângele Meu înseamnă acestea.

O, fiilor, cine rămâne iudeu mănâncă trup de miel, mănâncă carne, dar cine vrea să fie Hristos mănâncă de la mama lui, de la Hristos, mănâncă cina Mea cea de taină și-și răscumpără sângele, sufletul, fiilor.

L-am făcut pe om din lut, și am putut aceasta. **Am făcut din Fiul lui Dumnezeu pâine și vin, trupul și sângele lui Dumnezeu spre hrană, și am putut aceasta, și pentru om am făcut aceasta**, ca să fie omul nedespărțit de Mine până la capăt, iar Eu în veci nedespărțit de el, și ca să nu mai fie tăiate animale și păsări pentru hrana omului, că rău a făcut omul când a făcut ucidere de om, ucidere de frate, fiilor, și s-au născut oameni din cel ce a ucis, și s-a tot auzit de atunci strigăt spre cer, glasul sângelui celor tăiați pentru Domnul, strigând: ***«Până când, Stăpâne sfânt și adevărat, o, până când zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor***

pământului?», și li se răspunde lor: ***«O, încă puțină vreme odihniți-vă voi până la plinirea numărului celor tăiați ca și voi pentru mărturia lui Dumnezeu».***

O, fiilor, mult aș vrea să mănânc cu omul Paștele Meu, așa cum Îmi este dor! Aș vrea să ia omul ascultarea cea de rai, așa cum sfinții cerului o au. O, cum să fac să vină peste om înțelepciunea și dorul acesta, fiilor? Omul, săracul, nu știe cum trebuie să fie, chiar dacă aude și citește cuvântul gurii Mele, cu care vin acum și-i ies înainte ca să-l pregătesc și să-i dau hăinuță albă de in, ca și sfinților Mei.

Am venit în această zi de sărbătoare cu taine cerești, cu taine mari, fiilor, și nu mai încap în cer și pe pământ, de bucurie că am avut a le spune vouă, ca să vă fac să înțelegeți ce am făcut Eu acum două mii de ani, și cum Mi-am așezat biserica Mea, a cărei taină au înțeles-o cu pătrundere adâncă atâta de puțini din cei ce veneau spre turma ucenicilor Mei, că veneau nepregătiți, iar ucenicii aveau de tras cu cei atât de neînțelepți. Apoi durerea Mea s-a tot întețit cu trecerea vremii, că oameni netrebnici s-au vrut și și-au luat slujire la altare, și Mă împung aceștia cu purtarea lor străină de calea crucii Mele, și se poartă cu nasul pe sus că sunt păstori, și oropsesc turma și sug vlaga ei și munca ei, și zdrobesc sădirea, și nu o îngrijesc pe ea, că nu asta și-au ales să facă, ci altceva fac ei, și au stăpâni străini de calea suferinței Mele pentru om, iar prin vreme puțini, puțini din aceștia M-au urmat, durându-i de cei străini de Dumnezeu și păstorindu-i cu duh treaz, ca niște păstori miloși ca și Mine, că milă-Mi este de omul care se naște din om și nu-și alege drumul vieții cu Domnul, și, din păcate, sunt așa chiar și din cei care s-au întâlnit în vremea aceasta cu glasul cuvântului Meu, și dintre aceștia nu dau toți să-și înțeleagă datoria față de duhul vieții ce va să fie, o, și Mă doare cu durere mare răceala sufletului omului, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor, din 12-05-2019

***

E sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, știu dorul sfinților Mei și vin cu ei în cuvânt și în cartea Mea cea de azi, căci grăirea Mea se face carte pe pământ și se face vestire.

Am sosit, și deschideți Domnului, fiilor care-Mi primiți venirea și cuvântul! **Am sosit cu sfinții, căci așa este scris[2] să fie venirea Mea**, și așa îi mângâi Eu pe sfinții Mei, pe mărturisitorii Mei.

O, sfinți iubiți ai Mei, o, slujitori de aur pentru biserica lui Hristos, pentru turma Mea cea de sub suferințele vremii, o, ucenici miloși ca și Domnul vostru, ați suferit dispreț mare și alungare dintre oameni, și în toate v-a ajutat iubirea Mea din voi, și cu care voi i-ați miluit pe cei mulți, pe cei apăsați de ispite, de lovituri fel de fel, de suferințe nemângâiate. Iată, locul pentru întâietate în biserică, cel pentru păstorit turma pribeagă prin vreme, o, nu este acest loc pentru cei curați cu inima și cu viața, și este pentru cei care fac jocul oamenilor puterii peste cei mici ai popoarelor toate. **Iar locul celor ce merg cu Domnul, o, unde este? Este în cer, nu pe pământ, căci și Eu așa am pățit pe pământ**, și M-am întors apoi în cerul cel încăpător și atât de dulce pentru cei ce

[2] ***«Spre întărirea inimilor voastre, ca să fiți fără de prihană întru sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți sfinții Săi».*** (1 Tes: 3/13)

sunt ai Domnului pe pământ, și unde nu le mai pot face rău cei necredincioși și sortiți vremelniciei, după cum își aleg ei faptele vieții.

O, binecuvântată să vă fie mângâierea în ziua voastră de sobor între sfinți, așa cum cei din cer iau de pe pământ sărbătoarea cea pentru voi! De pe pământ, că pe pământ e timpul, o, iubiților, și timpul măsoară, nu e ca în cer, ca în veșnicie, și e lucrul cel în toi pentru cer sau pentru iad, fiecare cum își alege să-și poarte lucrarea vieții de pe pământ, **iar biserica lui Hristos vă are în calendarul ei în ziua aceasta** și aduce vouă amintirea voastră cea de pe pământ și vă așteaptă ea ajutorul cel pentru ea, cel de la sfinții Mei, **căci sfinții stăruiesc[3] înaintea Domnului pentru cei de pe pământ care îi aleg pe ei mijlocitori spre tronul Treimii Domnului**, că e greu pe pământ, și văd aceasta cei din cer și văd mereu.

Iar acum se așează în cartea Mea cea de azi grăirea Mea cu voi, și a voastră cu Mine și cu cei de pe pământ, căci Noi, cei din cer, suntem mângâierea lor pe pământ.

— O, ești plin de mila Ta cerească, Doamne milos. Ești plin de răbdare pentru cei necredincioși, așa cum ai fost și pe pământ Dumnezeul răbdării, Doamne, chiar dacă Duhul Îți ardea pară să faci bine și milă peste tot.

Noi tot așa am fost între oameni, cuprinși eram de milă, iar mila ne umplea de dor să coborâm binele ceresc peste cei îndurerați, dar eram toți sub stăpânirea celor necredincioși și reci cu mila, reci de tot, Doamne, și erau ei oamenii judecății nedrepte, ca unii care spre aceasta s-au ales. Noi însă lucram de partea cerului și tot lucram, până ce am fost opriți să mai stăm în mijlocul turmei Tale, și pe care am mai putut-o ajuta după ce am ajuns în cer cu Tine și mijlocitori la Tine pentru cei așa de apăsați și îndurerați de la duhurile de pe pământ, și care ies din iad[4] și fac vreme rea peste tot.

A rămas în urma noastră turma Ta și striga ea după noi, după ajutor de la Tine, Doamne, dar se împărțea, și ne împărțea pe noi, și ne puneau note cei ce ne împărțeau, că unii cătau cu Vasile, alții cu Ioan, iar alții cu Grigorie. O, n-am putut îndura să vedem despărțire în turma Ta din pricina numelui nostru și a lucrului nostru. O, și am făcut pogorământ pe pământ și am vestit că toți trei laolaltă slujim nedespărțiți pentru ei în cer, și toți avem note mari pentru slujirea cea de pe pământ și pentru lupta în fața necredincioșilor din vreme, așa încât să nu ne despartă în inima lor urmașii și fiii bisericii Tale, Doamne.

Avem încă o și mai mare bucurie împărțită nouă de la Tine, că ne-ai așezat la temelia lucrării cuvântului Tău din vremea aceasta și Ți-am pregătit trâmbița, pe Verginica, Doamne, și am pecetluit-o cu numele Tău, cu Duhul Tău, și trupul și sângele Tău i-am împărțit la începutul lucrării Tale de cuvânt în anul 1955, când am coborât pe nori cu Tine și cu potir din cer în mâini în căsuța ei sărăcuță, după ce ea Te-a ascultat pentru post de patruzeci de zile, ca apoi s-o înzestrezi pe ea cu purtarea lucrării cuvântului Tău prin gura ei de om între oameni și să începi să-Ți

---

[3] ***«Şi strigau cu glas mare şi ziceau: Până când, Stăpâne sfinte şi adevărate, nu vei judeca şi nu vei răzbuna sângele nostru, faţă de cei ce locuiesc pe pământ?»*** (Apoc: 6/10)

[4] ***«Pentru aceasta, bucuraţi-vă ceruri şi cei ce locuiţi în ele. Vai vouă, pământule şi mare, fiindcă diavolul a coborât la voi având mânie mare, căci ştie că timpul lui e scurt.»*** (Apoc: 12/12)

scrii de atunci cartea cuvântului Tău, venirea Ta în cuvânt pe pământ după două mii de ani de la întâia Ta venire, Doamne, după om, căci Tatăl Te trimite, nu Tu ai ales aceasta, iar Tu ești Cel ce asculți de Tatăl, și de la El iei tot ceea ce lucrezi ca un Fiu supus, o, și de la Tine trebuie să învețe toți cei credincioși cum pot fi ei fii ai lui Dumnezeu și cu Dumnezeu în mersul lor pe pământ spre cer.

O, ne-ai împărțit bucurie mare și ne-ai așezat apoi să binecuvântăm și să așezăm din cer mersul lucrării Tale în urma trâmbiței Tale Verginica. Ți-ai așezat grădinița Ta cea de la început și de la sfârșit de timp pe temelie cerească de facere nouă și ai așezat în ea cu noi aici pietricica cea albă și taina cea mare, proorocită prin lucrarea cuvântului Tău din vremea aceasta, așa cum scrie în Scripturi[5] *să fie și să se împlinească, și ai pus deoparte pe poporul cuvântului Tău și îl hrănești curat și neamestecat cu lumea și îl sfințești pe el, iar noi am binecuvântat începutul cel nou, preoție pusă deoparte pentru cele curate din cer, o, și-Ți îngrijești poporul cel apropiat, și cu care Te sprijini, Doamne, pentru mersul Tău de azi, și așa își are rodul ei trâmbița Ta Verginica, și poporul ei a născut popor nou și ai pentru Tine popor, Doamne, o, și ține-l cuminte, ține-l departe de duhul cel pierzător din lume, și ține-l la pieptul Tău duios și milos și ocrotește-l cu puteri cerești și îngerești, că lucrul Tău e greu de purtat, iar ei sunt mici și fără sprijin pe pământ și fără mângâiere, Doamne. O, și câtă mângâiere le trebuie lor prin greu, o, Doamne! Iar noi stăruim înaintea Ta pentru cei plăpânzi, cu care-Ți porți venirea cea de azi și o împarți cu ei și o porți, o, că nimeni pe pământ nu vrea povara Ta s-o poarte, și așa a fost în toate vremile cu omul, Doamne, căci omul nu trage cu Dumnezeu pe pământ.*

În ziua aceasta noi binecuvântăm prin cuvânt iar și iar așezarea Ta cea prin noi întărită încă de la începutul cuvântului Tău prin trâmbița Ta Verginica, și iarăși acum și mereu, că ne-ai însărcinat pe noi arhierei din cer să ne ai pentru ungerea Ta cea de azi, că mare și cerească este lucrarea cuvântului Tău, venirea Ta cuvânt pe pământ, mila Ta pentru om, mila și mângâierea, o, Doamne.

— Iar Eu, Domnul, Mă mângâi, iubiții Mei, că vă am din partea celor din cer slujitori aici cu cei ce-Mi slujesc aici ca să-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele și ale biruinței Mele, că **Eu cu împărăția Mea am venit, și cu așezarea ei**, cu tot cortul ei cel sfânt și ocrotitor, **cu toată taina veacului ce va să fie, și care începe de pe pământ, că Eu pe pământ Îmi am așternutul**, cu ei aici, pe pământ cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, că vin la voi pe pământ, și cu voi sunt, și cu voi lucrez, și cu voi împlinesc cuvântul Meu peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2020.

[5] ***«Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: Biruitorului îi voi da din mana cea ascunsă şi-i voi da lui o pietricică albă şi pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l ştie, decât primitorul»***. (Apoc: 2/17)

«Pe cel ce biruieşte îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu şi afară nu va mai ieşi şi voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu şi numele cetăţii Dumnezeului Meu, - al noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu - şi numele Meu cel nou». (Apoc: 3/12)

«Iar ochii Lui sunt ca para focului şi pe capul Lui sunt cununi multe şi are nume scris pe care nimeni nu-l înţelege decât numai El.

Şi este îmbrăcat în veşmânt stropit cu sânge şi numele Lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu». (Apoc: 19/12,13)

***

Eu sunt Cel ce sunt. Așa Mă vestesc Eu, Domnul Iisus Hristos, celor cărora în ziua aceasta trimit cuvântul Meu, Cuvântul lui Dumnezeu, ca să grăiască Dumnezeu cu ei pe limba Sa. Dacă oamenii grăiesc pe limba lor despre Dumnezeu, Domnul grăiește pe limba Sa pentru toți cei care grăiesc cum vor ei despre Dumnezeu și despre calea Sa cu omul.

Calea Mea cu omul, am spus cu limba Mea acum două mii de ani, am spus că Eu sunt Calea, Eu, așa cum sunt Eu, nu cum este omul care-și alege după mintea și după dorirea sa calea spre Dumnezeu. Iar în ziua aceasta grăiește Însăși Calea cu căile pe care oamenii și le aleg spre Dumnezeu ca să-i aibă Dumnezeu pe ei ai Săi, zic ei.

O, nu așa. **Nu oricine poate grăi despre calea cu Dumnezeu**, și iată, e în floarea ei vremea despre care am spus în cuvântul Meu acum două mii de ani că se vor ivi tot felul de prooroci mincinoși ca să strâmbe calea spre Dumnezeu a oamenilor, iar apoi am spus răspicat ucenicilor Mei despre această vreme primejdioasă pentru cei credincioși de la sfârșit, și erau ucenicii Mei îmbrăcați în Duhul Sfânt, așa cum le-am făgăduit când M-am întors la Tatăl acasă după învierea Mea.

O, și voi grăi acum despre calea către Dumnezeu și voi merge cu graiul Meu în lungul și-n latul pământului, iar grăirea Mea va rămâne scrisă pe pământ și în cer, căci Eu sunt Cel milos și întind mâna după om, numai să creadă el cu putere în cuvântul lui Dumnezeu din vremea aceasta și în puterea lui, căci vin pe pământ cuvânt, precum este scris să vin, și credință doresc să găsesc pe pământ dacă vin spre om.

Întâi las cuvântul împăcării și al mângâierii peste toți și peste tot pe unde va pătrunde cuvântul Meu, și spun:

Pace vouă, celor cu care Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc în ziua aceasta, întâia duminică a postului mare, a dreptei credințe, **duminica ortodoxiei, calea cea dreaptă cu Dumnezeu a omului care voiește să meargă cu Domnul pe cale!**

Este scris în lege și în prooroci despre Mine că voi fi Cuvântul lui Dumnezeu (*Apoc: 19/13*) peste pământ la sfârșit de timp și că voi fi însoțit de oștiri de sfinți, iar cei care nu folosesc cu inima și cu credința lor vicleșugul, aceștia Mă pot recunoaște în acest cuvânt și pot spune cu credință sfântă: „Doamne, grăiește-ne nouă, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”, iar Eu să spun inimilor luminate cu cuvântul Meu: „Veți vedea cerul deschis, și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se, ducând și aducând, și iarăși aducând și ducând pe Dumnezeu Cuvântul peste pământ”, căci Eu lucrez pe pământ între oameni cuvânt în ziua aceasta și se duce la Tatăl cuvântul Meu, ca și acum două mii de ani când grăiam pe pământ cu Tatăl și Îi ceream, iar El Mă asculta și împlinea ceea ce Îi ceream, căci am spus Tatălui în văzul și în auzul ucenicilor Mei: ***«Tată, Eu știu că Tu Mă asculți, dar Mă rog pentru ei ca să vadă ei că Tu M-ai trimis!»***, o, și apoi am strigat la Lazăr cel mort de patru zile să se trezească și să iasă la vedere viu, iar legătura Mea cu Tatăl a lucrat la vedere, căci am spus: ***«Ca să creadă ei, Tată, ca să vadă ei că Mă auzi, că Mă asculți și că Eu nu fac nimic decât de la Tine, căci sunt Fiul Tău»***.

O, așa fac și acum în ziua aceasta și spun: Tată, ceea ce-Mi dai Tu, aceea grăiesc în ziua aceasta, și nu fac de la Mine nimic, pentru că nu fac voia Mea, ci voia Ta o fac, Tată ceresc.

— Iar Eu, Tatăl, grăiesc și spun celor cu care Tu grăiești acum, Fiule scump al Meu Iisus, și le spun tuturor așa:

Amin, amin zic vouă, tuturor: fiecare părinte se bucură de copilul lui și-i face numai bucurii și numai mângâieri. Eu însă am plâns și plâng de șapte mii de ani, plâng cu Fiul Meu Iisus Cel iubit și plângem cu dorul foc, că am făcut la început om după chipul și asemănarea Noastră ca să Ne bucurăm cu el și de la el, dar dacă el n-a fost copil, o, n-a dat să înțeleagă ca un copil, și L-a îndurerat adânc pe Dumnezeu, căci n-a ascultat, și s-a pierdut de Dumnezeu, iar Dumnezeu a plâns și plânge, o, și plânge mereu, plânge că a trimis pe Fiul Său, cu Care El plânge, și a venit pe pământ Fiul lui Dumnezeu și S-a făcut mic de tot și S-a cuibărit ca un pui în pântecele curat al Fecioarei proorocite ca să-L poarte pe Dumnezeu, o, și S-a născut El Prunc mic, și a fost Dumnezeu Copil ascultător, și a stat sub creștere și sub ascultare a stat, o, și pe cruce a fost ridicat să stea ca să moară ca omul, să moară prin cruce pentru om, și ca să-l atragă pe om spre Tatăl, spre Cel ce a zidit omul. Iar Eu plâng cu Fiul Meu Iisus Hristos și așteptăm cu Duhul Sfânt Mângâietorul ca să-l cuprindem pe om sub taina nașterii din nou, de sus.

Iar în ziua aceasta mare, Fiule Iisus, Eu, Tatăl, grăiesc peste neamul omenesc și spun pentru cuvântul Tău de azi peste ei: **Precum apa pregătită de preot pentru ziua de Bobotează primește peste ea cuvântul sfințirii și se face aghiasmă sfântă și ocrotitoare de rele și sfințitoare peste om, și rămâne ea limpede și proaspătă mereu, și cu puterea lui Dumnezeu peste ea oricâți ani ar sta ea păstrată de om, minune a Duhului Sfânt de peste ea, tot așa să se aplece prin acest cuvânt toți cei credincioși și să primească ei sfințirea minții și a înțelepciunii minții, și apoi a inimii, și apoi prin credință să cunoască mintea omului calea cea una, pe care se merge cu Dumnezeu.**

Iar Eu, Tatăl, pecetluiesc acum pentru mintea omului ceea ce am grăit și am hărăzit să poată omul, să poată să creadă de la Dumnezeu și ca Dumnezeu, căci iată, credința nu este a tuturora, ci numai a acelora ce se sfințesc cu viața, și apoi cu purtarea lui Dumnezeu de către ei prin Duhul Sfânt Mângâietorul, având Acesta orânduiala Sa prin biserică, **căci biserica cea care are calea, adevărul și viața este cea lăsată de Tine prin ucenicii Tăi, Fiule Iisus, iar ei au pus-o în lucru din ucenici în ucenici, și se cheamă ea calea cea dreaptă, calea lui Hristos cu omul, calea ortodoxiei**, de pe care mulți, mulți, o, prea mulți au plecat și s-au dus în lături după mintea lor, iar biserica Ta a rămas pentru cei sfinți, pentru cei care s-au sfințit pentru Tine și pentru ea, ca să nu fie ea biruită, și să rămână rădăcina ei și să dea muguri spre cer prin duhul umilinței și al ascultării, lucrări pe care le-au părăsit cei ce s-au tras de sub binecuvântarea cea prin sfinți lăsată. Dar sfinții au rămas și sunt, și este armată de sfinți purtători de Dumnezeu și e plin cerul de lucrarea lor pentru cei de pe pământ, care cred prin credința sfinților Domnului, o, și avem rod în cer, Fiule scump, și lucrăm de sus, și iată, și jos lucrăm să îndreptăm căile și să netezim peste tot, ca **să se vadă calea, că Tu ești Calea, Fiule Iisus**, o, dar cine Te mai cunoaște, oare, așa cum Tu ești, cine, Fiule? Cine mai vrea să se tragă de partea Ta, după chipul și asemănarea Ta?

— O Tatăl Meu, binecuvintează-Mi cuvântul, ca să Mă fac prin el cunoscut așa cum sunt Eu tuturor celor ce au strâmbat căile oamenilor, de nu mai știu oamenii calea spre Dumnezeu, și calea lui Dumnezeu spre ei!

Vin din partea Ta după om, Tată iubit, și lucrez lucrarea Ta, Tu în Mine, și Eu în Tine și în cei ce cred în venirea Mea cuvânt pe pământ, ca să creadă și alții mulți că Tu M-ai trimis și Mă trimiți, că Tu lucrezi, și că Eu sunt Fiul Tău ascultător, și de la Tine iau, căci scris este: ***«Noi le facem pe toate!».***

Acum, ascultați voi, toți cei de pe pământ, care vă credeți pe calea cea cu Dumnezeu, ba și voi, cei care nu credeți nimic sau în nimic din cele ce sunt de la Dumnezeu și cu Dumnezeu între cer și pământ:

Amin, amin zic vouă tuturor: Eu sunt Cel ce sunt! Eu sunt Păstorul Cel bun, Care Și-a pus viața pentru oile Sale și Care are și în alte staule oi care să le aducă la El, la calea care este cale a Sa, calea cu Dumnezeu pe ea.

O, nu poate omul să-și aleagă calea lui cu Dumnezeu, nu poate, decât dacă o ia pe cea care am așezat-o și am pecetluit-o Eu prin sfinții bisericii Mele, căci biserica Mea este biserica sfinților Mei, a celor ce se sfințesc pentru Mine ca să-Mi fie ei locaș, și apoi împreună turmă a Mea.

O, luați aminte la cuvântul gurii Mele în ziua aceasta a Mea cu voi în grăire, că ne întoarcem la începutul bisericii Mele și a cărării credincioșilor Mei; iar cine nu voiește să audă și să citească istoria cea de atunci a bisericii lui Hristos, a celor dintâi ucenici ai Mei și a celor lăsați de ei din unii în alții ca și cei de la început, (*A se vedea viețile sfinților din Pateric, Sinaxar și Filocalia, n.r.*) o, cine nu voiește să audă, să nu audă, să nu cunoască ei aceasta, că nu sunt împinși să creadă, dar sunt rugați **să ia aminte că biserica lui Hristos nu este așa cum își alege omul să fie ea, ci așa cum a fost așezată ea și întărită pe stâlpi tari odată pentru totdeauna și lăsată sfinților Domnului.**

O, dar cine sunt cei care au fost și sunt cei sfinți ai Domnului? Sunt cei ce se sfințesc pentru El, sunt cei ce cred și lucrează ca și cei de la început, de unde a început credința și calea omului cu Dumnezeu. **A venit apoi vremea când prin Duhul Sfânt s-au ridicat cu putere de sus cei trei mari arhierei ai turmei ortodoxe, Vasile, Grigorie și Ioan, peste care s-a coborât marea lucrare a Duhului Sfânt și multa ei putere, și au așezat ei rânduială tare pentru cei ce se vor învrednici pe calea ortodoxiei cu viața lor spre Dumnezeu, iar Duhul Sfânt a pecetluit înțelepciunea aceasta coborâtă și lucrătoare cu multul peste ei și a lăsat pe cele din ale Mele luate și vestite să fie așezate peste cele sfinte și peste cei sfinți ai Domnului. La acești trei mari și sfinți arhierei ai bisericii Mele sunt adăugați pentru întărirea bisericii sfinților arhiereul Nicolae, arhiereul Spiridon, arhiereul Haralambie**, câțiva din ei numiți acum în grăirea Mea despre începutul cel sfânt al lucrării bisericii Mele, întărită prin sfinții plini de umilință și de smerenie a inimii și de nevoință prin lepădarea de sine, așa cum cer Eu, Domnul, celor ce merg cu Mine pe cale, și au mers ei și mulți ca ei cu lupte grele între cei sfinți ai Mei și vrăjmașii credinței drepte. Iar după o mie de ani de la punerea temeliei bisericii Mele prin ucenicii Mei, o, a fost să vină vremea rupturii (*Anul 1054 – separarea Bisericii Catolice, n.r.*) și dacă a venit această vreme, Eu,

Domnul, am rămas cu puțină turmă, că mare parte din ea și-a ales drumul ei, a dat cu bobii ca să-și aleagă rânduială pe plac, dar, ieșind de sub ascultarea cea de la începutul bisericii, s-a împestrițat orânduiala ei în fel și chip, ca apoi să vină peste turma despărțită rupturi din vreme în vreme, (*Cultele protestante și neo-protestante, n.r.*) până ce au ieșit mai multe cărări și nume de cărări, multe alegeri de cale fiecare după plac, iar Eu, Domnul, am rămas credincios și întreg cu cei ce au stăruit să meargă după dreptarul cel prin sfinți pecetluit pentru duhul și trupul și mersul bisericii Mele.

Și iată, au trecut două mii de ani, iar Eu sunt întreg ca la început, și nedespărțit sunt, și **lucrez cu Tatăl prin orânduiala rămasă și păstrată prin biserica ortodoxă, mireasa cea statornică pentru Mirele ei**, și care cere la Tatăl iertarea greșalelor ei, așa cum și ea iartă celor ce greșesc asupra ei. Iar prin vreme, de la o vreme la alta sunt și au fost mulți, și vor fi încă mulți care se apleacă **să cunoască amănunțit adevărata istorie și mersul cel credincios al sfinților bisericii Mele** și trag ei cu credință pe calea cea una adevărată și păstrată la rădăcina vieții plăcută Mie pentru biserica Mea.

O, nimeni, nimeni nu Mă poate batjocori pentru mersul bisericii Mele prin vreme, chiar dacă au fost și încă sunt dintre cei ce nu merg frumos cu viața după orânduiala sfinților bisericii, căci oamenii cad în păcate, dar au la îndemână pocăința și ridicarea, și spun aceasta pentru că văd îndrăzneala proorocilor mincinoși și tot spun ei de colo-colo că au plecat din rânduiala cea din părinți a bisericii pentru că slujitorii ortodoxiei sunt nevrednici, sunt necinstitori de Dumnezeu, nepăsători de turmă. Dar și Eu îi întreb pe acești batjocoritori: ei erau sau sunt vrednici, de s-au tras să asculte de chemări străine de glasul Domnului? Sau sunt proști cei care stăruiesc cu statornicie pe calea credinței părinților sfinți, iar cei ce pleacă aiurea sunt cei deștepți cumva, și de deștepți ce sunt pleacă? O, ba nu așa, ci sunt aceștia cei ce s-au lăsat păcăliți și smulși din rădăcină și sunt îndărătnici și trufași, și sunt îmbătați de o dragoste străină de duhul umilinței întru Hristos, chiar dacă ei simt, vezi Doamne, că iubesc pe Dumnezeu și că prin această dragoste a lor atrag și salvează și pe alții spre Dumnezeu. **O, cine-i trimite pe aceștia să facă ce fac ei? O, nu Eu îi trimit. Ei sunt proorociți că se vor ivi, că vor ieși din turmă și vor înșela pe cei neiubitori de Dumnezeu și vor spune că e la ei Hristos, chiar dacă nu pot arăta pe Dumnezeu cu ei.**

O, și cine sunt cei înșelați de ei? Sunt cei ce nu cunosc istoria și statornicia și nevoința sfinților și întemeietorilor bisericii Mele prin Duhul Sfânt lăsat de Dumnezeu peste ei. Cei înșelați sunt cei care nu s-au ocupat cu mintea și cu inima să-L cunoască și să-L urmeze pe Domnul, iar când li se arată momeala li se pare că a ieșit Domnul în calea lor.

Eu însă am certificat de naștere ca și omul, și tot așa are și biserica Mea, dar cine să le spună aceasta la cei înșelați, și care nu știu că **Dumnezeu este mărturisit prin sfinți**, prin ucenici, prin nevoitori, prin învățători încercați și înțelepți cu multul, neluați din drum, nu oricum formați, ci prin lepădare de sine lăsându-se ei luminați și înzestrați de Dumnezeu pentru oameni?

O, și Mă uit cum cei care stau la răspântii vânători de suflete caută după cei cu vază, după unii cunoscuți cu mare nume printre oameni și-i trag pe ei ca să fie crezuți aceștia apoi, și ca să-i tragă ei și pe alții necunoscători pe calea cea sfântă, zic ei, o, și rămân aceștia tot în voile lor, nu în voile Mele, și nu au ei pecete cunoscută de Dumnezeu, și se lasă păcăliți de orice cursă le iese în cale. Dar Eu le spun răspicat la toți cei pescuiți și păcăliți, și le spun așa și la pescari și la prada

lor, le spun: ***«Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Săi»***. Așa este scris, și nu este altfel, și nu este cum vrea omul, căci omul primește ceea ce merită și găsește ceea ce caută, iar el crede că găsește pe Dumnezeu. **Dar cine voiește să-L găsească pe Dumnezeu pentru viața lui, Eu, Domnul, le spun la toți cei care caută, că prin biserica Sa Se lasă El cunoscut și găsit și dăruit în dar celor ce se sfințesc pentru El, căci biserica Mea este a sfinților Mei, a celor ce pășesc treaptă cu treaptă spre cunoașterea de Dumnezeu și spre ascultarea de El.**

Iar acum spun: **Cei ce voiți să fiți cu Dumnezeu după adevăr, Eu sunt Calea cea pentru voi, și nu vă pot călăuzi decât spre biserica cea așezată de Mine prin sfinți și prin părinți și prin mucenici mărturisitori credinței sfinte, iar calea se numește după limba oamenilor biserica ortodoxă** și toată rânduiala ei pentru cei care se fac fii ai lui Dumnezeu prin biserică, căci altfel de fii nu cunoaște Dumnezeu a fi ai Săi, decât dacă vin spre adevărul cel prin biserica Sa, spre încreștinare și spre viață pentru credință apoi.

Așadar, aceasta este calea despre care Eu, Domnul, spun că Eu sunt Calea. O, atât de frumoasă este istoria bisericii Mele, atât de frumoasă! Dacă ar vrea omul să intre pe făgașul ei s-ar umple de înțelepciunea sfinților Mei și ar fi îmbrăcați în lumina cea de sus, iar Eu, Domnul, spun în ziua aceasta însemnată cu numele de duminica ortodoxiei, și spun la toți cei care vor să încerce iubirea lui Dumnezeu prin biserică, buni sau răi, ortodocși sau despărțiți pe alte căi, și spun așa: **O, faceți cruce cu cele trei degete mari împreunate ale mâinii drepte și însemnați-vă trupul pe frunte, pe piept, pe umărul drept și pe cel stâng apoi și spuneți: „Doamne, miluiește-ne pe noi!", și veți vedea minuni și răsturnări de demoni, și pe satana urlând în urma voastră**, și veți vedea împliniri mântuitoare vouă în vremi de război cu diavolul, o, **că lipsește de la oameni arma biruinței, crucea și obișnuința cu ea a celor botezați, lipsește crucea de la ei așa cum îi lipsește soldatului arma sa în vreme de război.**

O, nu voiesc să suferi primejdii, (*Acum de la pandemia de corona-virus, n.r.*) țară română, țara Mea, țară ortodoxă, dar **fă cruce îți spun, și așează cruci peste tot meleagul tău, și faceți cruce, fii români, că a venit Hristos pe pământ și a îmbrățișat crucea pentru voi**, pentru cei ce cred venirii Lui atunci, iar voi păstrați-vă în credința bisericii cea de la început, o, și chemați-Mă lângă voi, căci fericiți sunt cei ce Mă aleg de izbăvitor al lor la vreme de necaz!

O, iată ce povețe sfinte vă dau încă: **Nu vindeți și nu cumpărați duminica, fiilor**, căci este ziua Domnului, e ziua învierii, fii români! **Faceți-vă cărare pe cale cu stropitoarea cu aghiasmă! Faceți cruce peste toate și peste voi, peste apă, peste hrană, peste tot lucrul vostru, peste calea pe care umblați!** O, faceți rugăciune spre Dumnezeu în culcare și în sculare, când stați la masă, când mergeți la lucru, căci David, unsul Meu, era împărat cu atâtea griji purtate în toate zilele domniei lui peste țara lui, dar totdeauna avea timp destul să-I vorbească lui Dumnezeu la bine și la greu, să aducă înaintea Mea pe toate ale lui dureri și bucurii, să se culce și să se scoale cu Dumnezeu, să-L slăvească pe Domnul cu inima și cu glasul în toată vremea, o, și iată dragostea și trăirea cu Dumnezeu în toate și tot timpul. O, cum să-l părăsească Dumnezeu pe un așa om iubitor, și cum ar putea să stea fără Dumnezeu un așa suflet îndumnezeit?

O, nu părăsiți țara asta binecuvântată mult, fii români! Nu căutați cald să vă fie și atât, căci pentru credință trebuie stăruință și răbdare și statornicie, și toate prin iubire. **O, nu fiți păsări călătoare**, care se duc departe de teama frigului, că multe din păsărele sunt pildă de statornicie și

rămân acasă și îndură frigul și gerul, iar dintre ele cad mucenițe prin răbdare, dar rămân acasă și caută pe la creștini, care le pun hrană prin copăcei și apă călduță când e prea ger, și iată pildă pentru cei care iubesc și rabdă statornici pentru Dumnezeu și lângă Dumnezeu, **nu prin străini departe**, căci păsările călătoare nu se mai întorc, ci se întorc puii lor primăvara, așa cum a fost și cu poporul Israel când s-a întors din țară străină, căci s-au întors puii lor, iar ei s-au îndărătnicit și nu s-au mai întors.

Voi, cei care ați plecat din biserica sfinților părinți și vă despărțiți și plecați smintindu-vă, o, nu uitați că și voi sunteți păcătoși, iar Eu am spus să nu cadă omul și am spus: ***«Nu judecați, ca să nu cădeți în judecată!»***, să nu cădeți în același păcat prin care voi judecați omul, și apoi să pierdeți pe Dumnezeu și să cădeți spre rătăcire ca plată a celor ce judecă în locul lui Dumnezeu pe om.

Eu sunt Calea, o, Eu sunt, iar voi dați la spate iubirea pentru mama Mea Fecioara și dați pe sfinți la o parte. O, și cu ce și cu cine rămâneți? **Aveți nevoie de mijlocitori spre Dumnezeu, căci așa am lăsat Eu orânduiala prin biserică. Credeți voi că rămâneți cu Dumnezeu după ce faceți aceste păcate?** O, iată ce greșeli grele aveți, și pentru care sunteți aruncați de pe cale, iar voi trăiți cu gândul că ați găsit calea, după ce vă duceți de pe cale. Dar pe cei ce vă atrag, voi nu știți că sunt cei înșelători, care împlinesc Scriptura despre cetele de prooroci mincinoși, care se ivesc să încerce să fărâmițeze turma Mea, precum este scris ca să se știe când se va ivi aceasta.

Vin astăzi prin cuvânt și vă spun vouă: Nu sunteți pe cale cu Dumnezeu. Sunteți pe o cale aleasă de voi, și de cei ce vă înșeală pe voi pentru slava lor, căci **Eu sunt Calea, și această cale este prin biserica ortodoxă.**

Iar azi este scris în istoria bisericească la începutul ei, când se tot iveau erezii fel de fel și vreme grea de tot, și când se izbea în biserica Mea din toate părțile, și atunci sfinții bisericii au pus rânduială peste tot locul împotriva celor ce loveau rânduiala cea sfântă a bisericii, și au scris ei carte de anatemizare asupra ereziilor vremilor, și iată, se citește astăzi în biserici anatemele peste toți cei care au călcat și calcă peste **cele odată așezate pentru totdeauna prin sfinți peste biserica Mea, cea de două mii de ani a Mea și credincioasă Mie**, iar dacă nu este iubire de Dumnezeu, este scris de ucenicii Mei pentru cei neiubitori: ***«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu să fie anatema!».***

Și acum, îndemnul cel plin de milă îl las peste toți cei care caută calea, și spun: **Eu sunt Calea, și am lăsat-o pe ea moștenire sfinților părinți, care au întărit pe temelia ei biserica Mea, biserica creștin-ortodoxă**, iar cea care este numită biserică în afara ei, Îmi este potrivnică, s-a tras în lături și și-a făcut calea ei, din care-și au cărări fel de fel cei ce s-au fărâmițat în multe bucăți timp de o mie de ani, după cutremurul cel mare din viața bisericească a creștinilor care au păstrat întâia mie de ani calea cea dreaptă a mersului cu Dumnezeu pentru om, **și a împărățit Dumnezeu o mie de ani cu dreapta Lui cărare**. Iar cei ce au slujit cu credincioșie în acest timp, sunt sfinții care împărățesc în cer cu Mine, și care au grijă de cei credincioși ai lor în fiecare țară creștin-ortodoxă, și fiecare țară are armata ei de sfinți, și mulți sfinți au românii, și mulți sfinți au rușii, și mulți sfinți au țările de demult tari în credință, și care s-au păstrat cu credința tare în prima jumătate de vreme a bisericii pe calea cu Dumnezeu prin sfinți păstrată între pământ și cer, și a venit apoi despărțire mare, și durere tot la fel.

Și acum, pace vouă, celor ce auziți această epistolă sfântă, cu mare milă lăsată peste voi în zi de duminica întâi a postului mare, duminica ortodoxiei!

O, pace vouă, dacă voiți! Eu sunt Calea, dacă voiți să credeți că Eu sunt Cel ce grăiesc acum cu voi, că Eu sunt Cel ce sunt, dacă voiți să credeți.

Și acum pun pana jos, după ce-Mi pun numele peste scrisoarea Mea spre voi, cei ce credeți, și cei ce nu credeți acest cuvânt ieșit din gura Mea.

Iar Eu sunt Iisus Hristos, trimisul Tatălui pe pământ spre voi.

Și pun acum încheiere cuvântului așa cum l-am și început, și spun: **Eu sunt Cel ce sunt!** Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a Dreptei credințe, din 08-03-2020.

***

O ceată de îngeri vestitori sună din trâmbițe și spune:

Coboară Domnul cuvântul Său peste pământ pe vatra neamului român, spre care-Și are cărare cu cuvântul de mai bine de șaizeci de ani! Coboară Domnul, și se scrie pe pământ grăirea Sa și se cheamă ea Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul peste pământ, El, și pacea Sa. Amin.

Pacea Mea o aduc acum și o las și o dau celor fără de pace, (*Din cauza pandemiei de corona-virus, n.r.*) ca să aibă ei pace apoi! Nu precum știe duhul lumii pacea, nu așa dau Eu pacea Mea, ci așa cum știe Dumnezeu lucrarea păcii, **adică pace între om și Dumnezeu, între Dumnezeu și om, frica de Dumnezeu**, cea care îl înțelepțește pe om, și apoi iubirea, ca să iubească omul ca și Dumnezeu și să fie pe pământ ca și în cer voia lui Dumnezeu, că toți creștinii spun: ***«Tată, facă-se voia Ta pe pământ ca și în cer, și dă-ne pâine și dă-ne iertarea greșelilor așa cum și noi le facem semenilor noștri, și dă-ne izbăvirea de ispite și de cel rău, Tată»***. Iar ca să fie împlinire de la Dumnezeu prin rugăciunea aceasta spre Tatăl, trebuie ea rostită cu tot adevărul inimii omului creștin, **căci împărăția lui Dumnezeu cu omul este așa cum o țară are peste ea o carte la care nu se poate oricum umbla, decât împlinind cerințele ei** (*Constituția, n.r.*), **și tot așa și cu împărăția lui Dumnezeu este, și este rânduire prin Duhul Sfânt și pecetluită de sfinți și de părinți prin biserică la începutul ei, iar dacă se adaugă ceva prin sfinții bisericii trebuie să fie aceasta în acord cu Duhul Sfânt, cu Dumnezeu, cu legile sfinte**, nu cum dă omul să răstoarne pe cele așezate prin sfinți, și care trebuiesc întărite mereu, și nicidecum schimbate, căci cine schimbă pe cele așezate de Dumnezeu umblă la temelia casei lui Dumnezeu, și este scris despre cel ce face un așa păcat, căci cine strică templul lui Dumnezeu îl strică Dumnezeu pe unul ca acesta.

Acum Mă apropii cu pacea Mea cea de sus și spun: Pace ție, popor român! Întărește-te în Dumnezeu și nu te clătina, (*De frica corona-virusului, n.r.*) și spun aceasta și mai-marilor de peste tine, iar slujitorii de biserică știu din cărțile bisericești ce trebuie să se facă acum între rugăciunile

către Dumnezeu, și **apoi untdelemnul sfințit, sfântul maslu**, și apoi să lucreze peste turmă puterea sfintei cruci, așa cum este ea întărită prin sfinți **să se facă cu cele trei degete alăturate, și să se așeze peste toate trupurile acest semn, atingându-și fiecare fruntea, apoi pieptul, umărul drept și cel stâng, și prin acest semn se face ocrotire mare odată cu rugăciunea inimii și a buzelor spre Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt**, iar dacă este ascultare bisericească trebuie să se împlinească vremile de post odată cu rugăciunea cea stăruitoare. O, că dor Mi-a fost și-Mi tot este dor de turma creștină s-o văd ascultând și împlinind voia lui Dumnezeu peste ea, căci **grija și teama cea de acum** (*Care a cuprins întreaga lume, n.r.*) **au început mai cu putere odată cu sosirea vremii postului mare**, când creștinii nu trebuie să se atingă de mâncare unsă, de bucate oprite pentru vremea de post, iar această orânduială sfântă este trecută în calendarul creștin al sfinților Mei, și **frică ar fi să-i fie oricui calcă orânduielile sfinte, o, și n-ar mai veni peste pământ nici un rău**, și iată, aceasta este pacea Mea pe care o dau turmei creștine, ea este împăcarea omului cu Dumnezeu prin voia Tatălui ceresc pe pământ ca și în cer, o, și nu mai este această rânduială peste creștini, iar **această neorânduială atrage plata neascultării.** Dar este la îndemână arma pocăinței și darul lui Dumnezeu apoi, iertarea celor ce se căiesc de greșeli și de călcarea rânduielilor sfinte, căci oastea creștinătății de pe tot pământul pe unde este ea, are acum peste ea rânduiala postului mare și-I este dor lui Dumnezeu să-Și vadă turma ascultătoare prin iubire, căci iubire mare trebuie între om și Dumnezeu, și vine apoi iubirea și mila Domnului peste cei ce iubesc și împlinesc iubirea și numele lor de creștini, și vine ocrotirea de cel rău.

Și amintesc acum de minunea cea mare din vremea când a scos Dumnezeu prin Moise pe poporul robit în Egipt și când pentru umilirea lui Faraon și alor lui a venit pedeapsa ca să poată Dumnezeu să dezlege calea celor ce aveau să iasă din robie, o, și **nu se lipea pedeapsa pe nici unul din neamul lui Israel**, ci numai de cei încăpățânați ai Egiptului, care se împotriveau voinței lui Dumnezeu, și a scos Domnul nevătămat pe poporul dezrobit atunci, și care **a înțeles să împlinească întocmai voia lui Dumnezeu**.

O, așa și acum, las cuvânt și îndemn peste turma creștină să împlinească ea voia lui Dumnezeu, cu post și cu rugăciune chemătoare, ca să vin cu îngerii și cu sfinții, precum este scris să vin când vin pe pământ cuvânt, și să ocrotesc acum cu mână tare pe cei ce ascultă și se bizuie pe iubirea și mila Mea. **Tot răul care vine când vine nu este să vină fără voia lui Dumnezeu, și-și cere satana voie**, după ce vede că fac oamenii voia celui rău și vrăjmaș Domnului și omului.

Dar Eu, Domnul, aștept omul să Mă strige ca să vin. Chiar dacă sunt din cei ce nu cred în Dumnezeu, dacă aceștia Mă strigă în vreme de necaz cu credință și cu toată inima, Eu vin și-Mi arăt slava, **vin și fac izbăvire, vin, că este scris să vin la strigarea inimii omului**.

O, popor român, o, țara Mea ortodoxă, iată ce spun: **Eu, Domnul, de aceea mai țin pământul, pentru țările care au ortodoxia ca biserică a lor, căci biserica ortodoxă și cei ascultători din ea sunt mireasa Mea, căci Eu sunt Mire și am mireasă, și toți sfinții ortodoxiei de două mii de ani au fost și sunt mireasa Mea, turma Mea, odihna Mea pe pământ, casa Mea și toată rânduiala ei cea sfântă**, numai să fie ea ținută cu sfințenie, căci **viața sfântă este de la Dumnezeu**, iar păcatul este de la diavol, dar este pocăință pentru păcat, și iată, strig pe fiii bisericii ortodoxe și spun lor mai întâi: **Pocăiți-vă, că împărăția cerurilor este cu voi și știți cum este ea, și trebuie s-o împliniți cu viața voastră sfântă pe pământ între oameni!**

Și strig acum și la toți ceilalți: **Pocăiți-vă și cereți Domnului vreme de pocăință și cereți înțelepciune de sus peste voi, ca să vi se descopere vouă cărarea cea dreaptă, cărarea împărăției Mele cu omul**, și de la care s-au tot abătut mulți, mulți în ultima mie de ani de la învierea Mea dintre cei morți.

O, fiilor creștini de peste tot ai bisericii ortodoxe, stați în arborele cel sfânt al bisericii Mele așezate prin apostoli și prin sfinți, și udat la rădăcină mereu prin mărturisitorii sfinți și hrăniți cu legi sfinte și ținuți pe stâlpii tari ai harului de sus. Și apoi unitatea aceasta s-a clătinat, că mulți slujitori și-au luat obiceiurile lor și s-au tras cu ele spre margini și și-au făcut propriile grupuri, și apoi grupuri din grupuri cum a voit fiecare, și n-au mai ținut dreptarul cel de la început rămas de la sfinții cei plini de har, și care au căzut jertfă pentru credința cea din părinți. Dar iată, Eu, Domnul, vin și strig să se facă aducere-aminte de cele dintru început și **să se repare ascultarea bisericii ortodoxe de peste tot pe unde ea viețuiește pe pământ**, iar începutul a tot binele este iertarea cea de la Dumnezeu, pentru care trebuie căință și îndreptare și ascultare apoi, **și semnul sfintei cruci, care depărtează orice putere vrăjmașă, orice primejdie rea.**

O, fii români, fii creștini, fii ortodocși, faceți-vă cruce, fiilor! Zidiți-vă în voi o inimă blândă prin smerenie, fiilor, căci smerenia este în cei buni la inimă, duh iubitor de oameni sălășluind în ei cu lucrarea lui cea mângâietoare și iertătoare, căci Eu, Domnul, vă învăț iubirea Mea pe voi și spun: **O, fii români, o, fii creștini, de Mă iubiți păziți poruncile Mele**, că nu altfel puteți să Mă iubiți, nu altfel sunteți voi cei ortodocși ai Mei.

O, cum să mănânce creștinul carne și bucate unse în vremea postului mare în țară ortodoxă cu numele credinței ei? O, nu pot fi ortodocși oricum ortodocșii, decât dacă păzesc poruncile Mele și rânduielile bisericești, iar Eu, Domnul, țin încă pământul pentru aceste țări care au ortodoxia de credință a lor.

O, fii români, faceți cruce, faceți semnul sfintei cruci peste bani, ca să fiți păziți cu semnul sfintei cruci, căci banul este idolul vremurilor, cel la care toți se închină, iar acest idol este vătămător sufletelor și credinței sfinte și sănătății inimii și a credinței și a trupului, fiilor. **O, nu vă încântați cu banul, fugiți de această cursă vătămătoare și mulțumiți-vă cu sărăcia și cu puținul din toate ca să puteți fi creștini**, o, fiilor români, căci viața voastră e mai de preț decât orice bogății și bucurii.

Toți creștinii bisericii ortodoxe să înceapă cu sârguință mare să fie vrednici de sfânta împărtășanie dacă o iau, și de toate cele sfinte ale bisericii. Toți să iubească petrecerea cu Dumnezeu, rugăciunea și cântarea inimilor sfinte, smerenia și blândețea inimii, iertarea, și toate prin iubire și pentru iubire.

Iată ce vă spun: **Sunt în România creștini care țin la locul lor din calendar serbările sfinților așa cum se țin ele în celelalte țări ortodoxe, în Rusia, în Moldova, în Muntele Atos, în Ierusalim**. Și nu de altceva spun aceasta, cât dau să spun că atunci când vin de drept zilele de sărbătoare de sfinți, toți creștinii care s-au dat pe nou (*Pe stilul nou, după calendarul Gregorian în loc de calendarul Iulian, n.r.*) după clătinarea serbărilor sfinților bisericii, fac lucrări care nu se fac în zile de sfinți sărbătoriți prin biserică, și creștinii spală, prășesc, își cos haine, cosesc, zidesc,

iar **aceste lucrări nu se fac în zile de ținere cu sărbătoare**. Și de aceea Mă aplec Eu, Domnul, și plâng cu cei din cer și învăț de sus biserica Mea și aștept ascultare de la creștini, și-i rog pe fiecare în parte să facă în așa fel să socotească bine ca bunicii lor zilele de sfinți și să-i cheme cu rugăciune și cu cinstire pentru ei, căci vai celor ce nu au sfinții în ajutor și în veghe pentru ei pe pământ!

O, nu se coase, nu se spală rufe, nu se sapă, nu se taie lemne, nu se zidesc case, nu se fac lucrări pământești în zile de priveghere ale sfinților cei ocrotitori, ale sfinților bisericii, fiilor, o, și **mai ales în zi de duminică, ziua învierii Domnului.**

O, luați aminte la aceste sfinte îndemnuri lăsate peste voi din gura lui Dumnezeu, și nu vă căinați unii altora și lui Dumnezeu că nu aveți ce mânca dacă nu munciți în astfel de zile. Vă spun Eu, Domnul, că nu aveți dreptate, fiindcă voi nu mâncați cât munciți, căci omului nu-i trebuie atâta mâncare. O, nu căutați să vă căinați ca niște neîndreptățiți, căci când legile sfinte au fost așezate să se țină a știut Dumnezeu că este bine așa, iar ele vă păzesc pe voi de toate relele din viață prin împlinirea lor, și altceva nu vă poate păzi de rele și de dureri fel de fel, că iată, **din pricina păcatelor multe de tot, duhul rău vă aduce plata cea cuvenită, zicându-I lui Dumnezeu că omul creștin face voia lui, și nu a lui Dumnezeu**,.

O, nu vă căinați de mâncare. **Mâncați ceapă, fii creștini. Această legumă vă ține sănătoși, vă vindecă, vă apără de boli, vă învață să postiți și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și mai ales în vremi de încercare.**

Am în România un popor mititel, o mânuță mică de inimi care Mă ascultă și umblă în legile sfinte, lăsate de sfinții și părinții bisericii de la început, și umblă aceștia în duhul Sfintelor Scripturi cu viața lor și aduc Mie rugăciuni pentru ei, pentru poporul român și pentru toate neamurile de pe pământ, ca să facă Domnul înțelepciune cerească peste mari și peste mici, și să fie iubire de Dumnezeu pe pământ în oameni, și apoi credință, și apoi izbăvire, și apoi mântuire și pace, **împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ precum în cer.**

O, nu voiesc să suferi tu primejdii, țară română, țară ortodoxă, dar fii ortodoxă și fii de partea lui Dumnezeu și a sfinților Lui, căci părinții tăi au fost sfinți pe pământ și sunt acum sfinții cerului și ocrotitorii tăi și rugători pentru tine de sus, și **toate țările ortodoxe au deasupra lor cerul lor de sfinți ocrotitori ai lor**, dar tu ești de la început, de două mii de ani ești în dreapta credință, și părinții tăi cei sfinți sunt cei care vreme de o mie de ani de la nașterea ta ca popor născut din cuvântul Meu, odată cu Mine născut pe pământ, au muncit părinții tăi creștini ca să ai tu apoi calea crucii, calea lui Hristos, pe Păstorul Cel cu crucea, calea cea dreaptă a bisericii Mele. Iar după o mie de ani s-a întâmplat ruptura cea usturătoare a trupului bisericii una sobornicească și apostolească, (*Anul 1054, anul separării bisericii de vest – Catolică – de biserica de răsărit, n.r.*) lăsată prin Hristos și cei doisprezece apostoli ai Săi, și apoi prin sfinții părinți ai Duhului Sfânt, **o și a fost mare atunci sfârtecarea turmei**.

A mai trecut apoi altă mie de ani și iată-Mă pe Mine, Domnul, cuvânt peste pământ și strig peste turma cea ortodoxă ca să Mă înțeleg cu ea și spun: **Faceți cruce, fii creștini, faceți cruce peste toate și peste voi, și prin acest semn aveți pecetea sfântă și ocrotirea ei**, și fericiți sunt cei ce Mă au pe Mine Izbăvitorul lor prin împlinirea voii Mele în ei, căci voia Mea în om este mântuirea lui, și este salvarea lui.

Iar vouă, celor ce păstoriți în numele Meu turma ortodoxiei, vă dau povață și vă învăț cu iubire și cu milă, nu vă uniți cu cei ce strică așezămintele bisericii sfinților, căci cei de mai înaintea voastră nu țineau la rang și la scaun, ci țineau la turma și la orânduiala cea din părinții lucrători cu Duhul Sfânt peste turmă, căci ei urmau viața cea sfântă. O, iubiți pe Dumnezeu și biserica Sa! Rugați-vă cu lacrimi pentru viața turmei, și în duhul căinței cereți Domnului iertare vouă și turmei întregi, și fiți treji și sfinți în vreme de ispite și fiți biruitori prin cruce și prin păzirea poruncilor. **De Mă iubiți, păziți poruncile Mele ca să vină Duhul Sfânt și să facă mângâiere peste tot și peste toate, căci L-am promis să vină și să învețe de la Dumnezeu și să cârmuiască El.**

O, popor român, Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, iar tu să fii poporul Meu creștin. Fii cuminte, supune-te stăpânirilor, căci așa este scris, **și fii cuminte până ce mânia va trece și fii cu Dumnezeu și cu poruncile Lui peste tine.**

O, Românie, tu ești țara venirii Mele de la Tatăl acum, după două mii de ani de la învierea Mea, ca să strig peste pământ cu glasul Meu cel izbăvitor și să vestesc vremea Domnului cu tine, aleasa Mea pentru venirea Mea cea de acum. O, deschide Scripturile și-ți întărește din ele viața cu Dumnezeu prin rânduială bisericească, și sălășluiește-ți inima sub acoperământul ajutorului Meu și învață-te să-Mi spui: **Mântuiește, Doamne, poporul Tău creștin și binecuvintează moștenirea Ta! Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu crucea Ta păzește și ocrotește pe poporul Tău!**

O, neam român, sfințește-te pentru Mine și depărtează-te de păcat, căci păcatul este diavol. Stai sub ocrotirea Mea, iar Eu cu spatele te voi umbri, și ca o armă te va înconjura adevărul Meu. Nu te teme de lucrul întunericului, de molimi și de săgeata lor. Pune-Mă nădejde a ta și scăpare a ta și voi porunci îngerilor Mei pentru tine ca să te țină pe mâini îngerești și să calci peste rău, căci Eu sunt cu tine și ascult ruga ta și sunt Cel ce dau mângâiere. Strigă-Mă să depărtez tot răul din preajma ta, și chem prin acest cuvânt pe toți cei drepți cu credința și le spun lor: Sălășluiți-vă sub acoperământul lui Dumnezeu, nădăjduiți în Domnul, în Cel ce izbăvește, o, fiilor creștini, o, fii români, căci ocrotirea Mea este mare și este mereu. Amin.

Soborul celor patruzeci de mucenici încununați pentru cetele cerești în iezerul Sevastei și sărbătoriți bisericește în ziua aceasta, vin aceștia în rugăciune înaintea Mea și se apleacă cerând să aduc pacea și liniștea peste turma creștină și să întăresc mângâierea peste toți, iar Eu ascult pe sfinții Mei și alin și aduc izbăvirea, odată cu rugăciunea celor ce Mă strigă de pe pământ să vin lângă ei, și iată, vin, și sunt cu pacea și sunt cu izbăvirea, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, **Eu sunt izbăvirea celor ce nădăjduiesc întru ajutorul Meu.**

Pace vouă, pace, fiilor români! Pace poporului drept credincios de peste tot pe pământ!

Pace vouă, popoarelor, dacă veți căuta pe Dumnezeu, căci Domnul așteaptă să fie credință peste tot, peste tot pe pământ pentru El! Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci. Sărbătoarea Sfinților Patruzeci de Mucenici din Sevasta, din 22-03-2020

***

Cu suită îngerească și cu cete de sfinți Îmi cobor peste pământ Duhul și Cuvântul.

Să mai spun cine sunt? Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl și sunt Cuvântul Lui, sunt Iisus Hristos Domnul și Mă scriu pe pământ pe vatra neamului român de mai bine de șaizeci de ani și lucrez cu multul și tot mai mult, nu cât omul cel potrivnic Mie, și care se tot încurcă în limbă și în lupta lui oarbă și în lucrarea lui, cu care dă să-Mi prade turma ca lupul flămând după oi, și care-și are vizuina în adânc, în întunericul lui.

Lucrez mult în ziua aceasta, lucrez cu Duhul Sfânt și aduc adevărul prin cuvântul Meu și dau fiecăruia după cum este fapta sa, că asta am de lucrat, că a venit această vreme și voiesc să-Mi cercetez turma creștină și să-i leg ranele și să Mi-o vindec de greșeli și să-i dau mângâiere.

Lucrez pentru tine, turmă creștină a neamului român, și-ți vorbesc cu milă și cu Duhul Sfânt, nu cu televizorul așa cum lucrează omul cel potrivnic, antichrist, cel cu lucrare ascunsă și cu știrile vinovate și cu multa lor minciună și de peste tot, căci adevărul sunt Eu, Eu sunt și Calea, Eu și viața, precum este scris. **O, nu te încredința ajutorului omenesc, turmă creștină**, și nu uita ceea ce-ți spun, căci omul se dă Dumnezeu peste oameni, dar Eu nu te las părăsită și vin și te mângâi și-ți aduc cuvânt din cer, că tu nu găsești milă și grijă pentru tine de pe pământ, dar Eu sunt Cel milos, că Eu Mi-am pus viața pentru turma Mea, pentru biserica Mea, iar Eu nu te voi înșela în iubirea Mea de tine, căci tu ești moștenirea Mea, ești moștenitoarea Mea pe pământ după suirea Mea la Tatăl, după ce te-am răscumpărat prin cruce și prin învierea Mea, iar Eu sunt Stăpân prin tine pe pământ, iubito, și am cârma Mea în tine peste facerea Mea și a ta.

O, țară română, țara Mea de azi, de mai bine de șaizeci de ani îți cânt iubirea Mea de tine pe pământ, și tu nu știi, că n-ai avut cum să știi ce face Dumnezeu pe vatra ta, că a fost vreme de strâmtorare pentru cuvântul Meu de peste tine, dar l-am scris mereu și l-am scos acum deasupra și l-am pus pe apă să meargă, l-am pus pe cale ca să-l găsești, și ca să te găsească și să te hrănești cu mana cuvântului lui Dumnezeu, cu credință și cu înviere și cu mântuire, și să se hrănească toate neamurile pământului din mana aceasta, căci **este scris că se vor îndrepta popoarele spre muntele Meu de cuvânt ca să învețe ele calea păcii, a salvării, a mântuirii, legile Domnului, fericirea popoarelor**, o, și mulți vor vedea și vor crede și se vor îndrepta pe calea crucii, pe calea Mea cu omul, căci fericiți sunt cei ce Mă au pe Mine izbăvitorul lor prin împlinirea poruncilor vieții, căci împlinirea lor aduce salvarea și iubirea, că Eu sunt binefăcătorul omului, Eu, și legile Mele sfinte pentru om.

O, ia aminte, ia aminte, neam român. Îți fac trezirea și-ți dau mângâierea în **vreme de încercare peste tine**, (*Pandemia de corona-virus, n.r.*) și iată, tu trebuie să veghezi pentru cuvântul Meu de peste tine, **căci te-ai abătut de la Dumnezeu**, o, te-ai abătut mult, că **lucrarea lui antichrist te-a înșelat din ascuns**, dar Scripturile Duhului Sfânt au anunțat la vreme că lucrarea omului potrivnic, antichrist, se va scula să amăgească neamurile și să amenințe casa Mea, și **și-a ridicat prooroci mincinoși ca să lovească biserica Mea cea de la început așezată**, și care a mers și merge pe cale, și se numește ea biserica ortodoxă, trunchiul copacului, trupul din care s-au tras mulți vreme de o mie de ani, (*De la separarea bisericii din vest – catolică, de cea din est – ortodoxă, n.r.*) acum, la sfârșit de timp, și aceștia au făcut lucrarea proorocilor mincinoși (*Celelalte*

culte protestante și neoprotestante, despărțite, la rândul lor, de biserica din vest, n.r.) și au sfârtecat trupul bisericii, au călcat via, au rupt ramuri și le-au aruncat la pământ, căci **nesupunerea este lucrarea îngâmfării și este lucrarea lui antichrist, cel care se luptă cu Dumnezeu** și căruia Eu, Domnul, îi vestesc și-i spun acum așa:

… Cu toată ceata ta de argați împrăștiați peste tot pământul **grăiesc acum și spun, și te vestesc că iau biciul ca să nu te mai lupți cu Mine și cu ai Mei de pe pământ**, că pe pământ trebuie să fie ca în cer, nu ca în iadul tău ascuns de fața oamenilor. **Iar țara română, ia aminte ca să știi bine că ea e țara Mea cea de azi**, și rostesc pentru ea și spun: Să piară toată lucrarea ta din țara Mea de azi, că de tine Mi-e milă că **ești om și ai nume de om, dar ai număr ascuns și armată ascunsă sub numărul tău, 666,** dar Eu, Domnul, am armată tare, am tot cerul de sfinți și de îngeri, că tu de o mie de ani, ba chiar de două mii de ani îndemni pe oameni să lepede crucea ca să poți tu birui, dar **crucea este arma care te va birui și te va nimici, că Eu, Domnul, iată, Îmi trezesc turma și pun armele la lucru împotriva ta și vei fi biruit.**

Voi, fii români, împliniți poruncile vieții și ale Scripturii! **Nu vindeți și nu cumpărați duminica**. Mir și agheasmă să vă puneți pe frunte și pe tălpile picioarelor care vă poartă prin locuri pline de păcate, iar **crucea să vă fie pecete, semn ceresc peste voi și apărare în fața lui antichrist, pe care crucea îl sperie de tot și îl ucide, și îl va birui de tot**, căci el a dat și dă pe toți oamenii să-i facă să uite poruncile lui Dumnezeu, care spun: să nu fii desfrânat, să nu mărturisești strâmb, să nu furi, să nu ucizi, să nu te lăcomești, ci să iubești doar pe Dumnezeu, și casa lui Dumnezeu și pe cei ce slujesc în ea pentru oamenii lui Dumnezeu. Iar dacă un slujitor de biserică, de turmă, nu grăiește lui Dumnezeu pe toate ale sale, și ale bisericii peste care veghează și slujește cu viața sa, poate el de capul lui să ocrotească poporul și Duhul lui Dumnezeu pe masa bisericii slujită de el? O, nu, ci toate cu Dumnezeu, și nimic fără Dumnezeu să nu se facă prin biserica Mea și peste ea.

Să iasă dintre români păcatele Sodomei și ale Gomorei, și păziți-vă țara de păcat, fii români, **că la păcat trage moartea**, o, și a greșit dureros țara română că s-a băgat în amestecătura cea fără Dumnezeu. Și a greșit dureros biserica neamului român că s-a lăsat și ea atrasă de amestecătura cea fără Dumnezeu, și cu nume de biserică, dar Eu, Domnul, îi șterg acum vina, căci Eu o iubesc cu mare iubire, ca pe o nădejde a Mea o iubesc, și o rog pentru iubire de Dumnezeu peste ea.

Eu iert greșeala ta, o, biserica Mea cea din români. Îi iert acum și pe slujitorii care au greșit asupra Mea și asupra capului tău, de s-au dus la întâlnirea cea care slujește amestecării lui antichrist, (*Au participat la „Sinodul Ecumenic din creta”, n.r.*) că n-a ascultat când am vestit-o să nu se ducă, și **M-a ascultat biserica rusă și a primit ea cu credință cuvântul și a rămas departe de acest păcat al amestecăturii cu față ascunsă sub numele de ortodoxie**, dar Eu, Domnul, vin acum și șterg vina și îndemn pe preoți și pe arhierei să se ridice prin harul Meu și să facă mângâiere peste turmă și pocăință împreună cu turma, și să aducă înaintea Mea rugăciunea cea din cartea de slujbă bisericească, rugăciunea pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința, căci în rugăciunea aceasta sfântă este și pocăință, este și chemare, este și îndurarea Mea. Iar legea păcatelor Sodomei și ale Gomorei să fie depărtată din țară prin biserică, căci aceste păcate atrag mânie, atrag lucrarea diavolului și pedeapsă peste toți.

Oamenii creștini știu Scripturile, nu numai antichrist le știe, și să știe el că **semnul creștinilor este crucea**, iar omul cu inima de fiară va fi nimicit cu suflarea gurii Mele, precum este scris în Scripturi, și iată-Mă asupra sa, și îl voi lovi cu întuneric, cu orbire îl voi lovi pe cel ce nu suportă lucrarea cea de la Dumnezeu, iar biserica Mea se va zidi și **se va sfinți, pe frunte cu arma ei, cu crucea**, și sfinții vor birui și vor judeca lumea cu milă, precum este scris, și **creștinii Mei se roagă la cer și-și fac semnul sfintei cruci peste ei, peste casele lor, peste toate ale lor, peste țara lor ortodoxă.**

Și toate țările ortodoxe ridicați-vă acum și **țineți crucea sus, sus, căci cu ea veți birui și vă veți întări**, și va tot ocroti ea biserica Mea, căci Eu voi fi mereu cuvânt peste ea, și Duhul Sfânt va lua din al Meu și va aduce veste peste ea din cer, și va fi ca în cer pe pământ, și trebuie tot timpul împliniri sfinte prin biserică, măi fii români, căci Dumnezeu e scump de tot, și nici o iubire nu este mai mare ca iubirea Lui în cei ce-L iubesc pe El pe pământ.

O, copii ai ortodoxiei, băgați de seamă bine că **proorocii mincinoși, oamenii lui antichrist, au schimbat Scripturile și au scris mii de ani și au scris în ele în multe locuri altfel decât cele scrise în Scriptură.** Da, și s-au schimbat și Scripturile de pe masa bisericii, dar căutați Scripturile cele neschimbate, că iată cât vă iubesc și cât vă învăț și câte vă descopăr ca să umblați întru adevărul Meu, și care vă aduce fericire fără de sfârșit, fiilor. Iar glasul Meu vă mângâie acum, și tot răul e spre bine, că am spus că sunt cu ai Mei până la sfârșitul veacurilor, și iată, sunt.

… Pace vouă, fii români, pace, fiilor!

Și pace vouă, popoarelor! Priviți spre Dumnezeu și căutați-L cu inima smerită!

Să se tragă lucrarea lui antichrist în lături și să asculte de Dumnezeu Cuvântul!

Pace și soare sfânt peste pământ, și de șapte ori mai luminos, precum este scris!

Pace ție, biserică a neamului român! O, ai grijă, ai grijă de sărbătorile sfinte, ai grijă de viața ta cu Domnul. Eu sunt Strājerul tău, iar tu ești via Mea și am venit să te plivesc și să-ți dau frumusețea cea de la început.

Să se ridice slujitorii bisericii ortodoxe de peste tot pământul și să se gătească în fiecare zi să fie ei cu Dumnezeu, căci biserica este casa Mea pe pământ, moștenirea Mea este ea!

Cuvântul lui Dumnezeu a grăit acum peste pământ.

Stau deasupra cu armată cerească, cu sfinții și cu îngerii, și cârmuiesc neamurile cu toiag de fier, cu cuvântul gurii Mele, precum este scris.

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și sunt Cuvântul Lui peste pământ, și spun:

Pace, pace peste pământ!

Pace, precum în cer pace pe pământ! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste țara română, peste cârmacii țării, peste biserică și peste poporul român, din Duminica a patra a Postului Mare, a Sfântului Cuvios Ioan Scărarul, din 29-03-2020.

***

Și acum duh de credință așez mai întâi ca povață sfântă peste cei care iau din sărbătoarea cea de azi, căci căința aduce învierea, aduce vindecarea și început al lucrării omului nou, după chipul și asemănarea Mea, iar apoi să fie sfânt cel ce-și socotește păcatele, ca să înțeleagă el apoi că-i trebuie căință sfântă pentru îndepărtarea lor din dreptul celui ce alege să fie sfânt, după ce-și privește păcatele și curățirea de pe el a păcatelor lui, și statul înaintea Domnului întru sfințenie apoi, că **vine Domnul cu sfinții, și trebuie la sfinți să vină Domnul cu sfinții cei de sus**, și să înceapă pe pământ taina cerului nou și a pământului nou, după cum Scripturile anunță prin ele această taină lucrătoare la sfârșit de timp și la început de slavă a Domnului cu oamenii, cu cei ce se gătesc cu mărețe de inimă pentru această slavă, căci vremea ei vine, vine și se așează și aduce bucurii mari în cer și pe pământ.

Vin cu mama Mea Fecioara, dar sunt cu Tatăl Savaot, și binecuvintează Tatăl duhul și lucrul tămăduirii, pe care îl lăsăm acum pe pământ peste cei credincioși și peste cei necredincioși, pentru cei ce au și pentru cei ce nu au pe Hristos ca Mântuitor și Domn, pentru cei ce ascultă bisericește și pentru cei ce nu ascultă așa. O, că mulți și-au făcut și și-au ales biserici după ureche, după cum își dau cu bobii să împlinească sau să nu împlinească din cele bisericești lăsate la începutul cel de acum două mii de ani, și date și tot date de Duhul prin sfinții bisericii, până ce toate s-au așezat și s-au sfințit și s-au pecetluit peste viața celor credincioși ai bisericii lui Hristos, o, Tatăl Meu, iar Eu ascult acum glasul Tău, Tată.

— Te mărturisesc Eu, Tatăl, Eu, Fiule al Meu Iisus Hristos, și le spun celor ce Te-au dat de la ei acum două mii de ani ca pe un răufăcător, ca pe un răzvrătit, și Te-au sortit crucii și batjocurii, le spun lor că **nu romanii Te-au dat la moarte pe cruce, ci ei, poporul lui Dumnezeu așa cum își spun ei și azi, ei după legea lor Te-au dat defăimării și pierzării ca să scape de Tine și să fie numai ei.** O, ei au strigat, ei au plătit ca să strige gloatele ațâțate de ei: ***«Răstignește-L pe El!»***. O, ei au jucat totul după planul lor bine pus la cale de Anna și Caiafa, de mai-marii toți de atunci, o, că numai mai-marii pot face așa, ca să domnească ei, numai cei mari, cei de pe scaunele neamurilor de sub ei, numai ei își fac de cap așa, dând din calea lor poporul care ar mai avea cuvânt de spus. Iar Eu, Tatăl, Te mărturisesc pentru cei ce Te-au scos dintre ei pentru răstignire și moarte pe cruce, dar Tu ai înviat biruitor, chiar dacă ei au fost așa de răi cu Tine, de n-au voit să gândească la mersul Tău printre ei, **la numele Tău cel mare de Fiu al lui Dumnezeu**, la învierea atâtor morți, până la învierea lui Lazăr, cel înmormântat de patru zile, și la atâtea tămăduiri dintre ologi și orbi, leproși și paralitici, suferinzi fel de fel. O, au șters mai-marii iudeilor din mintea lor toate aceste semne mărețe și au scris în dreptul Tău vină mincinoasă și au pus răstignitorii la lucru și Te-au pus în mormânt, Fiule scump al Meu, dar Tu ai înviat, iar ei au fost judecați prin fapta lor. **O, și dacă ei zic că așteaptă să vină Mesia, dacă iarăși Te-ai arăta chiar și mai măreț ca atunci, ei tot așa s-ar purta cu Tine și nu Te-ar primi nicidecum**, iar împietrirea lor Te-a arătat Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și au rămas cu Tine cei ce Te-au urmat și Te-au iubit și Te-au crezut atunci, și din ei s-a ridicat popor sfințit, și iată neamul Tău cel de atunci și până azi, și până mâine, iar ei au rămas vrăjmași Ție, Dumnezeule Fiu, dar din acest popor s-a ridicat

și se ridică mulți spre neamul creştinesc, botezându-se în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și purtând între oameni Evanghelia învierii Tale ca și ucenicii Tăi de atunci, și **iată, Noul Israel se naște din cuvântul Tău**, și Tu ești Fiul Meu iubit, între Care Eu, Tatăl, am binevoit, Tu ești Fiul mamei Fecioară, pe care cei din Israelul încăpățânat n-o doresc, n-o iubesc, ca și cei ce și-au ales după gustul lor lucrare de biserică aparte fiecare, iar Eu, Tatăl, le spun lor:

Voi, cei care nu o cinstiți și n-o doriți pe mama Fecioară a Fiului Meu, o, rușinați-vă, căci oricum veți fi rușinați mult prea mult, dacă nu veți plânge pentru acest înverșunat păcat al inimii voastre reci. În ziua ei de serbare între sfinți, Eu, Dumnezeu Tatăl, vă întreb: Unde ați găsit voi scris să necinstiți pe Fecioara care a născut pe Mesia, Fiul lui Dumnezeu? O, puțin înțelepți ce sunteți, vai vouă, bieților de voi! O, cât a lucrat Fiul Meu Hristos cu mama Lui Fecioara, o, cât a ascultat-o în toate! Voi însă luați în seamă doar ce vă place vouă și atât.

O, Fiule Iisus, Te mărturisesc Eu, Tatăl, iar despre cei împietriți pentru adevărul Tău, o, așa au ales ei, iar Tu ai fost preamărit pe pământ, și istoria Ta mărturisește și va mărturisi până peste vecii că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, și iată, păstorești cu toiag de fier, cu cuvântul Tău păstorești neamurile pământului, iar taina Ta e mare și e cu cei credincioși Ție, o, Fiule iubit, și-Ți dau Ție cuvântul acum, căci Tu ești Cuvântul Meu, Cuvântul Cel de la început ești, și Dumnezeu este Cuvântul, și toate prin El s-au făcut și se fac. Amin.

— O, slavă Ție, Tatăl Meu! Tu întru Mine ești, iar Eu întru Tine, Tată, și așa Ne este lucrul în cer și pe pământ, iar cei înțelepți de pe pământ știu și cred așa, căci duhul înțelepciunii îi ajută pe ei în credință, Tată.

O, slavă ție, mamă Fecioară, mama Mea scumpă Mie! Și să audă pe Tatăl și pe Fiul cei ce nu-ți dau slavă și aruncă descoperirile sfinte, care arată cât ai lucrat atunci și apoi pentru biserica Mea, cea de două mii de ani a Mea! O, e atât de frumoasă, atât de frumos așezată lucrarea bisericii Mele, mamă, și care și-a păstrat mersul și viața ei întru cele de la începutul ei așezate peste ea! Am vegheat mereu și veghez mereu cu sfinții, căci **robii lui antichrist Mă fugăresc ca și acum două mii de ani**, după gustul celor de atunci din neam în neam și din timp în timp, și din loc în loc se bagă să gonească de pe temelie legile sfinte și **să se răzbune pe învierea Mea, pe biserica Mea**, și să pară tot ei cei biruitori, dar ei au pierdut de atunci lupta cu Hristos, căci atunci ei au fost judecați prin ceea ce Mi-au făcut, și în toate vremile au gonit ei pe Hristos de peste oameni, dar n-au biruit nici odată.

Povățuiesc acum biserica neamului român și le spun celor ce au de păstrat bogăția și frumusețea harului sfânt, și le spun lor așa:

O, nu vă supuneți, nu vă mai supuneți schimbărilor de peste noapte, pe care le tot încearcă păgânii să le așeze deasupra rânduielilor bisericești din părinți. **Deschideți cartea proorocului Daniel și veți găsi scrisă vremea de azi, când dau să lovească păgânii în puterea poporului sfânt, în biserica ortodoxă și legile ei sfinte**, ci post și rugăciune să se rânduiască împotriva vrăjmașilor cu haina și cu fața ascunse și dau ei să lovească țara strălucirii, biserica Mea și țara română, în mijlocul căreia Cuvântul Meu se slăvește și strălucește de har și de lumină și de putere de sus, ca să se nască de sus tot omul prin cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, căci Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ. Iar dacă voi nu veți primi strigarea Mea spre voi, rămâne scris cuvântul

Meu, și are în el putere de împlinire. O, dar să aveți și voi putere pentru Domnul și să ascultați de el cu putere, voi, slujitori ai bisericii române, dar **urmăriți cuvântul Meu cel scris vouă ca să-l împliniți**, fiindcă trebuie lucrat mult ca să nu cadă, ca să nu piară biserica Mea, că România a fost cea mai lovită, căci **omul antichrist știe soarta ei între popoare și nu-i place deloc planului lui cel negru această soartă a neamului român**. O, fiți cu grijă mare, ca să vă aibă turma la inimă. Iar cei ce nu puteți să vă faceți pildă turmei, o, nu vă duceți să cereți preoție, nu mai căutați după acest dar sfânt, dacă nu puteți să slujiți cu lepădare de sine pentru turma lui Hristos. O, nu vă îmbolnăviți de lăcomie dacă ajungeți să slujiți la altar, ci faceți-vă datoria față de Dumnezeu și față de turmă.

O, biserică a neamului român, nu-ți vinde slava! Fii vrednică de Hristos! Nu te apleca celor ce vor să te văduvească de harul Meu, ci stai pe picioare după dreptarul cel din părinții cei sfinți de la început, o, și stai cu cartea pe masă ca să n-o calci cumva și să-ți atragi pieirea și dezbinarea, ci ai grijă de taina ta ca s-o duci până în vecii, iubito, o, că mulți au ieșit de sub tainele cele sfinte și și-au făcut aparte biserici după placul lor, iar alții au venit și s-au așezat în rânduiala cea sfântă, ba chiar și regi s-au aplecat cu toată casa lor și s-au făcut ortodocși pentru țară ortodoxă, iar tu să nu uiți istoria ta, țara Mea.

O, și nu uita, **acum vreo sută de ani s-a suit la cer durere mare, după ce păstorul turmei române s-a lăsat înșelat și a trădat turma**, (*Separarea Bisericii Ortodoxe în Stil Vechi și Nou a avut loc în 1923, când la Constantinopol s-a decis trecerea de la calendarul iulian la calendarul gregorian, n.r.*) o, și e tot o durere istoria cea de atunci, și mulți fii ai bisericii au fost jertfiți și chinuiți și forțați să se lase de datinile străbune și **s-a clătinat rânduiala bisericească și s-au scos două duminici din calendar,** (*Referindu-se la calendar, expresia stil nou se referă la calendarul gregorian, predominant în acest moment în lume. Denumirea stil nou este dată prin opoziție față de stilul vechi care corespunde calendarului iulian, n.r.*) **și nu s-a mai făcut înapoi repararea care a stricat.** N-au vegheat nici păstorii cei de după aceea și nu s-au mai așezat la loc cele schimbate, o, și **din pricina acestei neascultări de părinții sfinți, vine mânia de atâtea ori peste pământ**, și trebuie să învățați fiii bisericii, ca să fugă departe de ei mânia care așteaptă la hotar când i se face loc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii și a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, din 24-04-2020.

***

Am cordon de îngeri și de sfinți în jurul tainei bisericii Mele, și tainic lucrez pentru ocrotirea ei, iar lupul va fi prins, căci când vine lupul la staulul turmei, el nu vine decât să sfâșie, și-și păstrează acest nărav, chiar dacă își ia pe deasupra haină de păstor, și iată, a tras pe mulți în stânga atunci când a rupt în două turma acum o mie de ani, (*Anul 1054, la separarea Bisericii Catolice de Biserica Ortodoxă, n.r.*) căci au căzut îngerii din cer la glas străin, la neascultarea de Dumnezeu a omului, darămite fiii bisericii care s-au luat după cei străini de cuvântul care a făcut lumea și biserica și calea ei. **Că a venit omul vrăjmaș lui Hristos, omul antichrist, îmbrăcat pe deasupra în păstor**, dar el a fost lupul care a sfârtecat turma, a culcat la pământ stelele cerului, precum este scris, i-a doborât pe mulți creștini ai bisericii și i-a luat cu el afară din turma cea de la începutul lui Hristos păstrată sub har, și de atunci și până azi el are bogăție de turmă și se dă păstor cu mare nume și **cu mare slavă și se vrea singur pe scaun știut sfânt, o, și lumea se încântă**, dar își iau plata acum toți cei care n-au vegheat ca să nu-și piardă lumina și înțelepciunea credinței, crezând

ei minciunii cu față de adevăr, căci cei ce iubesc păcatul s-au dat mereu și se tot dau de partea minciunii rătăcitoare cu față de biserică, dar Eu, Domnul, fac aplecare și strig peste toți cei care-și pregătesc rușinea lor, și le spun lor:

Temeți-vă de Dumnezeu, voi, lucrători ai minciunii păcătoase, de tot felul păcătoase, și voi, cei înșelați de cei de sub haină de păstori de oameni, căci **păcatul îl îngenunchează pe om și îl cade apoi în duhul trufiei vieții**, după ce pofta trupului și pofta ochilor îi hrănesc mintea și dorirea, și acestea îi biruie apoi pe cei înșelați de înseși slăbiciunile lor, care îi fac slabi de tot pe ei.

O, ai fost și tu înșelată, biserică a neamului român, chiar de mai-marii de peste tine, ca în vremea Mea când M-au răstignit Anna și Caiafa, iar pe tine te-au răstignit păstorii de peste tine în anii cei de mare restriște peste tine. O, că s-au lăsat cumpărați ca să te clatine de pe temelie, (*Anul 1924, când au mutat o parte din sărbători, inclusiv Praznicul Nașterii Domnului, din rânduiala calendarului Iulian a bisericii răsăritene, pe stilul Gregorian, catolic, n.r.*) și de atunci tu stai în greșeală și ți-ai schimbat sărbătorile sfinților și nu le mai ții la vremea lor și nu-ți mai merge bine ție, și numai vrăjmașii tăi se fălesc că le merge bine, o, că nu le pasă de turmă celor ce s-au găsit să se așeze sub nume și sub haine de păstori, iar pe păstorii cei plini de har i-au băgat la închisoare, i-au trimis la munci, i-au dat pe mâna ucigașilor, (*În vremea dictaturii fiarei roșii comuniste, n.r.*) iar ei domnesc și azi în loc sfânt, o, și rabdă Dumnezeu, rabdă cu milă încă, dar vine fără de veste plata pentru fapte, așa cum se întâmplă sub soare de la facerea cerului și a pământului și până în zilele acestea. O, și rabdă Domnul încă, și cerul tot se uită la mișcarea și lucrarea cea ascunsă a omului potrivnic lui Hristos și la toate jucăriile cu care se plimbă pe sus și pe jos ca **să fie pus el împărat peste tot pământul**, dar vine un trăznet mai mare decât mintea lor, decât faima jucăriilor lor, și gata cu păcăleala cu care singuri se păcălesc, încercând marea cu sarea, ca să ia ei împărăția peste pământ și să-L biruie, zic ei, pe Hristos, Care vine. Dar nu, n-au noroc, căci minciuna și întunericul ei au locul lor hărăzit prin Scripturi cu tot cu slujitorii lor. O, și ce bine le-ar fi lor să se întoarcă la Dumnezeu ca să nu-și facă singuri nimicire rușinoasă!

Iar Eu, Domnul, cu milă îi strig și-i chem cu glas milos și le spun la toți cei desprinși de biserica cea de la început, și le spun:

O, veniți acasă, veniți înapoi, veniți în biserica una sobornicească și apostolească, veniți către părinții cei plini de har și de Duhul Sfânt, care au așezat pe piatra ei biserica Mea la începutul ei! O, că ați plecat de la părinți și ați părăsit calea ca niște fii risipitori, chiar dacă ziceți mulți din voi că sunteți cu Hristos, câți dați să mai spuneți încă așa. O, nu puteți spune așa, căci voi sunteți potrivnici acum, și nu mai aveți ce mânca din cer, și tot nu vă întoarceți la părinți, la cei ce au așezat casa Mea pe patru stâlpi pentru zidirea împărăției cerurilor pe pământ precum în cer, nu cum faceți voi acum, de v-ați desprins și v-ați făcut alți stăpâni îmbrăcați în păstori, dar care au dezbinat turma și au rupt-o bucăți, bucăți, așa cum este ea până azi, căci voi n-ați vrut să fie pe pământ precum este în cer, împărăția lui Dumnezeu, și de aceea v-ați dorit libertatea, și i se spune acestei stricăciuni „libertate de credință”, fiecare cum și ce își alege să creadă.

… O, de o mie de ani încoace s-a tot vopsit turma, care-și zice creștină încă, și s-au tot despărțit în dreapta și în stânga cei cu nume de creștini, căci unii au rămas statornici, iar alții mulți au ieșit mânați de diavolul vrăjmaș, care dezbină mereu, o, și n-au mai ascultat de Dumnezeu,

Care să le spună când fac rele, când își fac idoli la care să se închine, căci de aceea s-au desprins, ca să facă rele s-au desprins, și iată, fac rele, că au pățit ca Lucifer, care a căzut dintre îngerii luminii, o, și **nu este creștină Europa, așa cum se pretinde ea că este**, și am doar câteva țări rămase în dreapta credință, dar se duce luptă împotriva lor ca să le fie murdărită și lor fața și slava.

… Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și am cuvântat peste pământ în zi de praznic sfânt. Și pun pecetea numelui Meu cel nou peste cuvântul pe care îl grăiesc, căci numele Meu cel nou acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din 28-05-2020.

***

O, e zi de sărbătoare de pomenire a sfinților Mei purtători de Dumnezeu, și care, prin harul lui Dumnezeu de peste ei și prin viața lor sfântă și prin dragostea lor mare pentru adevărul cel din cer pe pământ, au pus temelie de neclintit casei lui Dumnezeu, bisericii sfinților, călăuziți ei de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care cârmuiește lucrând prin sfinții lui Dumnezeu, prin biserica lui Dumnezeu, căci **sfinții înseamnă biserica lui Dumnezeu**, și iată cuvânt adevărat, că **nu biserica a dat pe sfinți, ci sfinții au însemnat biserica în toată vremea de sub cer**, iar altfel să nu se laude cei cu nume de biserică peste ei dacă nu sunt ei sfinți, dacă nu sunt ei biserică a Duhului Sfânt, prin Care să lucreze și să cârmuiască Dumnezeu peste pământ și peste oameni pentru împărăția cerurilor cu oamenii, așa cum au lucrat părinții cei sfinți la început ca să așeze ei pe temelie tare împărăția lui Dumnezeu între oameni pe pământ, și care în toată vremea și-a aflat vrăjmași mari dintre fiii oamenilor, care nu vor peste ei împărăția lui Dumnezeu.

Am la masă de cuvânt pe sfinții cei de la începutul bisericii Mele, pe părinții care s-au adunat în sobor în vreme de mare furtună asupra bisericii Mele, vânt dușman dinăuntru și din afara trupului ei, căci cine nu stă sfânt și frumos în trupul bisericii Mele, acela stârnește furtună și dureri și ispite și diavoli, dușmani din afară, dar sfinții bisericii au lucrare de veghe mereu peste ea și-și păzesc casa și strigă la Dumnezeu să vină El să biruiască mereu furtuna și să aducă pacea în casă.

O, așa am făcut și Eu, Domnul, când am văzut furtuna gata întețită peste ucenicii Mei, dați Mie din lume de Tatăl ca să-i păzesc de furtuni, de dușmani, dar când furtuna a lovit greu ca să Mă ia pe Mine de lângă ei, Eu am îngenuncheat, și prin lacrimi i-am încredințat Tatălui pe ai Mei și M-am rugat Lui pentru ei, pentru paza lor de cel rău ca să nu piară ei, și să rămână mărturisitori ai Mei pe mai departe în lume și să ducă ei lumina Mea până la margini, așa cum au făcut și sfinții părinți când s-au adunat în număr mare în sobor și au anatemizat toate eresurile primejdioase, care băteau peste biserică, și au întărit ei mersul cel adevărat și sfânt al creștinilor de atunci și de după ei prin vreme, și s-a pecetluit adevărul dumnezeiesc prin biserică și mersul cel curat al turmei, iar aceste legi sfinte au avut puterea să țină pe făgaș lucrarea lui Dumnezeu peste pământ prin biserică, o, și nu trebuie, nu este voie, nu trebuie scos nimic, nimic de la temelia pusă să stea pe ea biserica de pe pământ, căci casă pe patru stâlpi tari este zidirea bisericii, iar altfel nu poate sta ca să nu cadă ea.

… O, nu oricum este de vegheat peste biserică, iar sfinții părinți au vegheat cu Duhul Sfânt și cu lucrarea Lui peste ea și cu sfinte rugăciuni spre cer în vremi de ispite și de eresuri. Azi însă nu mai are cine să vegheze pentru sfințenia bisericii și a fiilor ei, că iată, de aproape șaptezeci de ani nu mai are patru stâlpi tari biserica Mea, căci unul din ei a fost mișcat din loc chiar de cei ce

stăpâneau atunci biserica, o, și așa se întâmplă când se ivesc stăpâni, care nu vor să fie slujitori, ci stăpâni vor să fie peste biserica lui Dumnezeu, iar de atunci postul sfinților apostoli abia se mai ivește în filele din calendarul creștin, căci s-a umblat fără teamă la rădăcina pomului, că așa a voit lucrarea lui antichrist, și care a găsit păstori fără de veghe și i-a făcut să schimbe așezarea sărbătorilor sfinte, căci știe omul antichrist cum să facă atunci când vrea să lovească în casa lui Dumnezeu, că îl leagă pe cel tare, pe cel din frunte, și face apoi risipire și clătinare și prigoană, face ca lupul care pătrunde peste oi, așa cum a fost și atunci, de au căzut sub chinuri preoți plini de har și creștini, dați pe mâna prigonitorilor, și jalea a cuprins toată țarina creștină atunci, și cea mai lovită a fost atunci țara română, țara Mea de azi, în care **Mi-am așezat masă de cuvânt și râul vieții curgând din tronul Meu peste pământ**, ca să afle popoarele susurul cel blând și milos al apei vii, al cuvântului care iese din gura Mea ca să păstoresc cu el în vreme de mare lipsă de păstorire.

… O, n-am de unde să mai iau un împărat de pe tronul lui și să Mă descopăr lui ca atunci, și ca să adune el soborul bisericii și să repare pe cele sfâșiate ale vieții creștine din biserică. Era atunci cu sfinții părinți în sobor împăratul, era Constantin împăratul, căruia M-am descoperit ca să-i întăresc biruința peste păgâni, și a biruit el pentru slava bisericii Mele, a biruit prin sfinții bisericii, și care stau acum pe scaune înaintea tronului Domnului, precum este scris, și care se roagă neîncetat pentru viața creștinilor de pe pământ, **pentru cei din necazul cel mare, căci viața fără Dumnezeu a lumii e cel mai mare necaz care poate bate peste pământ**, și care trebuie să scoale la veghe sfântă biserica Mea, casa Mea, și pe cei ce sunt pe pământ fii ai lui Dumnezeu, iar rugăciunile sfinților Mei vor birui toate eresurile, toate fărădelegile, și vor ajunge și de pe pământ rugăciuni sfinte înaintea Mea și vor lucra ele pentru cei ce sunt ai Mei pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, din 31-05-2020.

***

Vin la voi pe pământ cu sfinții, fiilor, și stăm cu voi la masă și punem pe ea mângâiere, o, că numai mângâiere caut să găsesc, iar dacă nu găsesc, dau Eu, dau ce am, dau ce fac, o, și Mă așez cu ucenicii Mei lângă voi în ziua lor de serbare între sfinți, și se adună în sobor azi și mâine toți cei doisprezece, căci căpeteniile celor dintre ei au amândoi alături ziua de serbare a lor, după rânduiala sfinților părinți așezată. Și am acum să vă spun vouă și să împărțiți voi aceasta ce vă spun, și vă spun că **tot ceea ce Duhul Sfânt a hotărât prin biserică, prin sfinții ei în vremea așezării și întăririi ei pe piatră, aceste hotărâri sunt scrise și în cer, sunt și în cer, și au cei din cer sărbători pe pământ, după rânduială bisericească, totul prin biserică**, fiilor, precum este scris, căci Duhul Sfânt prin biserică Își lucrează lucrarea Sa, prin sfinții bisericii lucrează El, și Își împarte El mângâierea Sa.

O, măi fiilor, priviți la păsările cerului. Ca și păsările pământului, și ele, și păsările cerului tot pe pământ coboară ca să-și ia hrana lor și apă de pe masa de unde se întâlnesc cerul cu pământul, fiilor. O, și tot așa și sfinții, ca și păsările cerului vin la masă pe pământ, unde Domnul a așezat orânduiala aceasta prin facerea Sa la facerea cerului și a pământului, și ca păsările cerului merg prin văzduh sfinții și îngerii lui Dumnezeu, dar altfel merg ei, că merg nevăzuți și neauziți, nu se lasă văzuți și auziți, căci trebuie să păstreze ei taina cerească a celor ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, față de cele ce se văd, **așa cum și grădina raiului se păstrează în taină, nevăzută de ochii omului această grădină a raiului,** o, și altfel merg sfinții Mei cu mersul lor între cer și pământ prin văzduh, fiilor, dar masa cu hrană este pământul, este pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2020.

***

Pace și putere pentru coborârea cuvântului lui Dumnezeu pe pământ!

Și pace și credință sfântă, cu putere de minuni lucrătoare de iubire de Dumnezeu, aceasta dăruiesc Eu, Domnul, peste neamul creștinesc de pe pământ, dar și înțelepciunea cea de la Dumnezeu, și care să ajute turma creștină să se asemene frate cu frate cât mai mult, cât mai sfânt, cetate cu cetate, în credință și în faptele credinței, fapte duhovnicești, ziditoare de împărăția cerurilor cu oamenii, nu fapte trupești și frățești și atâta, o, nu, ci fapte care să lucreze alături cu postul și cu rugăciunea bisericii creștine, ca să pot Eu, Domnul, în vremea aceasta să stârpesc cu biruință mare lucrul cel ascuns și primejdios al planului vrăjmașului antichrist, pus la lucru împotriva lui Dumnezeu și a turmei creștine, a ortodoxiei, o, căci azi își zic creștini mai mulți, nu numai creștinii, dar și cei ce vorbesc despre Hristos, **dar creștinii drepți sunt numai cei care urmează ca la începutul bisericii Mele, calea crucii și a împlinirii lui Hristos, calea care nu s-a abătut în părți în mersul cu Hristos. Iar cei ce s-au rupt de turmă ca să-și facă deoparte așezare, și apoi tot rupându-se în multe feluri de viață și de biserici, o, aceste feluri de așa zis creștini, nu sunt oi, ci sunt capre, care au sărit gardul strungii oilor Mele și s-au dus cu păstori străini și i-au scos aceștia din staulul bisericii**, care a rămas cu adevărul și cu sfinții lui, sfinții lui Hristos, și care au așezat anatemei pe cei ieșiți și plecați după glas străin, și **iată, are duhul bisericii puterea cea de la Dumnezeu să binecuvinteze pe fiii cei ascultători și statornici, și iarăși, i s-a dat de la Dumnezeu și are puterea să anatemizeze pe cei ce au lepădat credincioșia cea pentru drumul crucii și al biruinței cu Hristos și pentru Hristos.**

Iar Eu rostesc în ziua aceasta binecuvântare multă peste neamul creștinesc, peste calea ortodoxiei, iar pe ceilalți, care vorbesc și cântă despre Hristos, nu-i binecuvintez, căci sunt rupți de Mine și de sfinți și de cruce și de tainele bisericii și de apostolie și de proorocie și de străbunii cei păstrători de Dumnezeu pe pământ pentru ei și pentru urmași, căci un neam este și rămâne brav numai dacă urmează și păstrează zestrea părintească și datinile strămoșești ale începutului bisericii Mele, călăuzită pe cale de Duhul Sfânt Mângâietorul, nu de oameni, nu de duh de om, ci de Duhul Care proorocește și descoperă pe cele de la Dumnezeu vestite și care seamănă cu Dumnezeu, nu cu oamenii, nu cu cele pământește lucrate, o, nu, iar semnul sfintei cruci a biruit și biruiește mereu pe satana, numai să fie cu putere de împlinire a lui Hristos și cu credință sfântă toți cei care vor izbăvirea din toate prin cruce, și apoi biruința Mea prin ei și pentru ei, biruința lui Hristos asupra lui satana.

O, pace vouă acum, în coborârea Mea cu voi în cetatea cuvântului Meu de pe vatra neamului român, o, sfinți ai cerului! Astăzi voi aveți sărbătoare în cer și pe pământ pentru întâiul împărat al creștinilor Mei pe pământ, împăratul Constantin, și alăturea lui este mama sa, împărăteasa Elena, și a avut împăratul Constantin părinți împărați, iubitori de creștinii lui Hristos, așa încât și-au crescut fiul în iubirea de Dumnezeu și l-au întărit apoi pe el pe scaunul împărătesc al cetății, urmaș al tatălui său Constanțiu, cel care i-a iubit pe creștini cu milă și cu duioșie pentru cât sufereau ei de la împărații prigonitori de Hristos și de fii ai lui Hristos, fiii bisericii Mele.

O, a fost tatăl lui Constantin înconjurat pentru domnie de cei mai tari creştini, şi aşa cârmuia el, cu Hristos cârmuia şi cu fiii lui Hristos. A venit apoi la tron fiul său, iar Eu, Domnul, l-am aşezat întărit cu credinţa şi cu mila şi M-am arătat lui, şi apoi i-am ieşit întru întâmpinare cu crucea cea din stele lucrată şi l-am îndemnat la biruinţa cu Hristos asupra împăraţilor păgâni, o, şi ce mare biruinţă a avut oastea lui cu cruce pe arme, iar crucea a făcut minuni mari, de l-a aruncat în vâltoarea apei chiar pe împăratul păgânilor, şi au fost aceste minuni prin cruce şi s-a întărit iubirea lui Constantin şi a fost el întâiul împărat creştin, sprijinit de sfinţii şi de părinţii bisericii Mele, cei care s-au adunat atunci într-un cuget cu credinţă tare la Niceea ca să anatemizeze pe cei ce dinăuntrul bisericii încercau şubrezirea unităţii duhului şi mersul sfânt al turmei, o, şi a fost minunea dărâmării duşmanului care rodea corabia ca să intre în ea valuri pe dedesubt, şi Arie a fost anatemizat, iar corabia lui Hristos nu s-a scufundat nici atunci, o, şi nici acum nu va fi altfel, că este scris să vină Domnul împotriva duşmanilor Lui şi ai bisericii Lui. Şi iată-Mă cuvânt peste tine, o, biserică a dreptei credinţe! Stau în sfat cu voi, slujitori ai bisericii neamului român. Iar şi iar, Eu, Domnul Iisus Hristos, stau în mijlocul vostru cuvânt. Intru tainic între voi şi vă grăiesc cu părinteasca iubire a Tatălui Dumnezeu.

Rostesc despărţire scrisă a oilor de capre şi spun: Cei rămaşi cu credincioşie în staulul bisericii zidită pe piatra ei cea de la început prin apostoli, prin sfinţi şi prin părinţi, aceştia au fost şi sunt oile, iar cei ce au sărit gardul strungii de oi, trăgând afară din turmă şi luând cu ei, aceia sunt caprele, şi apoi capre din capre s-au tot desprins, ca un blestem al celor ce au fugit furând din staul, iar azi îşi spun toţi şi toate, îşi spun biserici ale lui Hristos.

Iată ce vă povăţuiesc şi vă îndemn pe voi, cei din faţa turmei: Ridicaţi-vă acum cu credinţă şi cu putere pentru apostolie cu mult curaj sfânt, căci toţi cei care au fugit din una sfântă sobornicească şi apostolească biserică, aceia trebuie să fie vestiţi numaidecât, căci a venit vremea să fie vestiţi că s-au tras singuri anatemei, s-au depărtat de biserica Mea, iar această rătăcire a fost proorocită de apostolii Scripturii încă de la început. Acum, lucraţi cu deamănuntul şi cu înţelepciune mare şi puneţi pe masă cartea temeliei bisericii lui Hristos şi **numaidecât faceţi aşezarea cea temeinică a ascultării de părinţi şi de sfinţi, ca nu cumva să rămâneţi şi să vă tot faceţi vinovaţi pentru stricarea legilor sfinte şi pentru mersul cel sfânt de peste biserică.**

Iată ce vă mai povăţuiesc pe voi: O, îndrăzniţi pentru Domnul şi pentru paza turmei şi a cetăţii Domnului, căci ţara română este ţara venirii Mele cu Duhul Sfânt Mângâietorul acum, la sfârşit de timp, ca să aşez la loc pe cele stricate şi să vă păzesc de pierzare pe voi şi turma creştină, că iată vremea omului vrăjmaş, antichrist, care trebuie oprit, şi apoi nimicit prin semnul sfintei cruci, aşa cum a biruit împăratul Constantin toată înspăimântarea împrăştiată atunci de antichristul acelei vremi, o, şi tot aşa Eu, Domnul, voiesc şi acum să biruiesc cu împărăţia cerurilor, cu voi şi cu turma creştină.

Aşadar, ascultaţi: Să fie împodobite uliţele toate, casele, locuri din văi, din munţi şi din dealuri, drumurile, zidirile de orice fel, şi între hotare, şi **peste tot să se aşeze semnul sfintei cruci, multe, multe cruci peste tot**, şi căile toate să fie împodobite cu semnul biruinţei Mele prin cruce, aşa cum Eu, Domnul, am biruit. O, luaţi pildă de la fiii cetăţii cuvântului Meu, care aşa lucrează în jurul cetăţii şi în cetate. **Nici o casă, nici o poartă, nici un zid, nici o zidire, nici un drum, nici o ulicioară, să nu fie lipsite de semnul sfintei cruci şi de numele Meu pus pe cruce, şi nu cu răstignirea Mea, ci cu taina cea care va învia lumea toată, taina raiului, aşa cum fiii**

cetății cuvântului Meu lucrează și împart cruci cu flori pe ele, și orice cruce e un loc de rai, o grădină de rai, și fiecare cruce are un cuvânt scris pe ea pentru zidirea sufletului sfânt în om, și fiecare are binecuvântare de înviere peste lume, căci lumea trebuie ridicată spre iubire de Dumnezeu și spre praznic de bucurie, căci Eu am spus: ***«Rugați-vă și bucurați-vă neîncetat cu Domnul!»***, așa am spus.

… **Nu te teme tu, o, nu te teme, turmă mică!** Tatăl Meu voiește să-ți dea ție împărăția, precum este scris, precum ți-a și dat, iar tu s-o păstrezi și s-o înnoiești tot mai sfânt, tot mai frumos, și crucea este calea ta, și crucea este paza ta, și tu vei sta de-a dreapta Mea, iar caprele, o, lor, anatema este a lor! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și maica sa, Elena, din 03-06-2021.

***

Mă scriu cu voi în carte și în duminica aceasta, fiilor, a șaptea duminică după Sfintele Paști, pomenirea între cei din cer și în mijlocul neamului creștinesc a sfinților părinți adunați la Niceea pentru mersul cel sănătos al bisericii Mele atunci și acum, o, că mereu au bătut și bat vânturi străine peste ea, dar piatra ei este și la temelie, este și în vârf, o, și se stă la veghe pentru cei credincioși dintre cei chemați și apoi aleși, **și stă biserica Mea pe piatra ei cea dintâi**, iar cine cade de pe ea sau sub ea, cade și gata, cade dacă nu ascultă, dacă nu stă sub veghe, dacă-și uită de părinții care, **sub coborârea Duhului Sfânt peste ei, au întocmit cartea de cârmuire pentru vreme cu pace sau cu valuri a mersului bisericii**, căci ispitele au curs mereu dinăuntru și din afara ei, dar Eu, Domnul, am vegheat mereu ca să rămână sănătoasă o rămășiță sfântă și ca să dea iar din ea, și așa să fie păstrată așezarea ei ca la începutul ei, și întărit acest început ca să nu se clatine, așa cum și în vremea aceasta am lucrat minunat, când am văzut venind vânt iute ca să ia cu el acoperământul bisericii Mele, legea ei cea sfântă, ascultarea și iubirea, păstrarea datinilor sfinte, o, și **am așezat între cer și pământ venirea pe pământ a cuvântului Meu peste biserică, trâmbițarea celui de-al șaptelea înger, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, o, și am așezat iarăși pe piatra ei cea dintâi biserica Mea**, că mare i-a fost clătinarea acum o sută de ani, și nici azi nu au mai fost așezate la loc cele clătinate atunci.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, din 13-06-2021.

***

E sărbătoare mare și sfântă în cer și pe pământ. Sună îngerii din trâmbițe, sună de sărbătoare, sună de bucurie. Sună trâmbițele îngerilor vestitori, sună ca să se adune oștirile cerești și îngerești și să se așeze rânduri-rânduri deasupra cetății cuvântului lui Dumnezeu, aici, pe vatra neamului român, aici, unde Eu, Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul Tatălui Savaot, am vestit pregătire de praznic sfânt, aici, unde face pogorâre Duhul Sfânt Mângâietorul și Se împarte apoi cu cele de la Dumnezeu vestite peste pământ. (*Ioan: 15:26; 16/12-14.*) Iar în duminica aceasta, a Cincizecimii, a opta după Învierea Mea din răstignirea pe cruce, Duhul Sfânt Își are ziua Sa de serbare, ziua numelui și a lucrării Sale, a începutului cel nou acum două mii de ani, când dragostea Mea își croia cale în inimile multora și ridica unii după alții pe mulți, mulți ucenici, mulți și tot mai mulți botezați de Duhul Sfânt întru coborârea Sa atunci, o, și creștea dragostea, creștea biserica cea dintâi, că mulți primeau iubirea să fie cu Hristos și își lăsau pentru El tată și mamă, soție și copii, frați și

surori, lăsau tot, și pe ei înșiși apoi și se dăruiau lui Hristos ucenici, o, și vrednici erau ei de dragostea Mea apoi, iar Eu, Domnul, primeam dragostea lor, de care nu se mai lăsau până la sfârșit, până la mucenicia lor pentru numele Meu purtat de ei, o, și erau ei Evanghelia Mea cea împlinită, vestită lor din vremea apostoliei Mele de trei ani și jumătate și împlinită de ei cu prețul vieții lor, și dragostea lor era mare, era multă și rodea ea rod bogat, ucenici din ucenici, că Eu le-am spus lor când M-am întors la Tatăl că dacă nu Mă duc, nu poate veni la ei Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care L-am promis lor să fie cu ei până la sfârșit și să le dea de la Mine lor vestiri și mângâieri.

O, vine slava Domnului! Vin sfinții și îngerii aici, venim în stoluri, fiecare stol cu căpetenia în față, căci așa este în cer.

O, bucurați-vă voi, ceruri, și tu, pământule, și tu, o, țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp peste pământ cuvânt, și tu, cetate a cuvântului Meu de pe meleagul neamului român! O, bucurați-vă laolaltă, după cum v-a făcut Domnul strigarea la duhul bucuriei, că sus și jos, de jur-împrejurul acestui petecuț de pământ, stau horă puterile cerești într-un freamăt sfânt și mângâios, o, și un așa dulce așternut de sărbătoare ne este pregătit aici, și Duhul Sfânt pogoară și se serbează venirea Lui cea de acum două mii de ani peste cei dintâi ucenici ai Mei, cărora le-am promis acest dar sfânt, și M-am ținut de cuvânt, și i-am înfășurat pe ei în acest veșmânt, în limbi îngerești, limbile Duhului Sfânt Mângâietorul ca să se împartă ei cu ele și să ia foc dragostea Mea în mulți, dragostea cea dintâi, și să aprindă ea în mulți apoi acest foc, o, și ardeau de drag și de dor cei ce se eliberau de cele trecătoare privind spre veșnicie cu pașii lor încă din vremea trupului lor, **căci veșnicia fiecăruia începe de aici, de pe pământ, și trec apoi în cele ce nu se văd, trec cei veșnici, că veșnici sunt cei ce iubesc ca Dumnezeu, veșnici ca El sunt apoi, și cu El e veșnicia lor**, ca și dragostea care le-a dat lor calea veșniciei, calea cu Hristos, Care este iubirea Tatălui pentru fii, pentru cei ce se fac fiii lui Dumnezeu pe pământ.

O, pace vouă! Pace vouă, fiilor din cetate, adunați acum aici cu cei din cer oaspeți sosiți la voi, și cu cei ce lângă voi au stat și au pus inima și mâna pentru înveșmântarea așternutului sărbătorii de acum, aici!

Pace vouă, pace peste voi toți, și pace oaspeților cerești, cu care Ne-am strâns cu voi la serbarea Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt a stat la rând, fiilor, că a lucrat Tatăl, și apoi Fiul, și a lucrat apoi și lucrează Duhul Sfânt, și iată întreita lucrare a Preasfintei Treimi a lui Dumnezeu!

O, fiilor, sunt cuprinși de fior sfânt toți sfinții, toate oștile cu care am venit și Ne-am așezat. Numai faptul că petrec cu voi aici în sărbători, unde Eu lucrez cu voi pe pământ, o, e mare, mare bucurie pentru ei, pentru sfinții Mei. Bucurați-vă și vă veseliți și voi, fiilor, și pregătim acum cartea praznicului de azi, și am făgăduit că vă voi deslusi o mare taină, **taina dragostei dintâi**, măi fiilor.

Cu mare grijă voi lucra, cu deamănuntul voi vorbi, că voiesc să se știe ceea ce nu s-a putut vorbi până acum, dar tainele Tatălui Meu trebuie să fie pătrunse bine, trebuie știute, fiilor, o, și de aceea e de vorbit, și apoi de înțeles, și apoi de ales, și mai ales pocăință trebuie la toți cei care n-au avut și n-au pricepere, și **a fost o vreme de două mii de ani de nepricepere, chiar dacă unii fără să știe prea mult au ales viața cu Hristos,** dar cum e prea puțin înțeleasă viața cu Domnul în toată puterea ei, iată, n-a fost urmată după legea iubirii de Dumnezeu de cei ce s-au ales pentru Domnul, căci omul se iubește pe sine prea mult, fiilor, și își iubește prea mult casnicii săi, și din

această pricină nu este el pătruns de înțelepciunea tainelor vieții cu Domnul, ca să poată el apoi cu Dumnezeu și numai cu Dumnezeu pentru viața sa.

Aduc acum aminte de cuvântul Evangheliei Mele și de lucrul Meu peste cei aleși Mie ucenici, că în vremea pregătirii credinței și a inimii lor pentru urmarea Mea le spuneam lor: ***«Cine nu lasă pentru numele Meu mamă și tată, soție și copii, frați și surori, averi și ranguri și pe sine însuși apoi, nu poate fi ucenicul Meu!»***, și iarăși spuneam: ***«Cine nu urăște pe mamă și pe tată, pe soție și copii, pe toți ai săi casnici și prieteni, nu este vrednic de Mine! Cine iubește pe toți ai săi mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine»***.

Osteneau cu mintea și cu înțelegerea ucenicii Mei când Eu așezam peste ei tainele Tatălui Meu ca să le priceapă ei. N-au putut îndeajuns pricepe, n-au putut, până nu s-au împlinit sub ochii lor toate cele scrise despre Mine, **căci M-am descoperit atât cât a fost de trebuință să Mă cunoască**, să Mă creadă și să Mă urmeze și să Mă iubească pentru ei, căci am spus la început: ***«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima ta, din toată virtutea ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, omule!»***, o, și am rămas cu zisul, căci omul și-a ales și își alege altă iubire, ca și Adam, și își ridică urmași ca și el, așa cum și Adam a făcut asta. **Își alege omul însuratul și măritatul ca să-și ridice urmași pentru potop, pentru gunoi, pentru deșertăciunea vieții pământești, și nu pentru iubirea de Dumnezeu, căci Domnul pentru El l-a zidit pe om, dar vrea omul să știe asta?**

O, omule, o, omule, Dumnezeu este iubirea, iar satana este păcatul, și nu-i este de folos omului să se însoare, și îi este pagubă și pe pământ și apoi, după viața pământească. Am descoperit ucenicilor Mei că nu-i de folos omului să se însoare, că bine face cel ce voiește să-și păstreze fecioară pe fiica sa și că toți cei care se căsătoresc vor avea de suferit, și nu vor fi cruțați dacă nu vor îmbrățișa sfințenia la glasul Evangheliei Mele pentru cei ce se sfințesc.

O, fii ai oamenilor, copiii voștri sunt dovada păcatelor voastre, după ce și voi ați fost zămisliți întru păcat de născătorii voștri, și am zis: ***«Lăsați copiii să vină la Mine ca să se facă ei vrednici de împărăția Mea dacă vin și dacă Mă urmează, lepădând totul înapoi și urmându-Mă apoi!»***. Le-am dat suflet la nașterea lor, și are datorie față de Mine fiecare om pentru sufletul din el.

Le-am spus la creștinii care au avut parte de acest cuvânt în primii ani de coborâre a Mea cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, i-am povățuit pe ei și le-am spus: «Dați-vă de pomană copiii voștri, ca să aveți parte de ei în cer și să n-aibă diavolul parte de ei». (*Să-i dea să viețuiască la mănăstiri, n.r.*) O, n-au putut, chiar dacă unii au încercat aceasta, dar s-au dus apoi să aibă grijă de ei tot ei, și nu i-au lăsat acolo unde i-au dat, și toți cei care s-au dus la mănăstire au căzut apoi în lume cu viața lor, au căzut din pricina amestecului cu casnicii lor, după ce s-au dat Mie, căci Eu am spus: ***«Dușmanii omului sunt casnicii săi»***.

Iată, taină mare spun acum: Neamul creștinesc de pe pământ trebuie să-și facă ucenici și copii dintre copiii fiilor oamenilor, iar fiilor oamenilor le-am spus: ***«Lăsați copiii să vină la Mine!»***.

O, să nu se mai întrebe cei căsătoriți, să nu se mai întrebe cum se mai înmulțesc cei ce se păstrează creștini cu viața. **Creștinii trebuie să-și facă fii duhovnicești dintre copiii celor ce nasc copii, a celor ce se însoară și se mărită și sunt în lume cu viața lor**, o, că Eu, Domnul, nu pot fi de partea celor ce se însoară și se mărită, **căci am zis că voia Mea este sfințirea omului**, nu om cu gust de păcat în el, că nu se însoară omul pentru făcut copii, ci pentru gustul păcatului, și din care ies copiii, și păcatul îi spune apoi omului tată și mamă, și așa este rodul omului lumesc și trupesc.

O, dacă erau plăcute lui Dumnezeu însuratul și măritatul n-aș mai fi spus că dușmanii omului sunt casnicii lui, n-aș mai fi spus că dacă voiește cineva să vină după Mine acela să se lepede de casnicii lui și **să-Mi urmeze așa cum M-au urmat apostolii Mei de atunci, biserica Mea cea dintâi.**

La începutul cel prin Iisus Hristos toți cei care au priceput cu adâncime dragostea Mea pentru om, venirea Mea pe pământ și voia Mea și mersul cu Mine, toți aceștia se strângeau sub iubirea de Dumnezeu și erau toți într-o trăire frățească și erau familia Mea duhovnicească, frații Mei și fii ai Tatălui Meu, și Mă iubeau cu lepădare de sine și Mă iubeau nemaiputând altfel, decât cu Dumnezeu Iisus Hristos, și **toți erau laolaltă zi și noapte în dragostea Mea, și toate de obște**, și toți doreau să ajungă lângă Mine fiecare mai întâi, mai primul, mai repede el, o, și Mă iubeau până la mucenicia lor, care îi aducea la Mine, și apoi Mă iubeau în cer, căci pe pământ împlineau Evanghelia Mea cu o dragoste mare și multă și până la sfârșit. Iar cei ce slăbeau din pricina neveghii, pierdeau dragostea aceasta, cădeau din dragoste, cădeau în slăbiciuni, și apoi se depărtau de Dumnezeu, pe când alții nu se lepădau nici de teama suferințelor din partea celor ce voiau despărțirea lor de Mine. **O, și toată vremea aceea a Evangheliei dragostei Mele pentru cei ce se alegeau Mie dintre fiii oamenilor, s-a numit dragostea dintâi** și vremea ei, primii creștini, biruitori pentru comoara inimii lor, căci comoara lor eram Eu, Cel din inima lor cuprinsă în dragostea Mea cea pentru ei, dacă ei atâta Mă iubeau, atât de mult Mă legau cu viața lor, răscumpărată Mie prin moartea Mea pe cruce pentru ei.

Iată taina dragostei dintâi, iubirea dintre Mire și mireasă, iubire cerească, și iată, însuratul și măritatul n-au fost și nu sunt pentru creștini, pentru cei ce se aleg fii ai lui Dumnezeu pe pământ, ci sunt acestea pentru fiii oamenilor, iar **pentru creștini este dragostea dintâi, nedespărțirea dintre ei și Mine până la jertfă, până la mucenicie acești iubiți ai Mei**.

Fiilor, fiilor, grăiesc cu voi ca să împărțim tainele Tatălui Meu peste fiii oamenilor. Adevărata pocăință o simt în ei numai cei care s-au despărțit de Domnul după ce L-au iubit cu lepădare de sine, și apoi căzând, plâng pentru durerea care îi ajunge și pentru părerile de rău, care îi aduc la o mare căință cu întoarcere, o, și mare bucurie se face în cer când un iubit al Meu se desparte de Mine și se întoarce iarăși la Mine cu mare durere, cu mari lacrimi pentru despărțirea în care a stat o vreme.

Dar cu cei ce se însoară și se mărită Eu n-am ce să fac și ce să lucrez, ei sunt robi păcatului din ei și sunt iubiți apoi de păcat și nu pot fi ai Mei, căci sunt trupești, sunt altceva decât fii ai lui Dumnezeu, ai dragostei cerești.

O, nu mai am cui să-i spun: „Întoarce-te la dragostea dintâi!”, nu mai am! Cine se mai desparte de păcat ca să fie apoi al Meu și fără de păcat? Piere creștinul ca Adam, pică din Dumnezeu încă de la nașterea sa. **Păcatul este veninul care intră în om prin mușcătura lui satana**, pecetluindu-l pe om acest vrăjmaș veninos, căci înălțarea minții îl conduce pe om în cădere, în păcat.

Am fost respins de poporul Israel, care era popor după trup, nu după duh, dar iată, în țara românilor sunt primit, și neamul creștinesc aduce la împărăția cerurilor pe cei fără Dumnezeu, căci **în împărăția cerurilor nu se însoară și nu se mărită nimeni, și sunt ca îngerii, și iată și în Noul Meu Ierusalim, în noul Meu Israel prima obște bisericească, la fel ca și cea de atunci, și nu se însoară și nu se mărită cei ce se învrednicesc de taina dragostei dintâi, taină pricepută de ei.**

Iar voi, fii ai oamenilor, nu vă mai întrebați cum se mai înmulțesc aceștia dacă nu nasc prunci, ci mirați-vă cum pier oamenii ca niște viermi sub călcâiul nedragostei de oameni, sub picioarele ucigașilor de oameni. **Iar neamul creștinesc să se înmulțească botezându-i pe fiii oamenilor în Hristos prin Duhul Sfânt al Tatălui, și asta este ce au de făcut fiii lui Dumnezeu, care-și aleg viață îngerească pe pământ**. Voi le dați însurat și măritat fiilor voștri, iar fiii lui Dumnezeu le dau viață veșnică celor ce vin spre botezul cu Duhul Sfânt, spre taina dragostei dintâi, iar copiii care se nasc astăzi sunt pentru satana, îi ia el de mici și le pune în inimă urâciunea pustiirii inimii din om, ca să nu mai poată Domnul intra în mintea și în inima copilului care se naște în aceste vremi.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, sunt la voi cu duhul și cu lucrarea dragostei dintâi. Voi ați lăsat tată și mamă, ați lăsat soții, soți și copii, ați lăsat frați și surori, lumea și mersul prin lume și stați în familia Mea duhovnicească, iar Eu, Domnul, în mijlocul vostru lucrez taina învierii morților, măi fiilor. Sunteți osteniți de puteri lucrând vremea Scripturilor Mele de acum, dar bucuria pe care o faceți celor adormiți, o, e mare, fiilor. Iată ce spun ei Domnului. Auziți voi ce-Mi spun:

— *O, ce mare har ai pregătit pentru noi aici, Doamne, ce mare! O, ce dulce biserică, în care suntem noi pomeniți înaintea Ta pentru iertarea și vindecarea noastră cea de la Tine! Ce trudă, ce stoarcere de puteri aduc Ție pentru noi cei ce slujesc aici zi și noapte ca niște ucenici dați Ție cu totul pentru noi și pentru mulți, iar lucrarea și taina dragostei dintâi este cu ei aici, ca la primii creștini, o, și slavă Ție pentru ei, și slavă Ție pentru noi, pentru mila Ta de noi, o, Doamne!*

— Iată, așa grăiesc ei Mie la vederea cetății Mele cu voi și a lucrării Mele pentru ei, fiilor. Toți cei din acest cătunaș, care dezbracă trupul și ajung în cele nevăzute ale Domnului, toți se minunează de ceea ce văd ei aici pentru ei, o, și n-au cunoscut cât au trăit cu trupul taina Mea cu voi.

Și acum spun pentru tot sufletul care a aflat voia Mea prin acest cuvânt, și spun: Dacă ai aflat lucrarea cuvântului Meu, și ceea ce cer Eu creștinului prin ea, iar tu nu cauți supus pentru împlinirea lui, a cuvântului Meu, o, toți aceștia vor suferi, căci au datorie la Dumnezeu ca să-I

împlinească voia despre care ei au aflat. O, ce să le fac? Cum să-i apăr de dureri dacă ei nu fac voia lui Dumnezeu, arătată acum în cuvânt din cer venit pentru vremea aceasta pe pământ?

Suferi, creștine, și nu știi de ce suferi. Tu ai aflat de la Mine voia Mea și n-o faci, și stai mai mare ca Dumnezeu peste tine. Ce să-ți fac când tu asta cauți? Dacă ai vrea să nu suferi ai căuta să nu calci peste cuvântul Meu, neîmplinindu-l pe el.

Toți cei care suferă sunt cei ce nu fac voia Mea, pe care ei o știu. Cei sosiți mai târziu lângă lucrarea cuvântului Meu au rămas mai fierbinți, mai cu dor, mai cu împlinire a voii Mele, a cuvântului Meu, iar din cei mai demult s-au întors la mamă și tată, la frați și surori, au copii, au soții, au casnici, nu pot ei cu Dumnezeu, o, și nu se merge așa în urma Mea, și nu-i pot spune nici unuia: ***«Întoarce-te la dragostea dintâi!»***.

V-am dat din Tatăl, fiilor. Numai celui ce voiește Tatăl să-i descopere, numai acela înțelege întreg taina vieții de creștin, ai cărui casnici sunt numai cei ce fac voia lui Dumnezeu, sfințirea lor, asemănarea lor cu Mine, fiilor.

O, e praznic sfânt de Rusalii și **v-am adus deslușiri de taine, taina dragostei dintâi, taina fiilor lui Dumnezeu, a ucenicilor Mei după adevăr ucenici**, și care nu se întorc, și merg și vestesc pe Domnul peste fiii oamenilor. Este vreun întuneric în acest cuvânt? O, nu este! S-ar îndura satana să arate oamenilor lumina acestui cuvânt?

O, luați învățătură și purtați-vă cu înțelepciune, voi, mai-marilor de peste popoare! Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă de El tremurând, dați-I slavă și învățați calea cea dreaptă, ca nu cumva să pieriți, **căci mânia lui Dumnezeu e gata să se aprindă, luați aminte!**

Iar voi, fii ai oamenilor, până când așa greoi la inimă, iubind deșertăciunea și umblând după minciuni? O, cutremurați-vă și nu păcătuiți, și spuneți-vă acestea în inimile voastre și căițivă în așternuturile voastre și rugați-vă cu nădejde, aceasta am să vă spun.

Și acum Ne aplecăm mulțumindu-vă pentru închinare și pentru bucurie, fiilor. Rămâneți întru iubirea Mea, în taina dragostei dintâi, fiilor din cetatea cuvântului Meu! **Am unit începutul cu sfârșitul, fiilor.** Stați cu credincioșie pe stâncă! Duhul Sfânt Mângâietorul v-a mângâiat de ziua Lui de naștere între ucenici, de lucrarea Sa între ei și peste ei, și acum Se bucură de voi, de taina dragostei dintâi, care este cu voi, fiilor.

Bucurați-vă și vă veseliți cu praznic ceresc, cu cetele cerești aici, deasupra, și bucurați-L pe Domnul, fiilor! O, pace vouă! Bucurie vouă! Toți ne aplecăm cu duioșie și privim la voi. Pace vouă!

Acum, fiilor, vă veți odihni de truda care v-a aplecat sub ea. Rămânem pentru voi, rămânem de veghe pentru voi, fiilor. E dulce la voi pentru Noi în sărbători, e mare taina cerului cu voi, o, fiilor. O, e măreț, e tot mai măreț locul Meu cu voi, aici, și aceasta n-au căutat să înțeleagă cei care odinioară veneau aici nepregătiți și apăsând pe mersul Meu cu voi cu amestecarea lor, în care se află ei, neprimind la vreme ceea ce Domnul a așteptat de la acest popor hrănit din cer atât de multă vreme.

Hai, odihniți-vă, copii osteniți! Aveți pe cei din cer oaspeți la masă cu voi, iar voi atât de primitori vă așezați înaintea lor.

Duhul Sfânt Mângâietorul vă dă dar și har, vă îmbracă în albul sfinților Mei, că iată, v-ați gătit de serbare cu cămășuțe albe și cusute în cruciulițe mii de mii, și semănați cu Noi, căci și Noi avem veșminte albe, fiilor.

O, sfințiți-vă viața, sfințiți-vă lucrarea mâinilor, și binecuvântare să aveți în lucrul care-l lucrați pentru frumosul cerului cu voi, fiilor!

Iar și iar pace vouă! Pace vouă, o, fiilor! amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Rusaliilor, Praznicul Pogorârii Sfântului Duh, din 20-06-2021

***

V-am binecuvântat lucrarea trudei de până ieri pentru gătirea praznicului. Binecuvântăm Noi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, binecuvântăm acum odihna voastră cea de după purtarea grijilor pentru pregătirea adunării sărbătorești a slavei Duhului Sfânt, fiilor. **O, păstrați-vă în taina dragostei dintâi, măi fiilor. Această pildă sfântă este pe pământ privind viața cea de stup a albinuțelor, căci viață de stup, așa era viața primilor creștini, dragostea cea dintâi cu Dumnezeu, dragostea bisericii Mele la începutul ei pe pământ, fiilor.**

O, albinuțele au multă înțelepciune și au lucrul ordinei desăvârșite, au aceasta în mintea lor și au tot timpul lucru și nu se plictisesc, nu se satură să lucreze să-și îmbogățească stupul, o, și e tot un zumzet viața lor în stup, tot o slavă, tot o mișcare. **O, așa e și stupul creștinesc, oștirea în care locuiește Duhul lui Dumnezeu, Hristos cu lucrul și cu Duhul Său.** Poartă o taină mare această lucrare și pilda ei, pilda stupului, și această taină o aveau între ei lucrată primii Mei creștini, o, și au învățat-o ei de la Iisus Hristos, de la viața Lui pe pământ înaintea Tatălui, de la Mine, fiilor, au învățat-o ei, și din unii în alții apoi.

Am fost Învățător cu viața Mea pe pământ, iar cine a avut darul să Mă iubească, să-Mi poarte amintirea și iubirea cea pentru Mine, aceia au învățat de la Mine, au căutat să fie ca Mine, iar Eu am stat copil sub voia Tatălui Meu, sub voia și sub mâna mamei Mele Fecioara, Eu, copilul Tatălui, din veac și până în veac copil sub cuvântul Tatălui Meu, așa am stat, și Tatăl era în Mine și este în Mine, fiilor, și **asta înseamnă taina de copil, taină lucrată de fiii lui Dumnezeu, de cei ce Îl cunosc pe Domnul după cum a fost El, după purtarea Lui înaintea cerului și a pământului**, o, și numai Dumnezeu a putut să fie și să stea copil pe pământ și în cer, să asculte, să nu treacă peste cuvântul Tatălui Lui, o, numai El, iar Eu Îi zic Tatălui Tatăl Meu, iar omul creștin trebuie să-I zică Tatălui Meu Tatăl nostru, căci așa i-am învățat Eu pe ucenicii Mei să-I spună Tatăl lor Tatălui Meu, ca să învețe să aibă omul Tată pe Dumnezeu, și apoi trebuie să se supună omul ca și Mine și să facă numai voia Tatălui Meu. **Și iată taina dragostei dintâi! Cea dintre Mine și Tatăl este ea**, o, și nu poate omul cu dragostea aceasta, nu poate cu Dumnezeu omul, nu poate și el aceasta între El și Tatăl Lui, și apoi nu poate între el și Tatăl Meu, Tatăl Cel din cer al fraților Mei de pe pământ, căci Eu celor ce au crezut și cred în Mine le-am dat și le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu și să-I zică Tată al lor Tatălui Meu.

O, ce mare Mi-a fost și-Mi este iubirea față de om, o, ce mare iubirea Mea, fiilor! Despre această iubire grăim acum. N-am putut cere aceasta celor ce au trecut prin fața lucrării cuvântului Meu cel prin trâmbița Mea Verginica. Aveau aceștia familii, aveau tați și mame, soți, soții, copii, frați, surori, o, și nu le-am putut cere desăvârșirea aceasta lor. Mi-am scris însă cartea Mea din vremea lor și se poate citi în ea pregătirea pe care le-o ceream și la care **voiam Eu, Domnul, să ajung cu un popor pregătit, ca să fi putut aceștia să ajungă și ei să mănânce din pomul vieții**, (*Fac: 2/9; 3/22-24*) **cu care am venit acum la voi și i-am pus roadele pe masă pentru voi, fiilor**, (*Apoc: 22/2, 14*) **lucrare mult așteptată și mult dorită de Mine să vin și s-o așez pe pământ în mijlocul poporului cuvântului Meu**. O, dar nu-l mai am pe el, pe cel de atunci, pe care-l învățam atât de mult, cu atâta dor, ca să poată și să vrea el cu Dumnezeu. N-a voit, o, n-a voit, și v-am ridicat apoi pe voi ca să-Mi fiți voi copii ascultători și **să căutați desăvârșirea care trebuie să fie acum, nu atunci când trebuie ea răsplătită**. **Dar până atunci trebuie biruit diavolul, trebuie să se lupte creștinul cu vrăjmașul, cu trupul și cu firea, trebuie prin post și rugăciune, prin viață călugărită, curată de păcat, o, și nu se poate asta, decât cu mâncare curată de păcat, curată de carne, curată de mâini necurate, curată, fiilor, de tot ce este în carne**, căci este scris că în poporul Domnului vor fi numai sfinți.

… O, fiilor, pace vouă! Suntem la masă cu voi. Oaspeții din cer s-au mângâiat mult, mult. Le-a fost atât de bine și de dulce cu Mine și cu voi aici, mai mult decât în cer, fiilor, chiar dacă în cer este așa de minunat, așa de măreț, așa cum nu se suie la mintea omului acele bunătăți și frumuseți, **numai că Eu, Domnul, Eu, și toți cei cerești, Ne căutăm odihna în om, omul este dorirea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Eu pentru Mine l-am zidit pe om și omul este odihna Mea, iar cerul tot tânjește după odihna Mea, după liniștea Mea**, iar liniștea Mea o voi statornici când omul nu va mai avea dușmani între el și Mine pentru dragoste, dragostea dintre om și Mine, și atunci voi avea Eu iarăși dragostea pe care am pierdut-o, odihna Mea, **templul Meu de odihnă**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu a doua zi de Rusalii, Praznicul Sfintei Treimi, din 21-06-2021

***

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, fii ai poporului Meu cel hrănit cu acest dulce cuvânt de dragoste din cer! O, pace vouă în zi de praznic sfânt, praznicul sfintei cruci, crucea pe care am primit-o ca locaș al Meu, al trupului Meu respins acum două mii de ani de mai-marii vremii din Ierusalim, care s-au înspăimântat de tot, văzând slava Mea, cu care lucram din loc în loc peste pământ ca să Mă dovedesc Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, dar ei n-au voit să Mă primească, o, și **M-au bătut în cuie pe cruce, pe altarul cel mai sfânt, și pe care l-am pus temelie a bisericii Mele, putere de nebiruit pentru fiii lui Dumnezeu.**

Când trupul omului se înființează pic cu pic în pântecele care îl va naște, mai întâi Eu, Domnul, înființez inima și locașul cel din ea, crucea, altarul pe care Eu îl așez în om ca să stau înăuntrul lui. Și spun aceasta ca să știe tot omul că este fur și pune stăpânire pe ceea ce el nu face, nu poate, nu a făcut, căci a făcut Dumnezeu pentru fiecare om, ca să nu aibă cineva a spune că nu știe de acum încolo că e locul Meu din om inima omului, iar omul se așează el, o, și așeză în el pe cine mai vrea el, iar Eu rămân fără casă în om și sunt dat afară.

O, fiilor, voiesc să stau înăuntrul inimii omului, dar nu Mă ia omul în casă, că zice că e casa lui, iar Eu sunt disprețuit de om, și nu pricepe el această durere pe care Mi-o face. Omul s-a pierdut, iar Eu l-am pierdut pe om, și lăcrimează Dumnezeu de șapte mii de ani după odihna Sa pierdută, căci **omul avea să fie ziua Mea de odihnă**.

Am stat cu mâinile întinse de îmbrățișare acum două mii de ani. Am stat pe cruce întins, și așa am rămas până la Tatăl, și am mulțumit Tatălui Meu că M-a ajutat ca să-L ascult pentru lucrarea salvării omului pierdut, și **crucea este de atunci și până azi semnul îmbrățișării Mele, mâinile Mele întinse, cu care să-i îmbrățișez pe toți**, și mai ales pe cei necăjiți și lipsiți de pâine, de hăinuțe, și să-i iau pe ei sub crucea Mea, căci cei ce se împodobesc cu haine moi sunt în casele bogate, când locul Meu este pe cruce, că acolo M-au pus să stau cei cu ranguri și cu haine moi. O, Eu am stat în sărăcie pe pământ, căci eram Dumnezeu și trebuia să stau smerit de tot, că nu altfel este Dumnezeu. O, și uită-te și tu la tine, omule de pe pământ, că tu stai mai mare ca Mine înaintea Mea și a toată facerea Mea și-ți faci case și ți le umpli cu multe și de toate, o, și nu sunt acestea decât cele sortite pieirii, iar pe Mine nu Mă poți strânge cu tine în casa ta, că Eu nu pot să stau în luxul tău, în câte-ți faci tu de la tine dorire, și iată, faci numai păcate, din capul tău faci, iar pe cele de la Mine nu poți să le faci dacă dragoste nu ai.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Sfintei Cruci, din 27-09-2021.

***

Pe pământ, în mijlocul neamului creștinesc, este scris în această zi duminica dreptei credințe, a ortodoxiei, după cum părinții cei sfinți la începutul bisericii Mele au așezat această mare pomenire în duminica întâi a postului mare.

Trebuie ca Eu, Domnul, să vin cuvânt peste turma creștină, turma care poartă numele Meu, ca să-i fac trezire mare la veghe sfântă, și apoi la lucrare sfântă peste pământ, că **are mare datorie turma Mea peste tot neamul omenesc de pe pământ să țină viu adevărul care a venit odată cu Mine de la Tatăl la oameni să arate lumii de unde vine lumina cea pentru ea**, și ce are lumea de făcut pentru taina luminii, pentru credința care a venit să mântuiască lumea de păcat, să-i dea de știre lumii că a venit Domnul pe pământ de S-a făcut om ca să-i arate omului calea, adevărul și viața și ca să aibă omul nădejdea care să-l îndrepte pe cale pentru viața sa pe pământ. Și iată, cuvântul Meu aduce în ziua aceasta peste biserica neamului român și peste tot neamul ortodox de pe pământ trezirea la lucru sfânt pentru oile nerătăcite de staul, și mai ales pentru cele care s-au rătăcit sub paza unor păstori străini de adevărul cel de la început al bisericii Mele, și se cere lucrare mare din biserică pornită, și care să trâmbițeze în lung și în lat că adevărul iubirii de Hristos trebuie păzit de lupi care fură oile din staul, și trebuie păzit de duhul cel rătăcitor, căci **Eu, Domnul, curând, curând bat la ușa bisericii ca să-i întreb de oi pe păstorii de oi**, care au datorie mare pentru soarta și statornicia turmei rămase în staul, și mai ales pentru oile care s-au lăsat amăgite de lucrarea lui satana cel cu fața vopsită, și care pare a fi că are peste tot păstori de oi, o, **dar nu se pot aceștia ascunde de mincinoasa lor lucrare, căci nu seamănă cu Dumnezeu cei care slujesc sub nume de apostoli ai lui Hristos fără ca să aibă ei trimiterea Mea**, numele de apostol din unii în alții de la începutul bisericii Mele și până azi, și iată e mare de tot adevărul minciunii și se vede bine și se poate lucra peste el cu armele cele sfinte pentru scoaterea deasupra a adevărului cel dumnezeiesc, cel din străbuni, așa cum părinții sfinți la început au luptat prin duh apostolic de au tăiat din timp neghina care amenința soarta grâului, credința cea dreaptă, și au făcut sortarea și a rămas în sfeșnic lumina lui Hristos. Iar acum Eu, Domnul, vin la voi, cei ce stați pe

scaun de păstori ai turmei creștine cu orânduială peste ea așa cum au lăsat-o sfinții ei, căci voi dacă nu vegheați pentru soarta turmei vine haita de lupi din toate laturile, vine tot mai mult dacă vede că păstorii n-au grijă să înconjoare staulul oilor Mele și să vegheze peste soarta lor, o, că mult prea multe oi au fost răpite de pe cale și merg amețite cu păstori fără trimiterea Mea.

Duminica ortodoxiei este pomenită în ziua aceasta, și trebuie să răsune în lung și în lat locul și adevărul lui Iisus Hristos prin biserică, și apoi întoarcerea la Domnul a oilor fără păstori și creșterea prin biserică a duhului cel păstoresc, căci oile dacă nu sunt păstorite sunt răpite din părți și-și poartă pașii spre nicăieri, iar Scripturile sunt limpezi de tot, dar trebuie să fie folosite de păstorii cei din biserică pentru a fi păstorire peste oi, căci **bogăția cea mai mare a unui neam de pe pământ nu poate fi altceva mai mult decât numărul poporului creștin, poporul lui Hristos**, după adevărul lăsat prin biserică de sfinții ei și prin ei, nu oricum, nu de pe unde vrea fiecare să învețe adevărul cel prin Hristos lăsat să trăiască în mijlocul turmei Domnului.

O, e vreme de veghe, iar vremea cere trezire la veghe a păstorilor care stau în fața turmei în numele lui Hristos prin biserică, precum este scris. **Așadar, Păstorul păstorilor strigă la păstori să caute oile și să le pască după datină, să le întoarcă în staul pe cele ieșite pe câmp deschis și mânate spre păstori netrimiși să pască oile Domnului.**

… **Iată, vine Păstorul la păstori, vine cuvântul lui Dumnezeu, vine din cer trâmbițare sfântă peste neamul creștinesc de pe pământ.** Vă învăț pe voi, creștini ai bisericii Mele de peste tot pământul, o, așezați-vă în genunchi și cereți cu lacrimi pe Duhul Sfânt Mângâietorul să coboare pentru voi peste păstorii voștri prin biserică și ca să vă aibă în grijă ei, căci vremea de acum e tot mai grea, tot mai cu ceață și-s prea mulți lupi care pândesc soarta voastră pe la răspântii, iar voi nu aveți ocrotitori care să vă păzească de duhul minciunii, duh care dă să pară adevărul, **dar adevărul Meu este calea cea cu crucea prin lepădare de sine, de plăceri, de bogății, de duhul trufiei acestui veac, și toate prin ascultare, o, fiilor creștini.**

Cereți, fiilor, să vin și să vă dau prin rugăciune, căci vă voi auzi și voi ridica spre trezire și spre veghe pe păstorii care au sarcina cea sfântă să vegheze și să lucreze pentru voi.

Sună trâmbița din cer, sună deșteptarea peste turma creștină! Sună Domnul peste oi și peste păstori! E vremea postului mare peste turma creștină și trebuie peste creștini duh de pocăință și de umilință, și mai ales duh de credință sfântă, plină de veghe, căci prin credință vin toate, precum este scris.

Mă aplec de la Tatăl și până la picioarele celor ce vestesc pe Hristos peste pământ prin biserică, și spun cu duh duios: primiți-Mi strigarea, lucrați prin Duhul Sfânt ca să aveți cum să cunoașteți glasul Păstorului, Care vă strigă spre veghe, căci fi-va să vin curând, curând, și voiesc să găsesc gardul în picioare de jur-împrejurul turmei creștine, și pe voi la adăpost și sub păstori păzitori, și așa să pot să spun după adevăr: Pace ție, turmă creștină! Pace vouă, păstori și oi!

Și iarăși spun: Anatema vouă, cei ce strâmbați căile Domnului și pașii creștinilor lui Hristos!

Iar și iar pace vouă, celor ce stăruiți în numele adevărului cel prin biserica Mea, și care-și are așezarea și puterea ei cea de la începutul ei, cea prin părinți! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei, din 13-03-2022

***

(*Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim*. www.noul-ierusalim.ro)

(*Vezi reportaj Noul Ierusalim http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.*)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului.*)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit
Despre botez
Despre chipul cioplit şi semnul crucii
Despre post şi milostenie
Enoh şi Ilie
Focul apocaliptic
Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut
Împărăţia de o mie de ani
Învierea morţilor
Morţii aud glasul Meu
Necazul cel mare
Despre sfârşitul lumii şi Ziua Domnului
Nunta Mielului
Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine
Proorocul mincinos şi ecumenismul
Răpirea bisericii
România - Noul Ierusalim - Noul Canaan
Schimbarea sărbătorilor şi lepădarea de credinţă
Semnul Fiului Omului
Slava Domnului
Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii
Taina omului şi a femeii
Trâmbiţele apocaliptice

Venirea în chip văzut

Pe aceeași temă din alte surse:

Unde și cum să ne rugăm la Dumnezeu. Templul creației

…

6. Dar, iată ce vă spun: iubirea se află în el oarbă și în întuneric, ceea ce înseamnă că el este liber și independent, dar este totodată foarte expus pericolului de a se pierde pentru totdeauna.

7. De aceea, Eu am adăugat iubirii lui pentru Mine, în funcție de intensitatea ei, o parte potrivită de lumină, care este un dar pe care Eu i-l fac și care poartă numele de grație. Prin ea, Eu Mă revărs în fiecare om, după cât de mare este iubirea lui.

8. Dacă cineva are iubire, făcând astfel ca legea Mea, care este iubirea cea mai înaltă, să fie vie în el, asupra lui se va revărsa un șuvoi neîntrerupt de lumină și privirea lui va putea pătrunde în adâncul pământului și în înaltul cerurilor.

9. Spune-le copiilor, și spune-le tuturor, de orice religie ar fi - catolici, protestanți, evrei, musulmani, hinduși, sau chiar atei - acest lucru care, pe scurt, îi privește pe toți: există numai o singură biserică adevărată pe Pământ, iar aceea este iubirea pentru Mine, dăruită prin Fiul Meu și prin Duhul Sfânt, manifestat prin cuvântul Meu viu. **Iar acest Cuvânt este Fiul, și Fiul este Iubirea din Mine. Eu și Fiul una suntem. Așa că, Eu fiind în voi, în sufletul vostru - căci inima voastră este locuința Mea - singura biserică adevărată de pe Pământ este sufletul. Numai în suflet este viața eternă și numai sufletul este biserica dătătoare de beatitudine.**

10. Căci iată, eu sunt Domnul a tot ceea ce există. Eu sunt Dumnezeu cel Etern și Atotputernic și sunt totodată Tatăl vostru sfânt și iubitor. **Și toate acestea Eu sunt prin Cuvânt, iar Cuvântul este Fiul.** Fiul este iubirea și iubirea este legea, iar această lege v-a fost dată vouă. Dacă o veți respecta și veți acționa în acord cu aceasta, voi o veți cunoaște. Și, cunoscând-o, ea va fi vie în voi, vă va umple de slavă și vă va face liberi, și atunci voi nu veți mai fi supuși legii, ci deasupra ei, în grație și lumină, împărățind cu Mine.

11. **Iar aceasta este beatitudinea sau Împărăția lui Dumnezeu în voi, adică singura biserică beatifică de pe Pământ.** Și viața eternă numai în această biserică poate fi găsită.

12. Ori credeți voi că Eu locuiesc între patru pereți, în ceremonii, în rugăciuni și în mătănii? O, nu, este foarte greșit să credeți astfel, căci Eu sunt numai acolo unde există iubire, Eu Însumi fiind iubirea și viața. Eu vă dăruiesc iubire și viață, și Mă unesc cu voi doar în iubire și viață, niciodată în materie și moarte.

13. Eu am biruit moartea și am supus-o Divinității, pentru a avea putere deplină asupra a tot ceea ce există. Astfel, iubirea Mea a devenit lege pentru totdeauna și ea poate însufleți tot ceea ce i se supune.

14. Cum puteți atunci să credeți că Eu vă aștept în moarte, când Eu sunt însăși viața? Așa că duceți-vă mai întâi în biserica cea adevărată, care are viața, și numai după aceea în biserica moartă, care poate astfel să devină vie prin voi.

(Casa Domnului Vol.1, Cap.4)

***

„Nu construiți case de rugăciuni, ci adăposturi pentru săracii care nu au cu ce plăti!
Prin iubirea voastră pentru sărmanii voștri frați și surori Mă veți slăvi cu adevărat, iar Eu voi fi mereu prezent printre voi în asemenea case de rugăciune, fără ca voi să vă dați seama.

Dacă vreți însă să-Mi faceți un Templu din inimile voastre și să trăiți cu smerenie în fața Mea, ieșiți în Marele Templu al creației Mele; soarele, luna și stelele, marea, munții și arborii, păsările din aer, peștii din apă și toate florile de pe câmpii vă vor vorbi despre gloria Mea!

Spuneți-Mi, oare nu este copacul mult mai frumos împodobit decât Templul din Ierusalim? Copacul este o creație adevărată a lui Dumnezeu, el este viu și dă fructe, dar ce poate fi un templu, ce dă el? Vă răspund Eu: orgoliul, mânia, gelozia și ambiția cea mai nebunească. El nu este o operă a lui Dumnezeu, ci doar o construcție a vanității oamenilor

Adevăr, adevăr vă spun, cel care Mă iubește, Mă slăvește și se închină făcând bine fraților și surorilor sale, în Numele Meu, va fi răsplătit în ceruri, dar cel care Mă va slăvi continuu într-un templu construit pentru tot felul de ceremonii, își va primi răsplata în acest templu."

Adevărata Biserică - adevăratul Sabat

“Eu vă las o biserică perfect liberă, care nu are nevoie de altă instituție decât cea a inimii celui care se roagă cu sinceritate lui Dumnezeu; atunci spiritul și adevărul sălășluiesc în inima lui.

Pentru Dumnezeu, toate zilele sunt la fel și cea mai bună zi este întotdeauna cea în care faceți cât mai mult bine celorlalți! Astfel, în viitor numai faptele voastre bune vor desemna ziua Sabatului, singura care este pe placul lui Dumnezeu.

Adevărata zi de sabat va fi ziua în care veți face cât mai mult bine și Dumnezeu o va număra”

Adevărata casă a Domnului. Cum trebuie să-L slujești cu adevărat pe Dumnezeu

“Văd că voi vreți deja să construiți o casă a Domnului! Construiți mai degrabă spitale și adăposturi pentru frații și surorile voastre mai săraci și ajutați-i dacă au nevoie; aceasta este modalitatea în care îi place cel mai mult Tatălui Ceresc să fie slujit și așa îl veți putea sluji cu adevărat!

După acest mod adevărat și sincer de a-L sluji pe Dumnezeu, veți fi recunoscuți ca fiind cu adevărat discipolii Mei.”
(Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.1_)

***

Samarineanca îl recunoaște pe Domnul (Ioan IV, 17-24)

(17) Femeia I-a răspuns: "N-am bărbat, "Iisus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat.
(18) Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul."
(19) "Doamne", I-a zis femeia, "văd că ești prooroc.

(20) Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii."

(21) "Femeie", i-a zis Iisus, "crede-Mă că va veni ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

(22) Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci Mântuirea vine de la iudei.

(23) Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.

(24) Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr."

1. Femeia a răspuns rapid: "Nu am nici un bărbat". La care Eu i-am spus, zâmbind: "Bine ai zis că n-ai bărbat, iată că ai spus adevărul!

2. Pentru că, vezi tu, draga mea, ai avut deja cinci bărbați și, cum natura ta nu se potrivea cu a lor, ei s-au îmbolnăvit foarte repede și au murit! Nici unul dintre ei nu a rezistat mai mult de un an. Există un germene rău în corpul tău: cel care se apropie de tine este repede omorât de germenele tău. Dar bărbatul pe care îl ai acum nu este soțul tău, ci amantul tău, pentru pierzania ta și a lui! Da, da, ceea ce ai spus este corect, de fapt!"

3. Femeia, deși surprinsă, a răspuns fără să pară descumpănită: "Doamne, văd că ești un profet și, pentru că știi atât de multe lucruri, poate că știi și ce ar putea să mă ajute?

4. Știu foarte bine că doar Dumnezeu mă poate ajuta în această problemă, dar unde și cum să mă rog? Părinții noștri spun: pe Muntele Garizim, unde străbunii noștri s-au închinat la Dumnezeu. Dar voi spuneți că Ierusalimul este adevăratul oraș unde trebuie să te închini la Dumnezeu! Dacă tu ești un adevărat profet, așa cum pari a fi, spune-mi unde trebuie să mă rog lui Dumnezeu? Pentru că, uite, sunt încă tânără, și bărbații mă găsesc frumoasă. Ar fi îngrozitor ca acest germene să roadă carnea mea vie. Oh! Sunt foarte nenorocită!"

5. Eu i-am răspuns: "Femeie, cunosc suferința ta, îți știu nevoile și răul care îți roade trupul, dar cunosc de asemenea și inima ta - care nu este chiar foarte bună, dar nu este nici foarte rea și de aceea îți vorbesc. Când inima este cât de cât bună, ajutorul mai este încă posibil. Dar greșești atunci când te îndoiești de locul unde trebuie să te închini la Dumnezeu într-un mod eficient.

6. Adevăr îți spun, va veni ceasul - și el chiar a venit - când nu vă veți mai închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim".

7. Speriată, femeia a spus: "Nefericire mie, nefericire întregului popor, dar ce se va petrece? înseamnă că și noi am păcătuit foarte mult, la fel ca evreii? Dar de ce Dumnezeu nu ne-a trimis un profet pentru a ne trezi? Tu ai venit la noi, este adevărat, ca un adevărat profet, dar la ce bun, dacă tu îmi spui că nu ne vom mai putea ruga la Dumnezeu nici pe munte și nici la Ierusalim? Asta ar putea însemna - cum mi se pare că citesc pe fața ta, devenită dintr-o dată atât de gravă - că Dumnezeu a lăsat poporul Său pentru a-Și stabili sălașul la un alt popor? Unde ar fi atunci acest ținut? Spune-mi, ca să pot – cu adevărat pocăită - să mă duc să-L implor pe Dumnezeu să mă ajute în suferința mea și să nu părăsească poporul meu".

8. Eu i-am răspuns: "Ascultă și înțelege bine ceea ce îți voi spune! De ce ți-e frică, de ce te temi? Tu crezi că Dumnezeu nu-Și ține promisiunile, așa cum fac oamenii între ei?

9. Voi puteți merge mult și bine să vă rugați pe munții voștri, dar nu știți cui vă rugați și nici de ce! Același lucru este valabil și la Ierusalim! Toți fug la Templu pentru a se ruga văicărindu-se, fără să știe pentru cine și pentru ce!

10. Totuși, așa cum a anunțat Dumnezeu prin profeții Săi, mântuirea nu va veni dintre voi, ci dintre evrei; uită-te la al doilea verset din capitolul II din Isaiia și vei găsi ceea ce cauți!"

11. Femeia a spus: "Știu foarte bine că este scris în Scripturi că Legea vine din Sion, unde este păstrată în Arcă. Dar atunci de ce spui: nici pe munte, nici la Ierusalim?"

12. Eu i-am răspuns: Tot nu m-ai înțeles. Dumnezeu, Tatăl Eternității, nu locuiește pe nici un munte și nici în templu. Iată de ce ți-am spus: va veni ceasul, și acum a și venit, aici, sub ochii tăi, când închinătorii adevărați (privește-i pe cei așezați aici, sub arbori, unde se odihnesc și pe cei pe care i-ai întâlnit în drumul tău) se vor închina Tatălui în duh (spirit) și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește Tatăl.

13. **Vezi tu, Dumnezeu este spirit (Duh) și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în spirit (duh) și în adevăr!**

14. **Pentru aceasta, nu este nevoie de nici un munte și de nici un templu, ci doar de o inimă plină de iubire și de umilință.** Dacă inima este așa cum trebuie să fie, o cupă a Iubirii de Dumnezeu, o cupă a blândeții și a umilinței, atunci o astfel de inimă este plină de adevăr; iar acolo unde este adevărul, acolo este și libertatea și lumina, pentru că lumina este adevărul care eliberează inima. Dacă inima este liberă, omul este liber.

15. Cel care îl iubește pe Dumnezeu cu o astfel de inimă este un adevărat adorator al lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi va auzi rugăciunea fără să țină cont de locul în care această rugăciune a fost formulată, fie că este vorba de Muntele Garizim sau de Ierusalim. Pentru că pământul întreg este la fel în ochii lui Dumnezeu. Ceea ce contează cu adevărat este doar inima omului. Acum cred că M-ai înțeles!"

(Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.1, 27:5)

***